

MINISTERUL MEDIULUI

Agenția Națională pentru Protecția Mediului
Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

**RAPORT
PRIVIND
STAREA MEDIULUI
ÎN
JUDEȚUL BUZĂU
2017**

AGENȚIA PENTRU PROTECȚIA MEDIULUI BUZĂU

Buzău, str. Democrației, nr. 11, cod 120018

e-mail: office@apmbz.anpm.ro; Tel. 0238 413117, 0238 719693; Fax 0238 414551

CUPRINS

Capitolul I. CALITATEA ȘI POLUAREA AERULUI ÎNCONJURĂTOR	pag: 4
Capitolul II. APA	pag: 98
Capitolul III. SOLUL	pag: 146
Capitolul IV. UTILIZAREA TERENURILOR	pag: 173
Capitolul V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA	pag: 192
Capitolul VI. PĂDURILE	pag: 205
Capitolul VII. RESURSELE MATERIALE ȘI DEȘEURILE	pag: 228
Capitolul VIII. MEDIUL URBAN, SĂNĂTATEA ȘI CALITATEA VIEȚII	pag: 263
Capitolul IX. RADIOACTIVITATEA MEDIULUI	pag: 296
Capitolul X. CONSUMUL ȘI MEDIUL ÎNCONJURĂTOR	pag: 308

INTRODUCERE

În baza Regulamentului 401/2009/CE privind Agenția Europeană de Mediu (AEM) și Rețeaua europeană de informare și observare a mediului (EIONET) se asigură culegerea, prelucrarea și analiza datelor privind mediul la nivel european, permițând astfel Comunității și Statelor Membre să ia măsurile necesare pentru a proteja mediul și pentru a evalua rezultatele aplicării acestor măsuri.

Din cauza presiunilor globale (alimente, locuințe, transport, combustibil), în ultima perioadă s-a constatat creșterea necesității de resurse naturale, ceea ce determină amenințări la adresa economiei și coeziunii sociale la nivel european. De asemenea, conexiunile complexe dintre schimbările climatice, biodiversitate, utilizarea resurselor, sănătate și presiunile din ce în ce mai mari, conduc la creșterea incertitudinii și a riscurilor asociate cu mediul. Tendințele negative ale mediului produc daune serioase și ireversibile ale unor ecosisteme și ale serviciilor oferite de acestea. De aceea, implementarea politicilor de mediu constituie o prioritate pentru Europa. Cerințele și exigențele existente la nivelul Uniunii Europene impun o nouă abordare a problemelor globale de mediu din punct de vedere al efectelor și presiunii asupra mediului și a tuturor consecințelor dezvoltării socio-economice.

Până în prezent, Raportul anual privind starea mediului în județul Buzău a urmărit să prezinte o informare a autorităților publice, a factorilor de decizie politică și economică și a populației cu privire la evoluția calității factorilor de mediu: starea atmosferei, a apelor și a solurilor, starea pădurilor, a habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, starea mediului în așezările urbane, situația poluării sonore, radioactivității și a deșeurilor. În conformitate cu actuala abordare europeană raportul anual privind starea mediului se concentrează pe problematica stării mediului, oferă evaluări despre situația actuală a mediului înconjurător, scenarii privind evoluția sa, precum și acțiunile care se întreprind în țara noastră și ceea ce trebuie făcut sau se poate face pentru îmbunătățirea acestuia, în lumina indicatorilor identificați AEM. Acest raport descrie modul în care se desfășoară și evoluează politicile de mediu, tendințele în acest domeniu și prognoza impactului la nivelul județului Buzău, cât mai apropiat de modelul european.

Pentru a realiza obiectivele de protecție și îmbunătățire a mediului stabilite în tratat și în programele succesive de acțiune ale Comunității privind mediul, precum și de dezvoltare durabilă, începând cu anul 2014, Raportul anual privind starea mediului în județul Buzău se realizează conform SOER. *State and Outlook of Environment Report (SOER)* este documentul cel mai important care prezintă starea mediului la nivel european, utilizând date disponibile la nivel național și analizate la nivel european. De asemenea, prezintă aspecte specifice naționale de mediu și măsurile relevante în context european, comparații între țări prin intermediul indicatorilor, nivelul de implementare a politicii de mediu, îmbunătățirile aduse în beneficiul cetățenilor în domeniul protecției mediului și al dezvoltării durabile. Agenția Europeană de Mediu (AEM) este mandată să publice la fiecare 5 ani un raport privind starea, tendințele și perspectivele mediului în Europa.

Județul Buzău este situat în zona de curbură a Carpaților, în partea de sud-est a României. Are suprafață de 6102,55 km² și este situat între 44°51' și 45°45' latitudine nordică și 26°10' și 27°20' longitudine estică. Se învecinează cu județele Brașov și Covasna la nord-vest, Vrancea la nord-est, Brăila la est, Ialomița la sud și Prahova la vest. Județul Buzău cuprinde armonios toate formele de relief: Munții Buzăului și o mica parte a Munților Vrancei, în partea de nord, câmpie- la sud, între acestea situându-se zona colinară subcarpatică.

Munții Buzăului sunt situați în partea centrală a Carpaților de Curbură, între Subcarpații situați în partea de sud, Munții Teleajanelui - în vest, Depresiunea Brașovului - în nord și Munții Vrancei - în nord-est. Spațiul montan situat între aceste limite, cu o suprafață de 2156 km², face parte din Carpații Orientali, ramură a Carpaților Românești. Munții Buzăului au înfățișarea generală a unor munți cu altitudini mijlocii și mici, alcatuiți din culmi

largi, rotunjite sau înguste și fragmentate, separate de văi transversale adânci și de șei largi sau depresiuni cu șesuri aluviale extinse.

Zona de deal este alcătuită din Subcarpații Buzăului și reprezintă o îmbinare de curburi deluroase cu depresiuni și bazinete. Alitudinea culmilor este cuprinsă între 400-800 m și scade în văi și depresiuni până la 200 – 100 m. Subcarpații Buzăului sunt alcătuiți din formațiuni geologice mai tinere, cutate larg.

Zona de câmpie a județului este reprezentată de Câmpiile Râmnicului și Săratei, care reprezintă unități ce se integrează părții central - estice a Câmpiei Române, ocupă cam 2/5 din suprafața județului, are o altitudine de 40 – 100 m, și este constituită din sedimente moi, cu un aspect general orizontal sau larg vălurit.

Caracteristicile demografice influențează în mod direct presiunile care se exercită asupra mediului. Urbanizarea este un proces deseori asociat cu industrializarea, modernizarea și dezvoltarea.

Urmare a evoluțiilor demografice din ultimii ani și a celor previzionate, populația tânără își va reduce efectivele.

Procesul lent, dar continuu de îmbătrânire demografică ce se manifestă la nivelul județului creează necesitatea creșterii competitivității economice.

Creșterea competitivității economice este strâns legată de necesitatea sporirii competențelor tehnice și informaționale ale forței de muncă. În consecință, reforma sistemului de învățământ profesional și tehnic trebuie condusă către creșterea ofertei de calificări înalte și stimularea elevilor de a dobândi un nivel de pregătire profesională cât mai ridicat.

Mutarea centrului de greutate dinspre avantajul competitiv bazat pe intensivitatea muncii către cel bazat pe intensivitatea capitalului în cadrul procesului de modernizare economică va presupune nu numai eforturi de re tehnologizare și informatizare, dar și înzestrarea forței de muncă cu competențe tehnologice complexe și informaționale, în special în următoarele grupe ocupaționale: tehnicieni în științele vieții, ocrotirea sănătății, meseriași și muncitori calificați în construcții, mecanici, montatori și reparatori de mașini și utilaje, montatori și reparatori de aparate și echipamente electronice și electrotehnice, operatori la mașini, utilaje și asamblori de mașini, echipamente și alte produse, muncitori calificați în reglarea și întreținerea mașinilor și instalațiilor, lucrători calificați în servicii personale și de protecție, conducători de vehicule și operatori la instalații mobile.

Schimbările structurale previzibile în economia județului vor muta accentul pe dezvoltarea serviciilor, construcțiilor și unor ramuri din industria prelucrătoare ca industria alimentară, industria materialelor de construcții, industria lemnului.

I. CALITATEA ȘI POLUAREA AERULUI ÎNCONJURĂTOR

I.1. Calitatea aerului înconjurător: stare și consecințe

Aerul este factorul de mediu care constituie cel mai rapid suport ce favorizează transportul poluanților în mediu. Poluarea aerului are multe și semnificative efecte adverse asupra sănătății umane și poate provoca daune florei și faunei în general. Din aceste motive se acordă o atenție deosebită activității de supraveghere, menținere și de îmbunătățire a calității aerului.

Calitatea aerului este determinată de emisiile în aer provenite de la sursele staționare și sursele mobile (traficul rutier), precum și de transportul pe distanțe lungi a poluanților atmosferici.

În România, domeniul „calitatea aerului” este reglementat prin Legea nr.104/15.06.2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu completările și modificările ulterioare. Prin această lege au fost transpuse în legislația națională prevederile Directivei 2008/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2008 privind calitatea aerului înconjurător și un aer mai curat pentru Europa publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 152 din 11 iunie 2008 și ale Directivei 2004/107/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind arseniul, cadmiul, mercurul, nichelul, hidrocarburile aromatice policiclice în aerul înconjurător publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 23 din 25 ianuarie 2005.

Legea calității aerului are ca scop protejarea sănătății umane și a mediului ca întreg prin reglementarea măsurilor destinate menținerii calității aerului înconjurător acolo unde aceasta corespunde obiectivelor pentru calitatea aerului înconjurător stabilite prin prezenta lege și îmbunătățirea acestuia în celelalte cazuri.

Punerea în aplicare a legii calității aerului înconjurător se realizează prin SNEGICA. SNEGICA asigură cadrul organizatoric, instituțional și legal de cooperare a autorităților și instituțiilor publice cu competențe în domeniu în scopul evaluării și gestionării calității aerului înconjurător, în mod unitar, pe întreg teritoriul României, precum și pentru informarea populației și a organismelor europene și internaționale privind calitatea aerului înconjurător.

I.1.1. Starea de calitate a aerului înconjurător

Calitatea aerului ambiental în județul Buzău este monitorizată în rețeaua automată de monitorizare a calității aerului gestionate de Laboratorul APM Buzău, prin efectuarea continuu a măsurărilor pentru poluanții specifici reglementați în legislația națională privind calitatea aerului ambiental.

Măsurările sunt realizate în 2 stații automate de monitorizare a calității aerului din municipiile Buzău și Râmnicu Sărat, amplasate, conform criteriilor indicate în legislație, în zone reprezentative pentru fiecare tip de stație, conform figurii I.1.1.

Legendă:

- BZ-1: Str. Democrației nr.11, mun.Buzău-tip fond urban
- BZ-2: str. Focsani, nr. 23, mun. Ramnicul Sărat-tip trafic

Figura I.1.1. Amplasarea statiilor automate de monitorizare a calității aerului pe teritoriul județului Buzău

Stația Buzău 1 (BZ1) este o stație de tip urban, amplasată în municipiul Buzău, Str. Democrației nr.11.

Această stație evaluează influența așezărilor umane asupra calității aerului, având următoarele caracteristici:

- raza ariei de reprezentativitate este de 1-5 km;
- poluanții monitorizați sunt dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x/NO/NO₂), monoxid de carbon (CO), ozon (O₃), benzen, toluen, etilbenzen, o-, m-, p-xilen, pulberi în suspensie (PM 10 și PM 2,5) și parametrii meteo (direcția și viteza vântului, presiune, temperatură, radiația solară, umiditate relativă, precipitații);

Stația Buzău 2 (BZ2) este o stație de tip trafic amplasată în municipiul Râmnicu Sărat, str. Focsani, nr. 23.

Această stație evaluează influența traficului de pe DN E85 asupra calității aerului, având următoarele caracteristici:

- raza ariei de reprezentativitate este de 10-100m
- poluanții monitorizați sunt dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x/NO/NO₂), monoxid de carbon (CO), benzen, toluen, etilbenzen, o-, m-, p-xilen, pulberi în suspensie (PM 10 și PM 2,5)

Poluanții monitorizați, metodele de măsurare, valorile limită, pragurile de alertă și de informare sunt stabilite în legislația națională privind protecția atmosferei și respectă reglementările europene.

Datele referitoare la concentrațiile probelor aspirate din sistemul de distribuție al aerului, furnizate de analizoare, sunt achiziționate, procesate și stocate în valori medii de un data logger.

Pentru a caracteriza condițiile de prelevare și a corela nivelul concentrației poluanților cu sursele de poluare, la stația BZ1 sunt înregistrate continuu valorile pentru următorii parametrii meteo relevanți pentru prelevare: direcția și viteza vântului, presiune, temperatură, radiația solară, umiditate relativă și precipitații. Semnalele furnizate de senzorii meteorologici au fost achiziționate, procesate și stocate în valori medii de un data logger.

Metodele de măsurare folosite pentru determinarea poluanților specifici sunt metodele de referință prevăzute în Legea 104/2011 sau metode echivalente pentru care se determină factorul de echivalență. În tabelul următor sunt prezentate metodele de măsurare și standardele de referință utilizate pentru determinarea indicatorilor monitorizați la stațiile automate BZ-1 și BZ-2.

INDICATORUL	METODA DE MĂSURARE	STANDARD DE REFERINȚĂ
Determinări automate ale nivelului COV-urilor din aerul înconjurător (benzen, toluen, etil benzen, para xilen, meta xilen, orto xilen),	cromatografie de gaze cu detector PID	SREN 14662-3 /2007-Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de benzen. Partea a 3-a: prelevare automată prin pompare urmată de cromatografie în faza gazoasă in situ
Determinări automate ale nivelului O ₃ , din aerul înconjurător	fotometrie UV	SR EN 14625/2012-Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de ozon prin fotometrie în ultraviolet

Determinări automate ale nivelului SO ₂ , din aerul înconjurător	fluorescență în UV	SR EN 14212/2012 -Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de sulf prin fluorescență în ultraviolet
Determinări automate ale nivelului NO _x , din aerul înconjurător	chimiluminescență	SR EN 14211/2012 -Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de azot și monoxid de azot prin chimiluminescență.
Determinări automate ale nivelului CO, din aerul înconjurător	spectrometrie în infraroșu nedispersiv	SR EN 14626/2012 -Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de monoxid de carbon prin spectrometrie în infraroșu nedispersiv
Determinarea gravimetrică a pulberilor în suspensie din aerul înconjurător, fracțiile PM ₁₀ și PM _{2,5}	gravimetrie	SR EN 12341:2014 - Calitatea aerului. Metodă standardizată de măsurare gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM ₁₀ sau PM _{2,5} a particulelor în suspensie

Tabelul I.1.1.1 Metodele de măsurare și standardele de referință utilizate pentru determinarea indicatorilor monitorizați la stațiile automate BZ-1 și BZ-2

I.1.1.1. Nivelul concentrațiilor medii anuale ale poluanților în aerul înconjurător

Scopul evaluării impactului poluanților atmosferici asupra mediului este indentificarea și cuantificarea potențialelor consecințe asupra acestuia. Pentru a înțelege mai bine acest impact, se impune colectarea, schimbul și diseminarea informațiilor privind calitatea aerului. Evaluarea impactului poluanților atmosferici asupra mediului înconjurător se realizează prin:

- estimarea emisiilor de poluanți prin realizarea inventarelor de emisii, măsurători ale emisiilor și/sau modelarea dispersiei poluanților atmosferici;
- monitorizarea calității aerului în vederea cunoașterii efectelor acestor emisii asupra sănătății populației și ecosistemelor.

Estimarea emisiilor anuale de poluanți atmosferici reprezintă primul pas în stabilirea impactului acestor poluanți asupra mediului înconjurător.

La nivelul anului 2017, monitorizarea calității aerului la APM Buzău s-a realizat atât prin prelevări manuale, urmate de analiza probelor în laborator, cât și în cadrul sistemului de monitorizare continuă a calității aerului.

Monitorizarea continuă a fost realizată cu ajutorul celor două stații automate de monitorizare a calității aerului, ambele făcând parte din Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului, una de tip fond urban, amplasată în centrul municipiului Buzău (BZ1) și cealaltă de tip trafic, amplasată în municipiul Rm. Sărat, pe E85.

Prin intermediul stației BZ1 sunt monitorizați și evaluați, conform Legii nr. 104/2011 privind aerul înconjurător, poluanții SO₂, NO₂/NO_x, CO, PM₁₀ automat și gravimetric, benzen, O₃ și PM_{2,5} gravimetric.

Prin intermediul stației BZ2 sunt monitorizați și evaluați, conform Legii nr. 104/2011 privind aerul înconjurător, poluanții SO₂, NO₂/NO_x, CO, PM₁₀ automat și gravimetric și benzen.

La nivel național, în perioada 2015-2017, s-au derulat 3 contracte subsecvente de servicii, pentru realizarea Programului de dezvoltare și optimizare a Rețelei Naționale de Monitorizare a Calității Aerului (RNMCA), încheiate în baza Acordului-cadru nr.999/16.02.2015, între MINISTERUL MEDIULUI ȘI ASOCIEREA "Orion Europe SRL – Orion SRL, și anume:

- contractul subsecvent de servicii nr. 55/2015 pentru prestarea serviciilor de revizie generală, de întreținere preventivă, de întreținere corectivă a echipamentelor/instrumentelor/accesoriilor care se regăsesc pe amplasamentele RNMCA,

cuprinse în cadrul activității de optimizare a RNMCA, precum și furnizarea de produse și dezvoltarea de aplicații software, cuprinse în cadrul activității de dezvoltare RNMCA;

- contractul subsecvent de servicii nr. 11/2016 pentru prestarea serviciilor de reparații în cadrul activității de optimizare a RNMCA, respectiv prestarea serviciilor de instalare și integrare în RNMCA a unor noi echipamente în cadrul activității de dezvoltare a RNMCA;
- contractul subsecvent de servicii nr.42/05.07.2017 pentru revizii generale, întreținere preventivă pentru asigurare MRC și consumabile și de reparații specifice activității de optimizare a RNMCA, precum și furnizarea de produse și prestarea de servicii de relocarea unor echipamente, componente ale RNMCA, pe alte amplasamente existente.

La stația BZ1 au fost realizate toate operațiile de revizie generală și asigurarea de MRC și consumabile prevazute în cadrul Contractului 55/2015. Din luna septembrie 2016 până în noiembrie 2016 (inclusiv), la stația BZ-1 s-au realizat și serviciile de întreținere preventivă pe perioada de 3 luni (cf. Anexei 2 la contractul 55/2015). De asemenea, au fost înlocuiți senzorii meteo, computerului stației, data logger-ul, modem-ul de transmisie date și softul de achiziție a datelor. În perioada ianuarie-decembrie 2017, la stația BZ-1 s-au desfășurat serviciile de întreținere preventivă pe 12 luni, conform contractului subsecvent nr. 55/2015. La stația BZ1 s-au derulat și Contractele 11/2016 și 42/2017, încheiate de MM, în urma finalizării reviziei generale. Aceste contracte au avut ca obiect repararea echipamentelor care necesitau servicii de reparații, în vederea aducerii la starea normală de funcționare precum și asigurarea MRC și consumabile specifice activității de optimizare a RNMCA. Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. În perioada noiembrie 2017-ianuarie 2018, la stația BZ-2 s-au realizat serviciile de întreținere preventivă pe perioada de 3 luni, conform contractului nr. 55/2015.

În continuare vor fi prezentate informații cu privire la indicatorii monitorizați la stațiile BZ-1 și BZ-2 (scurtă descriere a fiecărui indicator, concentrații medii anuale, capturi de date, depășiri ale valorilor limită/țintă, etc.)

În tabelul următor sunt prezentate pragurile de alertă, valorile limită, valorile țintă, obiectivele pe termen lung și pragurile de informare (pentru protecția sănătății umane), valabile pentru anul 2017, conform Legii 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările și completările ulterioare.

Indicator	Prag alerta	VL	VL+MT	Valori tinta	Obiective termen lung	Prag informare
Dioxid de sulf (SO ₂)	500 µg/mc masurat timp de 3ore consecutive	350 µg/mc (mediată la o oră) a nu se depasi de peste 24 de ori într-un an calendaristic	350	-	-	-
		125 µg/mc (mediaăt la 24 ore) A nu se depasi de peste 3 ori într-un an calendaristic	125	-	-	-
Dioxid de azot (NO ₂)	400 µg/mc masurat timp de 3 ore consecutive	200 µg/mc (mediată la o oră) a nu se depasi de peste 18 ori într-un an calendaristic	200	-	-	-
		40 µg/mc (mediată într-un an calendaristic)	40	-	-	-
Benzen (C ₆ H ₆)	-	5 µg/mc (mediată pe un an calendaristic)	5	-	-	-
Monoxid de carbion (CO)	-	10 mg/mc (valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore 17-1..16-24)	10	-	-	-
Plumb (Pb)	-	0,5 µg/mc (mediată pe un an calendaristic) în imediata vecinătate a surselor specifice	0,5	-	-	-
Particule în suspensie (PM 10)	-	50 µg/mc (mediată la 24 ore- a nu se depasi de peste 35 de ori într-un an calendaristic)	50	-	-	-
	-	40 µg/mc (mediată într-un an calendaristic)	40	-	-	-
Arsen (As)	-	-	-	6 ng/mc (pentu conținutul total din		

				fracția PM10, mediat pentru un an calendaristic)	-	-
Cadmiu (Cd)	-	-	-	5 ng/mc (pentu conținutul total din fracția PM10, mediat pentru un an calendaristic)	-	-
Nichel (Ni)	-	-	-	20 ng/mc (pentu conținutul total din fracția PM10, mediat pentru un an calendaristic)	-	-
Benzo(a) piren (BaP)	-	-	-	1 ng/mc (pentu conținutul total din fracția PM10, mediat pentru un an calendaristic)	-	-
Ozon (O3)	240 μg/mc (medie pe o oră)-măsurată sau prognozată 3 ore consecutive	-	-	Începând cu 2010 120 μg/mc _valoarea maxima zilnică a mediilor pe 8 ore (17-1...16-24). a nu se depasi peste 25 de zile dintr-un an calendaristic mediat pe 3 ani)-minim date valabile pe un an	120 μg/mc _valoarea maxima zilnică a a mediilor pe 8h (17-1...16-24), dintr-un an calendaristic	180 μg/mc Media pe o oră
Particule în suspensie (PM2,5)	-	25 μg/mc (mediată într-un an calendaristic)	25 μg/mc	-	-	-

Tabelul I.1.1.1.1. Pragurile de alertă, valorile limită, valorile țintă, obiectivele pe termen lung și pragurile de informare (pentru protecția sănătății umane), valabile pentru anul 2017, conform Legii 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările și completările ulterioare.

I.1.1.1.1. Dioxidul de azot

Oxizii de azot sunt un grup de gaze foarte reactive, care conțin azot și oxigen în cantități variabile. Majoritatea oxizilor de azot sunt gaze fără culoare sau miros.

Principalii oxizi de azot sunt:

- monoxidul de azot (NO) care este un gaz incolor și inodor;
- dioxidul de azot (NO₂) care este un gaz de culoare brun-roșcat cu un miros puternic, înecăcios.

Dioxidul de azot în combinație cu particule din aer poate forma un strat brun-roșcat.

În prezența luminii solare, oxizii de azot pot reacționa și cu hidrocarburile formând oxidanți fotochimici.

Oxizii de azot sunt responsabili pentru ploile acide care afectează atât suprafața terestră cât și ecosistemul acvatic.

Surse antropice:

Oxizii de azot se formează în procesul de combustie atunci când combustibilii sunt arși la temperaturi înalte, dar cel mai adesea ei sunt rezultatul traficului rutier, activităților industriale, producerii energiei electrice. Oxizii de azot sunt responsabili pentru formarea smogului, a ploilor acide, deteriorarea calității apei, efectului de seră, reducerea vizibilității în zonele urbane .

Figura I.1.1.1.1 Traficul rutier-sursa principală de formare a oxizilor de azot

Efecte asupra sănătății populației

Dioxidul de azot este cunoscut ca fiind un gaz foarte toxic atât pentru oameni cât și pentru animale (gradul de toxicitate al dioxidului de azot este de 4 ori mai mare decât cel al monoxidului de azot). Expunerea la concentrații ridicate poate fi fatală, iar la concentrații reduse afectează țesutul pulmonar.

Populația expusă la acest tip de poluanți poate avea dificultăți respiratorii, iritații ale căilor respiratorii, disfuncții ale plămânilor. Expunerea pe termen lung la o concentrație redusă poate distruge țesuturile pulmonare ducând la emfizem pulmonar.

Persoanele cele mai afectate de expunerea la acest poluant sunt copiii.

Efecte asupra plantelor și animalelor

Expunerea la acest poluant produce vătămarea serioasă a vegetației prin albirea sau moartea țesuturilor plantelor, reducerea ritmului de creștere a acestora.

Expunerea la oxizii de azot poate provoca boli pulmonare animalelor, care seamănă cu emfizemul pulmonal, iar expunerea la dioxidul de azot poate reduce imunitatea animalelor provocând boli precum pneumonia și gripă.

Alte efecte

Oxizii de azot contribuie la formarea ploilor acide și favorizează acumularea nitraților la nivelul solului care pot provoca alterarea echilibrului ecologic ambiental.

De asemenea, poate provoca deteriorarea țesăturilor și decolorarea vopselurilor, degradarea metalelor.

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de azot și a oxizilor de azot este cea prevăzută în standardul SR EN 14211 «Aer înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de azot și monoxid de azot prin chemiluminescența».

Concentrații medii înregistrate în anul 2017 la cele două stații de monitorizare a calității aerului din județul Buzău

STAȚIA BZ1

Concentrația medie anuală nu arată o depășire a valorii limită pentru sănătatea umană (VL NO₂ – 40 μg/mc).

Valoarea acestei concentrații este:

NO₂ – 24,13 μg/mc

Menționăm că valorile acestor concentrații reprezintă o captură de date de 92,41%, datele colectate fiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Analizând variația concentrațiilor medii orare de NO₂ în anul 2017, la stația automată BZ1, prezentată în Fig. I.1.1.1.1.2. se poate constata că nu au fost înregistrate depășiri ale valorii medii orare.

STAȚIA BZ1_NO2 (μg/m3)_VALORI ORARE_ 2017, VL=200μg/m3

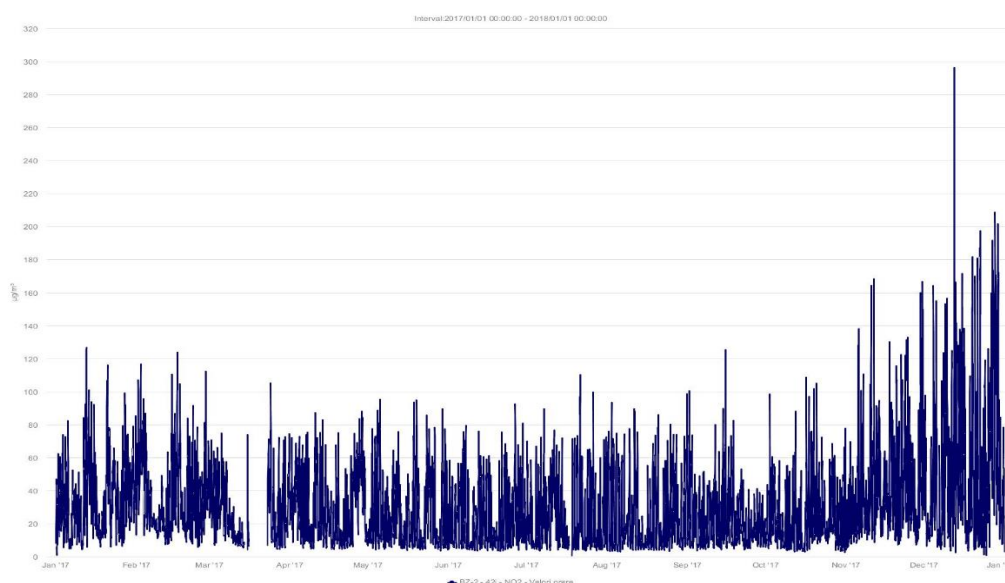

Figura I.1.1.1.1.2. Concentrații medii orare de NO₂ la stația BZ-1 în anul 2017

Valorile maxime și minime ale concentrațiilor medii orare de NO₂, NO_x și NO în 2017, înregistrate la stația de monitorizare BZ1 sunt prezentate în Tabelul I.1.1.1.1., iar variația acestor concentrații este prezentată în Fig. I.1.1.1.3.(VL NO₂ - 200 μg/mc):

Poluant	Minim, μg/m ³	Maxim, μg/m ³	Medie, μg/mc
NO ₂	0,31	122,82	24,13
NO _x	5,08	421,49	39,46
NO	1,15	198,59	10,19

Tabel I.1.1.1.1. Valori maxime și minime ale concentrațiilor medii orare de la stația BZ-1 în anul 2017

STAȚIA BZ1_NO_NO2_NOx (μg/m³)_VALORI ORARE_ 2017, VL NO2=200μg/m³

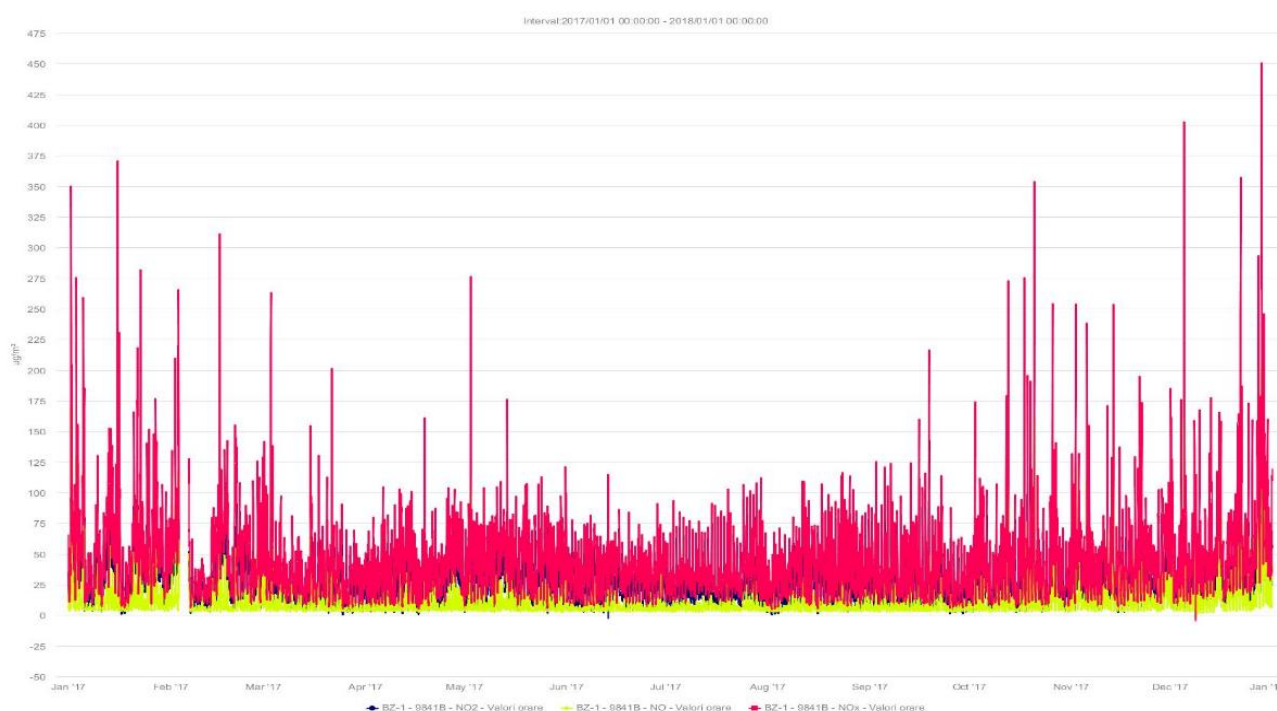

Fig. I.1.1.1.3. Variația concentrațiilor medii orare pentru NO₂/NO_x/NO la stația de monitorizare BZ1, în anul 2017

STAȚIA BZ2

Concentrația medie anuală nu arată o depășire a valorii limită pentru sănătatea umană (VL NO₂ – 40 μg/mc).

Valoarea acestei concentrații este:

NO₂ – 30,89 μg/mc

Menționăm că valorile acestor concentrații reprezintă o captură de date de 92,01%, datele colectate fiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Analizând variația concentrațiilor medii orare de NO₂ în anul 2017, la stația automată BZ2, prezentată în Fig. I.1.1.1.4. se poate constata că, pe parcursul anului 2017 s-au înregistrat 3 depășiri ale valorii limită orare (VL NO₂=200 μg/mc), depășiri datorate în primul rând faptului că stația BZ-2 este de tip trafic, fiind amplasată pe E85, într-o zonă cu trafic intens și foarte aproape de o intersecție semaforizată.

STAȚIA BZ2_NO2 (μg/m3)_VALORI ORARE_2017, VL=200μg/m3

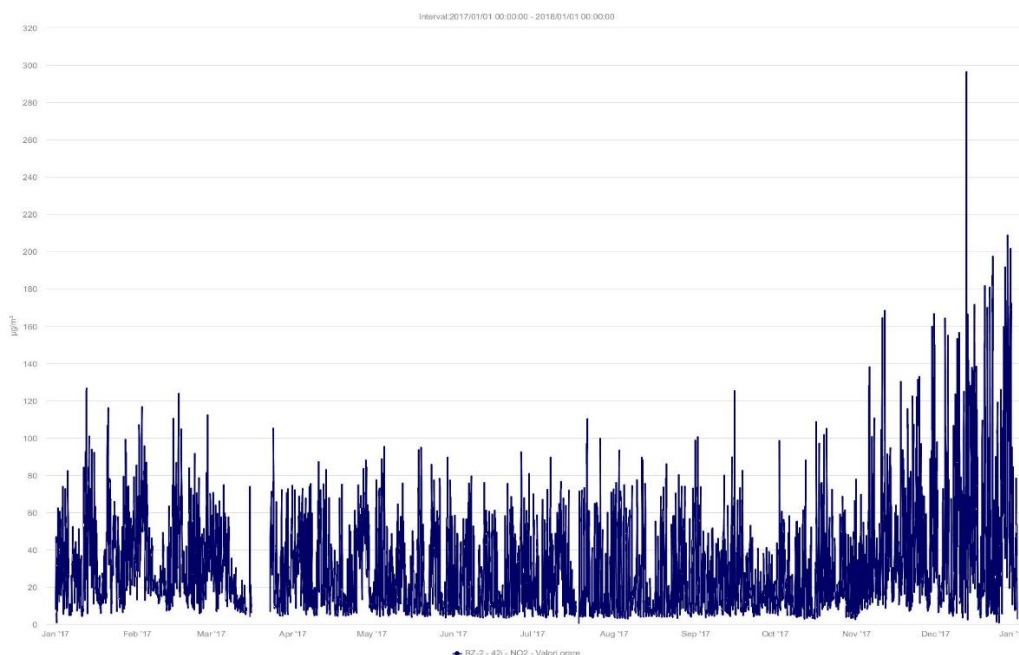

Figura I.1.1.1.4. Concentrații medii orare de NO2 la stația BZ-2 în anul 2017

Valorile maxime și minime ale concentrațiilor medii orare de NO₂, NO_x și NO în 2017, înregistrate la stația de monitorizare BZ2 sunt prezentate în Tabelul I.1.1.1.2., iar variația acestor concentrații este prezentată în Fig. I.1.1.1.5. (VL NO₂ - 200 μg/mc):

Poluant	Minim, μg/m3	Maxim, μg/m3	Medie, μg/mc
NO ₂	2,13	296,49	30,89
NO _x	2,18	860,28	68,92
NO	1,26	389,13	25,45

Tabel I.1.1.1.2. Valori maxime și minime ale concentrațiilor medii orare de la stația BZ-2 în anul 2017

STAȚIA BZ2_NO_NO2_NOx (μg/m3)_VALORI ORARE_2017, VL NO2=200μg/m3

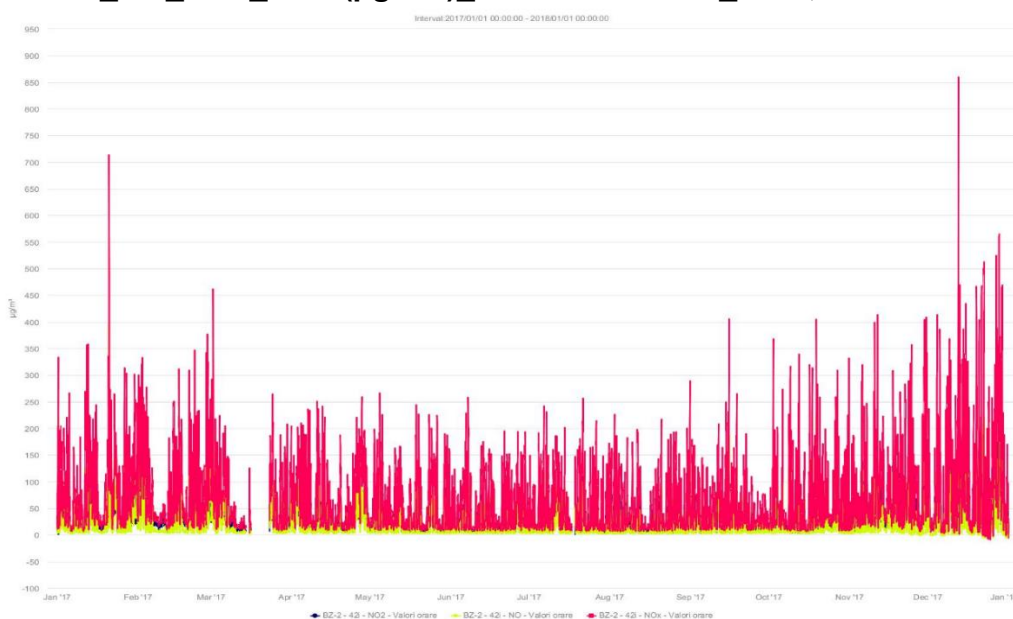

Fig. I.1.1.1.5. Variația concentrațiilor medii orare pentru NO2/NOx/NO la stația de monitorizare BZ1, în anul 2017

I.1.1.1.2. Dioxidul de sulf

Dioxidul de sulf este un gaz incolor, amăru, neinflamabil, cu un miros pătrunzător care irită ochii și căile respiratorii.

Surse naturale:

erupțiile vulcanice, fitoplanctonul marin, fermentația bacteriană în zonele mlăștinoase, oxidarea gazului cu conținut de sulf rezultat din descompunerea biomasei.

Surse antropice:

sistemele de încălzire a populației care nu utilizează gaz metan, centralele termoelectrice, procesele industriale (siderurgie, rafinărie, producerea acidului sulfuric), industria celulozei și hârtiei și, în măsură mai mică, emisiile provenite de la motoarele diesel.

Figura I.1.1.1.2.1. Procesele industriale-sursă antropică de dioxid de sulf

Efecte asupra sănătății populației

În funcție de concentrație și perioada de expunere, dioxidul de sulf are diferite efecte asupra sănătății umane.

Expunerea la o concentrație mare de dioxid de sulf, pe o perioadă scurtă de timp, poate provoca dificultăți respiratorii severe. Sunt afectate în special persoanele cu astm, copiii, vârstnicii și persoanele cu boli cronice ale căilor respiratorii.

Expunerea la o concentrație redusă de dioxid de sulf, pe termen lung poate avea ca efect infecții ale tractului respirator.

Dioxidul de sulf poate potența efectele periculoase ale ozonului.

Efecte asupra plantelor

Dioxidul de sulf afectează vizibil multe specii de plante, efectul negativ asupra structurii și țesuturilor acestora fiind sesizabil cu ochiul liber.

Unele dintre cele mai sensibile plante sunt: pinul, legumele, ghindele roșii și negre, frasinul alb, lucerna, murele.

Efecte asupra mediului

În atmosferă, contribuie la acidifierea precipitațiilor, cu efecte toxice asupra vegetației și solului.

Creșterea concentrației de dioxid de sulf accelerează coroziunea metalelor, din cauza formării acizilor.

Oxizii de sulf pot eroda: piatră, zidăria, vopselurile, fibrele, hârtia, pielea și componentele electrice.

Metoda de referință pentru măsurarea dioxidului de sulf este cea prevăzută în standardul SR EN 14212 «Aer înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de dioxid de sulf prin fluorescența în ultraviolet».

Concentrații medii înregistrate în anul 2017 la cele două stații de monitorizare a calității aerului din județul Buzău

STAȚIA BZ1

Concentrația medie orară anuală de dioxid de sulf măsurată de stația BZ-1 nu a depășit pragul de calitate pentru protecția sănătății umane și a ecosistemelor, valoarea fiind 5,87 $\mu\text{g}/\text{mc}$ (VL - 350 $\mu\text{g}/\text{mc}$).

Valorile orare maximă și minimă înregistrate în cursul anului 2017 au fost:

- minim – 2,07 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
- maxim – 34,23 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Analizând variația concentrațiilor medii orare din anul 2017, prezentată în **Fig. I.1.1.1.2.2.** se poate constata că în cazul acestui indicator nu au fost probleme deosebite, marea majoritate a valorilor medii încadrându-se în partea inferioară a intervalului.

STAȚIA BZ1_SO2 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)_VALORI ORARE_2017, VL=350 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

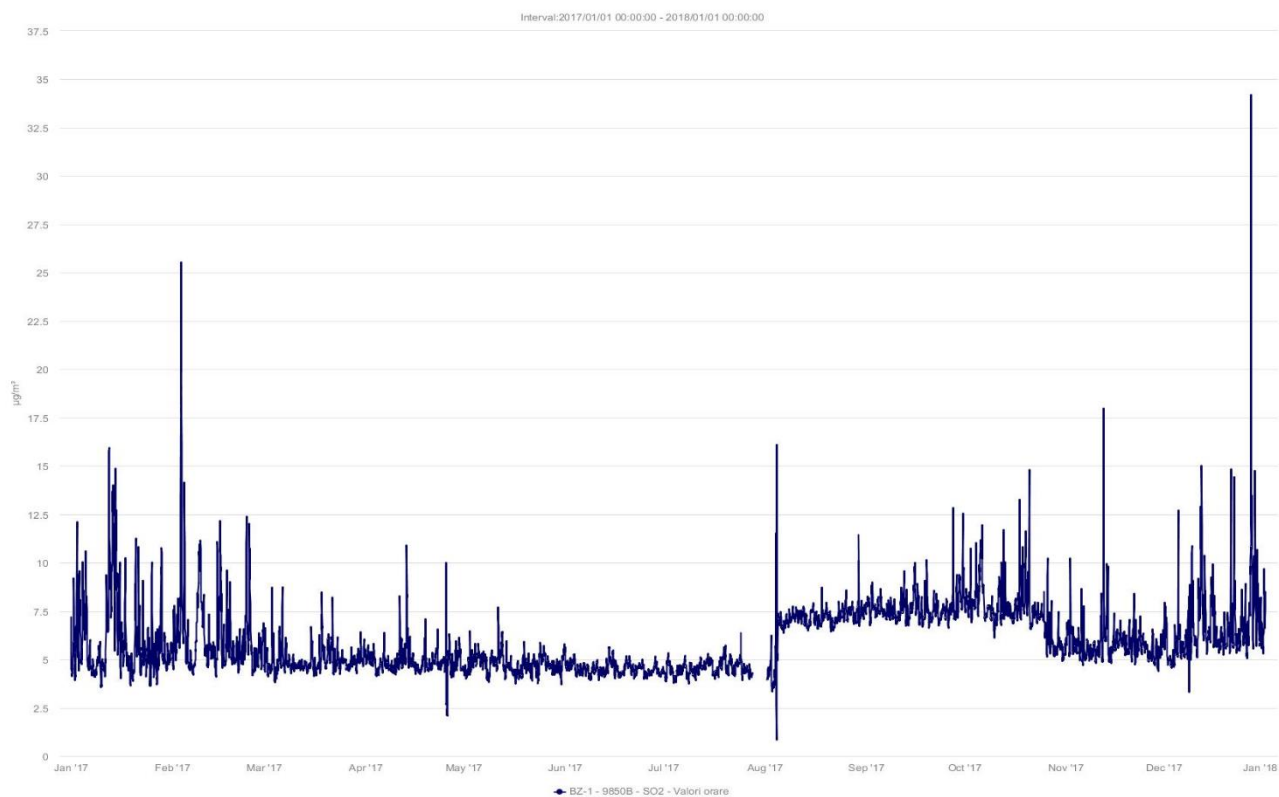

Fig. I.1.1.1.2.2. SO2 concentrații medii orare la stația BZ-1, în anul 2017

În cazul valorilor medii zilnice (VL - 125 $\mu\text{g}/\text{mc}$) nu s-au înregistrat depășiri conform celor prezentate mai jos:

- medie anuală – 5,87 $\mu\text{g}/\text{mc}$;
- minim – 2,07 $\mu\text{g}/\text{mc}$;
- maxim – 30,90 $\mu\text{g}/\text{mc}$.

Captura de date pentru SO₂ în anul 2017, la stația BZ-1 a fost de 93,88%, datele colectate fiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Analizând variația concentrațiilor medii zilnice din anul 2017, prezentată în **Fig. I.1.1.1.2.3.** se poate constata că în cazul acestui indicator nu au fost probleme deosebite, marea majoritate a valorilor medii zilnice fiind departe de valoarea limită (VL=125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$).

STAȚIA BZ1_SO2 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)_VALORI ZILNICE_2017, VL=125 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

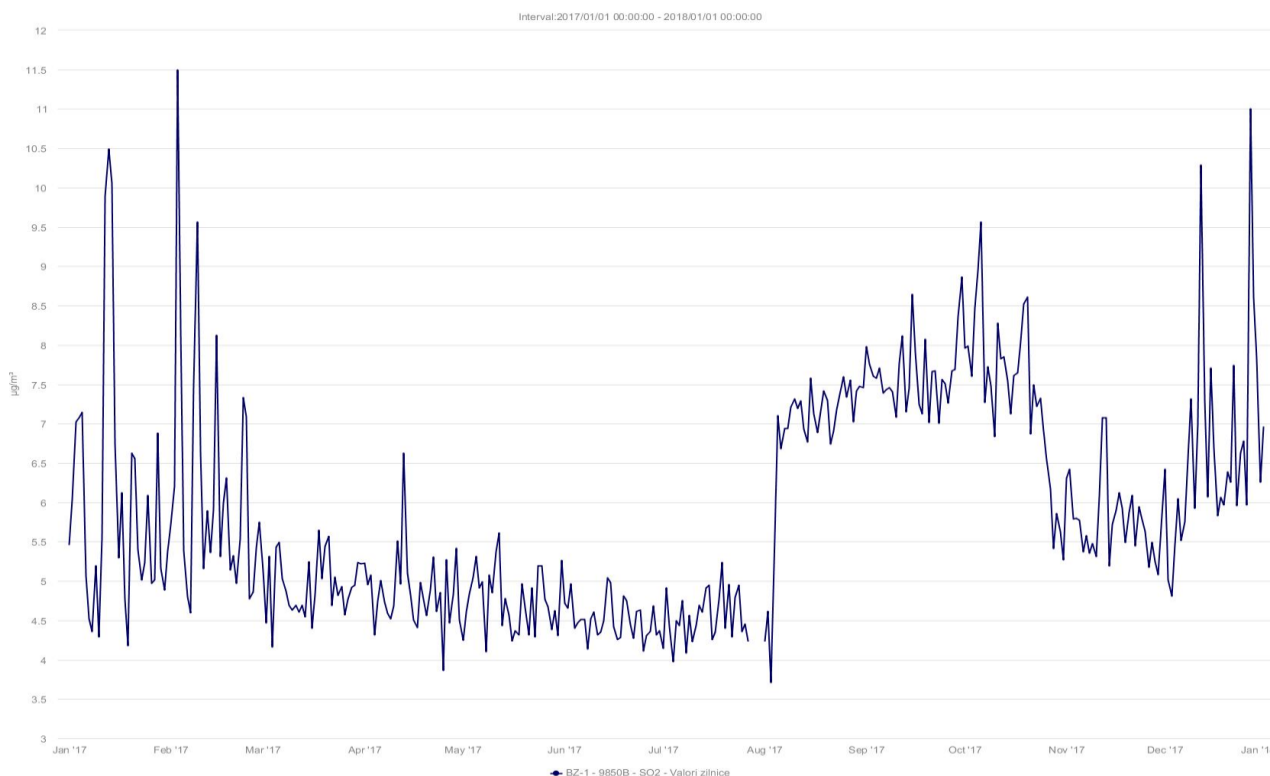

Fig. I.1.1.1.2.3. SO₂ concentrații medii zilnice la stația BZ-1 în anul 2017

La **Stația BZ-2**, analizorul de SO₂ a fost defect până în data de 26.10.2017. Astfel, pe parcursul anului 2017, s-a înregistrat o captură de date valide de doar 15,29%, insuficientă pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

I.1.1.1.3. Particule în suspensie PM₁₀ și PM_{2,5}

Particulele în suspensie reprezintă un amestec complex de particule foarte mici și picături de lichid.

Surse naturale:

-erupții vulcanice, eroziunea rocilor furtuni de nisip și dispersia polenului.

Surse antropice:

-activitatea industrială, sistemul de încălzire a populației, centralele termoelectrice.
Traficul rutier contribuie la poluarea cu pulberi produsă de pneurile mașinilor, atât la oprirea acestora, cât și datorită arderilor incomplete.

Figura I.1.1.3.1. Surse antropice pentru emisiile de pulberi în suspensie-traffic, încălzire rezidențială

Efecte asupra sănătății populației

Dimensiunea particulelor este direct legată de potențialul de a cauza efecte. O problemă importantă o reprezintă particulele cu diametrul aerodinamic mai mic de 10 micrometri, care trec prin nas și gât și pătrund în alveolele pulmonare provocând inflamații și intoxicații. Sunt afectate în special persoanele cu boli cardiovasculare și respiratorii, copiii, vârstnicii și astmaticii.

Copiii cu vârsta mai mică de 15 ani inhalează mai mult aer, și în consecință mai mulți poluanți. Ei respiră mai repede decât adulții și tind să respire mai mult pe gură, ocolind practic filtrul natural din nas. Sunt în mod special vulnerabili, deoarece plămânii lor nu sunt dezvoltați, iar țesutul pulmonar care se dezvoltă în copilărie este mai sensibil.

Poluarea cu pulberi înrăutățește simptomele astmului, respectiv tuse, dureri în piept și dificultăți respiratorii.

Expunerea pe termen lung la o concentrație scăzută de pulberi poate cauza cancer și moartea prematură.

Metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀ și PM_{2,5} este cea prevăzută în standardul EN 12341 «Aer înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea gravimetrică pentru determinarea fracției masice de PM₁₀ sau PM_{2,5} a particulelor în suspensie».

Concentrații medii înregistrate în anul 2017 la cele două stații de monitorizare a calității aerului din județul Buzău

I.1.1.1.3.1 PM₁₀

PM₁₀ - particule în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM₁₀, cu un randament de separare de 50% pentru un diametru aerodinamic de 10 micrometri. PM₁₀ sunt considerate indici ai particulelor grosiere.

STAȚIA BZ1

Concentrațiile măsurate la nivelul anului 2017 au fost următoarele (VL medie anuală =40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$):

- PM₁₀ gravimetric – medie anuală – 22,92 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
- minim – 0,55 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
- maxim - 88,49 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

Captura de date pentru PM₁₀gravimetric în anul 2017 a fost de 54,52%, pompa de prelevare de tip FOX, precum și aerul condiționat din camera de condiționare a filtrelor fiind defecte o perioadă din an, datele colectate fiind, astfel, insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Variația concentrațiilor medii zilnice în cazul indicatorului PM₁₀ gravimetric este prezentată în **Fig. I.1.1.1.3.1.1.** și din analiza acestor date se poate observa că în cursul anului 2017 s-au înregistrat 13 depășiri ale valorii limită zilnice (VL=50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$). Depășirile înregistrate au fost cauzate de arderile rezidențiale, trafic și calm atmosferic, fiind favorizate de condițiile meteo, valorile mari înregistrându-se în perioada rece a anului (decembrie-martie).

STAȚIA BZ1_PM10grv ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)_VALORI ZILNICE_2017

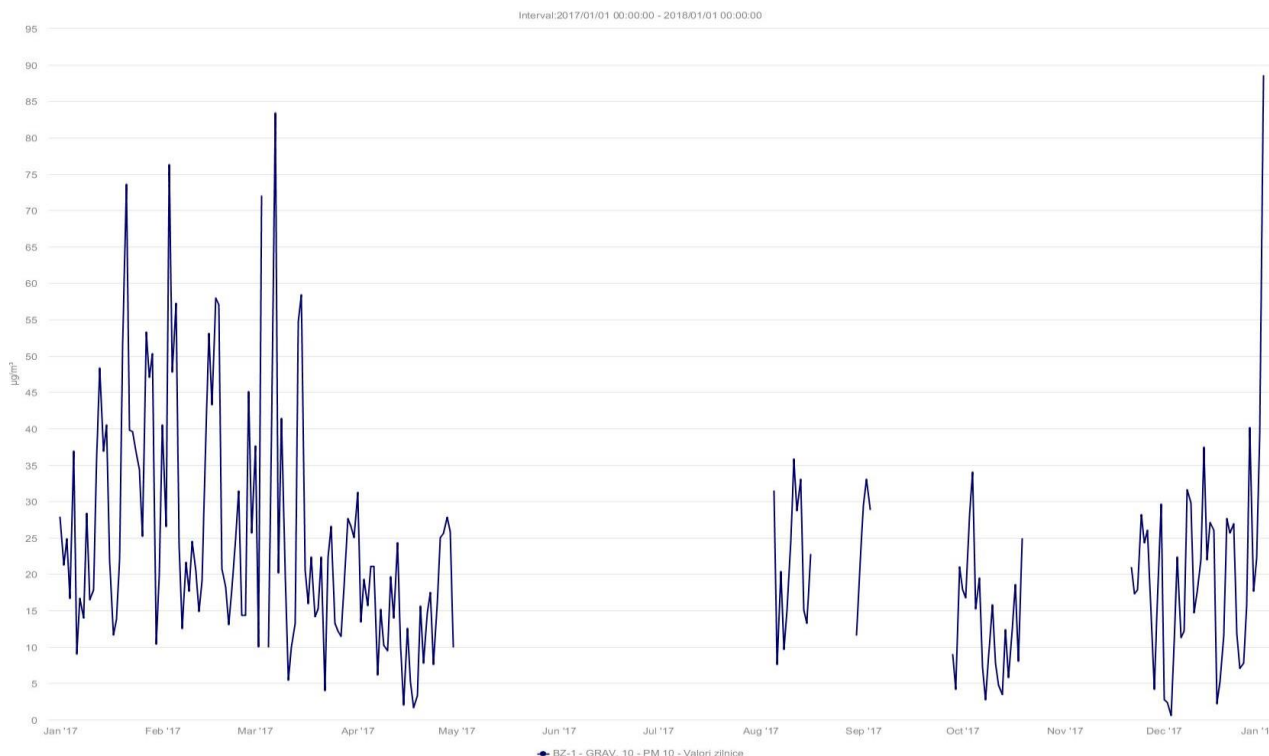

Figura I.1.1.1.3.1.1. PM₁₀gravimetric-variația concentrațiilor medii zilnice înregistrate la stația BZ-1 în anul 2017

Pe parcursul anului 2017, la **STAȚIA BZ2** prelevatorul de PM₁₀grv a funcționat o perioadă foarte scurtă, fiind defect. Astfel, captura de date a fost de doar 9,87%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

APM Buzău are în dotare, în afara stațiilor automate de monitorizare din RNMCA, un aparat tip SVEN LECKEL cu ajutorul căruia este monitorizat indicatorul PM₁₀, metoda de analiză fiind cea gravimetrică. Acest aparat este amplasat la sediul Primăriei Râmnicu

Sărat. Măsurătorile sunt indicative și se realizează pe tot parcursul anului, în zilele lucrătoare. S-au înregistrat 11 depășiri ale valorii limită pentru media zilnică, conform Legii 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, cu modificările și completările ulterioare. Cauzele probabile ale acestor depășiri sunt emisiile rezultate de la arderile pentru încălzire și traficul rutier intens, favorizate și de condițiile meteo nefavorabile dispersiei (calm atmosferic). Menționăm că au fost transmise informații cu privire la aceste depășiri către GNM-CJ Buzău și Primăria Municipiului Râmnicu Sărat.

Concentrația medie calculată la nivelul anului 2017 a fost 27,64 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, iar valorile minime și maxime înregistrate au fost următoarele:

- minim – 0,363 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
- maxim – 145,57 $\mu\text{g}/\text{m}^3$.

Variația concentrațiilor medii zilnice în cazul indicatorului PM10 gravimetric măsurate cu acest aparat este prezentată în **Fig. I.1.1.1.3.1.2.** și din analiza acestor date se poate observa că în cursul anului 2017 s-au înregistrat 17 depășiri ale valorii limită, depășiri datorate arderilor rezidențiale, traficului și calmului atmosferic.

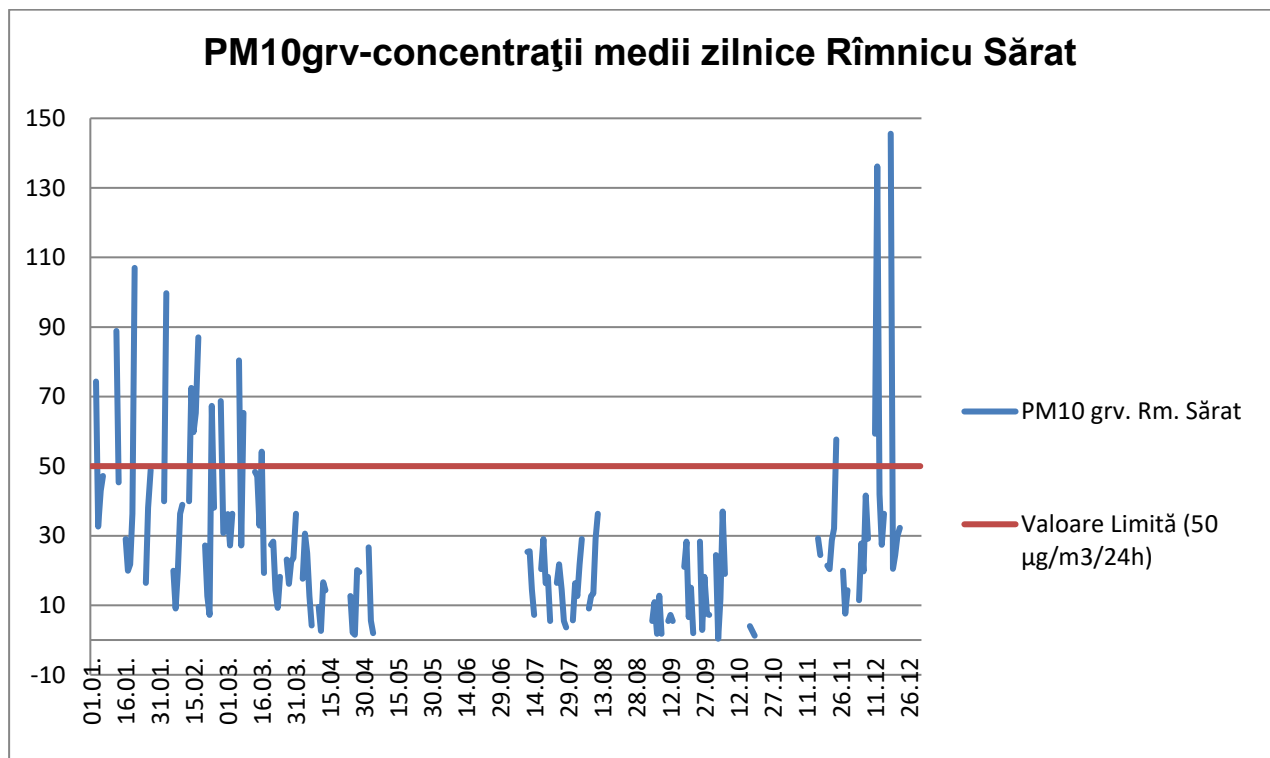

Fig. I.1.1.1.3.1.2. PM10 grv concentrații medii zilnice 2017 – SVEN LECKEL

I.1.1.1.3.2 PM_{2,5}

PM_{2,5} - particule în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare a dimensiunii, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{2,5}, cu un randament de separare de 50% pentru un diametru aerodinamic de 2,5 micrometri. PM_{2,5} sunt considerate indici ai particulelor fine.

STAȚIA BZ1

Concentrațiile măsurate la nivelul anului 2017 au fost următoarele (VL medie anuală = 25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$):

- PM_{2,5} gravimetric – medie anuală – 22,97 $\mu\text{g}/\text{m}^3$
- minim – 1,64 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

- maxim – 125,74 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

Captura de date pentru PM_{2,5} gravimetric în anul 2017 a fost de 60,55%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Variația concentrațiilor medii zilnice în cazul indicatorului PM_{2,5} gravimetric este prezentată în **Fig. I.1.1.1.3.2.1.**

STAȚIA BZ1_PM2,5grv($\mu\text{g}/\text{m}^3$)_DATE VALIDATE ZILNICE_ 2017

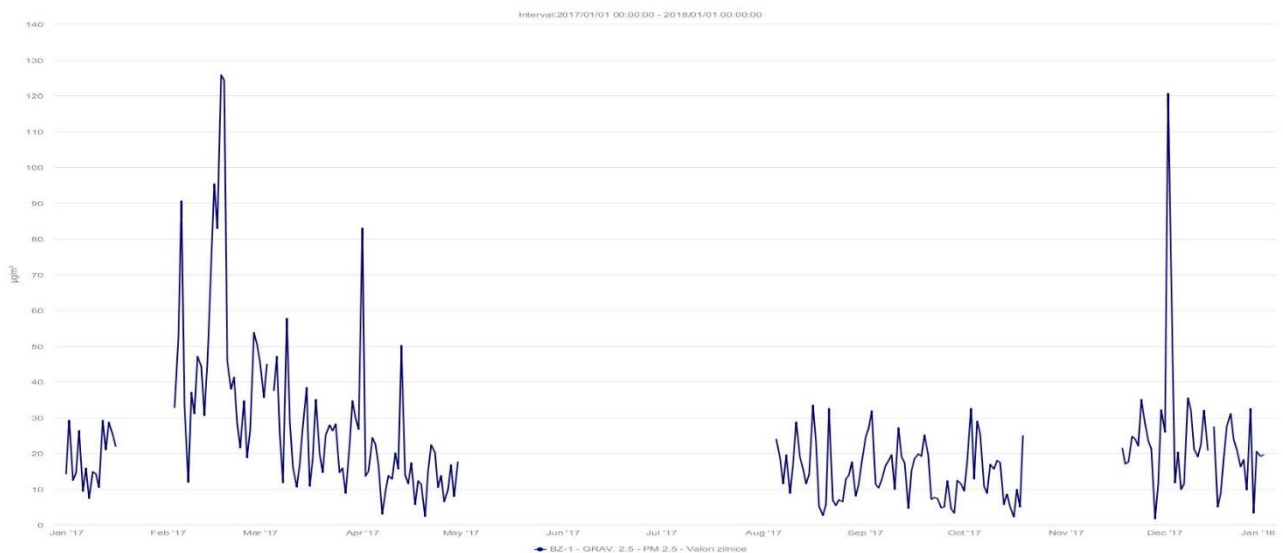

Fig. I.1.1.1.3.2.1 PM_{2,5}grv concentrații medii zilnice 2017

Stația BZ2 nu monitorizează indicatorul PM_{2,5}grv.

I.1.1.1.4. Monoxidul de carbon

La temperatura mediului ambiental, monoxidul de carbon este un gaz incolor, inodor, insipid, de origine atât naturală cât și antropică. Monoxidul de carbon se formează în principal prin arderea incompletă a combustibililor fosili.

Surse naturale:

-arderea pădurilor, emisiile vulcanice și descărcările electrice.

Surse antropice:

-se formează în principal prin arderea incompletă a combustibililor fosili.

Alte surse antropice:

-producerea oțelului și a fontei, rafinarea petrolului, traficul rutier, aerian și feroviar.

Figura I.1.1.1.4.1. Arderea incompletă a combustibililor fosili-principala sursă antropică de emisie a CO

Monoxidul de carbon se poate acumula la un nivel periculos în special în perioada de calm atmosferic din timpul iernii și primăverii (acesta fiind mult mai stabil din punct de vedere chimic la temperaturi scăzute), când arderea combustibililor fosili atinge un maxim.

Monoxidul de carbon produs din surse naturale este foarte repede dispersat pe o suprafață întinsă, nepunând în pericol sănătatea umană.

Efecte asupra sănătății populației

Este un gaz toxic, în concentrații mari fiind letal (la concentrații de aproximativ 100 mg/m³) prin reducerea capacității de transport a oxigenului în sânge, cu consecințe asupra sistemului respirator și a sistemului cardiovascular.

La concentrații relativ scăzute:

- afectează sistemul nervos central;
- slăbește pulsul inimii, micșorând astfel volumul de sânge distribuit în organism;
- reduce acuitatea vizuală și capacitatea fizică;
- expunerea pe o perioadă scurtă poate cauza oboseală acută;
- poate cauza dificultăți respiratorii și dureri în piept persoanelor cu boli cardiovasculare;
- determină iritabilitate, migrene, respirație rapidă, lipsă de coordonare, greață, amețelă, confuzie, reduce capacitatea de concentrare.

Segmentul de populație cea mai afectată de expunerea la monoxid de carbon o reprezintă: copiii, vârstnicii, persoanele cu boli respiratorii și cardiovasculare, persoanele anemice, fumătorii.

Efecte asupra plantelor

La concentrații monitorizate în mod obișnuit în atmosferă nu are efecte asupra plantelor, animalelor sau mediului.

Metoda de referință pentru măsurarea monoxidului de carbon este cea prevăzută în standardul SR EN 14626 « Aer înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de monoxid de carbon prin spectroscopie în infraroșu nedispersiv».

În cursul anului 2017, captura de date valide pentru indicatorul CO a fost de 95,35%, datele colectate fiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Conform prevederilor Legii 104/2011, valoarea limită pentru protecția sănătății umane în cazul monoxidului de carbon este de 10mg/mc și reprezintă valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore. În cursul anului 2017, **nu s-au înregistrat depășiri** ale acestei valori, intervalul de variație fiind următorul:

- minim – 0,04 mg/m³;
- maxim – 3,87 mg/m³.

În **Fig. I.1.1.1.4.2.** este prezentată variația acestor valori în cursul anului 2017, la Stația BZ-1.

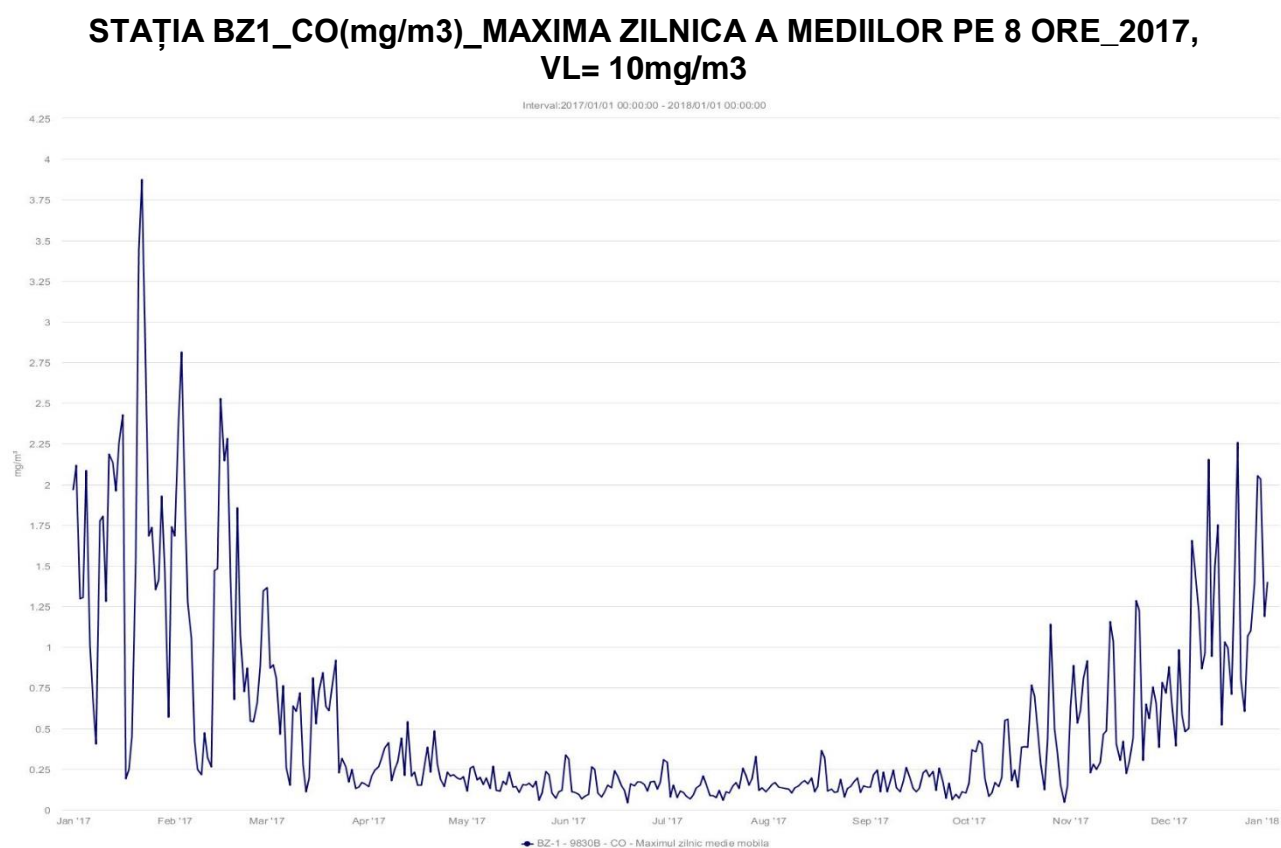

Fig. I.1.1.1.4.2. CO(mg/m3), Maxima zilnică a mediilor pe 8h în anul 2017 la stația BZ1

La **Stația BZ-2**, analizorul de CO a fost defect până în data de 26.10.2017. Astfel, pe parcursul anului 2017, s-a înregistrat o captură de date valide de doar 15,27%, insuficientă pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

I.1.1.1.5. Benzen

Benzenul este un compus aromatic foarte ușor, volatil și solubil în apă. 90% din cantitatea de benzen în aerul ambiental provine din traficul rutier. Restul de 10% provine din evaporarea combustibilului la stocarea și distribuția acestuia.

Figura I.1.1.1.5.1. Traficul rutier-principala cauză a emisiilor de benzen în aerul înconjurător

Efecte asupra sănătății

Este o substanță cancerigenă, încadrată în clasa A1 de toxicitate, cunoscută drept cancerigenă pentru om și produce efecte dăunătoare asupra sistemului nervos central.

Metoda de referință pentru măsurarea benzenului este cea prevăzută în standardul SR EN 14662 « Calitatea aerului înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de benzen » părțile 1, 2 și 3.

Stația BZ-1

Concentrațiile măsurate la nivelul anului 2017 au fost următoarele (VL medie anuală = $5\mu\text{g}/\text{m}^3$):

- Benzen– medie anuală – $3,41\mu\text{g}/\text{m}^3$
- minim – $0,75\mu\text{g}/\text{m}^3$
- maxim – $30,41\mu\text{g}/\text{m}^3$

În cursul anului 2017 captura de date valide pentru indicatorul BENZEN a fost de 92,97%, datele colectate fiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

În **Fig. I.1.1.1.5.1.** se poate observa variația concentrațiilor medii orare pentru benzen la stația BZ1.

STAȚIA BZ1_BENZEN ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)_VALORI ORARE_ 2017

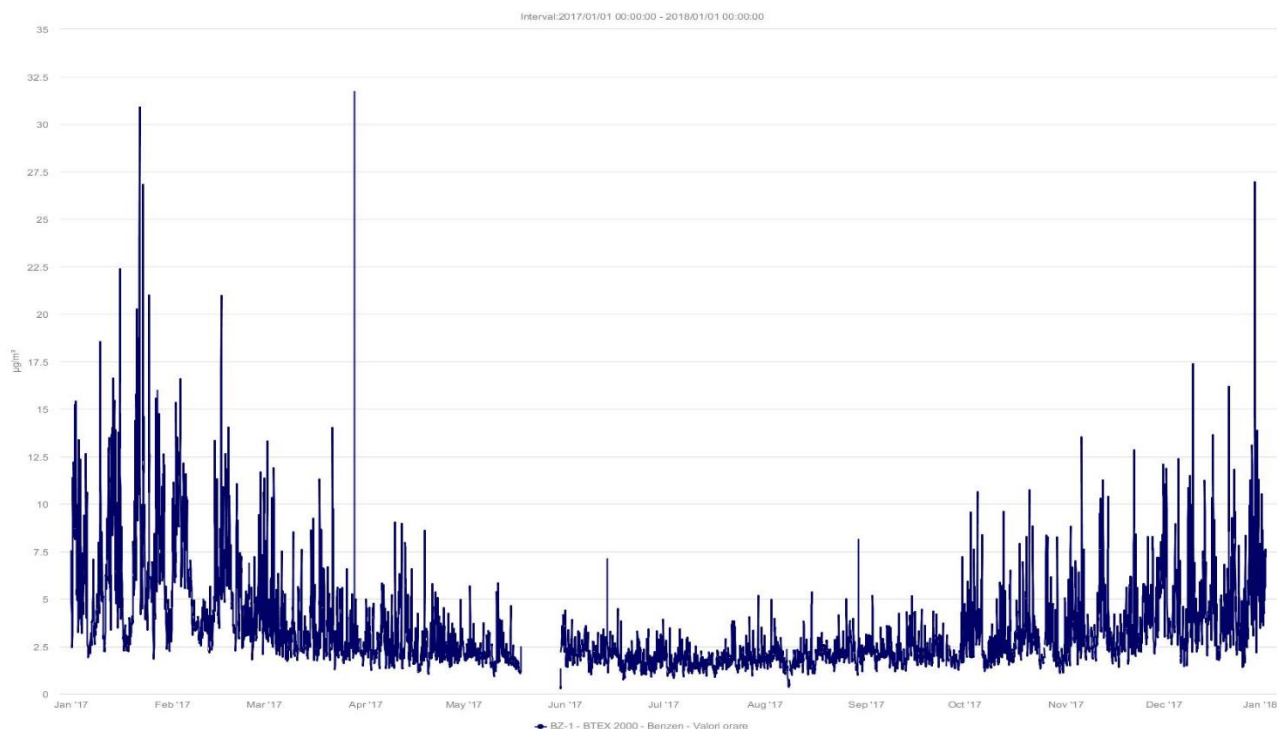

Fig. I.1.1.1.5.1. Variația concentrațiilor medii orare pentru benzen la stația BZ1 în anul 2017

Pe parcursul anului 2017, la **STAȚIA BZ2**, analizorul de BTEX a înregistrat o captură de date de 53,7%, datele colectate nefiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Concentrațiile măsurate la nivelul anului 2017 au fost următoarele (VL medie anuală = $5\mu\text{g}/\text{m}^3$):

-Benzen– medie anuală – $1,91\mu\text{g}/\text{m}^3$

- minim – $0,41\mu\text{g}/\text{m}^3$

- maxim – $18,66\mu\text{g}/\text{m}^3$

În **Fig. I.1.1.1.5.2.** se poate observa variația concentrațiilor medii orare pentru benzen la stația BZ2.

STAȚIA BZ2_BENZEN ($\mu\text{g}/\text{m}^3$)_VALORI ORARE_2017

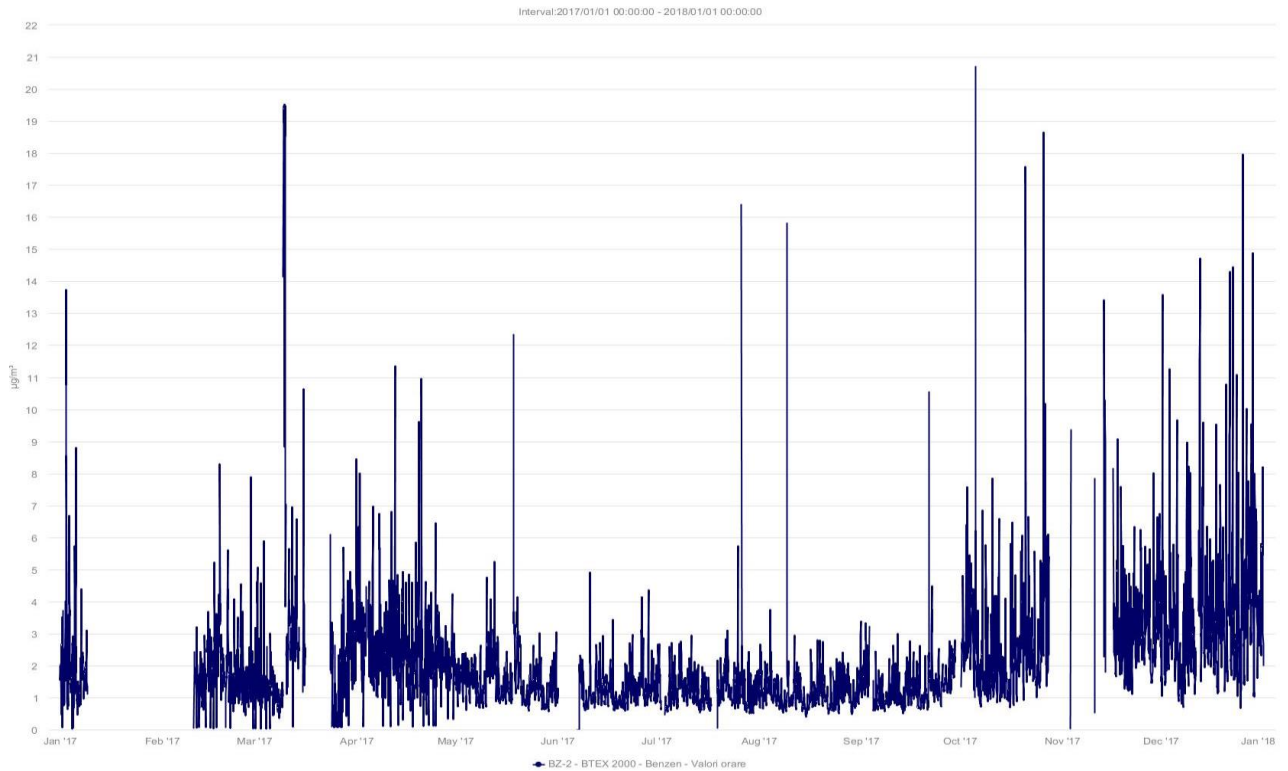

Fig. I.1.1.1.5.2. Variația concentrațiilor medii orare pentru benzen la stația BZ2 în anul 2017

I.1.1.1.6. Ozon

Ozonul este un gaz foarte oxidant, foarte reactiv, cu miros înecăcios. Se concentrează în stratosferă și asigură protecția împotriva radiației UV dăunătoare vieții. Ozonul prezent la nivelul solului se comportă ca o componentă a "smogului fotochimic". Se formează prin intermediul unei reacții care implică în particular oxizi de azot și compuși organici volatili.

Efecte asupra sănătății

Concentrația de ozon la nivelul solului provoacă iritarea tractului respirator și iritarea ochilor. Concentrații mari de ozon pot provoca reducerea funcției respiratorii.

Efecte asupra mediului

Este responsabil de daune produse vegetației prin atrofierea unor specii de arbori din zonele urbane.

Metoda de referință pentru măsurarea ozonului este cea prevăzută în standardul SR EN 14625: «Aer înconjurător. Metoda standardizată pentru măsurarea concentrației de ozon prin fotometrie în ultraviolet».

STAȚIA BZ1

În cursul anului 2017 captura de date valide pentru indicatorul O₃ a fost de 95,1%, datele colectate fiind suficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011. Conform prevederilor Legii 104/2011 valoarea țintă pentru protecția sănătății umane în cazul ozonului este de 120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ și reprezintă valoarea maximă zilnică a mediilor pe 8 ore. În cursul anului 2017, nu s-a înregistrat **nicio depășire a acestei valori**. Intervalul de variație a concentrațiilor de O₃ este următorul:

-minim –4,88 $\mu\text{g}/\text{mc}$;
 -maxim – 116,21 $\mu\text{g}/\text{mc}$.

În **Fig. I.1.1.1.6.1.** este prezentată variația acestor valori în cursul anului 2017, la stația BZ-1.

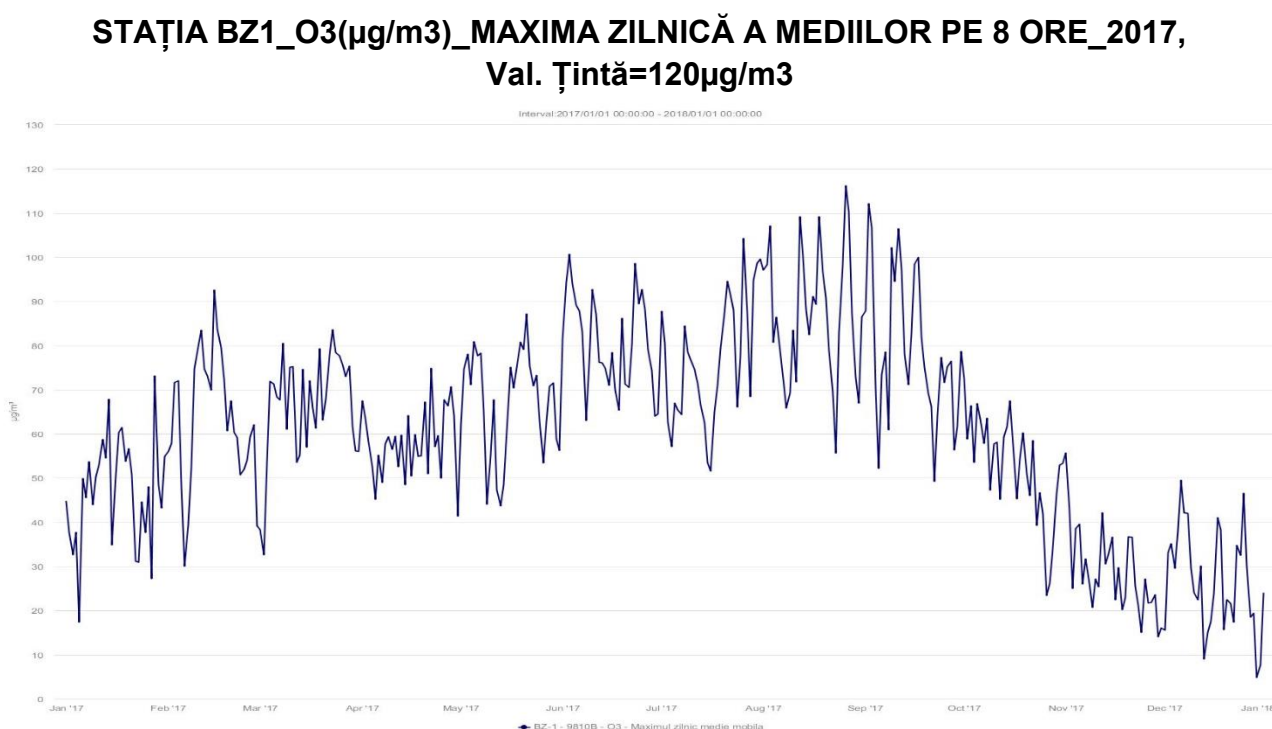

Fig. I.1.1.1.6.1. O3($\mu\text{g}/\text{m}^3$)-Maxima zilnică a mediilor pe 8h la stația BZ1, în anul 2017

Stația BZ-2, fiind de trafic, nu monitorizează ozonul.

Menționăm că stațiile automate de monitorizare a calității aerului, BZ-1 și BZ-2 nu sunt dotate cu aparatura necesară determinării metalelor grele și amoniacului.

I.1.1.2. Tendințe privind concentrațiile medii anuale ale anumitor poluanți atmosferici

I.1.1.2.1. Dioxidul de azot

Variația concentrațiilor medii anuale de NO₂/ NO_x la stația BZ-1 în perioada 2012-2017, este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.1.1.** și în **Fig. I.1.1.2.1.1.**

AN	NO₂($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	NO_x($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	VL NO₂($\mu\text{g}/\text{m}^3$)
2012	24	36	40
2013	27N	40N	40
2014	-	-	40
2015	26N	40N	40
2016	29,7N	45,9N	40

2017	24,13	39,46	40
------	-------	-------	----

Tabelul I.1.1.2.1.1. Concentrații medii anuale NO₂/NO_x la stația BZ1

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011.

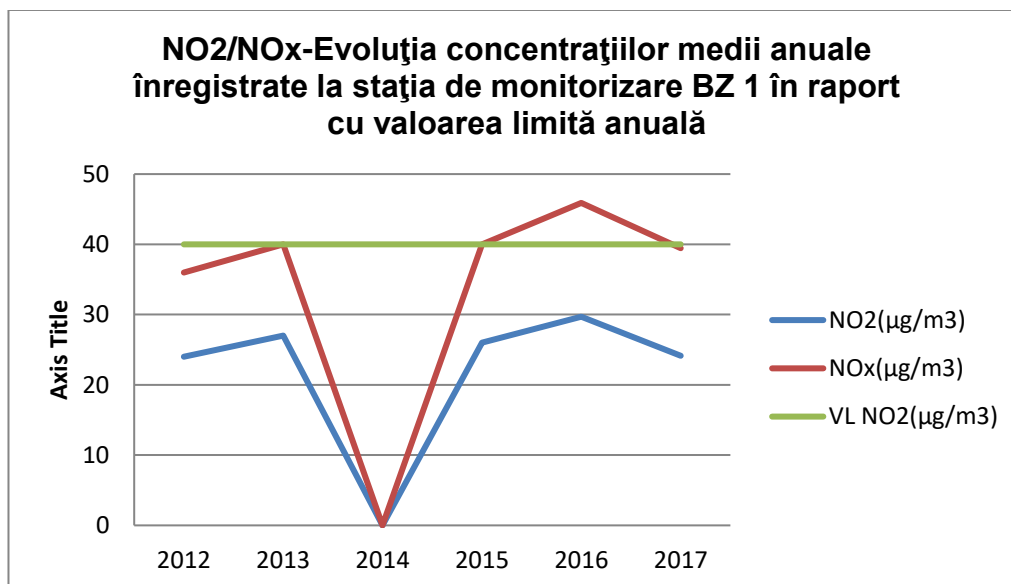

Fig. I.1.1.2.1.1. Concentrații medii anuale NO₂/NO_x la stația BZ1

În perioada 2012-2017, se observă că nu au fost probleme deosebite, valorile medii anuale situându-se sub valoarea limită. În anul 2014, captura de date pentru NO₂ a fost 0%, iar în anul 2016, captura de date a fost de 60,8%, neîndeplinind condițiile de calitate impuse de Legea 104/2011.

Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. Pe parcursul anului 2016, la STAȚIA BZ2, analizorul de NO_x a funcționat o perioadă foarte scurtă, înregistrându-se o captură de date de doar 17%.

Evoluția concentrațiilor medii anuale de NO₂/NO_x la stația BZ-2 în perioada 2016-2017, este prezentată în Tabelul I.1.1.2.1.2. și în Fig. I.1.1.2.1.2.

AN	NO ₂ (µg/m ³)	NO _x (µg/m ³)	VL NO ₂ (µg/m ³)
2016	31N	92,28	40
2017	30,89	68,92	40

Tabelul I.1.1.2.1.2. Evoluția concentrațiilor medii anuale NO₂/NO_x la stația BZ2

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011.

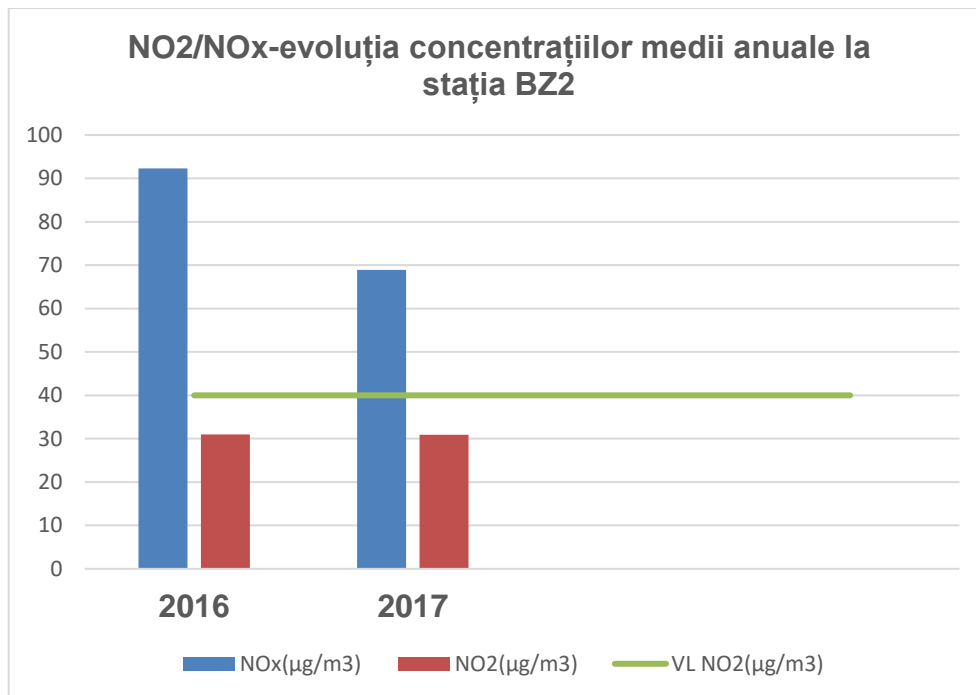

Fig. I.1.1.2.1.2. Evoluția concentrațiilor medii anuale de NO2/ NOx la stația BZ2

În perioada 2016-2017, se observă că nu au fost probleme deosebite, valorile medii anuale ale NO2 situându-se sub valoarea limită.

I.1.1.2.2. Dioxid de sulf

Variația concentrațiilor medii anuale orare la SO2 la stația BZ-1 în perioada 2012-2017, este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.2.1.** și **Fig. I.1.1.2.2.1.**

AN	SO2(μg/m3)	VL SO2(μg/m3)
2012	4.92	350
2013	4.89	350
2014	4.12	350
2015	4,32N	350
2016	6,56N	350
2017	5,87	350

Tabelul I.1.1.2.2.1. Concentrații medii anuale orare de SO2 la stația BZ1

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011.

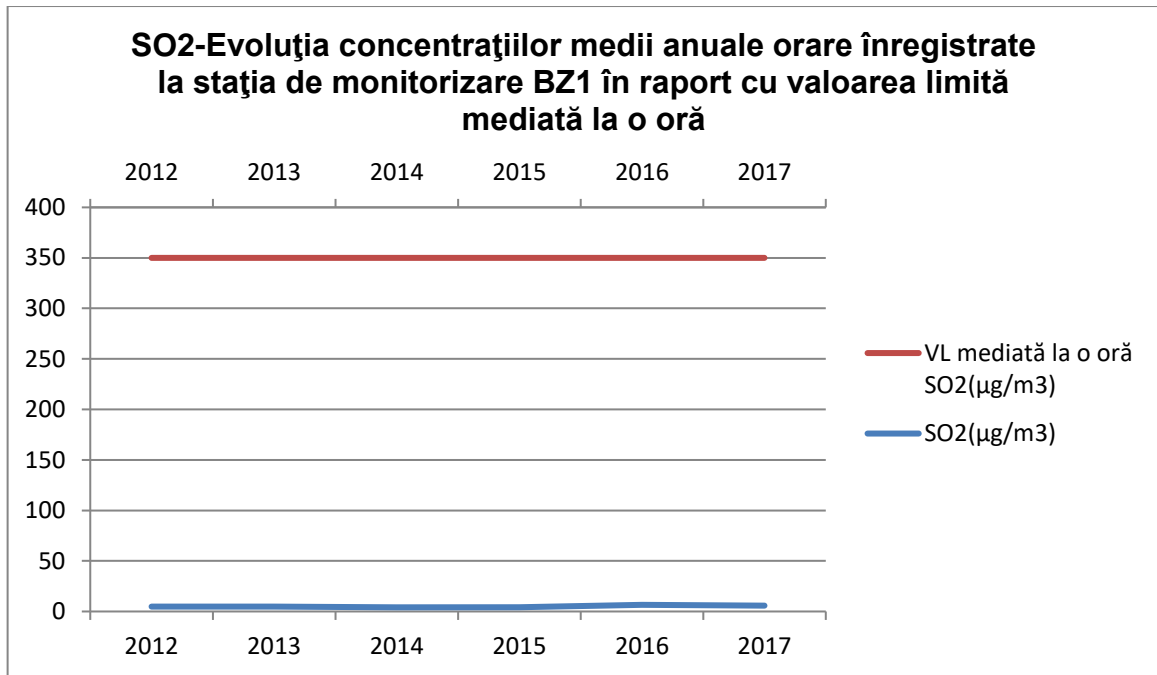

Fig. I.1.1.2.2.1. Concentrații medii anuale orare de SO2 la stația BZ1

Analizând datele prezentate în diagramă se poate observa că în această perioadă valorile medii înregistrate s-au situat cu mult sub valoarea limită.

Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. Pe parcursul anului 2016, la STAȚIA BZ2, analizorul de SO2 nu a funcționat, fiind defect.

Concentrațiile medii anuale de SO2 la stația BZ-2 în anul 2017, sunt prezentate în Tabelul I.1.1.2.2.2. și în Fig. I.1.1.2.2.2.

AN	SO2(µg/m3)	VL orar SO2(µg/m3)
2017	13,84N	350

Tabelul I.1.1.2.2.2. Concentrații medii anuale orare de SO2 la stația BZ2

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011.

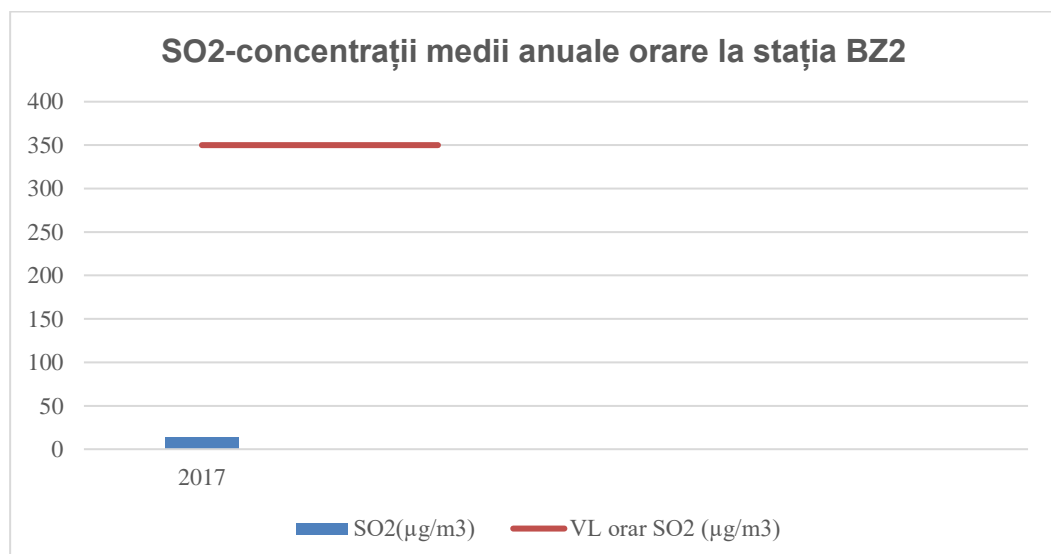

Fig. I.1.1.2.2.2. Concentrații medii anuale orare de SO2 la stația BZ2

Analizând datele prezentate în diagramă se poate observa că în anul 2017 concentrația medie orară anuală de SO₂ înregistrată la stația BZ-2 s-a situat cu mult sub valoarea limită. Cu toate acestea, media anuală nu este relevantă, având în vedere captura de date de doar 15,29%, care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011.

I.1.1.2.3. Pulberi în suspensie

I.1.1.2.3.1. PM₁₀

Variația concentrațiilor PM₁₀ la stația BZ-1 în perioada 2012-2017 este prezentată în Tabelul I.1.1.2.3.1.1. și Fig. I.1.1.2.3.1.1.

AN	PM10 aut($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	PM10 grv($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	VL PM10($\mu\text{g}/\text{m}^3$)
2012	32	32	40
2013	22	25	40
2014	-	22	40
2015	-	24N	40
2016	14N	19N	40
2017	15,39	22,92N	40

Tabelul I.1.1.2.3.1.1. Concentrații medii anuale PM10

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011.

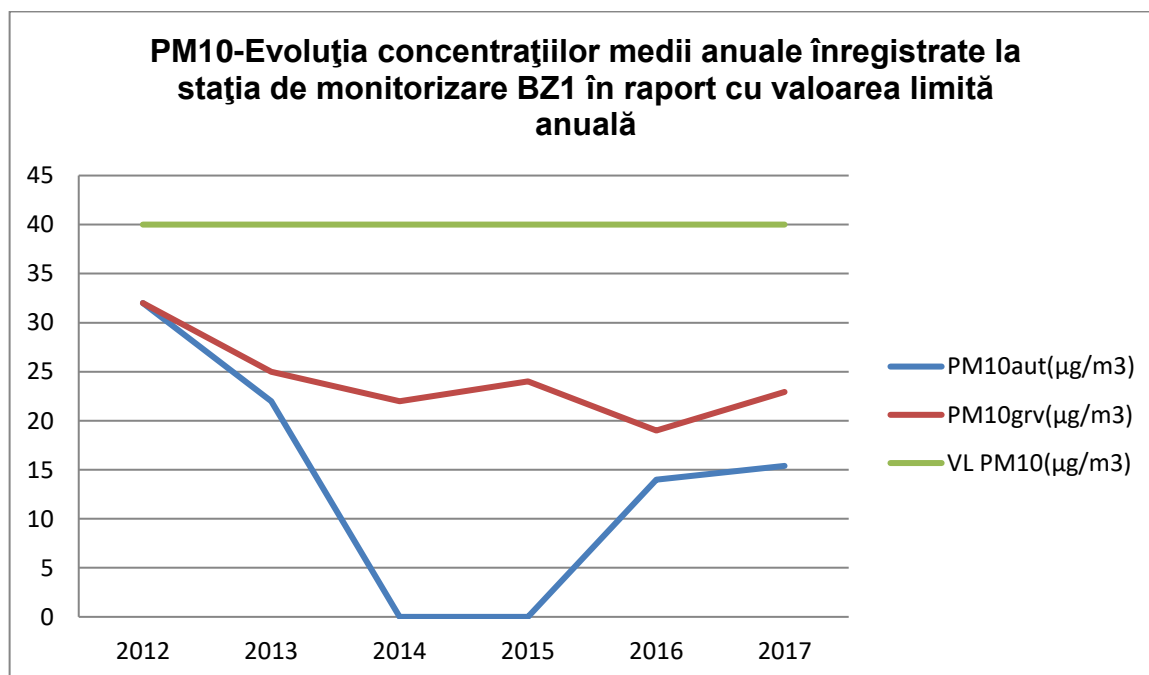

Fig. I.1.1.2.3.1.1. Concentrații medii anuale PM10

Din analiza datelor prezentate în diagrama de mai sus se observă o scădere a valorii medii anuale, scădere datorată în special realizării măsurilor cuprinse în Programul de Gestionare a Calității Aerului la nivelul municipiului Buzău.

Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. Pe parcursul anului 2016, la STAȚIA BZ2, analizorul de PM10 și pompa de prelevare nu au funcționat, fiind defecte. Pentru indicatorul PM10aut, captura de date a fost de doar 8%. Pe parcursul anului 2017, la STAȚIA BZ2 prelevatorul de PM10grv a funcționat o perioadă foarte scurtă, fiind defect. Astfel, captura de date a fost de doar 9,87%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011. Pentru indicatorul PM10aut, captura de date a fost de 41,37%.

Variația concentrațiilor PM₁₀ gravimetric măsurate cu ajutorul aparatului SVEN LECKEL în municipiul Râmnicu Sărat în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.3.1.2.** și **Fig. I.1.1.2.3.1.2.**

AN	PM10 grv(μg/m3)	VL PM10(μg/m3)
2012	34.9N	40
2013	33.8N	40
2014	33.9N	40
2015	32.1N	40
2016	27N	40
2017	27,64N	40

Tabelul I.1.1.2.3.1.2. Concentrații medii anuale PM10 măsurate cu ajutorul aparatului SVEN LECKEL în municipiul Râmnicu Sărat

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011

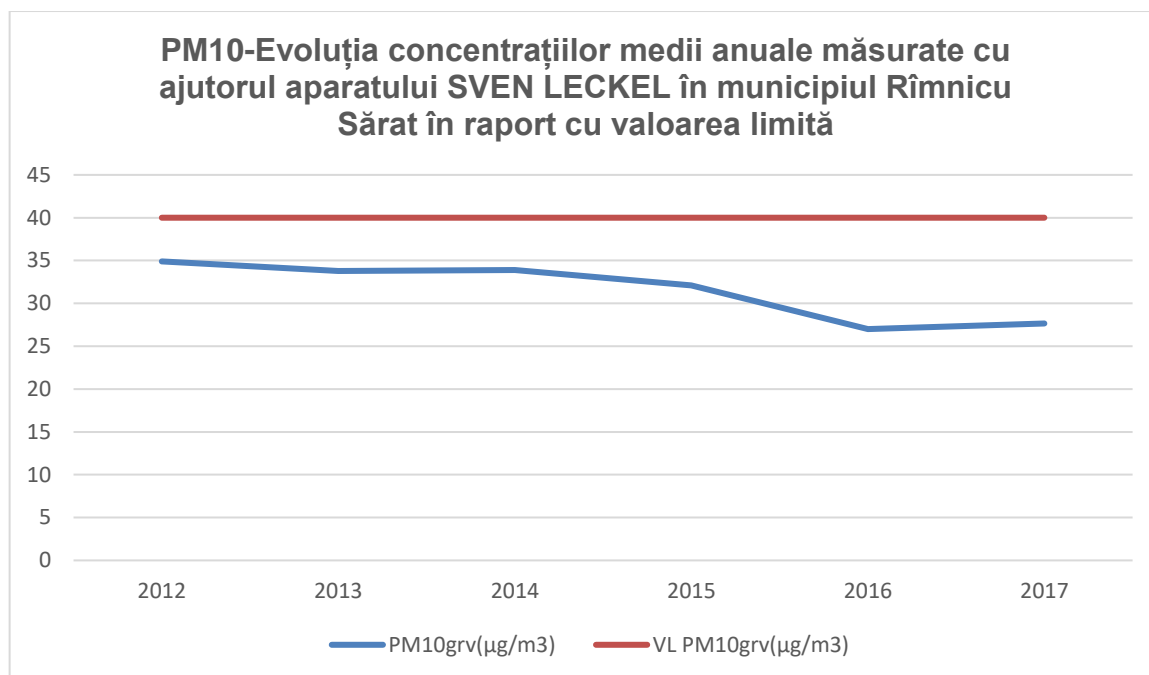

Fig. I.1.1.2.3.1.2. Concentrații medii anuale PM10 – SVEN LECKEL

Din analiza datelor prezentată în diagrama de mai sus se observă o scădere a valorii medii anuale, scădere datorată în special realizării măsurilor cuprinse în Programul de Gestionare a Calității Aerului la nivelul municipiului Râmnicu Sărat.

I.1.1.2.3.2. PM_{2,5}

Variația concentrațiilor PM_{2,5} la stația BZ-1 în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.3.2.1.** și **Fig. I.1.1.2.3.2.1.**

AN	PM_{2,5} grv(µg/m3)	VL PM_{2,5}(µg/m3)
2012	28	28.72
2013	21N	27.5
2014	-	26.25
2015	-	25
2016	12N	25
2017	22,97N	25

Tabelul I.1.1.2.3.2.1. Concentrații medii anuale PM_{2,5}

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011

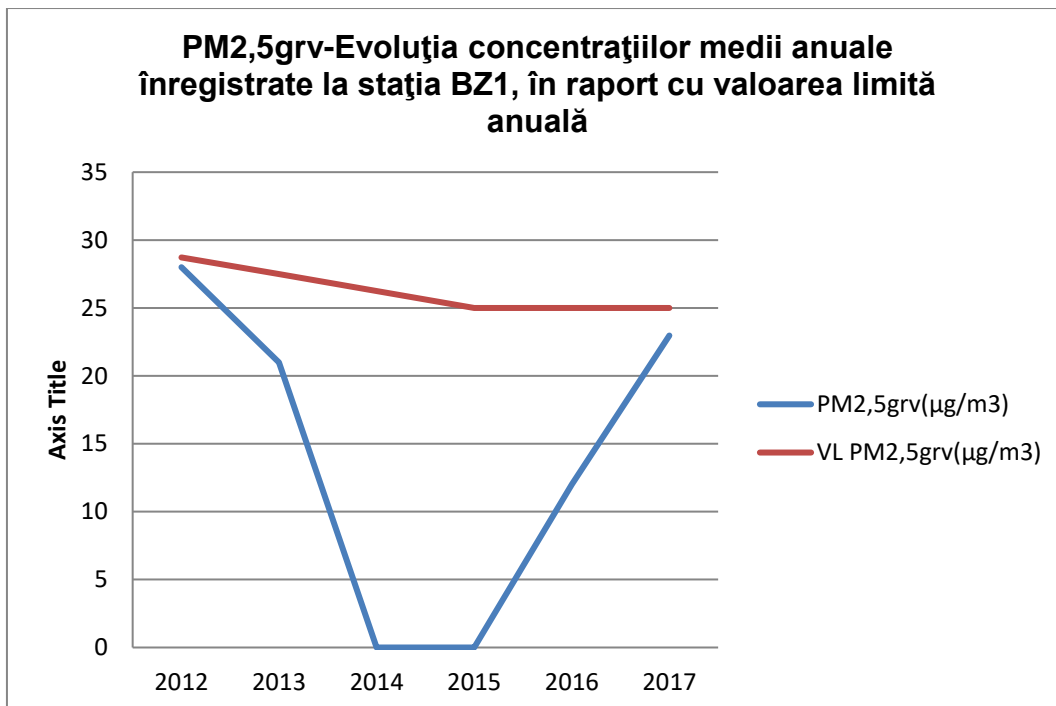

Fig. I.1.1.2.3.2.1. Concentrații medii anuale PM_{2,5}

Din analiza datelor, se observă că în cazul indicatorului PM_{2,5}, concentrațiile medii anuale înregistrate la stația BZ-1, s-au situat sub valoarea limită impusă prin Legea 104/2011. În anii 2014 și 2015, prelevatorul de PM_{2,5}grv de la stația de monitorizare BZ1 a fost defect. **La stația BZ-2 nu se monitorizează indicatorul PM_{2,5}.**

I.1.1.2.4. Monoxidul de carbon

Variația concentrațiilor medii anuale de CO, la stația BZ-1 în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.4.1. și Fig. I.1.1.2.4.1.**

AN	CO(mg/m3)
2012	0.23
2013	0.25
2014	0.3N
2015	0.22N
2016	0,49N
2017	0,31

Tabelul I.1.1.2.4.1. Concentrații medii anuale CO

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011

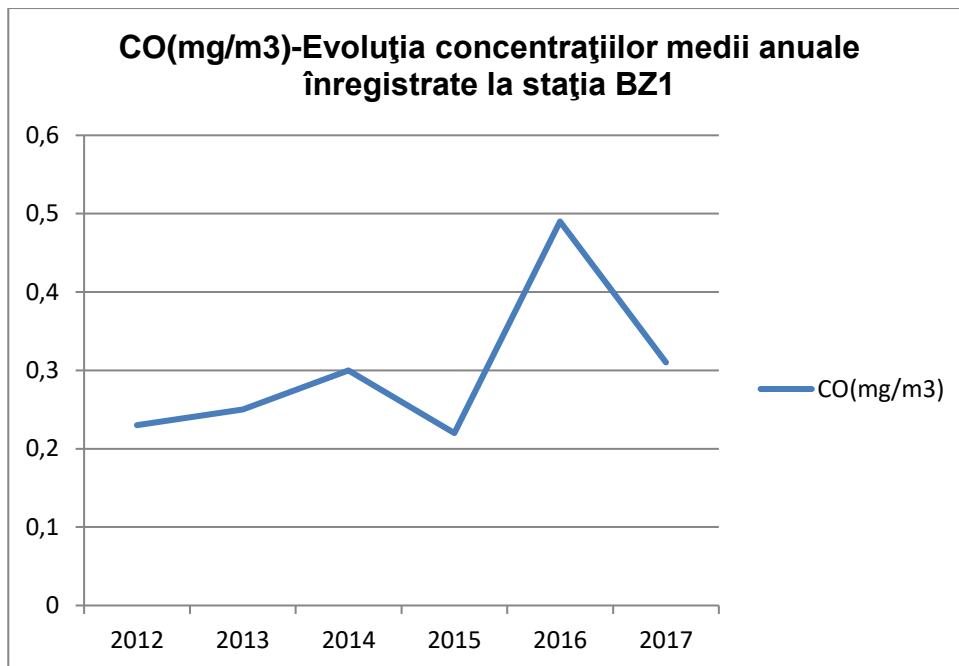

Fig. I.1.1.2.4.1. Concentrații medii anuale CO

În cazul acestui indicator nu se semnalează probleme deosebite, valorile medii anuale fiind scăzute.

Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. Pe parcursul anului 2016, la STAȚIA BZ2, analizorul de CO nu a funcționat, fiind defect. Pe parcursul anului 2017, la STAȚIA BZ2 analizorul de CO a funcționat o perioadă foarte scurtă, fiind defect. Astfel, captura de date a fost de doar 15,27%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

I.1.1.2.5. BENZEN

Variația concentrațiilor medii anuale de benzen la stația BZ-1 în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.5.1.** și **Fig. I.1.1.2.5.1.**

AN	BENZEN($\mu\text{g}/\text{m}^3$)	VL BENZEN($\mu\text{g}/\text{m}^3$)
2012	2.8	5
2013	2.5	5
2014	4.7N	5
2015	4.2N	5
2016	3.5N	5
2017	3,41	5

Tabelul I.1.1.2.5.1. Concentrații medii anuale BENZEN

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011

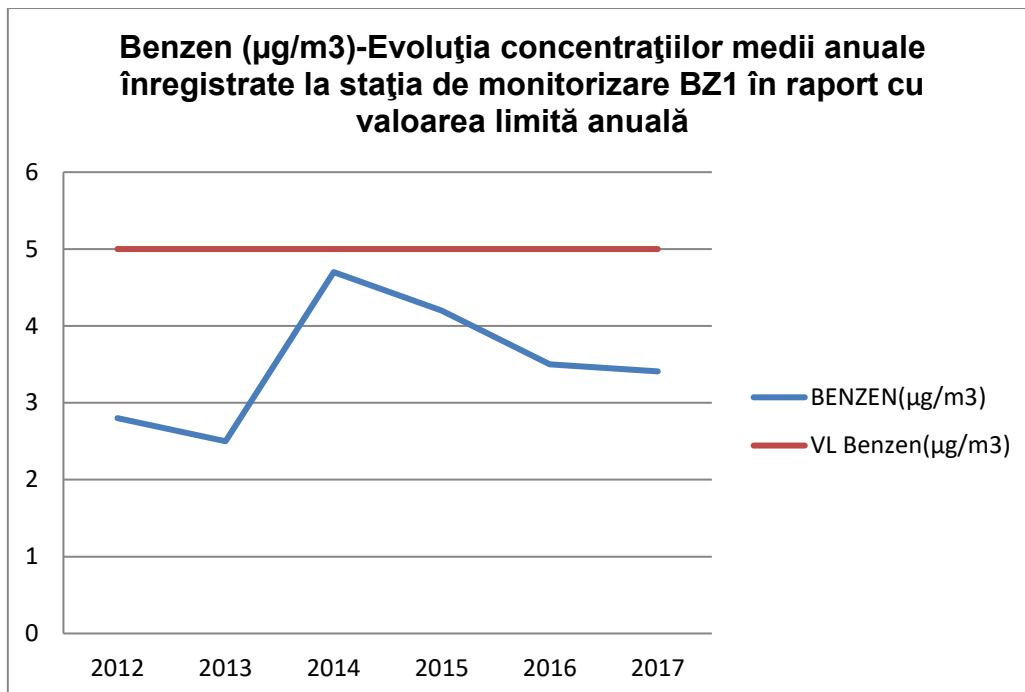

Fig. I.1.1.2.5.1. Concentrații medii anuale BENZEN

În cazul indicatorului Benzen se remarcă aceeași scădere a valorii medii anuale, valorile din 2014 și 2015 fiind calculate pentru o perioadă scurtă de timp în sezonul rece.

Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. Pe parcursul anului 2016, la STAȚIA BZ2, analizorul de benzen nu a funcționat, fiind defect. Pe parcursul anului 2017, la STAȚIA BZ2 analizorul de benzen nu a funcționat pe tot parcursul anului, fiind defect. Astfel, captura de date a fost de doar 53,7%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

I.1.1.2.6. Ozon

Variația concentrațiilor medii anuale de O3 la stația BZ-1 în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.6.1.** și **Fig. I.1.1.2.6.1.**

AN	O3(µg/m3)
2012	40
2013	25
2014	21N
2015	50N
2016	44,7N
2017	45,09

Tabelul I.1.1.2.6.1. Concentrații medii anuale O3

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011

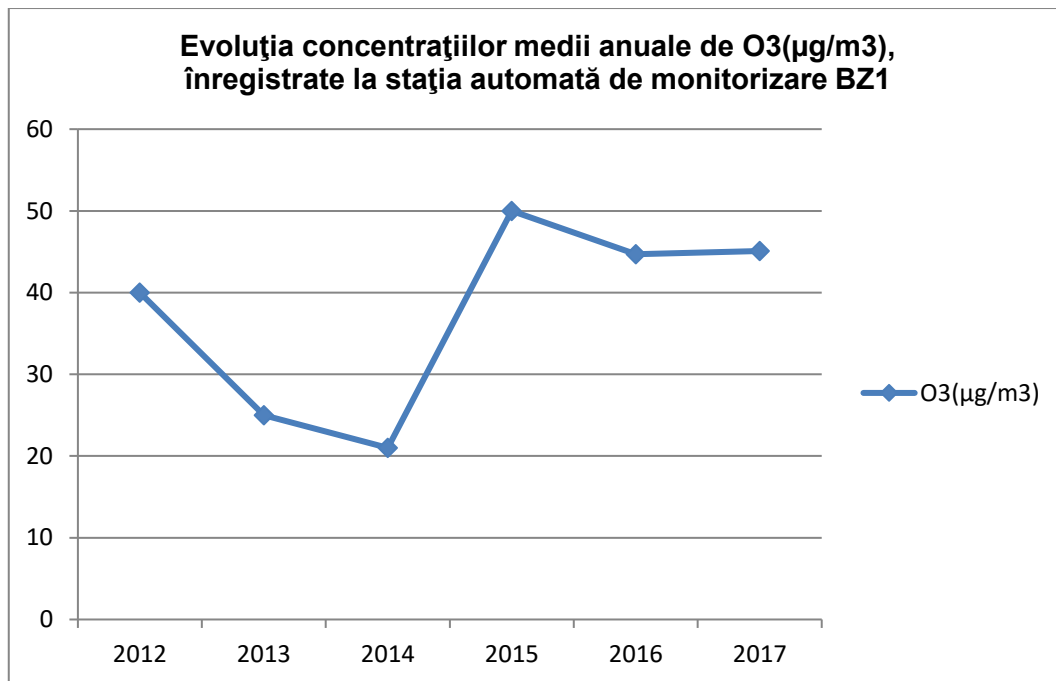

Fig. I.1.1.2.6.1. Concentrații medii anuale O₃

Analizând datele din diagrama de mai sus se poate observa că în cazul acestui indicator nu s-au semnalat probleme deosebite, observându-se chiar o scădere a concentrației de O₃ în anii 2016 și 2017.

La stația BZ-2, de trafic, nu se monitorizează indicatorul ozon.

I.1.1.2.7. Evoluția calității aerului

Evoluția concentrațiilor medii anuale ale tuturor indicatorilor monitorizați de stația de fond urban BZ-1, în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.2.7.1.** și **Fig. I.1.1.2.7.1.**

Indicator	Tip stație	Concentrație medie anuală					
		2012	2013	2014	2015	2016	2017
SO ₂ (μg/mc)	FU	4.92	4.89	4.12	4,32N	6,56N	5,87
PM ₁₀ aut (μg/mc)	FU	33	22	-	-	14N	15,39
PM ₁₀ grv (μg/mc)	FU	32	25	22	24N	19N	22,92N
PM _{2,5} grv (μg/mc)	FU	28	21N	-	-	12N	22,97N
O ₃ (μg/mc)	FU	40	25	21	50N	44,7N	45,09
NO ₂ (μg/mc)	FU	24	27N	-	26N	29,7N	24,13
NO _x (μg/mc)	FU	36	40N	-	40N	45,9N	39,46
CO (mg/mc)	FU	0.23	0.25	0.3	0,22N	0,49N	0,31

Benzen ($\mu\text{g}/\text{mc}$)	FU	2.8	2.5	4.7	4,2N	3,5N	3,41
---------------------------------------	----	-----	-----	-----	------	------	------

Tabelul I.1.1.2.7.1. Concentrațiile medii ale indicatorilor monitorizați la stația BZ1

Legendă: N-captură de date anuală care nu îndeplinește condițiile de calitate a datelor impuse prin Legea 104/2011

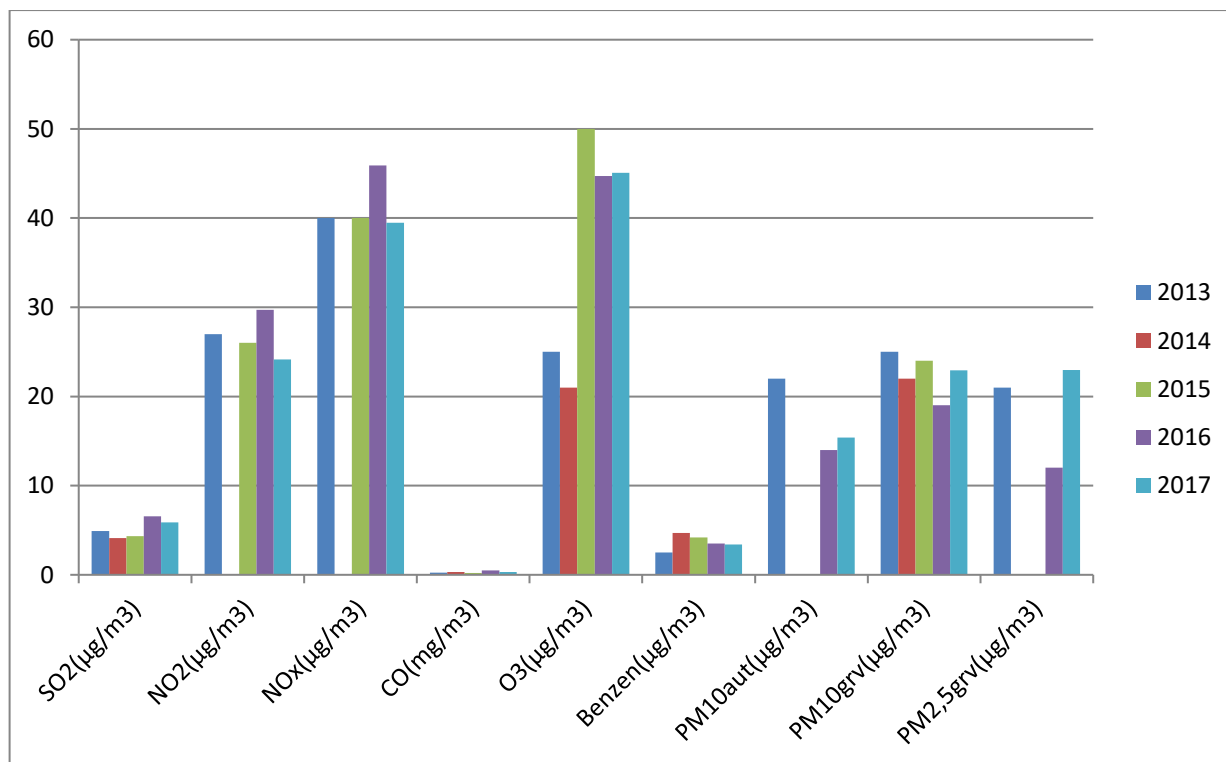

Fig. I.1.1.2.7.1. Concentrațiile medii ale indicatorilor monitorizați la stația BZ1

Din analiza datelor din diagrama de mai sus se poate trage concluzia că evoluția calității aerului în perioada 2013-2017 a fost bună, manifestându-se tendința de scădere a valorilor medii pentru majoritatea indicatorilor monitorizați. Creșterea valorilor unora dintre indicatorii monitorizați este cauzată de captura de date insuficientă comparată cu captura de date mare din anii precedenți.

Stația BZ2 a intrat în revizie generală din ianuarie 2016, conform contractului subsecvent de servicii nr. 55/2015 și a fost pusă în funcțiune în luna aprilie 2016. Pe parcursul anului 2016, la STAȚIA BZ2, majoritatea analizoarelor nu au funcționat, iar cele care au funcționat spre sfârșitul anului, au înregistrat o captură de date mică. Astfel, nu există date pentru realizarea unei evoluții a concentrațiilor medii anuale pentru indicatorii monitorizați la această stație.

I.1.1.3. Depășiri ale valorilor limită și valorilor țintă privind calitatea aerului înconjurător în zonele urbane

Din analiza datelor furnizate de stația automată de monitorizare a calității aerului BZ-1, în cursul anului 2017 se constată că pentru indicatorii SO₂, CO, Benzen, NO₂, O₃ și PM_{2,5}grv nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor limită și a valorii țintă.

În cazul indicatorului **PM₁₀ gravimetric**, în anul 2017 au fost înregistrate 13 depășiri ale valorii medii zilnice, cauzate, în principal, de traficul intens, stația fiind una de fond urban,

situată în centrul oraşului. De asemenea, toate depăşirile s-au înregistrat în lunile de iarnă, o altă cauză fiind încălzirea rezidenţială şi resuspensia prafului de către vânt.

Pulberile în suspensie reprezintă un amestec complex de particule foarte mici şi picături de lichid. Ele pot proveni atât din surse naturale, cum sunt erupţiile vulcanice, eroziunea rocilor, furtuni de nisip şi dispersia polenului, cât mai ales din surse antropice precum activitatea industrială, sistemul de încălzire a populaţiei, centralele termoelectrice. Traficul rutier contribuie la poluarea cu pulberi produsă de pneurile maşinilor atât la oprirea acestora cât şi datorită arderilor incomplete.

Dimensiunea particulelor este direct legată de potenţialul de a cauza efecte. O problemă importantă o reprezintă particulele cu diametrul aerodinamic mai mic de 10 micrometri, care trec prin nas şi gât şi pătrund în alveolele pulmonare provocând inflamaţii şi intoxicaţii. Sunt afectate în special persoanele cu boli cardiovasculare şi respiratorii, copiii şi vârstnicii.

Copiii cu vârsta mai mică de 15 ani inhalează mai mult aer şi în consecinţă mai mulţi poluanţi. Ei respiră mai repede decât adulţii şi tind să respire mai mult pe gură, ocolind practic filtrul natural din nas. Sunt în mod special vulnerabili, deoarece plămânii lor nu sunt dezvoltaţi, iar ţesutul pulmonar care se dezvoltă în copilărie este mai sensibil. Poluarea cu pulberi înrăutăţeşte simptomele astmului, respectiv tuse, dureri în piept. Expunerea pe termen lung la o concentraţie scăzută de pulberi poate cauza cancer şi moartea prematură.

Variaţia numărului de depăşiri ale valorii limită zilnice la PM10grv în perioada 2012-2017, este prezentată în **Tabelul I.1.1.3.1.** şi **Fig. I.1.1.3.1.**

AN	Nr. depăşiri PM10 grv	Nr. maxim de depăşiri
2012	35	35
2013	20	35
2014	11	35
2015	5	35
2016	0	35
2017	13	35

Tabelul I.1.1.3.1. Variaţia numărului de depăşiri la PM10 gravimetric, staţia BZ-1

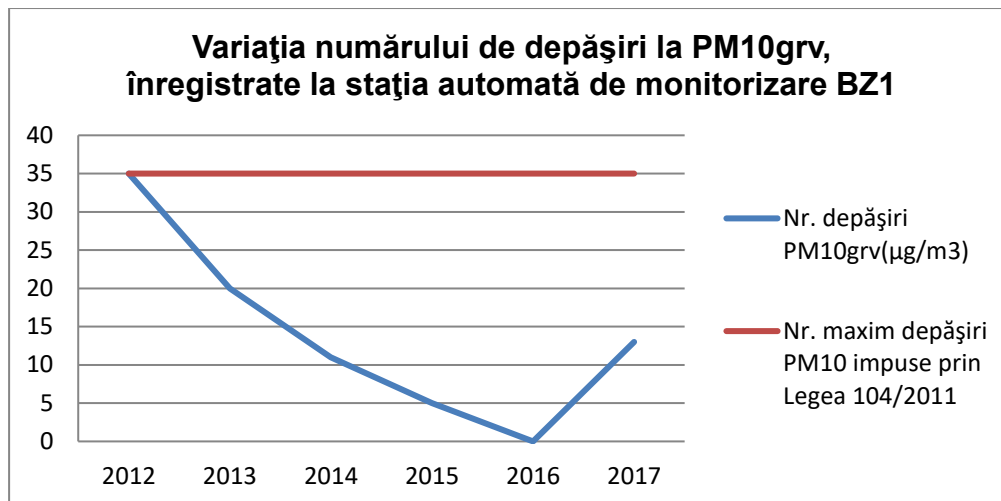

Fig. I.1.1.3.1. Variația numărului de depășiri la PM10 gravimetric, stația BZ-1

Realizând o comparație între anii 2015, 2016 și 2017, cu privire la numărul de depășiri ale valorii limită zilnice la PM10grv., înregistrate la stația BZ-1, constatăm următoarele:

- În anul 2015, captura de date a fost de doar 13,1%, pompa de prelevare fiind defectă; în anul 2016, captura de date a fost de 54,3%, iar în anul 2017, captura de date a fost de 54,52%.
- Se poate observa clar că anul 2015 nu poate fi corect comparat cu anii 2016 și 2017, din cauza diferenței de captură de date;
- Care sunt, totuși cauzele care duc la 13 depășiri în anul 2017 și 0 depășiri în 2016, cu toate că s-a înregistrat aproximativ aceeași captură de date? Răspunsul la întrebare constă în stabilirea perioadelor când pompa de prelevare PM10grv. nu a funcționat. Astfel, conform Fig. I.1.1.3.2. și Fig. I.1.1.3.3., observăm că în anul 2016 pompa de prelevare PM10grv. nu a funcționat în special în perioada de iarnă, iar în anul 2017, pompa de prelevare nu a funcționat în special în perioadele de vară. Astfel, cauzele înregistrării depășirilor la PM10grv. fiind în special încălzirea rezidențială și resuspensia prafului de către vânt, se poate stabili clar că în anul 2016, pompa nefuncționând pe timpul iernii, nu au fost îndeplinite condițiile propice creșterii concentrațiilor de PM10grv peste valoarea limită admisă.

Statia BZ-1, PM10grv ($\mu\text{g}/\text{m}^3$), 01 Jan 2016-31 Dec 2016 - Date validate zilnice, VL=50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$

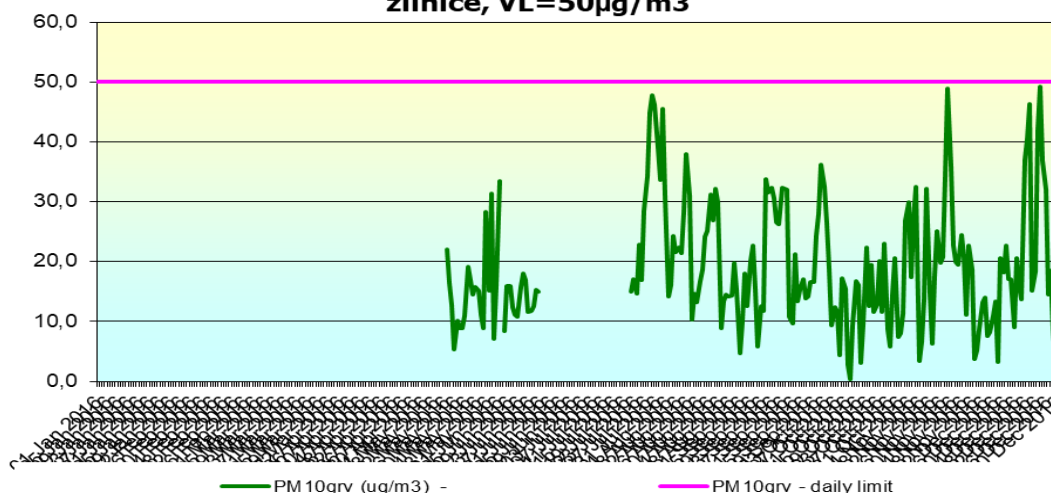

Fig. I.1.1.3.2. PM10 grv concentrații medii zilnice la BZ1, 2016

STAȚIA BZ1_PM10grv (μg/m³)_VALORI ZILNICE_2017

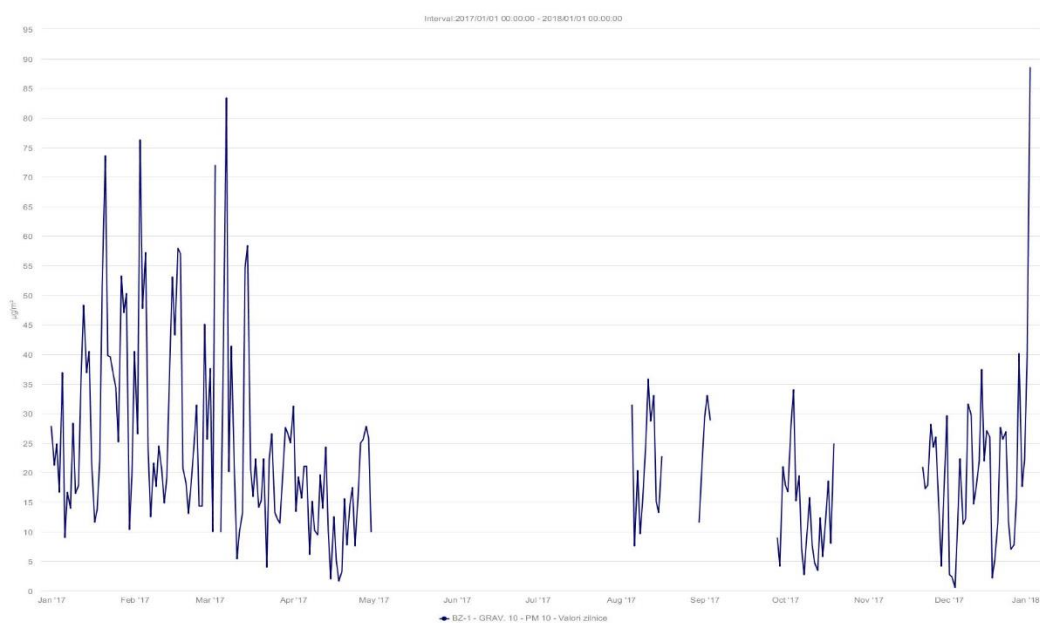

Fig. I.1.1.3.3. PM10 grv concentrații medii zilnice la BZ-1, 2017

Pe parcursul anului 2017, la STAȚIA BZ2 prelevatorul de PM10grv a funcționat o perioadă foarte scurtă, fiind defect. S-au înregistrat 2 depășiri ale valorii limită zilnică, însă captura de date a fost de doar 9,87%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011. Nu se poate realiza o evoluție pe ani a depășirilor pentru acest indicator, deoarece în anul 2016 pompa de prelevare PM10grv nu a funcționat.

În municipiul Râmnicu Sărat monitorizarea indicatorului PM10 gravimetric este realizată cu un aparat SVEN LECKEL, aparat care nu face parte din RNMCA, dar care are ca principiu de măsurare tot metoda gravimetrică. În anul 2017 au fost înregistrate 17 depășiri ale valorii limită, depășiri înregistrate în perioada rece a anului și cauzate de arderile rezidențiale, de trafic și de condițiile meteo (calm atmosferic), conform tabelului următor.

Punct de monitorizare	An	Luna	Zi din lună	Valoare concentrație (media zilnică μg/mc)	Contor (nr. total de depășiri)	Cauzele depășirii
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	IANUARIE	03	74,33	1	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	IANUARIE	12	88,82	2	Condiții meteo (calm atmosferic), traffic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	IANUARIE	20	106,96	3	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	03	99,71	4	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.

PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	14	72,52	5	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	15	59,82	6	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	16	65,26	7	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	17	87,04	8	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	23	67,35	9	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	FEBRUARIE	27	68,73	10	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	MARTIE	06	80,37	11	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	MARTIE	09	65,26	12	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	MARTIE	16	54,2	13	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	NOIEMBRIE	24	57,65	14	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	DECEMBRIE	11	59,28	15	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	DECEMBRIE	12	136,15	16	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.
PRIMĂRIA RÂMNICU SĂRAT	2017	DECEMBRIE	18	145,57	17	Condiții meteo (calm atmosferic), trafic și arderi rezidențiale.

Tabelul I.1.1.3.2. Statistica depășirilor înregistrate în municipiul Râmnicu Sărat în anul 2017, pentru indicatorul PM10

Variația numărului de depășiri ale valorii limită la PM10grv, in municipiul Râmnicu Sărat, în perioada 2012-2017 este prezentată în **Tabelul I.1.1.3.3.** și **Fig. I.1.1.3.4.**

AN	Nr. depășiri PM10 grv	Nr. maxim de depășiri
2012	19	35
2013	22	35
2014	24	35
2015	27	35
2016	16	35
2017	17	35

Tabelul I.1.1.3.3. Variația numărului de depășiri ale valorii limită la PM10grv, in municipiul Râmnicu Sărat, în perioada 2012-2017

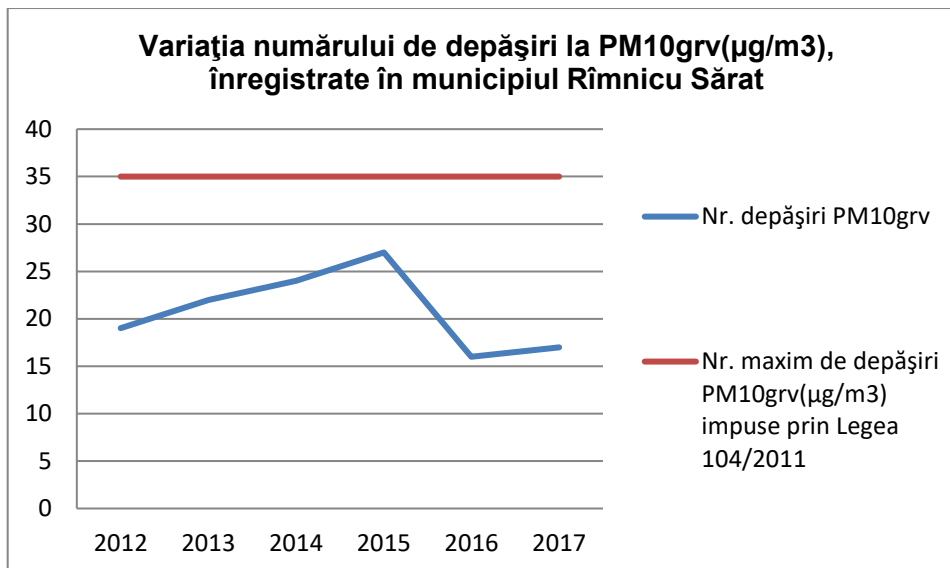

Fig. I.1.1.3.4. Variația numărului de depășiri la PM10 gravimetric în Râmnicu Sărat

Din datele prezentate mai sus se constată că, în municipiul Râmnicu Sărat, în niciun an nu s-a depășit numărul maxim de depășiri la PM10grv impus prin Legea 104/2011. Se constată o diminuare a numărului anual de depășiri, acestea fiind cauzate de arderile rezidențiale, de trafic și de condițiile meteo (calm atmosferic).

În cazul indicatorului **NO₂**, monitorizat la stația automată BZ2, au fost înregistrate 3 depășiri ale valorii medii orare, depășiri cauzate în principal de traficul intens, stația de monitorizare fiind de tip trafic și aflându-se în proximitatea unei șosele europene, intens circulată (pe E85, la ieșirea spre Focșani), arderile rezidențiale, în zonă aflându-se și foarte multe case și condițiile meteo (calm atmosferic). În susținerea cauzelor care au generat aceste depășiri vine și faptul că ele s-au produs în perioada rece a anului, conform tabelului următor:

Nume stație	An	Luna	Zi din lună/oră	Valoare concentrație (media orară μg/mc)	Cauzele depășirii
BZ-2	2017	DECEMBRIE	12/19	296,49	Trafic intens, arderi rezidențiale și calm atmosferic.
BZ-2	2017	DECEMBRIE	28/10	208,86	Trafic intens, arderi rezidențiale și calm atmosferic.
BZ-2	2017	DECEMBRIE	29/11	201,84	Trafic intens, arderi rezidențiale și calm atmosferic.

Tabelul I.1.1.3.4. Statistica depășirilor valorii limită pentru media orară la indicatorul NO₂ în anul 2017 la stația automată de monitorizare a calității aerului BZ-2

Oxizii de azot sunt un grup de gaze foarte reactive, care conțin azot și oxigen în cantități variabile. Majoritatea oxizilor de azot sunt gaze fără culoare sau miros.

Principalii oxizi de azot sunt:

- monoxidul de azot (NO), care este un gaz incolor și inodor;
- dioxidul de azot (NO₂) care este un gaz de culoare brun-roșcat cu un miros puternic, înecăcios.

Dioxidul de azot în combinație cu particule din aer poate forma un strat brun-roșcat. În prezența luminii solare, oxizii de azot pot reacționa și cu hidrocarburile, formând oxidanți

fotochimici.

Oxizii de azot se formează în procesul de combustie, atunci când combustibilii sunt arși la temperaturi înalte, dar cel mai adesea ei sunt rezultatul traficului rutier, activităților industriale, producerii energiei electrice.

Dioxidul de azot este cunoscut ca fiind un gaz foarte toxic atât pentru oameni, cât și pentru animale (gradul de toxicitate al dioxidului de azot este de 4 ori mai mare decât cel al monoxidului de azot). Expunerea la concentrații ridicate poate fi fatală, iar la concentrații reduse afectează țesutul pulmonar.

Populația expusă la acest tip de poluanți poate avea dificultăți respiratorii, iritații ale căilor respiratorii, disfuncții ale plămânilor. Expunerea pe termen lung la o concentrație redusă poate distruge țesuturile pulmonare, ducând la emfizem pulmonar. Persoanele cele mai afectate de expunerea la acest poluant sunt copiii.

Expunerea la acest poluant produce vătămarea serioasă a vegetației prin albirea sau moartea țesuturilor plantelor, reducerea ritmului de creștere a acestora.

Expunerea la oxizii de azot poate provoca boli pulmonare animalelor, care seamănă cu emfizemul pulmonal, iar expunerea la dioxidul de azot poate reduce imunitatea animalelor, provocând boli precum pneumonia și gripa.

Oxizii de azot sunt responsabili pentru formarea smogului, a ploilor acide, deteriorarea calității apei, efectului de seră, reducerea vizibilității în zonele urbane. De asemenea, poate provoca deteriorarea țesăturilor și decolorarea vopselurilor, degradarea metalelor.

I.1.2. Efectele poluării aerului înconjurător

Conform Legii 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, se consideră că sunt înregistrate depășiri ale valorilor limită a concentrațiilor de poluanți în aerul înconjurător dacă:

- se depășește valoarea limită zilnică/anuală a concentrațiilor de PM10 înregistrate la stațiile de fond urbane - a 36 depășire înregistrată ca medie zilnică la 24 de ore - 50 μ g/m³/ca valoare limită anuală - 40 μ g/m³;
- se depășește valoarea limită orară/anuală a concentrațiilor de NO₂ înregistrate la stațiile de fond urbane - a 19-a depășire înregistrată ca valoare limită orară pe an (200 μ g/m³)/ca valoare limită anuală - 40 μ g/m³;
- se depășește valoarea limită zilnică/orară a concentrațiilor de SO₂ înregistrate la stațiile urbane - a 4-a depășire înregistrată ca medie zilnică la 24 de ore pe an (125 μ g/m³); a 25-a depășire înregistrată ca medie orară (350 μ g/m³).
- se depășește valoarea limită anuală a concentrațiilor de C₆H₆ înregistrate la stațiile urbane - înregistrată ca medie anuală - 5 μ g/m³;
- se depășește valoarea limită maximă zilnică a mediilor pe 8 ore a concentrațiilor de CO înregistrată la stațiile urbane - 10 μ g/m³;
- se depășește valoarea limită anuală a concentrațiilor de Pb pentru protecția sănătății umane înregistrată la stațiile urbane - 0,5 μ g/m³, se depășește valoarea țintă a concentrațiilor de As, Cd, Ni, pentru conținutul total din fracția PM10, mediata pentru un an calendaristic: 6ng/m³, 5ng/m³, 20ng/m³;
- se depășește valoarea țintă a concentrațiilor de O₃ pentru protecția sănătății umane înregistrată la stațiile urbane - 120 μ g/m³, maxima zilnică, medie orară la 8 ore, de mai mult de 25 de ori pe an calendaristic.

Din datele prezentate la punctul I.1.1.3., în anul 2017, în județul Buzău nu s-a înregistrat depășirea numărului admis de depășiri ale valorilor limită și valorii țintă pentru indicatorii monitorizați de stațiile de fond urban BZ-1 și de trafic BZ-2.

Conform O.M. nr. 1206/2015, pentru aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător,

județul Buzău se încadrează în regimul II de gestionare a ariilor din zone și aglomerări. Regimul II de gestionare reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM(10) și PM(2,5), plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mici decât valorile-limită/țintă prevăzute de legea 104/2011.

Încadrarea în regimurile I sau II de gestionare a ariilor din zone și aglomerări s-a realizat pe baza rezultatelor obținute în urma evaluării calității aerului la nivel național, care a utilizat atât măsurări în puncte fixe, realizate cu ajutorul stațiilor de măsurare care fac parte din Rețeaua Națională de Monitorizare a Calității Aerului, aflată în administrarea autorității publice centrale pentru protecția mediului, cât și pe baza rezultatelor obținute din modelarea matematică a dispersiei poluanților emiși în aer.

Conform legii nr. 104/2011 și a metodologiei aprobate prin HG nr. 257/2015, în urma încadrării în regimul II de gestionare a calității aerului, Consiliul județean Buzău elaborează și aprobă *Planul de menținere a calității aerului în județul Buzău*, după avizarea acestuia de către APM Buzău.

I.2. Factorii determinanți și presiunile care afectează starea de calitate a aerului înconjurător în județul Buzău

I.2.1. Emisiile de poluanți atmosferici și principalele surse

Începând din anul 2012, pentru realizarea Inventarului local de emisii a fost implementată baza de date SIM (Sistemul Integrat de Mediu). Inventarul a fost realizat conform metodologiei aprobate prin O.M. nr. 3299/2012, utilizând Sistemul Electronic Integrat de Mediu (SIM). Prima etapă în realizarea inventarului a constat în introducerea în SIM, de către operatorii economici, autoritățile administrației publice locale, alte autorități și instituții, a datelor de intrare necesare estimării emisiilor și validarea de către responsabilii din cadrul APM Buzău a acestora. Calculul emisiilor de poluanți specifici pentru fiecare sursă în parte, plecând de la datele de consum/producție, după caz, s-a făcut utilizând factori de emisie, conform metodologiilor „EMEP/EEA Air Pollutant Emission Inventory Guidebook 2013” și AP42 „Compilation of Air Pollutant Emission Factors” (US-EPA, ediția 5).

La nivelul județului Buzău, pentru anul de raportare 2017, s-au inventariat următoarele tipuri de activități, clasificate pe coduri NFR.

Cod NFR	Nume activitate
1.A.2.a	Arderi în industrii de fabricare și construcții–Fabricare fontă și oțel și fabricare feroaliaje
1.A.2.b.	Arderi în industrii de fabricare și construcții–Fabricare metale neferoase
1.A.2.e	Arderi în industrii de fabricare și construcții–Fabricare alimente, băuturi și tutun
1.A.2.f	Arderi în industrii de fabricare și construcții–Altele
1.A.2.g.vii	Utilaje mobile folosite în industria de prelucrare și construcții
1.A.3.b.i	Transport rutier– Autoturisme
1.A.3.b.ii	Transport rutier– Autoutilitare
1.A.3.b.iii	Transport rutier– Autovehicule grele incluzând și autobuze

1.A.3.b.iv	Transport rutier– Motociclete și mopede
1.A.3.c	Transport feroviar
1.A.4.a.i	Comercial/Institutional– Încalzire comerciala si instituțională
1.A.4.b.i	Rezidential – Încalzire rezidentiala, prepararea hranei
1.A.4.c.i	Agricultura/Silvicultura/Pescuit – Surse staționare
1.A.4.c.ii	Vehicule nerutiere si alte utilaje mobile în agricultură/ silvicultură/ pescuit
1.B.2.a.i	Explorarea, productia, transportul titeiului
1.B.2.a.v	Distribuirea produselor petroliere
1.B.2.b	Explorarea, productia, transportul gazelor
2.A.2	Fabricarea varului
2.A.5.b	Constructii si demolari
2.A.5.c	Stocarea, manevrarea si transportul produselor minerale
2.A.6	Alte produse minerale
2.C.1	Fabricare fonta si otel
2.C.7.c.	Fabricare alte metale
2.D.3.b	Asfaltarea drumurilor
2.D.3.d	Acoperirea suprafețelor
2.D.3.e	Degresarea
2.D.3.f	Curatarea chimica (uscata)
2.D.3.g	Produse chimice
2.D.3.h	Tiparire
2.D.3.i	Alte utilizări ale solvenților
2.H.2	Industria alimentară și cea a băuturilor
2.I	Procesarea lemnului
3.B.1.a	Managementul dejețiilor animaliere - Vaci de lapte
3.B.1.b	Managementul dejețiilor animaliere - Alte vaci
3.B.3	Managementul dejețiilor animaliere - Porci
3.B.4.g.i	Managementul dejețiilor animaliere - Găini de ouă

3.B.4.g.ii	Managementul dejecțiilor animaliere - Pui de carne
3.B.4.g.iv	Managementul dejecțiilor animaliere - Alți pui
3.D.a.1	Fertilizatori neorganici pe bază de azot
3.D.c	Operațiunile agricole la nivel de fermă, inclusiv depozitarea, manevrarea și transportul produselor agricole
3.D.d	Operațiunile agricole în afara fermei, inclusiv depozitarea, manevrarea și transportul produselor agricole în vrac
5.A	Tratamentul biologic al deșeurilor - Depozitarea deșeurilor solide pe pământ
5.C.1.b.v	Crematorii
5.D.1	Epurarea apelor uzate municipale
5.D.2	Epurarea apelor uzate industriale

Tabelul I.2.1.1. Activități inventariate în cadrul Inventarului local de emisii la nivelul județului Buzău în anul 2017

Astfel, la nivelul județului Buzău, principalele surse de emisie de poluanți atmosferici în anul 2017 au fost activitățile antropice legate de producerea energiei, procesele industriale, transporturile și agricultura.

Cele mai semnificative emisii de poluanți, cu efecte importante asupra sănătății mediului și populației sunt:

- a) emisiile de substanțe acidifiante;
- b) emisiile de precursori ai ozonului;
- c) emisiile de particule primare și precursori secundari de particule;
- d) emisiile de metale grele;
- e) emisiile de poluanți organici persistenti.

a) Emisiile de substanțe acidifiante

Acidifierea este procesul de modificare a caracterului chimic natural al unui component al mediului, ca urmare a prezenței unor compuși care determină o serie de reacții chimice în atmosferă, conducând la modificarea pH-ului precipitațiilor și chiar al solului.

Emisiile de substanțe acidifiante pot prejudicia sănătatea umană, ecosistemele, clădirile și materialele (prin coroziune chimică). Efectele asociate fiecărui poluant depind de potențialul de acidifiere al acestuia și de proprietățile ecosistemelor și ale materialelor.

Indicatorul conține cantitatea emisiilor substanțelor acidifiante, oxizi de azot (NO_x), amoniac (NH₃) și oxizi de sulf (SO_x, SO₂), provenite din sectoarele de activitate.

Dioxidul de sulf se datorează arderii combustibililor cu conținut de sulf.

Este deosebit de toxic, determinând efecte directe asupra florei și faunei (produce acidifierea solului și degradarea construcțiilor). Prezintă un sinergism ridicat cu praful, negrul de fum etc., este foarte solubil în apă și contribuie în mare măsură la producerea ploilor acide.

Oxizii de azot provin în special din arderea combustibililor, proceselor industriale și din traficul auto. Sunt toxici, în special NO₂, care provoacă asfixiere prin distrugerea alveolelor pulmonare, produce căderea frunzelor la copaci, reduce vizibilitatea pe șosele ca urmare a formării smogului, generează formarea ploilor acide etc.

Sursele de amoniac atmosferic sunt naturale și artificiale. Aportul surselor naturale în poluarea cu amoniac este relativ mic, de aproximativ 15-20%.

Dintre sursele artificiale, cea mai importantă este agricultura, iar din cadrul acesteia, zootehnia de tip intensiv este cea mai importantă.

Amoniacul este un gaz incolor, cu miros caracteristic, înțepător, care se percepe la o concentrație de 20 ppm, fiind mai ușor decât aerul și foarte solubil în apă. Are efect paralizant asupra receptorilor olfactivi, motiv pentru care depistarea organoleptică este valabilă numai pentru o perioadă scurtă de la intrarea în contact cu el.

b) Emisii de precursori ai ozonului

Emisiile de compuși organici volatili nemetanici (COVNM), oxizi de azot și monoxid de carbon contribuie la formarea ozonului de la nivelul solului (troposferă).

Ozonul este un oxidant puternic, iar ozonul troposferic poate avea efecte adverse asupra sănătății umane și a ecosistemelor. Este o problemă în special în timpul lunilor de vară. Concentrațiile mari de ozon la nivelul solului afectează în mod negativ sistemul respirator uman și există dovezi că expunerea pe termen lung accelerează declinul funcției pulmonare cu vârsta și poate afecta dezvoltarea funcției pulmonare. Unele persoane sunt mai vulnerabile la concentrații mari decât altele, cu efectele cele mai grave, în general, la copii, astmatici și persoanele în vârstă. Concentrațiile mari în mediul înconjurător sunt dăunătoare culturilor și pădurilor, reducerea randamentelor, cauzând pagube frunzelor și reducând rezistența la boli.

Indicatorul conține cantitatea emisiilor de poluanți precursori ai ozonului, oxizi de azot (NO_x), monoxid de carbon (CO) și compuși organici volatili nemetanici (COVNM), provenite din sectoarele de activitate antropică în județul Buzău.

c) Emisii de particule primare și precursori secundari de particule

Studiile epidemiologice indică existența unei asocieri între expunerea pe termen lung și scurt la poluarea cu particule fine și diferite efecte semnificative asupra sănătății. Particulele fine au efecte adverse asupra sănătății umane și pot fi responsabile pentru și/sau să contribuie la o serie de probleme respiratorii. În acest context, particulele fine se referă la particulele primare în suspensie (PM_{2.5} și PM₁₀) și emisiile de precursori ai particulelor secundare (NO_x, SO₂ și NH₃). Pulberile primare PM_{2.5} și PM₁₀ se referă la particule fine (definite ca având diametrul de 2,5 microni, respectiv 10 microni sau mai mic) emise direct în atmosferă. Precursorii secundari de particule sunt poluanți care sunt transformați parțial în particule prin reacții fotochimice care se produc în atmosferă. O mare parte a populației urbane este expusă la niveluri care depășesc valorile limită pentru particule fine stabilite pentru protecția sănătății umane. Au existat o serie de inițiative politice recente având scopul de a controla concentrațiile de particule, protejând astfel sănătatea umană.

Acest indicator conține cantitatea emisiilor de particule primare cu diametrul mai mic de 2,5 μm (PM_{2,5}) și respectiv 10 μm (PM₁₀), provenite din sectoarele de activitate, în județul Buzău.

d) Emisii de metale grele

Metalele grele (cum ar fi cadmiul, mercurul și plumbul) sunt toxice pentru biota și pot afecta numeroase funcții ale organismului. Pot avea efecte pe termen lung prin capacitatea de acumulare în țesuturi.

Răspândirea lor în mediu este din ce în ce mai mare și foarte important este faptul că se acumulează în mediu și organismul uman cu posibilitatea de a produce în mod insidios alterări patologice grave.

Metalele grele se concentrează la nivelul fiecărui nivel trofic datorită slabei lor mobilități, respectiv concentrația lor în plante este mai mare decât în sol, în animalele ierbivore mai mare decât în plante, în țesuturile carnivorelor mai mare decât la ierbivore, concentrația cea mai mare fiind atinsă la capetele lanțurilor trofice, respectiv la răpitorii de vârf și implicit la om. Poluanții de tip metale grele sunt deosebit de periculoși prin remanența de lungă durată în sol, precum și datorită preluării lor de către plante și animale. Acestor elemente de toxicitate se adaugă posibilitatea combinării metalelor grele cu minerale și

oligominerale devenind blocați ai acestora, frustrând organismele de aceste elemente indispensabile vieții.

Metalele grele se concentrează la nivelul fiecărui nivel trofic datorită slabei lor mobilități, respectiv concentrația lor în plante este mai mare decât în sol, în animalele ierbivore mai mare decât în plante, în țesuturile carnivorelor mai mare decât la ierbivore, concentrația cea mai mare fiind atinsă la capetele lanțurilor trofice, respectiv la răpitorii de vârf și implicit la om. Poluanții de tip metale grele sunt deosebit de periculoși prin remanența de lungă durată în sol, precum și datorită preluării lor de către plante și animale. Acestor elemente de toxicitate se adaugă posibilitatea combinării metalelor grele cu minerale și oligominerale devenind blocați ai acestora, frustrând organismele de aceste elemente indispensabile vieții.

Anual, milioane de tone de poluanți toxici sunt eliberate în aer, atât din surse naturale, dar mai ales din cele antropogene. Există patru categorii de surse de emisie: staționare (procesele industriale, arderile industriale și casnice), mobile (trafic auto), naturale (erupții vulcanice, incendii de pădure) și poluările accidentale (deversări, incendii industriale).

Odată ajunse în mediu, metalele grele suferă un proces de absorbție între diferitele medii de viață (aer, apă, sol), dar și între organismele din ecosistemele respective. Astfel, din aer, metalele grele pot fi inhalate direct sau pot contribui la poluarea solului prin precipitații. Din solul contaminat, plantele, pe de o parte, asimilează metalele dizolvate, iar, pe de altă parte, se produce poluarea prin infiltrație a apelor subterane, din care, ulterior, are loc transferul poluanților spre apele de suprafață și spre cele potabile. Plantele contaminate cu metale grele reprezintă hrană pentru animale și om.

Indicatorul oferă informații cu privire la emisiile de metale grele din diferite sectoare de activitate: energie – producție și distribuție; utilizarea energiei în industrie; procese industriale; transport rutier; transport nerutier; comercial, instituțional și gospodării; agricultură; deșeuri; altele, la nivelul județului Buzău.

e) Emisii de poluanți organici persistenti

Poluanții Organici Persistenti sunt substanțe chimice, care persistă perioade lungi în mediul înconjurător, se bioacumulează în organismele vii și sunt toxice pentru om și viața sălbatică. POP-urile circulă la nivel global prin atmosferă, apa mărilor și oceanelor.

Efectele POP-urilor asupra sănătății omului sunt deosebit de grave: afectează sistemul imunitar, majoritatea sunt cancerigene, influențează negativ graviditatea, afectează ficatul, tiroida, rinichii și multe altele. Un aspect unic al POP-urilor este că acestea pătrund în lanțul trofic, având posibilitatea de a trece de la mamă la copil, prin placentă și laptele matern. Astfel, s-au descoperit concentrații de POP-uri mai mari în laptele matern decât în laptele de origine animală.

Indicatorul oferă informații privind emisiile de poluanți organici persistenti pe sectoare de activitate: producția și distribuția de energie, utilizarea energiei în industrie, procese industriale, transport rutier, non-transport rutier, producerea și utilizarea solvenților, comercial, instituțional și gospodării, agricultură, deșeuri și alte domenii, la nivelul județului Buzău.

Principalele surse de emisie de dioxine sunt reprezentate de arderile în sectorul rezidențial, incinerarea deșeurilor, arderile în industriile energetice și procesele de producție.

Ponderea emisiilor naționale anuale de hidrocarburi aromatice policiclice (HAP) este reprezentată de procesele de combustie din sectorul rezidențial, urmate de procesele de producție.

Principala sursă de emisie a bifenililor policlorurați este reprezentată de siderurgie și metalurgie urmată de incinerarea deșeurilor.

Menționăm că datele referitoare la emisiile prezentate mai sus sunt preluate din Inventarul emisiilor de poluanți atmosferici la nivelul județului Buzău, întocmit conform Ordinului MMP

nr. 3299/2012, pentru aprobarea Metodologiei de realizare și raportare a inventarelor privind emisiile de poluanți în atmosferă.

I.2.1.1. Energia

În județul Buzău, energia electrică este obținută în hidrocentrale și în parcurile eoliene, iar energia termică este obținută prin arderea gazelor naturale, a lemnului și biomasei.

Menționăm că nu deținem date la nivelul județului legate de consumul final de energie pe tip de sector și pe tip de combustibil.

a) Emisiile de substanțe acidifiante

Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.1.1. și figura I.2.1.1.1.

SECTOR ACTIVITATE	SO _x , %	NO _x , %	NH ₃ , %
PROD. ENERGIE ELECTRICA SI TERMICA ÎN SISTEM CENTRALIZAT	0,65	6,69	0,27
ARDERI ÎN METALURGIE	18,29	5,62	0
ARDERI ÎN EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0,31	1,07	0
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	1,55	8,81	1,39
ARDERI ÎN ALTE DOMENII	8,18	6,14	0,06
ÎNCĂLZIRE REZIDENȚIALĂ (date furnizate de UAT-uri)	55,36	58,71	98,07
ÎNCĂLZIRE COMERCIAL/INSTITUȚIONALĂ	0,46	1,62	0,01
VEHICULE NERUTIERE	0	45,34	0,01
ÎNCĂLZIRE HALE AGRICULTURĂ	15,20	11,34	0,18

Tabelul I.2.1.1.1. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere

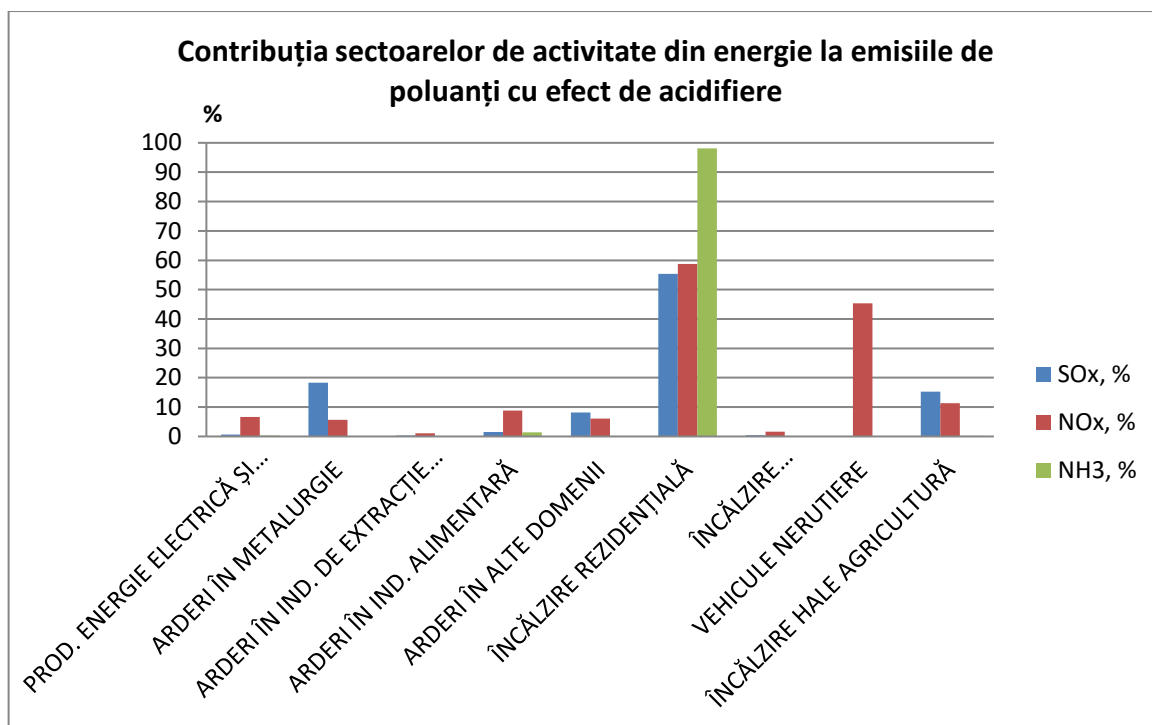

Figura I.2.1.1.1. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere

Din analiza datelor, se observă că încălzirea rezidențială are cea mai mare pondere în emisiile de substanțe acidifiante, cauzată, în special, de utilizarea drept combustibil, a lemnului și biomasei. De asemenea, industria metalurgică are o pondere importantă în emisiile de Sox din cauza arderilor cu contact ce au loc în cadrul proceselor industriale.

b) Emisii de precursori ai ozonului

Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de precursori ai ozonului, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.1.2. și figura I.2.1.1.2.

SECTOR DE ACTIVITATE	NOx, %	NMVOC, %	CO, %
PROD. ENERGIE ELECTRICA SI TERMICA	6,69	0,07	0,10
ARDERI ÎN METALURGIE	5,62	0,29	0,42
ARDERI ÎN EXTRACȚIE PETROL ȘI GAZE	1,07	0	0,01
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	8,81	2,19	0,69
ARDERI ÎN ALTE DOMENII	6,14	0,73	0,42
ÎNCĂLZIRE REZIDENȚIALĂ	58,71	96,39	98,24

INCALZIRE SPATII AGRICULTURA	11,34	0,30	0,09
VEHICULE NERUTIERE	45,34	0,78	0,34
ÎNCĂLZIRE COMERCIAL/INSTITUȚIONALĂ	1,62	0,03	0,02

Tabelul I.2.1.1.2. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de precursori ai ozonului

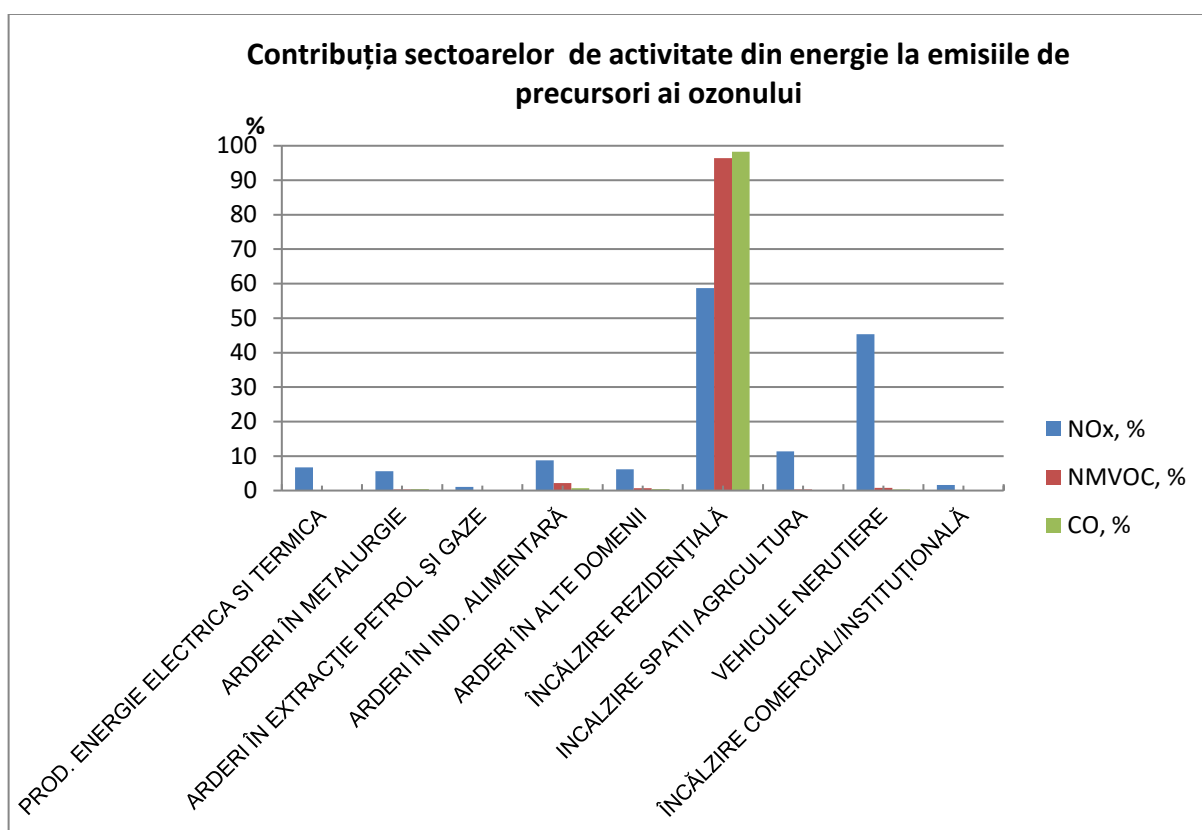

Figura I.2.1.1.2. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de precursori ai ozonului

Din analiza datelor, reiese faptul că încălzirea rezidențială reprezintă principala sursă de emisii de poluanți precursori ai ozonului, cauzată, în special, de utilizarea drept combustibil, a lemnului și biomasei.

c) Emisii de particule primare și precursori secundari de particule

Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.1.3. și figura I.2.1.1.3.

SECTOR DE ACTIVITATE	PM2,5, %	PM10, %
PROD. ENERGIE ELECTRICA SI TERMICA	0.04	0.03
ARDERI ÎN METALURGIE	0.01	0.01
ARDERI ÎN EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	0.04	0.03
ARDERI ÎN ALTE DOMENII	0.28	0.28
ÎNCĂLZIRE REZIDENȚIALĂ	99.51	99.51
INCALZIRE SPATII AGRICULTURA	0.12	0.12
VEHICULE NERUTIERE	0.28	0.28
ÎNCĂLZIRE COMERCIAL/INSTITUȚIONALĂ	0.01	0.01

Tabelul I.2.1.1.3. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

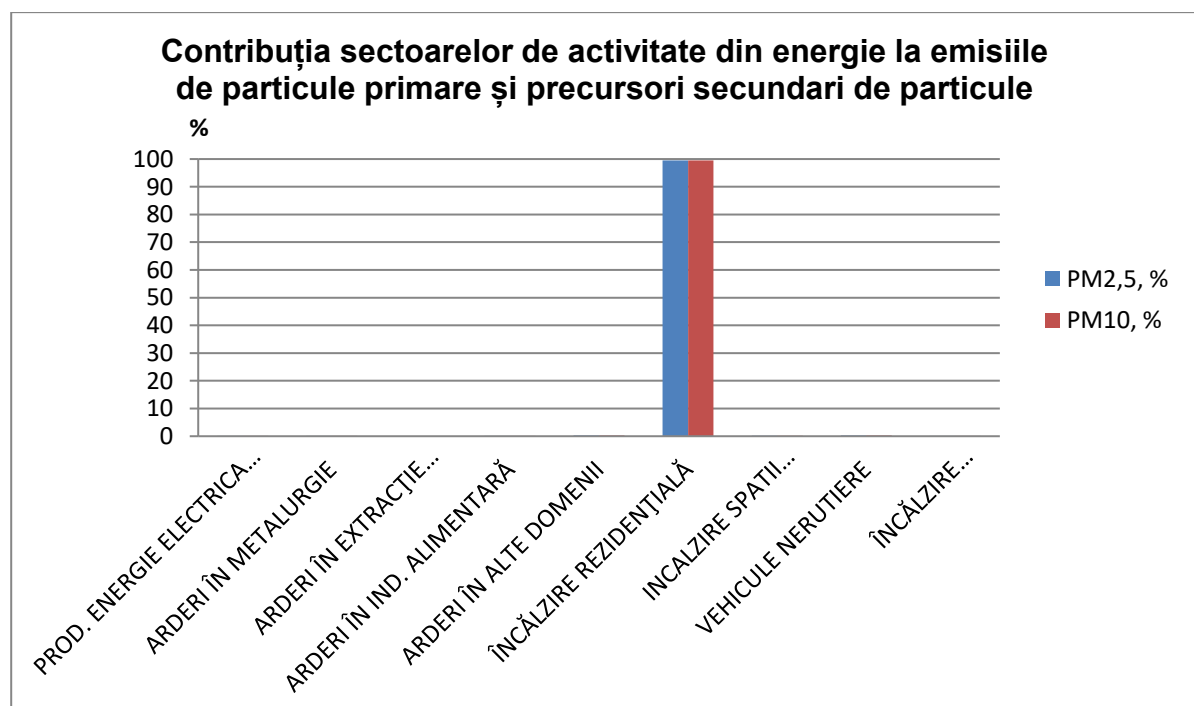

Figura I.2.1.1.3. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

Din analiza datelor, reiese faptul că încălzirea rezidențială reprezintă principala sursă de emisii de particule primare și precursori secundari de particule, cauzată, în special, de utilizarea drept combustibil, a lemnului și biomasei.

d) Emisii de metale grele

Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de metale grele, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.1.4. și figura I.2.1.1.4.

SECTOR DE ACTIVITATE	Pb, %	Cd, %	Hg, %
PROD. ENERGIE ELECTRICA SI TERMICA	0.06	0.06	11.89
ARDERI ÎN METALURGIE	0	0	5.13
ARDERI ÎN EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0	0.22
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	0	4.12	5.12
ARDERI ÎN ALTE DOMENII	0	1.39	1.52
ÎNCĂLZIRE REZIDENȚIALĂ	99.93	94.09	74.04
INCALZIRE SPATII AGRICULTURA	0	0.31	1.54
VEHICULE NERUTIERE	0	0.09	0
ÎNCĂLZIRE COMERCIAL/INSTITUȚIONALĂ	0	0.03	0.54

Tabelul I.2.1.1.4. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de metale grele

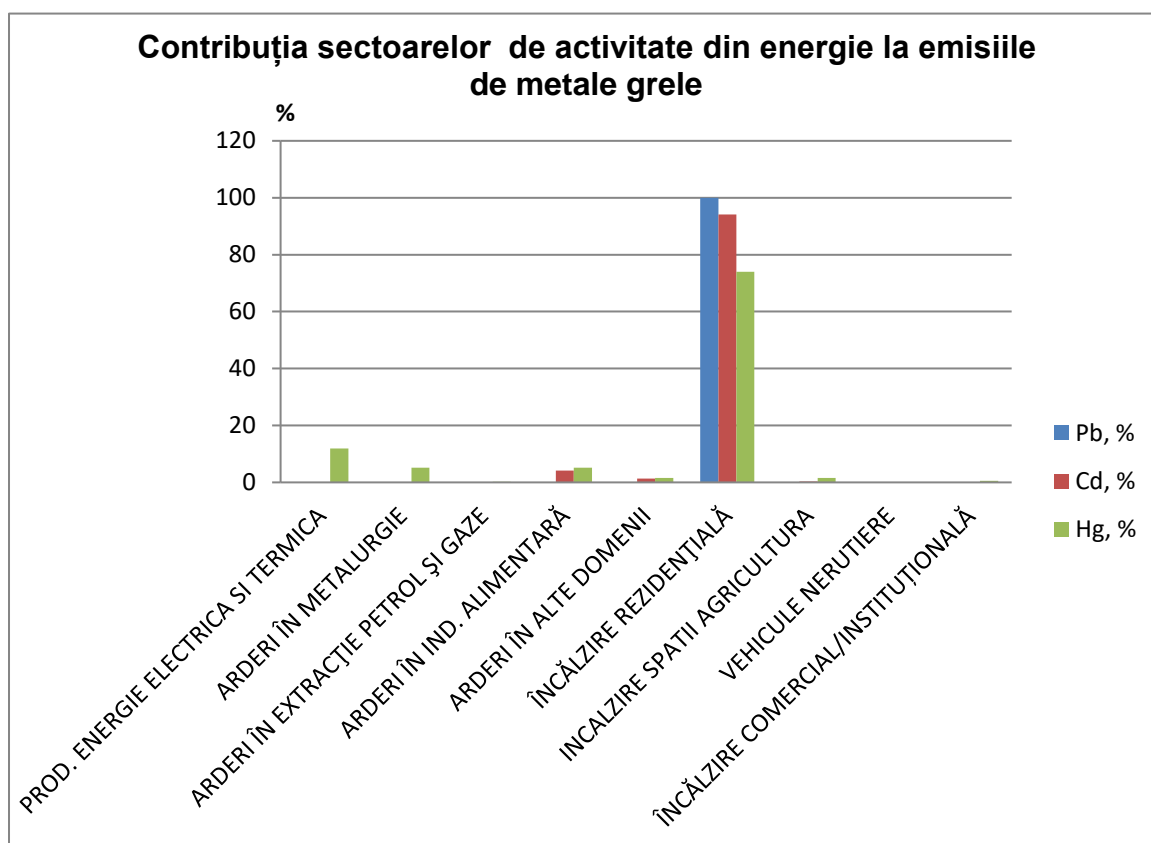

Figura I.2.1.1.4. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de metale grele

Din analiza datelor, reiese faptul că încălzirea rezidențială reprezintă principala sursă de emisii de metale grele, cauzată, în special, de utilizarea drept combustibil, a lemnului și biomasei.

e) Emisii de poluanți organici persistenti

Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de poluanți organici persistenti, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.1.5. și figura I.2.1.1.5.

SECTOR DE ACTIVITATE	PCDD/PCDF, %	PAH, %	HCB, %	PCBDs, %
PROD. ENERGIE ELECTRICA SI TERMICA	0.03449	6.01495	0.05975	0.00515
ARDERI ÎN METALURGIE	0.0047	0.12028	0	0
ARDERI ÎN EXTRACȚIE PETROL ȘI GAZE	0.00035	0.00001	0	0
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	0.54739	0.40669	4.11577	0.35515
ARDERI ÎN ALTE DOMENII	0.18519	0.13748	1.38078	0.12004
ÎNCĂLZIRE REZIDENȚIALĂ	99.30314	92.53576	94.10515	99.61832

INCALZIRE SPATII AGRICULTURA	0.04634	0.03108	0.31341	0.0271
VEHICULE NERUTIERE	0	0.75096	0	0
ÎNCĂLZIRE COMERCIAL/INSTITUȚIONALĂ	0.00453	0.00277	0.02762	0.00229

Tabelul I.2.1.1.5. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de poluanți organici persistenți

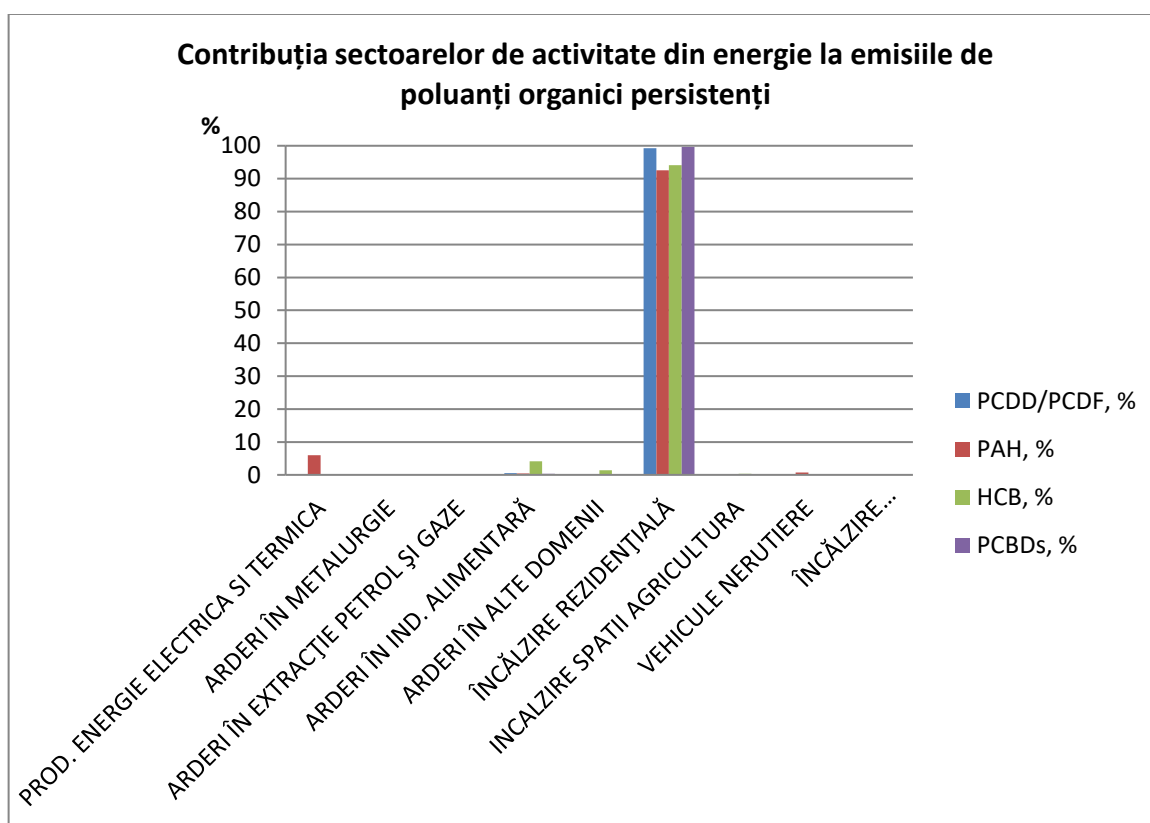

Figura I.2.1.1.5. Contribuția sectoarelor de activitate din energie la emisiile de poluanți organici persistenți

Din analiza datelor, reiese faptul că încălzirea rezidențială reprezintă principala sursă de emisii de poluanți organici persistenți, cauzată, în special, de utilizarea drept combustibil, a lemnului și biomasei.

I.2.1.2. Industria

Ramurile principale de activitate industrială din județul Buzău sunt: industria metalurgică, alimentară, textilă, materiale de construcție, chimică (prelucrare mase plastice, fabricare lacuri și vopsele), extractivă (petrol și gaze) și altele. În exprimarea contribuțiilor acestor ramuri la cantitățile de poluanți emise s-au luat în calcul rezultatele obținute din Inventarul de emisii la nivel local.

a) Emisiile de substanțe acidifiante

Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.1. și figura I.2.1.2.1.

SECTOR DE ACTIVITATE	SO _x , %	NO _x , %	NH ₃ , %
ENERGIE	100	37,8693	17,8
TRANSPORT RUTIER	0	45,3267	0,36
TRANSPORT NERUTIER	0	16,7747	0,0
PROCESE INDUSTRIALE	0	0,0292	0
AGRICULTURA	0	0	81,84
DESEURI	0	0	0

Tabelul I.2.1.2.1. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere

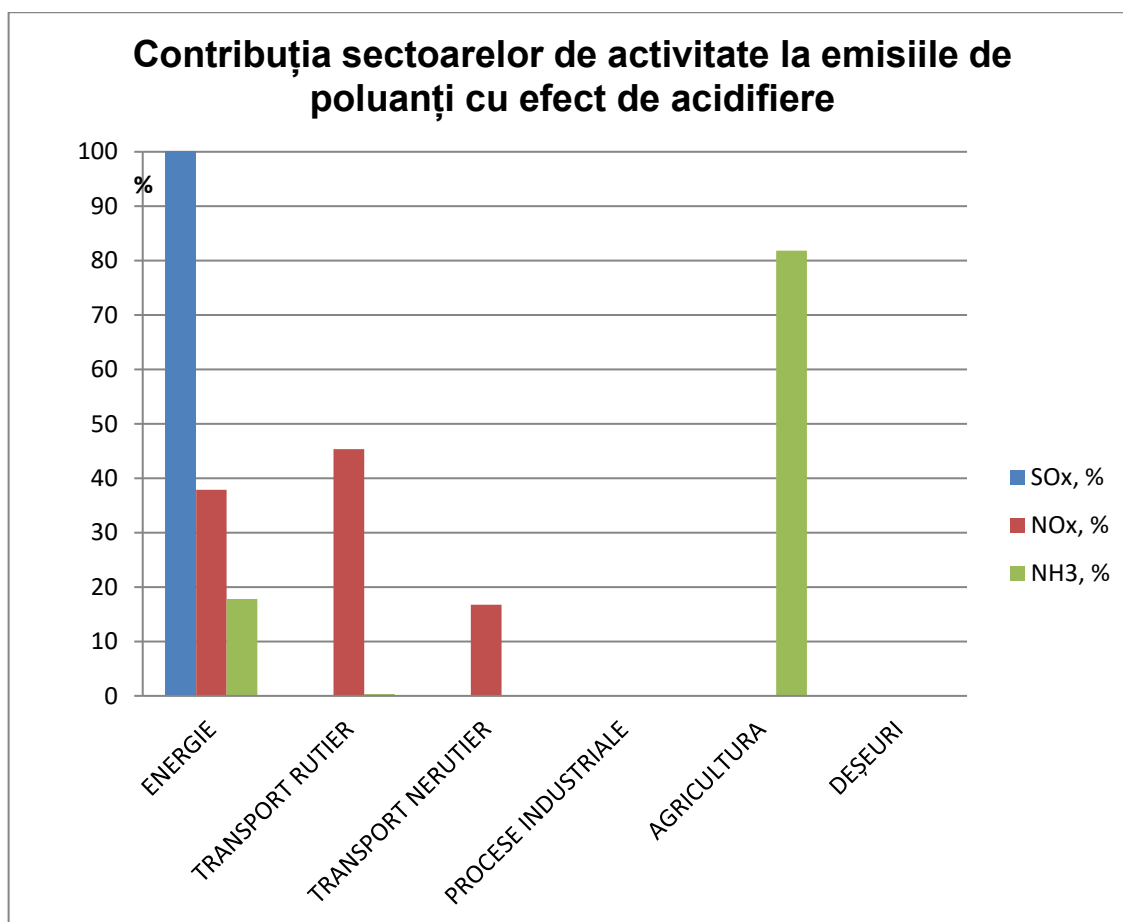

Figura I.2.1.2.1. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere

Din analiza acestor date reiese că principalele surse de emisii de gaze acidifiante nu provin din activitatea industrială, ci, preponderent din energie, agricultură și transport.

Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.2. și figura I.2.1.2.2.

SECTOR INDUSTRIAL	SO_x, %	NO_x, %	NH₃, %
PROCESE IND. METALURGICĂ	0	0.47	0
ARDERI ÎN IND. METALURGICĂ	68.42	33.78	0
PROCESE IND. ALIMENTARĂ	0	0	0
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	5.8	52.92	100
PROCESE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0	0
ARDERI ÎN IND. DE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	1.16	6.42	0
PROCESE PRODUCȚIE MIXTURI ȘI ASFALTARE DRUMURI	0	0	0
ARDERI ÎN PRODUCȚIE MIXTURI	24.62	2.38	0

Tabelul I.2.1.2.2. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere

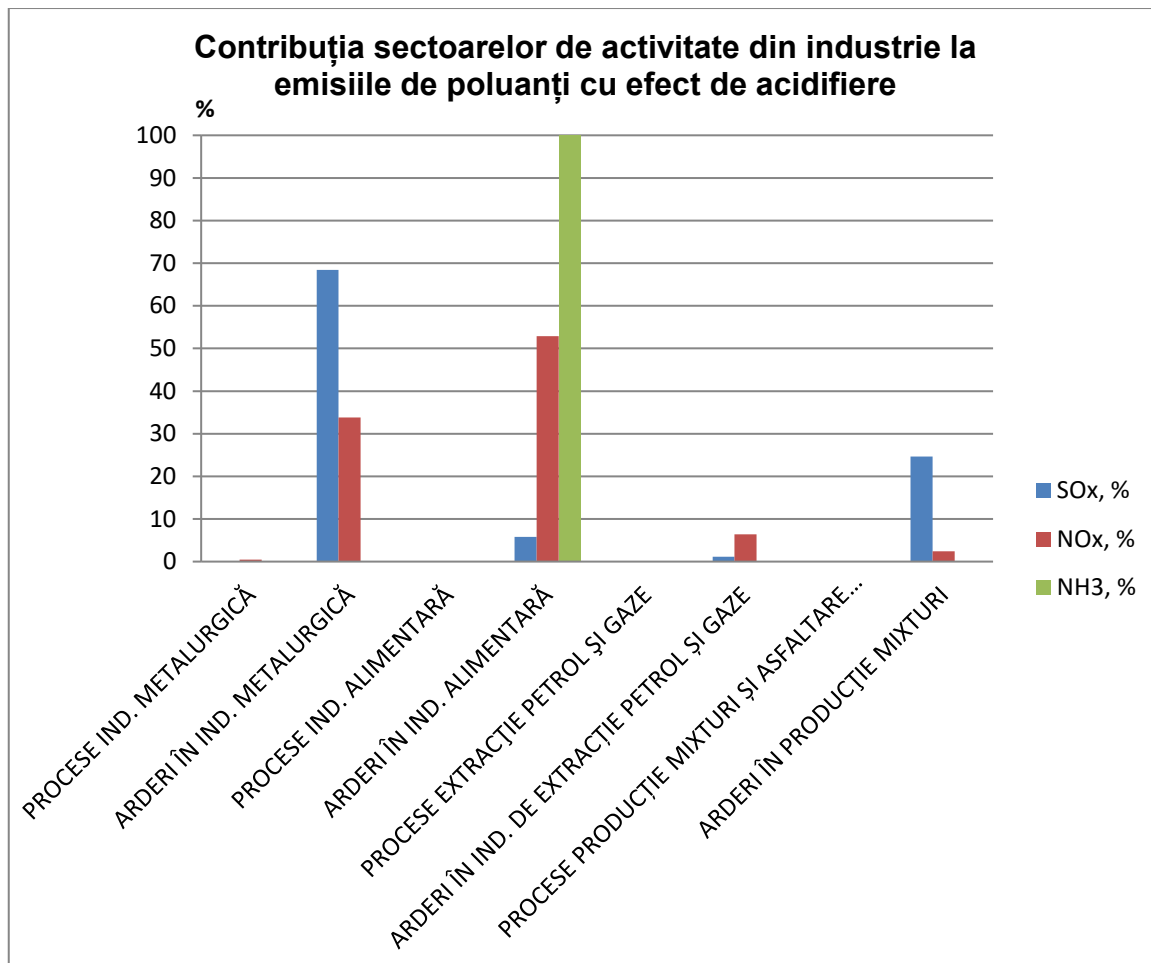

Figura I.2.1.2.2. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere

Din analiza acestor date reiese că principalele surse industriale de emisii de gaze acidifiante sunt industria metalurgică și alimentară, precum și alte ramuri industriale cumulate.

Evoluția emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău, provenite din industrie (procese și arderi industriale) în perioada 2013- 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.1. și figura I.2.1.2.1.

	2013	2014	2015	2016	2017
NOx, mii t	0.152087	0.165858	0,346848	0,242369	0,187800
SOx, mii t	0.029689	0.051548	0,115931	0,143592	0,016632
NH3, mii t	4.1E-05	1.9E-06	0,015251	0,018434	0,015471
echivalent acidifiere, mii t	0.00423	0.0052	0,012	0,010	0,0055

Tabelul I.2.1.2.3. Evoluția emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere

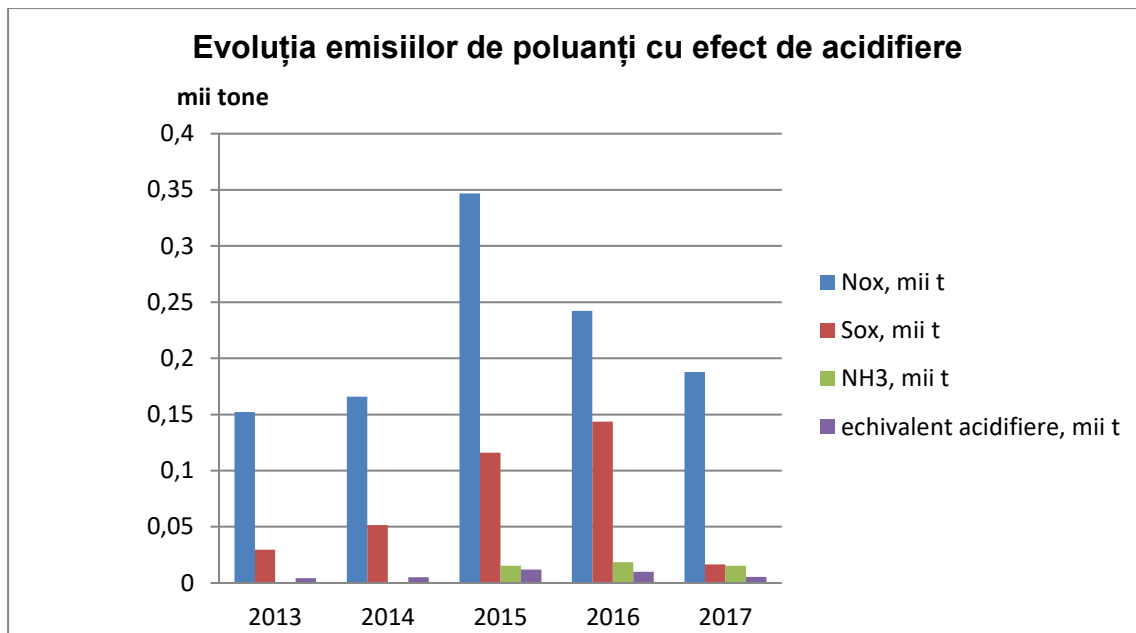

Figura I.2.1.2.3. Evoluția emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere

Din analiza datelor, se observă o scădere semnificativă a emisiilor de NO_x, față de 2013, datorată atât măsurilor de îmbunătățire a proceselor tehnologice, cât și reducerii unor activități industriale.

Tendența de creștere a emisiilor în anii 2015 și 2016 este cauzată și de faptul că pentru calculul emisiilor pentru anii 2012-2014 s-au utilizat factori de emisie din metodologia „EMEP/EEA Air Pollutant Emission Inventory Guidebook 2009”, iar pentru calculul emisiilor pentru anul 2015 au fost utilizați factori de emisie din metodologia „EMEP/EEA Air Pollutant Emission Inventory Guidebook 2013”.

b) Emisii de precursori ai ozonului

Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de precursori ai ozonului, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.4. și figura I.2.1.2.4.

SECTOR DE ACTIVITATE	NO _x , %	CO, %	NMVOC, %
ENERGIE	37,86932	93,81	35,36
TRANSPORT RUTIER	45,3267	5,61	2,66
TRANSPORT NERUTIER	16,77475	0,32	0,28
PROCESE INDUSTRIALE	0,02923	0,26	41,72
AGRICULTURA	0	0	1,02
DESEURI	0	0	18,96

Tabelul I.2.1.2.4. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de precursori ai ozonului

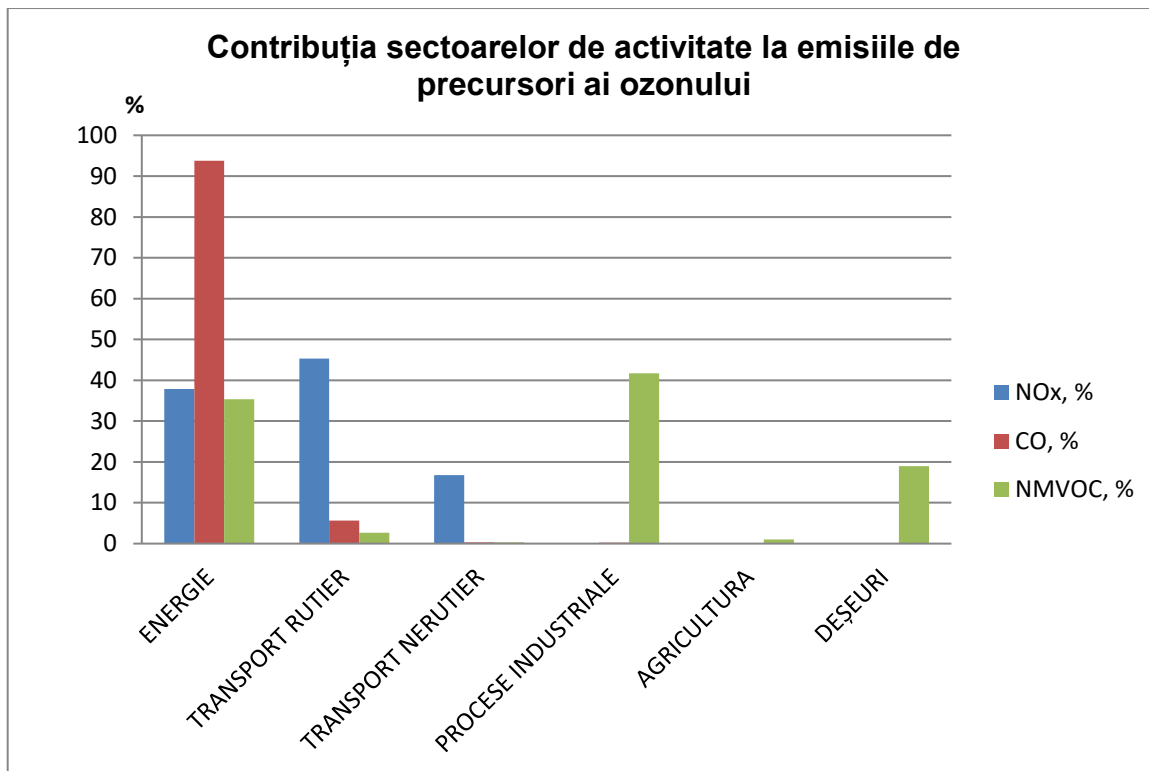

Figura I.2.1.2.4. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de precursori ai ozonului

Analiza datelor prezentate mai sus confirmă faptul că industria nu reprezintă principala sursă de emisii de NOx și CO, atât datorită măsurilor tehnologice luate pentru reducerea emisiilor de poluanți, cât și diminuării activităților industriale, dar rămâne o sursă importantă de emisii de NMVOC, în special din industria alimentară și din procesele de producere mixturi și asfaltare.

Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de precursori ai ozonului, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.5. și figura I.2.1.2.5.

SECTOR INDUSTRIAL	NOx, %	CO, %	NMVOC, %
PROCESE IND. METALURGICĂ	0.47	18.35	0.23
ARDERI ÎN IND. METALURGICĂ	33.6	27.28	0.24
PROCESE IND. ALIMENTARĂ	0	0	66.25
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	52.63	45.61	1.81

PROCESE EXTRACȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0	0.39
ARDERI ÎN IND. DE EXTRACȚIE PETROL ȘI GAZE	6.38	0.74	0
PROCESE PRODUȚIE MIXTURI ȘI ASFALTARE DRUMURI	0	0	26.4
ARDERI ÎN PRODUȚIE MIXTURI	6.37	7.41	0
PROCESE UTILIZARE SOLVENȚI	0	0	4.68
ARDERI ÎN DOMENIUL UTILIZĂRII SOLVENȚILOR	0.54	0.06	0

Tabelul I.2.1.2.5. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de precursori ai ozonului

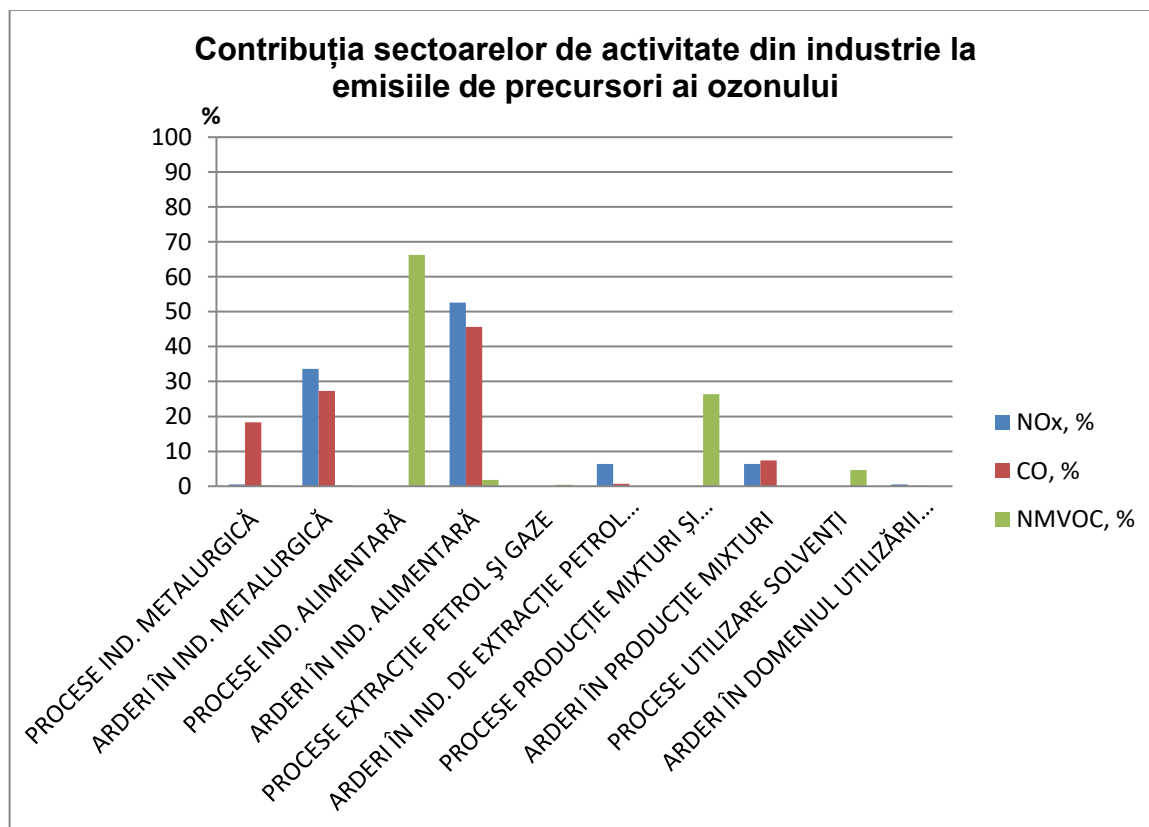

Figura I.2.1.2.5. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de precursori ai ozonului

Analizând datele prezentate mai sus, se observă că principalele surse de emisii de precursori ai ozonului din sectorul industrial sunt reprezentate de industria alimentară, profil reprezentat de un număr mai mare de operatori economici, cu produse și tehnologii variate (producție de pâine, ulei, zahăr, băuturi, tutun, etc.), industria metalurgică, dar și producția de mixturi și asfaltare drumuri.

c) Emisii de particule primare și precursori secundari de particule

Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.6. și figura I.2.1.2.6.

SECTOR DE ACTIVITATE	PM2,5, %	PM10, %
ENERGIE	96,31	81,26
TRANSPORT RUTIER	0,78	0,76
TRANSPORT NERUTIER	0,27	0,22
PROCESE INDUSTRIALE	1,93	11,43
AGRICULTURA	0,65	6,27
DESEURI	0,06	0,06

Tabelul I.2.1.2.6. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

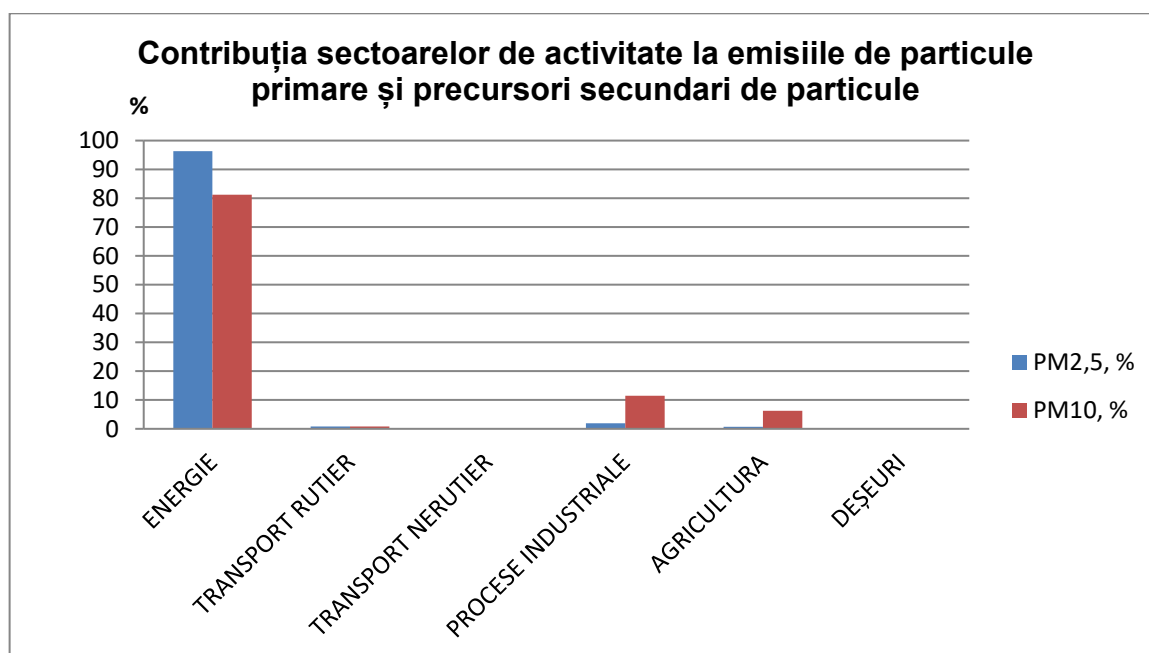

Figura I.2.1.2.6. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

Analiza datelor prezentate mai sus confirmă faptul că industria nu reprezintă principala sursă de emisii de particule primare și precursori secundari de particule, atât datorită măsurilor tehnologice luate pentru reducerea emisiilor de poluanți, cât și diminuării activităților industriale.

Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.7. și figura I.2.1.2.7.

SECTOR INDUSTRIAL	PM2,5, %	PM10, %
PROCESE IND. METALURGICĂ	8.66	2.56
ARDERI ÎN IND. METALURGICĂ	0.4	0.09
PROCESE IND. ALIMENTARĂ	0	0.92
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	1.73	0.41
PROCESE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0
ARDERI ÎN IND. DE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0.05	0.01
PROCESE PRODUCȚIE MIXTURI ȘI ASFALTARE DRUMURI	86.29	85.92
ARDERI ÎN PRODUCȚIE MIXTURI	0.09	0.02
ALTE PROCESE INDUSTRIALE	2.77	10.07

Tabelul I.2.1.2.7. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

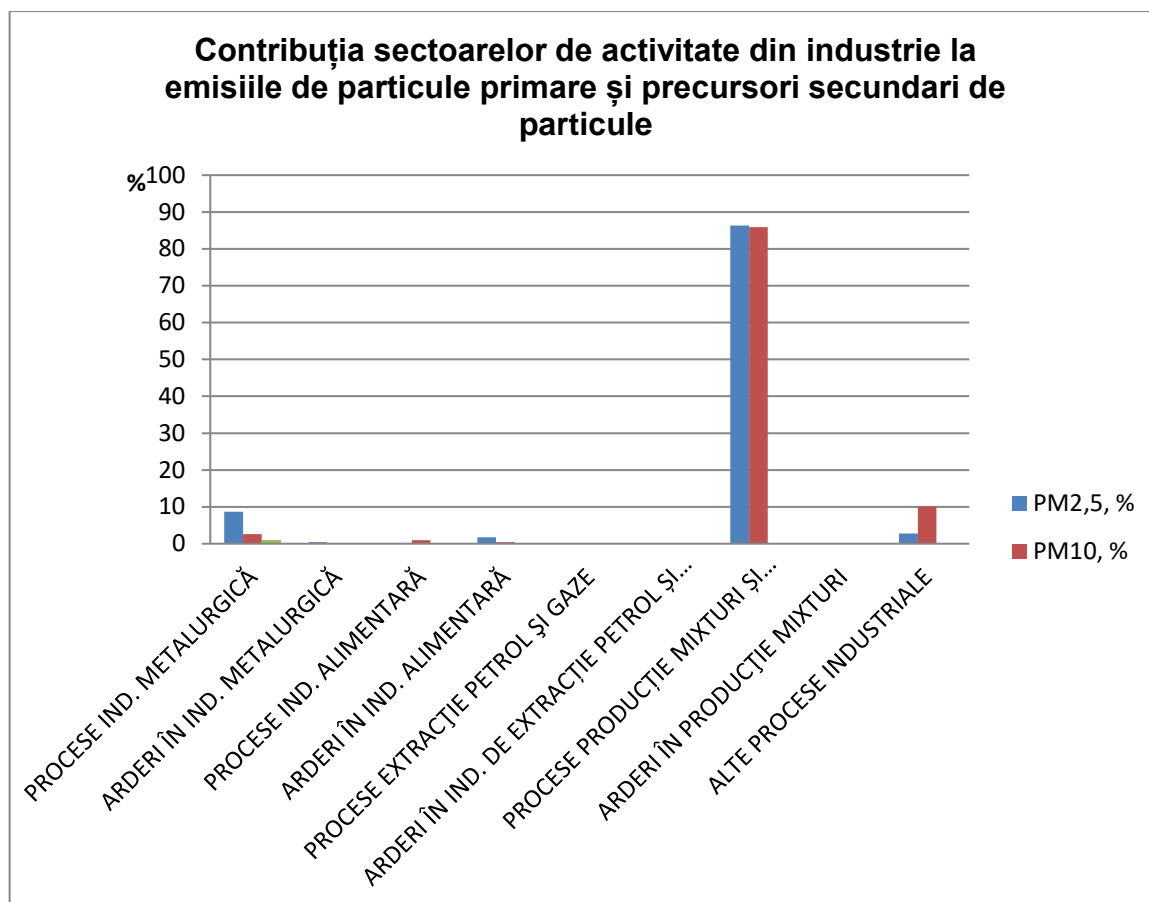

Figura I.2.1.2.7. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

Analizând datele prezentate mai sus, se observă că principalele surse de emisie de particule primare și precursori secundari de particule din sectorul industrial sunt industria metalurgică, profil reprezentat de un număr important de operatori economici și producția de asfalt și asfaltare drumuri din cauza proceselor tehnologice.

d) Emisii de metale grele

Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de metale grele, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.8. și figura I.2.1.2.8.

SECTOR DE ACTIVITATE	Pb, %	Cd, %	Hg, %
ENERGIE	32,71	89,56	40,61
TRANSPORT RUTIER	4,07	0,57	0
TRANSPORT NERUTIER	0	0,08	0
PROCESE INDUSTRIALE	63,22	9,78	59,39

Tabelul I.2.1.2.8. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de metale grele

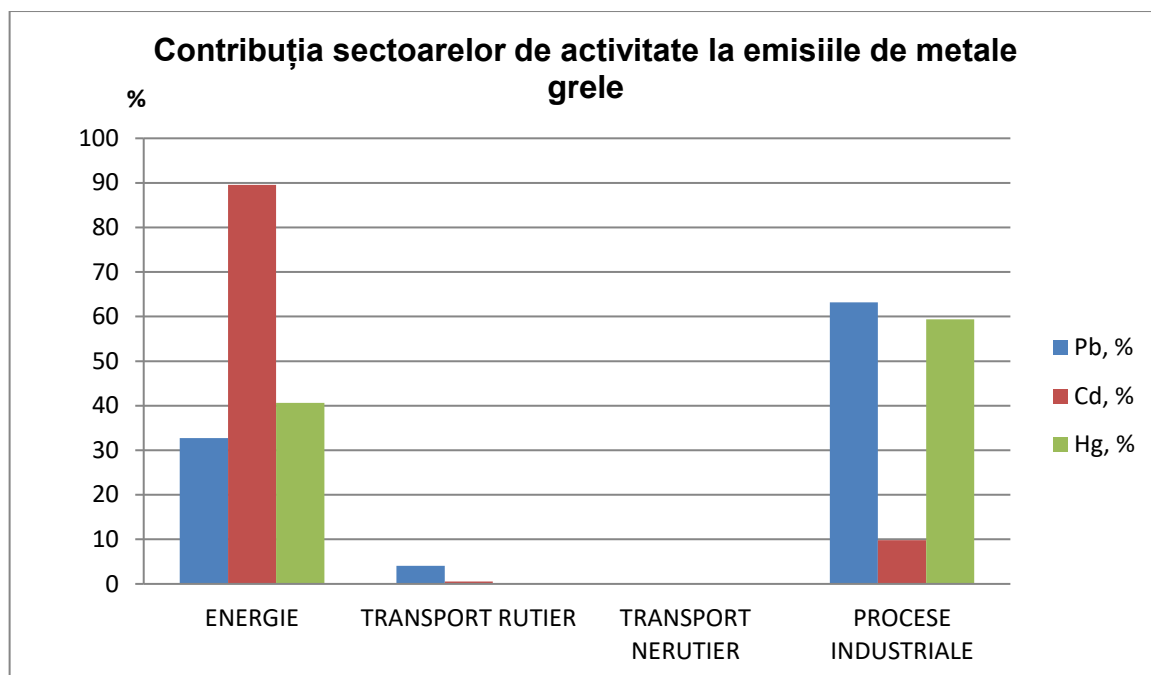

Figura I.2.1.2.8. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de metale grele

Din datele prezentate se observă că procesele industriale au un aport la emisiile de Pb și Hg, pe când energia are un aport important la toate emisiile de metale grele.

Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de metale grele, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.9. și figura I.2.1.2.9.

SECTOR INDUSTRIAL	Pb, %	Cd, %	Hg, %
PROCESE IND. METALURGICĂ	97.94	72.63	93.18
ARDERI ÎN IND. METALURGICĂ	0	0	3.34
PROCESE IND. ALIMENTARĂ	0	0	0
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	2.06	27.36	3.33
PROCESE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0	0
ARDERI ÎN IND. DE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0	0.14

PROCESE PRODUȚIE MIXTURI ȘI ASFALTARE DRUMURI	0	0	0
ARDERI ÎN PRODUȚIE MIXTURI	0	0	0.01

Tabelul I.2.1.2.9. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de metale grele

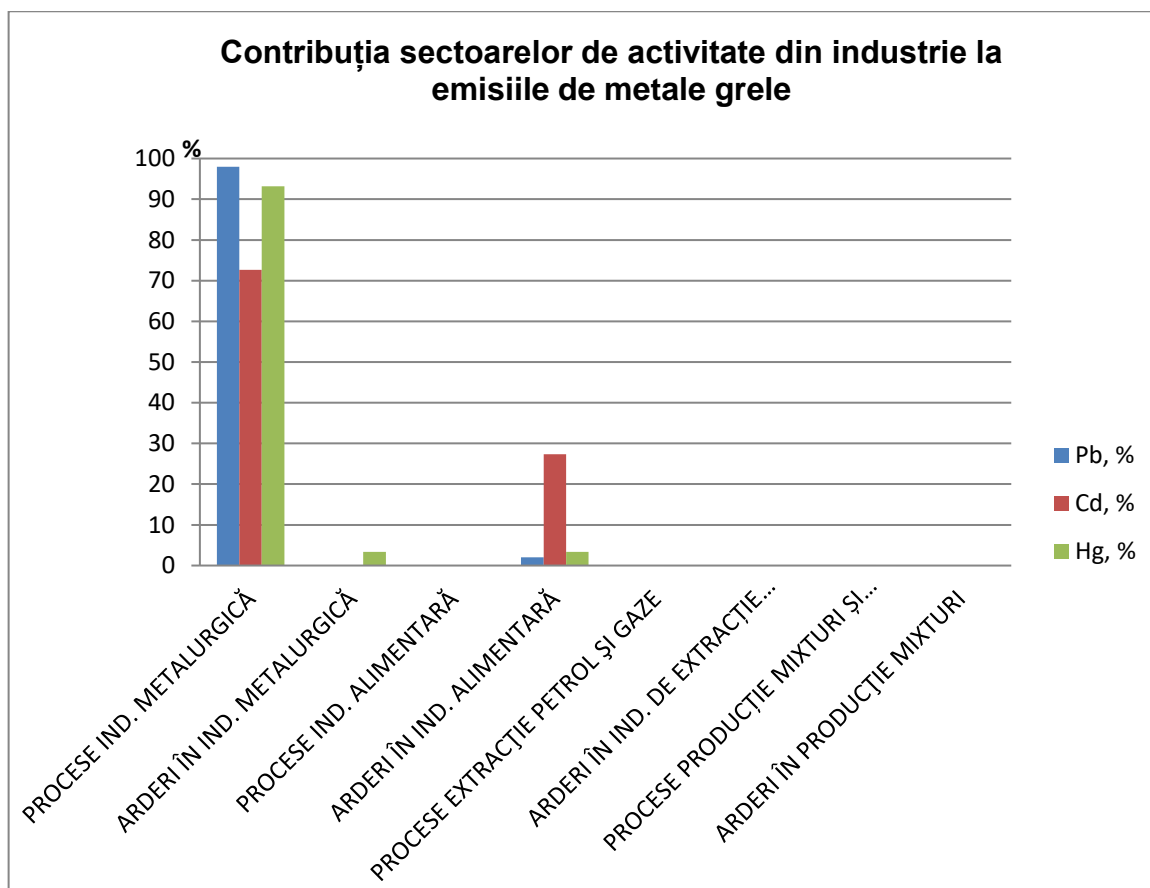

Figura I.2.1.2.9. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de metale grele

Analizând datele prezentate mai sus, se poate observa că ponderea principală în emisiile de metale grele o are industria metalurgică.

e) Emisii de poluanți organici persistenti

Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de poluanți organici persistenti, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.10. și figura I.2.1.2.10.

SECTOR DE ACTIVITATE	PCDD/PCDF, %	HCB, %	PCBs, %	PAH, %
ENERGIE	94,7	95,46	1,92	97,21
TRANSPORT RUTIER	5,3	4,54	98,08	2,01
TRANSPORT NERUTIER	0	0	0	0
PROCESE INDUSTRIALE	0	0	0	0,78
AGRICULTURA	0	0	0	0

Tabelul I.2.1.2.10. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de poluanți organici persistenti

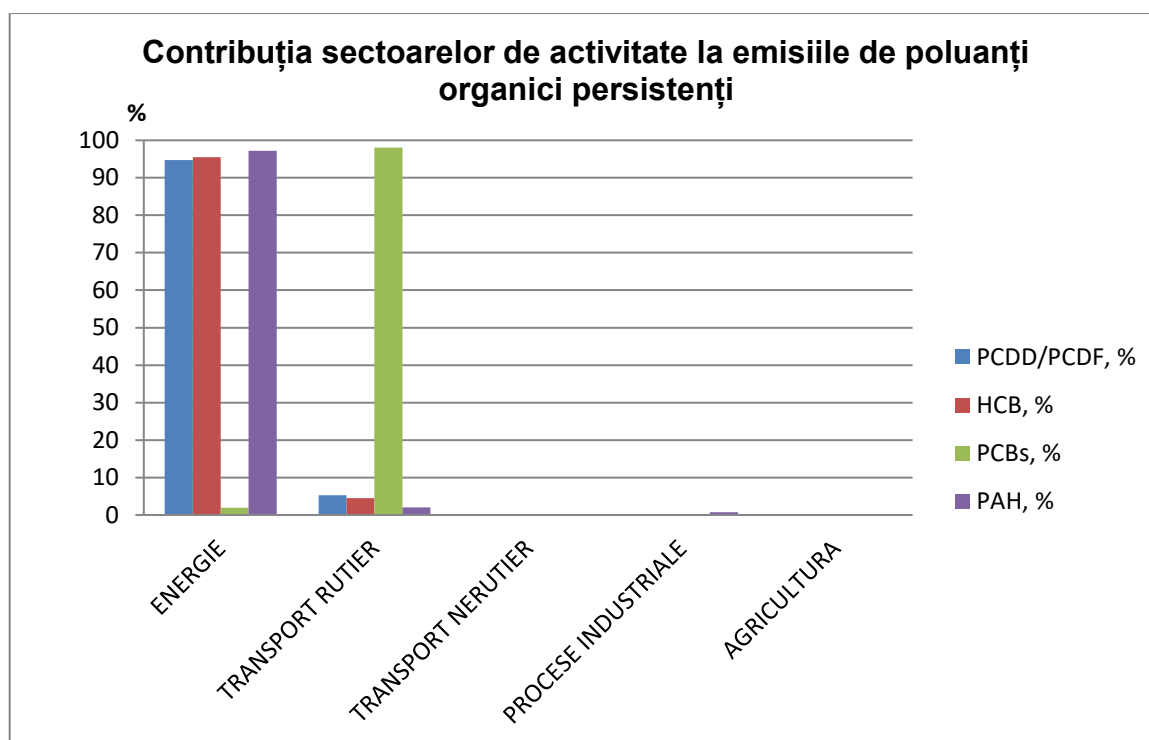

Figura I.2.1.2.10. Contribuția sectoarelor de activitate la emisiile de poluanți organici persistenti

Din analiza datelor prezentate mai sus se observă contribuția arderilor, precum și a proceselor industriale (în special industria metalurgică) și a transportului rutier la emisiile de poluanți organici persistenti.

Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de poluanți organici persistenti, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.2.11. și figura I.2.1.2.11.

SECTOR INDUSTRIAL	PCDD/PCDF, %	HCB, %	PCBs, %	PAH, %
PROCESE IND. METALURGICĂ	91.035	53.5928	99.9931	78.54788
ARDERI ÎN IND. METALURGICĂ	0.0763	0	0	4.89628
PROCESE IND. ALIMENTARĂ	0	0	0	0
ARDERI ÎN IND. ALIMENTARĂ	8.883	46.4072	0.0069	16.55525
PROCESE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0	0	0	0
ARDERI ÎN IND. DE EXTRAȚIE PETROL ȘI GAZE	0.0057	0	0	0.00059

Tabelul I.2.1.2.11. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de poluanți organici persistenți

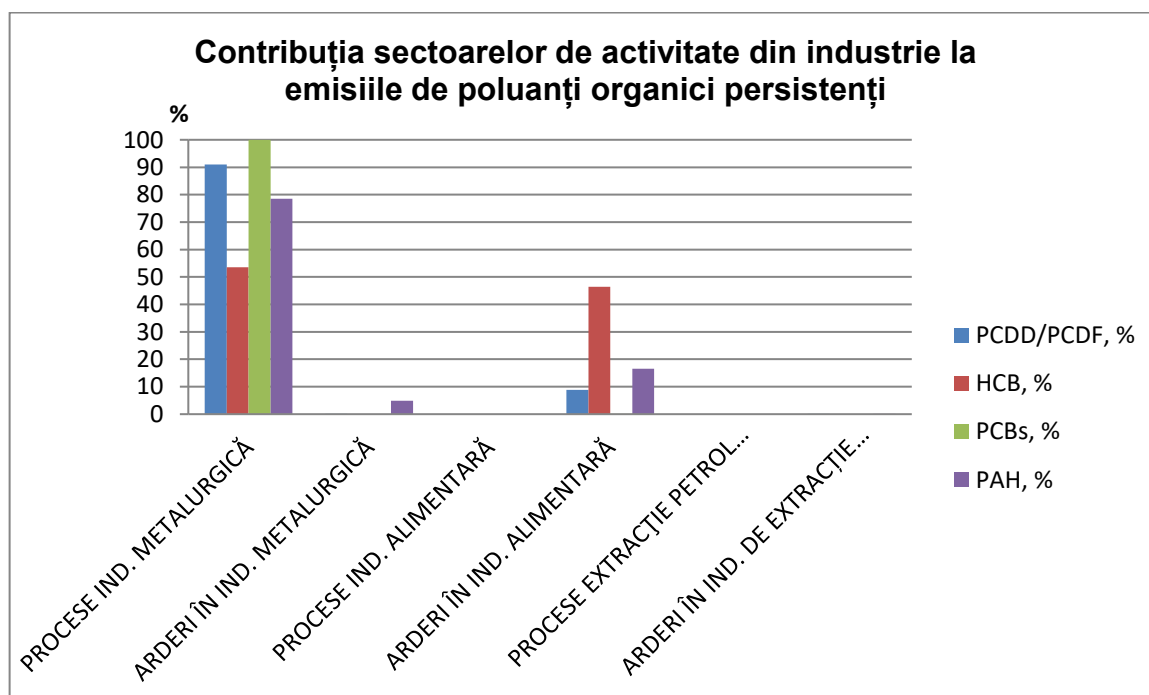

Figura I.2.1.2.11. Contribuția sectoarelor de activitate din industrie la emisiile de poluanți organici persistenți

Din analiza datelor prezentate mai sus se observă contribuția arderilor din industria alimentară la emisiile de poluanți organici persistenti, industrie cu o capacitate de producție importantă la nivelul județului Buzău, care utilizează mai multe tipuri de combustibili și care are un flux de producție ce se desfășoară continuu pe toată perioada anului, precum și contribuția industriei metalurgice, ramură care cuprinde operatori IPPC, cu capacitate mare de producție.

I.2.1.3. Transportul

Transportul rutier, de mărfuri și persoane reprezintă una din principalele surse de poluare, în special la nivel urban. În ultima perioadă de timp se observă o creștere a numărului de autovehicule de transport marfă și persoane, în dauna utilizării altor tipuri de transport mai puțin poluante (transport feroviar). Datele care vor fi prezentate mai jos provin din Inventarul local de emisii pentru transport, realizat cu programul COPERT 2017, emisiile fiind distribuite la nivel de județ după kilometrii parcurși, pe tipuri de vehicule (datele au fost furnizate de RAR). În acest fel s-a asigurat consistența dintre totalul emisiilor la nivel de județ cu totalurile naționale.

a) Emisiile de substanțe acidifiante

Contribuția diverselor tipuri de vehicule la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.3.1. și figura I.2.1.3.1.

POLUANT	PASAGERI	VEH. USOARE	VEH. GRELE	MOTORETE
SO ₂ , %	-	-	-	-
NO _x , %	34,06	12,76	53,13	0,05
NH ₃ , %	88,87	6,39	4,71	0,03

Tabelul I.2.1.3.1. Contribuția diverselor tipuri de vehicule la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere în județul Buzău în anul 2017

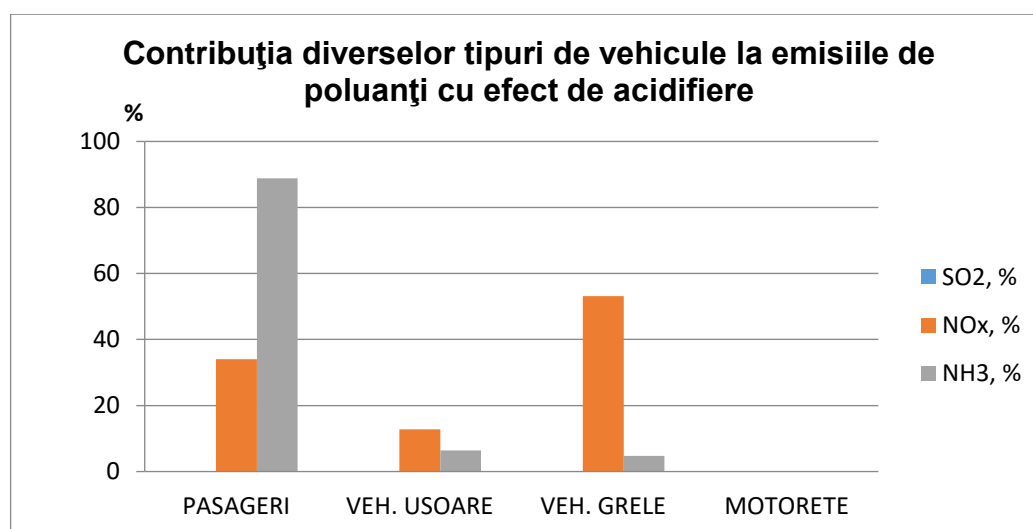

Figura I.2.1.3.1. Contribuția diverselor tipuri de vehicule la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere în județul Buzău în anul 2017

Din analiza datelor prezentate, se observă că ponderea principală în cazul emisiilor de gaze acidifiante o au transportul de pasageri și de marfă, cu vehicule grele, ceea ce

impune o regândire a strategiei privind dezvoltarea rețelei de transport în comun și utilizarea altor tipuri de transport pentru marfă.

Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău, pentru anul 2017 este prezentată în tabelul I.2.1.3.2. și figura I.2.1.3.2. În categoria transportului nerutier au fost cuprinse toate vehiculele și utilajele mobile nerutiere (aferente codurilor NFR 1.A.2.g.vii și 1.A.4.c.ii), precum și transportul feroviar.

SECTOR DE ACTIVITATE	SO _x , %	NO _x , %	NH ₃ , %
TRANSPORT RUTIER	0	72,99	99,33
TRANSPORT NERUTIER	0	27,01	0,67

Tabelul I.2.1.3.2. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere în județul Buzău în anul 2017

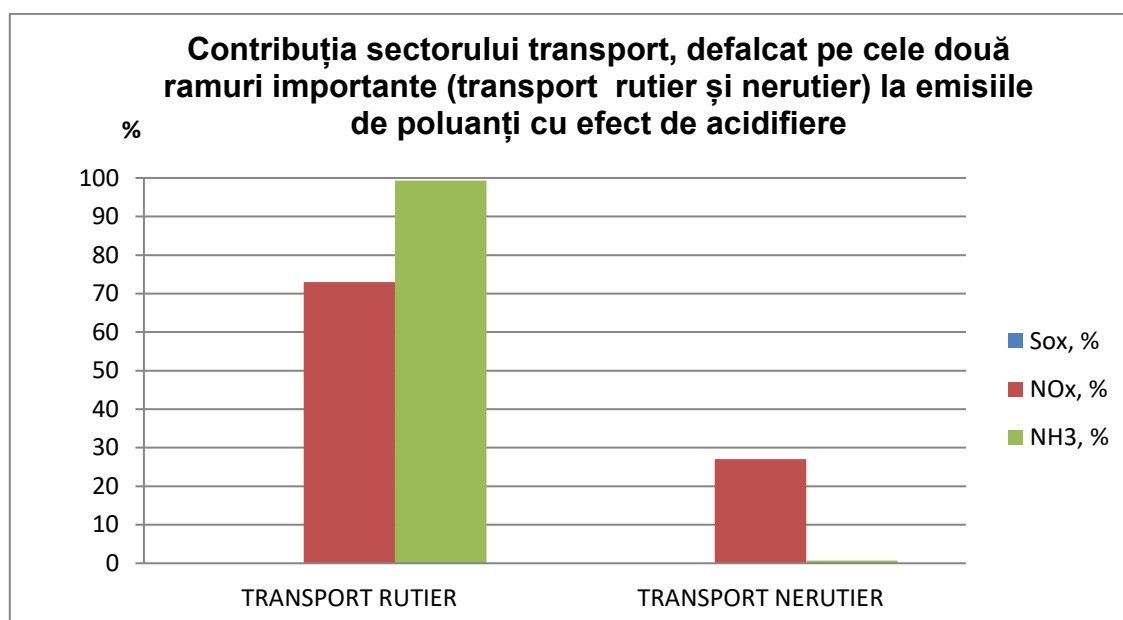

Figura I.2.1.3.1. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de poluanți cu efect de acidifiere în județul Buzău în anul 2017

Din analiza datelor prezentate, se observă că ponderea principală în cazul emisiilor de gaze acidifiante o are transportul rutier.

b) Emisii de precursori ai ozonului

Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de poluanți precursori ai ozonului, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.3.3. și figura I.2.1.3.3.

POLUANT	PASAGERI	VEH USOARE	VEH GRELE	MOTORETE
CO, %	76,95	13,61	8,08	1,36
NMVOC, %	76,93	9,87	11,03	2,17
NOx, %	34,06	12,76	53,13	0,05

Tabelul I.2.1.3.3. Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de poluanți precursori ai ozonului în județul Buzău în anul 2017

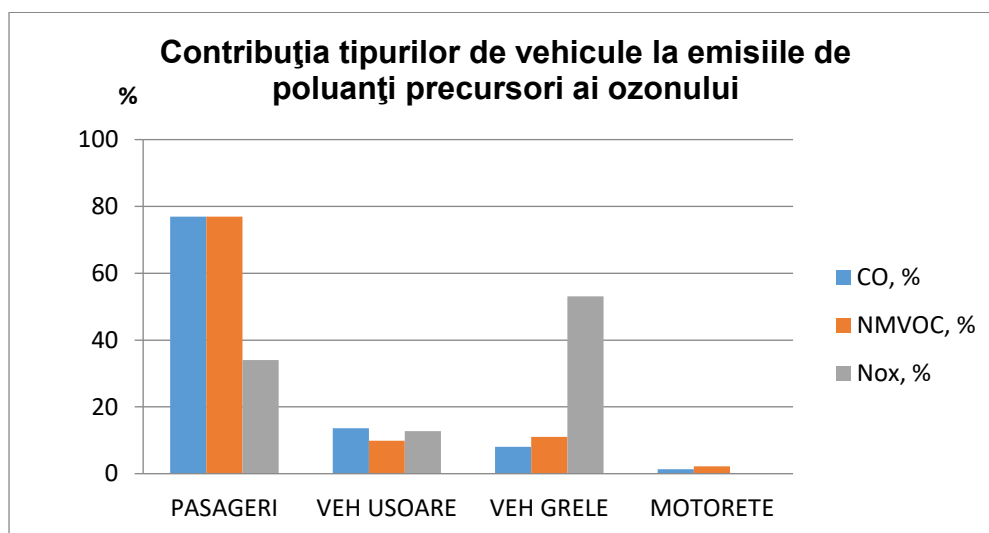

Figura I.2.1.3.3. Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de poluanți precursori ai ozonului în județul Buzău în anul 2017

Și în cazul emisiilor de poluanți precursori ai ozonului se observă o situație similară cu cea din cazul emisiilor de gaze acidifiante, impunându-se luarea aceluiași măsuri.

Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de poluanți precursori ai ozonului, la nivelul județului Buzău, pentru anul 2017 este prezentată în tabelul I.2.1.3.4. și figura I.2.1.3.4.. În categoria transportului nerutier au fost cuprinse toate vehiculele și utilajele mobile nerutiere (aferente codurilor NFR 1.A.2.g.vii și 1.A.4.c.ii), precum și transportul feroviar.

SECTOR DE ACTIVITATE	CO, %	NMVOC, %	NOx, %
TRANSPORT RUTIER	94,59	90,61	72,99
TRANSPORT NERUTIER	5,41	9,39	27,01

Tabelul I.2.1.3.4. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de poluanți precursori ai ozonului în județul Buzău în anul 2017

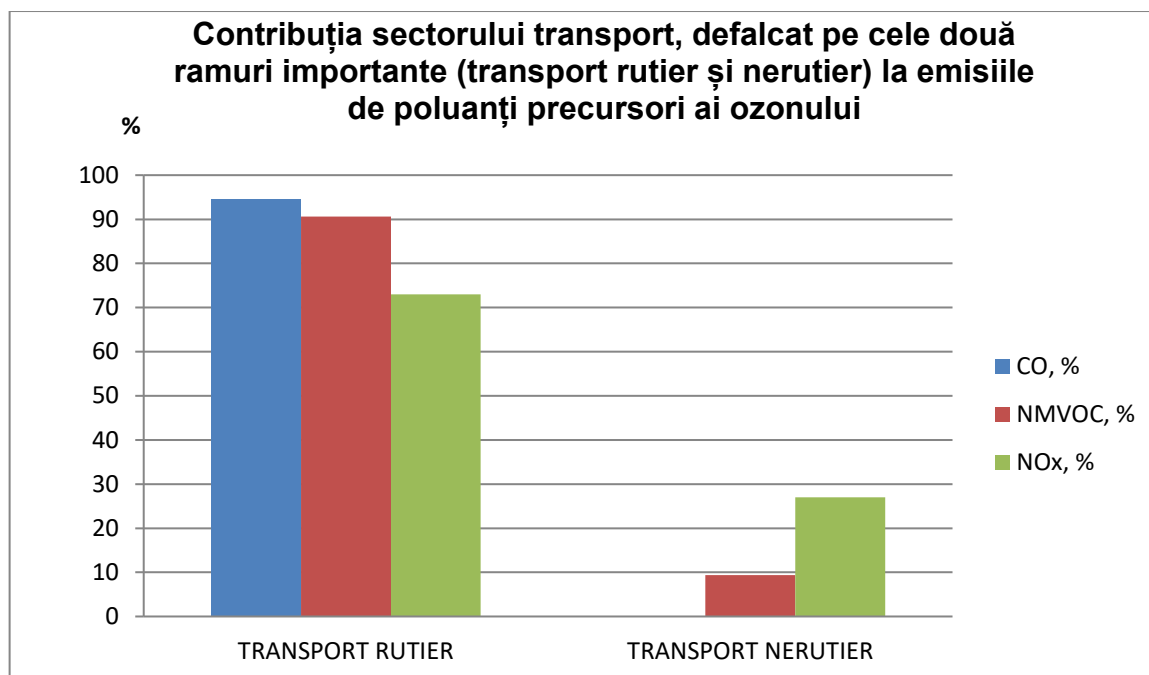

Figura I.2.1.3.4. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de poluanți precursori ai ozonului în județul Buzău în anul 2017

Din analiza datelor prezentate, se observă că ponderea principală în cazul emisiilor de poluanți precursori ai ozonului o are transportul rutier.

c) Emisii de particule primare și precursori secundari de particule

Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.3.5. și figura I.2.1.3.5.

POLUANT	PASAGERI	VEH USOARE	VEH GRELE	MOTORETE
PM10, %	39,91	20,06	39,75	0,28
PM2,5, %	38,40	20,68	40,61	0,30

Tabelul I.2.1.3.5. Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule în județul Buzău în anul 2017

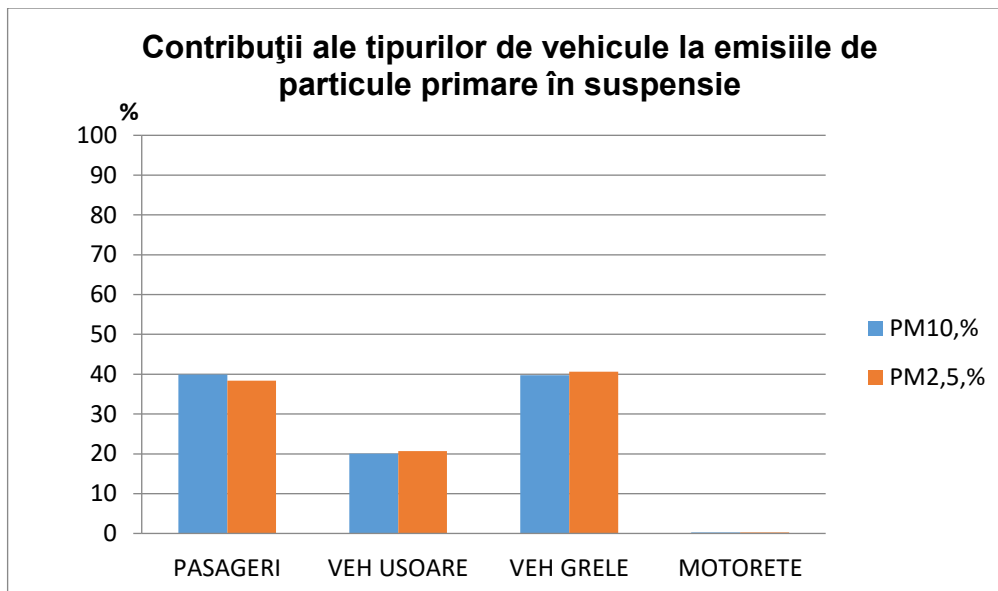

Figura I.2.1.3.5. Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule în județul Buzău în anul 2017

În cazul emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule, se observă o contribuție comparabilă a celor trei tipuri de transport (pasageri, vehicule ușoare și grele), fapt datorat atât arderii combustibililor, cât mai ales stării necorespunzătoare a unor rute de transport.

Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule, la nivelul județului Buzău, pentru anul 2017 este prezentată în tabelul I.2.1.3.6. și figura I.2.1.3.6.. În categoria transportului nerutier au fost cuprinse toate vehiculele și utilajele mobile nerutiere (aferele codurilor NFR 1.A.2.g.vii și 1.A.4.c.ii), precum și transportul feroviar.

SECTOR DE ACTIVITATE	PM10, %	PM2,5, %
TRANSPORT RUTIER	77,14	74,32
TRANSPORT NERUTIER	22,86	25,68

Tabelul I.2.1.3.6. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule în județul Buzău în anul 2017

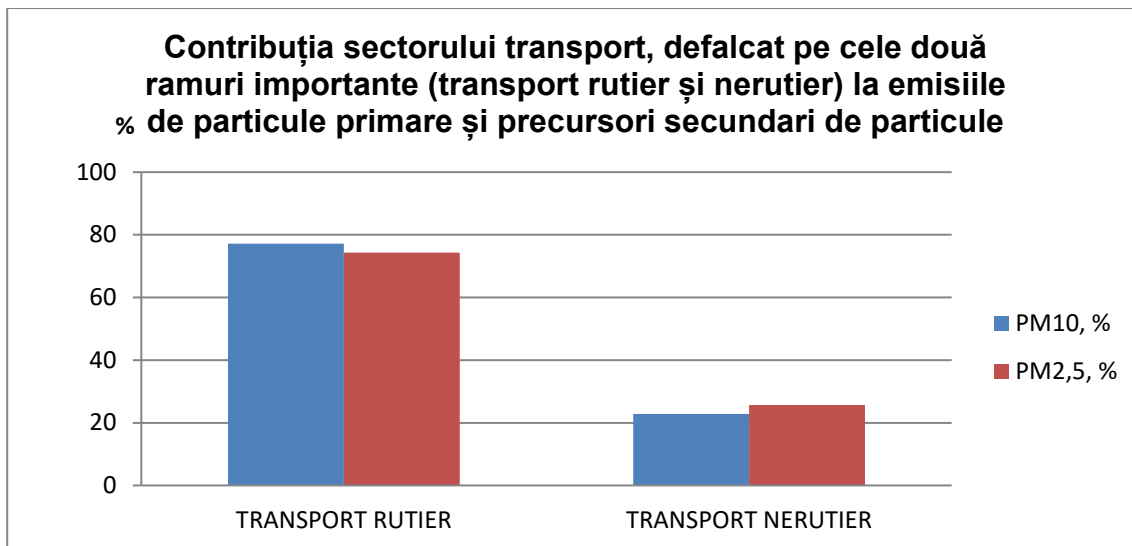

Figura I.2.1.3.6. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule în județul Buzău în anul 2017

Din analiza datelor prezentate, se observă că ponderea principală în cazul emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule o are transportul rutier.

d) Emisii de metale grele

Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de metale grele, la nivelul județului Buzău, în anul 2017, este prezentată în tabelul I.2.1.3.7. și figura I.2.1.3.7.

POLUANT	PASAGERI	VEH USOARE	VEH GRELE	MOTORETE
Pb, %	46,50	15,98	37,39	0,13
Cd, %	53,32	14,91	31,60	0,16

Tabelul I.2.1.3.7. Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de metale grele în județul Buzău în anul 2017

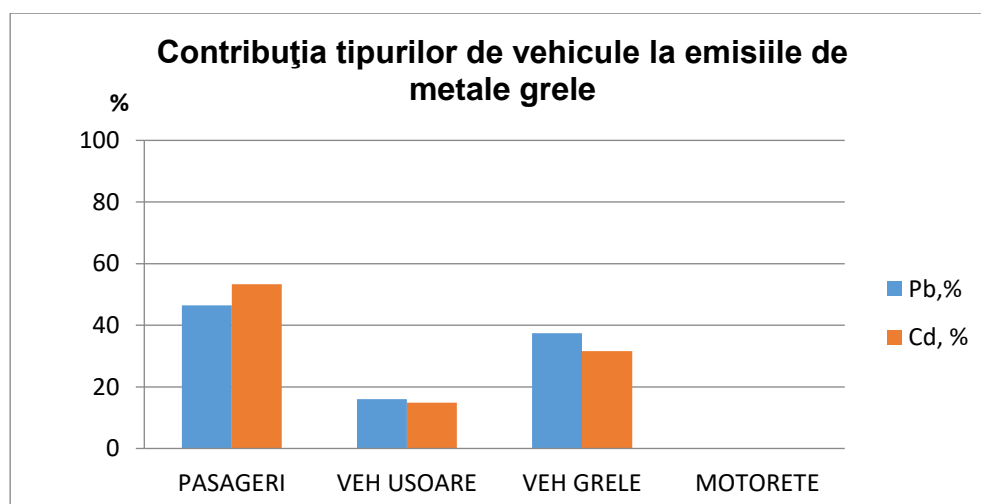

Figura I.2.1.3.7. Contribuția tipurilor de vehicule la emisiile de metale grele în județul Buzău în anul 2017

În cazul emisiilor de metale grele, se observă ponderile comparabile a tuturor tipurilor de vehicule, cu excepția motocicletelor, datorate atât combustibililor utilizați, cât și a tipurilor de motoare.

Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de metale grele, la nivelul județului Buzău, pentru anul 2017 este prezentată în tabelul I.2.1.3.8. și figura I.2.1.3.8.. În categoria transportului nerutier au fost cuprinse toate vehiculele și utilajele mobile nerutiere (aferente codurilor NFR 1.A.2.g.vii și 1.A.4.c.ii), precum și transportul feroviar.

SECTOR DE ACTIVITATE	Pb, %	Cd, %
TRANSPORT RUTIER	100	87,59
TRANSPORT NERUTIER	0	12,41

Tabelul I.2.1.3.8. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de metale grele în județul Buzău în anul 2017

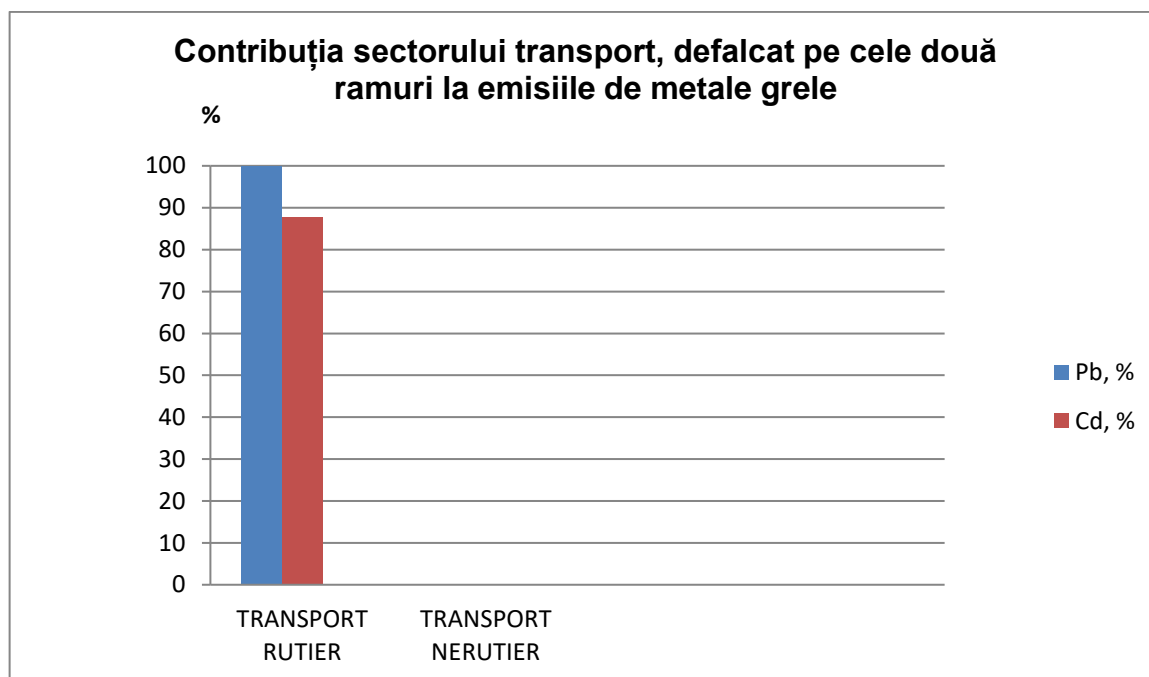

Figura I.2.1.3.8. Contribuția sectorului transport, defalcat pe cele două ramuri importante (transport rutier și transport nerutier) la emisiile de metale grele în județul Buzău în anul 2017

Din analiza datelor prezentate, se observă că ponderea principală în cazul emisiilor de metale grele o are transportul rutier.

e) Emisii de poluanți organici persistenti

În datele furnizate de programul COPERT 2017 nu există informații referitoare la acești poluanți.

I.2.1.4. Agricultură

Județul Buzău este unul din principalele zone agricole ale țării. Prin așezarea sa geografică, județul permite desfășurarea tuturor activităților agricole: cultivarea cerealelor și a altor plante de cultură, viticultura, pomicultura, fânețe, creșterea animalelor, piscicultura, etc. Din acest motiv, toate aceste activități influențează calitatea aerului, prin emisiile specifice de poluanți.

a) Emisiile de substanțe acidifiante

Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de substanțe acidifiante în anul 2017 la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.2.1.4.1. și figura I.2.1.4.1.

POLUANT	VACI LAPTE	BOVINE NON LAPTE	PORCINE	PUI CARNE	GAINI DE OUA	ALȚI PUI	INCALZIRE HALE	INGRASAMINTE SINTETICE
NOx, %	0	0	0	0	0	0	100	0
NH3, %	0,41	0,09	12,61	25,46	2,13	0,20	0,04	59,06
SOx, %	0	0	0	0	0	0	100	0

Tabel I.2.1.4.1. Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de substanțe acidifiante

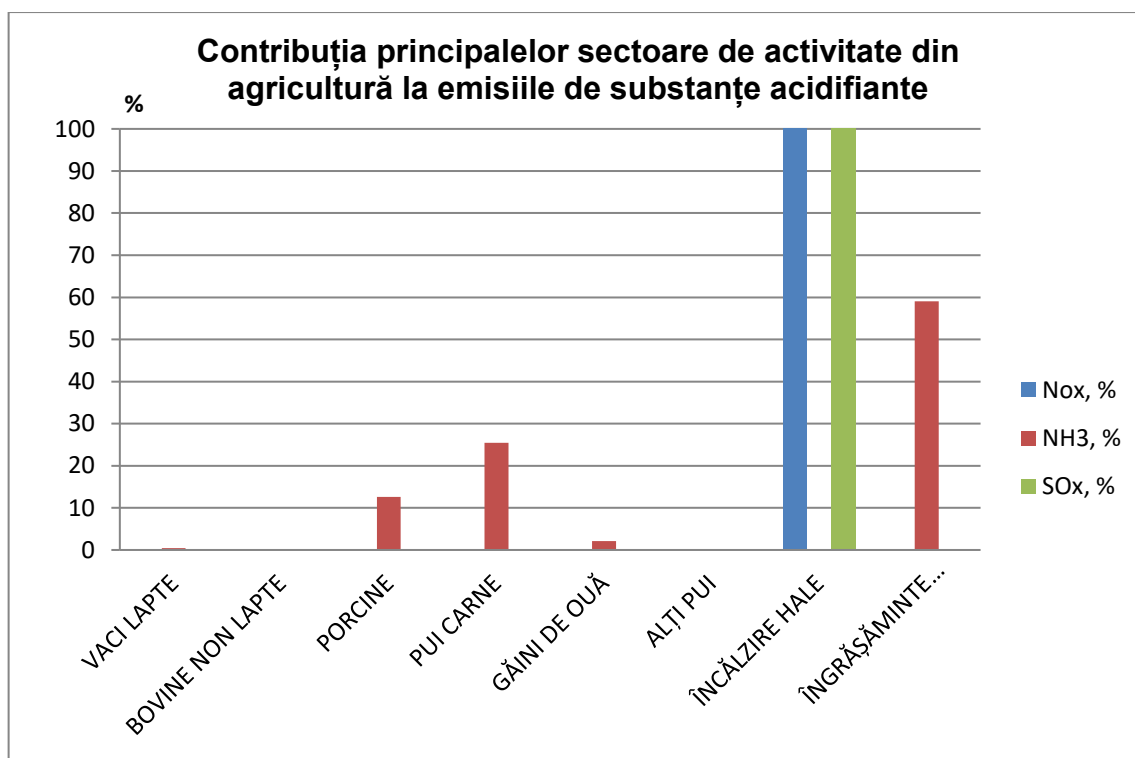

Figura I.2.1.4.1. Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de substanțe acidifiante

Din analiza datelor prezentate, reiese că principalele surse de emisie a substanțelor acidifiante sunt zootehnia, prin încălzirea halelor de producție și aplicarea îngrășămintelor pe bază de azot.

b) Emisii de precursori ai ozonului

Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de precursori ai ozonului în anul 2017 la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.2.1.4.2. și figura I.2.1.4.2.

POLUANT	VACI LAPTE	BOVINE NON LAPTE	PORCINE	PUI CARNE	GAINI DE OUA	ALȚI PUI	INCALZIRE HALE	OPERATII AGRICOLE LA NIVELUL FERMEI
NO _x , %	0	0	0	0	0	0	100	0
NM _{VOC} , %	0	0	0	0	12,22	0	9,36	78,42

Tabel I.2.1.4.2. Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de precursori ai ozonului în 2017

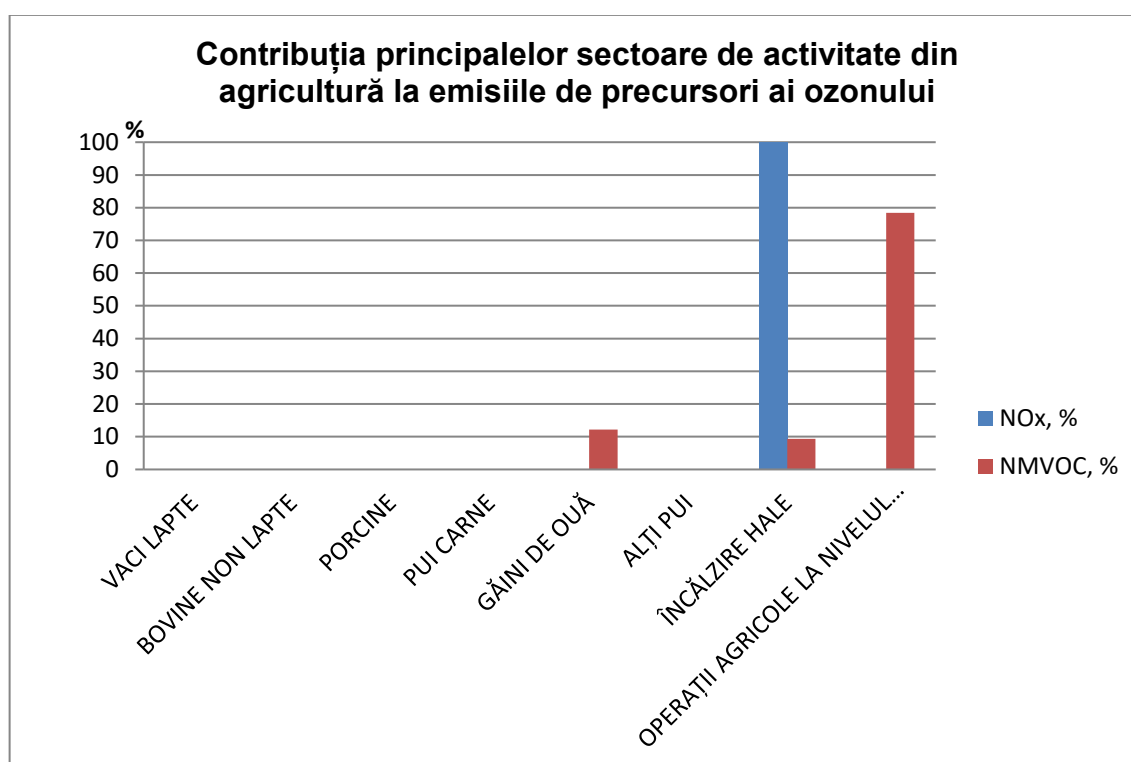

Figura I.2.1.4.2. Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de precursori ai ozonului în 2017

Sursele de emisie de precursori ai ozonului sunt cele din zootehnie, ponderea principală având-o încălzirea hălelor de producție, precum și operațiile agricole la nivelul fermelor.

c) Emisii de particule primare și precursori secundari de particule

Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule în anul 2017 la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.2.1.4.3. și figura I.2.1.4.3.

POLUANT	VACI LAPTE	BOVINE NON LAPTE	PORCINE	PUI CARNE	GAINI DE OUA	ALȚI PUI	INCALZIRE HALE	OPERATII AGRICOLE
PM10, %	0,05	0,01	3,55	5,78	0,42	0,77	1,52	87,9
PM2,5, %	0,33	0,10	6,31	58,27	0,50	0,97	15,18	18,34

Tabel I.2.1.4.3. Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule

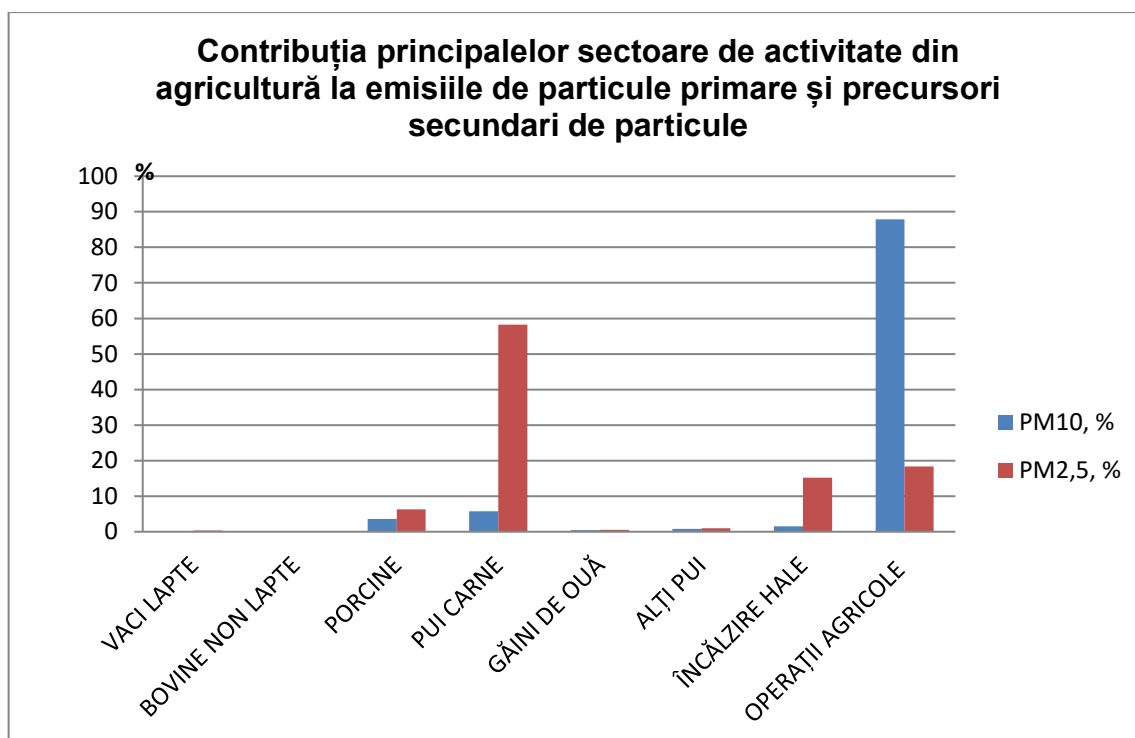

Figura I.2.1.4.3. Contribuția principalelor sectoare de activitate din agricultură la emisiile de particule primare și precursori secundari de particule în 2017

Din datele prezentate se observă că principalele surse de emisii de particule sunt reprezentate de creșterea puilor de carne, activitate puternic reprezentată în județ și din operațiile agricole care se efectuează pe câmp și în spațiile de depozitare.

d) Emisii de metale grele

Nu este cazul.

e) Emisii de poluanți organici persistenti

Nu este cazul.

I.3. Tendințe și prognoze privind poluarea aerului înconjurător în județul Buzău

Începând din anul 2015, metodologia pentru estimarea și raportarea emisiilor de poluanți în atmosferă a fost ghidul european "EMEP/EEA air pollutant emission inventory guidebook - 2013" (EMEP/EEA 2013), spre deosebire de anii anteriori, când s-a utilizat EMEP/EEA 2009. Pentru unele activități, respectiv unii dintre poluanți, există diferențe între factorii de emisie în versiunea 2013 a metodologiei EMEP/EEA, față de cea din 2009. Astfel, este dificilă interpretarea tendințelor privind emisiile de poluanți atmosferici la nivelul județului Buzău, în lipsa recalculării emisiilor din anii anteriori cu metodologia EMEP/EEA 2013. Cu toate acestea, având în vedere că deținem aceste date, prezentăm în continuare evoluția emisiilor de poluanți, ținând cont de faptul că majoritatea creșterilor

emisiilor în anul 2015-2017 sunt cauzate atât de adăugarea în inventar, în fiecare an, a unor operatori noi, precum și de modificarea metodologiei de calcul.

I.3.1. Tendințe privind emisiile principalilor poluanți atmosferici

a) Emisiile de substanțe acidifiante

Tendința emisiilor totale de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.1. și figura I.3.1.1.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	2,52	1,106	2,114	2,064	2,114
SOx	0,164	0,199	0,136	0,162	0,050
NH3	2,52	9,16	5,976	2,980	2,879

Tabel I.3.1.1. Tendinta emisiilor totale de poluanti cu efect de acidifiere

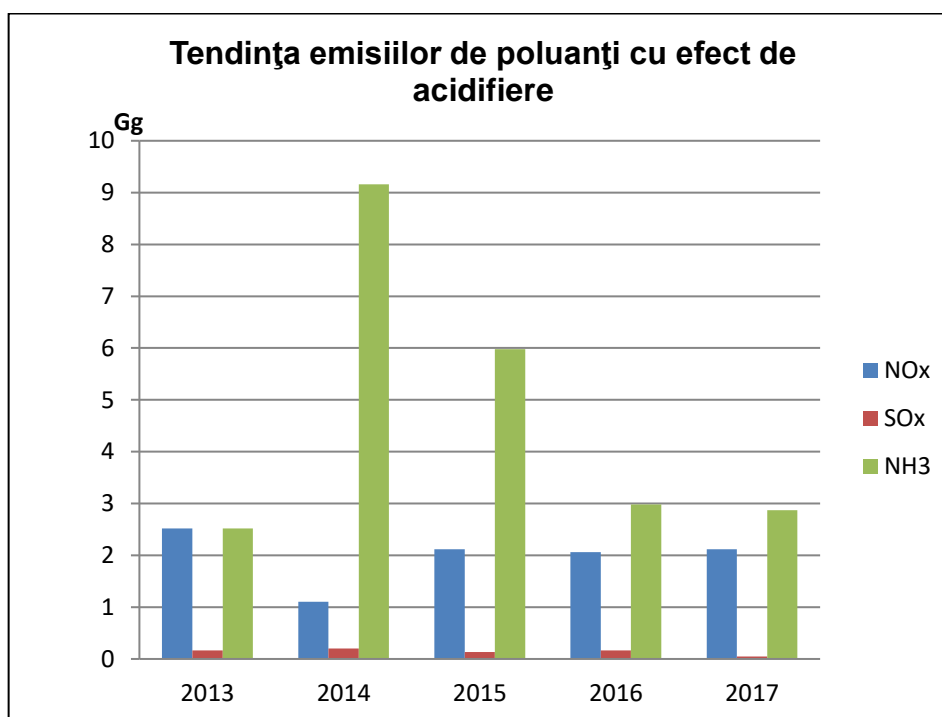

Figura I.3.1.1. Tendinta emisiilor totale de poluanti cu efect de acidifiere

Din analiza datelor prezentate mai sus, date preluate din Inventarele de emisii la nivel local aferente fiecărui an, se observă o scădere a nivelului emisiilor de NOx, fapt datorat atât îmbunătățirii tehnologiilor utilizate, cât și scăderii activităților de producție, iar creșterea evidentă a emisiei de NH3 se datorează cuprinderii în Inventare a unui număr tot mai mare de operatori cu profil agricol. În anii 2015-2017 se observă o scădere a emisiilor de NH3 cauzată de modificarea metodologiei de calcul.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere din sectorul energie, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.2. și figura I.3.1.2.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	0,983709	0,816763	0,840132	0,763809	0.800739
SOx	0,163521	0,198104	0,136574	0,162217	0.050415
NH3	0,030485	0,032894	0,493655	0,521678	0.512601

Tabel I.3.1.2. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul energie

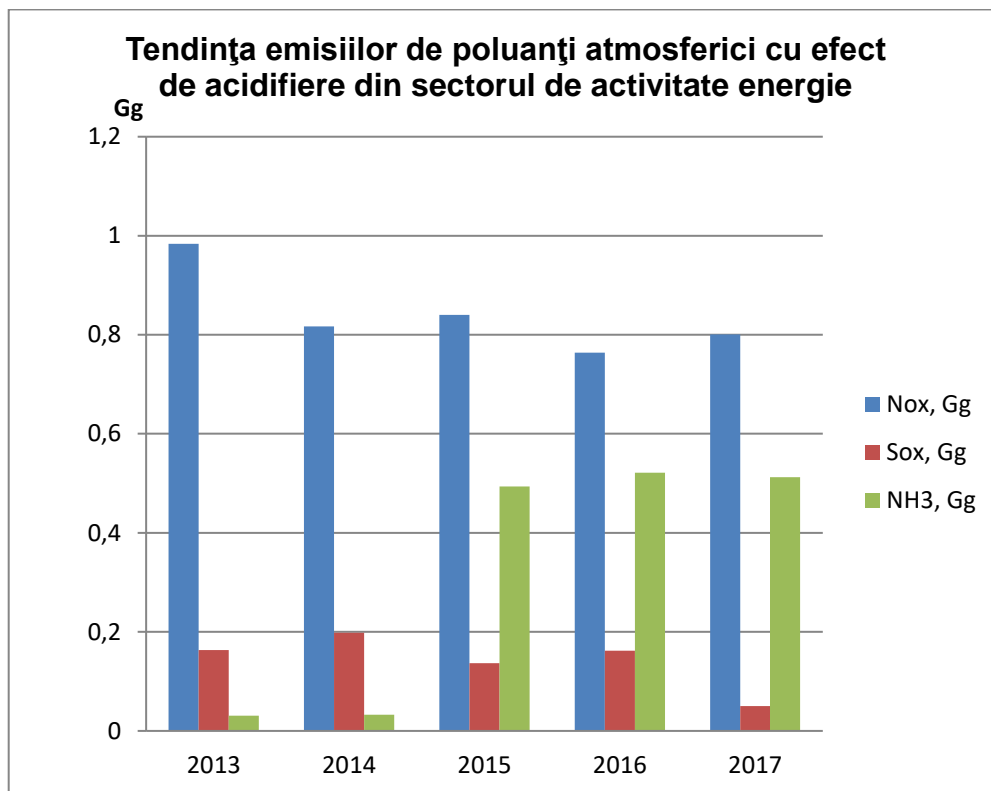

Figura I.3.1.2. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul energie

Tendința emisiilor de substanțe acidifiante din activitățile energetice este liniară, variind foarte puțin de la un an la altul, în funcție de consistența inventarului de emisii realizat în fiecare an.

În perioada 2015-2017 se observă o creștere a emisiilor de NH3 cauzată de modificarea metodologiei de calcul și nu unei creșteri reale a emisiilor.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere din sectorul industrial (proces și arderi industriale), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.3. și figura I.3.1.3.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	0,152086	0,165858	0,346848	0,210476	0.1878
SOx	0,029688	0,051547	0,115931	0,141391	0.016632
NH3	0,000041	0,000019	0,015251	0,017535	0.015471

Tabel I.3.1.3. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul industrial

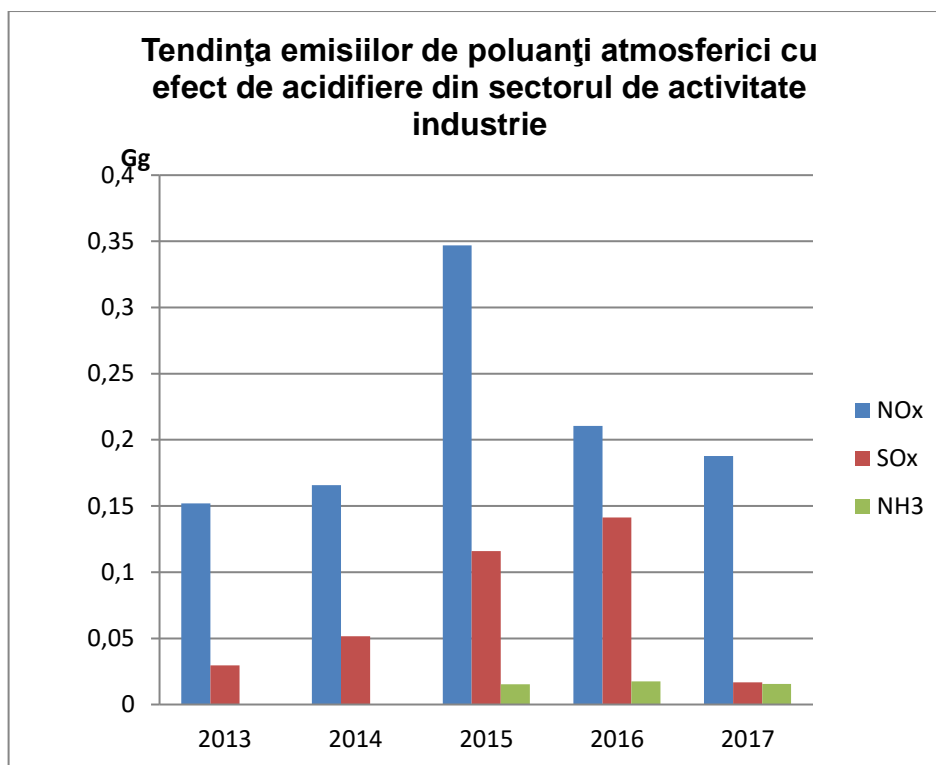

Figura I.3.1.3. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul industrial

Tendința emisiilor de substanțe acidifiante din activitățile industriale înregistrează o scădere semnificativă, scădere datorată atât îmbunătățirii tehnologiilor utilizate, cât și scăderii producției. Majoritatea emisiilor de substanțe acidifiante provin din arderile industriale și nu din procesele industriale.

În anul 2015 se observă o creștere a emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul industrial, cauzată de modificarea metodologiei de calcul și nu unei creșteri reale a emisiilor.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere din sectorul transport (rutier și nerutier), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.4. și figura I.3.1.4.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	1,535	0.264748	1,273575	1,295183	1.31312
SOx	0	0	0	0	0
NH3	0.0090	0.000059	0,008582	0,009990	0.0103

Tabel I.3.1.4. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul transport

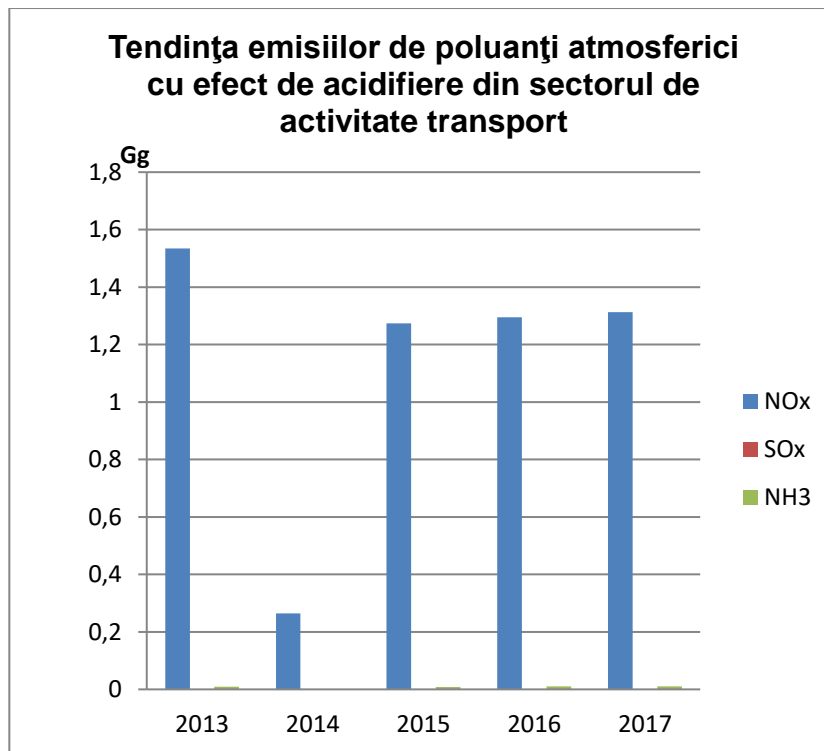

Figura I.3.1.4. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul transport

Emisiile de poluanți atmosferici rezultate din transportul rutier și transportul feroviar au fost calculate de către ANPM.

Creșterea emisiilor din 2015-2017 față de 2014 se datorează creșterii numărului de km parcurși pe tip de vehicul, dar și a introducerii emisiilor aferente căilor ferate, începând cu anul 2015. De asemenea, un aport la cantitatea de emisii o are și transportul nerutier, care diferă de la un an la altul, în funcție de numărul de operatori care au raportat la Inventarul local de emisii.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici cu efect de acidifiere din sectorul agricol (inclusiv procesul de încălzire hale), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.5. și figura I.3.1.5.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	0,0081	0,0189	0,01256977	0,030835	0.08871516
NH3	2,4547	2,90973	5,4741388965	2,449586	2.357619137

Tabel I.3.1.5. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul agricol

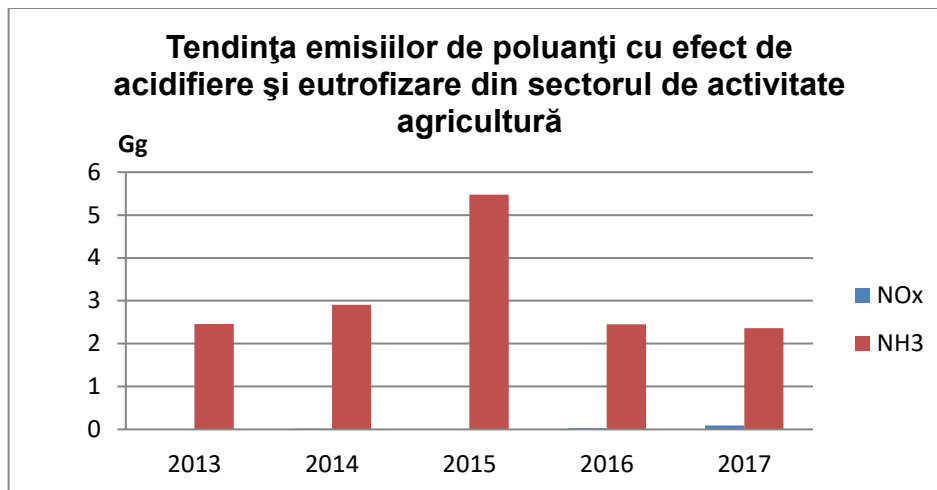

Figura I.3.1.5. Tendința emisiilor de poluanți cu efect de acidifiere din sectorul agricol

Tendința emisiilor de substanțe acidifiante din sectorul agricol este de creștere deoarece datele sunt preluate din Inventarele locale de emisii, la care s-au adăugat, an de an, noi operatori economici autorizați cu profil agricol.

În anii 2016 și 2017 se observă o scădere a emisiilor de NH₃ datorată în primul rând de diminuarea utilizării îngrășămintelor sintetice.

b) Emisii de precursori ai ozonului

Tendința emisiilor totale de poluanți atmosferici precursori ai ozonului, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.6. și figura I.3.1.6.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	2,52	1,106	2,114	2,064	2,114
NM VOC	13,28	13,997	15,589	14,493	12,568
CO	40,08	40,52	30,444	31,315	30,974

Tabel I.3.1.6. Tendința emisiilor totale de poluanți precursori ai ozonului

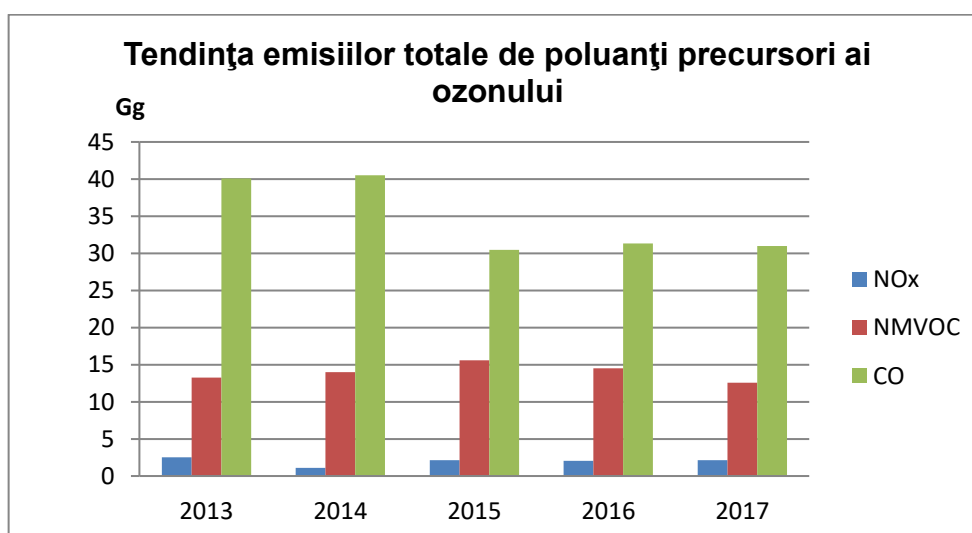

Figura I.3.1.6. Tendința emisiilor totale de poluanți precursori ai ozonului

În anii 2015-2017, scăderea emisiilor este datorată în principal scăderii factorilor de emisie din metodologia EMEP/EEA 2013.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici precursori ai ozonului din sectorul energetic, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.7. și figura I.3.1.7.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	0,983709	0,816763	0,840132	0,763809	0.80073
NMVOC	7,418713	8,007805	4,251961	4,498154	4.44470
CO	37,436287	40,433999	27,958027	29,430895	29.0565

Tabel I.3.1.7. Tendința emisiilor de poluanți precursori ai ozonului din energie

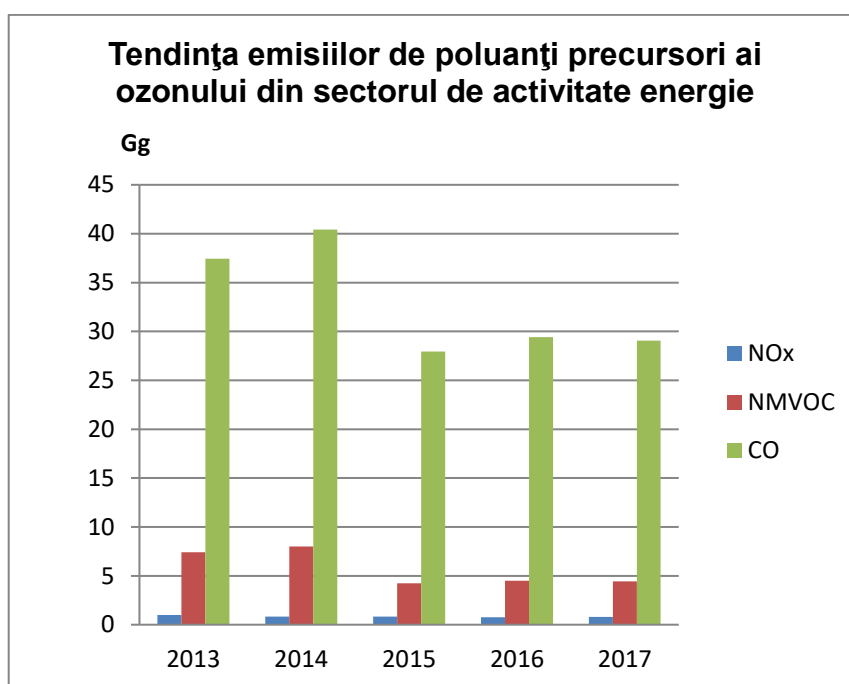

Figura I.3.1.7. Tendința emisiilor de poluanți precursori ai ozonului din energie

Din analiza datelor se observă o creștere a emisiilor de NMVOC și CO, emisii datorate cuprinderii în anii 2013 și 2014 în Inventarul local de emisii a tuturor surselor de ardere rezidențială din teritoriu (toate primăriile). Aparenta scădere a emisiilor de CO și NMVOC din sectorul energie în 2015-2017, este legată în bună măsură de diferențele metodologice.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici precursori ai ozonului din sectorul industrial (arderi și procese industriale), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.8. și figura I.3.1.8.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	0,1520867	0,165858	0,346848	0,210476	0.1878
NMVOC	5,1936618	5,619345	8,929062	7,432051	5.3980
CO	0,5785479	0,579791	0,624502	0,603725	0.5377

Tabel I.3.1.8. Tendința emisiilor de poluanți precursori ai ozonului din industrie

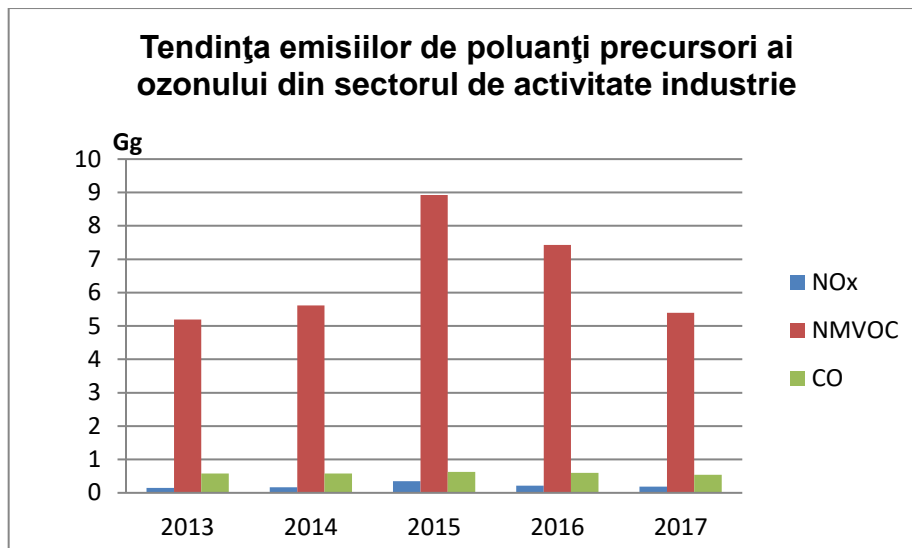

Figura I.3.1.8. Tendinta emisiilor de poluanti precursori ai ozonului din industrie

Din datele prezentate se observă o tendință inițială de creștere a a emisiilor de NMVOC din sectorul industrial, cauzată de creșterea numărului de operatori economici cu profil de activitate alimentar incluși în Inventarul local de emisii, apoi, din cauza modificării metodologiei de calcul, dar și datorită îmbunătățirii tehnologiilor de producției se observă în ultimii doi ani o scădere a acestor emisii.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici precursori ai ozonului din sectorul transport (rutier și nerutier), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.9. și figura I.3.1.9.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	1,535384	0,264748	1,273575	1,295183	1.31312
NMVOC	0.355359	0,025971	0,316410	0,343803	0.36837
CO	2.650711	0,084905	2,381728	1,818455	1.837041

Tabel I.3.1.9. Tendinta emisiilor de poluanti precursori ai ozonului din transport

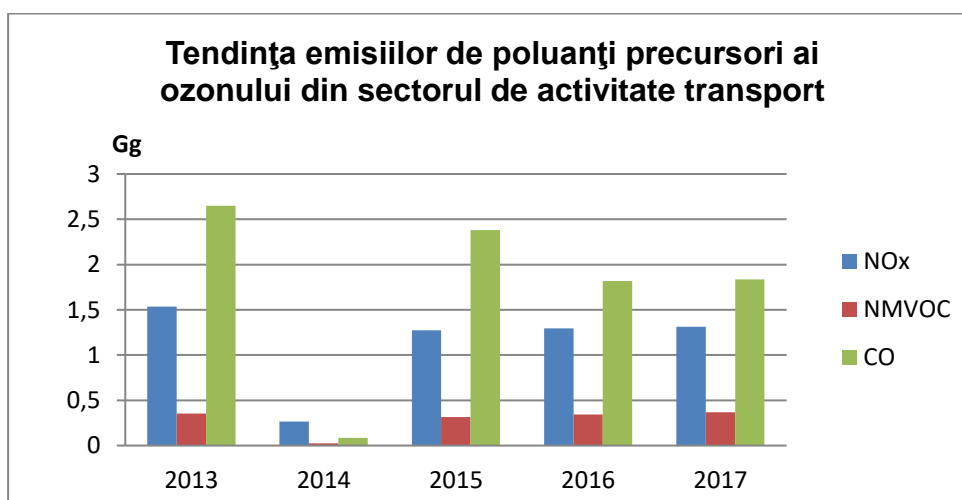

Figura I.3.1.9. Tendinta emisiilor de poluanti precursori ai ozonului din transport

Creșterea emisiilor din 2015-2017 față de 2014 se datorează creșterii numărului de km parcurși pe tip de vehicul, dar și a introducerii emisiilor aferente căilor ferate, începând cu anul 2015. De asemenea, un aport la cantitatea de emisii o are și transportul nerutier, care diferă de la un an la altul, în funcție de numărul de operatori care au raportat la Inventarul local de emisii.

Tendința emisiilor de poluanți atmosferici precursori ai ozonului din sectorul agricol (inclusiv procesul de încălzire hale), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.10. și figura I.3.1.10.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
NOx	0.0081	0.0189	0,01257	0,030835	0.08871
NMVOG	0.348668	0.37478	0,1239308222	0,143119	0.14126

Tabel I.3.1.10. Tendința emisiilor de poluanți precursori ai ozonului din agricultură

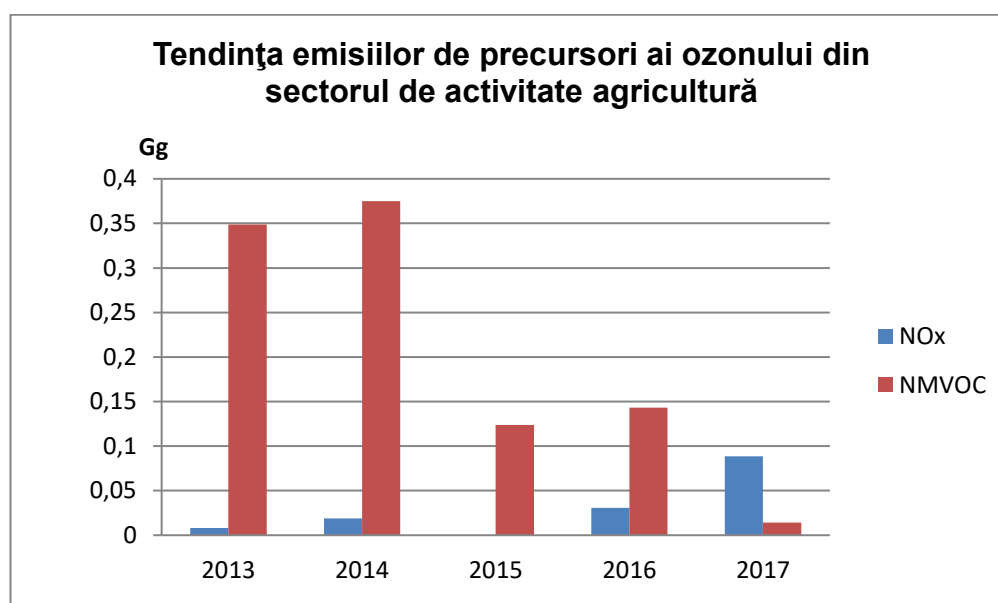

Figura I.3.1.10. Tendința emisiilor de poluanți precursori ai ozonului din agricultură

Tendința variabilă a nivelului emisiilor de NMVOG se datorează fluctuației producției de pui de carne în unitățile de pe teritoriul județului.

Aparenta scădere a emisiilor de NOx și NMVOG din sectorul agricultură în 2015, este legată în bună măsură de diferențele metodologice.

c) Emisii de particule primare și precursori secundari de particule

Tendința emisiilor totale de particule primare și precursori secundari de particule, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.11. și figura I.3.1.11.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
PM2,5	5.12	5.503	5,287	5,573	5,487
PM10	6.2	6.154	6,024	6,736	6,678

Tabel I.3.1.11. Tendința emisiilor totale de particule primare și precursori secundari de particule

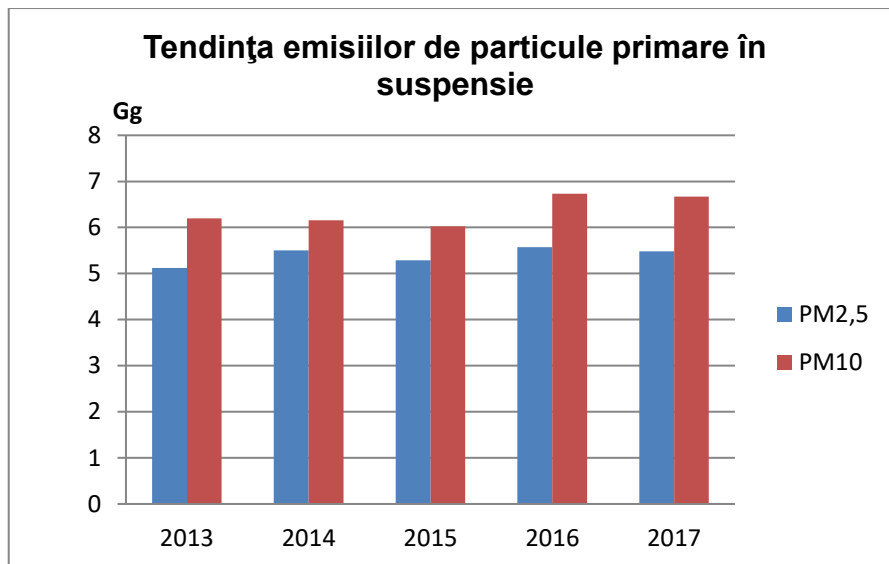

Figura I.3.1.11. Tendința emisiilor totale de particule primare și precursori secundari de particule

Din analiza datelor se observă o creștere a emisiilor de PM10 și PM2,5, emisii datorate cuprinderii în anii 2013-2017 în Inventarul local de emisii a tuturor surselor de ardere rezidențială din județ (toate primăriile).

Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din energie, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.12. și figura I.3.1.12.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
PM2,5	4,998000	5,404083	5,078962	5,367694	5.284723
PM10	4,998481	5,374602	5,215683	5,512109	5.426884

Tabel I.3.1.12. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din energie

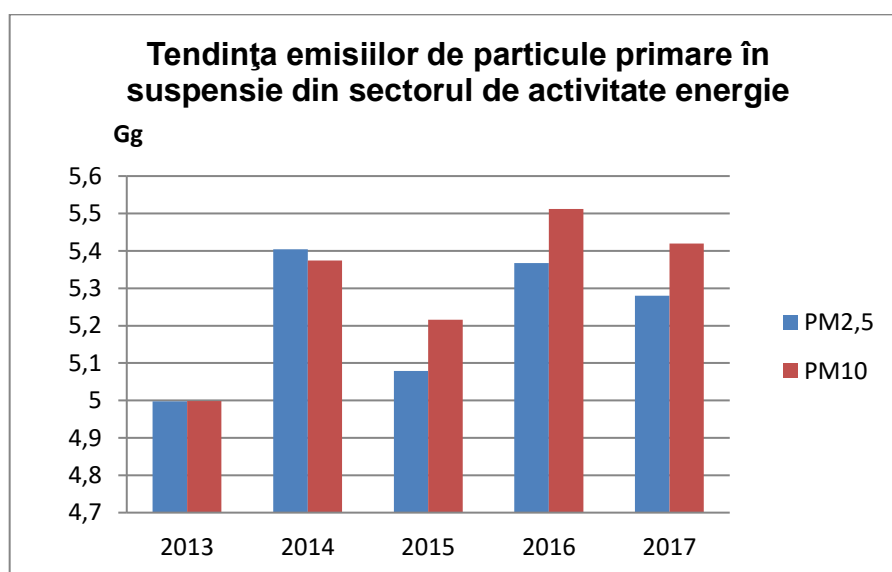

Figura I.3.1.12. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din energie

Din analiza datelor se observă o creștere a emisiilor de PM10 și PM2,5, emisii datorate cuprinderii în Inventarul local de emisii a tuturor surselor de ardere rezidențială din județ (toate primăriile).

Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din industrie (arderi și procese), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.13. și figura I.3.1.13.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
PM2,5	0,100803	0,108481	0,062651	0,145596	0.123670
PM10	0,938245	0,464110	0,244588	0,759579	0.781333

Tabel I.3.1.13. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din industrie

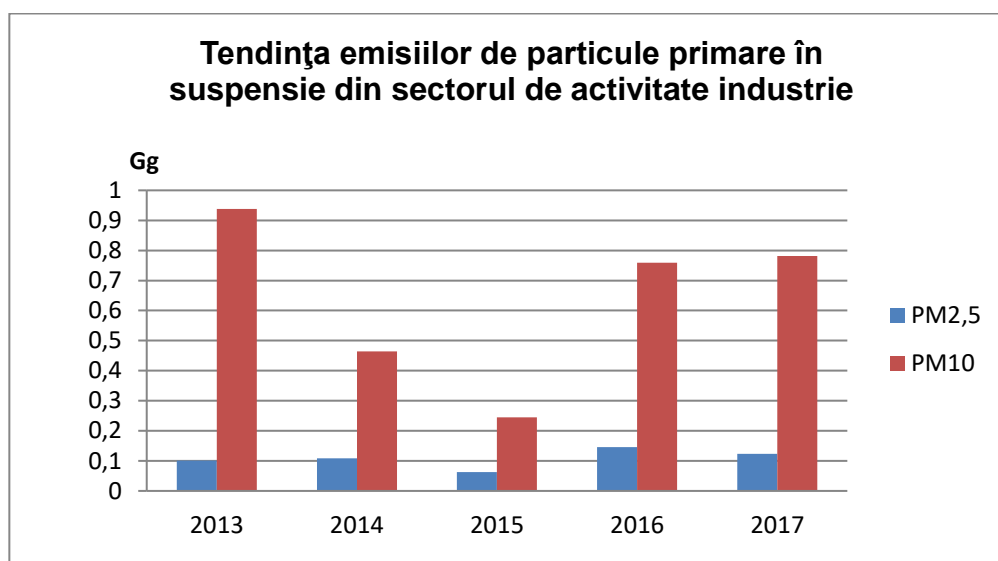

Figura I.3.1.13. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din industrie

Tendința variabilă a nivelului emisiilor de PM10 se datorează fluctuației producției în sectorul industriei alimentare în unitățile de pe teritoriul județului. În anul 2015 se observă o scădere a emisiilor de pulberi în suspensie, cauzată, în primul rând, de diferențele metodologice privind calculul emisiilor, prezentate mai sus. Creșterea în 2016-2017 a emisiilor de PM10 se datorează creșterii producției de mixturi.

Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din transport (rutier și nerutier), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.14. și figura I.3.1.14.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
PM2,5	0,055908	0,012817	0,058667	0,056676	0.057538
PM10	0,063256	0,012849	0,065516	0,064406	0.065412

Tabel I.3.1.14. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din transport

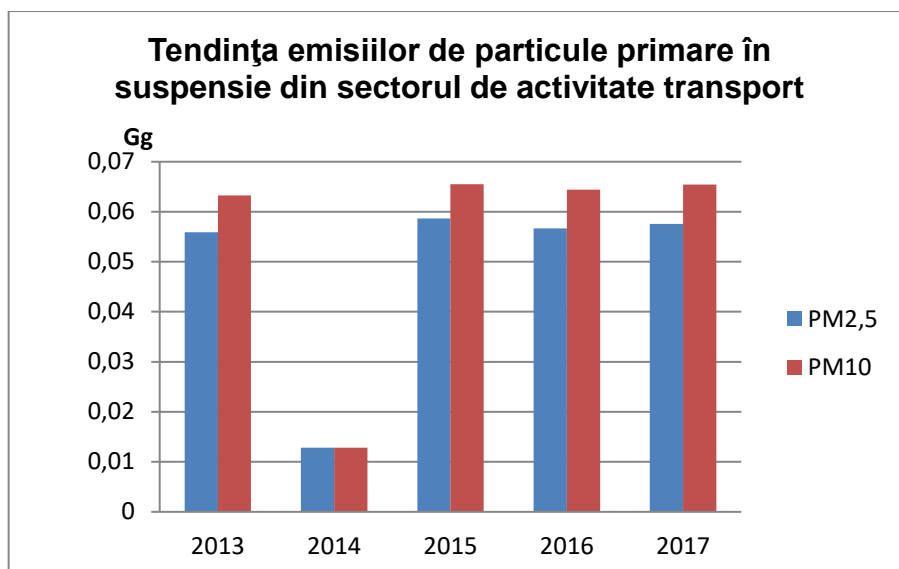

Figura I.3.1.14. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din transport

Creșterea emisiilor din 2015-2017 față de 2014 se datorează creșterii numărului de km parcurși pe tip de vehicul, dar și a introducerii emisiilor aferente căilor ferate, începând cu anul 2015. De asemenea, un aport la cantitatea de emisii o are și transportul nerutier, care diferă de la un an la altul, în funcție de numărul de operatori care au raportat la Inventarul local de emisii.

Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din agricultură (inclusiv procesul de încălzire hale), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.15. și figura I.3.1.15.

POLUANT, mii tone	2013	2014	2015	2016	2017
PM10	0,256009	0,32321	0,43850	0,426355	0,425003
PM2,5	0,0024178	0,02735	0,03889	0,032441	0,042137

Tabel I.3.1.15. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din agricultură

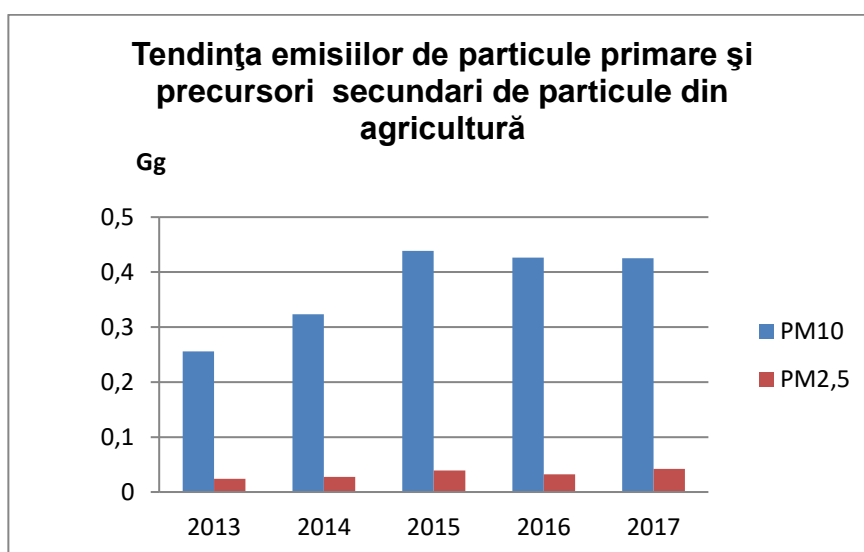

Figura I.3.1.15. Tendința emisiilor de particule primare și precursori secundari de particule din agricultură

Ușoara tendință de creștere a emisiilor de PM10 se datorează creșterii numărului de operatori cuprinși în Inventarul local de emisii, precum și modificării în 2015 a metodologiei de calcul a emisiilor.

d) Emisii de metale grele

Tendința emisiilor totale de metale grele, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.16. și figura I.3.1.16.

POLUANT, tone	2013	2014	2015	2016	2017
Pb	0,29	0,377	0,821	0,754	0.630
Cd	0,01	0,0134	0,109	0,110	0.109
Hg	0,003	0,0053	0,017	0,016	0.014

Tabel I.3.1.16. Tendinta emisiilor totale de metale grele

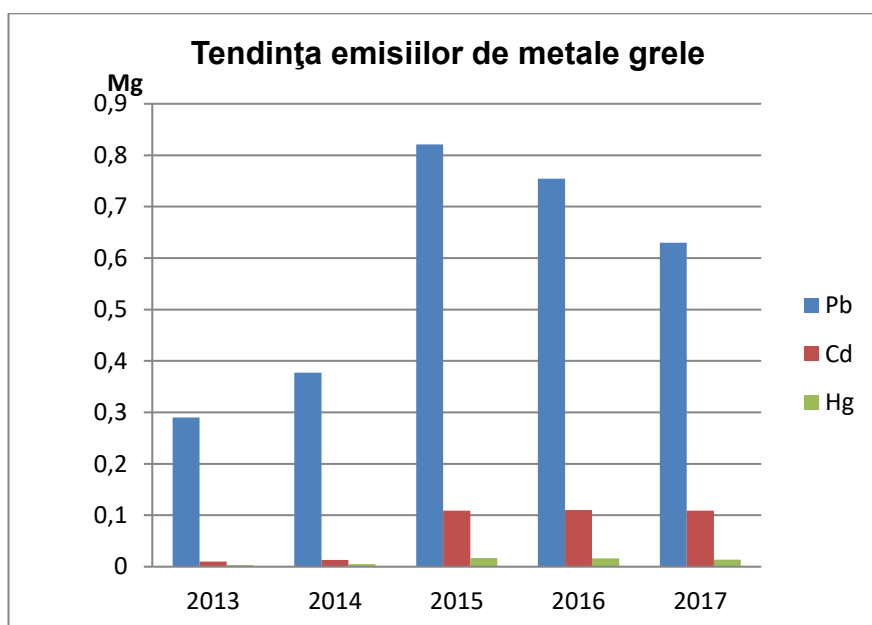

Figura I.3.1.16. Tendinta emisiilor totale de metale grele

Din datele prezentate mai sus, se observă o tendință de păstrare a nivelului emisiilor de metale grele la nivelul județului, variațiile mici care apar datorându-se cantităților diferite de combustibili utilizate de la an la an și a nivelului variabil al producției.

Creșterea emisiilor de metale grele în 2015-2017 față de 2014 se datorează diferențelor metodologice importante la calculul emisiilor de metale din arderile în sectorul rezidențial și industrial.

Tendința emisiilor de metale grele din energie, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.17. și figura I.3.1.17.

POLUANT, tone	2013	2014	2015	2016	2017
Pb	0,264718	0,291104	0,198461	0,210035	0.206282
Cd	0,009789	0,011027	0,094537	0,100203	0.097976
Hg	0,003790	0,004487	0,005346	0,005769	0.005854

Tabel I.3.1.17. Tendinta emisiilor de metale grele din energie

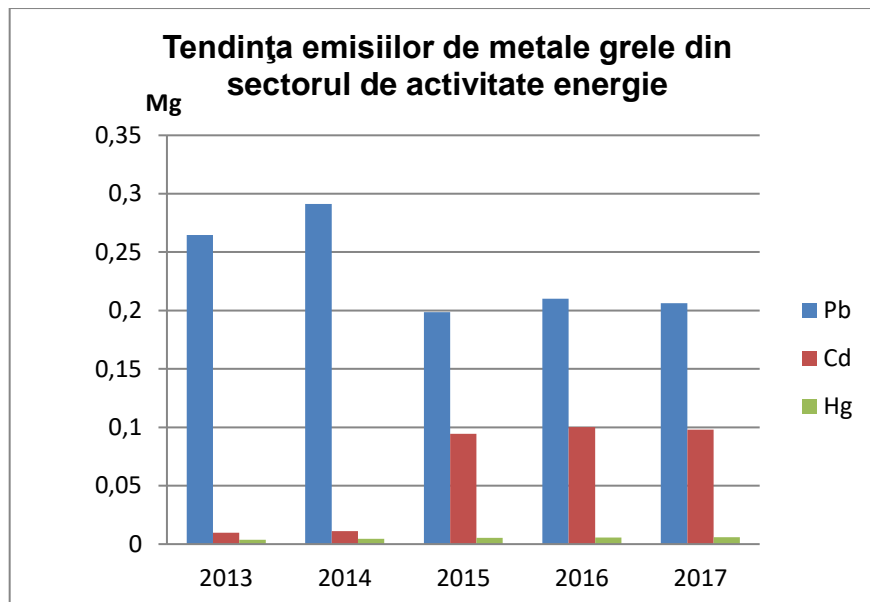

Figura I.3.1.17. Tendința emisiilor de metale grele din energie

Din datele prezentate mai sus, se observă o tendință de păstrare a nivelului emisiilor de metale grele la nivelul județului, variațiile mici care apar datorându-se cantităților diferite de combustibili utilizați de la an la an.

Scăderea emisiilor de plumb și creșterea celor de cadmiu în 2015-2017 față de 2014 se datorează diferențelor metodologice importante la calculul emisiilor de metale din arderile în sectorul rezidențial.

Tendința emisiilor de metale grele din industrie (arderii și procese), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.18. și figura I.3.1.18.

POLUANT, tone	2013	2014	2015	2016	2017
Pb	0,010429	0,097780	0,597628	0,531633	0,409949
Cd	0,001097	0,003504	0,013098	0,015746	0,016140
Hg	0,000461	0,001469	0,019513	0,011851	0,009276

Tabel I.3.1.18. Tendința emisiilor de metale grele din industrie

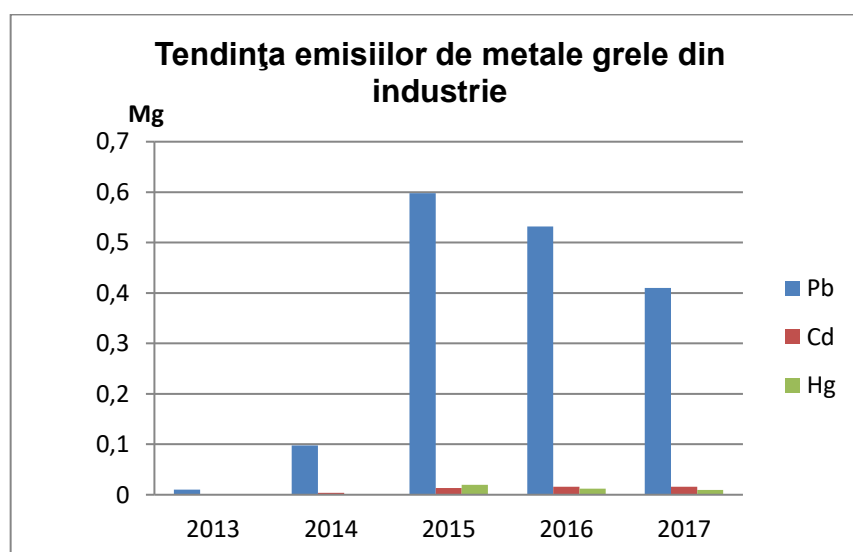

Figura I.3.1.18. Tendința emisiilor de metale grele din industrie

Tendința de creștere a emisiilor de Pb în anul 2015 se datorează variației nivelului de producției din industria metalurgică, precum și diferențelor metodologice importante la calculul emisiilor de metale în anii 2015-2017, față de ceilalți ani.

Tendința emisiilor de metale grele din transport (rutier și nerutier), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.19. și figura I.3.1.19.

POLUANT, tone	2013	2014	2015	2016	2017
Pb	0,02515	0,000039	0,036988	0,025211	0.025677
Cd	0,00067	0,000067	0,000707	0,000689	0.000712
Hg	0	0	0	0	0

Tabel I.3.1.19. Tendinta emisiilor de metale grele din transport

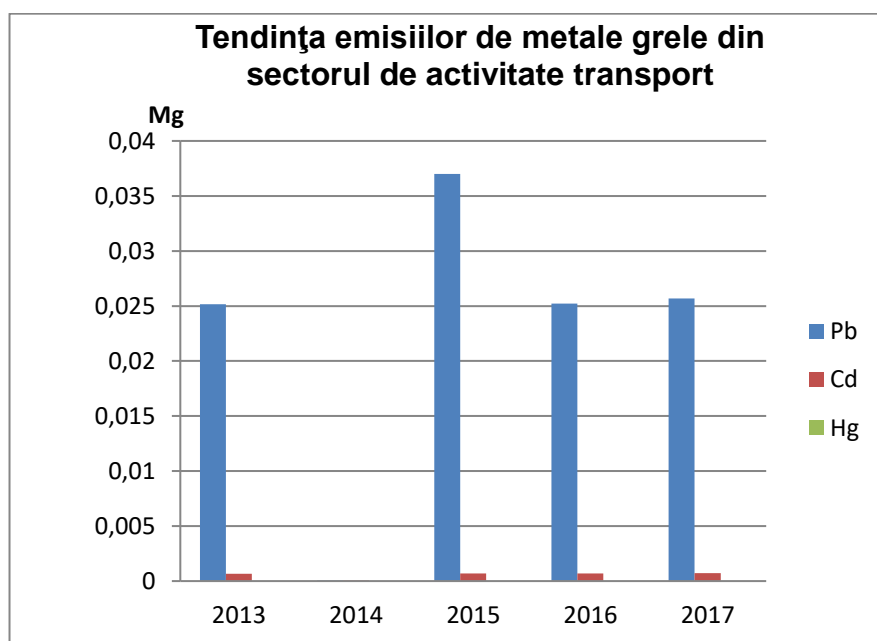

Figura I.3.1.19. Tendinta emisiilor de metale grele din transport

Emisiile de poluanți atmosferici rezultate din transportul rutier și transportul feroviar au fost calculate de către ANPM.

Creșterea emisiilor din 2015-2017 față de 2014 se datorează creșterii numărului de km parcurși pe tip de vehicul, dar și a introducerii emisiilor aferente căilor ferate, începând cu anul 2015. De asemenea, un aport la cantitatea de emisii o are și transportul nerutier, care diferă de la un an la altul, în funcție de numărul de operatori care au raportat la Inventarul local de emisii.

e) Emisii de poluanți organici persistenti

Tendința emisiilor totale de poluanți organici persistenti, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.20. și figura I.3.1.20.

POLUANT	2013	2014	2015	2016	2017
PCDD/PCDF (gl-Teq)	5	5,45	5,982	6,202	6.069
PAH (Mg)	5,1157	5,5155	2,476	2,593450	2,562383
HCB (kg)	0,041	0,044	0,039	0,041268	0.039482

Tabel I.3.1.20. Tendinta emisiilor totale de poluanți organici persistenti

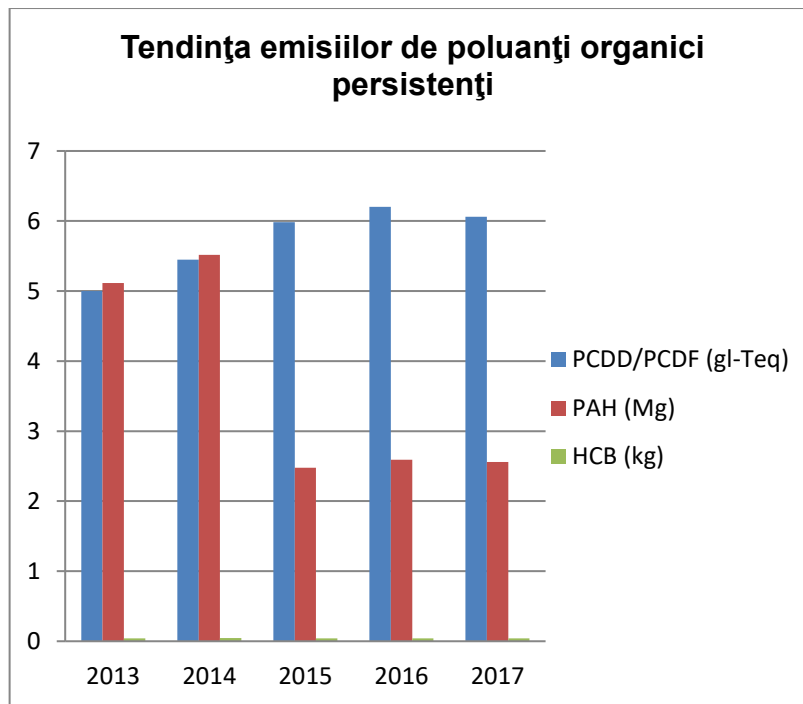

Figura I.3.1.20. Tendința emisiilor totale de poluanți organici persistenti

Din datele prezentate mai sus, se observă o tendință de păstrare a nivelului emisiilor de poluanți organici persistenti la nivelul județului, variațiile mici care apar datorându-se cantităților diferite de combustibili utilizate de la an la an.

Cantitatea de dioxine și furani (PCDD/PCDF), ușor crescută în 2015-2017 comparativ cu 2014 se datorează diferențelor dintre factorii de emisie din cele 2 metodologii (EMEP/EEA 2009 și EMEP/EEA 2013) din sectoarele „Arderi rezidențiale” și “Arderi în industrie” (codul NFR 1.A.2.f.). De asemenea, cantitatea scăzută de PAH-uri în 2015-2017 față de 2014 se datorează aceluiași diferențe metodologice în domeniile mai sus menționate.

Tendința emisiilor de poluanți organici persistenti din energie, la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.21. și figura I.3.1.21.

POLUANT	2013	2014	2015	2016	2017
PCDD/PCDF (gI-Teq)	5,004162	5,426807	5,519965	5,8132	5.74779
PAH (Mg)	5,08	5,506	2,384637	2,512222	2.49
HCB (kg)	0,038597	0,042057	0,036364	0,038543	0.037688

Tabel I.3.1.21. Tendința emisiilor de poluanți organici persistenti din energie

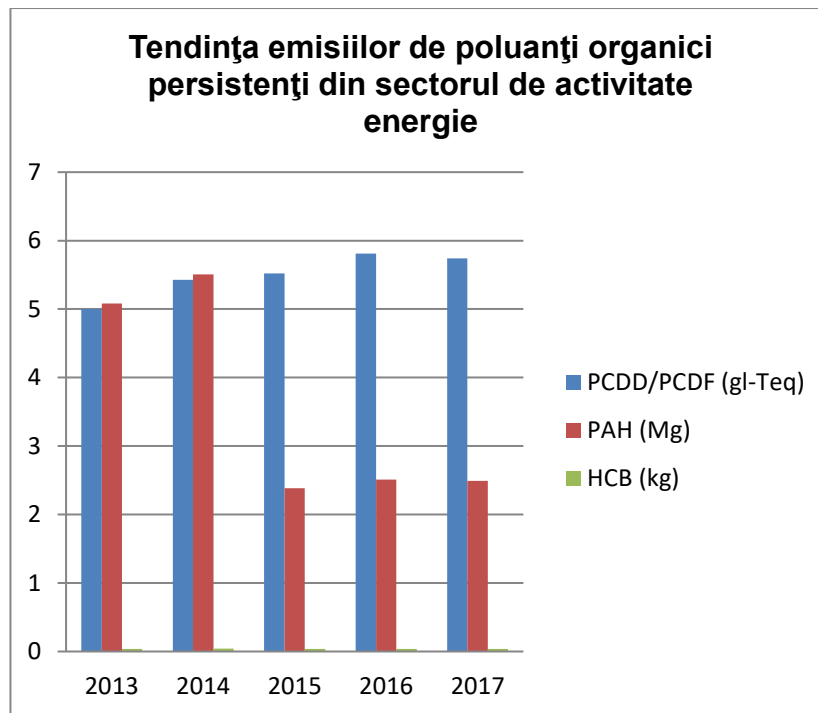

Figura I.3.1.21. Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din energie

Din datele prezentate mai sus, se observă o tendință de păstrare a nivelului emisiilor de poluanți organici persistenți la nivelul județului, variațiile mici care apar datorându-se cantităților diferite de combustibili utilizate de la an la an.

Cantitatea de dioxine și furani (PCDD/PCDF), ușor crescută în 2015-2017 comparativ cu 2014 se datorează diferențelor dintre factorii de emisie din cele 2 metodologii (EMEP/EEA 2009 și EMEP/EEA 2013) din sectoarele „Arderi rezidențiale” și “Arderi în industrie” (codul NFR 1.A.2.f.). De asemenea, cantitatea scăzută de PAH-uri în 2015-2017 față de 2014 se datorează aceluiași diferențe metodologice în domeniile mai sus menționate.

Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din industrie (proces și arderi industriale), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.22. și figura I.3.1.22.

POLUANT	2013	2014	2015	2016	2017
PCDD/PCDF (gl-Teq)	0,108503	0,136134	0,506012	0,43721	0.36473
PAH (Mg)	0,0498	0,0498	0,088486	0,081314	0.06937
HCB (kg)	0,004523	0,004645	0,004843	0,005094	0.00388

Tabel I.3.1.22. Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din industrie

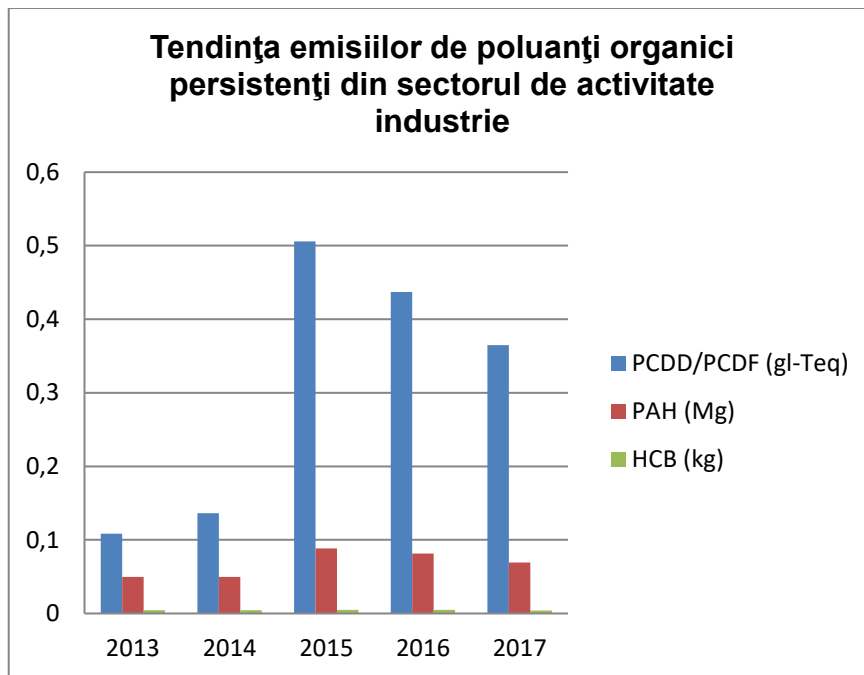

Figura I.3.1.22. Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din industrie

Tendința de creștere în 2015 a emisiilor de poluanți organici persistenți se datorează variației nivelului de producției din industria metalurgică.

Cantitatea de dioxine și furani (PCDD/PCDF) crescută în 2015-2017, comparativ cu 2014 se datorează diferențelor dintre factorii de emisie din cele 2 metodologii (EMEP/EEA 2009 și EMEP/EEA 2013) din sectorul "Arderi în industrie", având în vedere că aceste emisii provin din arderi și nu din procesul de producție în sine. De asemenea, cantitatea ușor crescută de PAH-uri în 2015-2017 față de 2014 se datorează aceluiași diferențe metodologice în domeniul mai sus menționat.

Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din transport (rutier și nerutier), la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelul I.3.1.23. și figura I.3.1.23.

POLUANT	2013	2014	2015	2016	2017
PCDD/PCDF (gl-Teq)	0	0	0	0	0
PAH (Mg)	0,0253	0,022	0,017984	0,017853	0.021321
HCB (kg)	0	0	0	0	0

Tabel I.3.1.23. Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din transport

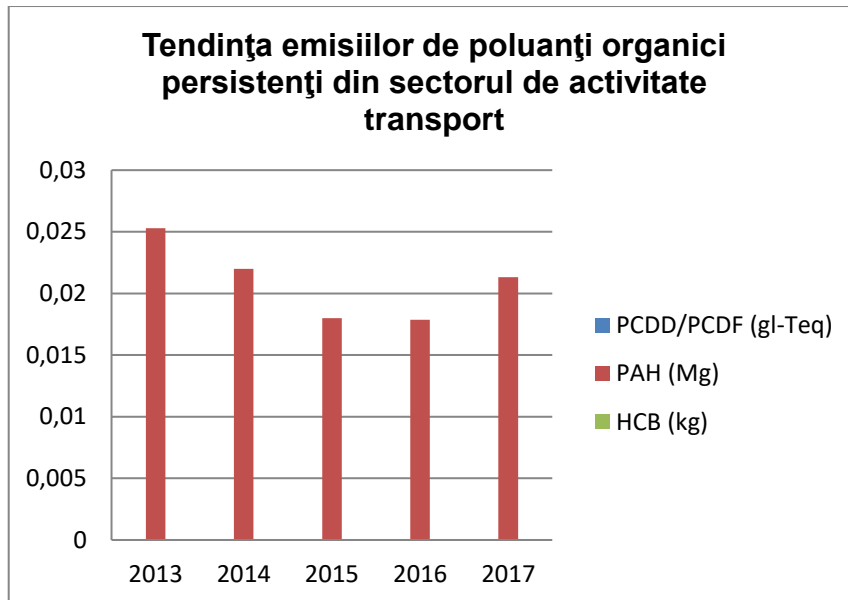

Figura I.3.1.23. Tendința emisiilor de poluanți organici persistenți din transport

Emisiile de poluanți atmosferici rezultate din transportul rutier și transportul feroviar au fost calculate de către ANPM.

Emisiile crescute din ultimii ani se datorează creșterii numărului de km parcurși pe tip de vehicul, dar și a introducerii emisiilor aferente căilor ferate. De asemenea, un aport la cantitatea de emisii o are și transportul nerutier, care diferă de la un an la altul, în funcție de numărul de operatori care au raportat la Inventarul local de emisii.

Valorile emisiilor de substanțe poluante evacuate în atmosferă prezentate mai sus sunt direct proporționale cu:

- nivelul producției realizate din diverse sectoare de activitate la nivel local;
- re tehnologizarea instalațiilor (tehnologii mai curate, cu emisii de substanțe poluante minime);
- aplicarea legislației astfel încât să se realizeze țintele privind limitarea emisiilor de poluanți în atmosferă, menținerea și îmbunătățirea indicatorilor de calitate a aerului.

I.4. Politici, acțiuni și măsuri pentru îmbunătățirea calității aerului înconjurător

Agenția pentru Protecția Mediului Buzău este instituția care asigură aplicarea legislației privind calitatea aerului la nivel teritorial, efectuează activități de monitorizare a aerului înconjurător prin sistemul RNMCA, colaborează cu alte instituții locale și centrale pentru evaluarea calității aerului înconjurător, informează titularii de activități în cazul apariției riscului de depășiri ale valorilor limită, participă la elaborarea planurilor de calitate a aerului și monitorizează îndeplinirea și efectele aplicării măsurilor, introduce în actele de reglementare aceste măsuri, acolo unde este cazul și asigură informarea publicului cu privire la calitatea aerului înconjurător.

Conform ultimei evaluări a calității aerului pentru județul Buzău și Ordinului MMAP nr. 1206/2015 pentru aprobarea listelor cu unitățile administrativ-teritoriale întocmite în urma încadrării în regimuri de gestionare a ariilor din zonele și aglomerările prevăzute în anexa 2 la Legea 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător, județul Buzău se află pe lista cu unitățile administrativ-teritoriale încadrate în regimul de gestionare II a ariilor din zone și aglomerări, prevăzută în anexa nr. 2 la Ordin, la toți poluanții reglementați.

Regimul de gestionare II reprezintă ariile din zonele și aglomerările în care nivelurile pentru dioxid de sulf, dioxid de azot, oxizi de azot, particule în suspensie PM10 și PM2,5,

plumb, benzen, monoxid de carbon sunt mai mici decât valorile-limită prevăzute de Legea 104/2011, respectiv nivelurile pentru arsen, cadmiu, nichel, benzo(a)piren, particule în suspensie PM_{2,5} sunt mai mici decât valorile-țintă prevăzute de lege.

Încadrarea în regimul I sau II de gestionare a ariilor din zone și aglomerări s-a realizat pe baza rezultatelor obținute în urma evaluării calității aerului la nivel național, care a utilizat atât măsurări în puncte fixe, realizate cu ajutorul stațiilor de măsurare care fac parte din RNMCA, aflată în administrarea M.M.A.P., cât și pe baza rezultatelor obținute din modelarea matematică a dispersiei poluanților emiși în aer.

În urma acestei încadrări și conform prevederilor din Legea nr. 104/2011 și HG nr. 257/2015 privind aprobarea Metodologiei de elaborare a planurilor de calitate a aerului, a planurilor de acțiune pe termen scurt și a planurilor de menținere a calității aerului, Consiliul Județean Buzău are obligația elaborării Planului de menținere a calității aerului în județul Buzău, iar APM Buzău are obligația întocmirii planurilor de acțiune pe termen scurt, după caz și a avizării planului de menținere a calității aerului.

Conform Hotărârii de guvern mai sus menționată, APM Buzău, a întocmit protocoalele necesare aplicării planurilor de acțiune pe termen scurt, a întocmit drafturile pentru aceste planuri și a colaborat cu Consiliul Județean Buzău în vederea derulării procedurii de întocmire a planului de menținere a calității aerului pentru zona județului Buzău. Pe parcursul anului 2017, CJ Buzău a transmis acest plan, spre avizare, către APM Buzău. În urma verificării, comisia de avizare a transmis planul înapoi, spre corectare. După ce va fi avizat, APM Buzău va transmite planul către ANPM / Direcția Generală Monitorizare – CECA, în vederea avizării.

II. APA

Apa este una din cele mai prețioase resurse naturale. Utilizată ca materie primă pentru activitățile productive, ca sursă de energie, cale de transport, acvacultură și agrement, o putem considera indispensabilă societății omenești. Mările și oceanele fiind conectate între ele, formând oceanul planetar, alcătuiesc ecosisteme cu caracteristici foarte asemănătoare,

în timp ce apele interioare formează ecosisteme mai mult sau mai puțin izolate, cu caracteristici mult mai variate. Apele continentale sunt relative mici și mult mai puternic influențate de factorii geoclimatici și hidrologici și în consecință sunt mai puțin stabile. Din același motiv, ecosistemele din apele interioare sunt mult mai sensibile la factorii perturbatori generați de activitățile umane, deci de poluare. Resursele de apă sunt limitate în timp ce în lume, necesarul de apă crește încontinuu. Chiar abundente în anumite zone, acestea sunt afectate calitativ de activitatea umană poluantă. Pentru acest motiv gestiunea resurselor de apă a intrat în programele științifice ale tuturor țărilor care își propun o dezvoltare durabilă.

II.1. Resursele de apă, cantități și debite

Resursele de apă de suprafață ale României provin din 2 categorii de surse, respectiv:

- râurile interioare (inclusiv lacurile naturale)
- fluviul Dunărea

Pentru utilizatorii din România ponderea principală în asigurarea resursei necesare o au râurile interioare. Lacurile naturale au volume reduse de apă, cu excepția lacurilor litorale din sistemul lagunar Razelm – Sinoe care, deși dispun de volume apreciabile, au apă salmastră datorită legăturilor cu apele Mării Negre.

Fluviul Dunărea, deși deține întâietatea în ceea ce privește volumul total al resursei, fiind situat excentric față de teritoriul național, este mai puțin folosit ca sursă de apă utilizabilă. Până în prezent singura utilizare a resursei de apă oferită de Dunăre a fost în domeniul agricol (pentru irigații).

Resursa naturală de apă a anului 2017 provenită din râurile interioare a reprezentat un volum scurs de $29228 \cdot 10^6 \text{m}^3$ care îl situează sub nivelul volumului mediu multianual calculat pentru o perioadă îndelungată (1950 – 2017), respectiv $40\,000 \cdot 10^6 \text{m}^3$

În acest context anul 2017 poate fi considerat un an secetos.

Comparativ cu ultimii 5 ani (2012 – 2016), volumul scurs în anul 2017 a reprezentat 81,8 % față de media multianuală a stocului anual scurs în intervalul amintit (tabel II.1.1.).

Scăderea cu circa 20%, mai precis cu 18,2% față de media multianuală a ultimilor 5 ani se explică prin faptul că anul 2017, comparativ cu ceilalți a fost un an secetos cu excepția anului 2012. În acest an, 2012, resursa de apă este mai mică comparativ cu cea calculată pentru anul 2017.

În ultimii 5 ani în acest interval au existat ani ploioși (2013, 2014 și 2016) comparativ cu anul 2017 care au ridicat valoarea medie a resursei de apă .

Extinzând analiza evoluției comparative a resursei aferente anului 2017 la nivelul bazinelor principale constatăm că în zona de nord – vest a țării și de est, volumul scurs în 2017 a

fost excedentar față de media multianuală a ultimilor 5 ani. Situația menționată se observă în bazinele Tisei, Someșului și Prutului . Cea mai mare creștere se constată în bazinul râului Tisa unde stocul anual din 2017 a reprezentat 145% din media stocului multianual (2012-2016) urmat de bazinul hidrografic Prut cu 132,7%.

Bazinele principale din vest și sud sunt sub nivelul mediei multianuale a ultimilor 5 ani, fiind afectate de seceta hidrologică. În bazinul râului Vedea, stocul anual de apă în 2017 a reprezentat doar 41,6% din media stocului multianual pentru intervalul 2012 – 2016 urmat de bazinele râurilor Nera – Cerna unde a fost de 48,8% din medie.

În concluzie, anul 2017 a fost un an secetos în ceea ce privește cuantumul resursei de apă totale provenită din râurile interioare, stocul mediu anual fiind cu 27,3 % mai mic decât valoarea medie multianuală calculată pe lungă perioadă.

Fluviul Dunărea prezintă o situație asemănătoare cu cea înregistrată pe cursurile râurilor interioare, volumul scurs la intrarea în țară (stația hidrologică Baziaș) și cel înregistrat la ieșirea din țară (stația hidrologică Isaccea) situându-se sub nivelul mediu calculat pe ultimii 5 ani.

Resursa corespunzătoare fluviului Dunărea la intrarea în țară este de 71 429 mld.m³ în anul 2017 (respectiv, 85305 mld. m³ în anul 2016 și 84608 mld. m³ în perioada 2012-2016), cu 16% mai puțin fata de media multianuală a fluviului care, pentru ultimii 60 ani, este de cca. 85 mld. m³ (valorile reprezintă 50% din volumele scurse pe Dunăre la intrarea în țară, aferente României, cealaltă jumătate revenind Republicii Serbia).

Față de volumul total al resursei oferite de râurile interioare ($29228 \cdot 10^6 \text{ m}^3$), la ieșirea din țară (Isaccea), Dunărea a avut un volum scurs de circa 6 ori mai mare ($164303 \cdot 10^6 \text{ m}^3$).

Resursa considerabilă pe care o reprezintă fluviul Dunărea este însă puțin accesibilă din cauza poluării apelor fluviului și a excentricității poziției sale față de utilizatorii potențiali din România.

Resursa medie la nivelul României este de circa 0,123 mil. m³/km². În anul 2017 cea mai bogată resursă de apă a revenit bazinelor Tisa, Someș și Prut în timp ce unitățile cele mai deficitare din acest punct de vedere sunt bazinele râurilor Vedea, Bega – Timiș – Caraș Nera – Cerna și Jiu.

De asemenea, România a avut la nivelul anului 2017 o resursă specifică din râurile interioare de 1489 m³/loc./an raportată la 19,63 mil loc (populația României la 1 ianuarie 2017).

Bazinul hidrografic	Parametru I	F (km ²)	Q med anual (m ³ /s)							Q ₂₀₁₇ /Q _{med} (%)
			2012	2013	2014	2015	2016	MED 2012-2016	2017	
TISA	Q	4540	46,7	57,9	40,9	50,1	62,2	51.56	74.57	145
	V		1476	1826	1288	1579	1962	1626.2	2352	
SOMEȘ	Q	17840	68,6	112,9	68,7	92,6	129,8	94.52	95.21	101
	V		2169	3559	2166	2919	4092	2981	3003	
CRIȘURI	Q	14860	49,6	86,3	51,9	55,0	90,4	66.64	64.92	97.4
	V		1568	2723	1637	1734	2851	2104	2047	
MUREȘ	Q	29390	102,8	125,4	127,0	124,0	176,4	131.12	116,1	88.5
	V		3251	3954	4005	3910	5562	4136.4	3661	
BEGA – TIMIȘ - CARAȘ	Q	13060	48,9	94,6	73,1	57.13 2	78,85	70.52	46.61	66.1
	V		1546	2984	2305	1802	2487	2224.8	1470	
NERA - CERNA	Q	2740	30,6	36,06	54,2	41,75	35,8	39.682	19.38	48,8
	V		968	1137	1710	1317	1129	1252.2	611	
JIU	Q	10080	52,9	100	168	129	154	121	70.8	58.5
	V		1673	3154	5298	4068	4876	3820	2233	
OLT	Q	24050	109	128	226	168	162	158.6	134	84.5
	V		3447	4037	7127	5298	5109	5003.6	4226	
VEDEA	Q	5430	7,58	7,07	37,7	17,6	15,9	17.17	7.15	41.6
	V		240	223	1188	555	501	541.4	225	
ARGEȘ	Q	12550	52,9	74,0	95,4	83,8	75,0	76.22	57.68	75.7
	V		1673	2333	3008	2642	2366	2404.4	1819	
IALOMITA	Q	10350	29,3	40,51	61,9	42,5	45.1	43.9	40.2	91.6

	V		927	1278	1952	1340	1428	1386	1268	
DUNĂREA	Q	34141	16,4	26,7	41,7	36,9	33,1	30.96	23.55	76,0
	V		518	841	1316	1164	1045	976.8	743	
SIRET	Q	42890	154	219	288	206	217	216.8	160,3	73.9
	V		4867	6899	9084	6481	6850	6836.2	5055	
PRUT	Q	10990	6,48	17,8	13,1	6,92	7,39	10.338	13.72	132,7
	V		205	560	412	218	233	323.3	433	
DOBROGEA	Q	5480	2,69	2,05	2,51	3,92	4,88	3.21	2,63	81,9
	V		85	65	79	124	154	101.4	82,8	
Total România fără fluviul Dunărea	Q	23839 1	778	1128	1334	1115	1277	1126.4	926.8 3	82.2
	V		2461 2	3557 1	4208 4	35151	4026 8	35537. 2	29228	

Tabel II.1.1. Resursele de apă ale anului 2017, comparativ cu perioada anterioară (2012-2016)

Sursa datelor: Institutul Național de Hidrologie și Gospodărire a Apelor

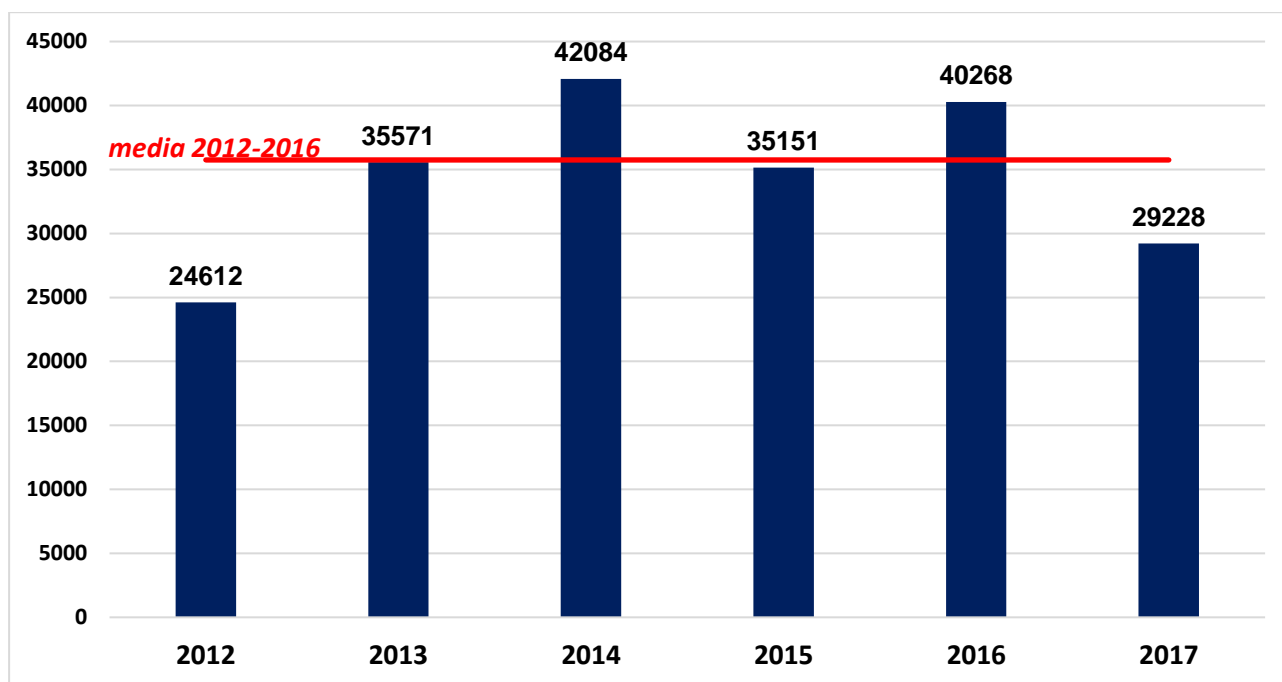

Figura II.1.1. Resursele de apă ale anului 2017, comparativ cu perioada anterioară (2012-2016)

Resursele de apă subterană

Resursele de apă subterană reprezintă volumul de apă care poate fi extras dintr-un strat acvifer, deci volumul de apă exploatabilă. Această noțiune este complexă, deoarece cantitatea de apă ce poate fi furnizată de un strat acvifer depinde de volumul rezervelor și este limitată de posibilitățile tehnice și economice, de conservare și protecție a resurselor.

Rezervele de apă subterană reprezintă volumul de apă gravitațională înmagazinată într-o anumită perioadă sau într-un anumit moment dat într-un acvifer sau rocă magazin. Rezervele sunt condiționate astfel, de structura geologică, adică de geometria acviferului și de porozitatea eficace sau coeficientul de înmagazinare, factor care exprimă volumul de apă liberă în roca magazin. Rezervele depind exclusiv de datele volumetrice și se exprimă în unități de volum (de regulă, în m^3).

Resursele totale de apă subterană din România au fost estimate la 9,68 mld. m^3 /an, din care 4,74 mld. m^3 /an apele freatice și 4,94 mld. m^3 /an de apă subterană de adâncime, reprezentând circa 25% din apa de suprafață.

În România, identificarea și delimitarea corpurilor de apă subterană s-a făcut în concordanță cu metodologia specifică de caracterizare a apelor subterane elaborată în cadrul INHGA, care a ținut cont de prevederile Directivei Cadru a Apei 2000/60/EC și de Ghidurile elaborate în cadrul Strategiei Comune de Implementare a DCA. Delimitarea corpurilor de ape subterane s-a făcut pentru zonele în care există acvifere semnificative ca importanță pentru alimentări cu apă și anume debite exploatabile mai mari de $10 m^3$ /zi. În restul teritoriului, chiar dacă există condiții locale de acumulare a apelor în subteran, acestea nu se constituie în corpuri de apă, conform prevederilor Directivei Cadru Apă. În România au fost identificate, delimitate și caracterizate un număr de 143 de corpuri de apă subterană. Dintre acestea, un număr de 115 reprezintă corpuri de apă subterană freatică, iar 28 sunt corpuri de apă subterană de adâncime. Ca urmare a analizei de risc efectuate

În cadrul Planului de management, a rezultat că toate cele 143 corpuri de apă subterană din România sunt în stare cantitativă bună.

În general, apa freatică este utilizată pentru irigații și industrie, pentru alimentarea populației fiind utilizată apa captată din izvoare. Calitatea apei subterane este determinată de alcătuirea mineralogică și, implicit chimică, a suportului mineral în care este localizată apa subterană, dar și de evoluția geologică și tectonică a fiecărei regiuni. Astfel, există ape subterane de adâncime cu un grad ridicat de mineralizare, cum sunt cele din partea nordică a Moldovei (unde depozitele sunt alcătuite preponderent din argile nisipoase și nisipuri fine, acviferele având capacitate redusă de debitare și grosime mică), partea central-nordică a Depresiunii Transilvaniei sau în zona de curbură a Carpaților (datorită acumulărilor salifere aflate la zi sau la adâncime mică). Aceste aspecte calitative fac ca apa subterană să nu poată fi utilizată pentru alimentarea populației. În Depresiunea Transilvaniei, Câmpia de Vest, vestul Olteniei, apele de adâncime au local, în mod natural, conținuturi ridicate de amoniu, ceea ce determină caracterul nepotabil al apelor și aplicarea unor măsuri de tratare.

Pentru anul 2017, datele referitoare la resursele de apă, cantități și debite furnizate de Administrația Națională „Apele Române” sunt la nivel național. Nu deținem date la nivel de județ.

II.1.1. Stare, presiuni și consecințe

II.1.1.1. Resurse de apă potențiale și tehnic utilizabile

Resursele de apă potențiale și tehnic utilizabile, pentru județul Buzău sunt redate în tabelul de mai jos:

Bazinul Hidrografic	Anul	Resursa de suprafață (mii mc)		Resursa din subteran (mii mc)	
		Teoretică	Utilizabilă	Teoretică	Utilizabilă
BH Buzău	2012	829397	95400	211300	120000
	2013	829397	95400	211300	120000
	2014	829397	95400	211300	120000
BH Ialomița	2012	1879500	429920	649600	417000
	2013	1879500	429920	649600	417000
	2014	1879500	429920	649600	417000
BH Dunăre(Călmățui)	2012	27500	3630	162400	48000
	2013	27500	3630	162400	48000
	2014	27500	3630	162400	48000
BH SIRET	2012	50000	5000	30000	20000
	2013	50000	5000	30000	20000
	2014	50000	5000	30000	20000

Tabel II.1.1.1.1. Resursele de apă, în județul Buzău, în perioada 2012-2014
Sursa datelor: ABA Buzău-Ialomița și SGA Vrancea.

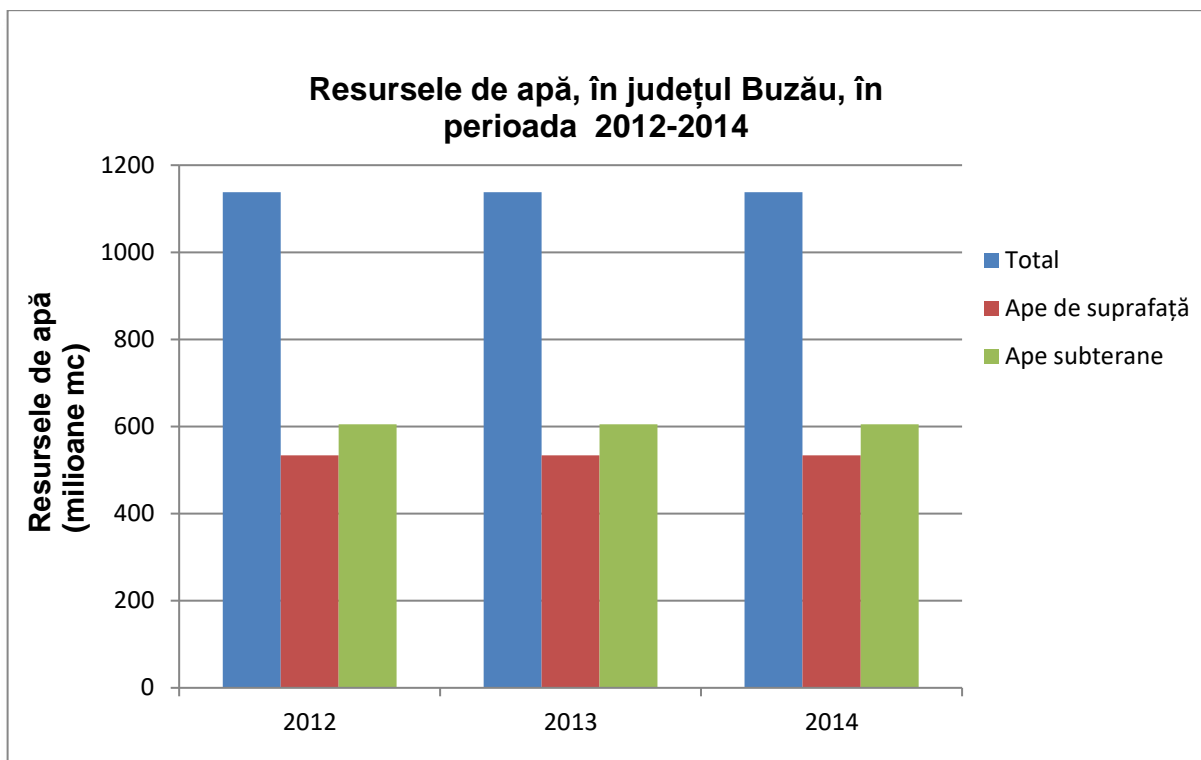

Figura II 1.1.1.1. Resursele de apă, în județul Buzău, în perioada 2012-2014

Pentru anii 2015, 2016 și 2017 datele referitoare la resursele de apă potențiale și tehnic utilizabile furnizate de Administrația Națională „Apele Române” sunt la nivel național. Nu deținem date la nivel de județ.

II.1.1.2. Utilizarea resurselor de apă

Raportul cerință/prelevare pentru resursele de apă în perioada 2012-2014 în județul Buzău este redat în tabelul următor:

Anul	Activitate	Cerința de apă	Prelevările de apă	Gradul de utilizare
		Valoare (mii m ³)	Valoare (mii m ³)	%
2012	Populație	17051,8	14653,6	85,9
	Industrie	7296,7	5621,2	77,0
	Agricultură	2829,2	7013,8	247,9
	Total	27177,7	27288,6	100,4
2013	Populație	16224,9	14527,9	89,5
	Industrie	6841,8	5974,4	87,3
	Agricultură	13858,8	9522,7	68,7
	Total	36925,5	30025	81,3
2014	Populație	15762,7	14029,2	89,0
	Industrie	6472	5930,2	91,2
	Agricultură	19918,3	10968,9	55,0
	Total	42153	30928,3	73,4

Tabel II.1.1.2.1. Raportul cerință/prelevare pentru resursele de apă în perioada 2012-2014 în județul Buzău

Sursa datelor: ABA Buzău-Ialomița și SGA Vrancea.

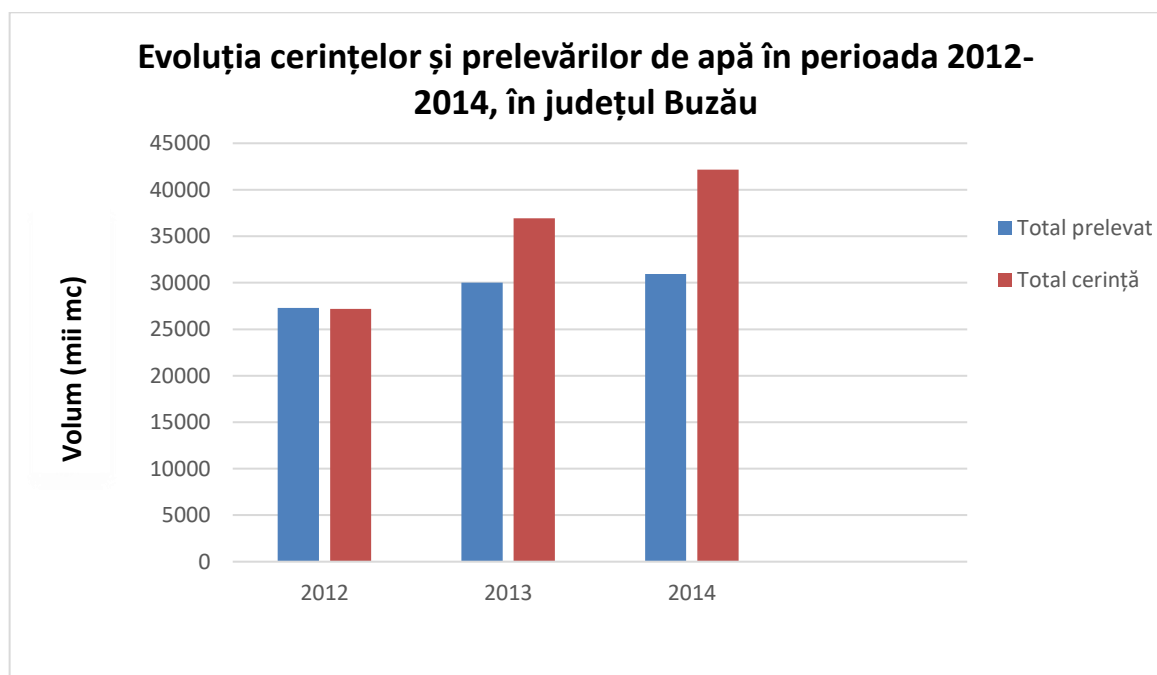

Figura nr. II.1.1.2.1. Raportul cerință/prelevare(RO 18) pentru resursele de apă în perioada 2012-2014 în județul Buzău

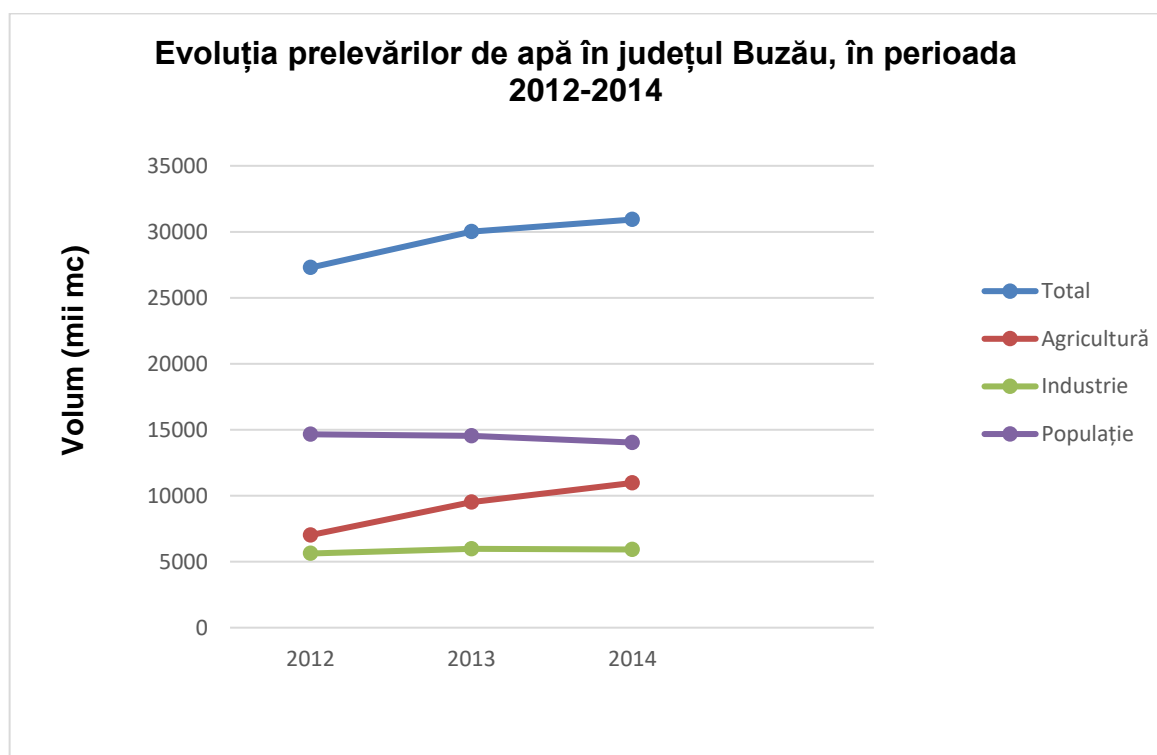

Figura nr. II.1.1.2.2 Evoluția prelevărilor de apă în județul Buzău, în perioada 2012-2014

Pentru anii 2015, 2016 și 2017, datele referitoare la utilizarea resurselor de apă furnizate de Administrația Națională „Apele Române” sunt la nivel național. Nu deținem date la nivel de județ.

II.1.1.3. Evenimente extreme produse de debitele cursurilor de apă

Caracterizarea regimului hidrologic, din punct de vedere al debitelor maxime, al principalelor cursuri de apă (Buzău, Sărata, Călmățui și Rm. Sărat) din județul Buzău în perioada 2013-2017

Numărul de viituri și numărul mediu de evenimente pe an în județul Buzău, pe bazine hidrografice în perioada 2013-2017, este prezentat în tabelul următor:

Nr. Crt.	Bazin hidrografic	Număr de viituri					Număr mediu de evenimente pe an
		2013	2014	2015	2016	2017	
1.	Buzău	2	2	1	6	2	2,6
2.	Sărata	0	0	1	1	0	0,4
3.	Călmățui	0	2	0	0	0	0,4
4.	Râmnicu Sărat	2	2	0	0	0	0,4
5.	Total	4	6	2	7	2	4,2

Tabel II.1.1.3.1. Număr de viituri pe principalele cursuri de apă din județul Buzău în perioada 2013-2017 în județul Buzău

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

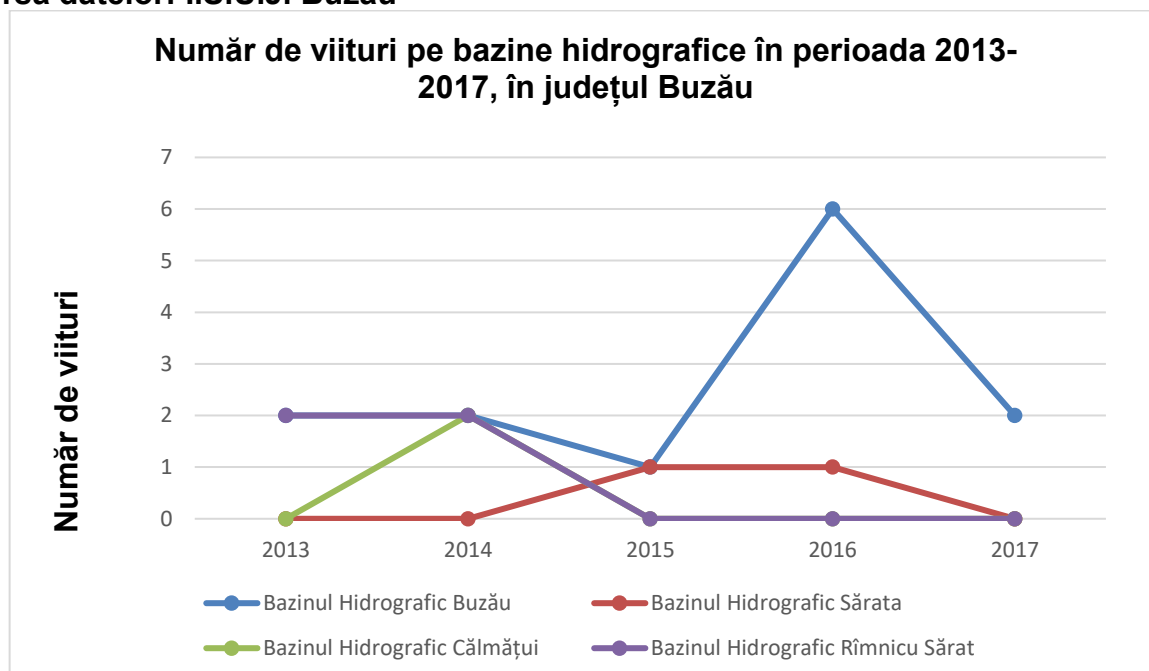

Figura II.1.1.3.1. Număr de viituri pe principalele cursuri de apă din județul Buzău în perioada 2013-2017 în județul Buzău

Numărul de persoane afectate de cele mai semnificative inundații din județul Buzău, în perioada 2013-2017, este redat în tabelul următor:

Anul	Număr evenimente	Numărul persoanelor afectate			
		Număr persoane decedate	Număr persoane rănite	Număr persoane evacuate	Număr persoane cu locuințe distruse
2013	4	0	0	0	0
2014	6	0	0	0	0
2015	2	0	0	0	0
2016	7	0	0	0	0
2017	2	0	0	0	0

Tabel II.1.1.3.2. Număr de persoane afectate de cele mai semnificative inundații din județul Buzău în perioada 2013-2017

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

Caracterizarea regimului hidrologic, din punct de vedere al debitelor minime, al principalelor cursuri de apă (Buzău, Sărata, Călmățui și Rm. Sărat) din județul Buzău în perioada 2013-2017

Pentru caracterizarea debitelor minime ale principalelor cursuri de apă din județul Buzău pentru anii 2013 – 2017, nu deținem date la nivel de județ.

Datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române“ sunt la nivel național.

II.1.1.4 Schimbări hidromorfologice ale cursurilor de apă

Modificările caracteristicilor hidromorfologice ale cursurilor de apă (schimbări ale cursurilor naturale, schimbări ale regimului hidrologic, deteriorarea biodiversității acvatice, etc.) sunt rezultatul prezenței presiunilor hidromorfologice care produc un impact asupra stării ecosistemelor acvatice și pot contribui la neatingerea obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă.

Conform Directivei Cadru Apă 2000/60/CE, corpurile de apă puternic modificate sunt acele corpuri de apă de suprafață care datorită „alterărilor fizice” și-au schimbat substanțial caracterul lor natural. Alterarea trebuie să fie profundă, permanentă și să afecteze la scară largă. Conform Art. 2.8 din Directiva Cadru a Apei, corpurile de apă artificiale sunt corpurile de apă de suprafață create prin activitatea umană.

Corpurile de apă puternic modificate și corpurile de apă artificiale au ca obiectiv atingerea unui „potențial ecologic bun”, precum și atingerea „stării chimice bune”.

Un corp de apă a fost încadrat în categoria corpurilor de apă puternic modificate dacă nu este în stare ecologică bună, consecință a alterărilor hidromorfologice potențial semnificative, și a parcurs toate etapele din testul de desemnare, conform cerințelor art. 4.3 al Directivei Cadru Apă.

Construcțiile hidrotehnice cu barare transversală (baraje, stavilare, praguri de fund) întrerup conectivitatea longitudinală a râurilor cu efecte asupra regimului hidrologic, transportului de sedimente, dar mai ales asupra migrării biotei. Lucrările în lungul râului (îndiguirile, lucrări de regularizare și consolidare maluri) întrerup conectivitatea laterală a corpurilor de apă cu luncile inundabile și zonele de reproducere ce au ca rezultat deteriorarea stării. Prelevările și restituțiile semnificative au efecte asupra regimului hidrologic, dar și asupra biotei.

Astfel, impactul alterărilor hidromorfologice asupra stării corpurilor de apă se poate exprima prin afectarea migrării speciilor de pești migratori, declinul reproducerii naturale a populațiilor de pești, reducerea biodiversității și abundenței speciilor, precum și alterarea compoziției populațiilor.

Clasificarea corpurilor de apă la nivelul județului Buzău în perioada 2000-2014 este redată în tabelul următor:

Anul	Categoriile de corpuri de apă		
	Corpuri naturale/cvasinaturale	Corpuri artificiale	Corpuri puternic modificate
2000	-	-	-
2005	-	-	-
2010	-	-	-
2014	17	-	3

Tabelul II.1.1.4.1. Clasificarea corpurilor de apă la nivelul județului Buzău în perioada 2000-2014

Sursa datelor: ABA Buzău-Ialomița și SGA Vrancea.

Pentru anii 2015, 2016 și 2017, datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române”, referitoare la clasificarea corpurilor de apă sunt la nivel național. Nu deținem date la nivel de județ.

În tabelul următor se prezintă evoluția procentuală a clasificării corpurilor de apă, la nivel național, pentru o perioadă de zece ani (2004-2017), observându-se că predomină corpurile de apă naturale.

Numărul total al corpurilor de apă s-a modificat având în vedere aplicarea criteriilor din Planurile de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice, aprobate prin HG nr. 80 pentru aprobarea Planului național de management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României și HG nr. 859/2016 pentru aprobarea Planului național de management actualizat aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României.

Anul	Categorია corpului de apă			Total
	% nr. corpuri de apă naturale	% nr. corpuri de apă artificiale	% nr. corpuri de apă puternic modificate	
2004	76,91	2,07	21,03*	100
2007	82,11	2,79	15,09	100
2012	80,86	3,01	16,13	100
2013	81,64	2,43	15,93	100
2015	81,60	2,28	16,12	100
2016	81,60	2,28	16,12	100
2017	81,60	2,28	16,12	100

* inclusiv corpurile de apă considerate posibil a fi puternic modificate, conform nivelului de informații disponibile la acel moment (2004)

Tabel II.1.1.4.2 Clasificarea corpurilor de apă la nivel național în perioada 2004 - 2017
(Sursa datelor: Administrația Națională „Apele Române”, rapoarte conform cerințelor art. 5 și 13 ale Directivei Cadru Apă 2000/60/CE)

II.1.2. Prognoze

II.1.2.1. Disponibilitatea, cererea și deficitul de apă

Pentru a determina disponibilitatea resurselor de apă pe bazine hidrografice se face calculul resursei medii de apă (în regim natural și amenajat) pentru perioade caracteristice, în cazul de față 1991-2017.

Scurgerea medie, utilă în gestiunea resurselor de apă, oferă informații asupra potențialului resurselor de apă dintr-un bazin hidrografic, reprezentând cel mai general indicator al acestora.

În evaluarea resurselor de apă ale râurilor este necesară cunoașterea caracteristicilor scurgerii medii pe o perioadă lungă de timp (peste 20 de ani) care pot fi exprimate sub forma următorilor parametrii: *debitul lichid* (Q , m³/s), *debitul de apă mediu specific* (\bar{q} , l/s/km²), *volumul scurgerii medii* (W , mil.m³) și *stratul scurs* (h , mm).

Analiza s-a făcut pe baza debitului mediu și a volumului scurgerii medii lunare și anuale. *Volumul de apă mediu sau resursa de apă medie sau stocul mediu* reprezintă cantitatea de apă transportată de râu într-o anumită perioadă de timp.

Datele au fost calculate atât în ipoteza regimului natural cât și influențat (amenajat) de curgere în vederea identificării diferențelor dintre cele două tipuri de regim.

Analiza complexă a datelor scoate în evidență marea variabilitate spațială și temporală a scurgerii medii respectiv a volumul mediu de apă, generată de ansamblul factorilor fizico – geografici.

Evaluarea cât mai corectă a stocului mediu multianual și a distribuției sale pe bazine hidrografice, prezintă o mare importanță pentru activitatea de gospodărire a apelor. O strategie pentru dezvoltarea resurselor de apă, adică acoperirea cerințelor folosințelor de apă în evoluția lor, nu este posibilă fără o cunoaștere cât mai exactă a resurselor de apă. Dar nici evaluarea potențialului acestor resurse de apă nu este posibilă fără existența unor date hidrologice sigure, determinate pe baza unor valori aduse la zi, pe o perioadă de timp destul de îndelungată pentru a putea include variațiile multianuale ale regimului apelor. În tabelul II.1.2.1.1. este prezentată resursa naturală (RN) și în regim amenajat (actuala-RA) corespunzătoare pentru perioada 1991-2017 pentru principalele bazine hidrografice.

Bazinul hidrografic	Resursa de apă (mil.mc)	
	RN	RA
Tisa	2390	2361
Someș	4188	4214
Crișuri	2798	2705
Mureș	5762	5601
Bega – Timiș - Caraș	2340	2311
Nera – Cerna	1212	968
Jiu	2925	2979
Olt	4607	4607
Vedea	327	333
Argeș	2386	2129
Ialomița	1319	1152
Dunărea	883	866
Siret	7829	7350
Prut	558	601
Dobrogea – Litoral	103	103
Total România	39627	38279

Tabel II.1.2.1.1. Resursa de apă naturală și în regim amenajat la nivel național

Sursa datelor: Administrația Națională „Apele Române“

Diferența dintre cuantumul resursei naturale (RN) și cea corespunzătoare regimului amenajat (RA) reprezintă debitul efectiv consumat care nu se mai regăsește în rețeaua hidrografică de suprafață.

II.1.2.2. Riscurile și presiunile inundațiilor

Inundațiile reprezintă unul dintre hazardele principale din țara noastră, care prin intensitate și amploare amenință populația, activitatea economică, mediul, valorile culturale și de patrimoniu.

În România inundațiile sunt posibile pe tot parcursul anului, acestea având ca sursă revărsări naturale ale cursurilor de apă, precipitațiile abundente, topirea zăpezilor, blocajele datorate podurilor de gheață sau plutitorilor, etc.

Practica mondială a demonstrat că apariția inundațiilor nu poate fi evitată, însă ele pot fi gestionate, iar efectele lor pot fi reduse printr-un proces sistematic, reprezentat de măsuri și acțiuni menite să contribuie la diminuarea riscului asociat acestor fenomene.

Numărul de viituri pe principalele cursuri de apă din județul Buzău, pe perioada 2013-2017, au fost prezentate mai sus în tabelul **II.1.1.3.1.**

Numărul de evenimente produse de inundații (pe cursurile principale de apă, pe cursurile secundare de apă și pe versanți) la nivelul județului Buzău, pentru perioada 2013-2017 sunt prezentate în tabelul următor:

Anul	Număr evenimente înregistrate
2013	4
2014	6
2015	2
2016	7
2017	2

Tabelul II.1.2.2.1. Numărul de evenimente produse de inundații (pe cursurile principale de apă, pe cursurile secundare de apă și pe versanți) la nivelul județului Buzău, pentru perioada 2013-2017

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

II.1.3.Utilizarea și gestionarea eficientă a resurselor de apă

Obiectivele privind consumul durabil de apă pentru județul Buzău sunt stabilite în planurile de management bazinal (întocmit de către ABA Buzău-Ialomița și ABA Siret).

Planurile de management bazinal sunt foarte importante deoarece:

- reprezintă instrumentul de planificare în domeniul apelor la nivel de bazin hidrografic;
- stabilesc obiectivele țintă pe o durată de 6 ani pe baza cunoașterii stării corpurilor de apă;
- stabilesc măsuri pentru asigurarea surselor de apă și pentru atingerea "stării bune" a apelor în vederea utilizării durabile a acestora.

Prin intermediul acestor planuri se implementează Directiva cadru 2000/60/CE.

Primul Plan de management al spațiului hidrografic Buzău-Ialomița a fost elaborat în anul 2009, iar în anul 2011 a primit aviz de mediu și a fost aprobat prin HG 80/2011, publicat în Monitorul Oficial nr.265 din 14 aprilie 2011.

În anul 2012 s-a întocmit un raport privind stadiul implementării programelor de măsuri stabilite în cadrul primului Plan de Management al spațiului hidrografic Buzău-Ialomița, raport care a fost transmis către CE la 22 decembrie 2012.

În anul 2013 s-a realizat o caracterizare a corpurilor de apă de suprafață și subterane și o sinteză a celor mai importante probleme identificate în spațiul hidrografic Buzău-Ialomița. În anul 2014 s-a realizat proiectul celui de-al doilea Plan de management Bazinal (care în decembrie 2014 a fost publicat pe website-ul ABA Buzău-Ialomița).

Obiectivele privind consumul durabil de apă și stadiul atingerii acestora pe termen lung în județul Buzău sunt cuprinse în cele două planuri de management bazinal, amintite mai sus.

II.2. Calitatea apei în județul Buzău

II.2.1. Calitatea apei: stare și consecințe

II.2.1.1. Calitatea apei cursurilor de apă

A. Calitatea apei de suprafață, din punctul de vedere al conținutului în oxigen dizolvat și materii organice, în județul Buzău

Pentru calitatea principalelor cursuri de apă din județul Buzău, (Buzău, Râmnicu Sărat, Călmățui și Sărata) în anii 2015, 2016 și 2017, pe secțiuni de control, ANAR, ABA Buzău-lalomița și SGA Vrancea, nu au furnizat date.

În tabelul II.2.1.1.1. sunt redate evoluția concentrațiilor medii anuale (ponderate funcție de debitul fiecărui râu, în fiecare secțiune de control la momentul prelevării probelor), pentru consumul biochimic de oxigen la 5 zile și pentru amoniu, în județul Buzău în perioada 2012-2014.

Anul	Bazin hidrografic	Număr secțiuni de control	Concentrații medii anuale* CBO5 (mg O2/L)	Concentrații medii anuale* NH4+ (μg N/L)
2012	Buzău	18	22,5	170
	Sărata	1	15,2	230
	Călmățui	1	33,9	360
	Râmnicu Sărat	2	2,961	998
2013	Buzău	18	30,2	110
	Sărata	1	12,4	60
	Călmățui	1	55,1	330
	Râmnicu Sărat	3	3,44	578
2014	Buzău	18	23,8	160
	Sărata	1	5,8	60
	Călmățui	1	45,7	310
	Râmnicu Sărat	2	2,639	561

Tabel II.2.1.1.1. Evoluția concentrațiilor medii anuale (ponderate funcție de debitul fiecărui râu, în fiecare secțiune de control la momentul prelevării probelor), pentru consumul biochimic de oxigen la 5 zile și pentru amoniu, în județul Buzău, în perioada 2012-2014

*** Concentrații medii anuale ponderate cu debitele cursurilor de apă**

Sursa datelor: ABA Buzău-lalomița și SGA Vrancea

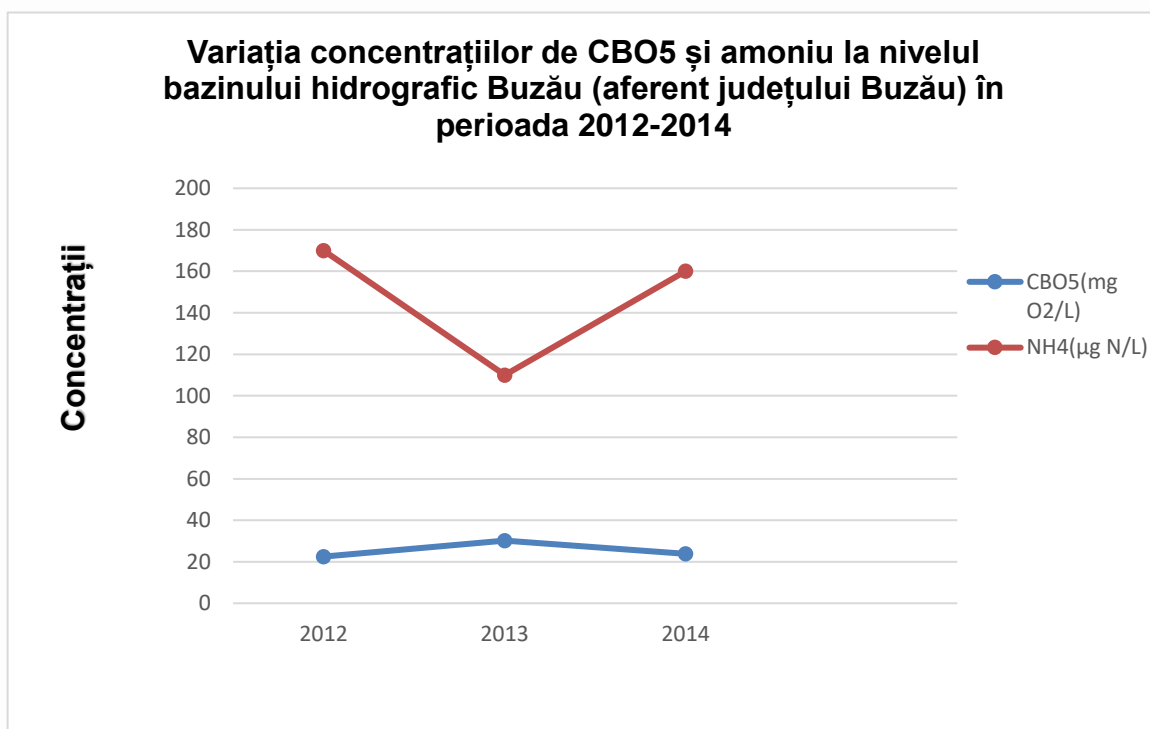

Figura II.2.1.1.1. Variația concentrațiilor de CBO5 și amoniu la nivelul bazinului hidrografic Buzău (aferent județului Buzău), în perioada 2012-2014

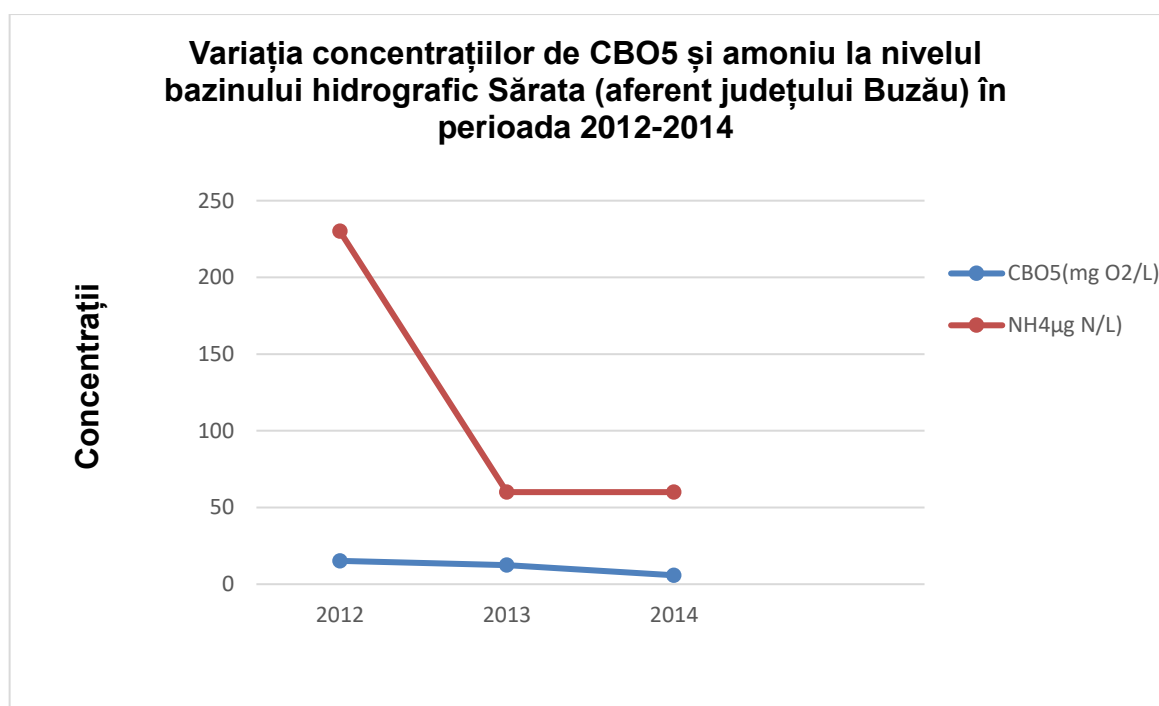

Figura II.2.1.1.2. Variația concentrațiilor de CBO5 și amoniu la nivelul bazinului hidrografic Sărata (aferent județului Buzău), în perioada 2012-2014

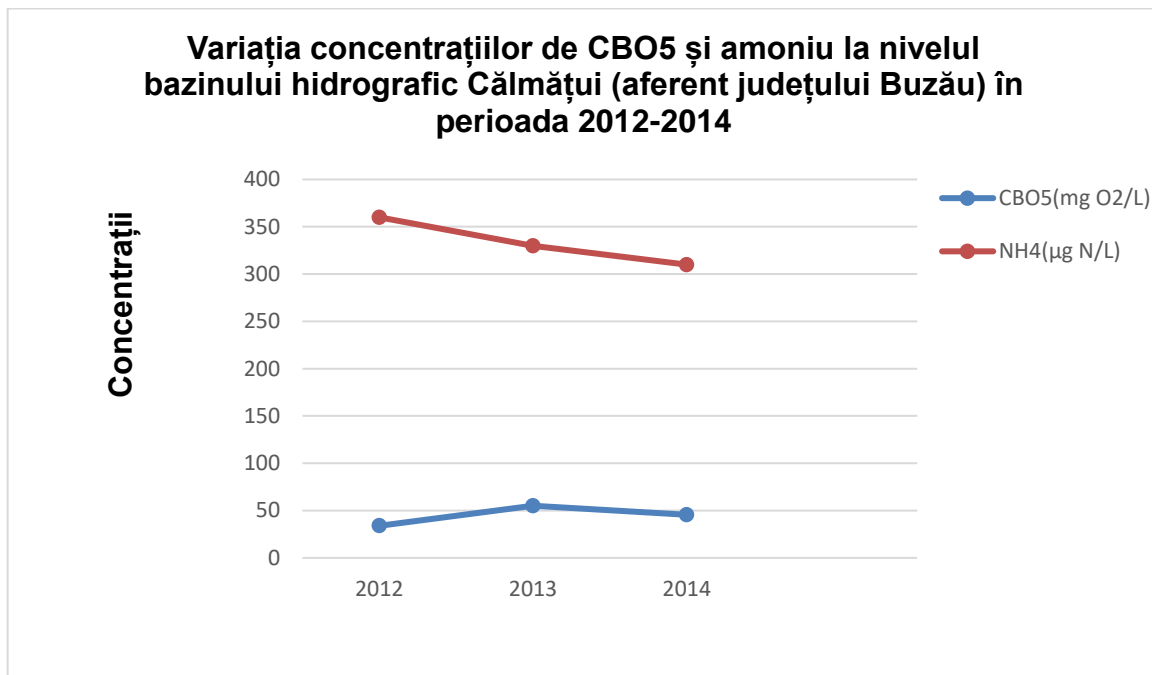

Figura II.2.1.1.3. Variația concentrațiilor de CBO5 și amoniu la nivelul bazinului hidrografic Călmățui (aferent județului Buzău), în perioada 2012-2014

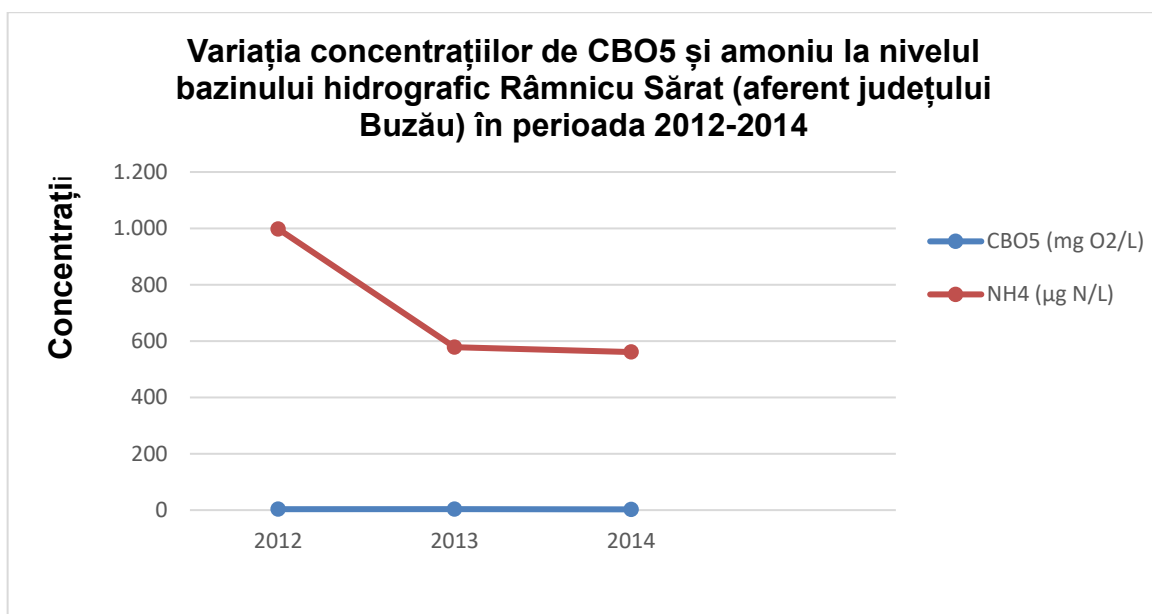

Figura II.2.1.1.4. Variația concentrațiilor de CBO5 și amoniu la nivelul bazinului hidrografic Râmnicu Sărat, în perioada 2012-2014

B. Calitatea apei de suprafață, din punct de vedere al conținutului în nutrienți, în județul Buzău

Pentru calitatea principalelor cursuri de apă din județul Buzău, (Buzău, Râmnicu Sărat, Călmățui și Sărata) în anii 2015, 2016 și 2017, pe secțiuni de control, ANAR, ABA Buzău-lalomița și SGA Vrancea, nu au furnizat date.

În tabelul II.2.1.1.2. este redată evoluția concentrațiilor medii anuale (ponderate funcție de debitul fiecărui râu, în fiecare secțiune de control, la momentul prelevării probelor), pentru azotați și fosfați, în județul Buzău în perioada 2012-2014.

Anul	Bazin hidrografic	Număr secțiuni de control	Concentrații medii anuale* (NO ₃) ⁻ (mg NO ₃ ⁻ /L)	Concentrații medii anuale* (PO ₄) ³⁻ (mg P/L)
2012	Buzău	17	3,92	0,02
	Sărata	1	1,41	0,06
	Călmățui	1	7,09	0,26
	Râmnicu Sărat	3	3,39	0,02
2013	Buzău	18	3,68	0,04
	Sărata	1	3,63	0,02
	Călmățui	1	9,75	0,21
	Râmnicu Sărat	3	2,66	0,013
2014	Buzău	18	3,95	0,04
	Sărata	1	2,94	0,03
	Călmățui	1	12,24	0,31
	Râmnicu Sărat	3	3,11	0,013

Tabel II.2.1.1.2. Evoluția concentrațiilor medii anuale (ponderate funcție de debitul fiecărui râu, în fiecare secțiune de control, la momentul prelevării probelor), pentru azotați și fosfați, în județul Buzău în perioada 2012-2014.

* Concentrații medii anuale ponderate cu debitele cursurilor de apă

Sursa datelor: ABA Buzău-Ialomița și SGA Vrancea

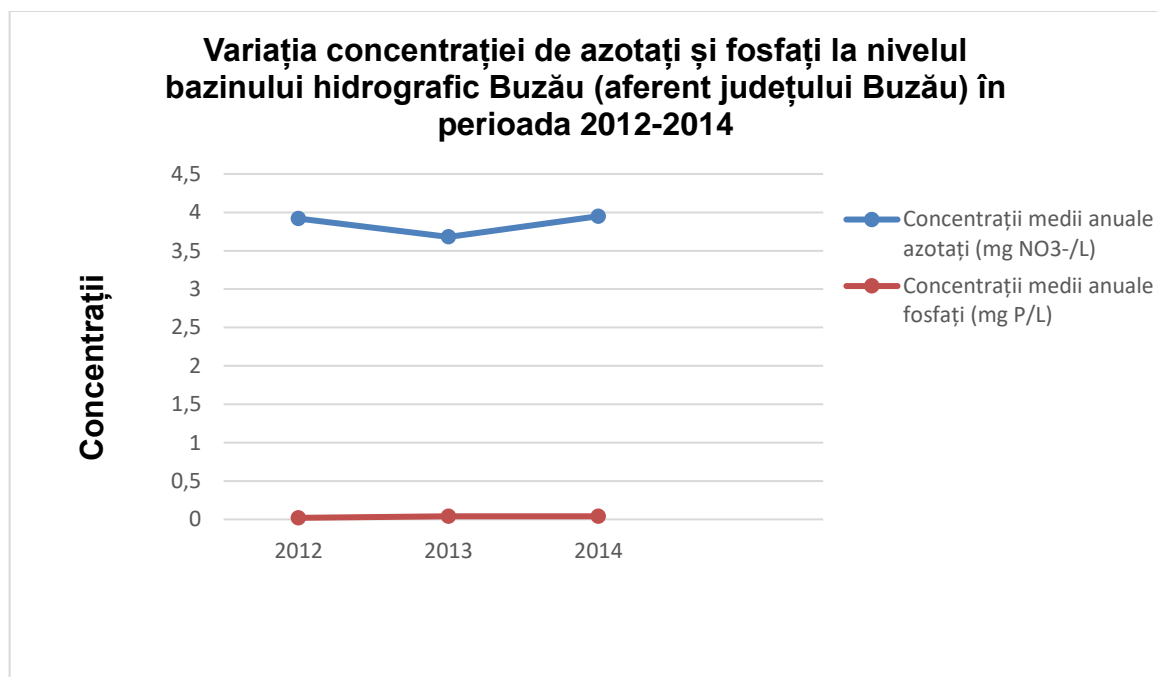

Figura II.2.1.1.5. Variația concentrațiilor de azotați și fosfați la nivelul bazinului hidrografic Buzău (afereț județului Buzău), în perioada 2012-2014

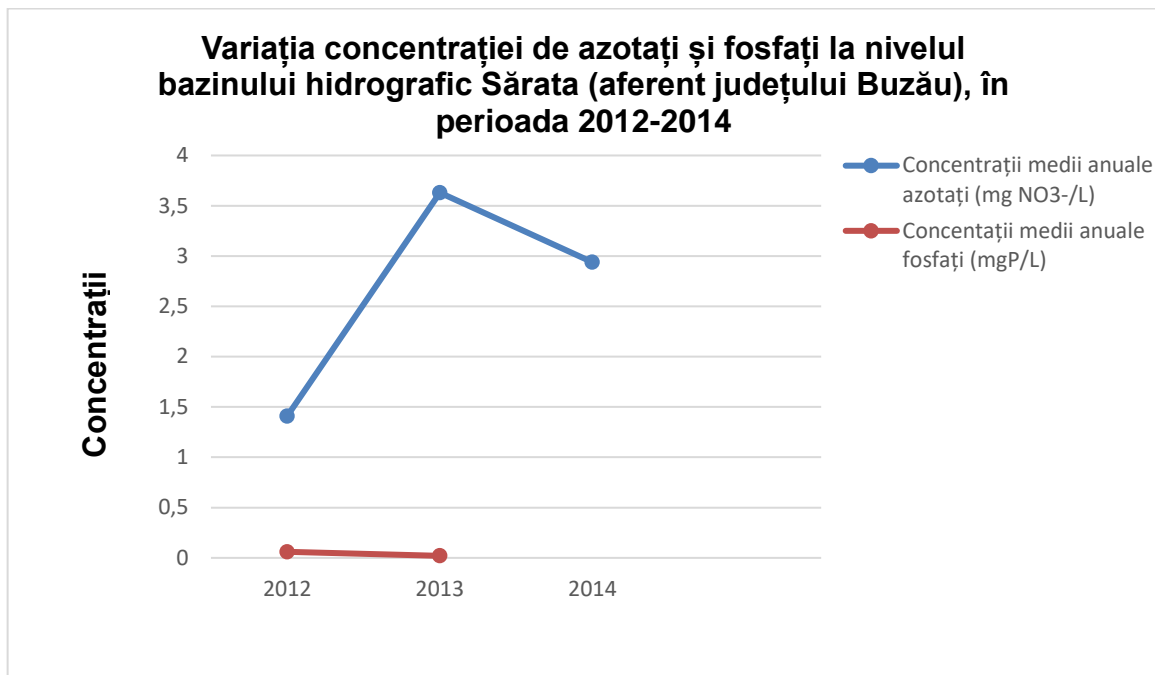

Figura II.2.1.1.6. Variația concentrațiilor de azotați și fosfați la nivelul bazinului hidrografic Sărata (aferent județului Buzău), în perioada 2012-2014

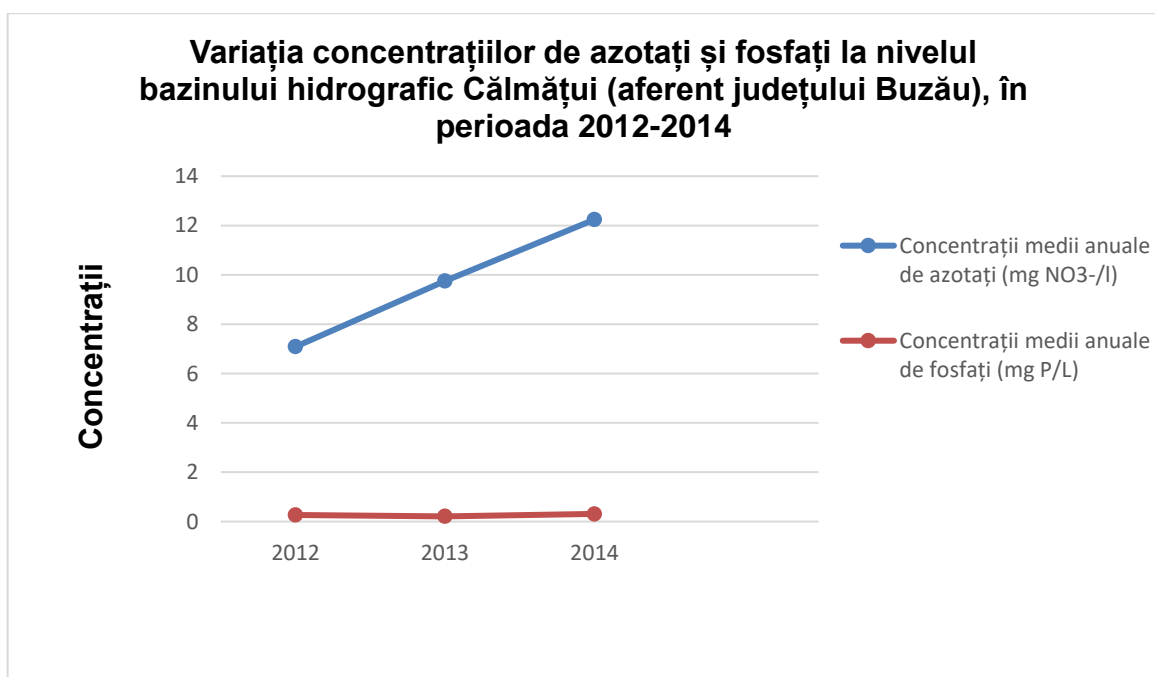

Figura II.2.1.1.7. Variația concentrațiilor de azotați și fosfați la nivelul bazinului hidrografic Călmățui (aferent județului Buzău), în perioada 2012-2014

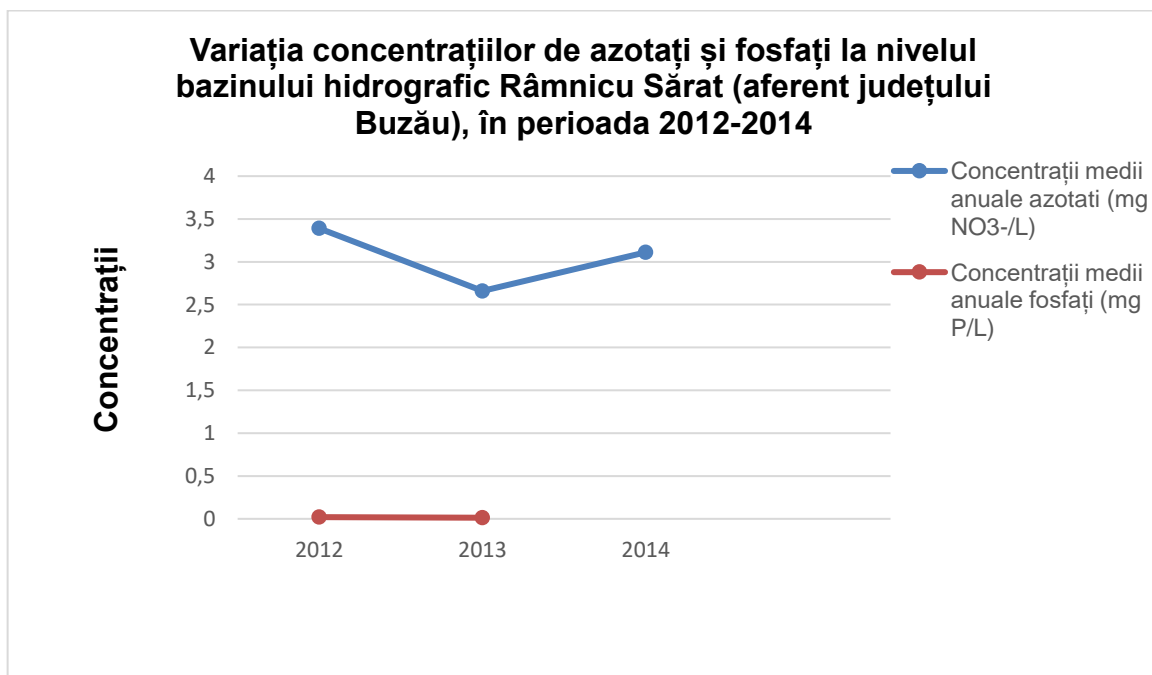

Figura II.2.1.1.8. Variația concentrațiilor de azotați și fosfați la nivelul bazinului hidrografic Râmnicu Sărat, în perioada 2012-2014

C. Caracterizarea calității apelor de suprafață, din punct de vedere al substanțelor periculoase, în județul Buzău

Pentru anii 2016 și 2017, datele referitoare la caracterizarea calității apelor de suprafață, din punct de vedere al substanțelor periculoase furnizate de Administrația Națională „Apele Române” sunt la nivel național. Nu deținem date la nivel de județ.

D. Caracterizarea generală a calității apelor de suprafață din județul Buzău

Pentru caracterizarea generală a calității principalelor cursuri de apă din județul Buzău, (Buzău, Râmnicu Sărat, Călmățui și Sărata) în anii 2015 și 2016, ANAR, ABA Buzău-lalomița și SGA Vrancea, nu au furnizat date.

Evoluția stării ecologice a principalelor cursurilor de apă monitorizate la nivelul județului Buzău (RO 67), pe perioada 2010-2014, este redată în tabelul următor:

Starea ecologică (SE)	Rezultate (% din rețea de râu monitorizată)				
	2010	2011	2012	2013	2014
Clasa I	-	-	-	-	-
Clasa II	68,6	34,2	23,3	28,3	34,3
Clasa III	31,4	65,8	76,7	71,7	65,7
Clasa IV	-	-	-	-	-
Clasa V	-	-	-	-	-
SE inferioară stării bune din rețea de râu monitorizată (%)	31,4	65,8	76,7	71,7	65,7
Lungime rețea de râu monitorizată (km)	769,5	569,5	573,5	605,5	615,5
Numărul punctelor de prelevare	23	21	22	23	23

Tabel II.2.1.1.3. Evoluția stării ecologice a principalelor cursuri de apă monitorizate la nivelul județului Buzău în perioada 2010-2014

Legendă: SE - stare ecologică, Clasa I - SE foarte bună, Clasa II - SE bună, Clasa III - SE moderată, Clasa IV - SE slabă, Clasa V - SE proastă.

II.2.1.2. Calitatea apei lacurilor

A. Principalele lacuri din județul Buzău

Principalele lacuri din județul Buzău și suprafețele lor sunt prezentate în tabelul II.2.1.2.1:

Nr. crt	Tipul lacului	Numele lacului	Județul	Bazinul hidrografic	Suprafața (ha)
1	Acumulare	Siriu	Buzău	Buzău	1.630
2	Acumulare	Cândești	Buzău	Buzău	74
3	Natural	Balta Amara	Buzău	Buzău	502
4	Natural	Balta Albă	Buzău	Buzău	710
5	Natural	Ciulnița	Buzău	Buzău	83

Tabel II.2.1.2.1. Suprafața principalelor lacuri din județul Buzău

Sursa datelor: ABA Buzău-lalomița

B. Calitatea apei lacurilor din județul Buzău din punct de vedere al fosforului total și azotaților

Pentru calitatea apei principalelor lacuri din județul Buzău, în anii 2015, 2016 și 2017, ANAR, ABA Buzău-lalomița și SGA Vrancea, nu au furnizat date.

Evoluția concentrațiilor medii anuale ale fosforului total (P_T) și ale azotaților (NO_3^-) determinate în principalele lacuri din județul Buzău, în perioada 2012-2014, este redată în tabelul următor:

Lacul	Număr secțiuni de control	Concentrații medii anuale (mg/l)					
		2012		2013		2014	
		P_T	NO_3^-	P_T	NO_3^-	P_T	NO_3^-
Siriu	2	0,03	2,98	0,02	2,21	0,02	2,49
Cândești	1	0,03	2,68	0,02	2,47	0,01	2,70
Balta Amara	1	0,28	0,60	0,23	0,18	0,29	0,88
Balta Albă	1	0,35	-	0,18	-	0,70	-
Ciulnița	1	0,31	1,99	0,18	1,23	0,32	1,03

Tabel II.2.1.2.2. Evoluția concentrațiilor medii anuale ale fosforului total (P_T) și ale azotaților (NO_3^-) determinate în principalele lacuri din județul Buzău, în perioada 2012-2014

Sursa datelor: ABA Buzău-lalomița

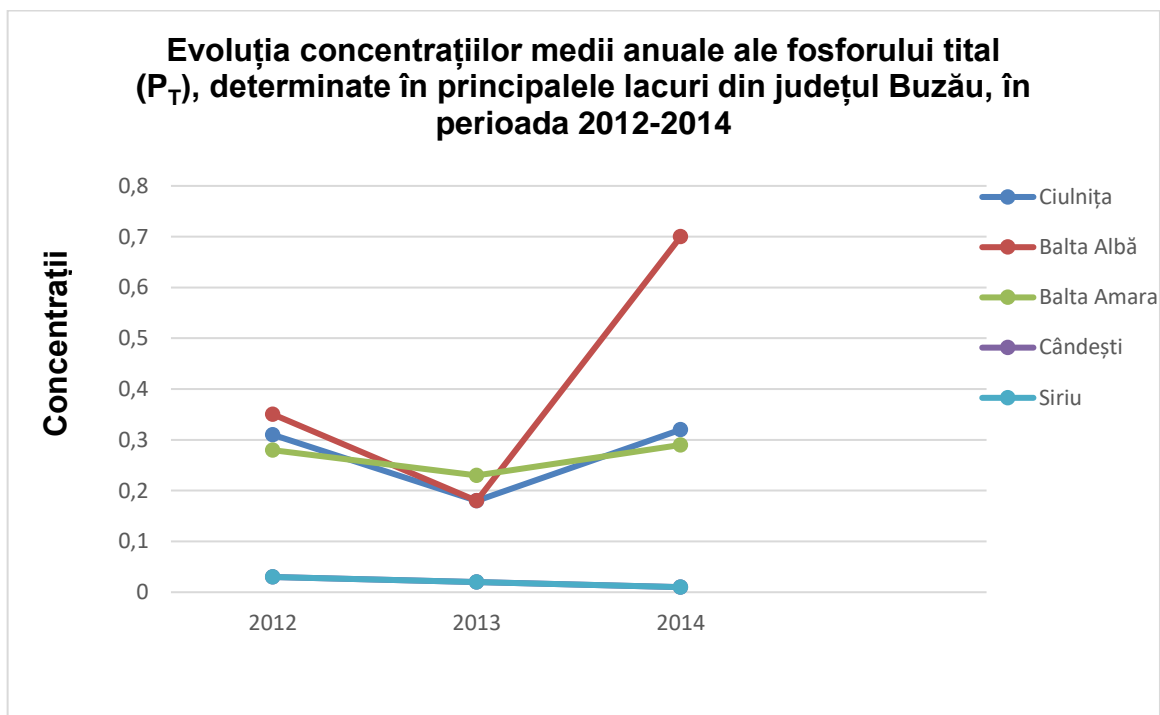

Figura II.2.1.2.1. Evoluția concentrațiilor medii anuale ale fosforului total (P_T) determinate în principalele lacuri din județul Buzău, în perioada 2012-2014

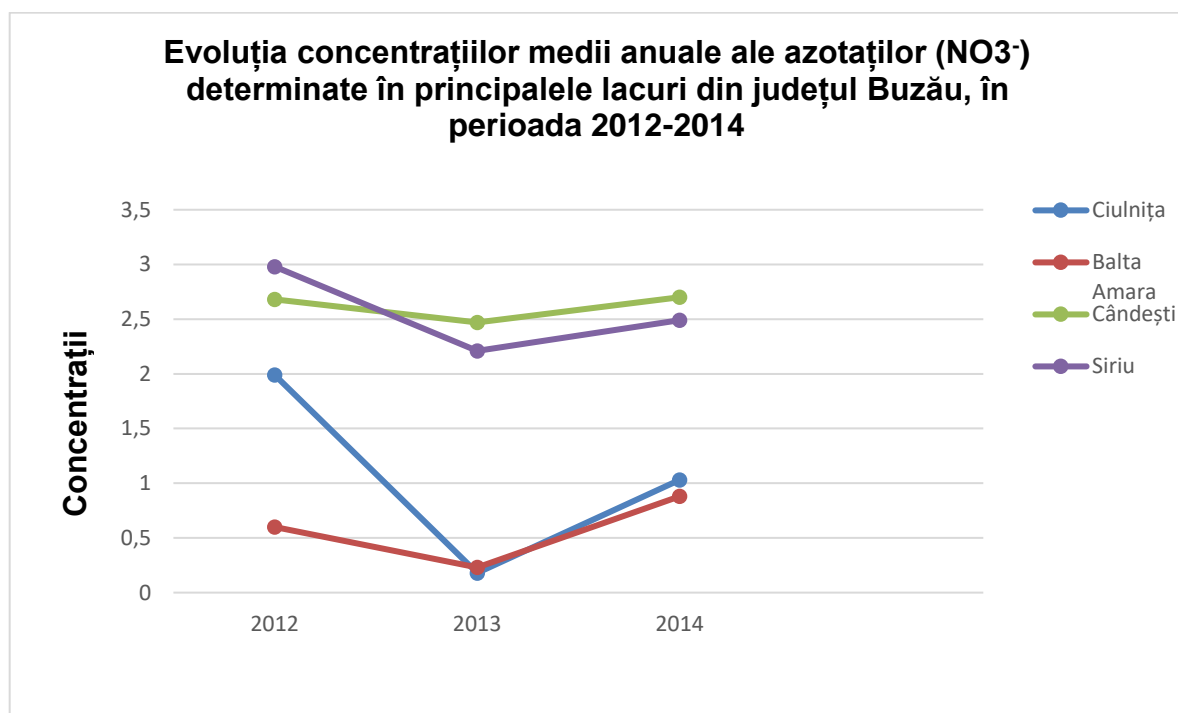

Figura II.2.1.2.2. Evoluția concentrațiilor medii anuale ale azotaților (NO_3^-) determinate în principalele lacuri din județul Buzău, în perioada 2012-2014

C. Calitatea apei lacurilor din județul Buzău din punct de vedere al substanțelor periculoase

Pentru situația centralizată a substanțelor periculoase și a punctelor de monitorizare a acestora, în lacurile naturale și artificiale din județul Buzău, în anii 2015, 2016 și 2017,

(conform RO 66) datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române“ sunt la nivel național. La nivel de județ nu deținem date.

D. Caracterizarea generală a calității lacurilor din județul Buzău

Datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române“ sunt la nivel național. La nivel de județ nu deținem date.

II.2.1.3. Calitatea apelor subterane

În spațiul hidrografic administrat de ABA Buzău-Ialomița au fost identificate și delimitate 18 corpuri de apă subterană. Delimitarea corpurilor de apă subterană nu coincide cu împărțirea pe județe și de aceea evaluarea corpurilor nu poate fi făcută numai pe baza rezultatelor obținute în urma monitorizării forajelor amplasate pe teritoriul județului Buzău. Dintre cele 18 corpuri de apă, numai în 6 sunt monitorizate și foraje din județul Buzău.

Aprecierea stării calitative a forajelor monitorizate s-a făcut comparând valorile medii determinate cu valorile de prag stabilite în Ordinul 137/2009 privind aprobarea valorilor de prag pentru corpurile de apă din România și cu valorile CMA reglementate de legea 311/2006 -Legea apei potabile pentru elementele analizate pentru care nu există calculate valori de prag. S-a considerat că un corp de apă subterană este în stare chimică bună dacă numărul punctelor de monitorizare (forajelor) poluate nu depășește 20% din totalul punctelor de monitorizare (forajelor) de pe un corp de apă subterană și în stare chimică slabă dacă numărul punctelor de monitorizare (forajelor) poluate depășește 20% din totalul punctelor de monitorizare (forajelor) de pe un corp de apă subterană. Dacă punctele de monitorizare (forajele) poluate se grupează într-o anumită zonă pe suprafața corpului se consideră că acesta se afla local în stare slabă.

În bazinul hidrografic Râmnicu Sărat (aferent județului Buzău), a fost monitorizat un singur foraj de observație, de pe teritoriul județului Buzău (Nicoleşti F1), care face parte din corpul de apă RO SCI 05.

Evoluția concentrațiilor medii anuale ale azotaților (NO_3^-) determinate în apele subterane din județul Buzău, în perioada 2012-2014, este redată în tabelul următor:

Administrația Bazinală de Apă (ABA)	2012		2013		2014	
	Nr. puncte de monitorizare	Conc. medii anuale NO_3^- (mg/l)	Nr. puncte de monitorizare	Conc. medii anuale NO_3^- (mg/l)	Nr. puncte de monitorizare	Conc. medii anuale NO_3^- (mg/l)
Buzău - Ialomița	56	17,9	64	15,0	64	19,8
Siret (Rm. Sărat)	1	7,19	1	5,33	1	3,00
Total	57	-	65	-	65	-

Tabel II.2.1.3.1. Concentrațiile medii anuale ale azotaților (NO_3^-) determinate în apele subterane din județul Buzău, în perioada 2012- 2014

Sursa datelor: ABA Buzău-Ialomița și SGA Vrancea

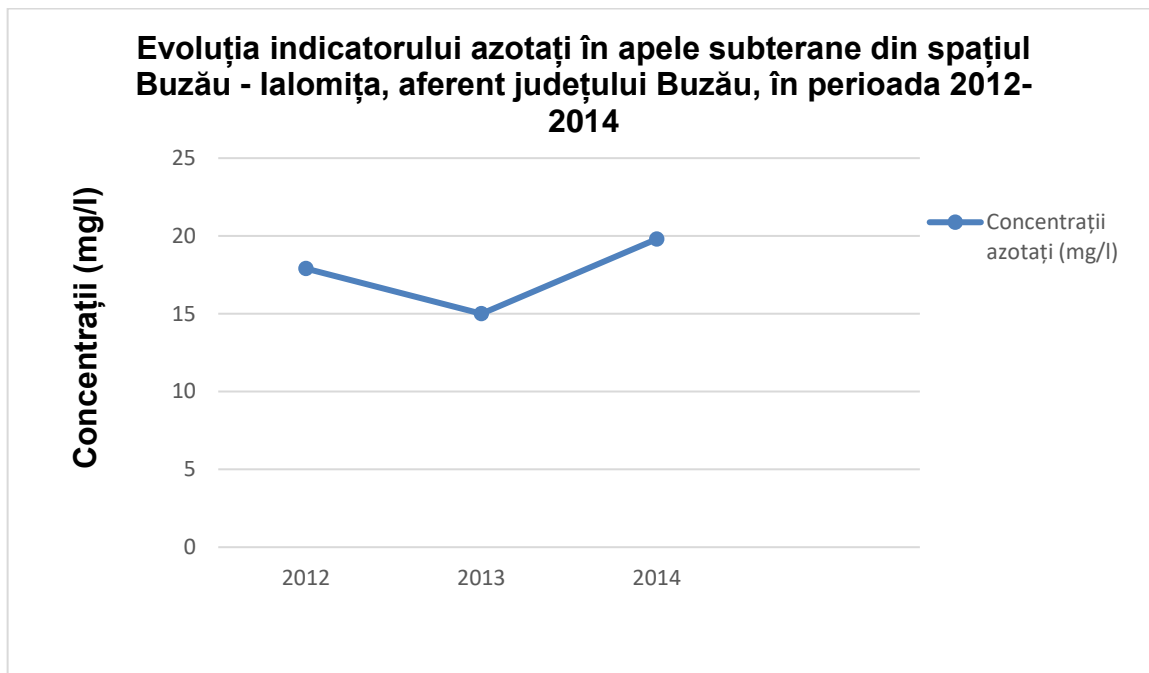

Figura II.2.1.3.1. Evoluția indicatorului azotați în apele subterane, la nivelul ABA Buzău-Ialomița, aferent județului Buzău, în perioada anilor 2012-2014

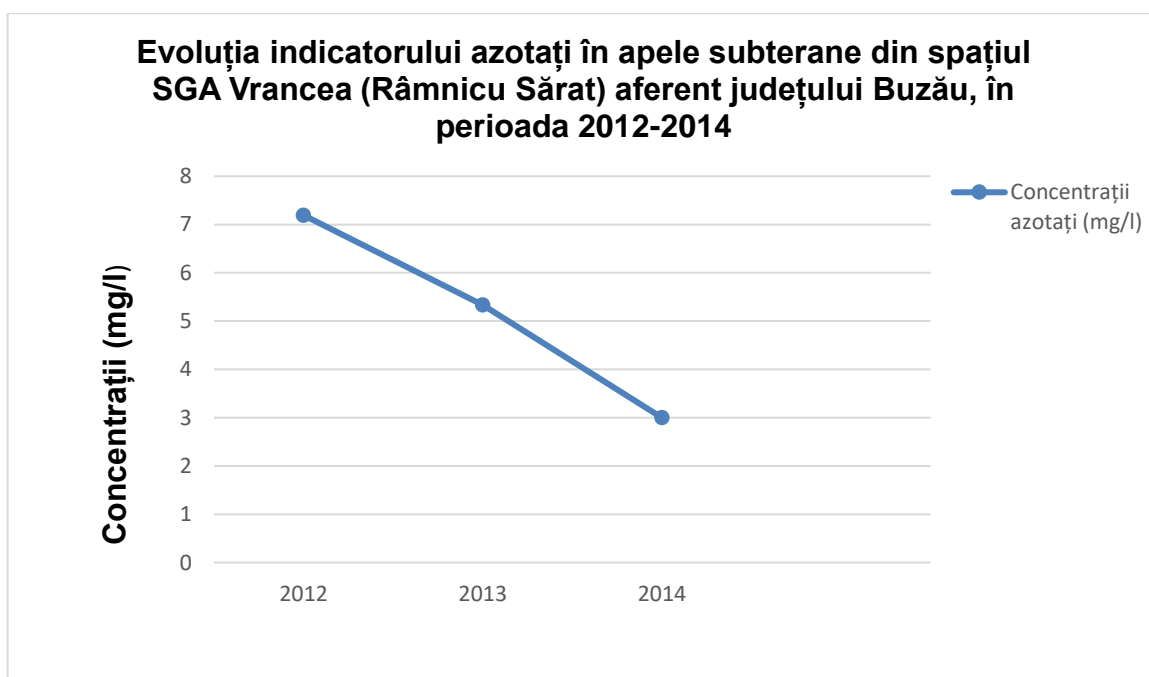

Figura II.2.1.3.2. Evoluția indicatorului azotați în apele subterane, la nivelul SGA Vrancea, pe teritoriul județului Buzău, în perioada anilor 2012-2014

Datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române“ pentru calitatea apelor subterane sunt la nivel național. Pentru anii 2015, 2016 și 2017, nu deținem date la nivel de județ.

Numărul cazurilor de persoane intoxicate cu NO₂, din apa subterană, în județul Buzău pe perioada 2013-2017, este prezentat în tabelul următor:

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Număr cazuri de intoxicare cu NO ₂	6	6	3	1	0

Tabel II.2.1.3.2. Numărul cazurilor de persoane intoxicate cu NO₂, din apa subterană, în județul Buzău pe perioada 2013-2017

Sursa datelor: D.S.P. Buzău

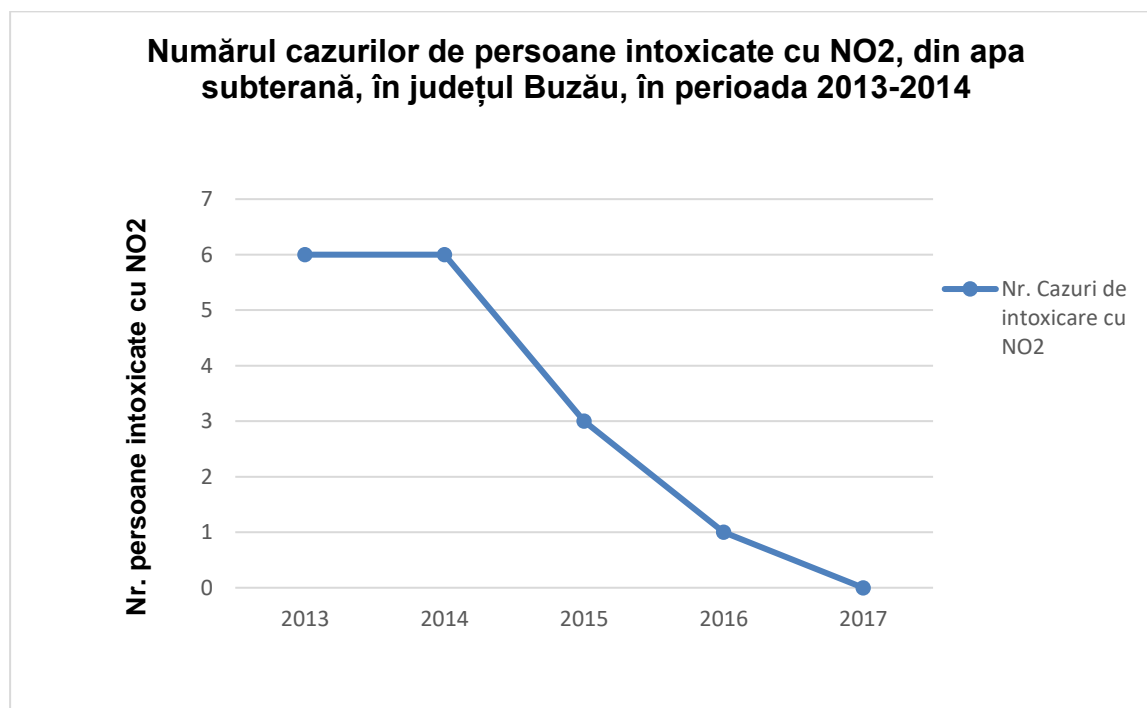

Figura II.2.1.3.3. Numărul cazurilor de persoane intoxicate cu NO₂, din apa subterană, în județul Buzău pe perioada 2013-2017

Tendințe de poluare cu pesticide a apelor subterane, în perioada 2013-2017, în județul Buzău, este redată în tabelul următor (RO 64):

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Număr de pesticide monitorizate	23	23	23	23	23
Număr puncte de monitorizare	110	114	139	147	23
Ponderele punctelor cu concentrație mai mare de 0,1μg/l %	-	-	-	-	-

Tabel II.2.1.3.3. Tendințe de poluare cu pesticide a apelor subterane, în perioada 2013-2017, în județul Buzău

Sursa datelor: D.S.P. Buzău

II.2.1.4. Calitatea apelor de îmbăiere

Situația privind numărul probelor care au vizat monitorizarea calității apelor de îmbăiere din județul Buzău, (pentru zonele amenajate special acestui scop) în perioada 2013-2017, este redată în tabelul tabelul II.2.1.4.1:

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Nr. probe recoltate	71	38	47	58	123
Nr. probe necorespunzătoare	0	9	6	14	44
Procent probe necorespunzătoare	0%	23,68%	12,77%	24,14%	35,77%

Tabel II.2.1.4.1. Situația privind numărul probelor care au vizat monitorizarea calității apelor de îmbăiere, în județul Buzău, în perioada 2013-2017

Sursa datelor: D.S.P. Buzău

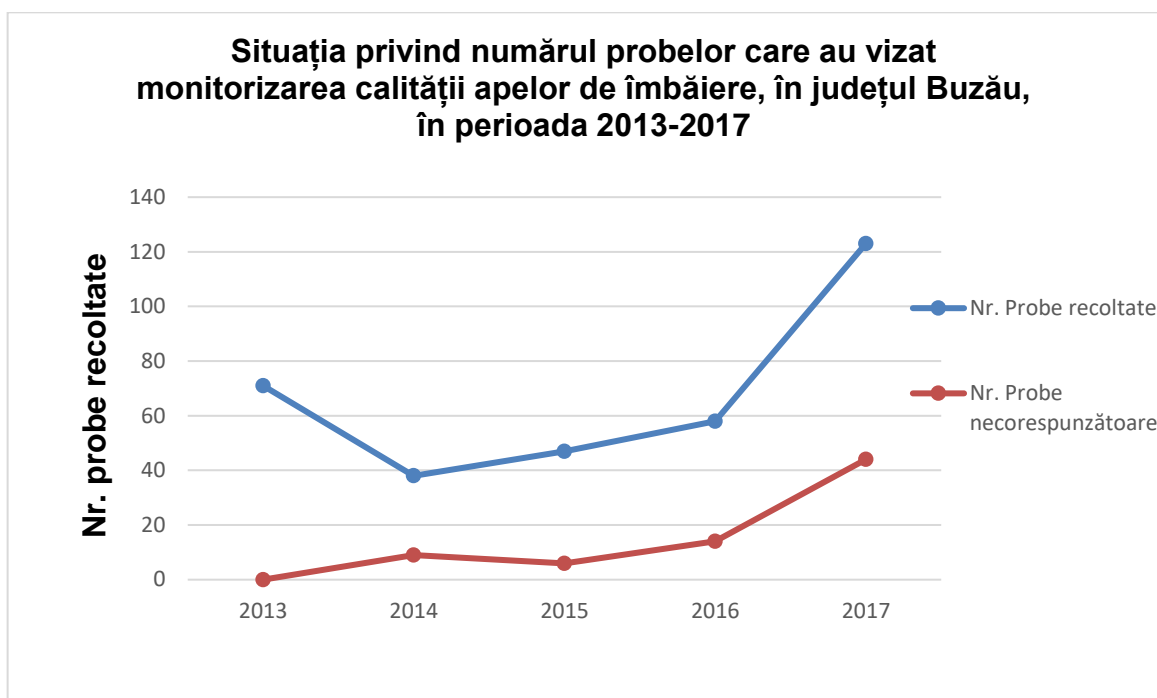

Figura II.2.1.4.1. Situația privind numărul probelor care au vizat monitorizarea calității apelor de înbăiere, în județul Buzău, în perioada 2013-2017

Apele din bazinele de înot trebuie monitorizate cu toată atenția datorită posibilității contaminării lor pe mai multe căi, dintre care cea mai importantă este asociată cu utilizatorii. Modificările climatice din ultimul deceniu, manifestate prin veri caniculare, au condus la îndreptarea unui număr foarte mare de persoane de vârste foarte diferite, către activități recreative legate de înot.

Astfel, numărul mare de utilizatori reprezintă principală sursă de contaminare a apei din bazinele de înot prin introducerea microorganismelor de pe pielea mucoasă, din salivă, urină, dar și de pe costumele de baie și din praful și solul cărat pe picioare de către aceștia.

Prin urmare o serie de îmbolnăviri legate de calitatea necorespunzătoare a acestor tipuri de ape sunt din ce în ce mai frecvente. Unele dintre microorganisme pot chiar să se înmulțească în apa din bazinele de înot, dacă aceasta nu este dezinfectată în continuu și adecvat.

Îmbolnăvirile asociate cel mai des cu apa din bazinele de înot sunt infecții ale ochiului și pielii, infecții respiratorii, infecții ale rănilor, gastro-enterite, ulcer cornean și cheratite pentru cei care poartă lentile de contact, micoze superficiale.

Prevenirea riscurilor de infecție necesită continuă supraveghere a calității apei, evaluarea eficienței tratării și a proceselor de dezinfecție și evaluarea comportamentului utilizatorilor care afectează calitatea apei.

Legislația la nivel național privind calitatea microbiologică și chimică a apei din bazinele de înot este deficitară în sensul că nu există un standard național și se realizează doar pe baza Ordinului 119/2014. La nivelul uniunii Europene nu există o directivă cadru pentru aceste tipuri de ape, fiecare țară membră având propriile reglementări.

Supravegherea calității apei de înbăiere din bazinele de înot se realizează în conformitate cu prevederile Ordinului MS nr.119 din 4 februarie 2014 pentru aprobarea Normelor de igienă și sănătate publică privind mediul de viață al populației, care stabilesc o periodicitate bilunară conform planificării calendaristice; se vor preleva probe de apă din bazinele de înot, pentru determinarea parametrilor fizico-chimici și microbiologici: pH, clor rezidual liber, Nr. Colonii la 37°C/ml, bacteria coliforme, Escherichia Coli, Enterococi, pseudomonas aeruginosa.

Au fost comunicate către administratorii bazinelor de înot și piscinelor, art. 64- art.74 din OMS 119/2014, cu o mențiune specială pentru art. 67, care prevede următoarele:

„ Administratorii băilor publice, ai bazinelor de înot și piscinelor trebuie să dețină registre în care vor fi înscrise rezultatele buletinelor de analiză a apei, concentrațiilor clorului rezidual liber, periodicitatea de primenire a apei și de dezinfecție a bazinelor/băilor, precum și modalitatea de dezinfecție a bazinelor/băilor, inclusive substanțele dezinfectante folosite. “

S-a comunicat persoanelor responsabile riscul reprezentat de dezinfecția sporadică a apei din bazin pentru sănătatea populației care frecventează bazinele de înot.

Județul Buzău nu are zone naturale amenajate pentru îmbăiere care să necesite monitorizarea conform prevederilor HG nr. 546/2008.

II.2.2. Factorii determinanți și presiunile care afectează starea de calitate a apelor

II.2.2.1. Presiuni semnificative asupra resurselor de apă din județ

Considerații generale la nivel național

Calitatea apei este o problemă de maximă importanță ce ar trebui să ne preocupe pe toți. Sănătatea noastră este dependentă direct de sursa de apă. Și principala presiune asupra stării apelor de suprafață, și nu numai, este exercitată de către om prin deversarea în emisari a apelor uzate neepurate sau insuficient epurate. Pentru protecția resurselor de apă, această practică trebuie stopată, în sensul că apele epurate trebuie să corespundă prescripțiilor calitative în vigoare.

În conformitate cu Directiva Cadru Apă 2000/60/CE, în cadrul planurilor de management al bazinelor/spațiilor hidrografice au fost considerate presiuni semnificative acelea care au ca rezultat neatingerea obiectivelor de mediu pentru corpul de apă. După modul în care funcționează sistemul de recepție al corpului de apă se poate cunoaște dacă o presiune poate cauza un impact. Această abordare corelată cu lista tuturor presiunilor și cu caracteristicile particulare ale bazinului de recepție conduce la identificarea presiunilor semnificative.

La nivelul bazinelor/spațiilor hidrografice sunt necesare măsuri suplimentare pentru reducerea poluării generate de activitățile agricole (ferme zootehnice - poluare punctiformă, măsuri pentru reducerea poluării adresate poluării difuze generate de ferme zootehnice, vegetale și asupra terenurilor agricole), în vederea atingerii obiectivelor corpurilor de apă. Măsurile propuse sunt altele decât măsurile de bază pentru punerea în aplicare a Directivelor europene, în principal Directiva Consiliului 91/676/EEC privind Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole. Măsurile suplimentare pentru activitățile agricole se referă la: reducerea eroziunii solului, aplicarea codului de bune condiții agricole și de mediu și a altor coduri de bună practică în ferme, etc., consultanță/ instruire pentru fermieri, conversia terenurilor arabile în pășuni, realizarea și menținerea zonelor tampon de-a lungul apelor la o distanță mai mare decât cea prevăzută în Codul de Bune Practici Agricole, aplicarea agriculturii organice, precum și aplicarea oricăror măsuri specifice diferite de cele de bază pentru protejarea suplimentară a corpurilor de apă.

O altă categorie importantă de presiuni semnificative este cea legată de **presiunile hidromorfologice semnificative**. Modificările caracteristicilor hidromorfologice ale cursurilor de apă (schimbări ale cursurilor naturale, schimbări ale regimului hidrologic, deteriorarea biodiversității acvatice, etc.) provoacă impact asupra mediului acvatic, care poate contribui la neatingerea obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă.

Criteriile pentru identificarea presiunilor hidromorfologice utilizate în Planul Național de Management aprobat prin H.G. nr.80/2011 (definite în cadrul Proiectului Regional UNDP-GEF al Dunării), au fost utilizate și în Planul Național de Management actualizat aprobat prin HG nr. 859/2016, ținând cont de intensitatea presiunii, stabilită pe baza unor parametri

abiotici, precum și efectul acestora asupra biotei. Astfel, în cadrul celui de-al doilea Plan Național de Management al bazinelor/spațiilor hidrografice din România au fost inventariate tipurile de presiuni hidromorfologice potențial semnificative identificate la nivel național (Tabel II.2.2.1.1), datorate următoarelor categorii de lucrări:

- Lucrări de barare transversală situate pe corpul de apă – de tip baraje, praguri de fund, lacuri de acumulare cu suprafețe mai mari de 0,5 km², cu efecte asupra regimului hidrologic, stabilității albiei, transportului sedimentelor și a migrării biotei, care întrerup conectivitatea longitudinală a corpului de apă;
- Lucrări în lungul râului - de tip diguri, amenajări agricole și piscicole, lucrări de regularizare și consolidare maluri, tăieri de meandre - cu efecte asupra vegetației din lunca inundabilă și a zonelor de reproducere și asupra profilului longitudinal al râului, structurii substratului și biotei, care conduc la pierderea conectivității laterale;
- Prelevări și restituții/ derivații - prize de apă, restituții folosințe (evacuări), derivații cu efecte asupra curgerii minime, stabilității albiei și biotei;
- Canale navigabile – cu efecte asupra stabilității albiei și biotei.

Nr. crt.	Presiuni hidromorfologice		Număr	Lungime (km)	Exemple
1	Lucrări de barare transversală situate pe corpul de apă	Lacuri de acumulare*	231		Acumulările au fost construite cu scopuri multiple: apărare împotriva inundațiilor, alimentare cu apă potabilă și industrială, energetic, irigații, piscicultură. Cele mai importante acumulări la nivel național sunt reprezentate de: Murani, Surduc, Poiana Mărului, Ișalnița, Fântânele, Caraula, Olt, Lotru, Cibin, Vidraru, Pecineagu, Văcărești, Bolboci, Măneciu, Paltinu, Siriu, PF1, PFII, Horia, Gura Apelor, Oașa, Tău, Lugașu, Tileag, Drăgan, Iad, Colibi, Someșul Cald, Gilău, Izvorul Muntelui, Bucecea, Rogojești, Stânca Costești, Solești, Râpa Albastră, Pușcași, etc.
2	Lucrări în lungul cursurilor de apă	Îndiguiiri		9.309	Cele mai importante lucrări de regularizare și îndiguiiri sunt localizate pe râurile Aranca, Bega, BegaVeche, Timiș, Jiu, Baboia, Jieț, Hușnița, Olt, Râul Negru, Hârtibaciu, Dâmbovița, Vedea, Călmățui, Chiciu - Isaccea, Isaccea - Sulina,

Nr. crt.	Presiuni hidromorfologice		Număr	Lungime (km)	Exemple
					Prahova, Ialomița, Buzău, Crișul Alb, Crișul Negru, Teuz, Barcău, Mureș, Târnava, Orăștie, Cerna, Someș, Crasna, Tur, Siret, Bistrița, Prut, Bârlad, Jijia.

Tabel II.2.2.1.1. Presiuni hidromorfologice potențial semnificative ale corpurilor de apă

Sursa datelor: Administrația Națională „Apele Române“

Aceste lucrări au fost executate pe corpurile de apă în diverse scopuri, și anume: asigurarea cerinței de apă, regularizarea debitelor naturale, apărarea împotriva efectelor distructive ale apelor, producerea energiei electrice, combaterea excesului de umiditate, etc, cu efecte funcționale pentru comunitățile umane (alimentare cu apă potabilă și industrială, irigații, etc.).

Concluzii pentru nivelul județean

În Planul de Management al Spațiilor hidrografice Buzău-Ialomița și Siret principalele presiuni asupra surselor de apă din județul Buzău sunt constituite de presiunile de natură chimică punctiforme și difuze (exercitate de aglomerările umane, industrie și agricultură) și presiuni hidromorfologice - construcții hidrotehnice (lucrări de barare transversale, lucrări de regularizare și consolidări de maluri, prize de apă, restituții, derivații praguri etc).

Aceste surse sunt identificate în cadrul planurilor de management al spațiilor hidrografice pe bazine hidrografice, ele putând fi identificate și pe județe, așa cum este arătat mai sus în cadrul raportului. Dintre presiunile de natură chimică punctiforme, pentru județul Buzău sunt nominalizate mai jos la punctul II.2.2.2.

Sursele difuze de poluare chimică sunt mai greu de cuantificat. Totuși impactul acestora a fost stabilit și luat în considerare atât în procedurile de reglementare ale autorităților competente de gospodărire a apelor (prin eliberarea avizelor de gospodărire a apelor și autorizațiilor de gospodărire a apelor) cât și al autorităților de reglementare competente din punct de vedere al protecției mediului (prin eliberarea avizelor de mediu, acordurilor de mediu, notificărilor de mediu, autorizațiilor integrate de mediu și autorizațiilor de mediu).

Presiuni de natură chimică (poluare cu substanțe organice, nutrienți și substanțe periculoase) asupra resurselor de apă sunt exercitate de surse punctiforme de poluare (aglomerări umane - stații de epurare, surse industriale, surse din agricultură, alte surse) și surse difuze de poluare (din agricultură - pesticide, ferme cu sisteme necorespunzătoare de stocare/utilizarea a dejecțiilor, aglomerări umane - localități fără sisteme de colectare ape uzate sau sisteme necorespunzătoare de colectare și eliminare a nămolului din stațiile de epurare, management necorespunzător pentru deșeurile menajere, industrie - depozite de materii prime, stocare de deșeuri necorespunzătoare, situri industriale abandonate). Pot fi luate în considerare șase căi de producere a poluării resurselor de apă: scurgerea apei din precipitații pe suprafețele agricole pe care s-au aplicat îngrășăminte chimice și naturale, scurgerea apei din rețele de drenaje, scurgerea apei subterane, scurgerea apei din zonele impermeabile orășenești, depuneri din atmosferă și eroziunea solului.

Presiuni semnificative asupra resurselor de apă în județul Buzău pot să apară în principal de la emisiile de azot și fosfor din diferite surse difuze de poluare. Surse difuze de poluare pentru resursele de apă în județul Buzău pot fi considerate activitățile din agricultură desfășurate pe terenurile arabile care însă sunt foarte greu de cuantificat, activitățile de creștere a animalelor, alte activități desfășurate în zonele orășenești.

II.2.2.2. Apele uzate și rețelele de canalizare

A. Situația privind racordarea populației la sistemele de colectare și epurare a apelor uzate

Termenele de conformare ale României cu cerințele Directivei 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane, pentru spațiul hidrografic Buzău-lalomița aferent județului Buzău, sunt redată în tabelul următor (RO 24):

Tip de aglomerare	Număr localități	Număr locuitori echivalenți	Grad de racordare la stații de epurare (%)	Termen de conformare
2.000 - 10.000 l.e.	58	239.033	3	31.12.2018
10.000 - 150.000 l.e.	2	133.374	94	31.12.2015
> 150.000 l.e.	0	0	0	31.12.2015
Inventar total	60	372.407	36	31.12.2018

Tabel II.2.2.2.1. Termene de conformare ale României cu cerințele Directivei 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane, pentru spațiul hidrografic Buzău-lalomița aferent județului Buzău

Sursa datelor: ABA Buzău-lalomița

În tabelul II.2.2.2.2. este prezentat nivelul de colectare al apelor uzate în mediul urban, în județul Buzău, în anul 2017:

Județ	Primăria sau Agentul Economic Operator	Lungime (km)	Volum evacuat (mii mc)	Număr localități	Populație racordată/grad de racordare (nr. pers. / %)
Buzău	Buzău	153,83	8654,300	1	114355/99
	Rm. Sărat	105,24	1426,532	3	32671/75,37
	Nehoiu	52,25	221,06	6	4911/48,1
	Pogoanele	47,20	84,219	1	5365/73,75
	Pătîrlagele	18,92	58,839	4	2443/33,4
Total		377,44	10444,95	15	-

Tabel II.2.2.2.2. Nivelul de colectare al apelor uzate în mediul Rețelele de canalizare din mediul urban, în județul Buzău, în anul 2017

Sursa datelor: Compania de Apă Buzău

În tabelul II.2.2.2.3. este prezentat nivelul de colectare al apelor uzate în mediul rural, în județul Buzău, în anul 2017:

Județul	Primăria sau Agentul Economic Operator	Lungime (km)	Volum evacuat (mii mc)	Număr localități	Populație racordată/grad de racordare (nr. pers./ %)
Buzău	SC Compania de Apă Buzău-C.O. Beceni	3,03	10,065	1	290/6,59
	SC Compania	6,43	4,544	1	180/4,68

	de Apă Buzău- C.O. Cernătești				
	SC Compania de Apă Buzău- C.O. Chiojdu	10,86	10,873	3	503/14,33
	SC Compania de Apă Buzău- C.O. Merei	4,44	27,364	1	231/3,40
	SC Compania de Apă Buzău- C.O. Cislău	5,50	8,164	1	45/0,96
	Comuna Mărăcineni	41	107,629	3	71
	SC Apa Prima SRL Berca	7,5	85	1	2540/32
	Comuna Gura Teghii	3,7	0,336	1	256/20
Total		82,46	253,975	12	-

Tabel II.2.2.2.3. Nivelul de colectare al apelor uzate în mediul rural, în județul Buzău, în anul 2017

**Sursa datelor: Compania de Apă Buzău;
Comuna Berca;
Comuna Gura Teghii;
Comuna Mărăcineni.**

Evoluția gradului de racordare a populației la sistemele de colectare și epurare a apelor uzate, în județul Buzău, în perioada 2013-2017, este redată în tabelul următor:

Specificația	Anul				
	2013	2014	2015	2016	2017
Populație racordată (număr)	147426	147974	151388	159661	160993
Grad de racordare (%)	60,12	59,78	61,15	63,6	77,82

Tabel II.2.2.2.4. Evoluția gradului de racordare a populației la sistemele de colectare și epurare a apelor uzate, în județul Buzău, în perioada 2013-2017

Sursa datelor: Compania de Apă Buzău

Pentru situația previzionată în sistemele de canalizare până la sfârșitul termenului de implementare al Directivelor privind epurarea apelor uzate (91/271/CEE și 98/15/EC) la nivel național și implicit, conformarea cu obiectivele acquis-ului comunitar privind colectarea, descărcarea și epurarea apelor uzate municipale pentru județul Buzău nu au fost furnizate date.

B. Situația privind gradul de epurare a apelor uzate evacuate provenite de la aglomerările umane, în receptori naturali

În tabelul II.2.2.2.5. este prezentat nivelul de epurare a apelor uzate provenite din mediul urban, din județul Buzău, în anul 2017 :

Nr. crt.	Stație de epurare urbană/locuitori echivalenți	Volum total ape evacuate (mii mc)	Volum suficient epurat (mii mc)			Volum insuficient epurat (mii mc)			Poluanți specifici	Încărcare (to/an)	Grad epurare
			Epurare primară	Epurare secundară	Epurare terțiară	Epurare primară	Epurare secundară	Epurare terțiară			
1	Compania de apă-stația de epurare Nehoiașu	-	-	-	-	-	-	-	Materii în suspensie	-	-
									CBO5	-	-
									Azot total	-	-
									Fosfor total	-	-
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
2	Compania de apa-stația de epurare Pătârlagele	58,839	58,839	58,3839	58,839	-	-	-	Materii în suspensie	0,292	97,60
									CBO5	0,219	98,62
									Azot total	0,62	87,59
									Fosfor total	0,04	92,11
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
3	Compania de apă-stația de epurare Pogoanele	84,219	84,219	84,219	84,219	-	-	-	Materii în suspensie	0,584	97,55
									CBO5	0,365	98,39
									Azot total	0,584	88,54
									Fosfor total	0,0365	93,15
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
4	Compania de apă-stația de	221,06	221,06	221,06	221,06	-	-	-	Materii în suspensie	1,095	98,93
									CBO5	0,803	99,16

	epurare Păltineni								Azot total	1,46	91,63
									Fosfor total	0,255	91,81
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
5	Compania de apă-stația de epurare Buzău	8654,300	8654,300	8654,300	8654,300	-	-	-	Materii în suspensie	37,38	98,63
									CBO5	37,30	98,54
									Azot total	0,33	94,75
									Fosfor total	0,036	97,77
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
6	Compania de apă-stația de epurare Rm. Sărat	1426,532	1426,532	1426,532	1426,532	-	-	-	Materii în suspensie	8,54	98,85
									CBO5	12,66	98,89
									Azot total	16,13	89,68
									Fosfor total	1,57	95,73
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-

Tabel II.2.2.2.5. Nivelul de epurare a apelor uzate provenite din mediul urban, din județul Buzău, în anul 2017

Sursa datelor: Compania de Apă Buzău

În tabelul II.2.2.2.6. este prezentat nivelul de epurare a apelor uzate provenite din mediul rural, din județul Buzău, în anul 2017 :

Nr. crt.	Stație de epurare rurală/locuitori echivalenți	Volum total ape evacuate (mii. mc)	Volum suficient epurat (mii mc)			Volum insuficient epurat (mii.mc)			Poluanți specifici	Încărcare (to/an)	Grad de epurare
			Epurare primară	Epurare secundară	Epurare terțiară	Epurare primară	Epurare secundară	Epurare terțiară			
1	Compania de apă- stația de epurare Beceni	10,065	10,065	10,065	-	-	-	-	Materii în suspensie	0,33	94,27
									CBO5	0,365	94,25
									Azot total	0,33	62,32
									Fosfor total	0,036	77,12
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
2.	Compania de apă- stația de epurare Cernatesti	4,544	4,544	4,544	-	-	-	-	Materii în suspensie	0,036	97,31
									CBO5	0,036	98,72
									Azot total	0,11	75,90
									Fosfor total	0,15	76,51
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
3	Compania de apă- stația de epurare Chiojdu	10,873	10,873	10,873	-	-	-	-	Materii în suspensie	0,11	96,64
									CBO5	0,073	98,26
									Azot total	0,036	97,16
									Fosfor total	0,0073	96,80
									Reziduu	-	-

									fix		
									Detergenți	-	-
4	Compania de apă- stația de epurare Merei	27,364	27,364	27,364	-	-	-	-	Materii în suspensie	1,06	50,42
									CBO5	1,17	65,03
									Azot total	0,803	38,23
									Fosfor total	0,073	43,01
									Reziduu fix	-	-
									Detergenți	-	-
5.	Comuna Gura Teghii	0,336	0,336	-	-	-	-	-	Materii în suspensie	40,6	-
									CBO5	184,7	-
									Azot total	0,826	-
									Fosfor total	2,77	-
									Reziduu fix	40,6	-
									Detergenți		-
6	Comuna Berca	85	-	85	-	-	-	-	Materii în suspensie	14,97	76,62
									CBO5	14,22	78,9
									Azot total	1,2	87,5
									Fosfor total	0,292	82,87
									Reziduu fix	63,14	68,32
									Detergenți	-	-
7	Comuna Mărăcineni	107,629	-	107,629	-	-	-	-	Materii în suspensie	0,00959	80
									CBO5	0,01464	80

									Azot total	0,00387	80
									Fosfor total	0,00114	80
									Reziduu fix	0,00002	80
									Detergenți	-	-

Tabel II.2.2.2.6. Nivelul de epurare a apelor uzate provenite din mediul rural, din județul Buzău, în anul 2017

**Sursa datelor: SC Compania de Apă Buzău;
Comuna Gura Teghii;
Comuna Berca;
Comuna Mărăcineni.**

Volumul total de ape uzate urbane evacuate în receptorii naturali în perioada 2013-2017, în județul Buzău, este redat în tabelul următor (RO 24):

Anul	Volum ape uzate urbane evacuate în receptorii naturali (mii m ³ /an)								
	Total	Nu nece sită epur are	Suficient epurate			Insuficient epurate			Neep urate
			Epurare primară	Epurare secundar ă	Epurare terțiară	Epura re prima ră	Epurare secund ară	Epurar e terțiară	
2013	10958		796	9329		833			936
2014	14877		153	5459		9265			976
2015	10592		10592	10408	-	-	-	-	-
2016	10774		10774	10774	10774	-	-	-	-
2017	10444,95		10444,95	10444,95	10444,95	-	-	-	-

Tabel II.2.2.7. Volumul total de ape uzate urbane evacuate în receptorii naturali în perioada 2013-2017

Sursa datelor: SC Compania de Apă Buzău

Evoluția încărcării cu poluanți proveniți de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău, în perioada 2013-2017, este redată în tabelul următor (RO 24):

Poluant	Cantitatea de poluanți (tone/an)				
	2013	2014	2015	2016	2017
CBO5	629,2	4254,6	87,5	56,94	53,27
CCO-Cr	759,56	1135,2	384,6	298,32	283,6
Azot total	249,12	363,49	131,7	81,31	69,91
Fosfor total	529,13	41,838	10,03	4,57	5,55
Materii în suspensie	587,2	533,15	80,9	56,78	49,72
Detergenți	-	-	-	-	-
Substanțe extractibile	-	-	-	-	-

Tabel II.2.2.8. Evoluția încărcării cu poluanți proveniți de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău în perioada 2013-2017.

Sursa datelor: SC Compania de Apă Buzău

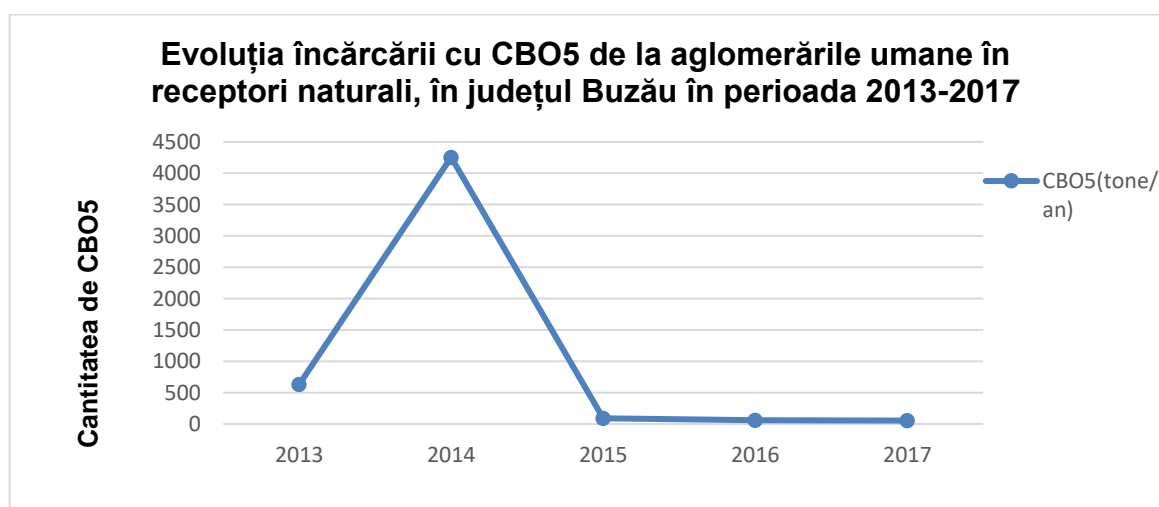

Figura II.2.2.2.1. Evoluția încărcării cu CBO5 de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău în perioada 2013-2017.

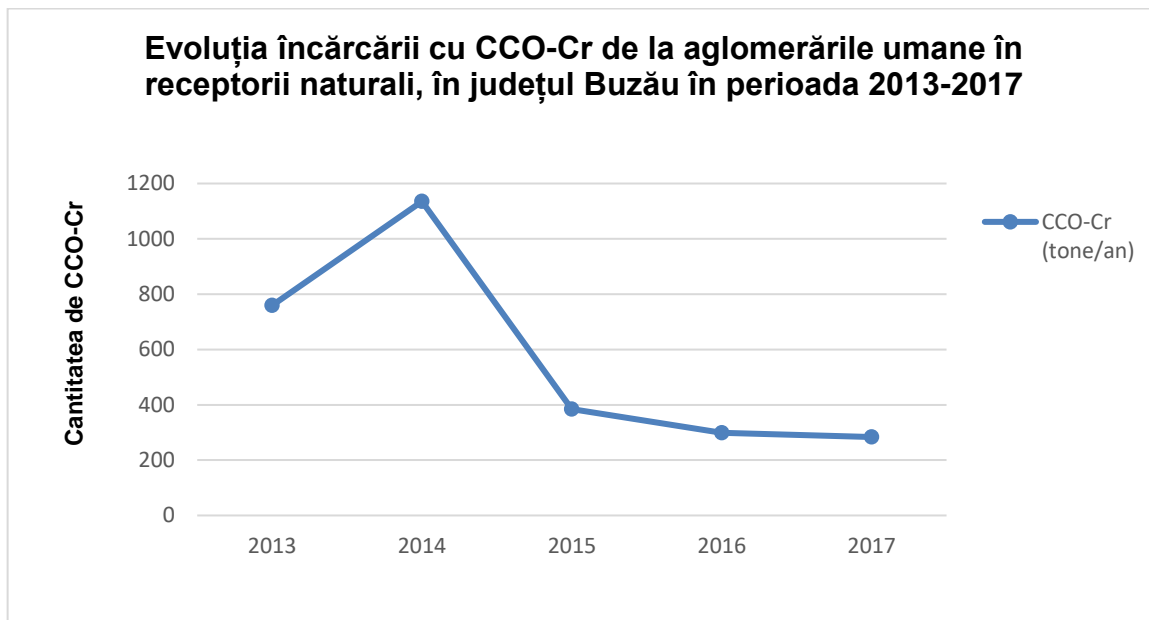

Figura II.2.2.2. Evoluția încărcării cu CCO-Cr de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău în perioada 2013-2017.

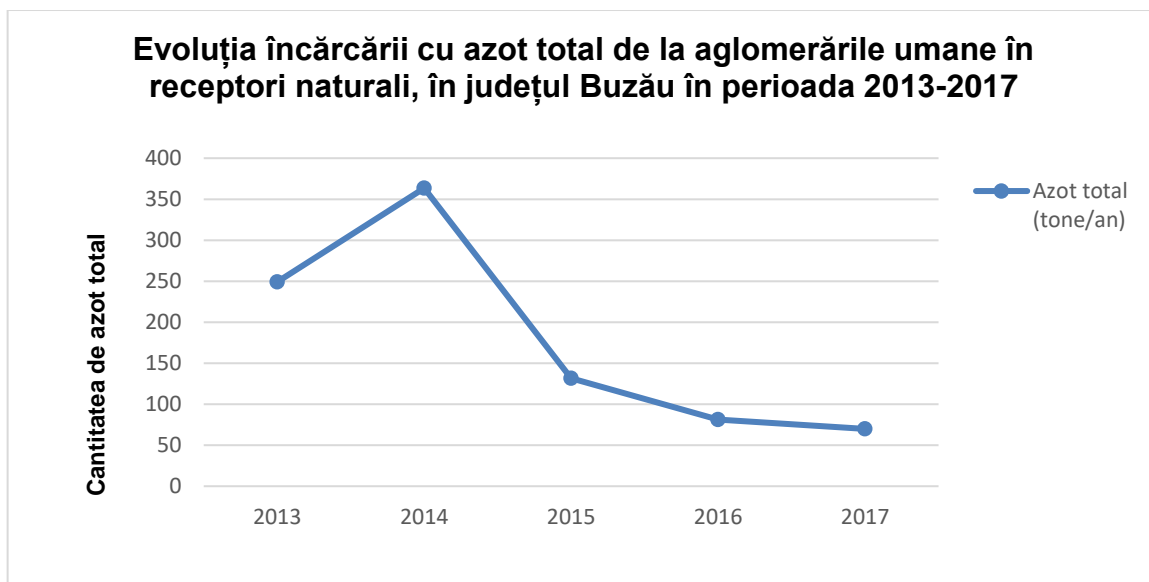

Figura II.2.2.3. Evoluția încărcării cu azot total de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău în perioada 2013-2017.

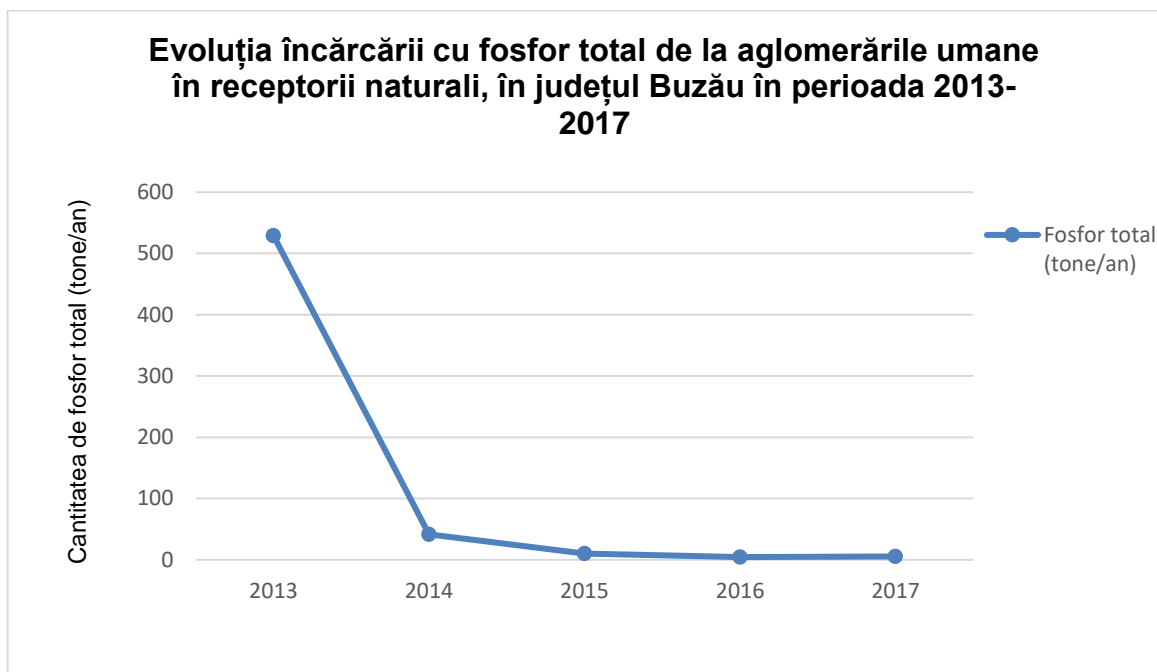

Figura II.2.2.2.3. Evoluția încărcării cu fosfor total de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău în perioada 2013-2017.

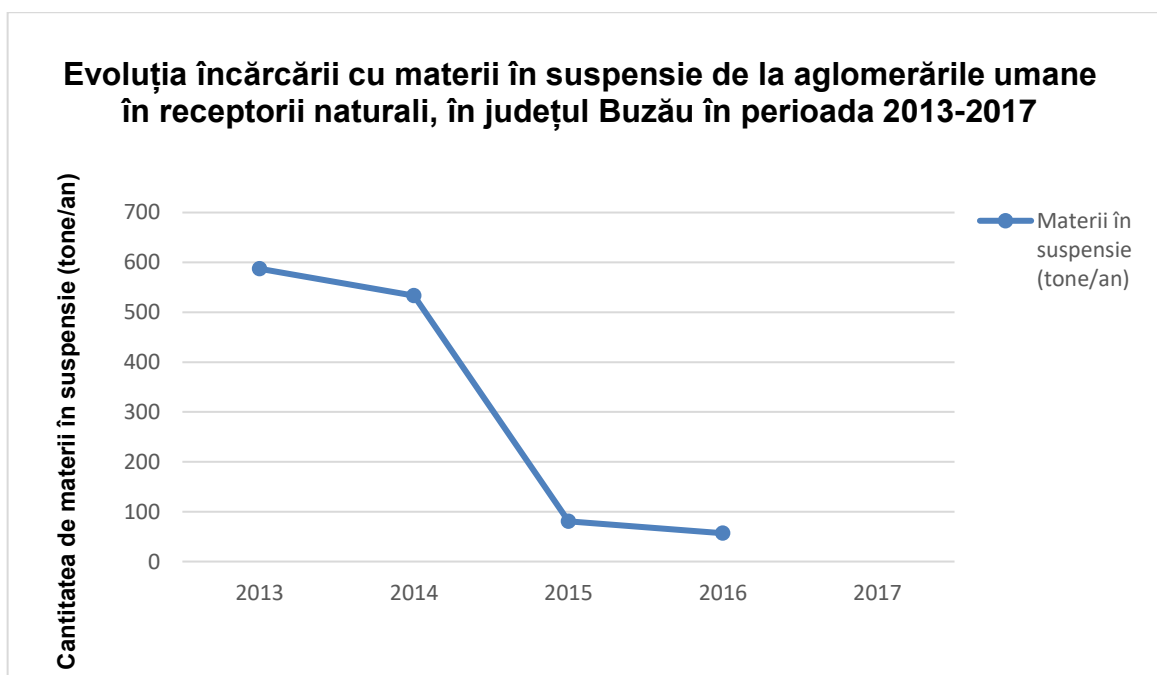

Figura II.2.2.2.4. Evoluția încărcării cu materii în suspensie de la aglomerările umane în receptorii naturali, în județul Buzău în perioada 2013-2017.

Pentru situația volumelor de apă uzată evacuată în apele de suprafață, în anii 2015, 2016 și 2017, în județul Buzău, ANAR, ABA Buzău-Ialomița și SGA Vrancea nu au transmis date.

C. Structura apelor uzate evacuate în receptorii naturali, în județul Buzău, în anul 2017.

Pentru anul 2017, datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române” sunt la nivel național. La nivel de județ nu deținem date.

D. Substanțe poluante și indicatori de poluare ai apelor uzate în județul Buzău , în anul 2017

Pentru anul 2017, datele furnizate de Administrația Națională „Apele Române“ sunt la nivel național. La nivel de județ nu deținem date.

II.2.3. Tendințe și prognoze privind calitatea apei

Având în vedere natura substanțelor poluante din apele uzate, cât și sursele de poluare aferente, gospodărirea apelor uzate se realizează în acord cu prevederile europene în domeniul apelor, în special cu cele ale Directivei Cadru a Apei (Directiva 2000/60/CE), care stabilește cadrul politic de gestionare a apelor în Uniunea Europeană, bazat pe principiile dezvoltării durabile și care integrează toate problemele apei. Sub umbrela Directivei Cadru a Apei sunt reunite cerințele de calitate a apei corespunzătoare și celorlalte cerințe ale directivelor europene în domeniul apelor.

Planurile de management ale bazinelor hidrografice reprezintă principalul instrument de implementare a Directivei Cadru privind Apa 2000/60/CE și a majorității prevederilor din celelalte directive europene din domeniul calității apei. Cele mai importante directive a căror implementare asigură reducerea poluării apelor uzate sunt Directiva 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane, amendată de Directiva 98/15/EC și de Regulamentul (CE) nr. 1882/2003, Directiva 2006/11/CE privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității și Directivele “fiice” 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE și 86/280/CEE, modificate prin 88/347/CEE și 90/415/CEE, Directiva 91/676/CEE privind protecția apelor împotriva poluării cauzate de nitrații proveniți din surse agricole, amendată de Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

Directiva Cadru 2000/60/CE în domeniul apei constituie o abordare nouă în domeniul gospodăririi apelor, bazându-se pe principiul bazinal și impunând termene stricte pentru realizarea programului de măsuri. Obiectivul central al Directivei Cadru în domeniul Apei (DCA) este acela de a obține o „stare bună” pentru toate corpurile de apă, atât pentru cele de suprafață cât și pentru cele subterane, cu excepția corpurilor puternic modificate și artificiale, pentru care se definește „potențialul ecologic bun”. Conform acestei Directive, Statele Membre din Uniunea Europeană trebuie să asigure atingerea stării bune a tuturor apelor de suprafață până în anul 2015, mai puțin corpurile de apă pentru care se cer excepții de la atingerea obiectivelor de mediu.

În conformitate cu cerințele art. 14(1b) al Directivei Cadru Apă, la 22 decembrie 2013 a fost publicat *Documentul privind problemele importante de gospodărirea apelor* realizat la nivel bazinal și național, pentru asigurarea procesului de informare și consultare a publicului pe o durată de 6 luni (iunie 2014).

(<http://www.rowater.ro/SCAR/Planul%20de%20management.aspx>).

Documentul își propune să evidențieze problemele importante de gospodărirea apelor în România - problematici cheie care stau la baza stabilirii măsurilor necesare atingerii obiectivelor de mediu. Problemele importante de gospodărirea apelor sunt tratate în relație cu presiunile exercitate asupra corpurilor de apă de suprafață și subterane pentru care există riscul neatingerii obiectivelor de mediu, precum și a sectoarelor economice aferente acestor presiuni și sunt în concordanță cu problemele de gospodărire a apelor de la nivelul Districtului Internațional al Dunării în cadrul documentului Significant Water Management Issues 2013, elaborat de către Comisia Internațională pentru Protecția fluviului Dunărea (ICPDR), cu contribuția țărilor dunărene (<https://www.icpdr.org/main/SWMI-PP>).

Următoarele problematici importante privind gospodărirea apelor care afectează în mod direct sau indirect starea apelor de suprafață și apelor subterane, cu impact major în gestiunea resurselor de apă au fost identificate: poluarea cu substanțe organice, poluarea cu nutrienți, poluarea cu substanțe periculoase și alterările hidromorfologice.

Poluarea cu substanțe organice este cauzată în principal de emisiile directe sau indirecte de ape uzate insuficient epurate sau neepurate de la aglomerări umane, din surse industriale sau agricole, și produce schimbări semnificative în balanța oxigenului în apele de suprafață și în consecință are impact asupra compoziției speciilor/populațiilor acvatice și respectiv, asupra stării ecologice a apelor.

O problemă importantă de gospodărirea apelor este *poluarea cu nutrienți*, în special cu azot și fosfor. Nutrienții în exces conduc la eutrofizarea apelor, ceea ce determină schimbarea compoziției și scăderea biodiversității speciilor, precum și reducerea posibilității de utilizare a resurselor de apă în scop potabil, recreațional, etc. Ca și în cazul substanțelor organice, emisiile de nutrienți provin atât din surse punctiforme (ape uzate urbane, industriale și agricole neepurate sau insuficient epurate), cât și din surse difuze (în special, cele agricole: creșterea animalelor, utilizarea fertilizanților, etc).

Directiva *Consiliului 91/676/EEC privind Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole* este principalul instrument comunitar care reglementează poluarea cu nitrați provenită din agricultură. Principalele obiective ale acestei directive sunt reducerea poluării produsă sau indusă de nitrați din surse agricole, raționalizarea și optimizarea utilizării îngrășămintelor chimice și organice ce conțin compuși ai azotului și prevenirea poluării apelor cu nitrați. Aceste obiective sunt cuprinse în planuri de acțiune.

Conform planului de acțiune și articolelor 4 și 5 ale Directivei 91/676/EEC au fost elaborate și aplicate Coduri de bune practici agricole, cât și Programe de Acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole. Acestea s-au aplicat la început doar în zonele vulnerabile la poluarea cu nitrați din surse agricole, desemnate în România încă din anul 2005. La prima desemnare zonele vulnerabile la nitrați (ZVN) din surse agricole ocupau 6,94% din teritoriul României. În anul 2008 ZVN au fost revizuite, extinzându-se suprafața la 58% din teritoriul României. În anul 2013, în urma consultărilor cu Comisia Europeană s-a agreat ca România să nu mai desemneze zone vulnerabile la nitrați, ci să aplice prevederile Codului de Bune Practici Agricole și măsurile din Programele de Acțiune pe întreg teritoriul țării, conform prevederilor articolului 3 (5) al Directivei. Noul Program de Acțiune a fost îmbunătățit și aprobat prin Decizia nr. 221983/GC/12.06.2013, având, în principal, în vedere aplicarea principiului de prevenire a poluării.

Implementarea Directivei 91/676/EEC este pusă în practică în România de Planul de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, aprobat prin HG 964/2000 privind aprobarea Planului de acțiune pentru protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole, cu completările și modificările ulterioare, survenite în urma deciziei de aplicare a Programului de Acțiune pe întreg teritoriul României.

Prevederile programului de acțiune sunt obligatorii pentru toți fermierii care dețin sau administrează exploatații agricole și pentru autoritățile administrației publice locale ale comunelor, orașelor și municipiilor pe teritoriul cărora există exploatații agricole.

În vederea reducerii și prevenirii poluării cu nitrați din surse agricole, s-a prevăzut ca măsură generală de bază, pe întreg teritoriul României, aplicarea programelor de acțiune și respectarea Codului de Bune Practici Agricole pe întreg teritoriul României.

De asemenea, implementarea măsurilor conform cerințelor Directivei 91/271/CEE privind epurarea apelor uzate urbane, modificată și completată prin directiva 98/15/CE, contribuie la reducerea emisiilor de nutrienți.

La nivelul bazinelor/spațiilor hidrografice sunt necesare măsuri suplimentare pentru reducerea poluării generate de activitățile agricole (ferme zootehnice - poluare punctiformă, măsuri pentru reducerea poluării adresate poluării difuze generate de ferme zootehnice, vegetale și asupra terenurilor agricole), în vederea atingerii obiectivelor corpurilor de apă. Măsurile propuse sunt altele decât măsurile de bază pentru punerea în aplicare a Directivelor europene, în principal Directiva Consiliului 91/676/EEC privind Protecția apelor împotriva poluării cu nitrați din surse agricole. Măsurile suplimentare pentru activitățile agricole se referă la: reducerea eroziunii solului, aplicarea codului de

bune condiții agricole și de mediu și a altor coduri de bună practică în ferme, etc., consultanță/ instruire pentru fermieri, conversia terenurilor arabile în pășuni, realizarea și menținerea zonelor tampon de-a lungul apelor la o distanță mai mare decât cea prevăzută în Codul de Bune Practici Agricole, aplicarea agriculturii organice, precum și aplicarea oricăror măsuri specifice diferite de cele de bază pentru protejarea suplimentară a corpurilor de apă.

Obiectivul principal al Directivei Cadru 2000/60 a Uniunii Europene pentru apă îl reprezintă atingerea "stării bune" a apelor pentru Statele Membre până în anul 2015. În vederea atingerii "stării bune" a apelor se elaborează diferite scenarii de prognoză a calității apelor pe ciclu de planificare (2015, 2021 și 2027) care prevăd o serie de măsuri pentru reducerea poluării. În vederea evaluării prognozei privind calitatea apei la nivel de bazin/spațiu hidrografic, se au în vedere două scenarii, și anume:

- **“Scenariul de bază** ce presupune luarea de măsuri pentru implementarea Directivelor europene din domeniul calității apei în conformitate cu prevederile a cel puțin fiecărei Directive menționate în Anexa VI A a DCA;
- **Scenariul optim** ce presupune măsuri suplimentare față de măsurile din scenariul de bază pentru atingerea în 2015 a stării bune sau a potențialului ecologic bun al apelor în conformitate cu prevederile Directivei Cadru pentru Apă (Anexa VI B).

Modelul de prognoză a calității apelor WAQ în ceea ce privește nutrienții - azot total și fosfor total se utilizează pentru analiza caracterizării bazinelor hidrografice (presiuni semnificative, impact, risc) conform cerințelor art. 5 și stabilirea măsurilor de bază (scenariu de bază) și suplimentare (scenariu optim) pentru atingerea obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă.

Pentru fiecare scenariu se aplică ecuația de bilanț de încărcări luând în considerare atât sursele de poluare punctuale cât și cele difuze. Sursele punctuale luate în considerare sunt: aglomerări umane, unități industriale, unități agricole (ferme zootehnice) și alte surse punctuale (unitati militare, spitale, sedii sociale ale institutiilor, in situatia cand de la acestea se evacueaza ape direct in corpul de apa care nu ating obiectivele de mediu). Sursele difuze considerate sunt: scurgerile de pe terenurile agricole provenite din utilizarea îngrășămintelor în agricultură, sistemele individuale de colectare ape uzate fără conectare la sisteme centralizate. Se menționează că măsurile pentru programele de acțiune se aplică pe tot teritoriul țării. Pe lângă acestea se iau în considerare și încărcările provenite din fondul natural: aport din zone umede, scurgeri de pe terenuri naturale ocupate cu păduri, pășuni, culturi perene și depuneri din atmosferă.

De asemenea, prin aplicarea **modelului MONERIS** se pot realiza același tip de scenarii privind prognoza calității apelor, respectiv evaluarea emisiilor de nutrienți și a potențialul și efectului măsurilor de bază și suplimentare de reducere a nutrienților.

Poluarea cu substanțe chimice periculoase poate deteriora semnificativ starea corpurilor de apă și indirect poate avea efecte asupra stării de sănătate a populației. În conformitate cu prevederile directivelor europene în domeniul apelor, , există 3 tipuri de substanțe chimice periculoase, și anume:

- substanțe prioritare – poluanți sau grupe de poluanți care prezintă risc semnificativ asupra mediului acvatic, incluzând și apele utilizate pentru captarea apei potabile;
- substanțe prioritare periculoase – poluanți sau grupe de poluanți care prezintă același risc ca și cele precedente și în plus sunt toxice, persistente și bioacumulabile;
- poluanți specifici la nivel de bazin hidrografic - poluanți sau grupe de poluanți specifice unui anumit bazin hidrografic.

Din categoria substanțelor periculoase fac parte produsele chimice artificiale, metalele, hidrocarburile aromatice policiclice, fenolii, disruptorii endocrini și pesticidele, etc. În vederea atingerii și menținerii stării bune a apelor este necesară conformarea cu standardele de calitate impuse la nivel european (Directiva 2013/39/CE), reducerea progresivă a poluării cauzate de substanțele prioritare și de poluanții specifici, cât și stoparea sau eliminarea emisiilor, descărcărilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase.

În *Figura II.2.3.1* este ilustrată evoluția stării ecologice/potențialului ecologic al corpurilor de apă cuprinse în cel de-al doilea Plan de Management, comparativ cu primul Plan de Management, pentru cele două cicluri de planificare la 6 ani aferente.

Evoluția stării ecologice/potențialului ecologic al corpurilor de apă de suprafață –cel de al 2-lea Plan de Management (2021) și primul Plan de Management

(2015)

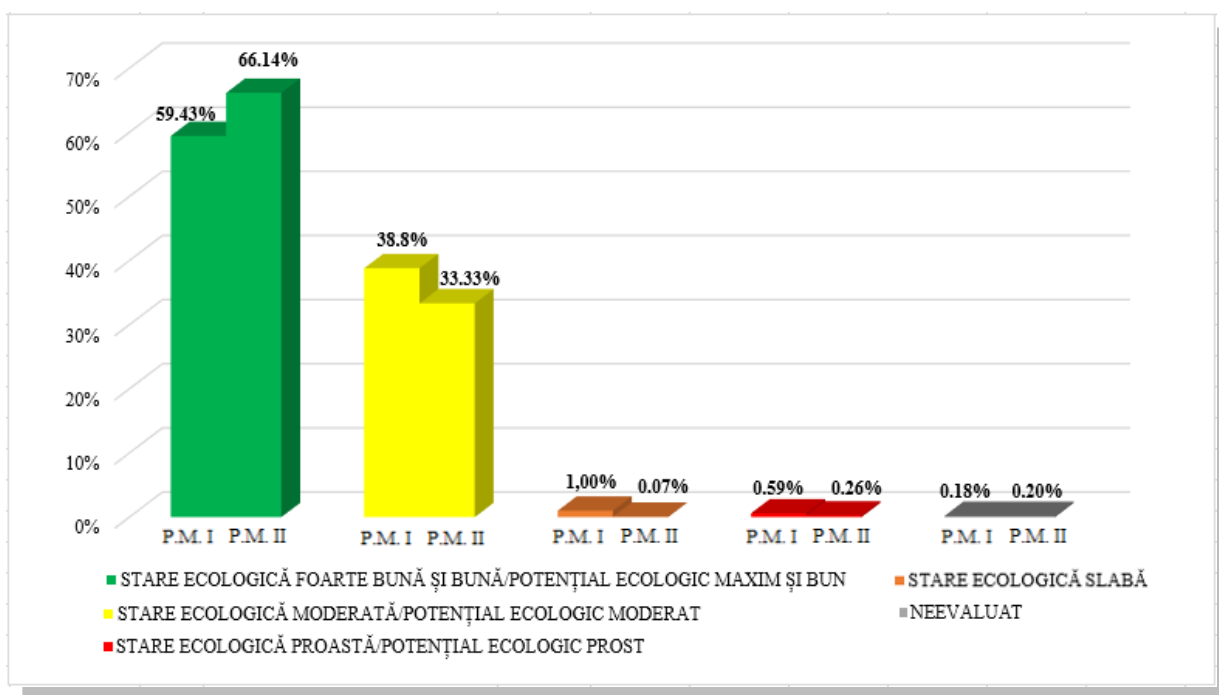

Figura II.2.3.1

(Sursa datelor: Administrația Națională „Apele Române”, cel de-al doilea Plan Național de Management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României - Sinteza planurilor de management la nivel de bazine/spații din România 2016-2021)

Având în vedere rezultatele evaluării stării ecologice/potențialului ecologic și stării în cadrul draft-ului (proiectului) Planului Național de Management al Bazinelor/spațiilor hidrografice 2016-2021, comparativ cu evaluarea din primul Plan de management, se constată creșterea procentului de corpuri de apă care ating starea bună/potențialul bun și starea chimică bună (cu cca 6,71 %, de la 59,43% la 66,14 %), ceea ce indică faptul că efectul măsurilor cuprinse în programele de măsuri pentru perioada 2010-2015 începe să se facă simțit. De asemenea s-a constatat reducerea procentului corpurilor de apă în stare ecologică “slabă” și “proastă”. Comparativ cu evaluarea stării chimice a corpurilor de apă de suprafață realizată în primul Plan de Management, se constată că procentul de corpuri de apă evaluate în stare bună a crescut cu 2,46 % (de la 93,26% la 97,72%).

Integrarea prevederilor Directivei Cadru Apă 2000/60/CE cu alte politici sectoriale reprezintă un aspect important în scopul identificării și evidențierii sinergiilor și potențialelor conflicte. Procesul este în derulare pentru a intensifica conlucrarea cu diferite sectoare precum hidroenergia și agricultura, coordonarea dintre managementul cantitativ

al resurselor de apă și managementul inundațiilor, în conformitate cu cerințele Directivei 2007/60/EC privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații, precum și mediul marin, prin Directiva privind Strategia Marină 2008/56 /EC. Acest fapt contribuie la elaborarea și completarea, strategiilor naționale și regionale, precum și la elaborarea noilor Planuri de management ale bazinelor/spațiilor hidrografice.

În cadrul celui de-al doilea Plan de management finalizat la 22 decembrie 2015, s-au stabilit măsuri pentru fiecare categorie de probleme importante de gospodărirea apelor, pe baza progreselor înregistrate în implementarea măsurilor prevăzute în primul Plan de management, a rezultatelor privind caracterizarea bazinelor/spațiilor hidrografice, impactului activităților umane și analizei economice a utilizării apei, atât pentru apele de suprafață, cât și pentru cele subterane, la nivelul anului 2013. Cel de-al doilea plan de management include în continuarea primului plan de management, măsuri de bază și suplimentare care se implementează până în anul 2021 și sunt stabilite, dacă este cazul, și măsuri pentru următorul ciclu de planificare pentru anul 2027, în vederea atingerii obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă.

Sursa datelor: Administrația Națională „Apele Române“

II.2.4. Politici, acțiuni și măsuri privind îmbunătățirea stării de calitate a apelor

Măsurile impuse de legislația națională care implementează Directivele Europene au ca obiectiv general conformarea cu cerințele Uniunii Europene în domeniul calității apei, prin îndeplinirea obligațiilor asumate prin Tratatul de Aderare la Uniunea Europeană și documentul “Poziția Comună a Uniunii Europene (CONF-RO 52/04), Bruxelles, 24 Noiembrie 2004, Capitolul 22 Mediu”. Documentele naționale de aplicare cuprind atât planurile de implementare a directivelor europene în domeniul calității apei, cât și documentele strategice naționale care asigură cadrul de realizare a acestora.

Managementul resurselor de apă necesită o abordare integrată a prevederilor Directivei Cadru Apă 2000/60/CE cu cele ale altor directive europene în domeniul apelor, precum și cu alte politici și strategii relevante ale anumitor sectoare, respectiv Directiva 2007/60/CE privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații, Directiva Cadru Strategia pentru Mediul Marin 2008/56/CE, sectorul hidroenergetic, protecția naturii, schimbările climatice, etc.

Procesul de integrare a managementului resurselor de apă din districtul bazinului hidrografic al Dunării cu alte politici, este promovat de către Declarația Dunării din 2010 și de documentele Uniunii Europene pentru salvagardarea resurselor de apă ale Europei (Blueprint - 2012). Aceste documente sunt avute în vedere și de România, în calitate de stat semnatar al Convenției privind cooperarea pentru protecția și utilizarea durabilă a fluviului Dunărea (Convenția pentru protecția fluviului Dunărea) și ca stat membru al Uniunii Europene.

În România, elaborarea strategiei și politicii naționale în domeniul gospodării apelor, asigurarea coordonării pentru aplicarea reglementărilor interne și internaționale din acest domeniu se realizează de către Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor – Direcția Managementul Resurselor de Apă. Gestionarea cantitativă și calitativă a resurselor de apă, administrarea lucrărilor de gospodărire a apelor, precum și aplicarea strategiei și politicii naționale, cu respectarea reglementărilor naționale în domeniu, se realizează de Administrația Națională "Apele Române", prin Administrațiile Bazinale de Apă din subordinea acesteia. Cadrul legislativ pentru gestionarea durabilă a resurselor de apă este asigurat prin Legea Apelor nr.107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În România conform Legii Apelor, Schema Directoare de Amenajare și Management ale Bazinelor Hidrografice este instrumentul principal de planificare, dezvoltare și gestionare a resurselor de apă la nivelul districtului de bazin hidrografic și este alcătuită din Planul de amenajare a bazinului hidrografic (PABH) - componentă de gospodărire cantitativă și Planul de management al bazinului hidrografic (PMBH) - componenta de gospodărire calitativă. Schemele Directoare de Amenajare și Management ale Bazinelor Hidrografice

se întocmesc în conformitate cu Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 1.258/2006 care aprobă Metodologia și Instrucțiunile tehnice de elaborare.

Strategia și politica națională în domeniul gospodăririi apelor are drept scop realizarea unei politici de gospodărire durabilă a apelor prin asigurarea protecției cantitativă și calitativă a apelor, apărarea împotriva acțiunilor distructive ale apelor, precum și valorificarea potențialului apelor în raport cu cerințele dezvoltării durabile a societății și în acord cu directivele europene în domeniul apelor. Pentru realizarea acestei politici se au în vedere următoarele obiective specifice:

- Îmbunătățirea stării apelor de suprafață și a apelor subterane prin implementarea planurilor de management ale bazinelor hidrografice, în conformitate cu prevederile Directivei Cadru Apă a Uniunii Europene;
- Implementarea Strategiei Naționale de Management al Riscului la Inundații, a planurilor și programelor necesare și realizarea măsurilor ce derivă din acestea, în concordanță cu prevederile legislației europene în domeniu;
- Elaborarea Schemelor Directoare de Amenajare a Bazinelor Hidrografice pentru folosințele de apă, în scopul diminuării efectelor negative ale fenomenelor naturale asupra vieții, bunurilor și activităților umane în corelare cu dezvoltarea economică și socială a țării;
- Implementarea Planului de protecție și reabilitate a țărmului românesc al Mării Negre împotriva eroziunii și promovarea unui management integrat al zonei costiere, conform recomandărilor europene în domeniu, inclusiv implementarea prevederilor Master Planului - Protecția și reabilitarea zonei costiere;
- Întărirea parteneriatului transfrontalier și internațional cu instituții similare din alte țări, în scopul monitorizării stadiului de implementare al înțelegerilor internaționale și promovării de proiecte comune.

În prezent se urmărește gospodăria durabilă a apelor pe baza aplicării legislației Uniunii Europene și în special a principiilor Directivei Cadru pentru Apă și Directivei Inundații, care au fost transpuse prin Legea Apelor 107/1996 cu modificările și completările ulterioare. În acest context, instrumentele de realizare a politicii și strategiei în domeniul apelor includ Schema Directoare de Amenajare și Management ale Bazinelor Hidrografice, managementul integrat al apelor pe bazine hidrografice și adaptarea capacității instituționale la cerințele managementului integrat. Pentru realizarea fiecărui obiectiv specific propus au fost planificate numeroase acțiuni. Unele dintre acestea au fost realizate până în prezent, altele sunt în curs de realizare sau vor fi realizate în etapa următoare.

Acțiunile necesare pentru îmbunătățirea stării apelor de suprafață și a apelor subterane au fost stabilite în cadrul Planurilor de Management ale Bazinelor Hidrografice, ca parte a Planului de Management al districtului internațional al Dunării, întocmit în conformitate cu prevederile Directivei Cadru Apă. Primele Planuri de Management ale bazinelor/spațiilor hidrografice, precum și Planul Național de Management, au fost aprobate prin H.G. nr. 80/26.01.2011 *pentru aprobarea Planului național de management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României*, Monitorul Oficial nr. 265/14.04.2011. Conform ciclului de planificare **următor de 6 ani, România a elaborat și făcut public la 22 decembrie 2014 proiectul Planului Național de Management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României, pentru perioada 2016-2021. Ca și în cazul primului ciclu de planificare 2009-2015, în elaborarea proiectelor Planurilor de Management la nivel bazinal și național s-au luat în considerare recomandările ghidurilor și documentelor dezvoltate în cadrul Strategiei Comune de Implementare a Directivei Cadru Apă, precum și cerințele formulate în Ghidul de raportare a Directivei Cadru Apă 2016, elaborat de Comisia Europeană împreună cu Statele Membre în anul 2014.**

Conform prevederilor legale, la 22 decembrie 2014, proiectele Planurilor de Management ale bazinelor/spațiilor hidrografice și a Planului Național de Management aferent porțiunii din bazinul hidrografic internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României au fost publicate pe website-urile Administrației Naționale „Apele Române” și ale Administrațiilor Bazinale de Ape și au fost supuse consultării publice pentru cel puțin o perioadă de 6 luni (22 iunie 2015).

La sfârșitul anului 2015, cele 11 Planuri de Management Bazinale, au fost avizate de către Comitetele de Bazin, și au fost publicate la 22 decembrie 2015 pe website-urile Administrațiilor Bazinale de Apă și al Administrației Naționale „Apele Române”, în conformitate cu prevederile Directivei Cadru Apă.

În cadrul procesului de evaluare strategică de mediu, în conformitate cu prevederile HG nr. 1076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, s-a stabilit că Planul Național de Management aferent porțiunii din Bazinul Hidrografic Internațional al fluviului Dunărea care este cuprinsă în teritoriul României pentru perioada 2016 – 2021 nu are efecte semnificative asupra mediului, nu necesită evaluare de mediu și poate fi supus procedurii de adoptare fără aviz de mediu. Versiunea finală a planului de management se regăsește la adresa:

<http://www.rowater.ro/SCAR/Planul%20de%20management.aspx>.

Prin implementarea și monitorizarea programelor de măsuri se vor atinge obiectivele de mediu pentru corpurile de apă, respectiv starea ecologică bună și potențialul ecologic bun. În vederea evaluării stadiului implementării programului de măsuri stabilit în cadrul Planurilor de Management ale bazinelor/spațiilor hidrografice (2009-2015) s-a avut în vedere realizarea măsurilor de bază și suplimentare prevăzute în anexele primului Plan de management ale căror termene de implementare se încadrează în perioada 2009-2015. De asemenea, au fost luate în considerare și măsurile din primul Plan de management care erau planificate să se realizeze după anul 2015, dar care au început să se implementeze în avans. În perioada 2009-2015 sunt implementate și se vor realiza măsuri de bază și suplimentare pentru aglomerările umane (apă potabilă, apă uzată, nămoluri de la stații de epurare) și activitățile industriale și agro-zootehnice (IED, Seveso III), precum și a altor măsuri de baza referitoare la reglementarea / autorizarea, controlul și monitorizarea surselor de poluare punctiforme și difuze și alterarilor hidromorfologice. De asemenea, o serie de măsuri suplimentare planificate au fost realizate sau sunt în curs de implementare până la sfârșitul anului 2015.

În vederea atingerii obiectivelor de mediu și menținerii stării bune a corpurilor de apă de suprafață și subterane, în perioada 2016 – 2021 se continuă implementarea măsurilor pentru aglomerările umane, activitățile industriale și agricole, precum și pentru alterările hidromorfologice, al căror termen de realizare este perioada 2019 – 2020. Tipurile de măsuri sunt similare cu cele implementate pe parcursul primului ciclu de planificare, respectiv în principal măsuri pentru implementarea cerințelor directivelor europene, la care sunt adăugate noi tipuri de măsuri recomandate de Comisia Europeană în ghidurile Strategiei comune pentru implementarea Directivei cadru Apă (CIS WFD): măsuri de stocare naturală a apelor (NWRM), măsuri de reducere a pierderilor de apă, măsuri de reutilizare a apelor, măsuri în contextul schimbărilor climatice, etc.

Inundațiile reprezintă o amenințare la siguranța și sănătatea umană. Directiva 2007/60/CE privind evaluarea și gestionarea riscului la inundații și programul de acțiune al ICPDR cu privire la apărarea împotriva inundațiilor au stabilit cadrul pentru managementul inundațiilor în bazinul Dunării. Măsurile pentru protecția împotriva inundațiilor pot afecta starea apelor de suprafață (ex. diguri și poldere), însă unele măsuri pot sprijini atingerea obiectivelor Directivei Inundații, cât și ale Directivei Cadru Apă (de ex. prin reconectarea zonelor umede adiacente și a luncii inundabile). Pentru a asigura cele mai bune soluții posibile, este necesară o elaborare coordonată a celui de-al doilea plan de Management și a primului Plan de management al riscului la inundații al Dunării până în anul 2015.

În vederea stabilirii acțiunilor concrete pentru implementarea Directivei 60/2007 privind evaluarea și gestionarea riscurilor la inundații, s-a elaborat Strategia națională de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung, aprobată prin H.G. nr. 846/2010. Strategia are ca obiectiv principal prevenirea și reducerea consecințelor inundațiilor asupra vieții și sănătății oamenilor, activităților socio-economice și a mediului. Pe baza Strategiei Naționale de Management al Riscului la Inundații s-au elaborat Planurile pentru Prevenirea, Protecția și Diminuarea Efectelor Inundațiilor (PPPDEI), conform cerințelor Directivei 2007/60/CE (Directiva Inundații), în scopul reducerii riscului de producere a dezastrelor naturale (inundații) cu efect asupra populației, prin implementarea măsurilor preventive în cele mai vulnerabile zone, pe termen mediu (2020). Pe baza acestora se vor actualiza/dezvolta Planurile de Amenajare ale bazinelor hidrografice și Planurile de Management al Riscului la Inundații.

De asemenea, Strategia națională de management al riscului la inundații pe termen mediu și lung promovează aplicarea măsurilor de restaurare a zonelor naturale inundabile în scopul reactivării capacității zonelor umede și a luncilor inundabile de a reține apa și de a diminua impactul inundațiilor, respectiv păstrarea zonelor inundabile actuale, cu vulnerabilitate scăzută, pentru atenuarea naturală a undelor de viitură, cu respectarea principiilor strategiei.

Este de așteptat ca deficitul de apă și seceta să devină relevante în timp pentru managementul resurselor de apă din bazinul hidrografic, în acest sens acordându-se o atenție sporită schimbărilor climatice. La nivelul țărilor dunărene, deficitul de apă și seceta nu sunt considerate ca fiind probleme importante de gospodărirea apei pentru majoritatea țărilor, dar o serie de țări le iau în considerare la nivel național. În România, potrivit datelor EUROSTAT, indicele de exploatare al apei WEI+ pentru România se află sub limita de 20% care constituie pragul de vertizare pentru deficitul de apă și cu mult sub 40% care constituie limita pentru deficitul sever de apă:

(<http://ec.europa.eu/eurostat/tgm/table.do?tab=table&init=1&language=en&pcode=tsdnr310&plugin=1>). De asemenea, conform raportului UNESCO World Water Assessment Programme 2012 "Managementul apei în condițiile incertitudinilor și riscului", în perspectiva anului 2050, România nu va intra sub incidența riscului de epuizare al resurselor de apă, având o estimare a cantității de apă disponibilă anual de cel puțin 1,7 milioane litri de apă /locuitor. Totuși, principalele sectoare semnalate ca fiind posibil afectate de secetă și deficit de apă sunt agricultura, biodiversitatea, producerea energiei electrice, navigația și sănătatea publică.

(<http://www.unesco.org/new/en/natural-sciences/environment/water/wwap/wwdr/wwdr4-2012/>)

Gestionarea situațiilor de urgență generate de seceta hidrologică este stabilită prin Regulamentul privind gestionarea situațiilor de urgență generate de inundații, fenomene periculoase, accidente la construcții hidrotehnice și poluări accidentale, aprobat prin Ordinul comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și ministrul administrației și internelor nr. 1422/192/2012, care prevede întocmirea unor Rapoarte operative ce cuprind: zona în care s-a impus introducerea restricțiilor, situația hidrometeorologică care a determinat introducerea restricțiilor, măsuri întreprinse pentru suplimentarea debitelor pe râuri din acumulările situate în zonă, programul de restricții, măsuri de raționalizare a folosinței apei și transmiterea de rapoarte operative zilnice până la revenirea la situația normală. De asemenea, în cadrul Normelor metodologice pentru elaborarea regulamentelor de exploatare bazinale și a regulamentelor – cadru pentru exploatarea barajelor, lacurilor de acumulare și prizelor de alimentare cu apă, aprobate prin Ordinul nr. 76/2006, sunt prevăzute măsuri operative care sunt prevăzute în Regulamentele de exploatare ale barajelor și lacurilor de acumulare la ape mici.

Fiecare bazin/spațiu hidrografic întocmește "Planuri de restricții și folosire a apei în perioade deficitare", cu termene și responsabilități, care se actualizează ori de câte ori este necesar. Planul de restricții se elaborează conform Ordinului nr. 9/2006 al ministrului

mediului și gospodăririi apelor pentru aprobarea Metodologiei privind elaborarea planurilor de restricții și folosire a apei în perioadele deficitare. Planul de restricții cu aplicabilitate în perioada 2013-2017 are ca scop stabilirea restricțiilor temporare în folosirea apelor în situațiile când din cauze obiective (secetă/calamități naturale) debitele de apă contractate nu pot fi asigurate tuturor utilizatorilor.

La nivelul districtului bazinului hidrografic al Dunării, cât și în România, sunt planificate sau sunt deja în curs de implementare măsuri specifice pentru adaptarea la schimbările climatice referitoare la deficitul de apă, cum ar fi: creșterea eficienței irigațiilor, reducerea pierderilor din rețelele de distribuție a apei, cartografierea episoadelor de secetă și prognoză, educarea publicului cu privire la măsurile de economisire a apei, instrumente economice pentru plăți, reutilizarea apelor uzate, etc.

Referitor la protecția naturii, în ultimii ani rețeaua națională de arii naturale protejate a fost completată cu desemnarea siturilor Natura 2000, iar legislația cuprinde prevederi specifice privind protecția și îmbunătățirea stării favorabile de conservare a speciilor și habitatelor sălbatice de interes comunitar. Pornind de la abordarea integrată a tuturor aspectelor relevante pentru resursele de apă, Directiva Cadru Apă menționează în cuprinsul său relația cu habitatele și speciile unde menținerea sau îmbunătățirea stării apei este un factor important în protecția lor. În acest sens, se prevede obligativitatea realizării și actualizării unui registru al zonelor protejate care să includă și această categorie de habitate și specii.

Efortul comun al utilizatorilor de apă, al factorilor interesați și publicului larg, al autorităților de gospodărire a apelor, prin aplicarea măsurilor prevăzute în strategiile și planurile pentru gospodărire integrată a resurselor de apă, va conduce la atingerea obiectivelor de mediu ale corpurilor de apă, fiind în același timp o oportunitate pentru această generație, pentru oameni și organizații, de a lucra împreună în scopul îmbunătățirii mediului acvatic în toate aspectele lui.

Sursa datelor: Administrația Națională „Apele Române“

Politicile, acțiunile și măsurile privind îmbunătățirea stării de calitate a apelor în județul Buzău, sunt cuprinse în Planul de Management al spațiului hidrografic Buzău-Ialomița (pentru părțile de bazine hidrografice Buzău, Sărata și Călmățui, aflate pe teritoriul județului Buzău), în Planul de Management al spațiului hidrografic Siret (pentru parte de bazin hidrografic Rîmnicu Sărat aflat pe teritoriul Județului Buzău) și în Planul Local de Acțiune pentru Mediu, adoptat de către APM Buzău. Toate aceste planuri se găsesc afișate pe website-urile autorităților emitente. Fiecare instituție care a elaborat planurile mai sus amintite, a avut obligația realizării de rapoarte periodice pentru evaluarea stadiului realizării măsurilor cuprinse în aceste planuri, care și ele se găsesc afișate pe website-urile autorităților care le-au întocmit.

Referitor la spațiul hidrografic Buzău-Ialomița (care include o parte din teritoriul administrativ al județului Buzău) există întocmit proiectul celui de-al doilea Plan de Management al spațiului hidrografic Buzău Ialomița (al 2-lea ciclu de planificare 2016-2021), care a fost publicat pe website-ul Administrației Bazinale de Apă Buzău Ialomița.

Prin acest proiect de plan s-a urmărit :

- delimitarea și revizuirea numărului de corpuri de apă din spațiul Buzău Ialomița (inclusiv și pentru județul Buzău);
- identificarea tuturor presiunilor asupra corpurilor de apă din spațiul hidrografic Buzău Ialomița;
- evaluarea impactului hidromorfologic în spațiul hidrografic Buzău Ialomița;
- evaluarea impactului și caracterizarea apelor subterane din spațiul hidrografic Buzău Ialomița;
- evaluarea impactului și caracterizarea apelor de suprafață în spațiul hidrografic Buzău Ialomița;

- îmbunătățirea calității apei subterane prin mărirea numărului de corpuri de apă subterane de la starea chimică proastă la starea chimică bună;
- îmbunătățirea stării ecologice (care are 5 clase de la I-foarte bună, II-bună, III-moderată, IV-slabă și V-proastă) și chimice (care are 2 clase, B-bună și P-proastă) a apelor de suprafață, prin micșorarea numărului de corpuri de apă în stare ecologică și chimică proastă și mărirea numărului de corpuri de apă în stare ecologică și chimică bună.

Obiectivele de mediu ale acestui proiect de plan sunt:

- atingerea în anul 2021 a stării ecologice și stării chimice bune pentru corpurile de apă de suprafață naturale;
- atingerea în anul 2021 a potențialului ecologic bun și stării chimice bune pentru corpurile de apă de suprafață puternic modificate și artificiale;
- atingerea în anul 2021 a stării chimice și a stării cantitative bune pentru corpurile de apă subterane;
- atingerea în anul 2021 a obiectivelor de mediu prevăzute de legislația specifică pentru ariile protejate.

III. SOLUL

Solul este definit ca stratul de la suprafața scoarței terestre și reprezintă partea superioară, afânată a litosferei care se află într-o continuă evoluție sub influența factorilor pedogenetici. Este format din particule minerale, materii organice, apă, aer și organisme vii.

Solul are multiple funcții economice și biologice deoarece determină producția agricolă și starea pădurilor, este sursă de materii prime dar și de biodiversitate, habitate, specii, condiționează învelișul vegetal, precum și calitatea apei, reglează scurgerea lichidă și solidă în bazinele hidrografice și acționează ca o geomembrană pentru diminuarea poluării aerului și a apei prin reținerea, reciclarea și neutralizarea poluanților, cum sunt substanțele chimice folosite în agricultură, deșeurile și reziduurile organice și alte substanțe chimice. Solul reprezintă un patrimoniu geologic și arheologic.

Având în vedere că pentru formarea unui strat de sol cca. 20 cm (stratul minim necesar pentru dezvoltarea unei plante) sunt necesari aproximativ 7000 de ani, este lesne de înțeles că solul poate fi considerat practic o resursă naturală neregenerabilă, pe care, datorită rolului crucial avut pentru activitățile umane și supraviețuirea ecosistemelor, avem datoria să o protejăm.

III.1 Calitatea solurilor: stare și tendințe

III.1.1 Repartiția terenurilor pe clase de calitate

Potrivit reglementărilor în vigoare, calitatea solurilor cuprinde totalitatea însușirilor solului care îi asigură acestuia un anumit grad de fertilitate naturală. Calitatea terenurilor cuprinde atât fertilitatea solului, cât și modul de manifestare față de plante a celorlalți factori de mediu. Din acest punct de vedere calitatea terenurilor este reprezentată de favorabilitatea, respectiv nota de bonitare pentru condiții naturale, privind o anumită folosință. Obiectul bonității îl constituie unitățile de teritoriu ecologic omogene (TEO). În urma bonității, fiecare TEO este evaluat în note (puncte) de bonitare, permițând astfel clasificarea terenurilor agricole în clase de favorabilitate, respectiv de calitate, și estimarea producției potențiale pentru condiții naturale și/sau potențate. În studiile pedologice, terenurile sunt grupate după numărul punctelor de bonitare în clase de favorabilitate și **clase de calitate**.

Numărul de puncte de bonitare se obține printr-o operațiune complexă de cunoaștere aprofundată a unui teren, exprimând favorabilitatea acestuia pentru cerințele de existență ale unor plante de cultură date, în condiții climatice normale și în cadrul folosirii raționale.

Pentru folosințe (arabil, pășune, fânețe, vii și livezi) sunt stabilite clase de calitate de la 1 la 5, iar gruparea terenurilor în 5 clase de calitate se va face în funcție de nota de bonitare naturală pentru categoria de folosință existentă în momentul cartării, calculată pentru fiecare TEO, după cum urmează:

- clasa I : 81—100 de puncte de bonitare;
- clasa a II-a : 61—80 de puncte de bonitare;
- clasa a III-a : 41—60 de puncte de bonitare;
- clasa a IV-a : 21—40 de puncte de bonitare;
- clasa a V-a : 1—20 de puncte de bonitare.

Tabelul III.1.1.1, de mai jos, prezintă încadrarea solurilor din județul Buzău pe clase de calitate, comparativ între anii 2010 și 2017.

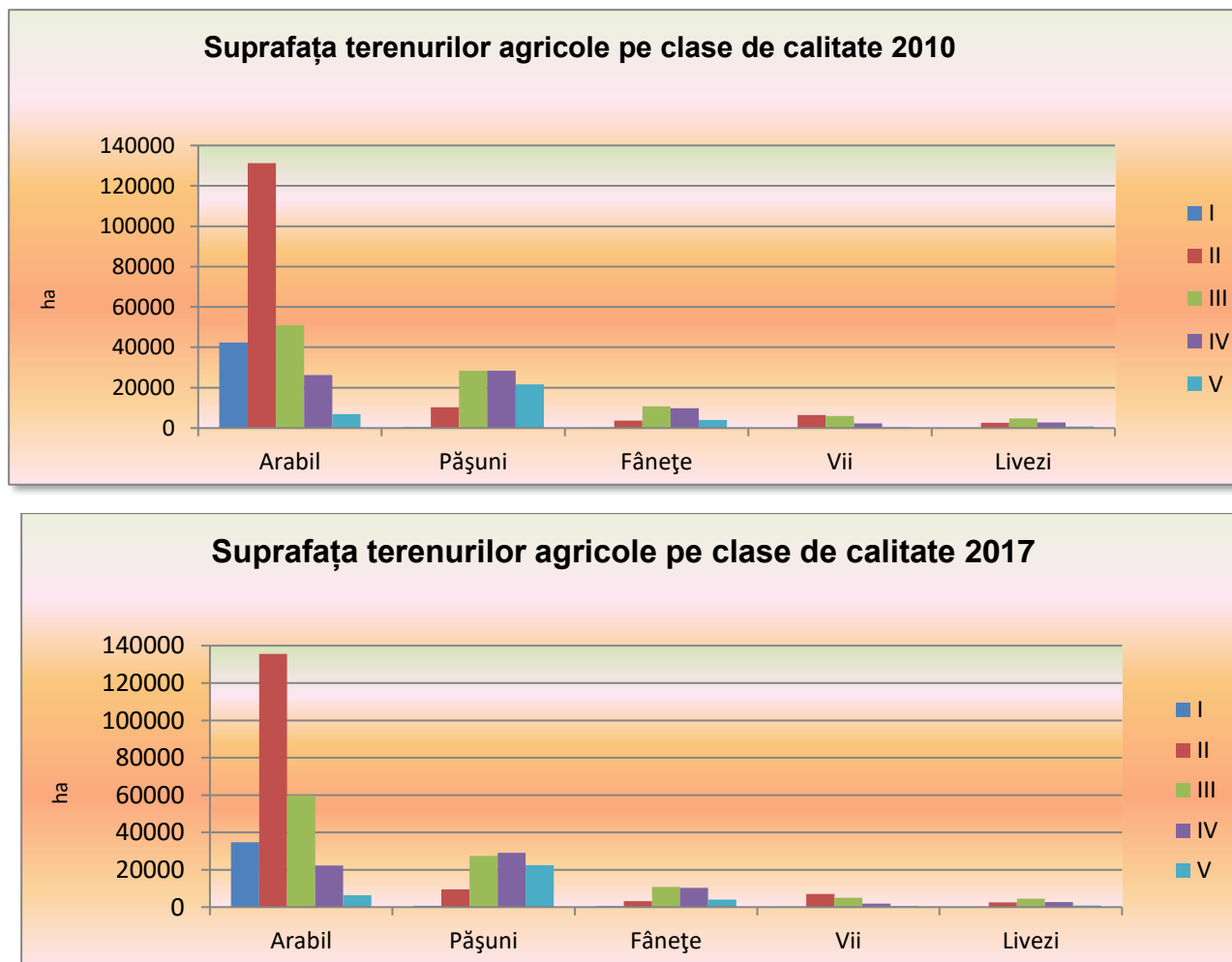
Tabelul III.1.1.1. Clase de calitate ale solurilor din județul Buzău, comparativ între anii 2010 și 2017

Categorii de folosință	Suprafața totală			Clasa de calitate ¹										Încadrare medie
	2010 (ha/ % din total agricol)	2017 (ha/ % din total agricol)	cartată în 2017 (ha)	I		II		III		IV		V		
				2010 (ha/ % din total folo- sință)	2017 (ha/ % din total folo- sință)	2010 (ha/ % din total folo- sință)	2017 (ha/ % din total folo- sință)	2010 (ha/ % din total folo- sință)	2017 (ha/ % din total folo- sință)	2010 (ha/ % din total folo- sință)	2017 (ha/ % din total folo- sință)	2010 (ha/ % din total folo- sință)	2017 (ha/ % din total folo- sință)	
Arabil	257740 64,1	258671 64,36	253139	42390 16,45	34739 13,43	131168 50,89	135607 52,42	51041 19,8	59784 23,11	26237 10,18	22207 8,59	6904 2,68	6334 2,45	III
Pășuni	89206 22,19	89050 22,16	69041	514 0,58	663 0,74	10248 11,49	9467 10,63	28350 31,78	27372 30,74	28405 31,84	29138 32,72	21689 24,31	22409 25,17	IV
Fâne- țe	28725 7,14	28923 7,2	18086	382 1,33	611 2,11	3737 13,01	3286 11,36	10787 37,55	10763 37,21	9774 34,03	10308 35,64	4045 14,08	3955 13,68	IV
Vii	15444 3,84	14538 3,62	14538	91 0,59	181 1,25	6535 42,31	7052 48,51	6004 38,88	4993 34,34	2265 14,67	1840 12,66	549 3,55	472 3,24	III
Livezi	10954 2,73	10713 2,66	8741	1 0,01	1 0,01	2627 23,98	2618 24,44	4713 43,03	4456 41,59	2754 25,14	2678 25	859 7,84	960 8,96	III
Total agricol	402069 100	401895 100	363545	43378	36195	154315	158030	100895	107368	69435	66171	30046	34130	III

Notă: ¹Încadrarea în clasele de calitate se referă numai la suprafața agricolă totală a județului.

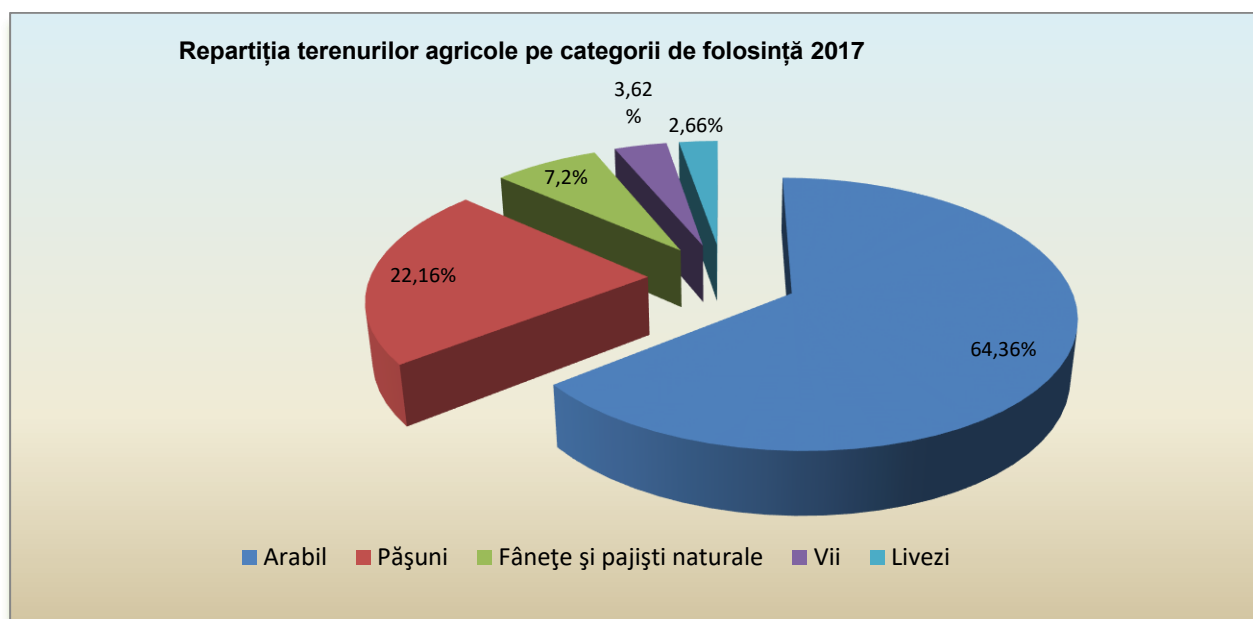
Sursa: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău

Fig. III.1.1.1. Clasificarea terenurilor pe categorii de folosință și clase calitate, comparație între anii 2010 – 2017

Sursa: *Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău*

Fig. III.1.1.1. Repartiția terenurilor agricole pe categorii de folosință în anul 2017

Sursa : *Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău*

După cum se poate observa din datele prezentate comparativ pentru anii 2010 și 2017 suprafața totală a terenurilor agricole a cunoscut o ușoară scădere, nesemnificativă, cu 174 de hectare. Aceasta datorită scăderii suprafețelor acoperite cu vii, pășuni și livezi, care nu a compensat creșterea înregistrată în cazul suprafețelor acoperite de terenuri arabile și fânețe.

Din totalul terenurilor agricole, ponderea cea mai mare o dețin terenurile arabile (64,36%) dintre care cele mai multe se găsesc în clasele de calitate II (50,89% în 2010 respectiv 52,42% în anul 2017) și III (19,8% pentru anul 2010 și respectiv 23,11% pentru 2017), urmate ca pondere de pășuni (22,19% pentru 2010 și respectiv 22,16% pentru 2017), cele mai multe dintre acestea fiind încadrate în clasele de calitate III, IV și V, iar cea mai mică pondere o au livezile cu un procent de 2,66%.

Clasele de calitate ale terenurilor dau pretabilitatea acestora pentru folosințele agricole. Unitatea de pretabilitate a terenului reprezintă arealul rezultat prin gruparea unităților de teren conform unui anumit set de caracteristici specifice, în vederea stabilirii categoriilor de folosință.

Studiul pedologic cuprinde gruparea terenurilor agricole productive în clase de pretabilitate după folosință (arabil, vii, livezi, pășuni, fânețe). Din acest punct de vedere terenurile variază de la cele mai bune și ușor utilizabile în agricultură până la cele fără valoare agricolă, dar care pot fi folosite în alte scopuri. Gruparea terenurilor după unitatea de pretabilitate cuprinde 6 clase de teren.

Evoluția repartiției terenurilor pe clase de pretabilitate între anii 2010 și 2017, potrivit datelor puse la dispoziție de Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău, este prezentată în tabelul III.1.1.2 și în graficele de mai jos.

Tabelul III.1.1.2. Repartiția terenurilor pe clase de pretabilitate în județul Buzău pentru anii 2010 și 2017

Nr crt	Specificație	U.M.	Clase de pretabilitate ale solurilor ¹												Total cartat (ha)		Supr. totală 2017 (ha)
			I		II		III		IV		V		VI		2010	2017	
			2010	2017	2010	2017	2010	2017	2010	2017	2010	2017	2010	2017			
1	Arabil	ha	23853	38266	18752	46113	4682	8561	4678	3259	8104	1230	560	209	53329	97638	258671
2	Pajiști*	ha	70	65	8190	9866	9164	7347	12849	17010	171	2044	1837	138	32281	36470	117973
3	Vii	ha	327	693	471	1457	441	689	2540	1224	257	388	62	670	4098	5121	14538
4	Livezi	ha	107	99	559	312	517	402	506	551	110	70	310	723	2108	2157	10713
Total		ha	24357	39123	27972	57748	14803	16999	20573	22044	1342	3732	2769	1740	91816	141386	401895

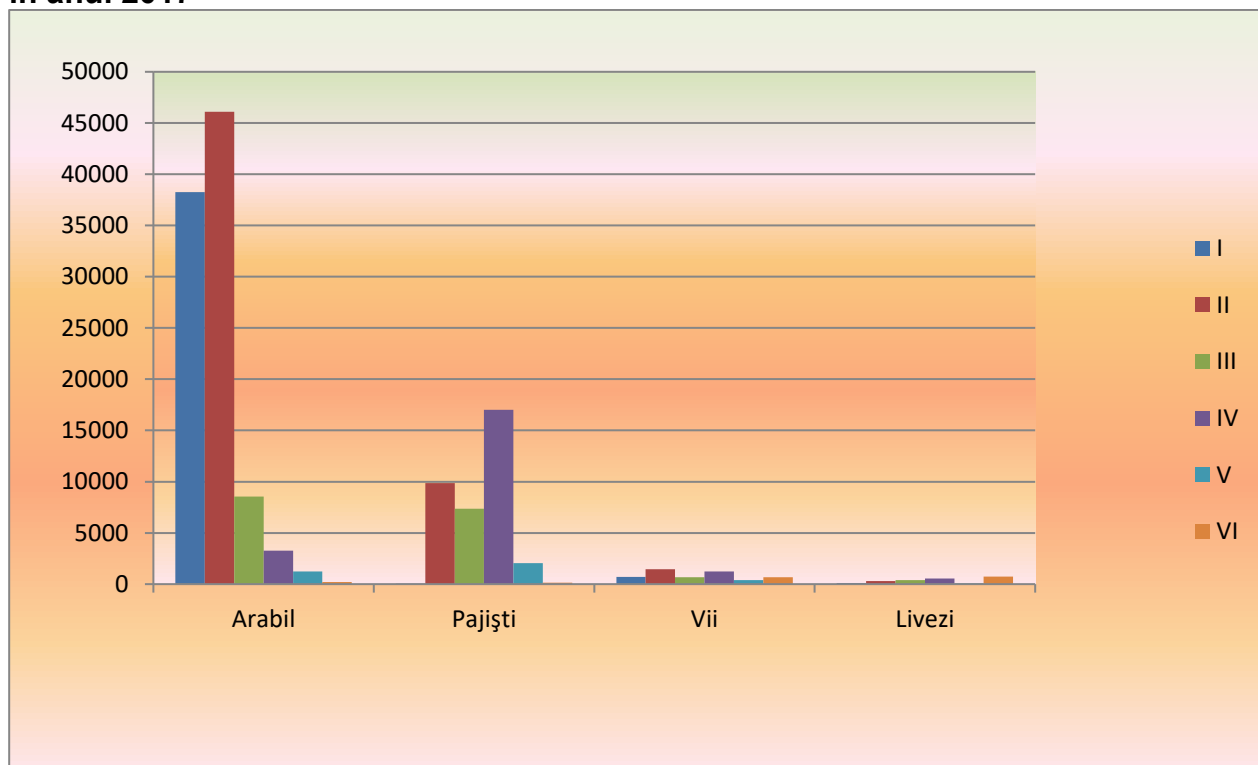
Notă: ¹Încadrarea în clase de pretabilitate se referă numai la suprafața agricolă cartată;

*Încadrarea în clase de pretabilitate ale solurilor se efectuează pentru pajiști (pășuni și fânețe).

Sursa: *Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău*

După cum se poate vedea în tabelul de mai sus, în perioada analizată, se poate remarca o creștere semnificativă a suprafețelor cartate pentru toate categoriile de folosințe. De asemenea, pot fi evidențiate creșteri substanțiale și pentru suprafețele arabile încadrate la clasele I, II, III de pretabilitate, pentru pajiștile încadrate la clasele II, IV și V de pretabilitate, precum și pentru suprafețele acoperite cu vii încadrate în clasele I, II, III, V și VI de pretabilitate.

Figura III.1.1.2. Repartiția terenurilor pe clase de pretabilitate în județul Buzău, în anul 2017

Sursa: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău

După cum se poate urmări, terenurile cartate arabile se încadrează în cea mai mare parte în clasele de bonitate II și I, terenurile cartate cu vii se încadrează prioritar în clasele II și IV, terenurile cartate cu livezi în clasele VI și IV, iar terenurile cartate cu pajiști în clasele IV și II.

III.1.2 Terenuri afectate de diverși factori limitativi

Solul poate fi afectat fie de factori naturali (clima, forme de relief, etc.), fie de acțiuni antropice agricole și industriale. Factorii menționați pot acționa sinergic în sens negativ, având ca efect scăderea calității solului și chiar anularea funcțiilor acestuia. Activitățile antropice produc dereglare funcționării normale a solului ca biotop în cadrul diferitelor ecosisteme naturale sau artificiale, afectând fertilitatea și capacitatea sa bioproductivă, atât din punct de vedere cantitativ cât și calitativ.

Deoarece reprezintă o resursă limitată și neregenerabilă, degradarea solului are un impact puternic asupra altor zone de interes, precum: apa, sănătatea populației, schimbările climatice, protecția naturii, supraviețuirea ecosistemelor, securitate alimentară.

Datele primite de la Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău, privind inventarul terenurilor afectate de diferite procese pentru perioada 2012 - 2017 sunt prezentate în Tabelul III.1.2.1. de mai jos:

Tabelul III.1.2.1. Inventarul terenurilor afectate de diferite procese naturale și antropice în perioada 2012 – 2017

Nr. Crt	Procese naturale/antropice	Suprafețe afectate de diferite procese (ha)					
		2012	2013	2014	2015	2016	2017
1	Secetă						
2	Exces de umiditate	19664	19664	19683	19683	20304	20304
3	Eroziunea solului prin apă	38551	38551	38551	38551	38537	38537
4	Alunecări de teren din care:	5974	5974	5974	5974	5974	5974
	-alunecări în brazde	2057	2057	2057	2057	2057	2057
	- alunecări în valuri	3405	3405	3405	3405	3405	3405
	- alunecări în trepte	512	512	512	512	512	512
5	Risc eroziunea solului prin vânt (terenuri nisipoase)	4641	4641	4721	4721	4721	4721
6	Sărăturarea solului (salinizarea +alcalizare)	41218	41218	41265	41265	41595	41595
7	Compactarea primară a solului						
8	Formarea crustei						
9	Rezervă mică de humus	101745	101745	101781	101781	114523	114523
10	Aciditate puternică și moderată	8039	8039	8039	8039	8146	8146
11	Asigurarea slabă cu fosfor mobil	84972	84972	89372	89372	95379	95379
12	Asigurarea slabă cu potasiu mobil	13264	13264	13740	13740	13761	13761
13	Asigurarea slabă cu azot	31186	31186	32237	32237	33370	33370
14	Carențe de microelemente (zinc)						
15	Acoperirea terenurilor cu deșeuri și reziduuri solide	157	157	172	172	172	172

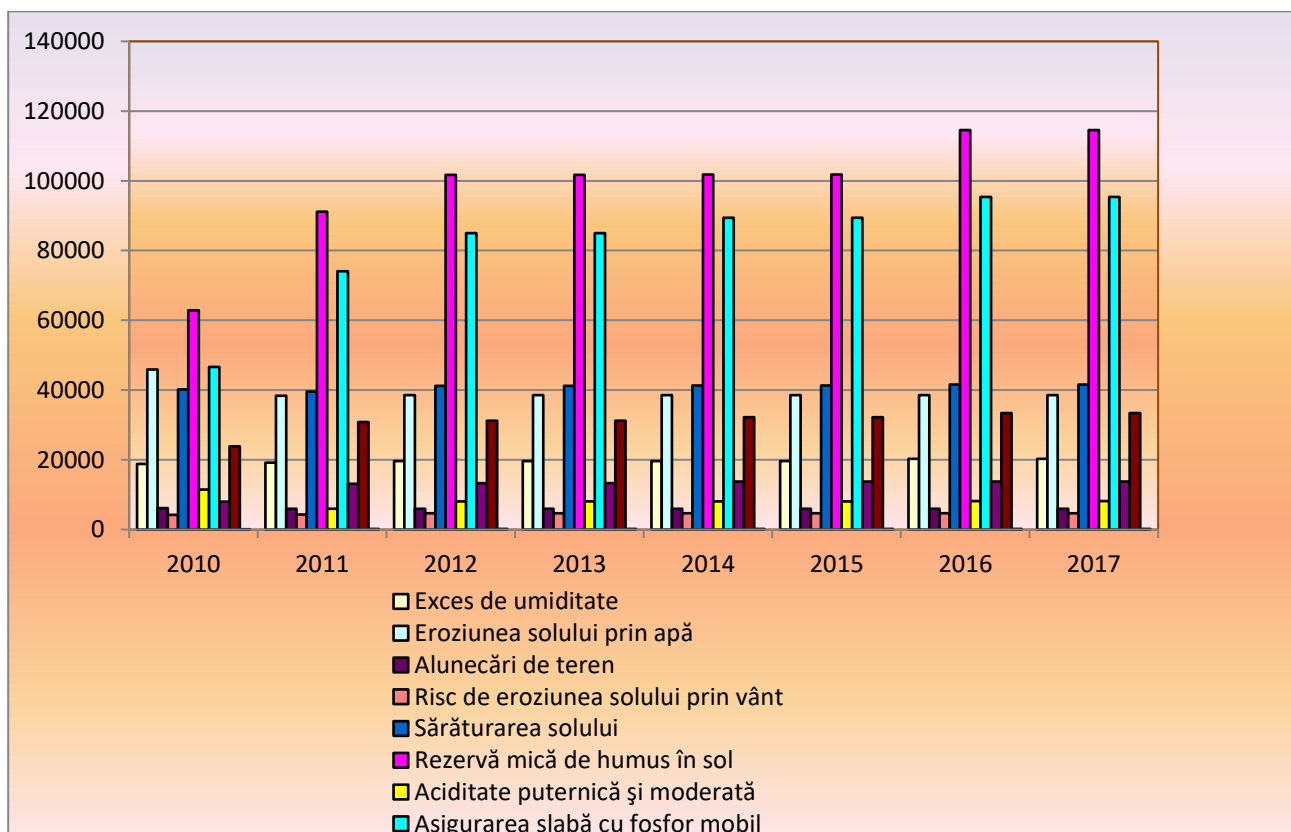
16	Poluarea chimică a solului, din care:						
	- excesiv poluate						
	- poluate cu petrol						
	- poluare cu substanțe purtate de vânt						

Notă: pentru rubricile necompletate nu deținem date

Sursa: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău

Conform datelor prezentate mai sus se remarcă o creștere a suprafețelor terenurilor afectate de exces de umiditate, a celor cu o rezervă mică de humus, a terenurilor cu risc de eroziune a solului prin vânt, a terenurilor sărăturate, precum și a celor cu o asigurare slabă cu fosfor, potasiu mobil și azot sau acoperite cu deșeuri și reziduuri solide.

Fig. III.1.2.1. Evoluția suprafețelor afectate de procese limitative naturale și antropice în perioada 2010 – 2017

Sursa: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău

În tabelul III.1.2.2. de mai jos, este prezentată evoluția terenurilor ocupate de depozite de deșeuri, elaborată pe baza datelor furnizate de autoritățile administrației publice locale și de operatorii depozitelor de deșeuri.

Tabelul III.1.2.2. Evoluția terenurilor ocupate cu depozite neconforme de deșeuri în perioada 2009 – 2017

Nr. crt.	Tip depozit de deșeuri	Suprafețe ocupate (ha)							
		16.07.2009	31.12.2009	31.12.2010	31.12.2011	31.12.2012	31.12.2013	31.12.2014	31.12.2017
1	Depozite neconforme de deșeuri municipale din zona urbană	18,42	18,42	18,42	18,42	18,42	18,42	18,42	15,4753**
1.1	DM Buzău	10	10	10	10	10	10	10	10
1.2	DM Rm. Sărat	8	8	8	8	8	8	8	5,3512**
1.3	DM Nehoiu	0,42	0,42	0,42	0,42	0,42	0,42	0,42	0,1241**
2	Spații neconforme de depozitare a deșeurilor din zona rurală	160,94	157,77	157,77*	157,77*	157,77*	157,77*	157,77*	157,77*
3	Depozite neconforme de deșeuri industriale nepericuloase	39,3926	39,3926	39,3926	39,3926	39,3926	39,0926	39,0926	39,0926
3.1	DINP SC HOEGANAES CORPORATION EUROPE SA Buzău	0,3	0,3	0,3	0,3	0,3	0	0	0
3.2	DINP SC AGRANA ROMÂNIA SA Buzău – Batal Vechi	6,0926	6,0926	6,0926	6,0926	6,0926	6,0926	6,0926	6,0926
3.3	DINP SC AGRANA ROMÂNIA SA Buzău – Batal Nou	33	33	33	33	33	33	33	33

4	Depozite neconforme de deșeuri industriale periculoase	9,707	9,707	9,707	9,707	10,959	10,959	9,969	10,2524
4.1	DIP Tisău OMV PETROM SA - E&P - ASSET IX MOLDOVA SUD	0,99	0,99	0,99	0,99	0,99	0,99	0	0
4.2	DIP râu SC RAFINARIA "VENUS OILREG" SA	6,2	6,2	6,2	6,2	6,2	6,2	6,2	6,2
4.3	DIP incintă SC RAFINARIA "VENUS OILREG" SA	0,09	0,09	0,09	0,09	1,342	1,342	1,342	1,342
4.4	DIP SC FERMIT SA Rm. Sărat	0,787	0,787	0,787	0,787	0,787	0,787	0,787	1,0704
4.5	DIP SC DUCTIL STEEL SA Buzău, SC CORD SA Buzău	1,64	1,64	1,64	1,64	1,64	1,64	1,64	1,64
Total suprafață depozite neconforme		228,46	225,29	225,2896	225,2896	226,5416	226,2416	225,2516	222,5903
5	Depozite conforme de deșeuri nepericuloase	15,2	15,2	15,2	15,2	15,7	15,7	15,7	15,7
5.1	DNP RER Servicii Ecologice SRL	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7	14,7
5.2	DINP SC CORD SA Buzău	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
5.3	DINP SC HOEGANAES CORPORATION EUROPE SA BUZĂU	0	0	0	0	0,5	0,5	0,5	0,5
6	Depozite conforme de deșeuri periculoase	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71

6.1	DIP SC DUCTIL STEEL SA Buzău	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71	0,71
Total suprafață depozite conforme		15,91	15,91	15,91	15,91	16,41	16,41	16,41	16,41
Total suprafață depozite		244,37	241,2	241,1996	241,1996	242,9516	242,6516	241,6616	239,0003

Sursa: APM Buzău

Notă:

** este posibil ca după noiembrie 2009, data finalizării lucrărilor de închidere și ecologizare a spațiilor neconforme de depozitare a deșeurilor din zona rurală, să se fi executat lucrări de readucere a acestor terenurilor la starea inițială; deoarece autoritățile administrației publice locale nu au notificat astfel de lucrări, s-a considerat că suprafața acestora a rămas aceeași ca la 31.12.2009, 157,77 ha.*

Mențiune: Înainte de 16 iulie 2009, în zona rurală existau 315 spații neconforme de depozitare a deșeurilor, care ocupau cca. 160,94 ha. După finalizarea lucrărilor de închidere și ecologizare, suprafața acestora s-a redus cu 3,17 ha datorită faptului că pentru 9 spații autoritățile administrației publice locale au luat decizia mutării deșeurilor și aducerii terenurilor la starea inițială.

**** Suprafețele depozitelor neconforme s-au modificat pe măsură ce au fost realizate noi măsurători topografice.**

Concluzie: Conform datelor prezentate, suprafețele de terenuri ocupate cu depozite neconforme de deșeuri au înregistrat o evoluție descrescătoare, datorată actualizării măsurătorilor privind suprafețele ocupate cu deșeuri, sistematizării corpurilor depozitelor conform proiectelor de închidere, respectiv aducerii terenurilor ocupate cu deșeuri la starea inițială prin dezafectare, remediere și reconstrucție ecologică, după caz. Astfel, înainte de data de 16 iulie 2009 (data limită pentru sistarea activității anumitor depozite neconforme, stabilită prin HG nr. 349/2005), aceste suprafețe însumau în total cca. **228,46 ha**, iar la finele anului 2017, **222,59 ha**.

III.2. Zone critice sub aspectul deteriorării solurilor

Solul este principalul suport al tuturor activităților socio-economice și constituie factorul de mediu expus cel mai ușor la poluare. Deversările de substanțe chimice periculoase, depozitățile de deșeuri de toate categoriile, tratamentele și fertilizările necorespunzătoare, făcute fără fundamentare agro-pedologică, agrotehnică, la care se adaugă degradările naturale ale calității solului (eroziune, alunecări, tasări, rupturi și prăbușiri) conferă imaginea completă a impactului produs de activitatea antropică asupra acestui factor de mediu.

Datorită așezării geografice a județului Buzău, aspectele de vulnerabilitate a solului identificate acoperă aproape toată gama de probleme datorate impactului antropic sau natural.

III.2.1 Zone afectate de procese naturale

La nivelul județului Buzău nu există date care să permită separarea proceselor limitative antropice de cele naturale, iar pentru o parte din procesele limitative precum compactarea solurilor sau formarea crustei la nivelul acestuia nu există nicio informație.

Centralizarea datelor deținute privind inventarul terenurilor afectate de procese limitative naturale și antropice în ultimii 6 ani a fost prezentată în tabelul III.1.2.1, iar mai jos, în tabelul III.2.1.1. este prezentată comparativ situația existentă în anul 2010, respectiv în anul 2017:

Tabelul III.2.1.1. Inventarul terenurilor afectate de diferite procese, în anii 2010 - 2017

Nr. crt.	Terenuri afectate de:	Suprafață cartată			
		ha	%	ha	%
		2010		2017	
1	Secetă				
2	Amenajări pentru irigații				
3	Exces de umiditate	18771	6,7	20304	5,6
4	Amenajări pentru drenaj				
5	Eroziunea solului prin apă	45929	16,4	38537	10,6
6	Amenajări antierozionale				
7	Alunecări de teren din care:	6135	2,2	5974	1,6
	- alunecări în brazde			2057	
	- alunecări în valuri			3405	
	- alunecări în trepte			512	
8	Risc de eroziunea solului prin vânt (terenuri nisipoase)	4205	1,5	4721	1,3
9	Sărăturarea solului (salinizare + alcalizare)	40226	14,4	41595	11,4
10	Compactarea solurilor datorită lucrărilor necorespunzătoare				
11	Compactarea primară a solului				
12	Formarea crustei				

13	Rezervă mică de humus în sol	62841	79	114523	31,5
14	Aciditatea moderată și puternică	11512	14,5	8146	2,2
15	Asigurarea slabă cu fosfor mobil	46600	58,6	95379	26,2
16	Asigurarea slabă cu potasiu mobil	7947	10	13761	3,8
17	Asigurarea slabă cu azot	23892	30	33370	9,2
18	Carențe de microelemente (zinc)				

Notă: pentru rubricile necompletate nu deținem date

Sursa: Oficiul de Studii Pedologice și Agrochimice Buzău

Din analiza datelor la dispoziție, se observă, pentru anul 2017 o creștere a suprafețelor cu exces de umiditate, sol sărăturat, cu risc de eroziune prin vânt concomitent cu o scădere a suprafețelor cu aciditate mare și moderată, cu alunecări de teren sau risc de eroziune prin apă. În ceea ce privește compoziția și asigurarea cu nutrienți, respectiv existența solurilor cu o rezervă mică de humus, a celor cu o asigurare slabă cu potasiu mobil, cu fosfor mobil și azot se observă că suprafețele acestor soluri au crescut, raportat la suprafețele cu astfel de limitări din anul 2010.

III.3. Presiuni asupra stării de calitate a solurilor

III.3.1 Utilizare și consumul de îngrășăminte

Îngrășămintele sunt substanțe care se aplică în sol, la suprafața lui și pe plante cu scopul de a completa hrana necesară plantelor cultivate în vederea creșterii cantitative și calitative a producției agricole. Cantitățile de îngrășămintă chimice și/sau îngrășămintă organice naturale trebuie să fie în acord cu cerințele plantelor.

Îngrășămintele chimice de sinteză conțin elemente nutritive care completează rezerva de substanțe nutritive, în forme ușor asimilabile în scopul fertilizării solului și creșterii producției vegetale. Creșterea producției agricole a condus în timp la reducerea rezervelor de substanțe nutritive disponibile plantelor și la utilizarea unor cantități însemnate de îngrășămintă care au avut o serie de efecte colaterale, nedorite.

În cazul în care sunt folosite fără a lua în considerare natura solurilor, condițiile meteorologice sau necesitățile plantelor, îngrășămintele pot provoca dereglarea echilibrului ecologic. Astfel, cunoașterea stării de fertilitate a solului permite aplicarea rațională, corectă și echilibrată a îngrășămintelor chimice, evitându-se apariția excesului de azotați și fosfați care au efect toxic asupra microflorei din sol și duce la acumularea în vegetație a acestor elemente. Efectul poluant cel mai intens îl determină utilizarea în exces a azotaților.

Un alt fenomen produs ca urmare a excesivei utilizări a îngrășămintelor chimice se produce din cauza fenomenului de spălare a componentelor nutritive din și de pe sol de către apele de irigație sau ploii și infiltrarea acestora în apele freactice, contribuind la accentuarea procesului de eutrofizare a cursurilor de apă.

Cantitățile de îngrășămintă chimice folosite în județul Buzău în perioada 2001 - 2017 sunt prezentate în tabelul III.3.1.1, iar evoluția utilizării acestora în figurile III.3.1.1a, III.3.1.1b:

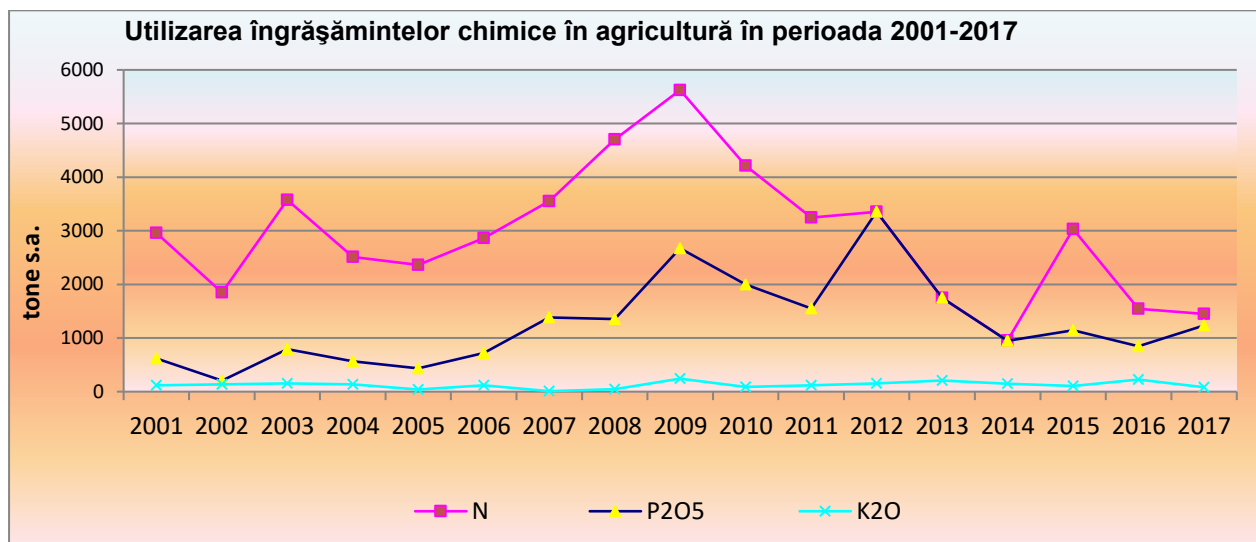
Tabelul III.3.1.1. Utilizarea îngrășămintelor chimice în anii 2001-2017

ANUL	ÎNGRĂȘĂMINTE CHIMICE FOLOSITE (tone substanță activă)				N+P ₂ O ₅ +K ₂ O (kg/ha)	
	N	P ₂ O ₅	K ₂ O	Total	Arabil	Agricol
2001	2959	618	118	3695	14,35	9,20
2002	1850	206	133	2189	8,49	5,45
2003	3572	792	156	4520	17,50	11,25
2004	2514	563	135	3212	12,47	8,00
2005	2360	437	41	2838	11,01	7,06
2006	2865	723	120	3708	14,39	9,23
2007	3549	1382	9	4940	11,5	5,5
2008	4704	1355	46	6105	9,2	6,7
2009	5624	2672	242	8538	9,42	6,8
2010	4212	1999	88	6299	55.19	55.19
2011	3244	1549	118	4911	52.04	52.04
2012	3355	3355	152	6862	83.93	83.93
2013	1748	1748	207	3703	54.66	54.66
2014	952	950	148	2050	56.25	56.25
2015	3034	1147	107	4288	76,89	82,26
2016	1544	849	227	2620	60	60
2017	1452	1235	83	2770	50	50

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

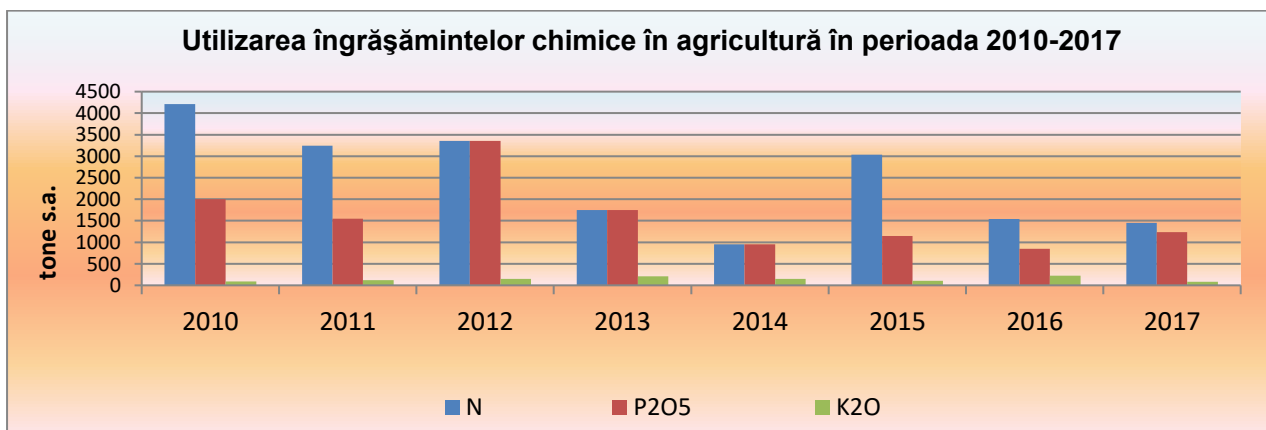
Din analiza datelor referitoare la cantitățile totale de îngrășăminte exprimate în kg/ha se observă o creștere semnificativă a cantităților utilizate la hectar în perioada 2001-2009, urmată de scăderea acestora în perioada 2010-2017. În ultimul interval, cantitățile de îngrășămintă chimice pe bază de azot și fosfor utilizate au scăzut, în timp ce cele pe bază de potasiu, cu mici excepții, nu au înregistrat modificări cantitative semnificative.

Figura III.3.1.1a. Tendințe privind utilizarea îngrășămintelor chimice în anii 2001-2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Figura III.3.1.1.b. Evoluția utilizării îngrășămintelor chimice în perioada 2010-2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Surse valoroase de materie organică, azot, fosfor, potasiu și alte minerale indispensabile culturilor agricole sunt asigurate prin utilizarea îngrășămintele organice de diferite proveniențe și cu o consistență variată: gunoi de grajd, must de gunoi de grajd, nămoluri de la stații de epurare, etc. Tabelul III.3.1.2. prezintă comparativ suprafețele totale cultivate și suprafețele pe care s-au aplicat îngrășăminte naturale, în perioada 2010 - 2017, iar Tabelul III.3.1.3. cantitățile de îngrășămintele naturale aplicate.

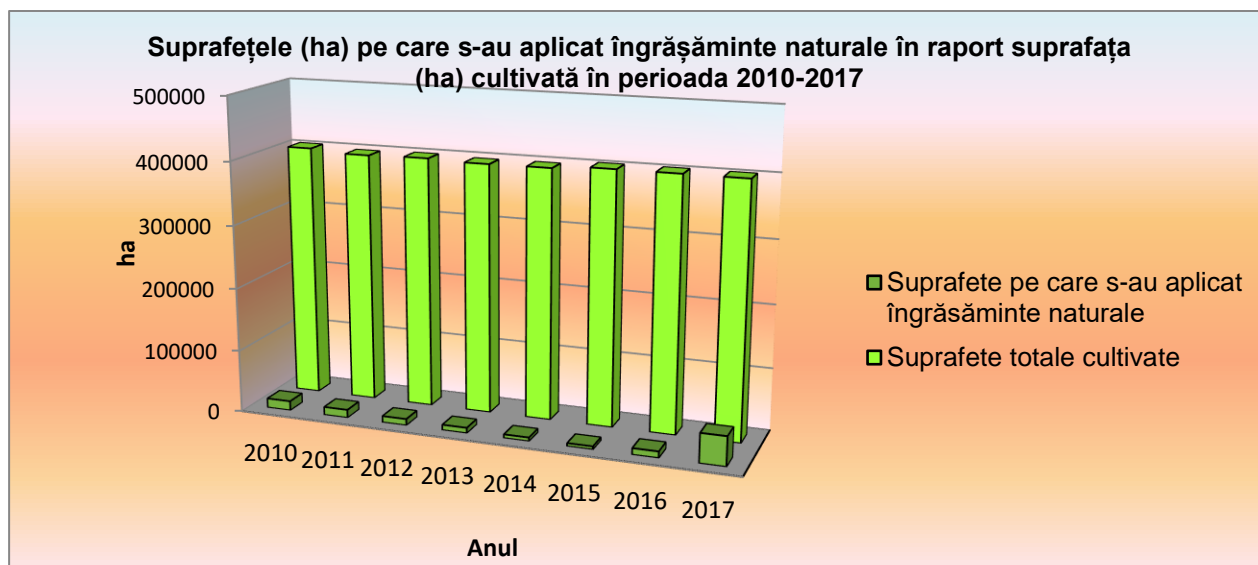
Tabel III.3.1.2. Suprafețe cultivate și suprafețe pe care s-au utilizat îngrășăminte naturale în perioada 2010 - 2017, în județul Buzău

Nr crt	Specificația	Suprafețe (ha)							
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
1.	Suprafețe totale cultivate în județul Buzău (arabil, pășuni, fânețe, vii, livezi)	401895	397122	398821	396466	397054	402012	402016	401793
2.	Suprafețe pe care s-au aplicat îngrășăminte naturale în județul Buzău (arabil, pășuni, fânețe, vii, livezi)	15060	12883	10142	8520	5778	4820	10143	46902
3.	Ponderele suprafețelor aplicate cu îngrășăminte naturale față de suprafețele totale (%)	3,74	3,24	2,54	2,14	1,45	1,2	2,52	11,67

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

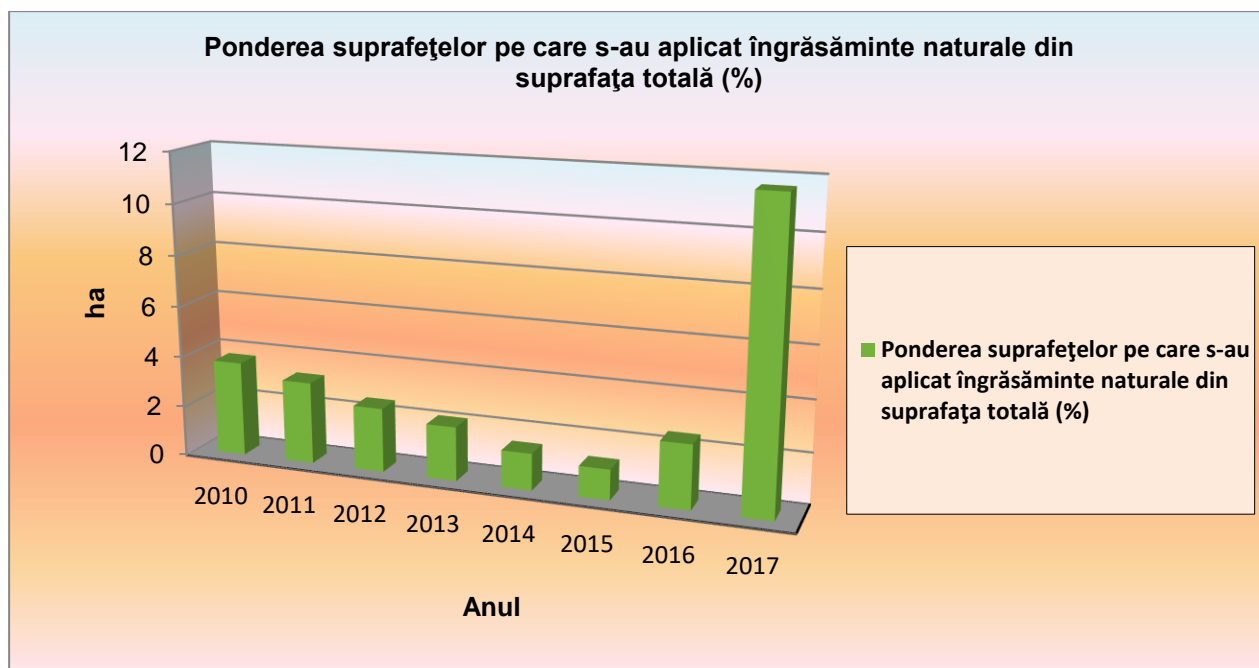
Conform datelor furnizate de Direcția pentru Agricultură județeană Buzău, suprafețele pe care au fost aplicate îngrășăminte naturale au rămas aproape constante față de anul 2010 și au fost însoțite de o creștere de aproape 3 ori a cantităților de îngrășăminte naturale aplicate.

Figura III.3.1.2.a. Suprafețele pe care s-au aplicat îngrășăminte naturale în raport cu suprafața cultivată în perioada 2010-2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Figura III.3.1.2.b. Ponderea suprafețele pe care s-au aplicat îngrășăminte naturale față de suprafața cultivată în perioada 2010-2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

În anul 2017, la nivelul întregului județ, au fost aplicate 89542 tone de îngrășăminte naturale pe 46902 ha de terenuri agricole.

Tabelul III.3.1.3. Cantitățile de îngrășăminte naturale utilizate în agricultură în perioada 2010 - 2017, în județul Buzău

Specificația	Cantități (tone)							
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Cantități de îngrășăminte naturale utilizate în agricultură în județul Buzău	169149	140012	108068	77990	45577	53151	109199	89542

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Direcția Județeană pentru Statistică Buzău

Se poate ușor observa scăderea cantităților de îngrășăminte naturale aplicate în anul 2017 la aproximativ 52,93% din cantitatea aplicată în anul 2010.

În ceea ce privește aplicarea îngrășămintelor chimice pe tipuri de culturi, cantitățile utilizate în anii 2016 și 2017 sunt prezentate comparativ în tabelul III.3.1.4.

Tabelul III.3.1.4 Utilizarea îngrășămintelor chimice pe tipuri de culturi, comparativ în anii 2016– 2017

Tipuri de culturi	Suprafața totală cultivată (ha)	Suprafața pe care s-au aplicat îngrășăminte chimice (ha)		Îngrășăminte chimice aplicate							
				N (kg s.a./ha)		P2O5 (kg s.a./ha)		K2O (kg s.a./ha)			
	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017	2016	2017		

Cereale boabe din care:	144416	33889	35748	60	60	50	50	30	0
Grâu	53850	18064	17358	60	70	50	60	40	0
Porumb	90566	15825	18390	60	40	50	40	20	0
Orz	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Orzoaică de toamnă	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Orzoaică de primăvară	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ovăz	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sorg pentru boabe	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mei boabe	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Plante uleioase din care:	36500	6745	8215	60	60	60	50	60	40
Floarea soarelui	36500	5165	8215	60	60	60	50	60	40
Rapiță	0	1580	0	50	0	50	0	0	0
Soia	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Leguminoase pentru boabe din care:	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Mazăre boabe	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Fasole boabe	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Cartofi	0	15		60	0	0	0	0	0
Legume	4285	586	315	60	60	60	60	0	0
Plante medicinale	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pepeni	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Plante de nutreț	19704	601	546	80	80	0	80	0	0
Vii	13649	70	86	120	40	130	40	130	0
Livezi	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pășuni și fânețe	0	225	0	30	0	0	0	0	0

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Datele puse la dispoziție de Direcția pentru Agricultură județeană privind distribuția îngrășămintelor chimice pe tipuri de culturi, relevă creșterea suprafețelor pe care s-au aplicat îngrășăminte chimice cu excepția celor cu grâu, legume, plante de nutreț, pășuni și fânețe unde s-a înregistrat o scădere a suprafețelor, în timp ce cantitățile de îngrășăminte de azotați, fosfatice, potasice aplicate la hectar au scăzut la aproape toate tipurile de culturi cu unele excepții (cantitățile de îngrășăminte de azotați aplicate la hectar au crescut la culturile de grâu; cantitățile de îngrășăminte fosfatice aplicate la hectar au crescut la culturile de grâu și plante de nutreț; cantitățile de îngrășămintele potasice aplicate la hectar au scăzut la toate culturile).

III.3.2. Consumul de produse de protecția plantelor

Produsele de protecția plantelor, cunoscute și ca produse fitosanitare sau pesticide, sunt produse de natură chimică, biologică sau biotehnică, destinate prevenirii pagubelor cauzate de agenți patogeni, dăunători, buruieni și alte organisme dăunătoare culturilor agricole, vegetației forestiere precum și produselor agricole depozitate. Tot cu aceeași denumire sunt și produsele cu efect regulator de creștere, cu efect repelent, sinergic dar și produsele a căror utilizare are ca scop îmbunătățirea stării fitosanitare a culturilor agricole, vegetației forestiere și a produselor depozitate.

Pesticidele reprezintă substanțe chimice sau amestecuri de substanțe chimice care se clasifică în funcție de organismul țintă combătut în: fungicide, erbicide, insecticide și produse diverse cu acțiune mixtă (de exemplu insectofungicide).

Deoarece aceste produse pot fi periculoase pentru sănătatea omului și mediul înconjurător toate activitățile cu produsele de protecția plantelor sunt reglementate de legislația națională și actele comunitare care au aplicare directă.

Pe teritoriul României este permisă utilizarea produselor de protecția plantelor care au fost omologate de Comisia Națională de omologare a produselor de protecția plantelor. Este interzisă comercializarea în unitățile fitofarmaceutice a produselor de protecție a plantelor care nu sunt omologate pentru a fi utilizate în România.

Datele puse la dispoziție de Direcția județeană de statistică Buzău referitoare la produsele fitosanitare utilizate în perioada 2010 – 2017 sunt prezentate în tabelul III.3.2.1. și în graficele III.3.2.1.a, III.3.2.1.b. de mai jos:

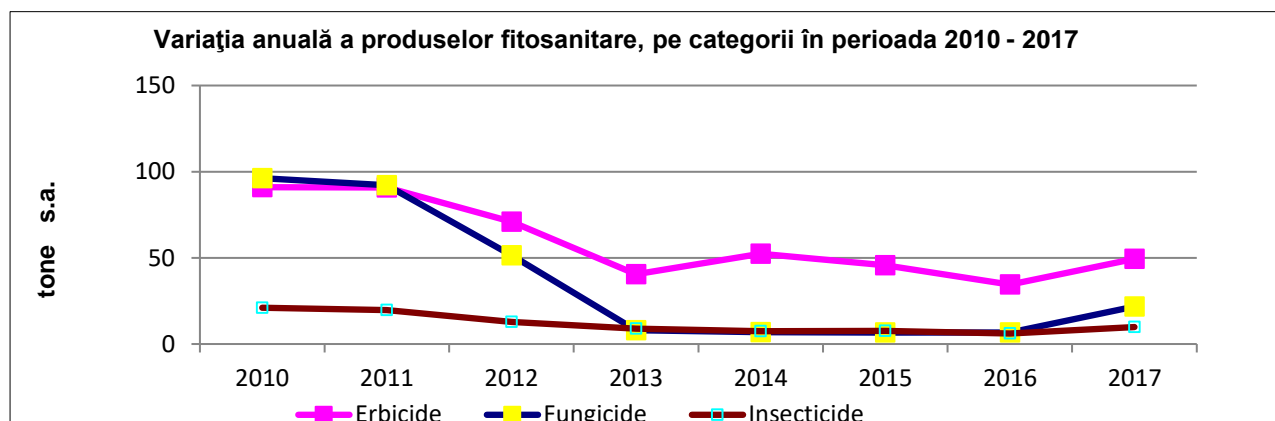
Tabelul III.3.2.1. Utilizarea în județul Buzău a produselor de uz fitosanitar (pesticidelor) în anii 2010 - 2017

Anul	PRODUSE DE UZ FITOSANITAR						Total pesticide utilizate (tone s.a.)	Suprafața totală (ha)
	Erbicide (to s.a.)	Fungicide (to s.a.)	Insecticide (to s.a.)	Suprafața aplicare erbicide (ha)	suprafața aplicare fungicide (ha)	Suprafața aplicare insecticide (ha)		
2010	90,989	96,221	21,057	74277	35246	33425	208,267	142948
2011	90,756	92,075	19,620	75630	34650	32700	202,451	142980
2012	71,020	51,480	12,858	71020	23400	21430	135,358	115850
2013	40,472	8,072	8,950	40472	8969	14917	57,494	64358
2014	52,46	6,791	7,355	47500	9970	15155	66,606	72625

2015	45,754	6,626	7,574	35526	5915	12283	59,954	53724
2016	34,492	6,662	6,097	32412	8470	10260	47,251	51142
2017	49,328	21,655	9,819	46847	20280	21315	80,802	88442

Sursa: Direcția județeană de Statistică - Buzău

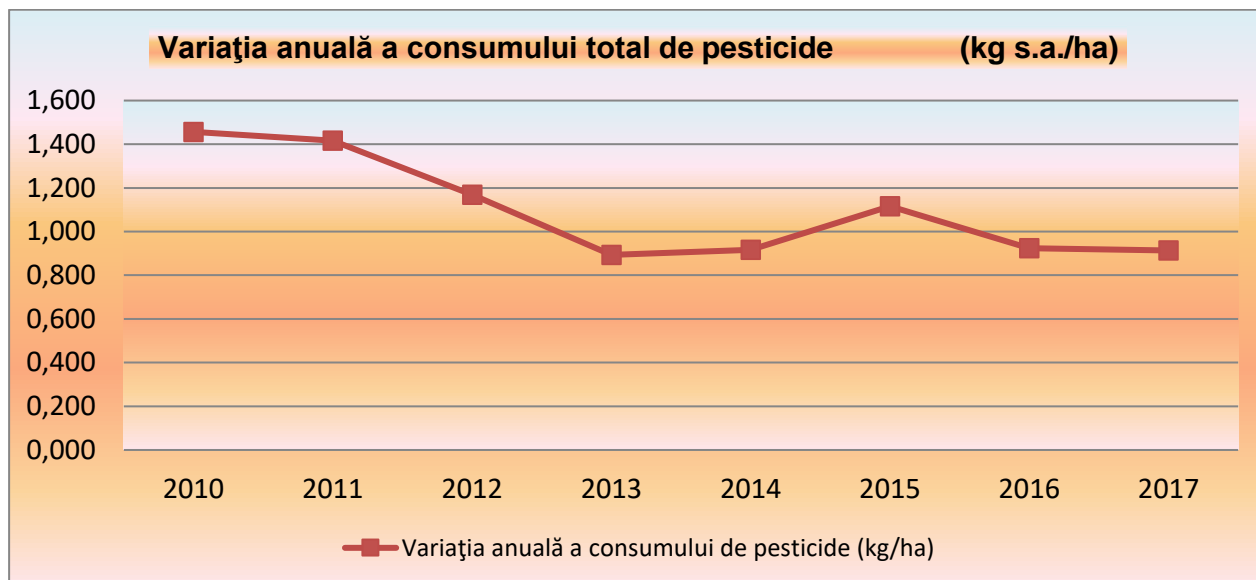
Fig. III.3.2.1.a. Evoluția utilizării în județul Buzău a produselor de uz fitosanitar (pesticidelor) în perioada 2010 – 2017

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

După cum se poate observa din tendințele identificate pe baza datelor de mai sus, cantitatea anuală totală de produse fitosanitare, a scăzut în anul 2017 de peste 2 ori în raport cu cantitatea utilizată în anul 2010, această scădere fiind generată în special de scăderea cantităților de fungicide, de aproximativ 4 ori.

Fig. III.3.2.1.b. Evoluția utilizării pesticidelor în perioada 2010 - 2017

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Din analiza datelor privind consumul total de produse fitosanitare raportat la suprafața pe care acestea se administrează, reprezentate grafic în figura III.3.2.1.b. de mai sus, se constată o reducere a consumului total la hectar, de la 1,456 Kg s.a./ha în 2010 la 0,893 Kg s.a./ha în 2013 urmată de o creștere a consumului total la hectar până în anul 2015 la

1,116 kg s.a./ha, apoi o scădere a consumului total la hectar până în anul 2017 la 0,914 kg s.a./ha în condițiile scăderii cantităților de pesticide utilizate pe suprafețe în scădere.

Evoluția separată a cantităților de pesticide și a suprafețelor pe care acestea s-au aplicat poate fi vizualizată în figurile III.3.2.1.c și III.3.2.1.d de mai jos:

Figura III.3.2.1.c Evoluția suprafețelor pe care s-au administrat pesticide în

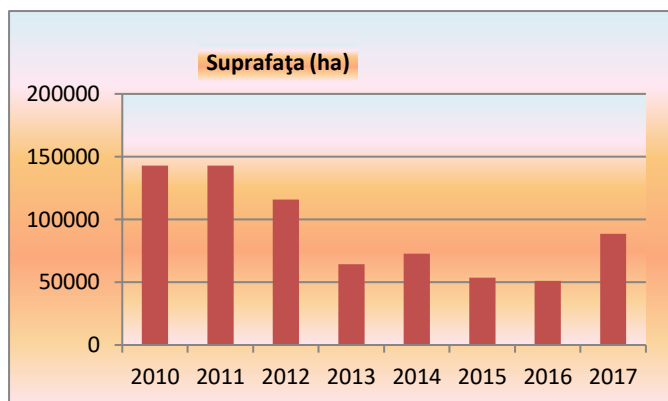
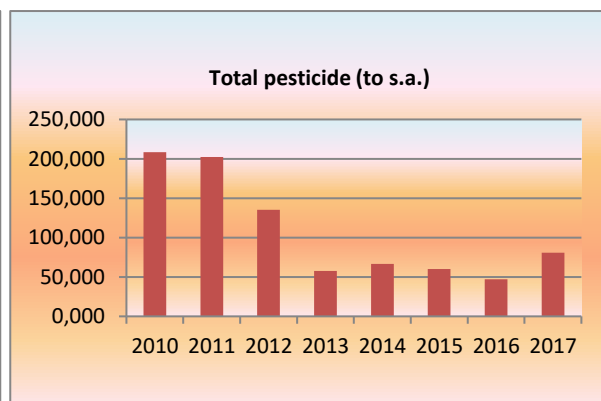

Figura III.3.2.1.d Evoluția utilizării pesticidelor în anii 2010-2017

Sursa: Direcția Județeană Statistică Buzău

Cel mai probabil, reducerea consumului produselor fitosanitare raportat la suprafața pe care acestea se administrează a fost determinată de reorganizarea și restructurarea proprietăților din agricultură, concomitent cu creșterea prețurilor la tratamentele fitosanitare.

III.3.3. Evoluția suprafețelor de îmbunătățiri funciare

Din categoria amenajărilor de îmbunătățiri funciare/agricole fac parte următoarele tipuri de lucrări de construcții și instalații:

- îndiguiri și regularizări ale cursurilor de apă prin care se asigură protecția terenurilor și a drumurilor împotriva inundațiilor;
- amenajări de irigații, prin care se asigură aprovizionarea controlată a solului și a plantelor cu cantitățile de apă necesare dezvoltării culturilor și creșterii producției agricole. Aceste amenajări cuprind lucrări de captare, pompare, transport, distribuție și evacuare a apei și, după caz, lucrări de nivelare a terenului;
- amenajări de drenaj și desecare, care au drept scop prevenirea și înlăturarea excesului de umiditate de la suprafața terenului și din sol, în vederea asigurării condițiilor favorabile de utilizare a terenurilor;
- amenajări de combatere a eroziunii solului și de ameliorare a terenurilor afectate de alunecări, prin care se previn, se diminuează sau se opresc procesele de degradare a terenurilor; aceste amenajări cuprind lucrări pentru protecția solului;
- amenajări pedoameliorative pe terenurile săraturate, acide și pe nisipuri, pe terenurile poluate, inclusiv cu reziduuri petroliere, cu halde de la exploatarea miniere, pe alte terenuri neproductive, cuprinzând și lucrările de nivelare-modelare, de scarificare, de afânare adâncă, rigole și șanțuri de scurgere a apei, arăturile în benzi cu coame, udările de spălare a sărurilor, aplicarea de amendamente, precum și îngrășăminte, în scopul valorificării pentru agricultură;
- amenajări silvice de înființare a perdelelor forestiere de protecție a terenurilor agricole și a plantațiilor antierozionale;

Amenajările de îmbunătățiri funciare, pe lângă aportul la producția agricolă, contribuie la siguranța obiectivelor sociale și economice, a vieții oamenilor și animalelor, reconstrucția ecologică și protecția mediului.

Evoluția acestor suprafețe, la nivelul județului Buzău, în perioada 2011-2017 este prezentată atât în tabelul. III.3.3.1. cât și în figura de mai jos.

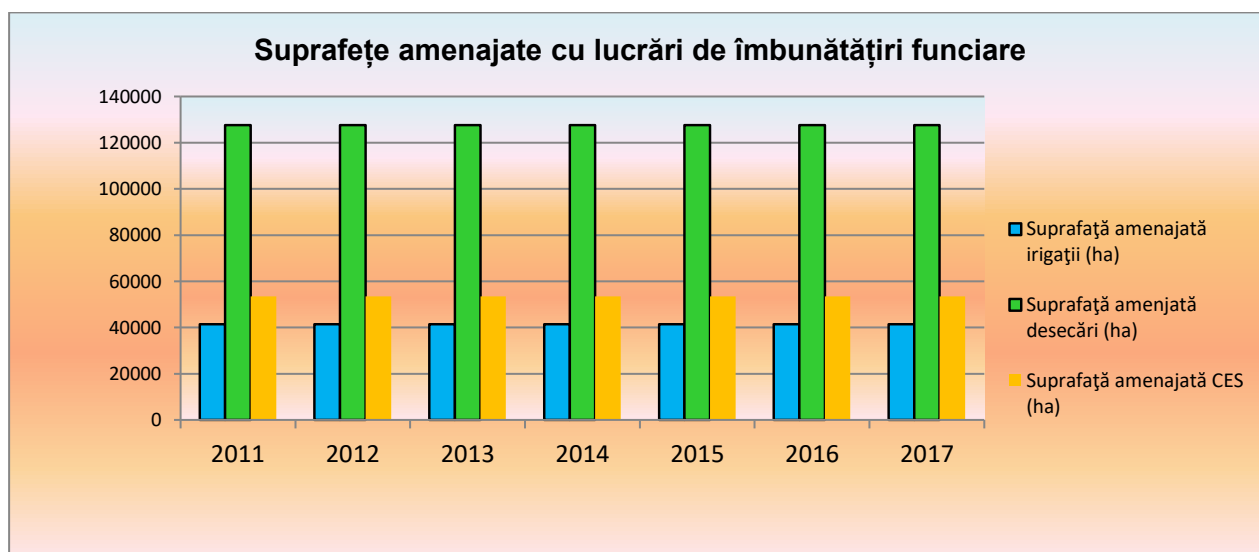
Tabelul III.3.3.1. Evoluția amenajărilor de îmbunătățiri funciare pe teritoriul județului Buzău în perioada 2011 - 2017

Anul	Suprafață amenajată (ha)		
	pentru irigații	cu lucrări de desecare-drenaj	cu lucrări de combatere a eroziunii
2011	41470	127644	53413
2012	41455	127644	53413
2013	41455	127644	53413
2014	41455	127644	53413
2015	41453	127644	53413
2016	41453	127644	53413
2017	41453	127644	53413

Sursa: A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău

Conform datelor furnizate de A.N.I.F. – Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău, suprafețele amenajate cu lucrări de îmbunătățiri funciare, la nivelul județului Buzău, prezintă modificări numai între anii 2011 și 2012 și 2015 în sensul scăderii suprafețelor ocupate cu lucrări de irigații iar în ceilalți ani se păstrează aceeași suprafața cu a anului precedent. Suprafețele amenajate cu lucrări de desecare-drenaj și de combatere a eroziunii se mențin la valori constante în perioada 2011-2017.

Fig.III.3.3.1. Reprezentarea suprafețelor amenajate pe categorii de lucrări, în perioada 2011 – 2017

*Sursa: A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău
Direcția Județeană Statistică Buzău*

Tabelul III.3.3.2. Evoluția amenajărilor de îmbunătățiri funciare pe teritoriul județului Buzău în perioada 2005 - 2017

Anul	Suprafață amenajată					
	pentru irigații		cu lucrări de desecare-drenaj		cu lucrări de combatere a eroziunii	
	ha	%	ha	%	ha	%
2005	44377	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2006	44347	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2007	44316	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2008	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2009	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2010	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2011	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2012	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2013	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2014	44297	7,3	127644	20,9	53413	8,8
2015	44297		127644			
2016	44297		127644			
2017	44297		127644			

Notă: pentru rubricile necompletate nu deținem date

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Din datele puse la dispoziție de Direcția județeană pentru statistică Buzău, pentru o perioadă mai mare de timp, respectiv 2005-2014 și 2015-2017 (numai pentru irigații și lucrări de desecare-drenaj), se poate evidenția aceeași tendință de menținere a suprafețelor cu amenajări de îmbunătățiri funciare pe teritoriul județului Buzău, tendință prezentată în tabelul de mai sus, cu precizarea că % reprezintă procent din suprafața fondului funciar (610255 ha, suprafață raportată până în anul 2014 inclusiv).

Suprafața agricolă irigată este suprafața amenajată pentru irigat, pe care a fost distribuită apa pe cale artificială, într-un an, în vederea dezvoltării plantelor în condiții optime.

Pentru realizarea unui regim hidric al solului favorabil creșterii și dezvoltării plantelor, precum și pentru asigurarea unei evoluții corespunzătoare a acestuia este necesară o bună corelare între aplicarea udărilor și precipitațiile căzute.

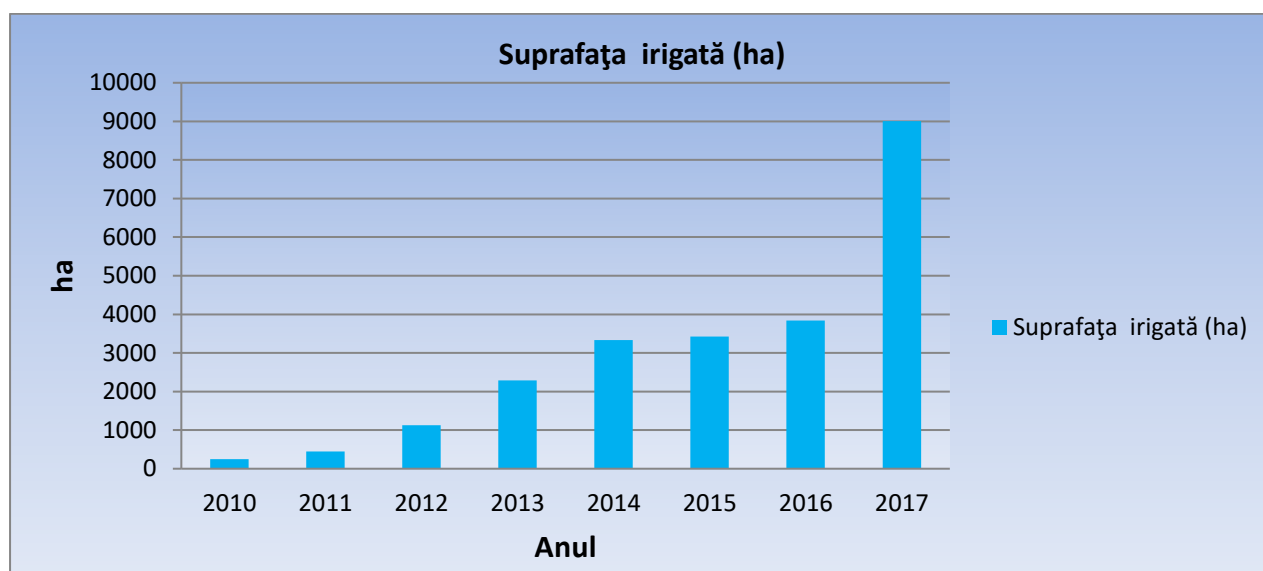
Evoluția suprafețelor de teren irigate în perioada 2010-2016 în județul Buzău este prezentată în tabelul și în figura III.3.3.3:

Tabelul III.3.3.3. Suprafața irigată în anii 2010 - 2017 în județul Buzău

Anul	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Suprafața irigată (ha)	248	448	1128	2284	3332	3427	3842	9009
Capacitatea folosită (%)	0,61	1,08	2,72	5,51	8,04	8,27	9,27	21,73

Sursa: A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău

Conform datelor furnizate de A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău, în anul 2014 au fost irigate 3332 ha, reprezentând 0,83% din totalul suprafeței agricole a județului, iar în 2017 suprafața agricolă irigată a crescut la 9009 ha reprezentând aproximativ 2,24% din această suprafață. Cu toate acestea, deși în perioada analizată capacitatea efectiv folosită la irigare a crescut, aceasta nu a depășit procentul de 21,73% din suprafața amenajată pentru irigații.

Figura III.3.3.3. Evoluția suprafețelor agricole irigate în anii 2010 - 2017

Sursa: A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău

Din evaluarea datelor puse la dispoziție se poate ușor observa tendința de creștere a suprafețelor agricole irigate 2010-2016 și o dublare a suprafețelor agricole irigate în 2017 față de 2016.

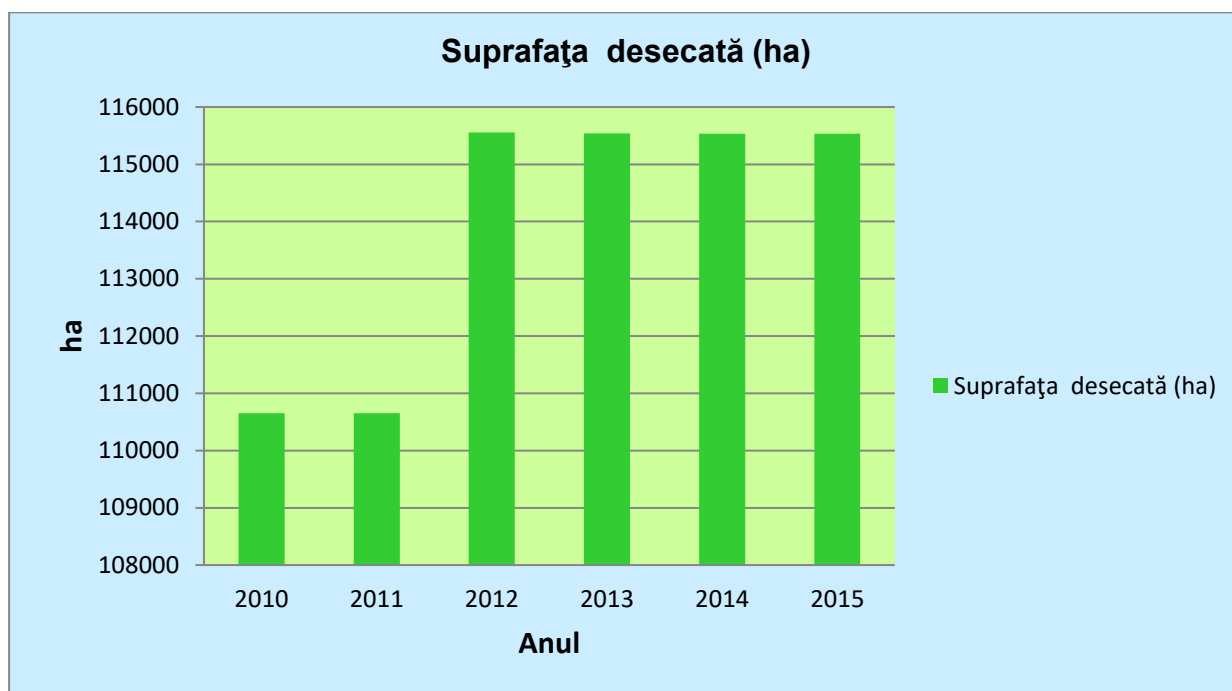
În ceea ce privește evoluția suprafețelor desecate din județul Buzău, prezentată în tabelul III.3.3.4. și fig. III.3.3.4, în perioada analizată, respectiv 2010 – 2015, deși a existat o ușoară tendință de creștere a suprafețelor desecate în perioada 2011-2012, ritmul a stagnat în anii ulterioari.

Tabelul III.3.3.4. Evoluția suprafețelor desecate în anii 2010 - 2015 în județul Buzău

Anul	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Suprafața desecată (ha)	110654	110654	115558	115541	115534	115534

Notă: nu sunt date pentru anii 2016 și 2017 Sursa: A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău

Figura III.3.3.4. Evoluția suprafețelor agricole desecate în anii 2010 - 2015

Sursa: A.N.I.F. Filiala de Îmbunătățiri Funciare Buzău

III.4. Prognoze și acțiuni întreprinse pentru ameliorarea stării de calitate a solurilor

Agricultura ecologică, ca alternativă la agricultura clasică, de tip intensiv, este un proces de producție care, conform reglementărilor în vigoare, combină cele mai bune practici de mediu, un nivel înalt de biodiversitate, conservarea resurselor naturale, aplicarea unor standarde înalte privind bunăstarea animalelor și o metodă de producție care respectă preferințele anumitor consumatori pentru produse obținute cu ajutorul unor substanțe și procese naturale.

Agricultura ecologică respectă ciclurile și sistemele naturale și menține și îmbunătățește starea solului, a apei, a plantelor și animalelor, precum și echilibrul dintre acestea. Este o agricultură care contribuie semnificativ la menținerea diversității biologice, care utilizează energia și resursele naturale în mod eficient și responsabil și care respectă într-un grad înalt standardele de bunăstare a animalelor.

În producția organică se preferă utilizarea resurselor interne și ca urmare sunt utilizate ca surse de îmbogățire a terenului, reziduuri vegetale (miriște, resturi de porumb, cartofi, resturi rezultate în urma curățatului pomilor etc.) care sunt combinate într-o proporție adecvată cu îngrășăminte organice (de preferat gunoi de grajd sau compost matur și încorporate în sol în timpul lucrărilor de pregătire a terenurilor prin intermediul arăturii la 25-30 cm).

Evoluția suprafețelor ocupate de culturile ecologice, precum și dinamica acestora în funcție de tipul de cultură pentru ultimii 8 ani sunt prezentate în tabelele și graficul de mai jos.

Tabel III.4.1. Suprafețe utilizate în agricultură conform metodelor ecologice în județul Buzău în perioada 2010 - 2017

Nr. Crt.	Specificația	Suprafețe (ha)							
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017

1	Colectare floră spontană	0	0	0	0	0	0	0	0
2	Total culturi în agricultură ecologică	85,24	26,33	523,66	626,11	604,11	1022,27	1078	1191,04

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Tabel III.4.2. Dinamica suprafețelor cultivate cu principalele culturi în agricultura ecologică în județul Buzău în perioada 2010 - 2017

Nr. Crt.	Principalele culturi în agricultură ecologică	Suprafețe (ha)							
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
1	Cereale	0	0	389,58	340,55	296,78	435,62	395,52	225,93
2	Legume	0	0		0	2,19	1,7	2,05	2,85
3	Pășuni și plante furajere	0	0	29,1	37,03	30,76	34,78	19	173,41
4	Oleaginoase și proteice	34,9	0	66,26	203,58	143,01	305,67	366	494,38
5	Viță de vie	40,84	26,33	28,81	44,95	8,72	22,77	29,86	12,70
6	Pomi fructiferi	3,5	0	0	0	57,31	70,3	177	190,204
7	Alte culturi pe teren arabil	6	0	0	0	0	143	46	91,56

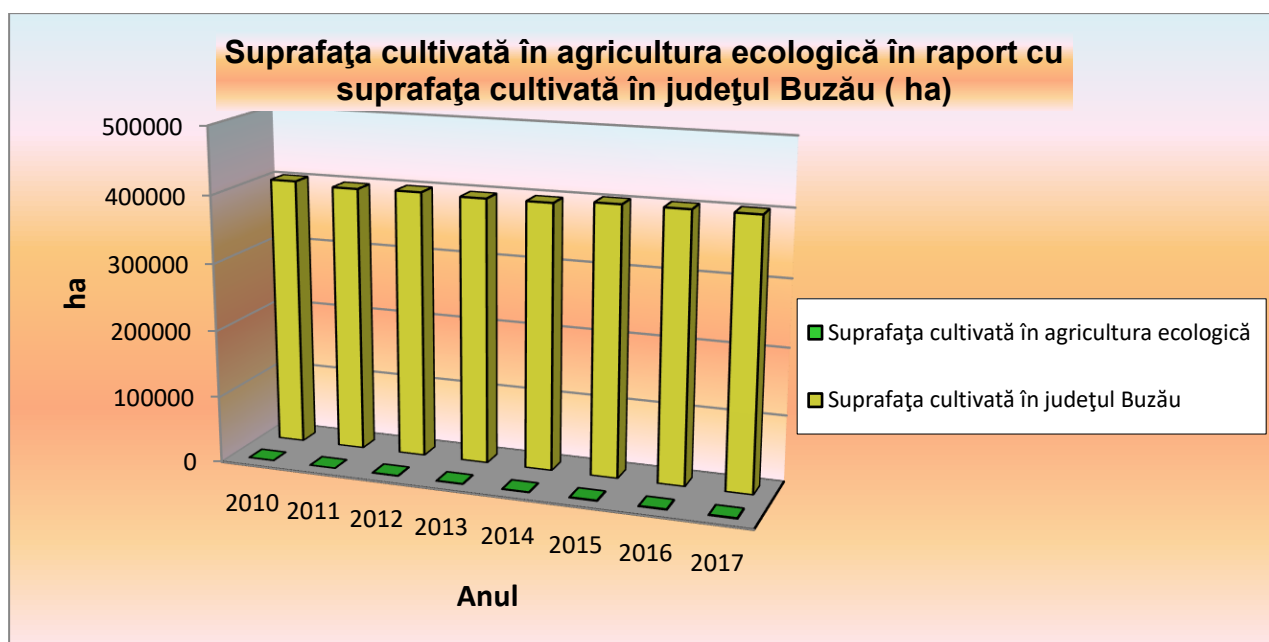
Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Tabel III.4.3. Ponderea suprafeței destinate agriculturii ecologice în raport cu suprafața totală utilizată în agricultură în județul Buzău în perioada 2010-2017

Anul	Suprafețe (ha)		
	Suprafața totală utilizată în agricultură	Suprafețe destinate agriculturii ecologice	Ponderea suprafețelor destinate agriculturii ecologice din totalul suprafeței utilizate în agricultură
2010	401895	85,24	0,021%
2011	397122	26,33	0,006%
2012	398821	523,66	0,131%
2013	396466	626,11	0,158%
2014	397054	604,11	0,152%
2015	402012	1022,27	0,254%
2016	402012	1078	0,268%
2017	401793	1191,04	0,296%

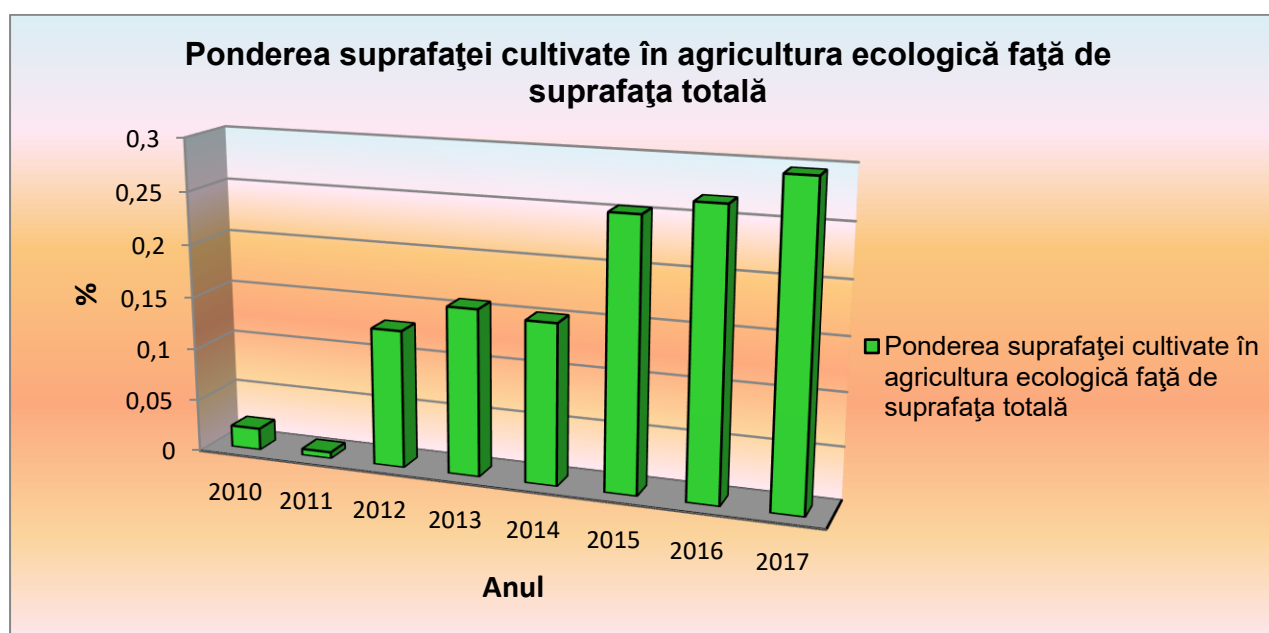
Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Fig. III.4.3.a. Suprafața destinată agriculturii ecologice în raport cu suprafața totală utilizată în agricultură în județul Buzău în perioada 2010 - 2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Fig. III.4.3.b. Ponderea suprafeței destinate agriculturii ecologice în raport cu suprafața totală utilizată în agricultură în județul Buzău în perioada 2010 - 2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Se observă că, deși relativ reduse ca suprafață, culturile ecologice încep să se dezvolte și în județul Buzău, în special cele de cereale, de plante oleaginoase și proteice, pomi fructiferi și alte culturi pe teren arabil. Se remarcă o creștere a suprafețelor acoperite cu astfel de culturi în anul 2017 față de anul 2014, cu excepția celor acoperite cu cereale, unde se înregistrează o scădere.

IV. UTILIZAREA TERENURILOR

IV.1 Stare și tendințe

IV.1.1 Repartiția terenurilor pe categorii de acoperire/utilizare

Fondul funciar reprezintă cea mai importantă resursă naturală a țării și cuprinde totalitatea terenurilor, indiferent de destinație, de titlul pe baza căruia sunt deținute sau de domeniul public sau privat din care fac parte. Fondul funciar a fost reglementat prin Legea nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare.

În funcție de destinație, terenurile sunt:

- **terenurile cu destinație agricolă și anume:**
 - terenurile agricole productive: arabile, viile, livezile, pepinierele viticole, pomicole, plantațiile de hamei și duzi, pășunile, fânețele, serele, răsadnițele și altele asemenea;
 - terenurile cu vegetație forestieră, dacă nu fac parte din amenajamentele silvice, pășunile împădurite;
 - terenurile ocupate cu construcții și instalații agrozootehnice, amenajările piscicole și de îmbunătățiri funciare, drumurile tehnologice și de exploatare agricolă, platformele și spațiile de depozitare care servesc nevoilor producției agricole, etc;
 - terenurile neproductive care pot fi amenajate și folosite pentru producția agricolă;
- **terenuri cu destinație forestieră și anume:** terenurile împădurite sau cele care servesc nevoilor de cultură, producție ori administrare silvică, terenurile destinate împăduririlor și cele neproductive - stâncării, abrupturi, bolovănișuri, râpe, ravene, torenți, dacă sunt cuprinse în amenajamentele silvice;
- **terenuri aflate permanent sub ape și anume:** albiile minore ale cursurilor de apă, cuvetele lacurilor la nivelurile maxime de retenție, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale;
- **terenuri din intravilan, aferente localităților urbane și rurale,** pe care sunt amplasate construcțiile, alte amenajări ale localităților, inclusiv terenurile agricole și forestiere;
- **terenuri cu destinații speciale,** cum sunt cele folosite pentru transporturile rutiere, feroviare, navale și aeriene, cu construcțiile și instalațiile aferente, construcții și instalații hidrotehnice, termice, de transport al energiei electrice și gazelor naturale, de telecomunicații, pentru exploatarea miniere și petroliere, cariere și halde de orice fel, pentru nevoile de apărare, plajele, rezervațiile, monumentele naturii, ansamblurile și siturile arheologice și istorice și altele asemenea.

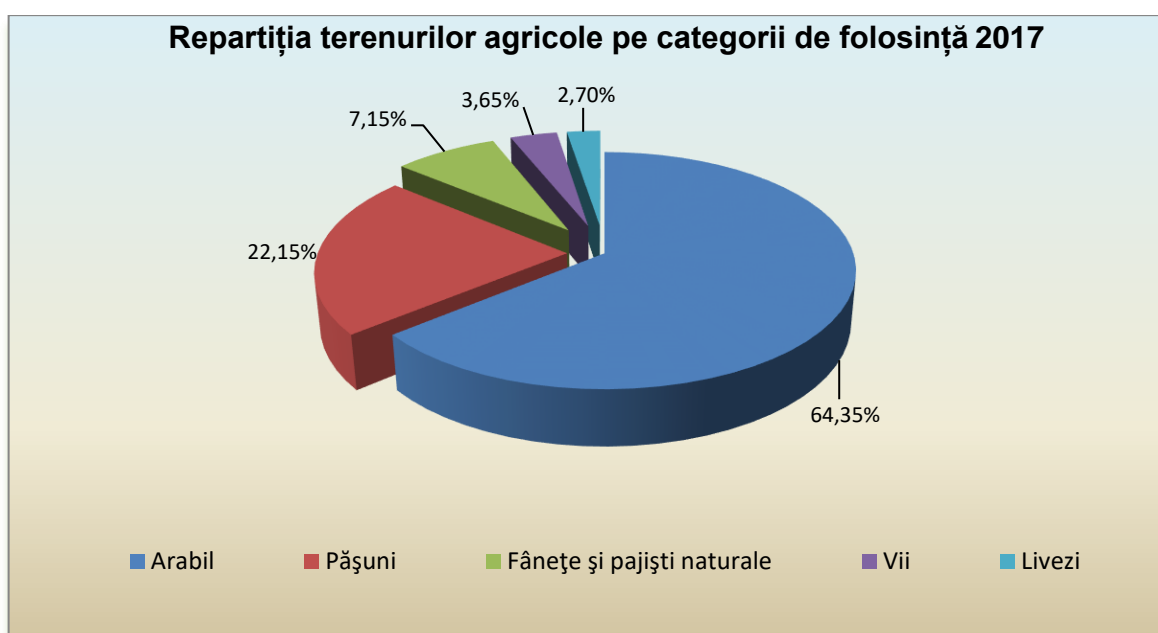
După categoria de folosință terenurile agricole se clasifică astfel: arabil, vii, livezi, pășuni, fânețe, păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră, ape curgătoare, ape stătătoare, căi de comunicații rutiere, căi ferate, curți și curți cu construcții, construcții, terenuri neproductive și degradate.

Tabelul IV.1.1.1. Repartiția terenurilor agricole pe clase de folosință în anul 2017

Categorია de folosință	Suprafața	
	ha	%
Arabil	257203	64,01
Pășuni	88543	22,04
Fânețe și pajiști	31529	7,85
Vii	14295	3,56
Livezi	10208	2,54
Total agricol	401793	100

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Figura IV.1.1.1. Repartiția terenurilor agricole pe categorii de folosințe în anul 2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Evoluția repartiției terenurilor agricole pe categorii de folosințe pentru perioada 2005-2017 este prezentată în tabelul IV.1.1.2. (partea I și partea a II-a) și figura IV.1.1.2:

Tabelul IV.1.1.2. - partea I Evoluția repartiției terenurilor agricole pe categorii de folosințe

CATEGORIA DE FOLOSINȚĂ	SUPRAFAȚA (ha)					
	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Arabil	257673	257698	257740	257749	258671	258671
Pășuni	89235	89179	89172	89161	89045	89045
Fânețe și pajiști naturale	29269	28564	28735	28746	28746	28746

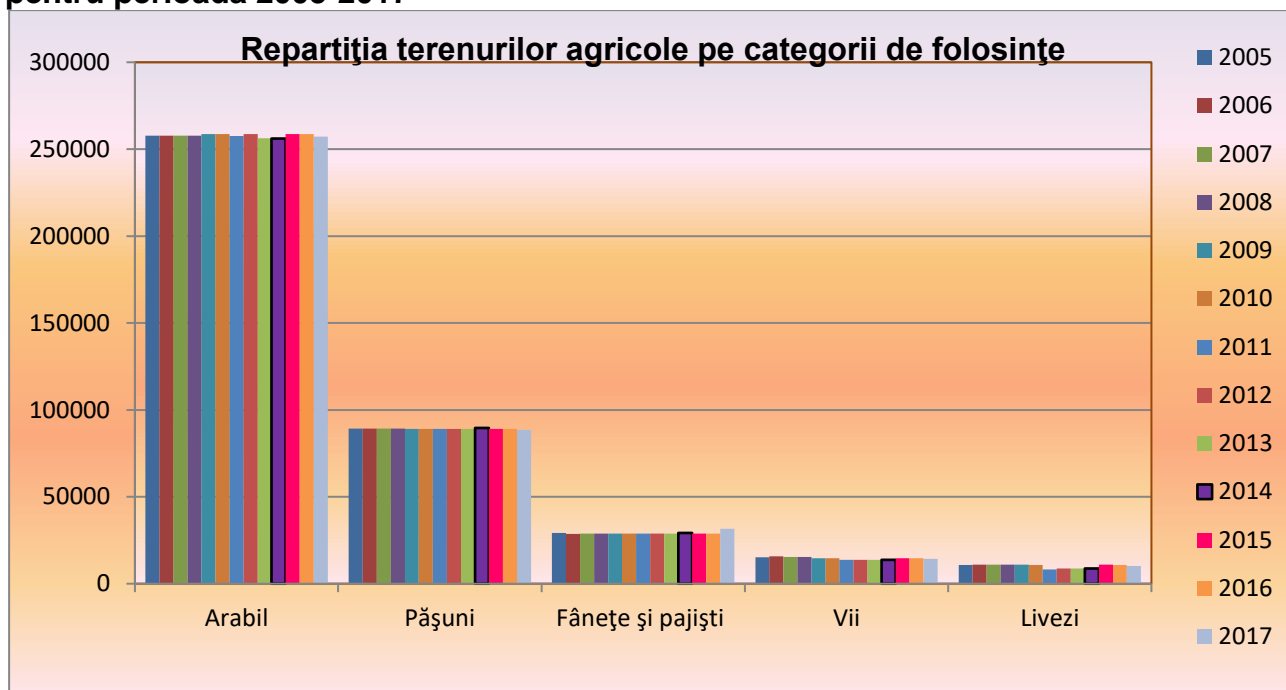
Vii	15247	15713	15444	15435	14670	14595
Livezi	10716	10968	10978	10978	10880	10838
TOTAL AGRICOL	402120	402113	402069	402069	402012	401895
Teren scos din circuitul agricol	nu sunt date	nu sunt date	nu sunt date	nu sunt date	nu sunt date	72
Teren neproductiv	nu sunt date	nu sunt date	nu sunt date	nu sunt date	nu sunt date	5532

Tabelul IV.1.1. 2. – partea a II-a

CATEGORIA DE FOLOSINȚĂ	SUPRAFAȚA (ha)						
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Arabil	257554	258671	256326	256067	258671	258671	257203
Pășuni	89044	89045	89045	89525	89045	89045	88543
Fânețe și pajiști naturale	28746	28746	28746	29121	28746	28746	31529
Vii	13649	13649	13649	13649	14670	14670	14295
Livezi	8129	8700	8700	8692	10865	10856	10208
TOTAL AGRICOL	397122	398821	396466	397054	402012	402012	401793
Teren scos din circuitul agricol	46,65	37	29	0,14	4,36	10,00	7,08
Teren neproductiv	7854	7854	8593	2886	2886	8744	8700

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Figura IV.1.1.2. Evoluția repartiției terenurilor agricole pe categorii de folosințe pentru perioada 2005-2017

Sursa: Direcția pentru Agricultură județeană Buzău

Conform informațiilor furnizate de Direcția pentru Agricultură Județeană Buzău, se observă o relativă stabilitate în menținerea repartiției terenurilor pe categorii de folosință în perioadele 2009-2014 și 2015-2017. În anul 2017 față de anul precedent s-au înregistrat ușoare scăderi la suprafețele agricole arabile, la cele acoperite cu pășuni, vii, livezi și o creștere la suprafețele cu fânețe și pajiști naturale. Este de remarcat și faptul că în cursul anului 2017, au fost scoase din circuitul agricol 7,08 ha de terenuri.

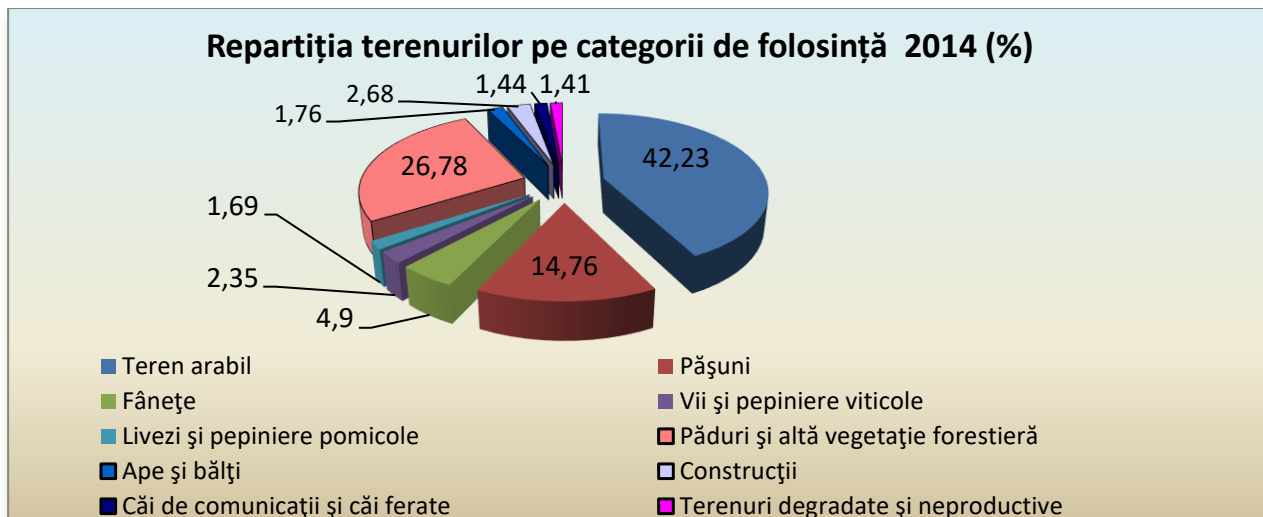
Tabel IV.1.1.3. Repartiția terenurilor pe categorii de acoperire/utilizare, în perioada 2010 - 2014

Categorია de acoperire/utilizare	Suprafața (ha)				
	2010	2011	2012	2013	2014
Anul					
Terenuri agricole, din care:	401854	401895	402012	402851	402346
Teren arabil	258641	258911	258671	259280	257719
Pășuni	89044	89050	89050	89525	90053
Fânețe	28913	28924	28746	29191	29877
Vii și pepiniere viticole	14536	14684	14670	14490	14360
Livezi și pepiniere pomicele	10720	10326	10875	10365	10337
Terenuri neagricole, din care:	208401	208360	208243	207404	207909
Păduri și altă vegetație forestieră	163968	163977	163977	162584	163432
Ape și bălți	11417	11420	11420	11040	10707
Construcții	15909	16221	16104	16355	16354
Căi de comunicații și căi	8888	8888	8888	8832	8784

ferate					
Terenuri degradate și neproductive	8219	7854	7854	8593	8632
TOTAL	610255	610255	610255	610255	610255

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Figura IV.1.1.3. Repartiția terenurilor pe categorii de acoperire/utilizare, în anul 2014

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

După cum se poate ușor observa ponderea cea mai mare după categoria de folosință o dețin terenurile arabile (42,23%) urmate de terenurile acoperite de păduri și altă vegetație forestieră (26,78%).

IV.1.2 Tendințe privind schimbarea destinației utilizării terenurilor

Deoarece Direcția Județeană pentru Statistică Buzău ne-a furnizat datele privind repartiția terenurilor pe categorii de folosință până la nivelul anului 2014 inclusiv, toate calculele efectuate în scopul determinării schimbării în utilizarea terenurilor au fost efectuate între anii 2010 și 2014, după cum se poate observa din tabelul IV.1.2.1. de mai jos:

Tabel IV.1.2.1. Schimbări în acoperirea/utilizarea terenurilor în județul Buzău, în perioada 2010 - 2014

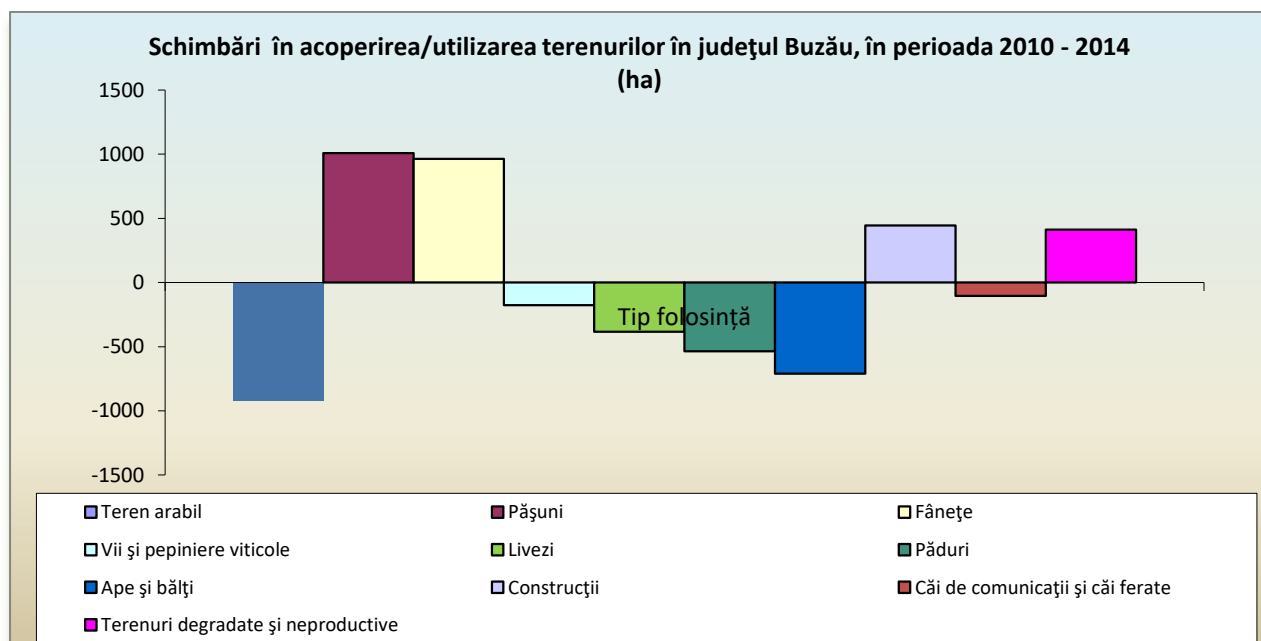
Categorie de acoperire	Suprafața (ha)					Schimbări în acoperirea/utilizarea terenurilor, 2010-2014 - (ha)	Schimbări în acoperirea/utilizarea terenurilor (% din anul 2010)
	2010	2011	2012	2013	2014		
Total	610255	610255	610255	610255	610255	-	
Terenuri agricole, din care:	401854	401895	402012	402851	402346	492	0,12 %
Teren arabil	258641	258911	258671	259280	257719	-922	-0,36 %
Pășuni	89044	89050	89050	89525	90053	1009	1,13 %
Fânețe	28913	28924	28746	29191	29877	964	3,33 %

Vii și pepiniere viticole	14536	14684	14670	14490	14360	-176	-1,21 %
Livezi și pepiniere pomicole	10720	10326	10875	10365	10337	-383	-3,57 %
Terenuri neagricole total , din care:	208401	208360	208243	207404	207909	-492	-0,24 %
Păduri și altă vegetație forestieră	163968	163977	163977	162584	163432	-536	-0,33 %
Ape și bălți	11417	11420	11420	11040	10707	-710	-6,22 %
Construcții	15909	16221	16104	16355	16354	445	2,80 %
Căi de comunicații și căi ferate	8888	8888	8888	8832	8784	-104	-1,17 %
Terenuri degradate și neproductive	8219	7854	7854	8593	8632	413	5,02 %

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

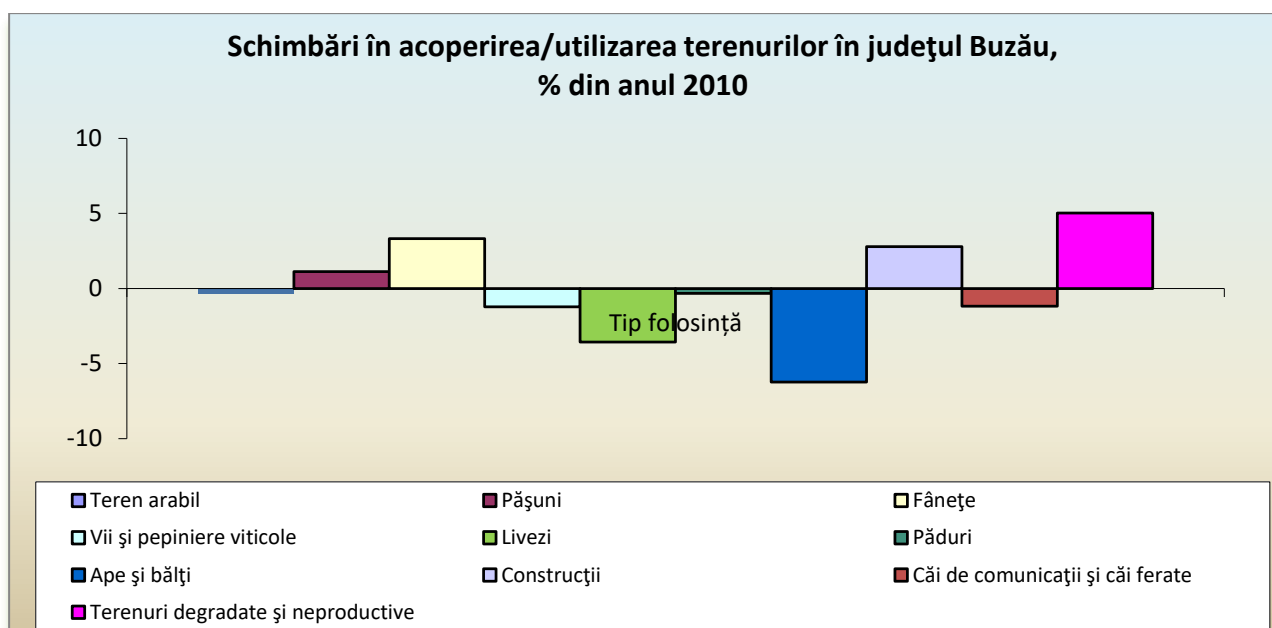
Reprezentarea grafică a modificărilor survenite în utilizarea terenurilor, în perioada 2010 - 2014 se poate vizualiza în figurile de mai jos:

Tabel IV.1.2.1.a. Schimbări în acoperirea/utilizarea terenurilor în județul Buzău, în perioada 2010 - 2014

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Tabel IV.1.2.1.b. Schimbări în acoperirea/utilizarea terenurilor în județul Buzău, procent din anul 2010

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

După cum se observă din datele și graficele prezentate există o ușoară tendință de creștere a suprafețelor agricole prin creșterea suprafețelor cu pășuni și fânețe, creștere ce acoperă pe ansamblu scăderea intervenită pentru terenurile arabile, cu vii și livezi. Terenurile neagricole prezintă o tendință de scădere datorită în special scăderii suprafețelor acoperite cu păduri și altă vegetație forestieră, ape și bălți, căi de comunicație și căi ferate tendință neacoperită de creșterea suprafețelor destinate construcțiilor sau a celor acoperite de terenuri neproductive.

IV.2 Impactul schimbării utilizării terenurilor asupra mediului

IV.2.1 Impactul schimbării utilizării terenurilor asupra terenurilor agricole

În privința suprafețelor scoase din circuitul agricol, acestea au primit alte folosințe, în special pentru construirea rețelelor de alimentare cu apă și canalizare, a stațiilor de epurare a apelor uzate, amplasarea de parcuri eoliene, parcuri fotovoltaice, stații de telefonie mobilă, precum și pentru alte construcții.

Nu deținem însă, la nivelul județului Buzău, datele necesare pentru a pune în evidență suprafețele convertite sau ponderile acestora pe diferite categorii.

În multe cazuri, clima, tehnologia și economia par a fi factorii determinanți ai schimbării utilizării terenurilor la diferite scări spațiale și temporale. În același timp, transformarea terenurilor pare a fi un mecanism de feedback adaptabil pe care fermierii îl utilizează pentru a netezi impactul variațiilor climatice, în special în perioadele extrem de uscate și umede. Schimbările utilizării terenurilor sunt adesea asociate cu schimbarea în acoperirea terenurilor și asociată cu emisiile de carbon. Rezervele de carbon din sol vor fi de asemenea afectate, cu toate că acest efect va depinde de tratamentul ulterior al terenului.

IV.2.2. Impactul schimbării utilizării terenurilor asupra habitatelor

Impactul schimbării utilizării terenurilor asupra habitatelor este în special generat de:

- * procesul de conversie a terenurilor în scopul dezvoltării urbane, industriale, agricole, turistice sau pentru transport, care reprezintă cauza principală a pierderii de biodiversitate, ducând la degradarea, distrugerea și câteodată la fragmentarea habitatelor. Extinderea intravilanului în zonele din imediata vecinătate a ariilor naturale protejate sau chiar în interiorul acestora cu scopul de realizare ulterioară a unor zone rezidențiale sau chiar stațiuni turistice generează o presiune puternică asupra ariilor naturale protejate;
- * intensificarea investițiilor pentru dezvoltarea infrastructurii (transport auto, feroviar și fluvial, turism, producere și transport de energie etc.) fără măsuri pentru diminuarea/eliminarea impactului asupra biodiversității poate fi considerată principala amenințare la adresa biodiversității, în contextul dezvoltării economice actuale;
- * extinderea și dezvoltarea așezărilor umane este o amenințare pentru biodiversitate deoarece fragmentarea habitatelor apare și atunci când există aglomerări mari de locuințe, dar și în cazul celor izolate, datorită construcției suplimentare de căi de acces și utilități.

Din punctul de vedere al utilizării terenurilor, impactul schimbării utilizării terenurilor asupra biodiversității județului Buzău este generat în special de :

- * trecerea pășunilor din zona de câmpie în proprietate privată și transformarea lor în terenuri arabile pentru culturi energetice;
- * desecarea mlaștinilor sau utilizarea lor pentru culturi de specii autohtone în vederea obținerii profitului economic;
- * împădurirea pajiștilor cu productivitate scăzută și a habitatelor de stepă, considerate impropriu de către autorități ca fiind terenuri „degradate”;
- * abandonarea pajiștilor și pășunilor, în special în zonele înalte, mai greu accesibile, care vor fi invadate de vegetația forestieră.

Regimul juridic al terenurilor județului Buzău, la nivelul anului 2012 raportat la anul 1990, este prezentat în tabelul IV.2.2.1. Pentru anii 2013-2017 nu au fost furnizate date.

Tabel IV.2.2.1. Regimul juridic al terenurilor din județul Buzău

Anul	Suprafață totală (ha)	Suprafață în intravilan (ha)	Suprafață în extravilan (ha)
1990	610255	29551	580704
2012	610255	42387	567868

Sursa: OCPI Buzău

Se observă că în perioada 1990-2012 suprafețele înscrise în intravilan au crescut cu peste 43,5%.

Situația terenurilor din intravilan pentru municipiile și orașele județului Buzău în perioada 2011 - 2016 este prezentată în tabelul IV.2.2.2.

Tabelul IV.2.2.2. Suprafață intravilană pentru municipiile și orașele județului Buzău

Anul	Suprafață totală (ha)	Suprafață intravilană pentru municipiile și orașele județului Buzău (ha)
2011	610255	7121
2012	610255	7205

2013	610255	7205
2014	610255	7205
2015	Nu deținem date	7205
2016	Nu deținem date	7205

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Baza de date TEMPO-Online

Se observă o stagnare a suprafeței municipiilor și orașelor județului Buzău.

Tabel IV.2.2.3. Ponderea deținută de proprietățile private în totalul suprafeței județului Buzău

Anul	Suprafață totală a județului Buzău (ha)	Suprafață în proprietate privată (ha)	Ponderea proprietății private în suprafața totală (%)
2010	610255	456968	74,88
2011	610255	461990	75,70
2012	610255	456959	74,88
2013	610255	475421	77,91
2014	610255	487533	79,89

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Se observă o creștere a ponderii proprietății private în suprafața totală a județului.

Tabelul IV.2.2.4. Repartiția terenurilor pe categorii de folosință și tipuri de proprietate în anii 2013 și 2014, în județul Buzău

Categorია de acoperire/utilizare	Suprafața (ha)			
	Anul	2013		2014
	Totală	Din care în proprietate privată	Totală	Din care în proprietate privată
Terenuri agricole, din care	402851	389596	402346	389310
Teren arabil	259280	251402	257719	249734
Pășuni	89525	85822	90053	86480
Fânețe	29191	27917	29877	28797
Vii și pepiniere viticole	14490	14300	14360	14177
Livezi și pepiniere pomicele	10365	10155	10337	10122
Terenuri neagricole, din care:	207404	85825	207909	98223

Păduri și altă vegetație forestieră	162584	69271	163432	79951
Ape și bălți	11040	234	10707	1624
Construcții	16355	13894	16354	14017
Căi de comunicații și căi ferate	8832	21	8784	21
Terenuri degradate și neproductive	8593	2405	8632	2610
TOTAL	610255	475421	610255	487533

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Așa cum se poate observa din tabelul prezentat mai sus scăderea cea mai mare în funcție de categoria de folosință și forma de proprietate, de aproximativ 1668 ha, se remarcă în rândul terenurilor arabile în proprietate privată, urmate de cele acoperite cu vii și de cele cu livezi deținute tot în proprietate privată, care au avut scăderi cu 123, respectiv 33 ha, iar creșterea cea mai puternică se înregistrează în suprafețele de pădure trecute în proprietate privată, diferența între anul 2014 și 2013 fiind de 10680 ha.

La nivelul suprafețelor totale, cele mai mari scăderi au fost înregistrate în cazul terenurilor arabile (-1561 ha), urmate de terenurile acoperite cu ape și bălți (-333 ha) și terenurile cu vii și pepiniere viticole (-130 ha) iar creșterea cea mai mare au cunoscut-o terenurile acoperite cu păduri (848 ha) urmate de terenurile cu fânețe (686 ha) și cu pășuni de 528 ha.

Tabelul IV.2.2.5. Evoluția terenurilor pe categorii de folosință în perioada 2010 - 2014

Modul de folosință a fondului funciar	2010	2011	2012	2013	2014	Evoluția terenurilor or între anii 2010 și 2014
Total	610255	610255	610255	610255	610255	0
Terenuri agricole total	401854	401895	402012	402851	402346	492
Arabilă	258641	258911	258671	259280	257719	-922
Pășuni	89044	89050	89050	89525	90053	1009
Fânețe	28913	28924	28746	29191	29877	964
Viș și pepiniere viticole	14536	14684	14670	14490	14360	-176
Livezi și pepiniere pomicole	10720	10326	10875	10365	10337	-383
Terenuri neagricole total	208401	208360	208243	207404	207909	-492
Păduri și altă vegetație forestieră	163968	163977	163977	162584	163432	-536
Ocupată cu ape, bălți	11417	11420	11420	11040	10707	-710
Ocupată cu construcții	15909	16221	16104	16355	16354	445

Căi de comunicații și căi ferate	8888	8888	8888	8832	8784	-104
Terenuri degradate și neproductive	8219	7854	7854	8593	8632	413

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Pe ansamblu, pentru perioada 2010 - 2014, suprafața totală a terenurilor agricole a crescut cu 492 ha față de cea din 2010, hectare provenite din scăderea simultană a suprafețelor cu terenuri neagricole. Această creștere a fost generată cel mai probabil, conform calculelor efectuate pe datele deținute și prezentate mai sus, prin convertirea unor suprafețe acoperite cu păduri și alte tipuri de vegetație forestieră, precum și a celor cu ape și bălți în pășuni și fânețe.

Schimbarea utilizării terenurilor poate determina fragmentarea habitatelor și implicit poate afecta distribuția speciilor care ocupă un anumit areal.

Totuși nu deținem date și nici posibilitatea de a decela mai precis această conversie sau date care să permită determinarea exactă a suprafețelor și tipurilor de folosință convertite, pentru a putea evalua apoi impactul schimbării utilizării terenurilor asupra habitatelor.

Tabelul IV.2.2.6. Evoluția suprafețelor fondului forestier din județul Buzău, în perioada 2010 - 2016

Nr. crt.	Fond forestier	Suprafața (ha)						
		2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
1	Total, din care:	158500	159600	160800	160400	160100	160200	160500
1.1	Păduri, din care:	156200	157100	158200	157800	157500	157700	157900
1.1.1	Rășinoase	47900	53500	50700	48000	46000	48200	47700
1.1.2	Foioase	108300	103600	107500	109800	111500	109500	110200
1.2	Alte terenuri	2300	2500	2600	2600	2600	2500	2600

Sursa: Institutul Național de Statistică, Baza de date TEMPO-Online

Din datele prezentate în tabelul de mai sus se observă că, deși în perioada 2010 - 2012 a existat o tendiță de creștere a suprafeței acoperite cu păduri, în perioada 2013 - 2014 s-a înregistrat o scădere de la an la an, cu 400 ha în 2013 și respectiv 300 ha în 2014, urmată de o ușoară creștere în anul 2015, respectiv cu 200 ha față de anul 2014.

IV.3 Factorii determinanți ai schimbării utilizării terenurilor

IV.3.1 Modificarea densității populației

Odată cu dezvoltarea și evoluția societății umane, ecosistemele naturale au reprezentat un obstacol în calea dezvoltării agriculturii și creșterii animalelor, astfel încât acestea au fost decimate progresiv, acțiuni ce mai continuă și astăzi. În perioadele actuale, odată cu creșterea nevoilor de resurse în strânsă legătură cu evoluția populației, exploatarea acestora se diversifică tot mai mult și pe spații din ce în ce mai largi, apărând astfel un pericol de supraexploatare a tuturor componentelor de bază ale mediului.

Rezultatele Recensământului din 2011 au arătat nu numai faptul că populația județului Buzău a scăzut în ultimii 10 ani cu aproape 50 de mii de locuitori, ci și că există un procent foarte mare de persoane cu vârsta de peste 60 de ani.

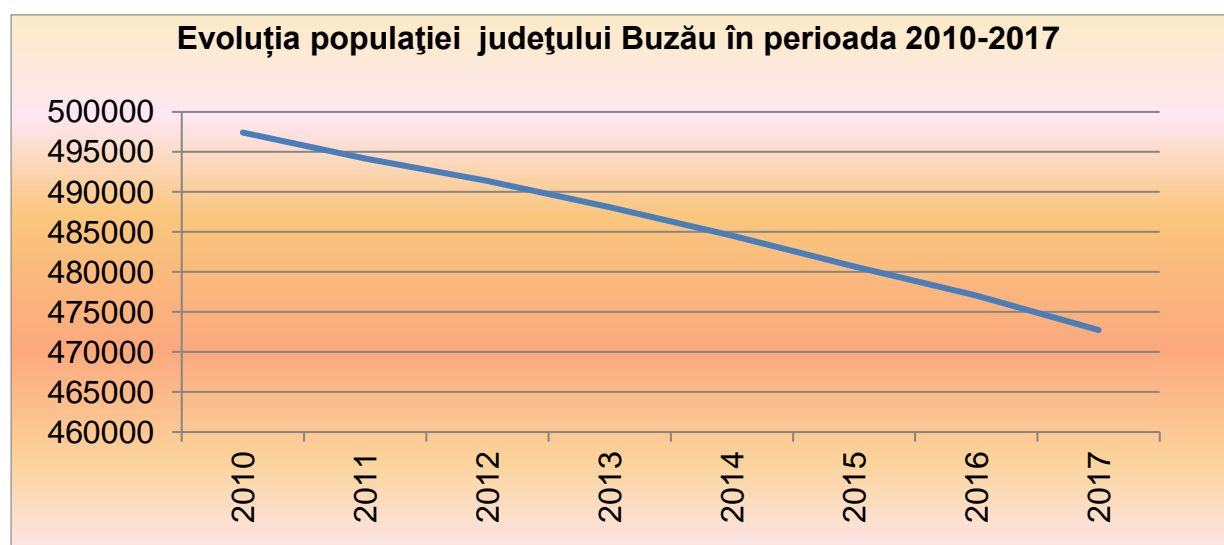
Structura și evoluția populației județului Buzău în perioada 2010-2014 sunt prezentate în tabelul IV.3.1.1, respectiv în graficul din figura IV.3.1.1.

Tabel IV.3.1.1. Populația după domiciliu la 1 iulie pe grupe de vârstă, sexe, localități, pentru județul Buzău în perioada 2010-2017

Anul	Total (număr persoane)			Urban (număr persoane)			Rural (număr persoane)		
	Ambele sexe	Masculi n	Feminin	Ambele sexe	Masculin	Feminin	Ambele sexe	Masculin	Feminin
2010	497418	243026	254392	211946	101971	109975	285477	141055	144417
2011	494172	241404	252768	210081	100931	109150	284091	140473	143618
2012	491376	239940	251436	208395	99928	108467	282981	140012	142969
2013	488108	238323	249785	207092	99176	107916	281016	139147	141869
2014	484524	236529	247995	205544	98321	107223	278980	138208	140772
2015	480691	234645	246046	203832	97311	106521	276859	137334	139525
2016	477071	232855	244216	201878	96239	105639	275193	136616	138577
2017	472743	230759	241984	200245	95358	104887	272498	135401	137097

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Figura IV.3.1.1. Evoluția populației județului Buzău în perioada 2010-2017

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Din datele analizate se observă o continuare a tendinței de scădere a populației județului Buzău în ultimii 7 ani, similar tendințelor identificate cu ocazia efectuării Recensământului din 2011.

Evoluția densității populației din județul Buzău, la nivelul celor mai importante aglomerări urbane din județ este prezentată în tabelul IV.3.1.2 și în figurile IV.3.1.2.a. și IV.3.1.2.b. de mai jos.

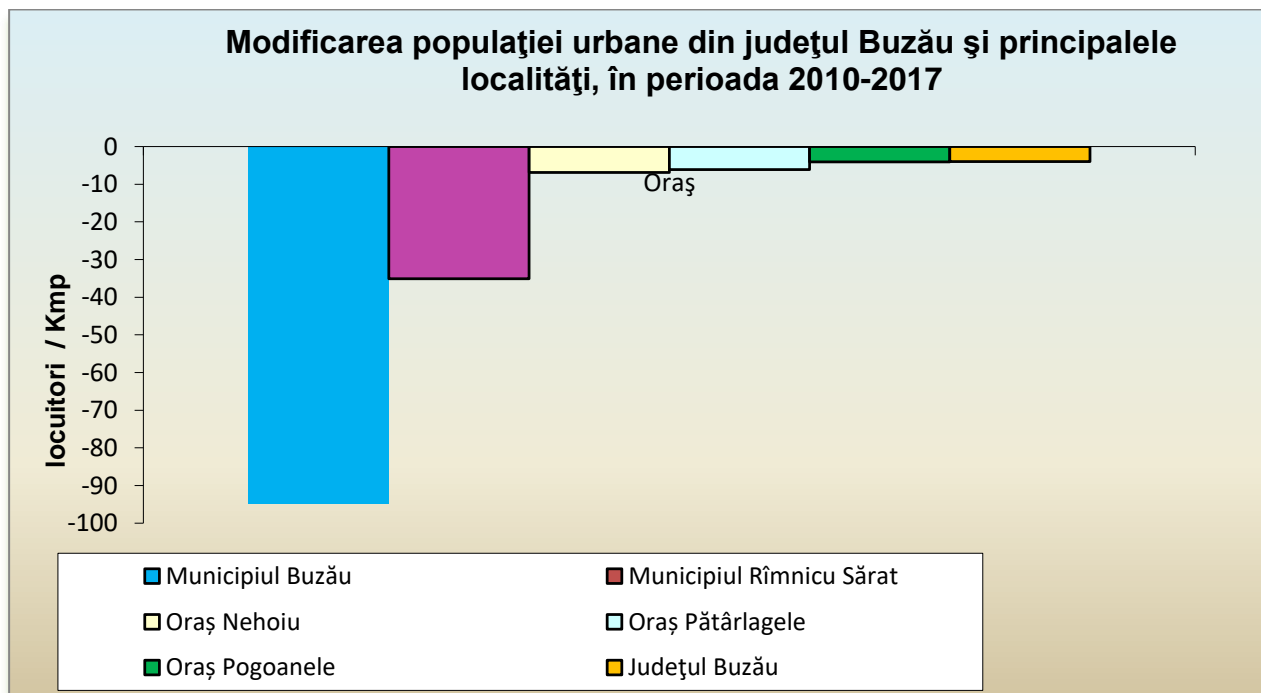
Tabel IV.3.1.2. Evoluția densității populației în județul Buzău în perioada 2010-2017

Orașul	Număr locuitori/Km ²								Diferența densității în raport cu anul 2010 loc./km ²	Diferența ca % din densitatea anului 2010
	2010	2011	2012	2013	2014	2015*	2016*	2017*		
Municipiul Buzău	1743,1	1727,3	1711,9	1700,3	1688,0	1675,5	1658,8	1648,3	-94,8	-5,44
Municipiul Râmnicu Sărat	801,2	795,1	789,5	787,3	782,7	781,6	772,9	766,1	-35,1	-4,38
Oraș Nehoiu	104,5	103,2	102,5	101,8	100,9	99,9	98,9	97,6	-6,9	-6,60
Oraș Pătârlagele	101,7	101,0	100,5	99,7	98,4	97,6	96,7	95,6	-6,1	-6,00
Oraș Pogoanele	64,3	63,8	63,6	62,9	62,0	61,4	60,8	60,2	-4,1	-6,38
Județul Buzău	81,5	81,0	80,5	80,0	79,4	78,7	78,1	77,5	-4	-4,91

Notă: *Pentru anii 2015, 2016 și 2017 nu deținem încă datele privind suprafețele fondului funciar. Pentru acești ani s-a utilizat suprafața din 2014

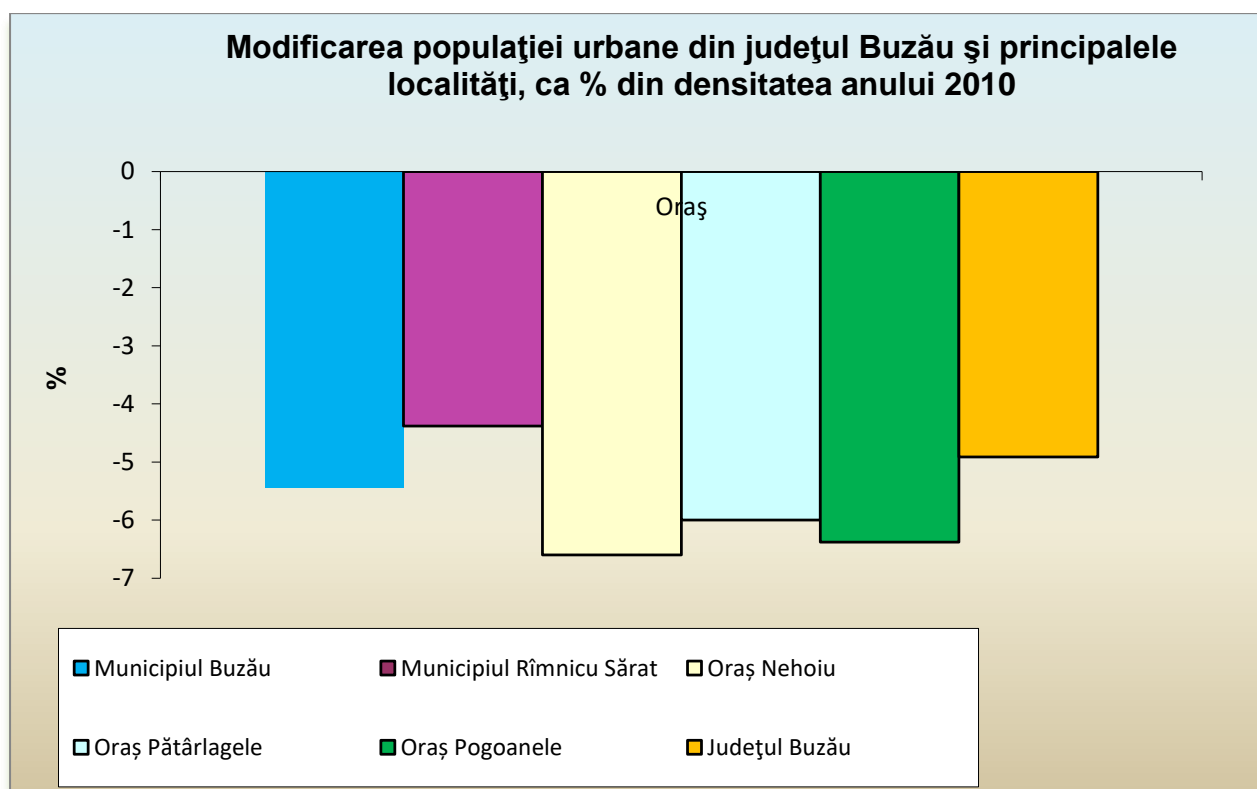
Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Figura IV.3.1.2.a. Evoluția densității populației în județul Buzău în perioada 2010-2017

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Figura IV.3.1.2.b. Evoluția densității populației în județul Buzău în perioada 2010-2017, ca % din densitatea anului 2010

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Datele puse la dispoziție de Direcția Județeană de Statistică Buzău arată, de asemenea, o scădere a densității populației, atât la nivel de județ, cât și în aglomerările urbane din structura acestuia, tendință în acord cu scăderea populației înregistrată de evidențele statistice.

IV.3.2 Expansiunea urbană

Expansiunea urbană se produce atunci când rata conversiei de utilizare a teritoriului depășește rata de creștere a populației.

IV.3.2.1. Extinderea și dezvoltarea așezărilor umane

În prezent se consideră că aproximativ 6,5% din suprafața țării este destinată construcției de locuințe. În județul Buzău pentru construcții de locuințe se utilizează doar 4,05% din suprafață.

Fragmentarea habitatelor apare și atunci când există aglomerări mari de locuințe, dar și în cazul celor izolate, datorită construcției suplimentare de căi de acces și utilități. Construirea haotică, fără respectarea unei strategii de urbanism coerentă și consecventă conduce la utilizarea nejudicioasă a zonelor destinate pentru construcții și extinderea acestora în detrimentul celor naturale.

Principalii factori determinanți în ocuparea terenurilor sunt grupați în procese ce rezultă din extinderea:

- locuințelor, serviciilor și spațiilor de recreere;
- zonelor industriale și comerciale;
- rețelelor de transport și infrastructurii;
- minelor, carierelor și depozitelor de deșeuri neamenajate;
- șantierelor de construcții.

Tabelul IV.3.2.1. prezintă evoluția suprafețelor intravilane a principalelor aglomerări urbane din județ.

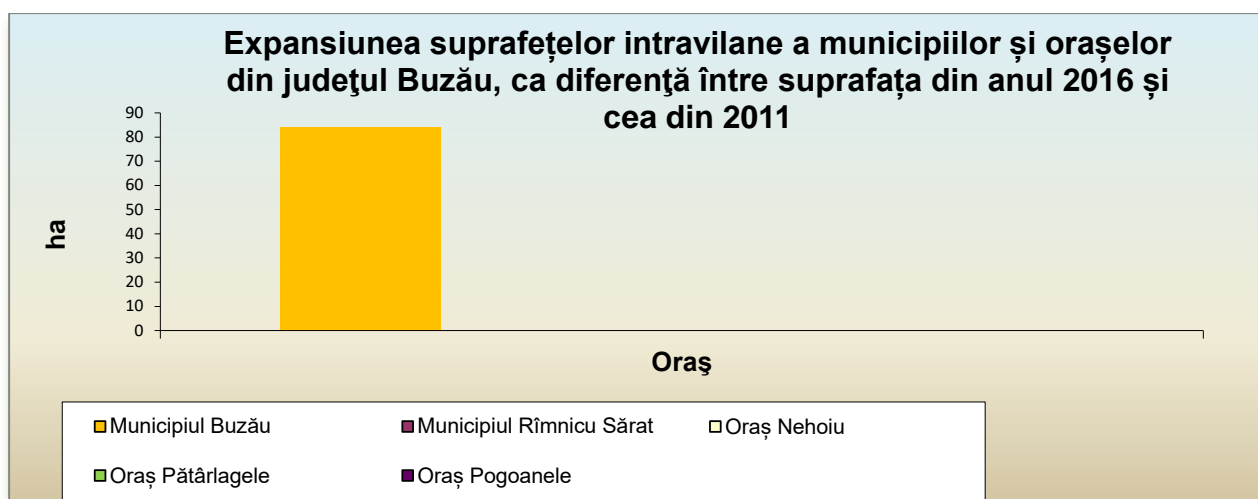
Tabel IV.3.2.1. Suprafața intravilană a municipiilor și orașelor din județul Buzău

Municipii și orașe	Anul / Suprafața intravilană (ha)							Expansiune a suprafeței intravilane ca diferență între cea din anul 2016 și cea din 2011
	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	
Județul Buzău	7143	7121	7205	7205	7205	7205	7205	84
Municipiul Buzău	4636	4636	4720	4720	4720	4720	4720	84
Municipiul Râmnicu Sărat	923	923	923	923	923	923	923	0
Orașul Nehoiu	450	450	450	450	450	450	450	0
Orașul Pătârlagele	237	215	215	215	215	215	215	0
Orașul Pogoanele	897	897	897	897	897	897	897	0

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Așa cum se poate observă în tabelul IV.3.2.1 și figura IV.3.2.1, creșterea netă a suprafețelor din județul Buzău, convertite în terenuri intravilane orășenești între anii 2011 – 2015 a fost de numai 84 ha, asociată creșterii suprafeței intravilane a municipiului Buzău. Aceeași creștere de 84 ha înregistrează suprafața intravilană a municipiului Buzău ca diferență între cea din anul 2015 și cea din anul 2010. Creșterea cu 84 ha este o creștere mică în raport cu creșterea cu 1691 ha a suprafeței intravilane a municipiului din perioada 2008 – 2009; conform datelor extrase din baza de date a Institutului Național de Statistică, suprafața intravilană a crescut de la 2866 ha, în 2008, la 4557 ha, în 2009. În perioada 2012-2016 suprafața intravilană a municipiilor și orașelor din județ este constantă.

Figura IV.3.2.1. Expansiunea suprafețelor intravilane a municipiilor și orașelor din județul Buzău între anii 2011 – 2016

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

IV.3.2.2. Ocuparea terenurilor prin infrastructura de transport

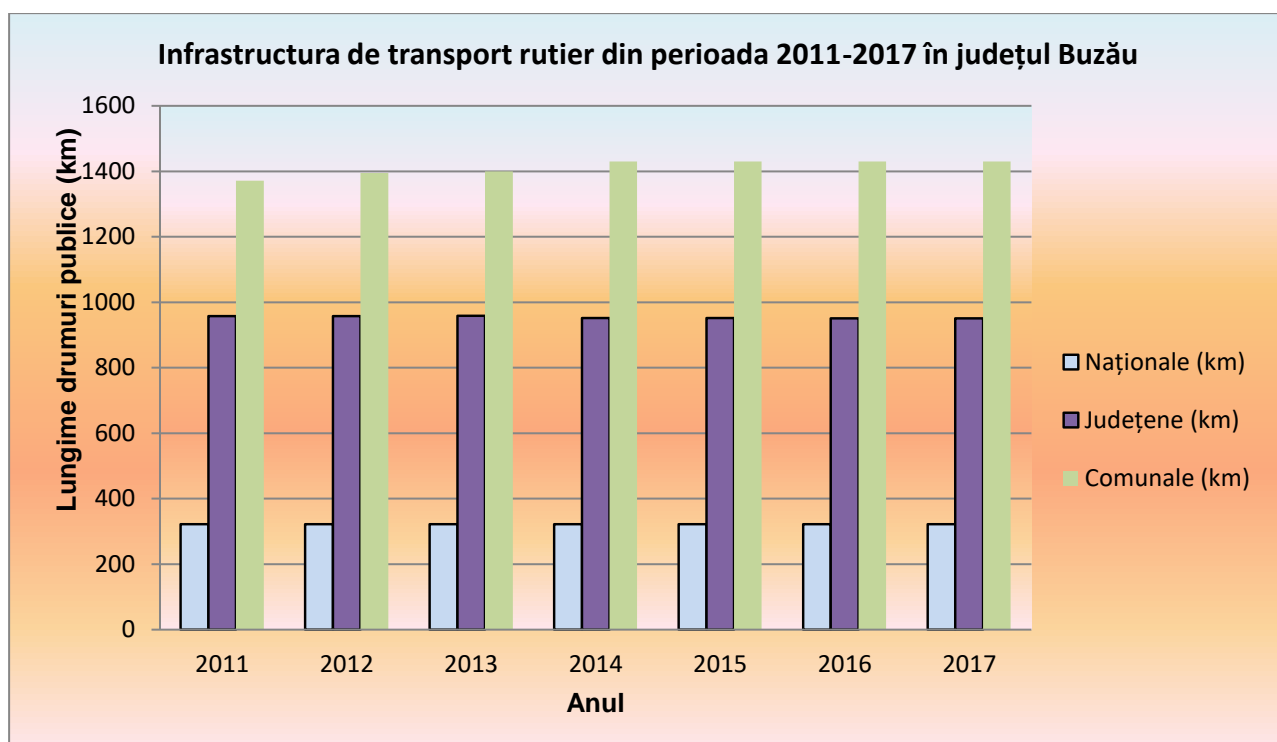
Infrastructura de transport rutier în județul Buzău, conform datelor statistice pe perioada 2011-2015, prezintă o creștere nesemnificativă (tabelul IV.3.2.2.1, figura IV.3.2.2.1.)

Tabelul IV.3.2.2.1. Infrastructura de transport rutier din județul Buzău în perioada 2011-2017

Categorii de drumuri	Lungime drumuri publice în kilometri, pe ani						
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Naționale	322	322	322	322	322	322	322
Județene	958	958	959	952	952	951	951
Comunale	1371	1395	1400	1430	1430	1430	1430
Total	2651	2675	2681	2704	2704	2703	2703

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Figura IV.3.2.2.1. Infrastructura de transport rutier din județul Buzău în perioada 2011-2017

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

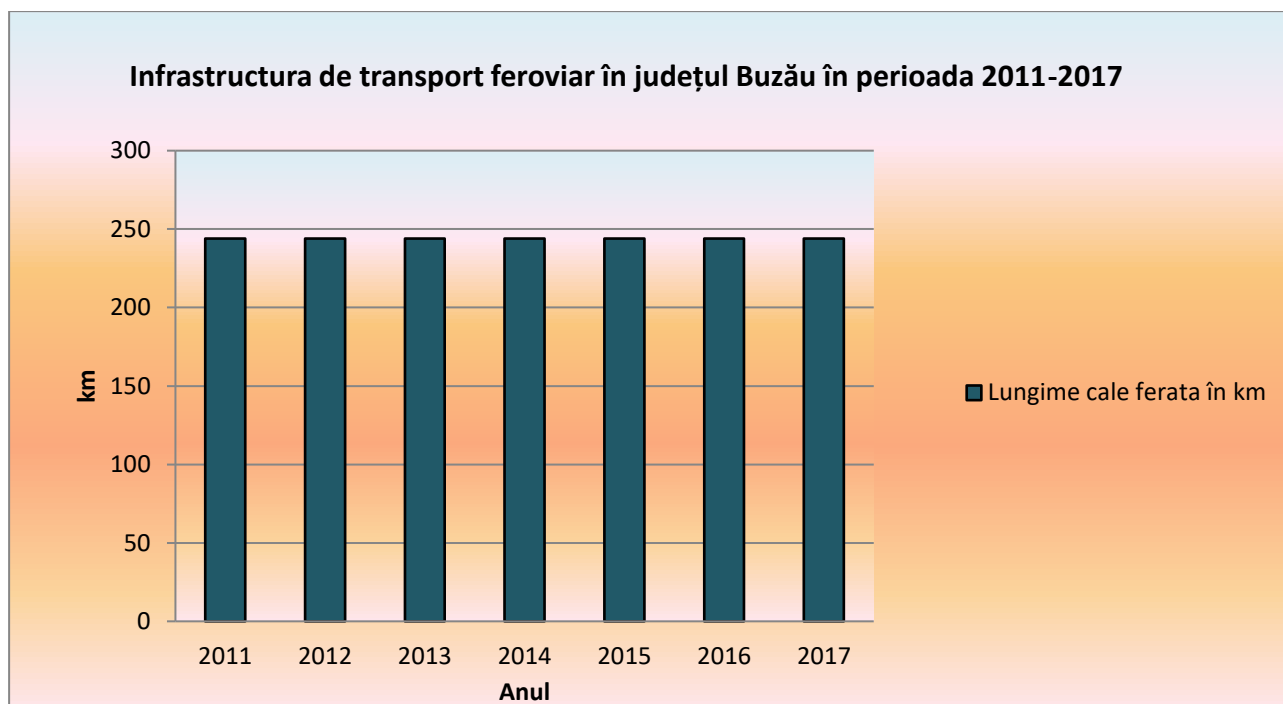
Conform datelor statistice pe perioada 2011-2017, în județul Buzău infrastructura de transport feroviar nu a suferit modificări (tabelul IV.3.2.2.2, figura IV.3.2.2.2).

Tabelul IV.3.2.2.2. Infrastructura de transport feroviar din județul Buzău în perioada 2011-2017

Categorii de linii de cale ferata	Lungime cale ferată în kilometri, pe ani						
	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Total	244	244	244	244	244	244	244

Sursa: Institutul Național de Statistică, Baza de date TEMPO-Online

Figura IV.3.2.2.2. Infrastructura de transport feroviar din județul Buzău în perioada 2011-2017

Sursa: Institutul Național de Statistică, Baza de date TEMPO-Online

IV.4 Prognoze și acțiuni întreprinse privind utilizarea terenurilor

Prin planurile urbanistice generale sunt stabilite obiectivele, acțiunile și măsurile de dezvoltare a localităților, pe baza analizelor situației existente și ținând cont de tendințele generale de dezvoltare. La nivelul județului, Planul de amenajare teritorială județean (PATJ), stabilește orientările generale privind amenajarea teritoriului în județul respectiv. Acesta conține programul de măsuri necesare pentru armonizarea dezvoltării durabile a teritoriului și înlăturarea sau ameliorarea disfuncționalităților și disparităților care se manifestă în acea zonă.

Din analiza planurilor urbanistice generale elaborate în ultimii ani de autoritățile administrației publice locale, precum și din planurile urbanistice zonale avizate, se pot remarca următoarele tendințe:

- creșterea suprafețelor intravilane ale localităților, în special prin schimbarea destinației din terenuri agricole în terenuri cu funcțiunile de curți/construcții;
- extinderea terenurilor destinate echipării edilitare și gospodăriei comunale;
- extinderea, reabilitarea și modernizarea căilor de comunicații și transport;
- extinderea, amenajarea și reabilitarea suprafețelor spațiilor plantate, de agrement și sport;
- identificarea zonelor cu riscuri naturale, stabilirea de restricții și reglementări pentru aceste zone;
- includerea în regulamentele planurilor urbanistice a condițiilor pentru protejarea rezervațiilor naturale, precum și pentru menținerea și/sau îmbunătățirea stării de conservare a habitatelor naturale și a speciilor de interes comunitar din siturile "Natura 2000".

Cu relevanță pentru prognoze și acțiunile care se vor întreprinde privind utilizarea terenurilor sunt Strategia de dezvoltare durabilă a județului Buzău și Planul de acțiuni pe perioada 2014 - 2020.

V. PROTECȚIA NATURII ȘI BIODIVERSITATEA

Biodiversitatea descrie întreaga gamă a variabilității organismelor vii în cadrul unui complex ecologic. Preocuparea pentru biodiversitate este parte integrantă a dezvoltării durabile, a competitivității, creșterii economice și ocupării forței de muncă. Multe dintre serviciile pe care biodiversitatea și ecosistemele le furnizează sunt în prezent amenințate. Lista presiunilor asupra biodiversității este lungă și include distrugerea și fragmentarea habitatelor, poluarea aerului, a apei și a solului, pescuitul excesiv și exploatarea excesivă a resurselor, a pădurilor și a solului, introducerea unor specii neindigene și eliberarea unor cantități tot mai mari de gaze cu efect de seră, care produc schimbări climatice.

Diversitatea globală a unei anumite regiuni depinde de capacitatea sa de a susține viața și de varietățile de habitate pe care le include.

Pe teritoriul țării noastre se reunesc nu mai puțin de cinci regiuni biogeografice, dintre acestea, pe teritoriul județului Buzău se desfășoară trei, cea stepică, cea alpină și cea continentală.

Biodiversitatea este compusă din diversitatea ecosistemelor, a speciilor și cea genetică, dar și cea etnoculturală. Biodiversitatea planetei este puternic influențată de activitățile umane, inclusiv agricultura, silvicultura și pescuitul, precum și de către urbanizare.

În România, ecosistemele naturale și seminaturale reprezintă aproximativ 47% din suprafața țării, 45% reprezintă ecosistemele agricole, restul de 8% din suprafață reprezintă construcțiile și infrastructura.

Conservarea diversității calitative a naturii vii corespunde celor mai înalte interese ale omenirii, determinând posibilitatea lărgirii gamei de "utilități" obținute de la natură și automat lărgirea gamei de produse naturale în agricultură, medicină, industrie.

V.1. Amenințări pentru biodiversitate și presiuni exercitate asupra biodiversității

Diversitatea biologică este într-o continuă amenințare din cauza intensificării activităților economice ce exercită presiuni puternice asupra mediului.

V.1.1. Specii invazive

Convenția privind Diversitatea Biologică definește o specie alogenă ca fiind "o specie, subspecie sau un taxon inferior, introdus în afara răspândirii sale naturale din trecut sau prezent, incluzând orice parte, gameți, semințe, ouă sau mijloace de răspândire a acestor specii, care pot supraviețui și se pot reproduce ulterior", în timp ce o specie alogenă invazivă este "o specie alogenă a cărei introducere și/sau răspândire amenință diversitatea biologică".

Conform OUG nr. 57/2007 cu modificările și completările ulterioare speciile invazive sunt speciile indigene sau alohtone, care și-au extins arealul de distribuție sau au fost introduse accidental ori intenționat într-o arie, s-au reprodus într-o asemenea măsură și atât de agresiv încât influențează negativ/domină/înlocuiesc unele dintre speciile indigene, determinând modificarea structurii cantitative și/sau calitative a biocenozei naturale, caracteristică unui anumit tip de biotop.

Aceste specii sunt răspândite la scara geografică largă și pot fi întâlnite în toate tipurile de ecosisteme. Cele mai multe astfel de specii care afectează ecosistemele terestre aparțin unor grupuri de organisme vii cum sunt plantele, mamiferele și insectele. Amenințarea pe care aceste specii o reprezintă pentru biodiversitate la nivel global este considerată ca ocupând locul secund, după pericolul reprezentat de pierderea sau degradarea habitatului. Datorită faptului că factorii biotopului sau caracteristicile locale ale structurii biocenozei în care erau integrate nu mai acționează similar în noile condiții de viață, speciile introduse pot deveni invazive ca urmare a unei creșteri numerice rapide și necontrolate în noul

mediu. Acest fapt se repercutează negativ asupra unor specii de plante și animale autohtone care nu au timp să-și dezvolte măsuri de apărare adecvate.

Dintre speciile de plante invazive prezente pe raza județului Buzău cele mai cunoscute sunt: *Ambrosia artemisiifolia* (ambrozia), *Acer negundo* (arțarul american), *Ailanthus altissima* (cenușar), *Phragmites australis* (stuful), *Xanthium spinosum* (holera), *Robinia pseudacacia* (salcâm), *Elaeagnus angustifolia* (sălcioara).

Cercetările efectuate în cadrul unui studiu menit să identifice habitatele și speciile de plante de interes comunitar și național în spațiul geografic cuprins între Valea Slănicului și Valea Sărețelului nominalizează speciile invazive *Elaeagnus angustifolia* (specie invazivă alogenă) și *Phragmites australis* (specie invazivă indigenă) ca principale amenințări la adresa habitatelor și speciilor de plante de interes conservativ din zona respectivă.

În cazul sp. *Elaeagnus angustifolia*, inițiativa utilizării acesteia ca măsură de prevenire a alunecărilor de teren, prin plantarea sa în zonele de pantă afectate de acest fenomen, s-a dovedit a fi puțin folositoare scopului urmărit, în același timp conducând la extinderea sa agresivă și influențarea în mod negativ a speciilor indigene. (Anastasiu et.al, 2008, Craiova).

În situl de interes comunitar ROSCI0103 Lunca Buzăului, în zona Bentu (comuna Gălbinași), extinderea speciei invazive *Elaeagnus angustifolia* pe terenul din jurul habitatului prioritar 1530*(Stepe și mlaștini sărăturate panonice), ca urmare a reducerii drastice a pășunatului, constituie o amenințare majoră asupra stării de conservare a acestuia. (Plan de management ROSCI0103 Lunca Buzăului, U.E.B., 2014)

În prezent la nivel național nu există o bază de date care să conțină speciile invazive. Baza de date europeană DAISIE (<http://www.europe-aliens.org/>) este completată în mod benevol de către specialiștii din domeniu.

V.1.2. Poluarea și încărcarea cu nutrienți

Toate formele de poluare amenință biodiversitatea, dar mai ales încărcarea cu nutrienți (azot și fosfor), care reprezintă o cauză majoră și în continuă creștere a pierderii de biodiversitate și a degradării ecosistemelor. De exemplu, depunerile de azot atmosferic reprezintă o amenințare importantă pentru biodiversitatea din Europa. Emisiile de azot în atmosferă au crescut substanțial în ultimii 100 de ani, mai ales sub formă de amoniu din agricultură și de oxizi de azot din industrie. Ca urmare a depunerilor din atmosferă, aceste forme de azot sunt depozitate pe întreg teritoriul Europei, afectând habitatele sensibile. În plus, compușii cu azot pot produce și eutrofizarea ecosistemelor. Studiile efectuate au arătat că depunerile de azot generează scăderea bogăției de specii. Eutrofizarea apelor (lacuri, ape marine) constă în dezvoltarea excesivă a algelor planctonice, ceea ce conduce la creșterea acumulării de materie organică. Această acumulare poate fi asociată cu modificări în compoziția speciilor, alterând astfel funcționarea lanțurilor trofice.

De asemenea, nitrații și fosfații rezultați din dejecțiile animaliere, infiltrați în exces în sol, conduc la modificarea structurii vegetației locale și implicit la dispariția habitatelor caracteristice anumitor specii. Această situație a fost semnalată și în aria naturală protejată Dealul Istrița, județul Buzău, unde pășunatul intensiv al turmelor de oi și vaci în zonele în care a fost identificată prezența speciei *Lycaena dispar*, reprezintă o amenințare la adresa acesteia, prin prisma degradării habitatului caracteristic.

V.1.3. Schimbările climatice

Biodiversitatea este afectată de schimbările climatice, cu consecințe negative pentru umanitate. În același timp, biodiversitatea, prin serviciile de ecosistem pe care le susține,

are o contribuție importantă atât la atenuarea, cât și la adaptarea la schimbările climatice. Cu alte cuvinte, conservarea și gestiunea adecvată a biodiversității este o chestiune critică în privința schimbărilor climatice.

V.1.4. Modificarea habitatelor

Modificarea și distrugerea habitatelor sunt considerate cele mai importante cauze ale erodării biodiversității.

V.1.4.1. Fragmentarea ecosistemelor

Extinderea în spațiu a sistemului socio-economic uman, creșterea complexității subsistemelor componente precum și sporirea conexiunilor dintre acestea duc la **distrugerea, degradarea și fragmentarea sistemelor ecologice naturale și seminaturale**. Alterarea sistemelor ecologice naturale terestre și a apelor curgătoare este considerată una din cele mai grave amenințări asupra biodiversității la nivel global. Cea mai vizibilă și cu un impact major este **distrugerea directă** a sistemelor ecologice (ex. tăierea unei păduri, drenarea unui zone umede, construirea unui baraj, transformarea zonelor de stepă/preerie/savană în agroecosisteme). Deseori impactul distrugerii directe este mult amplificat de **fragmentarea** sistemelor ecologice rămase. Fragmentarea poate duce la întreruperea continuității structurale sau funcționale a sistemelor ecologice, datorită distribuirii habitatului rămas în parcele mici, izolate. Rezultatul final al dezvoltării componentelor sistemului socio-economic uman într-o regiune sunt un ansamblu de zone naturale și seminaturale, cu suprafață redusă, izolate, adevărate insule într-o "mare" de agroecosisteme, ecosisteme urbane și rurale.

Fragmentarea habitatelor implică alterarea acestora prin separarea spațială a unităților de habitat față de forma inițială, caracterizată de continuitate. Acest fenomen apare în mod natural în timp sau ca urmare a unor evenimente catastrofale; însă cea mai mare și dramatică transformare a peisajului este produsă de activitățile umane, rezultând fragmentarea habitatelor, reducerea biodiversității și întreruperea continuității producției de resurse naturale. Fragmentarea antropică a habitatelor are loc mai ales prin conversia terenurilor agricole, urbanizare, poluare, despăduriri și introducerea de specii alogene.

Fragmentarea ecosistemelor este cauza cea mai importantă a distrugerii biodiversității, prin reducerea bogăției de specii și a diversității taxonomice, respectiv prin reducerea funcțiilor ecosistemelor. Fragmentarea poate produce izolarea unor specii până la reducerea la minim a mărimii viabile a unei populații, aceasta fiind în pericol de extincție. În alte cazuri, populația unei specii poate să crească într-un habitat complex fragmentat, pentru că este specie dominantă sau pentru că au fost eliminate alte specii prin fragmentare.

Modul de utilizare al terenurilor s-a schimbat substanțial în ultimul secol. Schimbările au afectat suprafețele arealelor naturale și semi-naturale, crescând în acest mod gradul de fragmentare al arealelor naturale și semi-naturale. Pe lângă fenomenul de distrugere integrală a habitatelor, apare și cel de degradare prin drumuri, terenuri agricole, mediu urban ori construcții.

Fragmentarea habitatelor este procesul prin care o suprafață mare și continuă a unui habitat este divizată în două sau mai multe fragmente.

O cauză principală a fragmentării arealelor naturale și seminaturale este reprezentată de **conversia terenurilor** în scopul dezvoltării infrastructurii urbane, industriale, agricole, turistice sau de transport.

La nivelul județului Buzău, reducerea ecosistemelor forestiere și presiunile exercitate asupra ecosistemelor acvatice reprezintă cauze importante ale fragmentării habitatelor.

Există exemple în acest sens chiar în cadrul siturilor Natura 2000. Activitatea numeroaselor balastiere, regularizările de albie, barajele amenajate pe cursul râului Buzău dar și intervenția prin recoltarea florei sălbatice, abandonarea practicilor tradiționale (pășunatul) sau tendințele de extindere a intravilanului localităților au determinat fragmentări în distribuția speciilor și habitatelor de interes comunitar pentru care situl ROSCI0103 Lunca Buzăului a fost desemnat:

- trei dintre cele patru specii de pești de interes conservativ ale sitului (*Gobio uranoscopus*, *Cobitis taenia*, *Gobio kessleri*) au o distribuție fragmentată determinată în principal de barajul Berca și pragurile deversoare de la Mărăcineni;
- în arealul Pârscov-Săgeata, suprafața habitatului 92D0 (tufărișuri de cătină roșie) este intens fragmentată ca urmare a distrugerii intenționate a cătinei, de către localnici;
- habitatul prioritar 1530 - fragmentare datorată abandonării practicilor tradiționale – pășunat în zonele Gura Călnăului și Bentu;
- regularizările râului Buzău, dispariția unor zone umede și brațe moarte, dispariția unor habitate de tip mostiște (Costei) au condus la reducerea conectivității și fragmentarea habitatelor propice speciilor de amfibieni *Emys orbicularis* (broasca țestoasă europeană de baltă) și *Bombina bombina* (buhaiul de baltă cu burta roșie). (*Plan de management ROSCI0103 Lunca Buzăului, U.E.B., 2014*)

În perimetrul ariei naturale protejate “Platoul Meledic”, habitatul prioritar 40C0* (Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice) are aspect insular, fiind format din mai multe fragmente foarte apropiate dar delimitate de cărări deschise prin vegetație, ca urmare a deplasărilor frecvente și regulate ale turmelor de oi. (*Plan de management ROSCI0199 Platoul Meledic, U.E.B., 2014*)

V.1.4.2. Reducerea habitatelor naturale și semi-naturale

Conversia terenurilor în scopul dezvoltării urbane, industriale, agricole, turistice sau pentru transport, reprezintă cauza principală a pierderii de biodiversitate, ducând la reducerea habitatelor naturale și semi-naturale.

Toate investițiile mari, dar și cele mici, amplasate în zone naturale, trebuie să țină cont, în primul rând, de impactul negativ asupra florei și a faunei sălbatice. În acest sens, se impun studii de impact bine documentate, elaborate de către specialiști în domeniu, punându-se accent pe efectele pe termen mediu și lung dar și a efectului cumulat.

Singurele informații pe care le deținem cu privire la reducerea de habitate pe teritorii județului Buzău se regăsesc în planurile de management ale siturilor de interes comunitar, după cum urmează:

- reducerea habitatului specific speciei *Spermophilus citellus* (popândău), ca urmare a pășunatului redus și neuniform – în lungul râului Buzău (aval Cislău, mal drept; Gălbinași, mal drept; Bentu, mal drept; Beilic, mal stâng; aval Găvănești, mal stâng; Cilibia, mal drept; Găvănești-Movilița, mal stâng);
- tendință de reducere a suprafeței habitatului prioritar 62C0* (Stepe ponto-sarmatice) prin înlocuirea treptată a acestuia cu tufărișuri – în interiorul ariei naturale protejate Dealul Istrița;
- reducerea habitatului disponibil speciei *Lycaena dispar* (fluturele roșu de mlaștină), ca urmare a cosirii în întregime a vegetației în pajiștile umede – aria naturală protejată Platoul Meledic.

V.1.5. Exploatarea excesivă a resurselor naturale

Exploatarea excesivă a unor resurse naturale, precum și fragmentarea unor habitate naturale, duc la periclitarea vieții sălbatice.

Utilizarea nesustenabilă a resurselor naturale și supra-exploatarea lor, care apare când consumul depășește puterea de reproducere a plantelor și animalelor, este una din amenințările majore pentru biodiversitate. Gestiunea forestieră nesustenabilă are un efect negativ asupra biodiversității pădurilor.

Agricultura intensivă, așa cum se practică în prezent în Europa, este concentrată pe monocultură, cu minimizarea speciilor asociate. Aceste sisteme oferă producții mari pentru un singur produs, dar depind de utilizarea fertilizatorilor și a pesticidelor.

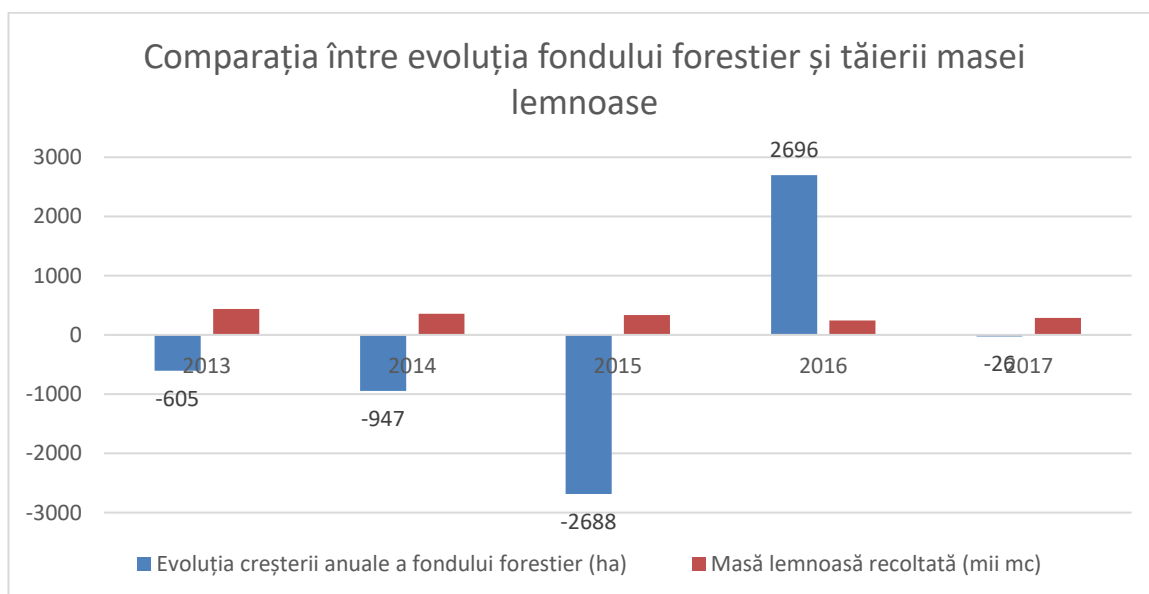
Presiunile asupra resursei de apă au crescut în ultimii ani din cauza dezvoltării agriculturii, sectorului energetic, industriei, alimentării cu apă și a turismului, necesarul de apă depășind de multe ori cantitățile existente. Creșterea volumelor de apă stocate artificial reduce apa alocată sistemelor naturale și crește fragmentarea din cauza barajelor. Extracția excesivă de apă și perioadele prelungite de secetă au redus debitele râurilor, au redus nivelul lacurilor și al apelor freatice și au secat zonele umede.

V.1.5.1. Exploatarea forestieră

Raportul dintre creșterea și tăierea arborilor arată sustenabilitatea producției de masă lemnoasă în timp, cât și disponibilitatea actuală a masei lemnoase și potențialul acesteia. Pentru o dezvoltare durabilă, tăierile anuale nu trebuie să depășească creșterea anuală netă. Creșterea fondului forestier este o indicație a maturizării pădurilor. Raportul dintre creștere și tăieri în pădurile de exploatare este cel mai bun indicator pentru potențialul producției de masă lemnoasă și pentru starea biodiversității, a sănătății și funcțiilor pădurilor.

Comparația între evoluția fondului forestier și tăierea masei lemnoase la nivelul județului Buzău este prezentată în figura V.1.5.1.-1.

Figura V.1.5.1.-1.

Sursa: Garda Forestieră Focșani

V.2. Protecția naturii și biodiversitatea: prognoze și acțiuni întreprinse

Prin **Strategia Națională și Planul de Acțiune pentru Conservarea Biodiversității**, România își propune, pe termen mediu (2010-2020), următoarele direcții generale de acțiune:

- 1: Stoparea declinului diversității biologice reprezentată de resursele genetice, specii, ecosisteme și peisaj și refacerea sistemelor degradate până în 2020.
- 2: Integrarea politicilor privind conservarea biodiversității în toate politicile sectoriale până în 2020.
- 3: Promovarea cunoaștințelor, practicilor și metodelor inovatoare tradiționale și a tehnologiilor curate ca măsuri de sprijin pentru conservarea biodiversității ca suport al dezvoltării durabile până în 2020.
- 4: Îmbunătățirea comunicării și educării în domeniul biodiversității până în 2020.

Pentru îndeplinirea dezideratelor privind conservarea biodiversității și utilizarea durabilă a componentelor sale, au fost stabilite următoarele **10 obiective strategice**:

- A. Dezvoltarea cadrului legal și instituțional general și asigurarea resurselor financiare
- B. Asigurarea coerenței și a managementului eficient al rețelei naționale de arii naturale protejate
- C. Asigurarea unei stări favorabile de conservare pentru speciile sălbatice protejate
- D. Utilizarea durabilă a componentelor diversității biologice
- E. Conservarea ex-situ
- F. Controlul speciilor invazive
- G. Accesul la resursele genetice și împărțirea echitabilă a beneficiilor ce decurg din utilizarea acestora
- H. Susținerea și promovarea cunoaștințelor, practicilor și inovațiilor tradiționale
- I. Dezvoltarea cercetării științifice și promovarea transferului de tehnologie
- J. Comunicarea, educarea și conștientizarea publicului

V.2.1. Rețeaua de arii protejate

La nivelul UE, politica privind conservarea naturii este, în esență, determinată de Directiva Păsări și Directiva Habitate. Împreună, ele instituie un cadru legislativ pentru protecția și conservarea faunei sălbatice și a habitatelor Uniunii Europene. România s-a angajat să implementeze legislația referitoare la conservarea biodiversității prin realizarea rețelei Natura 2000, o rețea de zone protejate care să cuprindă un eșantion reprezentativ de specii sălbatice și habitate naturale de interes comunitar, în vederea garantării menținerii acestora pe termen lung, ca sisteme suport pentru dezvoltarea sistemului socio-economic.

În România au fost desemnate, în scopul asigurării măsurilor speciale de protecție și conservare in situ a bunurilor patrimoniului natural, următoarele categorii de arii naturale protejate:

- de interes național: rezervații științifice, parcuri naționale, monumente ale naturii, rezervații naturale, parcuri naturale;
- de interes județean sau local: stabilite numai pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale, după caz;

- de interes internațional: situri naturale ale patrimoniului natural universal, geoparcuri, zone umede de importanță internațională, rezervații ale biosferei;

- de interes comunitar sau situri "Natura 2000":

- SAC-uri (Special Areas for Conservation – Arii Speciale de Conservare) desemnate pentru: habitate naturale și specii de floră și faună sălbatică;
- SPA-uri (Special Protection Areas – Arii de Protecție Specială Avifaunistică) desemnate pentru specii de păsări;
- SCI - uri (Sites of Community Importance - Situri de importanță comunitară) reprezintă un sit care, în cadrul regiunii sau regiunilor biogeografice cărora le aparține, contribuie în mod semnificativ la menținerea sau readucerea unui habitat din anexa 2 sau a unei specii din anexa 3 din OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, la un stadiu corespunzător de conservare și, în același timp, la coerența sistemului Natura 2000, precum și/sau la menținerea diversității biologice a regiunii sau regiunilor biogeografice respective.

Acțiunea de desemnare a ariilor naturale protejate a început în România din anul 1926 prin desemnarea rezervației naturale Bucegi (EUNIS biodiversity database), cu o suprafață de 1716,9 ha. Numărul acestora a crescut până la 425 în anul 1990, iar în prezent sunt desemnate peste 1500 de arii naturale protejate, distribuite în cele 5 regiuni biogeografice existente pe teritoriul României.

La nivelul județului Buzău întâlnim trei categorii de arii naturale protejate:

➤ de interes județean, desemnate în 1995 prin Hotărârea Consiliului Județean Buzău nr.13;

➤ de interes național, desemnate prin Legea nr. 5/2000;

➤ de interes comunitar :

- situri de importanță comunitară desemnate prin Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat prin Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2387/2011;

- arii de protecție specială avifaunistică desemnate prin Hotărârea de Guvern nr. 1284/2007 privind desemnarea siturilor de protecție avifaunistică, modificată și completată prin Hotărârea de Guvern nr. 971/2011;

- situri de importanță comunitară desemnate prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 46/2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000;

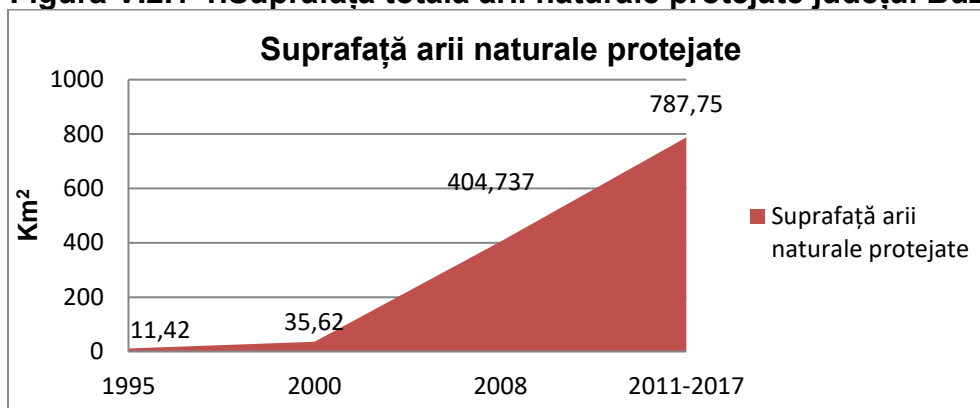
- arii de protecție specială avifaunistică desemnate prin Hotărârea de Guvern nr. 663/2016 privind instituirea regimului de arie naturală protejată și declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000.

Suprafața ariilor naturale protejate declarate în județul Buzău este prezentată în tabelul V.2.1-1. respectiv figura V.2.1.-1.

Tabel V.2.1-1.

An	Suprafața arii naturale protejate (km ²)
1995	11,42
2000	35,62
2008	404,737
2011-2017	787,75

Figura V.2.1-1. Suprafață totală arii naturale protejate județul Buzău

Arii protejate de interes comunitar desemnate conform directivelor habitate și păsări

Natura 2000 este o rețea de zone protejate, alcătuită din arii speciale de conservare instituite în conformitate cu Directiva Habitatare și din arii de protecție specială instituite în temeiul Directivei Păsări. Statele membre își selectează siturile Natura 2000 instituite în temeiul Directivei privind habitatele, în parteneriat cu Comisia Europeană. După ce au fost selectate, zonele respective sunt recunoscute oficial de Comisie ca „situri de importanță comunitară”, cum a fost și cazul celei mai recente extinderi. Acest proces confirmă statutul oficial al siturilor și consolidează obligațiile de a le proteja. Ulterior, statele membre au la dispoziție șase ani pentru a implementa măsurile necesare de gestionare a siturilor în vigoare și pentru a le desemna ca arii speciale de conservare.

În 2008, România deținea 273 Situri de Importanță Comunitară și 108 Situri de Protecție Specială Avifaunistică, cu o suprafață totală a siturilor Natura 2000, de 17,84% din suprafața țării.

Ca urmare a declanșării în anul 2008 a procedurii de infringement pentru desemnarea insuficientă de arii de protecție specială avifaunistică, începând din 2011 suprafața acoperită de siturile Natura 2000 a crescut astfel:

- SPA-uri: de la 12,5% din suprafața țării, în 2007 la 15,5%.
- SCI-uri: de la 13,8% din suprafața țării, în 2007 la 17,4%.

În Hotărârea de Guvern nr. 971/2011 sunt consemnate un număr de 148 de Situri de Protecție Specială Avifaunistică, iar în Ordinul ministrului mediului și pădurilor nr. 2387/2011 un număr de 383 Situri de Importanță Comunitară.

În prezent, la nivelul județului Buzău sunt desemnate 13 situri de importanță comunitară (SCI) și 7 arii de protecție specială avifaunistică (SPA).

Extinderea Rețelei Natura 2000 s-a realizat în județul Buzău în anul 2011 prin apariția de noi situri (ROSPA0112 Câmpia Gherghiței, ROSPA0141 Subcarpații Vrancei, ROSPA0145 Valea Călmățuiului, ROSCI0280 Buzăul Superior) dar și extinderea celor desemnate în 2007 (ROSCI0103 Lunca Buzăului, ROSCI0272 Vulcanii Noroioși de la Pâclele Mari și Pâclele Mici) și în anul 2016 prin instituirea sitului de importanță comunitară ROSCI0404 Dealurile Racovițeni, a ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0160 Lunca Buzăului, respectiv prin extinderea sitului de importanță comunitară ROSCI0103 Lunca Buzăului (Ord. MMAP nr. 46/2016).

Potrivit Formulelor Standard, actualizate în anul 2016, s-au înregistrat extinderi de suprafață la nivelul mai multor situri de interes comunitar din județ, extinderi reflectate în listele de mai jos.

Listele siturilor de importanță comunitară și a siturilor de protecție avifaunistică - tabelul V.2.1-2., respectiv tabelul V.2.1-3.

Tabel V.2.1-2. Situri de importanță comunitară

Nr. crt.	Codul sitului	Numele sitului	Suprafața la nivelul județului (km ²)
1	ROSCI0005	Balta Albă – Amara – Jirlău – Lacul Sărat Căineni	63,97
2	ROSCI0009	Bisoca	12,15
3	ROSCI0057	Dealul Istrița	5,73
4	ROSCI0103	Lunca Buzăului	60,69
5	ROSCI0127	Muntioru Ursoaia	1,55
6	ROSCI0190	Penteleu	112,75
7	ROSCI0199	Platoul Meledic	1,63
8	ROSCI0229	Siriu	62,42
9	ROSCI0259	Valea Călmățuiului	99,20
10	ROSCI0272	Vulcanii Noroioși de la Pâclele Mari și Pâclele Mici	9,34
11	ROSCI0280	Buzăul Superior	0,177
12	ROSCI0208	Putna Vrancea	0,058
13	ROSCI0404	Dealurile Racovițeni	1,71
Total suprafață SCI			431,375

Tabel V.2.1-3. Arii de protecție specială avifaunistică

Nr. crt.	Codul sitului	Numele sitului	Suprafata la nivelul judetului (km ²)
1	ROSPA0004	Balta Albă – Amara – Jirlău	26,84
2	ROSPA0112	Câmpia Gherghitei	14,08
3	ROSPA0141	Subcarpații Vrancei	119,75
4	ROSPA0145	Valea Călmățuiului	99,20
5	ROSPA0006	Balta Tătaru	0,117
6	ROSPA0088	Munții Vrancei	0,08
7	ROSPA0160	Lunca Buzăului	60,69
Total suprafață SPA			320,757

Suprafețele au fost recalulate după harta județului Buzău, pusă la dispoziție de O.C.P.I.

Suprafața județului Buzău acoperită de arii naturale protejate de interes național și comunitar este de 776,33 km², ceea ce reprezintă cca 12,7% din întreaga suprafață a județului.

În conformitate cu specificațiile tehnice INSPIRE pentru ariile naturale protejate, inclusiv a siturilor Natura 2000 vor fi realizate seturi de date spațiale și se vor corecta actualele limite în funcție de limitele naturale ale ariilor.

În urma analizării suprafețelor în care se suprapun mai multe regimuri de protecție, s-au obținut următoarele valori:

a) intersecție SCI cu SPA: 186,78 km², conform tabelului tabel V.2.1-4.

b) intersecție situri cu rezervații naturale: 21,52 km², conform tabelului V.2.1-5.

Tabel V.2.1-4. Suprapuneri de situri Natura 2000

Nr crt	Codul siturilor	Denumire situri	Suprafața suprapusă (km ²)
1	ROSCI 0259 ROSPA 0145	Valea Călmățuiului Valea Călmățuiului	99,20
2	ROSPA 0004 ROSCI0005	Balta Albă Amara Jirlău Balta Albă Amara Jirlău Lacul Sărat Câineni	26,84
3	ROSPA 0088 ROSCI0208	Munții Vrancei Putna Vrancea	0,05
4	ROSCI0103 ROSPA0160	Lunca Buzăului Lunca Buzăului	60,69
Total			186,78

Tabel V.2.1-5. Suprapuneri de situri comunitare cu arii naturale protejate de interes național

Nr. crt.	Codul ariilor	Denumire arii	Suprafața suprapusă(km ²)
1	ROSCI0199 RN cod 2.267	Platoul Meledic Platoul Meledic	1,63
2	ROSCI0272 2.261 2.262	Vulcanii Noroioși de la Pâclele Mari și Pâcele Mici Vulcanii Noroioși de la Pâclele Mari Vulcanii Noroioși de la Pâclele Mici	0,32
3	ROSCI0009 2.268	Bisoca Padurea Lacurile- Bisoca	0,10
4	ROSCI 0005 2.272 2.271	Balta Albă Amara Jirlău Lacul Sărat Câineni Balta Amara Balta Alba	19,47
Total			21,52

Arii protejate desemnate la nivel național

Tipurile de arii de interes național din România: rezervațiile științifice (64), parcurile naționale (13), monumentele naturii (206), rezervații naturale (699), parcuri naturale(16).

În județul Buzău există doar rezervații naturale și monumente ale naturii, lista acestora este prezentată în tabelul V.2.1-6..

Rezervațiile naturale sunt acele arii naturale protejate al căror scop este protecția și conservarea unor habitate și specii naturale importante sub aspect floristic, faunistic, forestier, hidrologic, geologic, speologic, paleontologic, pedologic. Mărimea lor este determinată de arealul necesar asigurării integrității elementelor protejate.

Managementul rezervațiilor naturale se face diferențiat, în funcție de caracteristicile acestora, prin măsuri active de gospodărire pentru a asigura menținerea habitatelor și/sau în vederea protejării anumitor specii, grupuri de specii sau comunități biotice. Pe lângă activitățile științifice, după caz, pot fi admise activități turistice, educaționale, organizate. Sunt admise unele activități de valorificare durabilă a unor resurse naturale. Sunt interzise folosințele ale terenurilor sau exploatarea resurselor care dăunează obiectivelor atribuite.

Aceste rezervații corespund categoriei IV IUCN, și anume arie de gestionare a habitatelor/speciilor; arie protejată administrată în special pentru conservare prin intervenții de gospodărire.

Monumente ale naturii sunt acele arii naturale protejate al căror scop este protecția și conservarea unor elemente naturale cu valoare și semnificație ecologică, științifică, peisagistică deosebite, reprezentate de specii de plante sau animale sălbatice rare, endemice sau amenințate cu dispariția, arbori seculari, asociații floristice și faunistice, fenomene geologice – peșteri, martori de eroziune, chei, cursuri de apă, cascade și alte manifestări și formațiuni geologice, depozite fosilifere, precum și alte elemente naturale cu valoare de patrimoniu natural prin unicitatea sau raritatea lor.

Ariile naturale protejate de interes național, desemnate prin Legea nr. 5/2000 sunt prezentate în tabelul V.2.1-6

Tabel V.2.1-6. Lista ariilor naturale protejate de interes național din județul Buzău

Nr. crt.	Denumire arie	Actul de declarare	Categoria ariei protejate	Suprafața (Km ²)
1	Vulcanii Noroioși Pâclele Mari	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=15,2 Suprafața vectorizată în 2004=18,8
2	Vulcanii Noroioși Pâclele Mici	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarată=10,2 Suprafața vectorizată în 2004=13,2
3	Sarea lui Buzău	Legea 5/2000	Monument al naturii	Suprafața declarata=0,008 Suprafața vectorizată în 2004=0,0177
4	Blocurile de calcar de la Bădila	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=0,01 Suprafața vectorizată în 2004=0,03
5	Pădurea Crivineni	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=0,141 Suprafața vectorizată în 2004=0,15
6	Pădurea Brădeanu	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=0,058 Suprafața vectorizată în 2004=0,058
7	Platoul Meledic	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=0,675 Suprafața vectorizată în 2004=1,567
8	Pădurea „Lacurile Bisoca”	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=0,10 Suprafața vectorizată în 2004=0,10
9	Dealul cu Lilieci Cernătești	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=0,03 Suprafața vectorizată în 2004=0,106
10	Pădurea cu tisă	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=1,50 Suprafața vectorizată în 2004=1,968
11	Balta Albă	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=6 Suprafața vectorizată în 2004=11,67
12	Balta Amară	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarata=9,00 Suprafața vectorizată în 2004=8,138

13	Focul Viu – Lopătari	Legea 5/2000	Monument al naturii	Suprafața declarată=0,003 Suprafața vectorizată în 2004=0,0025
14	Piatra Albă „La Grunji”	Legea 5/2000	Monument al naturii	Suprafața declarată=0,00025 Suprafața vectorizată în 2004=0,00025
15	Chihlimbarul de Buzău	Legea 5/2000	Rezervație naturală	Suprafața declarată=0,0252 Suprafața vectorizată în 2004=0,0223
Total				24,198

În afara acestora, în anul 1995, în baza unei Hotărâri a Consiliului Județean Buzău au fost desemnate arii naturale protejate de interes județean, care sunt prezentate în tabelul V.2.1-7.

Tabel V.2.1-7. Arii naturale protejate de interes județean

Nr. crt.	Denumirea zonei	Localizare	Suprafața (km ²)	Anul declarării
1	Culmile Siriului	com. Siriu	0,85	1995
2	Pădurea Frasinu	com. Țintești	1,58	1995
3	Pădurea Spătaru	com. Costești	1,65	1995
4	Pădurea Găvanu	com. Mânzălești	2,16	1995
5	Pădurea Milea Viforâta	com. Gura Teghii	1,65	1995
6	Pădurea Crângul Buzăului	mun. Buzău	1,62	1995
7	Pădurea Harțașu	com. Siriu	1,91	1995
8	Stejarul din Buzău	Str. Crizantemelor nr. 1, mun. Buzău	-	1995
9	Platanii din Râmnicul Sărat	Parcul central al orașului Râmnicu Sărat	-	1995
Total			11,42	

În concluzie, suprafața totală a ariilor naturale protejate se estimează a fi de cca 787,75 km², reprezentând 12,90% din suprafața județului Buzău.

VI. PĂDURILE

VI.1. Fondul forestier național: stare și consecințe

Totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră, inclusiv cele neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate în condițiile legii, constituie, indiferent de forma de proprietate, fondul forestier național.

Fondul forestier național include:

- a) pădurile;
- b) terenurile în curs de regenerare și plantațiile înființate în scopuri forestiere;
- c) terenurile destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite în condițiile legii a fi împădurite;
- d) terenurile care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante-mamă;
- e) terenurile care servesc nevoilor de producție silvică: culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
- f) terenurile care servesc nevoilor de administrație silvică: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje, terenuri date în folosință temporară personalului silvic;
- g) terenurile ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier;
- h) iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice.

Principiile care stau la baza gestionării durabile a pădurilor sunt următoarele:

- a) promovarea practicilor care asigură gestionarea durabilă a pădurilor;
- b) asigurarea integrității fondului forestier și a permanenței pădurii;
- c) majorarea suprafeței terenurilor ocupate cu păduri;
- d) politici forestiere stabile pe termen lung;
- e) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;
- f) primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;
- g) creșterea rolului silviculturii în dezvoltarea rurală;
- h) promovarea tipului natural fundamental de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii;
- i) armonizarea relațiilor dintre silvicultură și alte domenii de activitate;
- j) sprijinirea proprietarilor de păduri și stimularea asocierii acestora;
- k) prevenirea degradării ireversibile a pădurilor, ca urmare a acțiunilor umane și a factorilor de mediu destabilizatori;
- l) gestionarea pădurilor pe principiul teritorialității;
- m) atenuarea consecințelor produse de schimbările climatice asupra pădurilor, precum și adaptarea pădurilor la schimbările climatice.

La sfârșitul anului 2012, fondul forestier național al României ocupa o suprafață de 6529 mii hectare, care reprezenta 27,3% din suprafața țării. Fondul forestier în România ocupă

o suprafață mai mică de 1/3 din teritoriul țării, sub nivelul mediu al Uniunii Europene, care este de aproximativ 36%.

România se situează pe locul 10 la nivel european cu 0,30 ha/locuitor, primele locuri fiind ocupate de țările nordice (Finlanda, Suedia și Norvegia).

În procentul de 27, 3% se iau în considerare toate terenurile fondului forestier, inclusiv cele despădurite prin tăieri rase legale sau ilegale (cum sunt cele din ultimii 20 de ani); suprafața culturilor tinere neajunse la starea de pădure; arboretele brăcuite și degradate, nefuncționale sub raport ecologic ș.a.

Dacă se ia în considerare numai pădurea funcțională sub raport ecologic procentul de împădurire „funcțional” este doar de aproximativ 22%, respectiv pe jumătate față de procentul de împădurire optim calculat pentru țara noastră, care este de 45%.

La data de 31 decembrie 1990, întregul fond forestier național în suprafață de 6.372.268 ha se afla în proprietatea publică a statului. Ca urmare a aplicării legilor de reconstituire a dreptului de proprietate asupra fondului funciar (Legea nr.18/1991, Legea nr.1/2000 și Legea nr. 247/2005), precum și al altor mișcări de suprafață (intrări-ieșiri pe baza de acte legale), până la data de 31.12.2013 suprafața totală a fondului forestier proprietate publică a statului, administrată de RNP – Romsilva, prin 41 de direcții silvice și ICAS, în cadrul a 323 ocoale silvice și 10 baze experimentale, este de 3.227.907 ha reprezentând aproximativ jumătate din fondul forestier național (*sursa: www.rosilva.ro*).

Aspectele privind integritatea fondului forestier național sunt reglementate de Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic, art. 35-42. Documentațiile de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național se face conform ordinului ministrului mediului și pădurilor nr. 924/2011.

Modificarea regimului de proprietate prezintă interes în legătură cu problema integrității și dezvoltării fondului forestier, în condițiile în care noile categorii de proprietari manifestă atitudini diferite în legătură cu menținerea folosinței de pădure și/sau cu o eventuală extindere a acesteia.

Situația retrocedarilor de fond forestier, la 30.04.2014, se prezenta astfel:

Suprafețe de terenuri cu destinație forestieră validate:

- persoanelor fizice	1.411.089 ha
- formelor asociative de proprietate	775.409 ha
- unităților de cult/învățământ	157.192 ha
- unităților administrativ-teritoriale	994.919 ha
TOTAL GENERAL :	3.338.609 ha

Suprafețe de terenuri cu destinație forestieră puse în posesie:

- persoanelor fizice	1.299.107 ha
- formelor asociative de proprietate	744.150 ha
- unităților de cult/învățământ	148.332 ha
- unităților administrativ-teritoriale	980.005 ha
TOTAL GENERAL :	3.171.594 ha

(*sursa: www.rosilva.ro*)

Toți proprietarii și deținătorii de fond forestier sunt obligați să-și asigure administrarea sau serviciile silvice printr-un ocol silvic autorizat (art.10 din Legea 46/2008).

Proprietarii de păduri pot beneficia de lucrări de punere în valoare și autorizare spre exploatare de masă lemnoasă numai dacă au amenajament silvic întocmit și dacă au asigurate serviciile silvice, pe baza de contract, cu un ocol silvic autorizat (art. 16, alin. (2) și art. 129 din Legea nr. 46/2008).

Fondul forestier al județului Buzău

Județul Buzău are un capital forestier deosebit de divers. Acest fapt se datorează în parte condițiilor fizico-geografice care includ munți, dealuri, câmpii, rețele hidrografice. Întârzierea punerii în posesie a proprietarilor, lipsa mecanizării în sectorul forestier și dezvoltarea economică redusă au determinat o exploatare mai redusă a resurselor decât în alte județe ale României. Totuși, amploarea fenomenului tăierilor ilegale de arbori din ultimii 15 ani a depășit sfera de interes a specialiștilor din domeniul silviculturii, devenind o preocupare constantă a întregii societăți. Atenția asupra acestui fenomen a fost atrasă și de inundațiile și alunecările de terenuri, cu efecte de multe ori devastatoare asupra comunităților locale și infrastructurii, calamități care au fost puse în legătură de cauzalitate cu tăierile masive de arbori din zonele afectate.

VI.1.1. Evoluția suprafeței fondului forestier

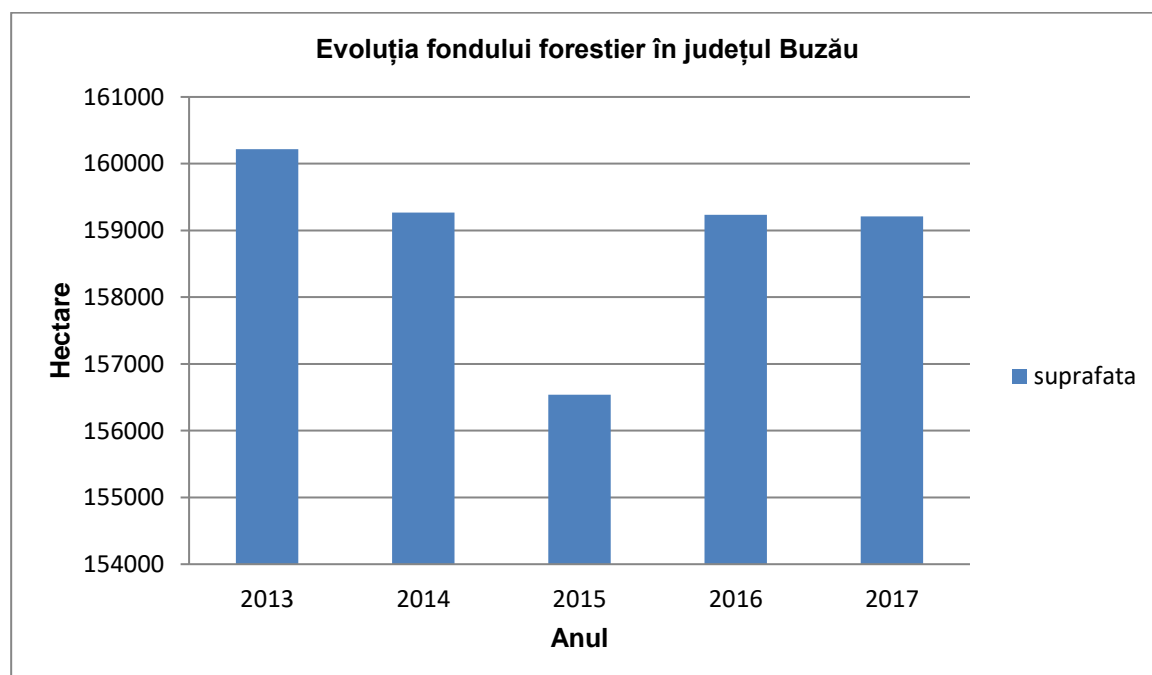
Situația evoluției fondului forestier al județului Buzău este prezentată în tabelul VI.1.1.-1. și figura VI.1.1.-1.

Tabel VI.1.1.-1. Situația fondului forestier a județului Buzău în perioada 2013-2017

Anul	Buzau (ha)
2013	160 216
2014	159 266
2015	156538
2016	159234
2017	159208

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.1.-1 Evoluția suprafeței fondului forestier în județul Buzău

Scăderea suprafeței fondului forestier înregistrată după anul 2012 este explicată de specialiști prin corectarea măsurărilor realizate la reamenajarea ocoalelor silvice, prin erori de raportare și litigii asupra suprafețelor aflate la limitelor de județ.

În ceea ce privește creșterea semnificativă a suprafeței fondului forestier din anul 2012, aceasta se datorează în principal introducerii în fond forestier a pășunilor împădurite și împăduririi unor terenuri degradate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 46/2008 pentru aprobarea Codului silvic.

Evoluția fondului forestier în județul Buzău

Odată cu dezvoltarea și evoluția societății umane, ecosistemele naturale au reprezentat un obstacol în calea dezvoltării agriculturii și creșterii animalelor, astfel încât acestea au fost decimate progresiv, acțiuni ce mai continuă și astăzi. În ultima perioadă, creșterea nevoilor de resurse coroborată cu evoluția populației, a condus la noi și diverse forme de exploatare a ecosistemelor naturale, la supraexploatarea tuturor componentelor de bază ale mediului pe spații din ce în ce mai largi.

Rezultatele recensământului din 2011 au arătat nu numai faptul că populația județului Buzău a scăzut în ultimii 10 ani cu aproape 50 de mii de locuitori, ci și că există un procent foarte mare de persoane cu vârsta de peste 60 de ani.

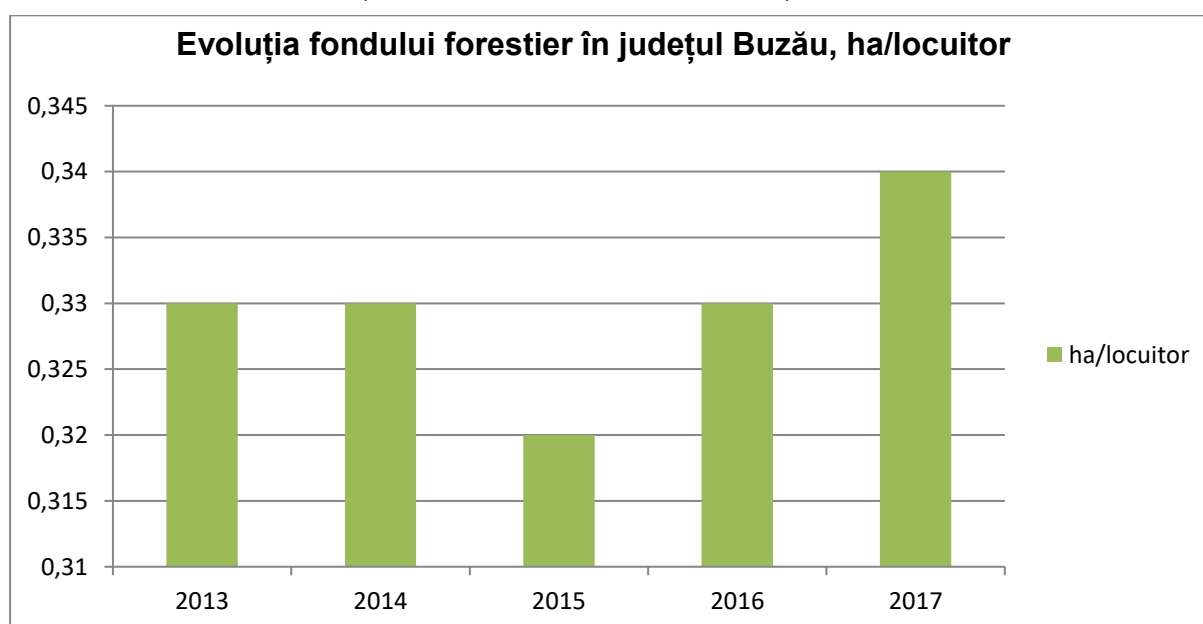
Evoluția fondului forestier în județul Buzău calculată în hectare/locuitor, în perioada 2012-2016, este prezentată în tabelul VI.1.1.-2., respectiv în figura VI.1.1.-2.

Tabel VI.1.1.-2 Evoluția fondului forestier în județul Buzău, ha/locuitor

Anul	Total populație	Suprafață fond forestier	Hectare/locuitor
2013	488108	160 216	0,33
2014	484524	159 266	0,33
2015	480552	156538	0,32
2016	476851	159234	0,33
2017	472743	159208	0,34

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău , Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.1.-2 Evoluția fondului forestier în județul Buzău, ha/locuitor

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău , Garda Forestieră Focșani

Masa lemnoasă recoltată în județul Buzău

Volumul de lemn ce poate fi recoltat din păduri este cel prevăzut de amenajamentele silvice. Amenajamentele silvice se întocmesc pentru perioade de 10 ani, cu excepția pădurilor din specii repede crescătoare (plop, salcie etc), la care amenajamentele silvice au valabilitate de numai 5 ani. Volumul de lemn ce poate fi recoltat anual (posibilitatea anuală) se calculează raportând volumul total de lemn prevăzut de amenajament a fi recoltat, la numărul de ani de valabilitate a amenajamentului respectiv. Potrivit dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 46/2008 Codul silvic, respectarea posibilității este obligatorie, putând fi depășită doar în cazul în care în anii anteriori nu s-a recoltat întreaga posibilitate sau apar produse accidentale (arbori uscați, doborâți de vânt sau zăpadă, atacați de insecte etc) care trebuie recoltate.

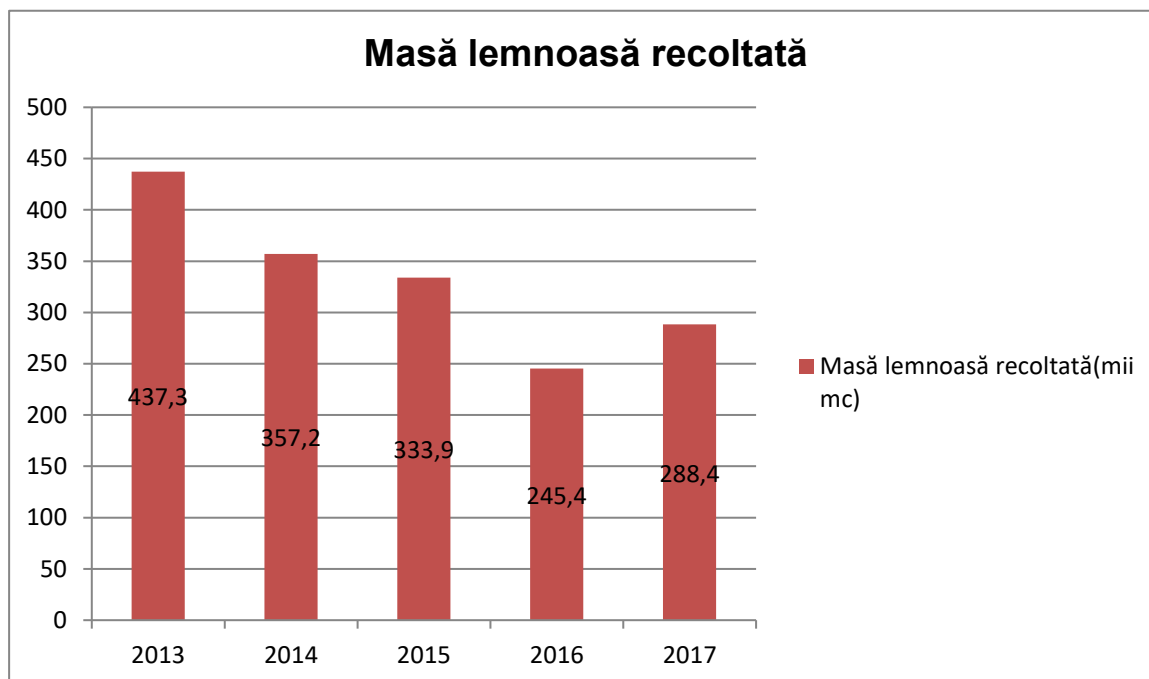
Pentru județul Buzău, evoluția volumelor de masă lemnoasă recoltate în ultimii ani este prezentată în tabelul VI.1.1.-3 și în figura VI.1.1.-3

Tabel VI.1.1.-3 Masa lemnoasă recoltată în județul Buzău

Anul	Masă lemnoasă recoltată (mc)
2013	437300
2014	357200
2015	333900
2016	245400
2017	288400

Sursa Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.1.-3 Evoluția masei lemnoase recoltate în județul Buzău

Sursa Garda Forestieră Focșani

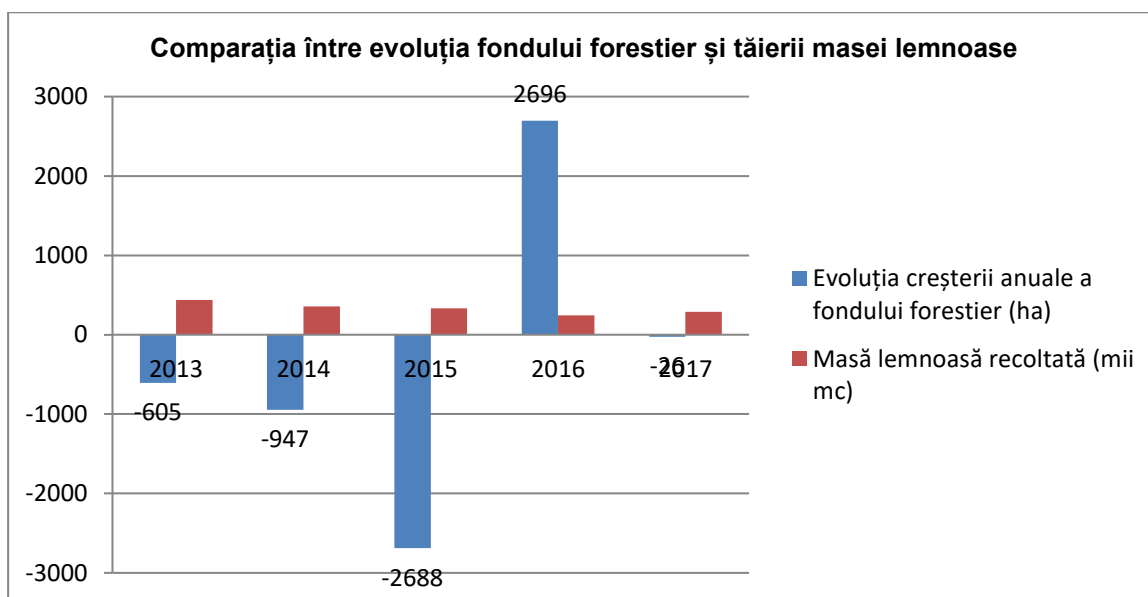
Făcând o comparație între evoluția fondului forestier și tăierea masei lemnoase, în județul Buzău situația se prezintă astfel:

Tabel VI.1.1.-4 Comparație între evoluția fondului forestier și tăierea masei lemnoase

An	Suprafața fond forestier (ha)	Masă lemnoasă recoltată (mii mc)
2013	160216	437,3
2014	159 266	357,2
2015	156538	333,9
2016	159234	245,4
2017	159208	288,4

Sursa Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.1.-4 Comparația între evoluția fondului forestier și tăierii masei lemnoase

Sursa Garda Forestieră Focșani

Ponderea compoziției fondului forestier în județul Buzău, în anul 2017

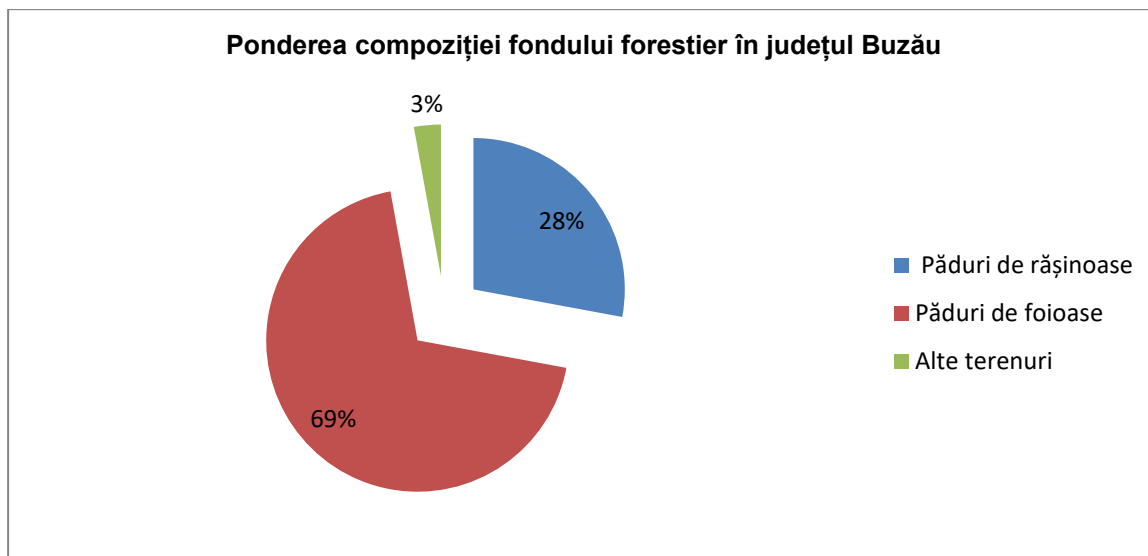
Datorită prezenței diverselor forme de relief, pe teritoriul județului predomină pădurile de rășinoase și foioase. În tabelul VI.1.1.-5 este prezentată suprafața fondului forestier în funcție de compoziție tipuri de păduri –rășinoase, foioase și altele.

Tabel VI.1.1.- 5 Compoziția fondului forestier al județului Buzău

Compoziție fond forestier	Suprafață(ha)
Rășinoase	44447
Foioase	110185
Alte terenuri	4576

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.1.- 5 Ponderea compoziției fondului forestier în județul Buzău

Sursa- Garda Forestieră Focșani

VI.1.2. Distribuția pădurilor după principalele forme de relief

La câmpie se dezvoltă o vegetație caracteristică stepei și silvostepi. În stepă și silvostepă vegetația a suferit modificări antropice și a fost înlocuită, pe mari întinderi, de culturi agricole.

Zona dealurilor subcarpatice și zonele montane cu altitudini reduse sunt acoperite predominant de stejar în amestec și, pe măsură ce altitudinile cresc, de fag. Acesta urcă în zona montană până în jurul altitudinii de 1.200 m.

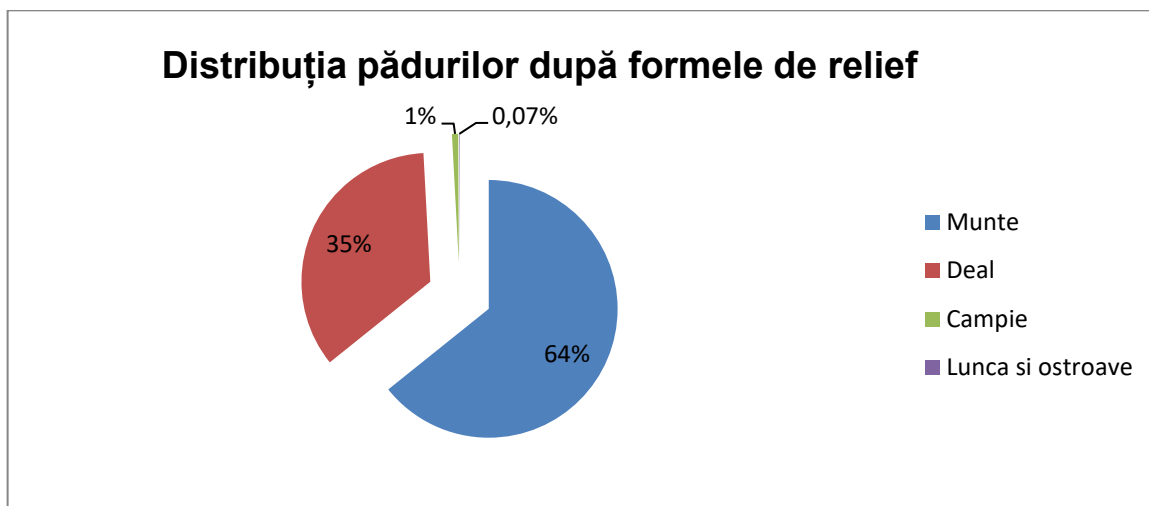
Din punct de vedere fitoclimatic, în zona montană este caracteristic etajul pădurilor de amestecuri (fag, brad, molid, larice, pin), etajul montan de molidișuri și etajul subalpin la altitudinile cele mai mari. În tabelul VI.1.2-1 este prezentată repartitia fondului forestier al județului (ha), pe principalele forme de relief .

Tabel VI.1.2.- 1. Distribuția pădurilor din județul Buzău după formele de relief

Forma de relief	Suprafața totală /ha)
Munte	102267
Deal	55564
Luncă și ostroave	121
Câmpie	1256

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.2.- 1 Distribuția pădurilor din județul Buzău după formele de relief

Sursa- Garda Forestieră Focșani

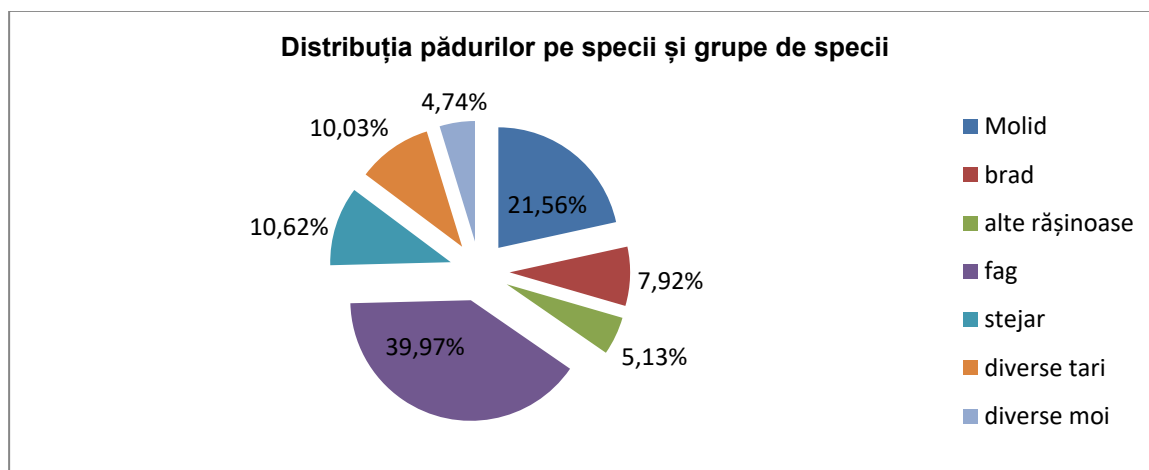
Distribuția pădurilor pe specii și grupe de specii este prezentată în tabelul VI.1.2.- 2. și figura VI.1.2.-2.

Tabelul VI.1.2.- 2. Distribuția pădurilor pe specii și grupe de specii

Specii și grupe de specii		Suprafață(ha)
Rășinoase	molid	34337
	brad	12619
	alte rășinoase	8162
Foiase	fag	63620
	stejar	16925
	diverse specii tari	15987
	diverse specii moi	7558
Total pădure		159208

Sursa- Garda Forestieră Focșani

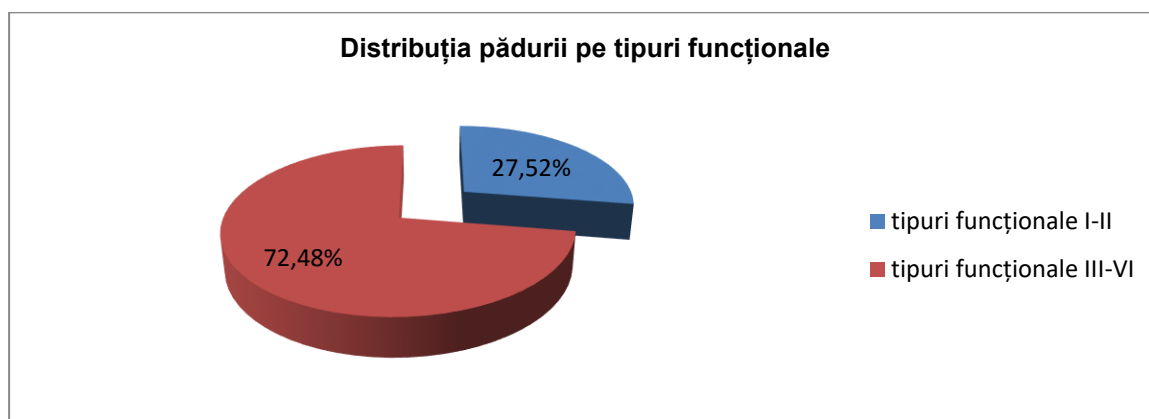
FiguraVI.1.2.-2 Distribuția pădurilor pe specii și grupe de specii

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Corespunzător obiectivelor social-economice stabilite pentru arborete din fondul forestier s-au atribuit funcții de protecție și funcții de producție, corelate cu categoria funcțională atribuită. Pentru arboretele din tipurile funcționale III-VI se reglementează producția iar pentru cele din tipurile I-II nu se reglementează producția acestea având rol de protecție.

În Figura VI.1.2.-2 prezentăm distribuția pădurii din județul Buzău pe tipuri funcționale.

Sursa- Garda Forestieră Focșani

VI.1.3. Starea de sănătate a pădurilor

Masa lemnoasă uscată („lemnul mort”) reprezintă o măsură a calității habitatelor forestiere. Informațiile legate de masa lemnoasă uscată din păduri se obțin prin intermediul inventarelor forestiere naționale. Până de curând, prezența lemnului mort în păduri era percepută ca element negativ pentru ecosistemele forestiere, indicând neglijență în managementul pădurilor. De asemenea, era considerată o potențială sursă de dăunători, în special insecte, sau ca o amenințare a unor perturbări abiotice, cum ar fi răspândirea incendiilor, vânturile puternice. Masa lemnoasă uscată/moartă reprezenta un obstacol în activitățile silvice sau reîmpăduriri. Pentru vizitatori și muncitori, arborii uscați erau percepuți ca o amenințare pentru sănătatea publică și era necesar să fie îndepărtați imediat. Astfel, tăierile pentru igienizare deveniseră activități obișnuite nu numai în pădurile administrate, dar și în ariile protejate. În sistemele tradiționale de gestiune a pădurilor, întreaga masă lemnoasă uscată era îndepărtată din păduri. Această exploatare intensivă a pădurilor a dus la scăderea drastică a masei lemnoase uscate prezentă în păduri.

În ultimele decenii, percepția asupra arborilor uscați în ecosistemele de pădure s-a schimbat odată cu obținerea de informații științifice referitoare la rolul pozitiv al acestora în păduri: habitat important pentru multe specii de faună, cu rol important în ecosistem, rol pozitiv pentru biodiversitate, pentru circuitul nutrienților, pentru regenerarea naturală și alte procese.

În prezent, arborii uscați din păduri au devenit de interes, nu numai pentru ecologi, dar și pentru zoologi și specialiștii în micologie, pentru specialiștii în silvicultură sau specialiștii în combustibili alternativi. Este recunoscut faptul că masa lemnoasă uscată este o componentă importantă a funcționării ecosistemului de pădure și a devenit parte integrantă a managementului forestier. De aceea, masa lemnoasă uscată a fost selectată și ca indicator pan-european pentru managementul forestier durabil (Conferința Ministerială pentru Protecția Ecosistemelor Forestiere, MCPFE, 2002).

Lemnul mort este un indicator pentru biodiversitatea nevetrebratelor. De asemenea, joacă un rol important în reciclarea nutrienților și a materiei organice, ca și în crearea unei mari varietăți de microhabitate pentru regenerarea speciilor de plante și pentru alte organisme. Este un foarte bun indicator pentru valoarea de conservare a unei păduri.

Masa lemnoasă uscată reprezintă habitatul pentru o largă varietate de organisme, iar în urma procesului de transformare în humus, devine o componentă importantă a solului forestier. De asemenea, aceasta poate reprezenta un habitat pentru unele specii care sunt dependente în anumite perioade din ciclul vieții de găsirea unui astfel de habitat. Din cauza lipsei acestui tip de materie lemnoasă, astfel de specii sunt periclitare. Pe lângă funcția de biotop, masa lemnoasă uscată mai este și substrat pentru mușchi și licheni, pentru

dezvoltarea fungilor și a ferigilor, și, de asemenea, pentru semințele unor specii de arbori (în unele păduri, regenerarea depinde exclusiv de masa lemnoasă uscată). Masa lemnoasă uscată/moartă afectează în mod semnificativ fluxul de materie, energie și nutrienți în ecosistem. Acumularea și descompunerea materiei organice pe suprafața solului și în sol au legătură cu circulația nutrienților. Deși concentrația de nutrienți în lemn este scăzută, datorită cantității mari, biomasa de lemn uscat este principala sursă de nutrienți și carbon în ecosistemele de pădure.

În prezent, se discută care este cantitatea necesară de masă lemnoasă uscată necesară pentru a menține cele mai valoroase specii și în ce circumstanțe aceasta poate crește riscul apariției focarelor de insecte.

Specialiștii biologi apreciază că este absolut necesară o cantitate de lemn mort de 15-20 m³/ha de pădure pentru a menține balanța entomologică între prădători și paraziții lor. Existența lemnului mort în pădure îmbunătățește balanța ecologică și explozia de paraziți nu este posibilă.

Lemnul mort din păduri reprezintă un sistem de microhabitate care evoluează continuu în timp, până la degradare. Cantitatea de lemn mort din păduri depinde de compoziția speciilor de arbori, de tipul și frecvența perturbărilor naturale din zonă, de sol și de condițiile climatice și de tipul de gestiune forestieră (EEA, 2008). Cantitatea variază considerabil între pădurile naturale, virgine și cele gestionate. În pădurile virgine există o mare cantitate și varietate de lemn mort. În general, lemnul mort căzut la pământ este mai bogat în specii decât cel pe picior. Dar ambele tipuri de lemn mort sunt importante. Creșterea cantității de lemn mort în pădurile europene este considerată o măsură potențială pentru creșterea biodiversității.

Pentru elaborarea raportului Starea Pădurilor Europene (State of Europe's Forests, 2011), țările au fost solicitate să transmită și informații referitoare la lemnul mort din păduri la nivelul anului 2010 și pentru 1990, 2000 și 2005 pentru estimarea tendințelor. România a declarat că nu există date pentru acest indicator.

Volumul mediu de lemn mort total (pe picior și căzut) este, la nivel european, de 10 m³/ha. Valorile estimate variază între 5 și 15 m³/ha în majoritatea țărilor. Pentru Statele Membre (UE27), valoarea medie este sub 9 m³/ha.

Păstrarea arborilor morți în pădure este o condiție impusă în toate actele de reglementare emise de instituția noastră pentru activitățile de exploatare forestieră, însă inventarierea volumului de lemn mort din pădurile de pe teritoriul județului Buzău este practic imposibil de realizat.

VI.1.4. Suprafețe de păduri regenerare

Regenerarea pădurilor este una din activitățile prioritare din România. Extinderea suprafeței pădurilor se face prin regenerarea tuturor suprafețelor de pădure de pe care s-a recoltat masă lemnoasă, prin împădurirea terenurilor fără vegetație forestieră și prin reconstrucția ecologică a terenurilor afectate de fenomene de degradare.

Regenerarea pădurilor se realizează în trei moduri:

- regenerare naturală- sub arboretul matur,
- regenerare artificială, cu puieți forestieri produși în pepiniere, care se plantează în urma tăierilor definitive, în suprafețe goale sau în cele unde nu s-au regenerat natural,
- regenerarea mixtă (naturală și artificială) pornește de la principiul că, într-o gospodărire rațională, regenerarea declanșată trebuie desăvârșită cu eforturi cât mai mici și în timp cât mai scurt.

Regenerarea naturală a pădurii din samânță constituie în prezent și va constitui și în perspectivă un obiectiv prioritar, atât din considerente ecologice (conservarea și utilizarea

speciilor și proveniențelor locale valoroase), cât și economice (costuri de producție mai mici).

Situația regenerărilor naturale și artificiale la nivelul județului Buzău este prezentată în tabelele VI.1.4.-1 și VI.1.4.-2.

Tabel VI.1.4.-1. Suprafețele supuse procesului de regenerare a pădurilor la nivelul anului 2016

Tipuri de regenerare	Suprafața (ha)
Naturală	288
Artificială	44
Total	332

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Tabel VI.1.4.-2. Evoluția suprafețelor din fondul forestier, supuse procesului de regenerare, în perioada 2013 – 2017.

Categoriile de terenuri	Suprafața(ha)				
	2013	2014	2015	2016	2017
Total regenerări	359	340	604	292	300
Regenerări naturale, din care:	329	340	508	244	250
În fond forestier	329	340	508	244	222
În afara fondului forestier	0	0	0	0	0
Regenerări artificiale, din care:	30	35	96	48	40
În fondul forestier	30	35	87	48	40
În terenuri preluate în fondul forestier	0	0	0	0	0
În afara fondului forestier	0	0	9	0	0

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Împăduririle efectuate în anul 2017 pe raza județului Buzău au vizat suprafețe din fondul forestier, 42,86% pe suprafețe parcurse cu tăieri de regenerare, 22,86% substituiri și refaceri de arborete slab productive, 14,29% în poieni și goluri neregenerate și 2,86% pe terenuri degradate din fondul forestier .

Evoluția suprafețelor împădurite, pe categorii de terenuri, în perioada 2013-2017 este prezentată în tabelul VI.1.4.-3.

Tabel VI.1.4.-3 Evoluția suprafețelor împădurite, pe categorii de terenuri

Categoriile de terenuri	Suprafața(ha)				
	2013	2014	2015	2016	2017
Total împăduriri, din care:	30	35	96	88	80
în fondul forestier	30	35	87	88	80
pe suprafețe parcurse cu tăieri de regenerare	15	15	54	65	60
substituirii și refaceri de arborete slab productive	9	8	22	15	10
poieni și goluri neregenerate	6	5	11	8	10
terenuri degradate din fondul forestier	0	1	0	0	0
perdele forestiere de protecție	0	0	0	0	0
în alte terenuri din afara fondului forestier:	0	0	9	0	0
perdele de protecție	0	0	0	0	0
împăduriri antierozionale	0	0	0	0	0
terenuri degradate în afara fondului forestier	0	0	9	0	0

Sursa- Garda Forestieră Focșani

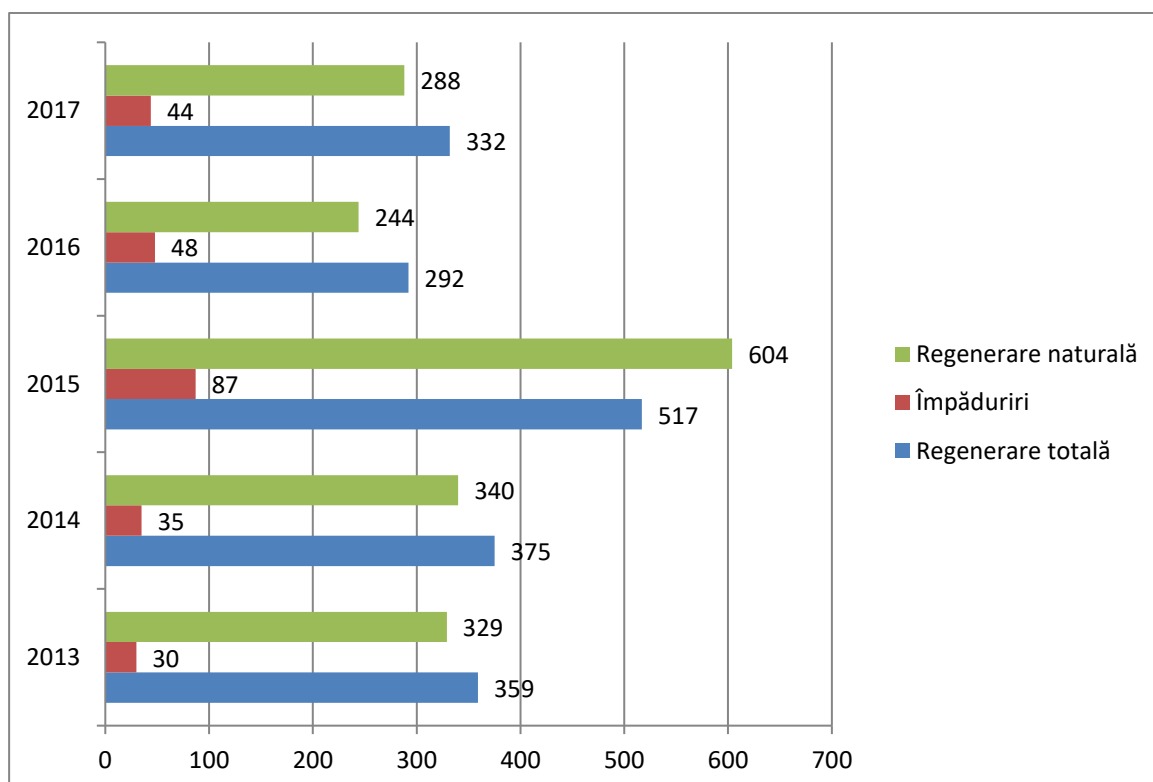
Analizând datele privind suprafețele de păduri regenerate, prezentate în tabelul și figura VI.1.4.-4, se constată o creștere constantă a acestora în până în anul 2015 și o scădere în anii 2016 și 2017.

Tabel VI.1.4.-4 Evoluția suprafețelor de păduri regenerare, în județul Buzău

An	Regenerare totală	Împăduriri	Regenerare naturală
2013	359	30	329
2014	375	35	340
2015	517	87	604
2016	292	48	244
2017	332	44	288

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Figura VI.1.4.-1 Evoluția suprafețelor de păduri regenerare la nivelul județului Buzău

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Enorma restrângere a fondului forestier de la aproximativ 19 milioane hectare, cât a fost în trecutul îndepărtat, la 6,4 milioane hectare, cât mai este în prezent, în condițiile înaltei vulnerabilități a mediului geografic românesc la harzarde naturale și antropice, pe de o parte, și ale modului agresiv de folosire a terenurilor despădurite, pe de altă parte, explică gradul actual ridicat de deteriorare a factorilor de mediu, îndeosebi a solului, înregistrându-se: eroziuni prin apă pe 6,3 mil. ha; eroziuni eoliene pe 0,4 mil. ha; alunecări de teren pe 0,7 mil. ha; poluarea chimică pe 0,9 mil. ha. Slabele preocupări pentru întregirea patrimoniului forestier național vin totodată în directă contradicție cu imperativul atenuării schimbărilor climatice (prin sechestrarea dioxidului de carbon în biomasa forestieră și în solul de pădure, dar și prin capacitatea azotului din aparatul foliar al arborilor de a reflecta radiațiile solare); mai vin în contradicție și cu imperativul reconstrucției ecologice a spațiului rural, precum și al dezvoltării durabile a acestuia.

VI.2. Amenințări și presiuni exercitate asupra pădurilor

Principalele amenințări care afectează pădurile sunt:

- defrișările (în exces, în scopuri industriale sau pentru obținerea de energie sau biocombustibili, dar mai ales cele ilegale; de asemenea, tăierile datorate conversiei pădurilor la terenuri agricole au rol important);
- fragmentarea ecosistemelor;
- degradarea pădurilor, din cauza dăunătorilor sau bolilor sau a speciilor invazive;
- schimbările climatice, inclusiv incendiile de pădure;
- turismul negestionat.

Ca urmare, pentru a se asigura protecția fondului forestier trebuie:

- o planificare forestieră corespunzătoare, care să contribuie la adaptarea compoziției pădurilor prin favorizarea speciilor și soiurilor arboricole cele mai adaptate sau, în cadrul unei specii, a unei mai bune variabilități genetice;
- măsuri de prevenire a incendiilor, precum gestionarea materialelor combustibile, înființarea și întreținerea de parafocuri, poteci, puncte de alimentare cu apă, alegerea optimă a speciilor de arbori, stabilirea de puncte fixe de monitorizare a incendiilor forestiere și furnizarea de echipamente de comunicare pentru a împiedica propagarea incendiilor;
- mobilizarea și recoltarea sustenabilă a masei lemnoase, precum și investițiile în operațiunile forestiere menite a crește stabilitatea și capacitatea pădurilor de a face față impactului schimbărilor climatice, inclusiv reducerea riscurilor de producere a incendiilor forestiere provocate de furtuni și de apariție a dăunătorilor;
- favorizarea activă a speciilor arboricole care se adaptează mai bine la condițiile locale și la condițiile de creștere în contextul schimbărilor climatice, inclusiv prin utilizarea regenerării naturale în cazurile în care acest lucru este posibil și recomandabil;
- conservarea resurselor genetice endemice și selecționarea elementelor din patrimoniul genetic care sunt cel mai bine adaptate la condițiile estimate de creștere; aceasta poate presupune și utilizarea de noi varietăți și specii;
- prevenirea introducerii, prin intermediul schimburilor comerciale internaționale, a bolilor și dăunătorilor noi și a vectorilor acestora (cum ar fi nematodul lemnului de pin din Portugalia).
- raportarea armonizată a unui set mai complet de indicatori poate fi o modalitate eficace de a obține informații mai bune despre utilizarea, funcțiile și protecția pădurilor; un nivel mai bun de informare asupra stocurilor de carbon din păduri și asupra conținutului de carbon din produsele lemnoase este esențial pentru sprijinirea pădurilor și a sectorului forestier în sensul menținerii contribuției active a acestora la atenuarea schimbărilor climatice.

VI.2.1. Suprafețe de pădure parcurse cu tăieri

Masa lemnoasă recoltată reprezintă volumul brut de masă lemnoasă pe picior, recoltat până la sfârșitul anului, destinat persoanelor juridice atestate și persoanelor fizice, conform reglementărilor legale. În tabel VI.2.1-1. vă prezentăm suprafața de pădure parcursă de tăieri în ultimii 5 ani, pe tipuri de tăieri din județul Buzău

Tabel VI.2.1-1. Suprafața de pădure parcursă de tăieri, din județul Buzău

Tipuri de tăieri	Suprafața parcursă cu tăieri (hectare)				
	2013	2014	2015	2016	2017
Suprafața totală parcursă de tăieri	13431	9878	25520	22100	22000
Tăieri de regenerare în codru din care:	2664	1782	1587	1788	1800
- tăieri succesive	200	116	107	108	100
- tăieri progresive	1605	1206	1003	1123	1122
- tăieri grădărite	792	418	428	522	452
- tăieri rase	67	42	49	35	40
Tăieri de regenerare în crâng	140	91	141	100	120
Tăieri de substituiri-refacere a arboretelor slab productive și degradate	6	14	1	12	10
Tăieri de conservare	632	827	793	859	88

Sursa- Garda Forestieră Focșani

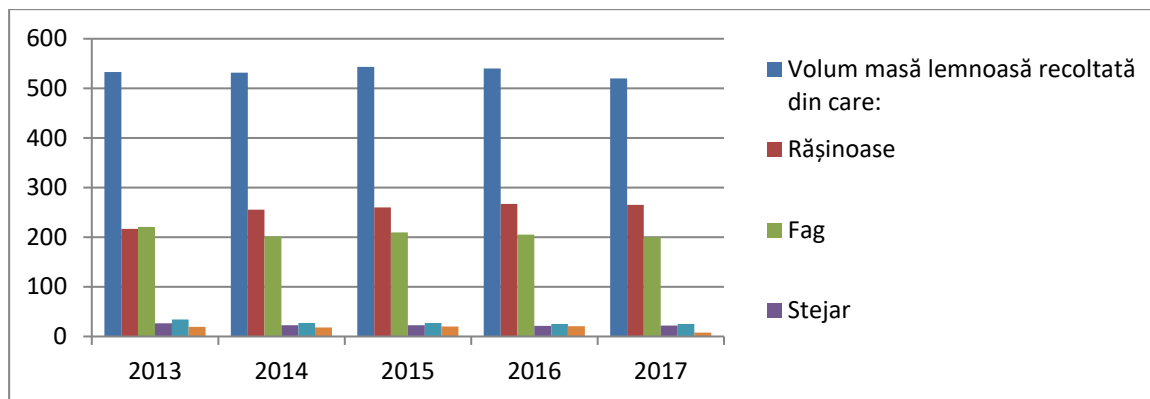
În tabel și figura VI.2.1.- 2 este prezentată evoluția volumului de masă lemnoasă recoltat în ultimii cinci ani, pe principalele specii, din fondul forestier al județului Buzău.

Tabel VI.2.1.- 2 Volumul de masă lemnoasă recoltat din fondul forestier al județului Buzău, pe principalele specii

An	Rășinoase	Fag	Stejar	Diverse specii tari	Diverse specii moi
2013	216,9	220,9	26,6	34,4	19,40
2014	255,7	201,2	22,8	27,3	18,3
2015	260,2	209,5	22,5	27,1	20,2
2016	267,2	205	21,3	25,5	21
2017	265	200	22	25	8

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Figura VI.2.1-1. Evoluția volumului de masă lemnoasă recoltat în ultimii cinci ani pe principalele specii

Sursa- Garda Forestieră Focșani

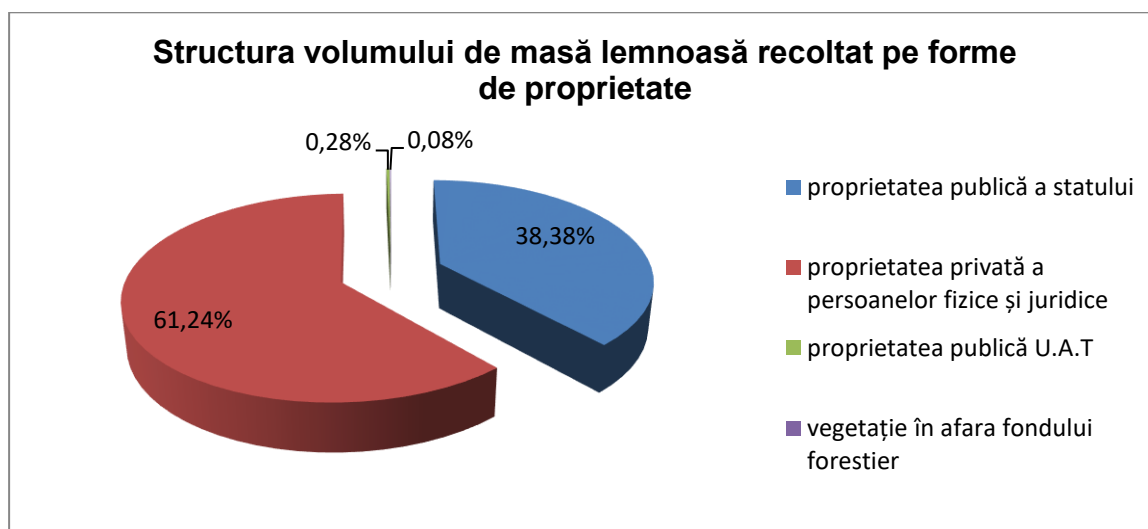
Din punct de vedere al formei de proprietate, volumul de masă lemnoasă recoltat în anul 2016, în județul Buzău, este prezentat în tabelul și figura VI.2.1.-2.

Tabel VI.2.1.- 2. Volumul de masă lemnoasă recoltat în anul 2017, pe forme de proprietate

Forma de proprietate	Volum masă lemnoasă recoltată(mc)
proprietatea publică a statului	115000
proprietatea privată a persoanelor fizice și juridice	171500
proprietatea publică U.A.T.	700
vegetație în afara fondului forestier	800

Sursa- Garda Forestieră Focșani

Figura VI.2.1-2 Structura volumului de masă lemnoasă recoltat, în anul 2017, pe forme de proprietate

Sursa- Garda Forestieră Focșani

VI.2.2. Schimbarea utilizării terenurilor

Conform prevederilor Codului silvic, aprobat prin Legea nr. 46/2008, cu modificările și completările ulterioare, reducerea suprafeței fondului forestier național este interzisă, cu excepția scoaterii definitive din circuitul forestier a terenurilor necesare realizării obiectivelor de interes național, declarate de utilitate publică. Totodată, Codul silvic prevede că pot fi scoase definitiv din fondul forestier național, însă doar cu condiția compensării acestora, fără reducerea suprafeței fondului forestier și cu plata anticipată a obligațiilor bănești, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de lucrări și obiective:

a) exploatare a resurselor minerale prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 85/2003 - Legea minelor, cu modificările și completările ulterioare;

b) obiective turistice, de agrement, inclusiv structuri de primire turistică, unități de cult, obiective sportive, medicale, precum și obiective sociale realizate numai de furnizorii de servicii sociale; pentru teritoriul administrativ în zonele de interes economic al Rezervației Biosferei «Delta Dunării» se pot realiza pontoane de acostare pentru ambarcațiuni cu scop turistic și de agrement și de aprovizionare cu alimente și combustibil, pontoane plutitoare și adăposturi pescărești pentru pescari constituiți în asociații;

c) locuințe sau case de vacanță, numai în fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, în anumite condiții;

d) obiective instalate în fondul forestier național înainte de anul 1990, precum și suprafețele aferente activelor vândute, în condițiile legii, de către Regia Națională a Pădurilor - Romsilva;

e) surse și rețele de apă și de canalizare, surse și rețele de energie din resurse convenționale sau regenerabile, rețele și sisteme de comunicații, drumuri de interes județean și local, parcuri recreative, parcuri tematice și/sau educaționale, precum și lucrări și/sau construcții hidrotehnice și de piscicultură;

f) explorare a următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri; explorarea, exploatarea și transportul resurselor de petrol și gaze naturale, precum și instalarea, repararea, întreținerea, dezafectarea rețelelor de transport sau distribuție petrol, gaze naturale sau energie electrică.

În aceste condiții, schimbarea legală a utilizării terenurilor din fondul forestier nu poate avea decât un impact local, prin antropizarea cadrului natural.

Din nefericire, defrișările ilegale și degradarea pădurilor pot avea consecințe majore, cum ar fi:

- fragmentarea arealelor naturale și seminaturale;
- scăderea biomasei și a volumului de resurse forestiere valorificabile (lemn, fructe de pădure, ciuperci, rășini, etc.),
- modificarea proceselor ecologice (circuitul elementelor, stocarea carbonului, diminuarea rezistenței la factori perturbatori etc.),
- reducerea diversității biologice la toate nivelurile (genetice a speciilor, comunităților, peisajelor).

VI.2.2.1. Fragmentarea ecosistemelor

În ultimele două secole, sub impactul activităților antropice coroborate cu cele induse de factori naturali perturbatori, modul de utilizare și acoperire a terenurilor a fost supus unei continue transformări prin reducerea locală a suprafețelor forestiere și creșterea în suprafață a terenurilor agricole, sau a celor destinate căilor de transport și/sau construcțiilor. Reducerea locală a suprafeței ecosistemelor forestiere a condus la fragmentarea ecosistemelor, uneori cu consecințe ireversibile asupra diversității biologice.

Din această cauză, în ultimii ani, s-a pus un accent deosebit pe protejarea și conservarea ecosistemelor forestiere, în scopul creșterii procentului de reîmpădurire și reducerii nivelului de fragmentare.

Legislația actuală din domeniul silvic și al protecției mediului, pune un accent deosebit pe garantarea conservării și utilizării durabile a patrimoniului natural, acesta fiind considerat un obiectiv de interes public major și o componentă fundamentală a strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă. Actele normative, care stabilesc procedurile de reglementare din punct de vedere al protecției mediului a planurilor, programelor și proiectelor, stipulează obligativitatea efectuării unor evaluări specifice de mediu (evaluare de mediu, evaluarea impactului asupra mediului, evaluare adecvată) pentru toate activitățile care ar putea avea un impact semnificativ asupra biodiversității și faptul că actul de reglementare se eliberează numai după ce se demonstrează fără dubiu că respectivele activități nu au impact semnificativ asupra mediului și asupra biodiversității.

Începând din anul 1995, cele mai valoroase habitate forestiere din județul Buzău au fost incluse în rețeaua ariilor naturale protejate de interes județean, național și comunitar, asigurându-se astfel un regim de protecție corespunzător.

Studiile de evaluare adecvată elaborate pentru planurile și proiectele inițiate în județul Buzău, au evidențiat că nu există un impact negativ semnificativ habitatelor și speciilor datorate fragmentării ecosistemelor. Măsurile propuse prin aceste studii, au ca obiectiv păstrarea statutului favorabil de conservare a speciilor și habitatelor pentru care ariile naturale protejate au fost declarate.

Prezentarea sintetică a situației privind fragmentarea arealelor naturale și semi-naturale, ar trebui să se bazeze pe date care să evidențieze procentul pierderilor de suprafață forestieră la nivel județean pentru ultimul an de analiză, respectiv situația conversiei terenurilor ocupate de păduri în alte clase, pe ultimii cinci ani, date de care însă nu dispunem.

VI.2.3. Schimbările climatice

Creșterea arborilor este influențată de către interacțiunile complexe între climă și factori non-climatici, managementul forestier având un efect semnificativ. Arborii reacționează la schimbările climei: modificările coroanei arborilor de la un an la altul reprezintă o sursă importantă privind informațiile climatice, însă acestea sunt dificil de interpretat. Schimbările climatice influențează compoziția și productivitatea pădurilor. Creșterea concentrației de CO₂ în atmosferă, modificările privind temperatura și disponibilitatea resurselor de apă vor afecta sănătatea și productivitatea speciilor de arbori. Dioxidul de carbon prezintă un impact direct asupra productivității pădurilor. Creșterea concentrației de dioxid de carbon în atmosferă stimulează fotosinteza rezultând o creștere a ratei de dezvoltare, în condițiile în care ceilalți factori importanți pentru dezvoltarea arborilor nu sunt limitați. În general, creșterea temperaturii accelerează dezvoltarea plantelor, ratele privind descompunerea și ciclul nutrienților, deși alți factori precum disponibilitatea resurselor de apă influențează, de asemenea, aceste procese. Temperaturile ridicate prelungesc sezonul de creștere prin începerea timpurie a acestuia în anotimpul de primăvară și întârzierea încheierii acestuia în anotimpul de toamnă.

De asemenea, modificările privind depunerile de azot și sulf precum și creșterea nivelului de ozon prezintă impact asupra dezvoltării plantelor. Depunerile de azot pot stimula creșterea pădurilor dar de asemenea, acestea pot crește sensibilitatea arborilor la secetă, boli și dăunători.

Schimbările climatice prezintă câteva amenințări asupra dezvoltării și productivității pădurilor precum creșterea frecvenței și severității secetelor din anotimpul de vară cu

impact asupra speciilor de arbori sensibili la fenomenul de secetă. Efectele indirecte asupra productivității pădurilor sunt: modificări privind severitatea și frecvența focarelor de dăunători și boli, creșterea populației de insecte și mamifere dăunătoare și impactul speciilor invazive existente și noi.

Factorii abiotici vătămători

Excesele de temperatură, depășind valorile obișnuite de viață ale plantelor, precum și ploile torențiale, zăpada etc. provoacă vătămări ale țesuturilor acestora.

Gerul cauzează plesnirea scoarței și a lemnului, degerarea frunzișului, ramurilor, înroșirea și căderea acestora. Pot degera rădăcinile, dacă solul nu este acoperit cu zăpadă (culturile din pepinieră și cele de molid).

Îngheturile târzii, cele de primăvara, produc vătămări puietilor porniți în vegetație, arborilor înfrunziți și chiar înfloriți.

Îngheturile timpurii, de toamnă, se produc înainte ca lujerii să fie complet lignificați și provoacă înghețarea și distrugerea țesuturilor acestora.

Căldura, la temperaturi mari, provoacă arsura scoarței la cei cu scoarța netedă și subțire, dacă sunt puși direct în lumină (fagul, frasinul, paltinul, bradul), inelarea coletului la puietii prin încălzirea excesivă a solului, uscarea solului, care conduce la uscarea plantelor. Căldurile mari favorizează izbucnirea incendiilor.

Dacă ploile cad sub formă torențială sau durează mult bătătoresc și/sau spală solul la suprafață de pătura nutritivă, de humus, inundă culturile forestiere, dezrădăcinează puietii și semințișul, înmoaie pământul și înlesnește doborâturile de vânt.

Zăpada umedă este dăunătoare pădurii prin aceea că aderă de ramuri și îngreunează coroanele arborilor, cauzând îndoirea și ruperea lor. Se creează, astfel, goluri în arboret care au consecințe negative în stabilitatea arboretelor (reduc creșterea, se depreciază lemnul, favorizează atacurile de insecte). Este cazul rășinoaselor: pin, molid, brad, dar și unele foioase: salcâmul, fagul, plopul, aninul.

Vântul, prin presiunea exercitată la suprafața solului are efecte distrugătoare asupra arboretelor. După viteză, vânturile mai periculoase se clasifică în vânturi tari, furtuni și uragane. Pagubele produse de vânt sunt foarte variate: doborâturi, rupturi de tulpină și de ramuri, dezrădăcinări.

Lipsa apei sau prezența ei în exces are efecte negative asupra pădurii. Astfel, **deficitul de apă** provoacă ofilirea frunzelor, moartea puietilor și semințișurilor, încetarea creșterilor, uscarea arborilor. Exemplu concludent pentru județul Buzău sunt pădurile de la Spătaru și Frasinu care datorită deficitului de apă sunt într-o continuă degradare. **Excesul de apă (inundațiile)** conduce la asfixierea rădăcinilor și, în final, la scăderea vitalității și chiar moartea arborilor.

Factorii biotici vătămători

În esență factorii biotici (buruieni și paraziți vegetali, insecte și animale mici, animale mari) pot deveni vătămători în condițiile în care numărul acestora crește. Pe măsura artificializării pădurii, a scăderii stabilității ecologice a acestora acești factori pot ieși de sub controlul ecosistemic al pădurilor înmulțindu-se peste capacitatea de suport a acestora.

Buruienile reprezintă o problemă în întreținerea culturilor din pepinierele silvice sau în plantații. Prezența în masă a acestora determină reducerea capacității de acumulare de substanțe nutritive a puietilor, creșteri anormale (alungirea ș.a.), scăderea rezistenței acestora și, în final, poate conduce la compromiterea culturilor forestiere nou instalate.

Ca **paraziți vegetali** care produc vătămări pot fi amintiți: cuscuta (torțelul), care parazitează culturile de foioase în special din regiunile secetoase și vâscul de stejar și de

brad. Fiind plante parazite acestea debilitază puietii, în cazul cuscutei, care apoi se usucă, respectiv arborii, în cazul vâscului.

Dintre **insectele vătămătoare pădurilor** se menționează: Lymantria dispar (omida păroasă a stejarului), dăunătorul cel mai periculos al pădurilor de foioase și în general al celor de stejar, Lymantria monacha (omida păroasă a molidului), ce dăunează molidișurile, Tortrix viridana (molia verde a stejarului), Ips typografus (gândacul mare de scoarță al molidului), ultima insectă fiind semnalată în arborete de rășinoase, mai ales în doborâturi de vânt și în rupturi de zăpadă. Dintre dăunătorii care produc pagube în pepiniere și plantații, cei mai frecvenți sunt: coropișnița (*Gryllothalpa gryllothalpa*), larvele de cărăbuș (*Melolontha melolontha*), care se hrănesc cu rădăcinile plantelor. De asemenea tot în pepiniere sunt frecvente bolile: culcarea puietilor (*Fusarium*), făinarea stejarului (*Microsphaera* abreviata). În cazul arboretelor dintre agenții criptogamici fitopatogeni deosebit de nocivi, se menționează: *Ophiostoma ulmi* (grafioza ulmilor), *Fomes annosus* (putregaiul roșu) la molid, *Armillaria mellea* (gheabă), *Ceratocystis* sp. ce contribuie la uscările din arboretele de cvercinee precum și la deprecierea lemnului. Pentru combaterea agenților dăunători se recomandă a se recurge la aplicarea, numai a metodelor biologice de combatere a dăunătorilor. Rolul păsărilor și insectelor folositoare (cum sunt furnicile) este hotărâtor. În cazul unor infestări foarte puternice se vor aplica, totuși, substanțe chimice biodegradabile.

Riscul producerii incendiilor de pădure

Riscul producerii incendiilor de pădure depinde de mulți factori, dintre care cei mai importanți ar fi: vremea, vegetația (de exemplu cantitatea și tipul de combustibilitate al vegetației), topografia, managementul forestier și alți factori socio-economici.

Probabilitatea de apariție a unui incendiu la fondul forestier este influențată de factorii naturali și de factorii antropici.

Situația suprafețelor forestiere afectate de incendii în ultimii cinci ani este prezentată în tabelul VI.2.3.-1.

Tabel VI.2.3.-1. Suprafețe forestiere afectate de incendii în județul Buzău

An	Suprafețe forestiere parcurse de incendii (ha)
2013	25
2014	45
2015	5,5
2016	10,2
2017	12

Sursa: Garda Forestieră Focșani

VI.3. Tendințe, prognoze și acțiuni privind gestionarea durabilă a pădurilor

- În contextul actual, când fondul forestier național ocupă mai puțin de 1/3 din suprafața țării, procentual situându-ne sub nivelul mediu al Uniunii Europene (27,3 %, față de 36%), România are urgent nevoie de finalizarea și adoptarea Strategiei Forestiere Naționale elaborată de Ministerul Mediului. O dată finalizată și adoptată printr-un consens politic, Strategia va oferi cadrul instituțional pentru soluționarea pe termen mediu și lung a problemelor pădurilor.

- Implementarea unui astfel de document strategic va asigura dezvoltarea durabilă a sectorului forestier, rezultatul fiind creșterea calității vieții și asigurarea necesităților prezente și viitoare ale societății, în context european.
- Obiective specifice și măsurile aferente fiecărui obiectiv conținute în draft-ul Strategiei Forestiere naționale pentru perioada 2013-2022 sunt:

1. Dezvoltarea cadrului instituțional și de reglementare a activității din sectorul forestier;

- Întreprinderea de demersuri în vederea corelării legislației din domeniul forestier cu cea aplicabilă în alte sectoare, cu implicarea tuturor factorilor interesați;
- Armonizarea legislației naționale cu legislația specifică a U.E., convențiile și acordurile internaționale la care România este parte semnatară;
- Îmbunătățirea cadrului legislativ pentru favorizarea asocierii proprietarilor de păduri cu suprafețe mici;
- Reglementarea sistemului de cuantificare și compensare a funcțiilor ecosistemice ale pădurii;
- Elaborarea de ghiduri de bune practici în domeniul forestier;
- Constituirea Consiliului Național Forestier, entitate cu rol consultativ, în care să fie reprezentate instituții și organizații din domeniul forestier și domeniile conexe;

2. Gestionarea durabilă și dezvoltarea resurselor forestiere;

- Administrarea durabilă a fondului forestier național;
- Extinderea suprafeței acoperite cu păduri;
- Accesibilizarea fondului forestier național;
- Sprijinirea proprietarilor care dețin păduri cu suprafețe mici;
- Asigurarea stabilității și creșterea eficacității funcționale a ecosistemelor forestiere;
- Contribuția pădurilor la atenuarea efectelor schimbărilor climatice. Adaptarea pădurilor la schimbările climatice;
- Ocrotirea și ameliorarea biodiversității;

3. Planificarea forestieră

- Amenajarea fondului forestier național
- Cadastrul forestier
- Evaluarea resurselor forestiere prin Inventarul Forestier Național
- Sistemul informațional forestier
- Criterii și indicatori pentru gestionarea durabilă a pădurilor din România

4. Piața produselor și serviciilor forestiere

- Valorificarea superioară a produselor forestiere;
- Ridicarea nivelului de înzestrare tehnică a agenților economici cu activitate de exploatare și procesare în domeniul forestier
- Actualizarea informațiilor despre piața lemnului
- Perfecționarea sistemului de urmărire a trasabilității lemnului
- Reglementarea compensațiilor pentru serviciile ecosistemice

5. Dezvoltarea dialogului intersectorial și a comunicării strategice în domeniul forestier ;

- Reducerea decalajului între percepție și realitate cu privire la domeniul forestier
- Dezvoltarea colaborării intersectoriale
- Eficientizarea comunicării interne domeniul forestier

6. Dezvoltarea cercetării științifice și a învățământului forestier

- Consolidarea și dezvoltarea cercetării științifice forestiere în cadrul instituționalizat și creșterea contribuției acesteia la dezvoltarea sectorului
- Adaptarea învățământului preuniversitar și universitar de specialitate la cerințele dezvoltării sectorului forestier
- Creșterea competitivității sectorului forestier românesc prin cercetare și învățământ
- Extinderea cooperării internaționale
- Creșterea calității vieții prin produsele și serviciile oferite de sectorul forestier
- Facilitarea formării continue a resursei umane din sectorul forestier

Deoarece la nivel global, deci inclusiv în țara noastră, biodiversitatea este amenințată de o serie de factori precum poluarea, schimbările climatice, reducerea continuă a suprafețelor împădurite, extinderea spațiului locuit în detrimentul cadrului natural, intensivizarea agriculturii, abandonul practicilor agricole extensive, etc., Programul Național de Dezvoltare Rurală pentru perioada 2014-2020 are în vedere creșterea durabilă care pune accent pe scăderea emisiilor de carbon și sprijinirea practicilor agricole prietenoase cu mediul.

Pentru contracararea acestor amenințări România va implementa măsuri de conservare a biodiversității pe terenuri agricole și forestiere, de menținere a practicilor agricole tradiționale, extensive, bazate pe o utilizare redusă a inputurilor, de stimulare în vederea continuării activităților agricole în zonele care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice, de sprijinire a agriculturii ecologice, precum și de conservare a diversității genetice.

Protocolul încheiat în decembrie 2011 între Ministerul Mediului și Pădurilor și WWF-România prevede colaborarea în vederea identificării, cartării și protecției **pădurilor virgine** din România, așa cum sunt ele definite de comun acord. Pentru soluționarea problemei compensațiilor acordate proprietarilor de păduri virgine pe termen mediu și lung, Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice și WWF-România își propun să înainteze o propunere Comisiei Europene, cu privire la includerea pădurilor virgine în plățile compensatorii pentru păduri în perioada de programare 2014 - 2020. Pe termen scurt, Ministerul Mediului și WWF- România vor identifica mecanisme financiare alternative pentru compensarea proprietarilor de păduri virgine.

Este cunoscut faptul ca pădurile /ecosistemele forestiere, îndeplinesc pe lângă un rol economic și anumite funcții ecologice, sociale și culturale oferite prin valorile structurale și funcționale caracteristice. Acolo unde aceste valori sunt considerate a fi de o importanță excepțională sau critică valabile într-un anumit context ecologic, social sau cultural, pădurea poate fi definită ca o **Pădure cu Valoare Ridicată de Conservare (PVRC)**. Implementarea procesului de certificare a pădurilor va determina luarea în considerare a aspectelor ecologice și sociale în procesul de management durabil al pădurilor, deoarece presupune condiții speciale de identificare a componentelor biodiversității forestiere și măsuri pentru conservarea acesteia.

Produsele certificate devin din ce în ce mai competitive și mai căutate pe piață, comparativ cu cele necertificate. Acesta este principalul stimulent și factor de dezvoltare al procesului de certificare. Mai mult, procesul trebuie să se extindă și la pădurile private. Procesul de certificare a PVRC-urilor este în plină desfășurare la nivelul pădurilor din proprietatea statului român.

La nivelul județului Buzău Direcția Silvică Buzău a obținut până la sfârșitul anului 2017 certificarea FSC pentru o suprafață de 64912 ha din care 37049 ha încadrată la grupa I funcțională, din total fond forestier administrat.

VII. RESURSELE MATERIALE ȘI DEȘEURILE

VII.1. Generarea și gestionarea deșeurilor: tendințe, impacturi și prognoze

VII.1.1. Generarea și gestionarea deșeurilor municipale

În conformitate cu prevederile Strategiei Naționale de Gestionare a Deșeurilor 2014-2020, “deșeurile municipale sunt reprezentate de totalitatea deșeurilor menajere și similare acestora generate în mediul urban și rural din gospodării, instituții, unități comerciale și de la operatori economici, deșeuri stradale colectate din spații publice, străzi, parcuri, spații verzi, la care se adaugă și deșeuri din construcții și demolări rezultate din amenajări interioare ale locuințelor colectate de operatorii de salubritate”.

Deșeurile reprezintă o pierdere uriașă de resurse sub formă de materiale și energie. Cantitatea deșeurilor generate poate fi privită ca un indicator a cât de eficienți suntem noi ca societate, în special cu privire la utilizarea resurselor naturale și la operațiile de tratare a deșeurilor.

Deșeurile municipale sunt în prezent cel mai bun indicator disponibil pentru descrierea dezvoltării generale a generării și tratării deșeurilor în România. Aceasta deoarece România dispune de o bază de date privind deșeurile municipale.

La nivelul anului 2016 cea mai mare parte din cantitatea de deșeuri municipale (exclusiv deșeurile din construcții și demolări), colectată de operatorii de salubritate, a fost eliminată prin depozitare, ratele de reciclare și valorificare a acestor tipuri de deșeuri fiind încă foarte reduse. Deșeurile municipale conțin multe materiale pentru care reciclarea este benefică mediului.

Deșeurile municipale și asimilabile reprezintă totalitatea deșeurilor generate, în mediul urban și în mediul rural, din gospodării, instituții, unități comerciale și prestatoare de servicii (deșeuri menajere), deșeuri stradale colectate din spații publice, străzi, parcuri, spații verzi, deșeuri din construcții și demolări, nămoluri de la epurarea apelor uzate orașenești.

Pentru anul 2016 au fost folosite atât pentru deșeurile municipale cât și pentru cele industriale, datele extrase din SIM – Statistica Deșeurilor.

Astfel, conform datelor completate în baza de date SIM - Statistica deșeurilor de către agenții de salubritate, în anul 2016 a fost colectată o cantitate de 74856,654 tone de deșeuri, atât de la populație și agenți economici, cât și din serviciile publice. Față de evoluția din anii anteriori, se observă că în anii 2013-2016, cantitatea de deșeuri municipale colectată a fost semnificativ mai mică. Această scădere s-a datorat pe de o parte faptului că în această perioadă unele primării au reziliat contractul de concesiune a serviciului de salubritate și și-au înființat propriul serviciu, perioada până la înființarea acestuia rămânând neacoperită, iar pe de altă parte datorită scăderii puterii economice a populației. Un alt factor ar putea fi scăderea an de an a populației rezidente, ceea ce implică o cantitate mai mică de deșeuri generate.

Din datele avute la dispoziție, rezultă că procentul populației urbane care a beneficiat de servicii de salubritate, a fost de 71,47% în 2016 față de 69,99% în 2015, iar cel al populației rurale de 67% în 2016 față de 62,71% în 2015.

De asemenea, ținând cont de aceste procente și de faptul că în zonele rurale nu prea există servicii specializate pentru colectarea și transportul deșeurilor menajere, se poate estima cantitatea de deșeuri menajere necolectate și anume 28295,2 tone în anul 2016, respectiv 31158,12 tone în anul 2015.

Pentru calculul acestor cantități de deșuri generate și necolectate s-au folosit următorii indicatori de generare: 0,9 kg/loc/zi în mediul urban și 0,4 kg/loc/zi în mediul rural.

Cantitatea de deșuri municipale generată în anul 2016, a fost mai mică decât cea generată în anul 2015, înregistrând o scădere de aprox. 4,08%.

În anul 2016, s-a înregistrat o ușoară creștere a cantității de deșuri menajere și asimilabile colectate de operatorii de salubritate și o scădere a celor generate și necolectate, acest lucru datorându-se faptului că a crescut numărul primăriilor care și-au autorizat propriul serviciu de salubritate, sau au delegat gestiunea acestuia către un operator de salubritate autorizat.

Din cantitatea totală de deșuri municipale colectată în anul 2016, 78,4% este reprezentată de deșeurile menajere și asimilabile, ușor mai ridicată față de anul 2015, când același procent a fost de 75%.

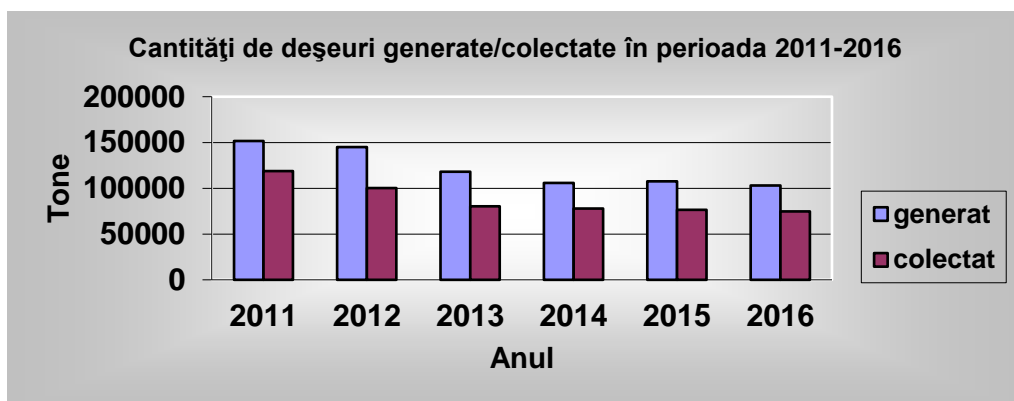
Tabel VII.1.1.1. Cantități de deșuri generate în perioada 2011-2016

Deșuri municipale	2011	2012	2013	2014	2015	2016
1. Deșuri menajere și asimilabile colectate de operatorii de salubritate	88694,859	76496,957	58716,897	56118,764	57283,854	58688,324
1.1. în amestec	88589,99	76416,11	58621,315	55769,16	56889,482	58251,509
1.2. selectiv	104,869	80,847	95,582	349,604	394,372	436,815
2. Deșuri din servicii municipale (stradale, piețe, grădini, parcuri și spații verzi)	26778,03	19830,27	18329,05	18267,23	16541	13192,988
3. Deșuri din construcții și demolări	3274,15	3912,21	3181,5	3390,1	2557,34	2975,342
4. Total deșuri municipale colectate (4=1+2+3)	118747,039	100239,437	80227,447	77776,094	76382,194	74856,654
5. Deșuri menajere generate și necolectate	33038,376	44628,726	37904	28131,43	31158,12	28295,2
6. Total deșuri municipale generate (6=4+5)	151785,415	144868,163	118131,447	105907,524	107540,314	103151,854

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Obs: Deșeurile din construcții și demolări reprezintă cantitățile colectate de serviciile de salubritate și deșeurile colectate de SC URBIS SA Buzau - serviciu în cadrul Primăriei municipiului Buzău. În ceea ce privește valorificarea deșeurilor din construcții și demolări, aceasta se realizează prin folosirea lor ca materiale de umplere (pentru aducerea la cote a terenurilor destinate construirii de obiective) sau ca straturi de acoperire în depozitul conform de deșuri nepericuloase de la Gălbinași.

Figura VII.1.1.1. Cantități de deșuri generate/colectate în perioada 2011-2016

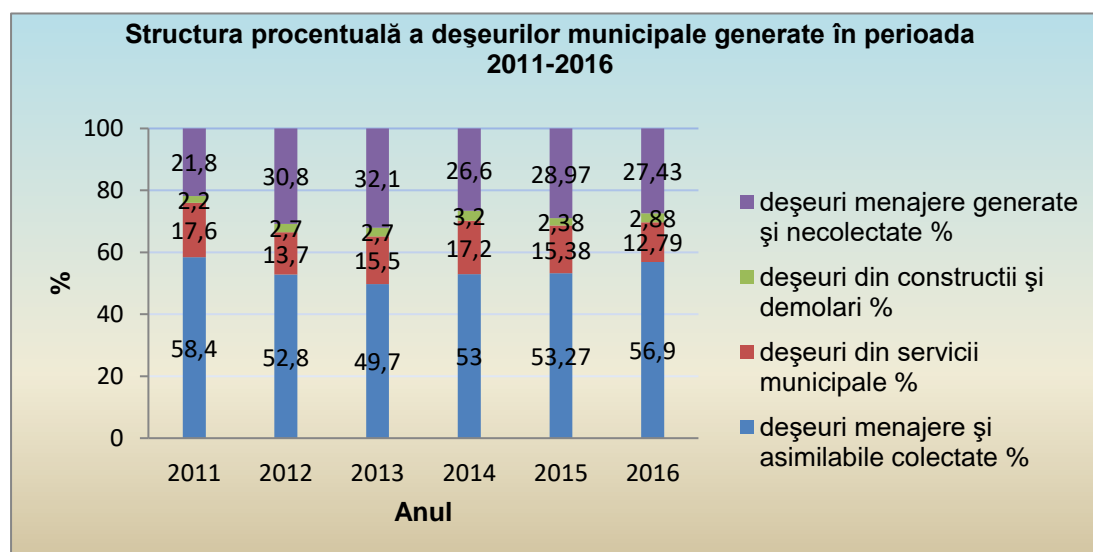
Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Tabel VII.1.1.2. Cantitățile principalelor categorii de deșuri generate

Categorie deșuri	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Deșuri menajere și asimilabile colectate	88694,859	76496,957	58716,897	56118,764	57283,854	58688,324
Deșuri din servicii municipale (stradale, piețe, grădini, parcuri și spații verzi)	26778,03	19830,27	18329,05	18267,23	16541	13192,988
Deșuri din construcții și demolări	3274,15	3912,21	3181,5	3390,1	2557,34	2975,342
Deșuri menajere generate și necolectate	33038,376	44628,726	37904	28131,43	31158,12	28295,2

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Figura VII.1.1.2. Structura procentuală a deșeurilor municipale generate în perioada 2011-2016

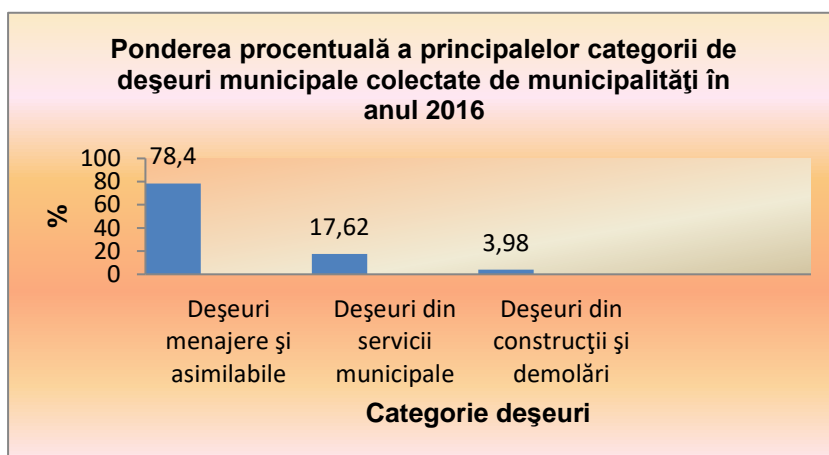
Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Tabel VII.1.1.3. Ponderea procentuală a principalelor categorii de deșeuri municipale colectate de municipalități în anul 2016`

Deșeuri colectate	Cantitate colectată (tone)	Procent (%)
Deșeuri menajere și asimilabile	58688,324	78,4
Deșeuri din servicii municipale	13192,988	17,62
Deșeuri din construcții și demolări	2975,342	3,98
Total	74856,654	100

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Figura VII.1.1.3. Ponderea procentuală a principalelor categorii de deșeuri municipale colectate de municipalități în anul 2016

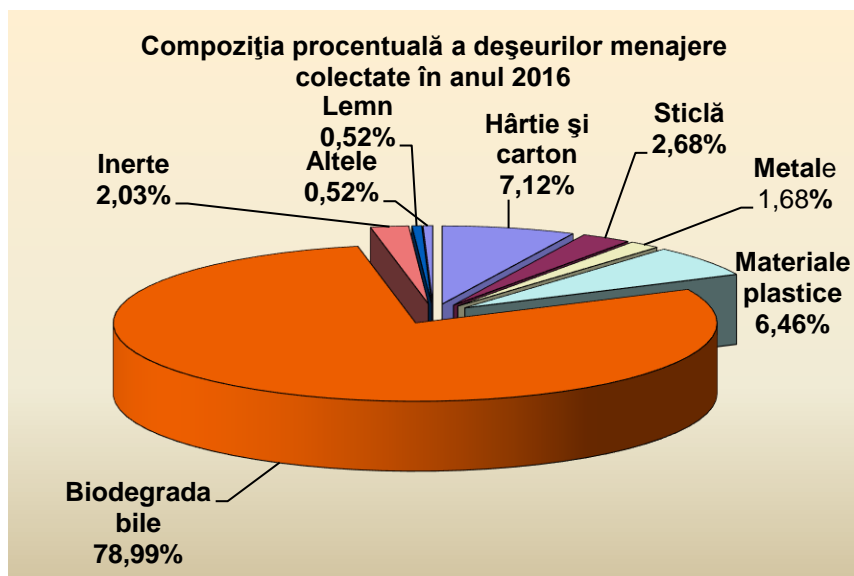
Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Tabelul VII.1.1.4. Compoziția procentuală a deșeurilor menajere colectate în 2016

Compoziție	Procent (%)
Biodegradabil	78,99
Hârtie și carton	7,12
Sticla	2,68
Metal	1,68
Material plastic	6,46
Inerte	2,03
Lemn	0,52
Altele	0,52
Total	100 %

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Figura VII.1.1.4. Compoziția procentuală a deșeurilor menajere colectate în 2016

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

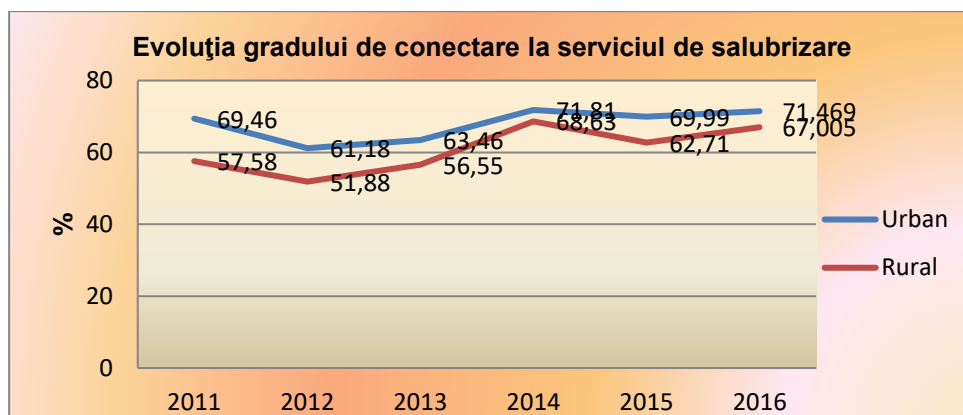
Tabel VII.1.1.5. Informații specifice privind deșeurile municipale în perioada 2011-2016

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Gradul de conectare la serviciul de salubritate (%)	62,08	55,70	59,38	69,85	65,51	68,717
• mediul urban	69,46	61,18	63,46	71,81	69,99	71,469
• mediul rural	57,58	51,88	56,55	68,63	62,71	67,005
Cantitatea de deșeuri municipale colectate selectiv (tone)	104,869	80,847	95,582	349,604	394,372	436,815
Cantitatea de deșeuri municipale valorificate prin reciclare, valorificare energetică sau materială (tone)	103,038	82,648	96,109	3114,864	14025,315	14415,373
Cantitatea de deșeuri biodegradabile din deșeurile municipale depozitate (mii tone)	81,404	61,269	48,191	35,596	46,852	41,814
Numărul de depozite municipale conforme în operare	1	1	1	1	1	1
Numărul stațiilor de transfer și/sau sortare existente	2	2	3	4	4	4

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Trebuie menționat faptul că în județul Buzău colectarea deșeurilor municipale nu este generalizată. În figura de mai jos se prezintă evoluția gradului de conectare la serviciul de salubritate în perioada 2011-2016.

Figura VII.1.1.5.1. Evoluția gradului de conectare la serviciul de salubritate în perioada 2011-2016.

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

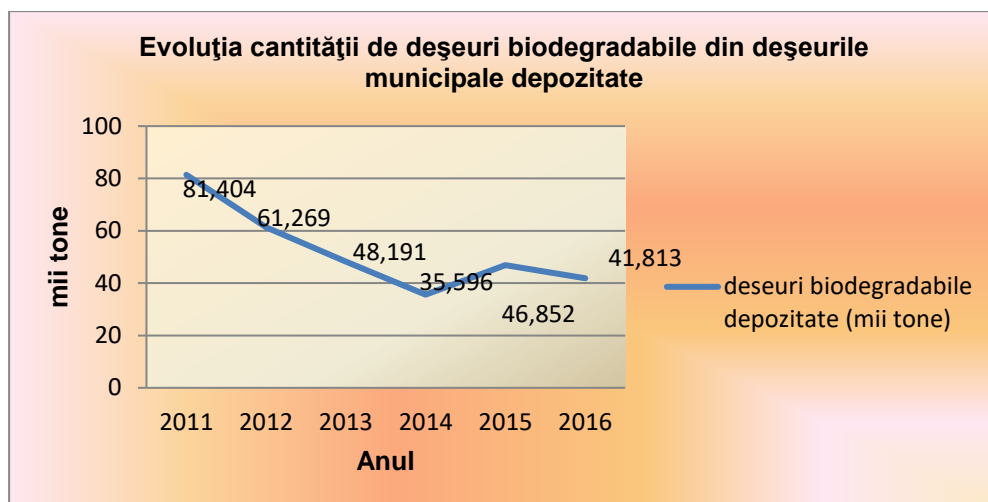
Din informațiile de mai sus se observă, începând cu anul 2013, o creștere a gradului de conectare la serviciul de salubritate atât în mediul urban cât și în mediul rural. În mediul rural, creșterea este mai mare deoarece, începând cu anul 2012, tot mai multe primării și-au înființat propriul serviciu public de salubritate.

În România, fracția biodegradabilă din deșeurile municipale reprezintă o componentă importantă. În această categorie sunt cuprinse:

- deșeuri biodegradabile rezultate în gospodării și unități de alimentație publică;
- deșeuri vegetale din parcuri și grădini;
- deșeuri biodegradabile din piețe;
- componenta biodegradabilă din deșeurile stradale;
- nămol de la epurarea apelor uzate orășenești;
- hârtia, teoretic este biodegradabilă, dar din punctul de vedere al Planului Național de Gestionare a Deșeurilor, hârtia face parte din materialele reciclabile și nu va fi inclusă în categoria biodegradabilelor, excepție făcând hârtia de cea mai proastă calitate, cea care nu poate fi reciclată.

În județul Buzău nu există instalații de compostare a deșeurilor biodegradabile. Ca urmare, fracțiile biodegradabile din deșeurile municipale generate în zonele urbane sunt în totalitate eliminate prin depozitare. În multe localități din zona rurală se practică compostarea individuală a deșeurilor biodegradabile (în amestec cu gunoiul de grajd) însă aceste cantități nu pot fi estimate. În figura de mai jos este redată evoluția cantității de deșeuri biodegradabile din deșeurile municipale depozitate.

Figura VII.1.1.5.2. Evoluția cantității de deșeuri biodegradabile din deșeurile municipale depozitate în perioada 2011-2016

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Analizând datele prezentate în tabelul VII.1.1.5. și graficele de mai sus se constată următoarele:

- Gradul de conectare la serviciile de salubritate a înregistrat o creștere anuală în perioada 2012-2014 și 2016 și o ușoară scădere în anul 2015 față de 2014. Acest lucru se datorează în mare parte faptului că, o parte din primării au reziliat contractele cu operatorii de salubritate și și-au înființat propriile servicii. Perioada de câteva luni până la autorizarea serviciului de salubritate a ramas neacoperită, ceea ce a condus la scăderea populației deservite din mediul rural. Începând cu anul 2013, gradul de acoperire cu servicii de salubritate a crescut atât în mediul urban cât și în mediul rural. Se observă însă o tendință negativă față de țintele stabilite în PJGD conform căruia, începând cu anul 2013 gradul de acoperire cu servicii de salubritate trebuia să fie de 100%, atât în mediul urban cât și în mediul rural.

- În perioada 2011-2012 se constată o scădere a cantităților de deșeuri municipale colectate selectiv de către operatorii de salubritate și reciclate. Această situație a apărut pe de o parte datorită faptului că deșeurile sunt luate din containerele amplasate pe domeniul public de diverse persoane fizice în scopul valorificării, iar pe de altă parte, primăriile preferă să predea contra cost deșeurile colectate selectiv către operatori autorizați pentru colectarea deșeurilor și nu să le predea operatorului de salubritate care a amplasat containerele pe domeniul public. Începând cu anul 2014, cantitatea de deșeuri colectate selectiv a crescut ca urmare a faptului că în mediul rural unde au fost autorizate servicii de salubritate aceste deșeuri au fost preluate de operatorul de salubritate și nu de alți operatori autorizați contra cost. De asemenea, în anul 2015, în urma punerii în funcțiune în anul 2014 a stației de sortare aparținând SC Rer SUD SA a crescut semnificativ cantitatea de deșeuri municipale trimise la reciclare.

- La sfârșitul anului 2017, în județ existau 3 instalații de sortare a deșeurilor reciclabile din deșeurile menajere, două din anul 2011 (în cadrul stațiilor de transfer de la Beceni și Cislău) și una, aparținând SC Rer SUD SA (autorizată în decembrie 2014), ceea ce a dus la creșterea ratei de reciclare a deșeurilor în urma sortării. Acest lucru determină o scădere a cantității de deșeuri eliminate prin depozitare.

- În județul Buzău, în prezent nu există nici o instalație pentru compostarea sau tratarea mecano - biologică a deșeurilor biodegradabile. Cu excepția compactării realizate în utilajele de transport (gunoiere, autocompactoare) deșeurile municipale nu sunt supuse niciunui proces de tratare prealabilă înaintea eliminării finale. Deși în mediul rural se practică compostarea deșeurilor biodegradabile în gospodării, lipsindu-ne datele privind

cantitățile generate și tratate, nu putem cuantifica cantitatea de astfel de deșeuri deviate de la depozitare. Conform figurii VII.1.1.5.2, în perioada 2011-2014 se poate observa o evoluție descrescătoare a cantității de deșeuri biodegradabile depozitate, în timp ce în anul 2015 aceasta a crescut, urmând o nouă scădere ușoară în 2016. O explicație ar putea fi faptul că în anul 2015, fracția biodegradabilă din deșeurile municipale în amestec a reprezentat cca. 85%, față de numai 68% în anul 2014 și 79% în anul 2016.

Soluțiile disponibile de recuperare/reciclare și/sau de reducere cantităților de deșeuri biodegradabile sunt:

- compostarea (degradare aerobă) – cu producere de compost utilizabil;
- degradare anaerobă cu producere de gaz utilizabil,
- tratare mecano - biologică (degradare aerobă) – cu producere de deșeuri stabilizate, depozitabile.

Pentru a atinge țintele pe termen scurt privind reducerea cantității de deșeuri biodegradabile cu implicarea unor investiții minime, este necesară concentrarea asupra cantităților de deșeuri biodegradabile care pot fi colectate ușor și tratate. Acestea includ în general hârtia, cartonul, lemnul și ambalajele pentru reciclare, deșeurile din grădini și parcuri și deșeurile alimentare pentru compostare. Cantitățile de deșeuri biodegradabile care vor trebui colectate separat precum și capacitățile necesare pentru tratarea și prelucrarea acestora au fost estimate în Planurile Județene și Regionale pentru Gestionarea Deșeurilor.

Colectarea separată a materiei biodegradabile poate fi realizată în toate regiunile în care populația locuiește în „medii verzi”, gospodării cu grădini. Cel mai mare volum de deșeuri biodegradabile poate fi colectat în mediul rural și este recomandabil ca în aceste zone să se realizeze compostarea individuală (reutilizarea materiilor biodegradabile în propriile gospodării).

Gestionarea deșeurilor municipale

Gestionarea deșeurilor municipale presupune colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea acestora, inclusiv monitorizarea depozitelor de deșeuri după închidere.

În România responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor municipale aparține administrațiilor publice locale, care, în mod direct sau prin concesionarea serviciului de salubritate către un operator economic autorizat, trebuie să asigure colectarea, colectarea selectivă, transportul, tratarea, valorificarea și eliminarea finală a acestor deșeuri.

La nivelul anului 2016, cca. 82% din cantitatea de deșeuri municipale colectată de operatorii de salubritate a fost eliminată prin depozitare, numai aprox. 18 % fiind valorificat prin reciclare, valorificare energetică sau materială. Se observă că față de anul 2015, procentul de valorificare a rămas același, fiind cu aprox, 10% mai mare decât în anul 2014, acest fapt datorându-se în mare parte punerii în funcțiune în decembrie 2014 a stației de sortare aparținând SC RER SUD SA Buzău.

Eliminarea deșeurilor municipale se realizează exclusiv prin depozitare. Până în prezent, în România nu au fost puse în funcțiune instalații pentru incinerarea deșeurilor municipale.

După sistarea depozitării deșeurilor menajere în depozite/spații neconforme (atât în zonele rurale cât și urbane), deșeurile municipale în amestec colectate de către operatorii serviciilor de salubritate au fost eliminate în depozitul zonal de deșeuri nepericuloase de la Gălbinași, singurul depozit conform din județul Buzău și în depozitul neconform Râmnicu Sărat operat de Primăria municipiului Râmnicu Sărat, prin Administrația Domeniului Public. Acesta din urmă a sistat activitatea la 16 iulie 2017, conform calendarului de sistare/încetare a activității prevăzut în H.G. nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor,

urmând ca deșeurile municipale să fie eliminate numai în depozitul conform de la Gălbinași.

Depozitul neconform care a deservit municipiul Buzău și care a sistat activitatea în anul 2003, nu a fost cuprins în HG nr. 349/2005. Deși inițial închiderea depozitului municipal neconform Buzău a fost inclusă în proiectul „Sistem de management integrat al deșeurilor în județul Buzău”, datorită ieșirii Consiliul Local Municipal Buzău din ADI, închiderea acestuia va trebui să fie realizată de către autoritatea administrației publice locale.

În ceea ce privește depozitul neconform de deșeuri Nehoiu, județul Buzău, acesta a fost închis conform proiectului aprobat.

În paralel, au fost realizate stații de transfer și sortare. La sfârșitul anului 2013 erau în funcțiune 3 stații de transfer (Beceni, Cislău și Râmnicu Sărat) și 2 instalații de sortare în cadrul stațiilor de transfer Beceni și Cislău. În anul 2014 a fost autorizată și stația de sortare aparținând SC Rer Sud SA Buzău, amplasată în comuna Vadu Pașii, cu o capacitate de 40000 tone/an. Aceasta realizează sortarea deșeurilor municipale în amestec, a deșeurilor reciclabile colectate în amestec de la populația municipiului Buzău (proiectul pilot „Sacul galben” inițiat în parteneriat cu primăria municipiului Buzău), respectiv a fracțiilor de deșeuri municipale colectate selectiv.

În ceea ce privește proiectul „Sistem de management integrat al deșeurilor în județul Buzău”, pentru care s-a depus cerere de finanțare prin POS „MEDIU” 2007-2013, datorită numeroaselor modificări aduse variantei inițiale și problemelor survenite din punct de vedere al proprietății terenurilor, Consiliul Județean Buzău a solicitat APM Buzău informații în vederea întocmirii unui nou proiect și a demarat în cursul anului 2017 achiziția unui serviciu de consultanță pentru întocmirea documentației aferente noului proiect.

Până în acest moment nu s-a depus nici o solicitare pentru PUZ – ul aferent noului proiect.

Indicatori de dezvoltare durabilă privind deșeurile municipale

În conformitate cu recomandările EUROSTAT (*Ghidul privind colectarea datelor referitoare la deșeurile municipale*), deșeurile municipale reprezintă deșeuri menajere și asimilabile, generate din gospodării, instituții, unități comerciale și de la operatori economici.

Sunt incluse:

- Deșeurile voluminoase (inclusiv DEEE provenite de la populație)
- Deșeurile din parcuri, grădini și de la curățenia străzilor, inclusiv conținutul coșurilor de gunoi stradale.

După modul de colectare, deșeurile municipale sunt:

- Colectate de sau în numele municipalităților;
- Colectate direct de operatori economici privați – valabil pentru DEEE și alte tipuri de deșeuri reciclabile;
- Generate și necolectate printr-un operator de salubritate, ci gestionate direct de generator;

Sunt excluse:

- Nămolurile de la epurarea apelor uzate orășenești;
- Deșeurile din construcții și demolări;

Indicatorii de dezvoltare durabilă privind deșeurile municipale se referă la:

- Deșeuri municipale generate
- Deșeuri municipale tratate prin:
 - o Incinerare
 - o Valorificare energetică

- Depozitare
- Reciclare (exclusiv compostare și digestie anaerobă)
- Compostare

Conform recomandărilor ghidului EUROSTAT, fluxurile de deșeuri reciclabile (hârtie, plastic, metal etc.) care rezultă din instalațiile de sortare și care sunt ulterior trimise către instalații de reciclare sunt luate în calcul ca fiind reciclate.

Având în vedere cele de mai sus, la nivelul județului Buzău, au fost calculați următorii indicatori privind deșeurile municipale:

1. Deșeuri municipale generate - kg/loc.an

Indicatorul privind generarea deșeurilor municipale (exprimat în kg/loc/an) s-a calculat ca raport între suma cantităților de deșeuri generate (exprimate în tone/an) și numărul total de locuitori din județ, înmulțit cu 1000.

Cantitatea de deșeuri generată a fost calculată prin însumarea cantităților generate pentru următoarele tipuri de deșeuri:

- deșeuri menajere și asimilabile și din servicii municipale colectate de operatorii de salubritate
- deșeuri menajere generate și necolectate de operatorii de salubritate
- Deșeuri reciclabile provenite de la populație, colectate prin intermediul operatorilor economici autorizați, alții decât operatorii de salubritate (hârtie și carton, metale, plastic, sticla, lemn, biodegradabil, textile, DEEE, deșeuri de baterii și acumulatori)

Tabel 1.1. Cantități de deșeuri generate în perioada 2011-2015

Tip deșeu	2011	2012	2013	2014	2015
Deșeuri menajere și asimilabile colectate (tone)	86373,701	74195,95	57176,668	54749,062	56144,827
Deșeuri de echipamente electrice și electronice provenite de la populație flux specific (tone)	2997,74	2799,08	8453,52	12998,36	15434,454
Deșeuri din servicii municipale (tone)	14440,56	9019,74	8877,28	7735,9	9745,54
Deșeuri generate și necolectate de la populație (tone)	33038,376	44628,726	37904	28131,43	31158,12
Deșeuri provenite de la colectori (tone)	2517,425	1223,692	1643,948	1291,765	2740,4782
Total deșeuri generate	139367,802	131867,188	114055,416	104906,517	115223,4192

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Cantitățile din tabelul de mai sus s-au calculat astfel:

- Deșeuri menajere și asimilabile colectate – s-au luat în calcul cantitățile colectate de la populație și de la operatorii economici (selectiv și în amestec). Nu au fost incluse deșeurile inerte, deșeurile de echipamente electrice și electronice raportate de operatorii de salubritate și nici cele din construcții și demolări;

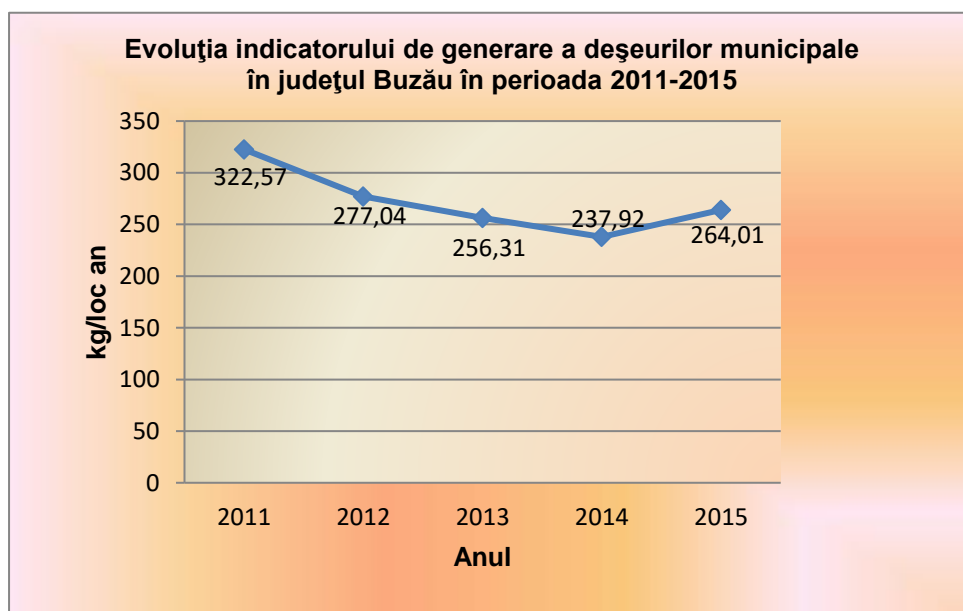
- Deșeuri de echipamente electrice și electronice provenite de la populație – s-au luat în calcul cantitățile colectate de la populație, din fluxul specific;
- Deșeuri din servicii municipale – s-a luat în calcul cantitatea colectată de municipalități fără a include deșeurile inerte;
- Deșeuri generate și necolectate de la populație – cantitatea s-a calculat pentru numărul de locuitori care nu au beneficiat de servicii de salubritate, folosind ca indici de generare 0,9 kg/loc/zi pentru mediul urban și 0,4 kg/loc/an pentru mediul rural;
- Deșeuri provenite de la colectori – s-au luat în calcul cantitățile colectate de la populație pe câteva fluxuri de deșeuri (hârtie-carton, metale, plastic, sticlă, lemn, biodegradabil, textile), precum și deșeurile de baterii provenite de la populație și de la operatori economici generatori.

Tabel 1. 2. Evoluția indicatorului de generare a deșeurilor municipale în județul Buzău în perioada 2011-2015

Anul	Indicatorul de generare a deșeurilor municipale (kg/loc an)
2011	322,57
2012	277,04
2013	256,31
2014	237,92
2015	264,01

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; INS

Figura 1.2. Evoluția indicatorului de generare a deșeurilor municipale în județul Buzău în perioada 2011-2015

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; INS

Deoarece pentru anul 2016 nu deținem date validate privind cantitățile de deșeuri de echipamente electrice și electronice provenite de la populație, nu s-a putut calcula indicatorul de generare a deșeurilor municipale pentru acest an.

2. Deșuri municipale reciclate – kg/loc/an

Indicatorul privind reciclarea deșeurilor municipale (exprimat în kg/loc/an) s-a calculat ca raport între suma cantităților de deșuri reciclate (exprimate în tone/an) și numărul total de locuitori din județ, înmulțit cu 1000.

Cantitatea de deșuri municipale reciclate s-a calculat prin însumarea cantităților reciclate pentru următoarele tipuri de deșuri:

- deșuri menajere și asimilabile colectate de operatorii de salubritate și deșuri rezultate din stația de sortare. Nu au fost incluse deșeurile de echipamente electrice și electronice raportate de operatorii de salubritate
- deșuri menajere generate și necolectate de operatorii de salubritate
- deșuri reciclabile provenite de la populație, colectate prin intermediul operatorilor economici autotizați, alții decât operatorii de salubritate (hârtie și carton, metale, plastic, sticla, lemn, biodegradabil, textile, DEEE, deșuri de baterii și acumulatori

Tabel 2.1. Cantități de deșuri reciclate în perioada 2010-2014

Tip deșeu	2010	2011	2012	2013	2014
Deșuri menajere și asimilabile - reciclate (tone)	0	0	0	13,8	277,619
Deșuri de echipamente electrice și electronice provenite de la populație flux specific- reciclate (tone)	4717,75	2551,08	2359,62	7126,32	10957,62
Deșuri generate și necolectate de la populație - reciclate (tone)	27343,519	16519,188	22314,363	18952	14065,72
Deșuri provenite de la colectori - reciclate (tone)	2001,706	928,967	621,839	1105,342	767,302
Total deșuri reciclate	34062,975	19999,235	25295,822	27197,462	26068,261

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Cantitățile din tabelul de mai sus s-au calculat astfel:

- Deșuri menajere și asimilabile reciclate – s-au luat în calcul cantitățile reciclate din deșeurile colectate selectiv de operatorii de salubritate (codurile R2-R11 conform anexei nr. 3 din legea nr.211/2011 privind regimul deșeurilor), fără a include deșeurile de echipamente electrice și electronice. Pentru deșeurile care au ieșit din stația de sortare, s-au luat cantitățile care au fost valorificate cu codurile R2-R11, iar din cantitățile care au mers la valorificare intermediară (R12 și R13) au fost scăzute cele care ajung în final să fie valorificate cu codul R1 (întrebuințarea în principal drept combustibil sau ca altă sursă de energie), diferența fiind considerată în întregime reciclată.

- Deșuri de echipamente electrice și electronice provenite de la populație – s-au luat în calcul cantitățile din fluxul specific, colectate de la populație cărora li s-au aplicat următoarele procente de reciclare: 84,7% în 2010; 85,1% în 2011, 84,3% în 2012, 84,3% în 2013 și 84,3% în 2014.

- Deșuri generate și necolectate de la populație – s-a luat în calcul un procent de reciclare de 50% (se consideră că se realizează compostare în gospodăriile particulare);

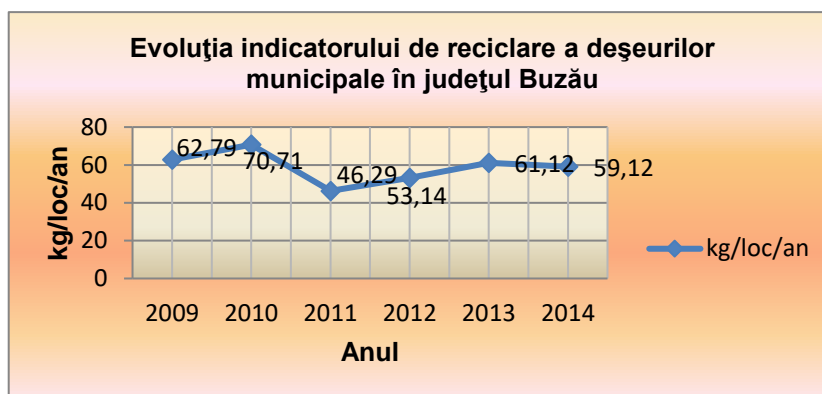
- Deșeuri provenite de la colectori – s-au luat în calcul cantitățile reciclate din cantitățile colectate de la populație pe câteva fluxuri de deșeuri (hârtie-carton, metale, plastic, sticlă, lemn, biodegradabil, textile), precum și deșeurile de baterii provenite de la populație și de la operatori economici generatori.

Tabel 2.2. Indicatorul de reciclare a deșeurilor municipale în județul Buzău în perioada 2010-2014

Anul	Indicatorul de reciclare a deșeurilor municipale (kg/loc an)
2010	70,71
2011	46,29
2012	53,14
2013	61,12
2014	59,12

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; INS

Figura 2.2. Evoluția indicatorului de reciclare a deșeurilor municipale în județul Buzău în perioada 2010-2014

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; INS

Deoarece pentru anii 2015-2016 nu deținem date validate privind obiectivul de reciclare/valorificare realizat pentru deșeurile de echipamente electrice și electronice, nu s-a putut calcula indicatorul de reciclare a deșeurilor municipale pentru această perioadă.

3. Gradul reciclare (%)

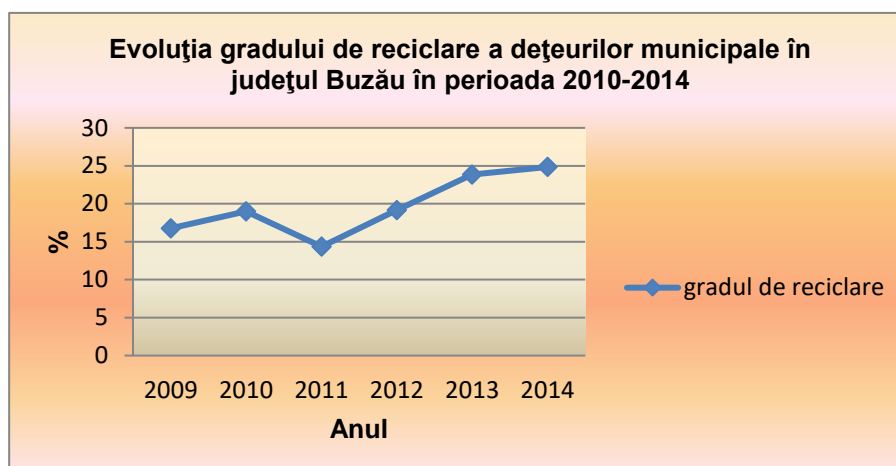
Acest indicator s-a calculat ca raport între cantitatea reciclată și cantitatea generată.

Tabel 3.1. Gradul de reciclare a deșeurilor municipale în județul Buzău în perioada 2010-2014

Anul	Gradul de reciclare a deșeurilor municipale (%)
2010	18,98
2011	14,35
2012	19,18
2013	23,85
2014	24,85

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Figura 3.1. Evoluția gradului de reciclare a deșeurilor municipale în județul Buzău în perioada 2010-2014

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

VII.1.2. Generarea și gestionarea deșeurilor industriale

În cursul anului 2016, cantitatea de deșeuri generate de industria extractivă, energetică și prelucrătoare a fost de cca. 148,907 mii tone, din care aprx. 3,56% sunt deșeuri rezultate din industria extractivă.

Deșeurile nepericuloase generate pe principalele activități economice, cu excepția industriei extractive, în perioada 2011-2016, sunt prezentate în tabelul VII.1.2.1.

Tabel VII.1.2.1. Deșeuri industriale nepericuloase generate pe principalele activități economice (cu excepția industriei extractive) 2011-2016

Activitatea economică	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Industria prelucrătoare (tone)	126457,62	144288,18	146200,311	140624,771	127967,641	139801,47
Producția, transportul și distribuția de energie electrică și termică, gaze și apă (tone)	63,97	51,503	2,274	3,292	0,481	2,576
Captarea, tratarea și distribuția apei (tone)	194,76	26,08	39,315	0,258	0,26	2,649
Alte activități (tone)	31675,35	6171,861	9303,561	15483,943	55142,113	54548,673
Total	158391,7	150537,624	155545,461	156112,264	183110,495	194355,368

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Deșeurile de producție nepericuloase generate în anul 2016 au fost predate societăților autorizate în vederea valorificării sau eliminării, după caz.

Dintre tipurile de deșeuri generate, cele mai reprezentative cantități valorificate în județ sau predate spre valorificare instalațiilor din alte județe au fost pentru următoarele deșeuri:

- deșeuri metalice,
- deșeuri din materiale plastice (PET, PE, PP, PVC),
- deșeuri de hârtie și carton,
- uleiuri uzate,
- deșeuri de lemn.

Deșeurile periculoase, generate în anul 2016, în cantitate de 5162,633 tone, au reprezentat circa 2,54% din totalul deșeurilor generate (inclusiv deșeuri din industria extractivă).

Cantitățile de deșeuri periculoase generate de principalele activități industriale în perioada 2011-2016 sunt prezentate în tabelul următor.

Tabel VII.1.2.2. Deșeuri industriale periculoase generate pe principalele activități economice în perioada 2011-2016

Activitatea economică	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Industria extractivă	1506,89	2002,445	3656,467	897,988	944,636	1285,777
Fabricarea substanțelor și produselor chimice	9,434	3,121	10,809	18,926	13,736	3,503
Industria metalurgică	757,575	681,915	281,32	387,8735	415,845	334,0109
Industria construcțiilor metalice	102,675	103,229	77,091	322,8091	352,1285	432,2378
Fabricarea produselor din cauciuc și mase plastice	90,01	77,687	60,76	57,7305	75,5495	3,597
Industria de mașini și echipamente	35,449	35,218	24,53	24,493	18,8802	26,162
Alte activități	870,165	463,458	2653,072	1864,48	7408,4917	3077,3453
Total	3372,188	3363,952	6764,049	3574,3025	9229,2649	5162,633

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Modul de gestionare al deșeurilor periculoase în anul 2016, a constat în principal în colectarea și stocarea lor în spații special amenajate, predarea spre valorificare (acumulatori, uleiuri uzate, alte produse petroliere uzate), eliminare în depozite conforme de deșeuri periculoase și evacuare în rețele de canalizare, după tratare (nămoluri, deșeuri lichide apoase cu conținut de substanțe periculoase).

Uleiurile minerale de motor, transmisie și de ungere au fost valorificate prin unități autorizate pentru valorificare energetică, sau alte metode de valorificare.

Nămolurile cu conținut de substanțe periculoase generate de SC DUCTIL STEEL SA Buzău, au fost depozitate în depozitul propriu.

Condensatorii cu conținut de PCB, electroliții colectați separat din baterii și acumulatori au fost eliminați prin societăți autorizate din țară. Toate echipamentele electrice cu conținut de PCB, sunt fie depozitate în spații care respectă prevederile HG nr. 173/2000, fie sunt în funcțiune urmând să fie eliminate conform Planurilor de eliminare.

Depozite de deșeuri industriale

Tabel VII.1.2.3. Depozite industriale de deșeuri nepericuloase și periculoase – 2011-2016

	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Depozite de deșeuri industriale nepericuloase din care:	2	2	2	2	2	2
- conforme	1	2	2	2	2	2
Depozite de deșeuri industriale periculoase din care:	6	6	6	5	5	5
- conforme	1	1	1	1	1	1

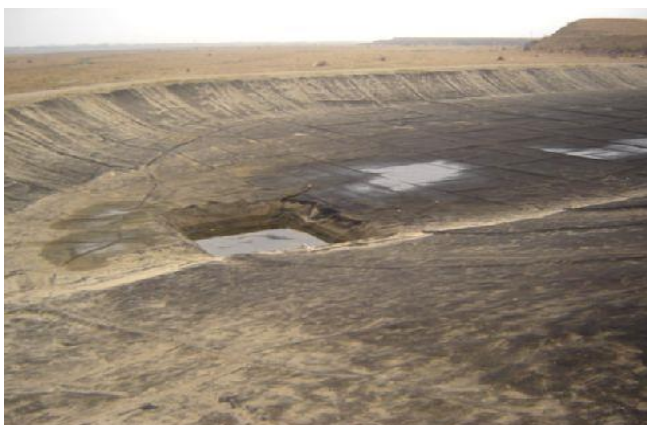
Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

După anul 2007, pentru eliminarea deșeurilor industriale nepericuloase au funcționat, în comuna Gălbinași, 2 depozite, unul neconform (depozitul SC HOEGANAES CORPORATION EUROPE SA Buzău) și unul conform (depozitul SC CORD SA Buzău).

Pentru cel neconform, administrat de SC HOEGANAES CORPORATION EUROPE SA Buzău, cu o suprafață de 0,3 ha, în care, până la sistarea activității în data de 16.07.2009, s-au eliminat deșeuri de zgură neprocesată, deșeuri de beton refractar spinelic și deșeuri de cărămizi magnezitice rezultate din procesele de elaborare a oțelului în cuptorul cu arc electric și respectiv din demolarea și refacerea căptușelilor refractare, s-a optat pentru eliberarea amplasamentului de deșeuri prin procesarea, valorificarea și/sau eliminarea acestora, după caz. În anul 2012 s-au finalizat operațiile de eliminare a deșeurilor de pe amplasament, iar lucrările de remediere și reconstrucție ecologică au fost finalizate la finele anului 2013, în avans față de termenele stabilite în avizul pentru stabilirea obligațiilor de mediu la încetarea activității.

Începând cu anul 2012 a fost pus în funcțiune depozitul conform de deșeuri nepericuloase aparținând SC Hoeganaes Corporation Europe SA Buzău, cu o suprafață de 0,5 ha, situat în sat Odaia Banului, comuna Țintești, în care sunt depozitate deșeuri de la procesarea zgurii, deșeuri de beton refractar spinelic și deșeuri de cărămizi magnezitice, rezultate din activitatea SC Hoeganaes Corporation Europe SA.

Fig. VII.1. Depozitul de deșeuri inertizate al SC CORD SA

În depozitul conform administrat de SC CORD SA Buzău, amplasat în comuna Gălbinași, pus în funcțiune în anul 2007 și având o suprafață de 0,5 ha, au fost eliminate deșeuri nepericuloase (nămoluri inertizate) rezultate de la epurarea apelor uzate industriale. Începând cu anul 2012, odată cu intrarea în insolvență a societății, s-a sistat eliminarea deșeurilor în acest depozit.

Începând cu anii '70 și până în prezent, au existat în județul Buzău depozite pentru o serie de deșeuri industriale periculoase, administrate de agenții economici generatori de astfel de deșeuri.

Până la 31.12.2006, anterior aderării la UE, s-a sistat depozitarea în toate cele patru depozite neconforme: 3 de deșeuri industriale periculoase și unul de deșeuri din industria extractivă a petrolului. Situația actuală a acestor depozite se prezintă astfel:

- depozitul neconform pentru deșeuri industriale periculoase (operat de DUCTIL STEEL S.A. și CORD S.A. Buzău) - în cursul anului 2006, s-a finalizat proiectul de închidere conformă, acum aflându-se în faza de monitorizare postînchidere;
- depozitul de deșeuri periculoase din industria extractivă (operat de OMV PETROM S.A.) - în perioada 2010-2012, s-a realizat procesarea șlamului, demolarea structurilor construite, iar în 2014, au fost finalizate lucrările de umplere, reconstrucție ecologică și readucere la starea inițială a amplasamentului;
- depozitul de deșeuri industriale periculoase (operat de FERMIT S.A. Rm. Sărat) – deși proiectul pentru închiderea conformă a depozitului a fost realizat și avizat în anul 2008, acesta nu a fost încă implementat; în anul 2009, pentru evitarea antrenării eoliene a fibrelor de azbest, operatorul a realizat lucrări de restrângere a suprafeței ocupate cu deșeuri, compactare, nivelare a corpului depozitului, acoperire cu un strat de pământ și înierbare; în anul 2011, la solicitarea Primăriei municipiului Rm. Sărat, în calitate de proprietar al terenului pe care este amplasat depozitul, actul de reglementare a fost transferat către autoritatea administrației publice locale, care astfel și-a asumat obligația realizării proiectului de închidere;

începînd cu anul 2008, conform avizului pentru stabilirea obligațiilor de mediu la încetarea activității, operatorul realizează monitorizarea calității factorilor de mediu;

- depozitul de deșeuri industriale periculoase (operat de RAFINĂRIA VENUS OILREG S.A. Rm. Sărat) – datorită faptului că în anul 2007, Garda Națională de Mediu – Comisariatul Județean Buzău a emis dispoziția de încetare a activității societății (pentru nerealizarea măsurilor din planul de acțiuni din autorizația integrată de mediu), acționariatul societății nu a prezentat niciun interes pentru soluționarea problemelor de mediu; ca urmare, de-abia după intrarea în insolvență, la finele anului 2014, lichidatorul judiciar a finalizat procedura de stabilire a obligațiilor de mediu la încetarea activității; urmează ca lichidatorul judiciar să decidă dacă va opta pentru avizarea și implementarea proiectelor de închidere și ecologizare elaborate în anul 2011 de fosta conducere a societății, sau va propune alte soluții, mai fezabile din punct de vedere financiar. În anul 2015 Rafinăria Venus Oilreg a vândut o parte din active către SC Remat Metal Master SRL, pentru care APM Buzău a emis adresa nr. 12835/15.12.2015 cu obligațiile de mediu la vânzarea parțială a activelor.

VII.1.3. Fluxuri speciale de deșeuri

VII.1.3.1. Deșeuri de echipamente electrice și electronice (DEEE)

Regimul de gestionare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice este reglementat prin OUG nr. 5/2015 care transpune directivele Uniunii Europene aplicabile acestui domeniu. În cursul anului 2012, Directiva 2002/96/CE a fost abrogată odată cu intrarea în vigoare a Directivei 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice. Conform acestei noi directive, până la 31 decembrie 2015, continuă să se aplice o rată de colectare separată de cel puțin 4 kilograme în medie pe locuitor pe an de DEEE provenite din gospodării particulare, iar începând cu 1 ianuarie 2016, producătorii de EEE sunt obligați să realizeze ratele de colectare minime prevăzute în directivă, calculate ca raport procentual între masa totală a DEEE colectate în anul respectiv și masa medie a cantității totale de EEE introduse pe piață în cei 3 ani precedenți.

Această nouă abordare a ținutelor care trebuie atinse de statele membre U.E. este mai echitabilă, ea ținând cont și de nivelul de trai; de exemplu, în țara noastră, din cauza nivelului scăzut de trai, echipamentele electrice și electronice sunt utilizate cu mult peste durata medie indicată de producător, fiind imposibilă atingerea unei rate de colectare de 4 kg/an/locuitor.

Principalele obiective ale OUG nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) sunt:

- prevenirea apariției deșeurilor de echipamente electrice și electronice și reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a acestor tipuri de deșeuri, pentru a reduce, în cea mai mare măsură, cantitatea de deșeuri eliminate;
- îmbunătățirea performanței de mediu a tuturor operatorilor implicați în ciclul de viață al EEE (producători, distribuitori și consumatori) și în mod special a agenților economici direct implicați în tratarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

Pot introduce pe piață echipamente electrice și electronice numai producătorii înregistrați în Registrul Producătorilor și Importatorilor de echipamente electrice și electronice, constituit la A.N.P.M.

Conform actualizării de la sfârșitul lunii iunie 2018, erau înregistrați în Registrul producătorilor și importatorilor de echipamente electrice și electronice (cu număr de înregistrare valabil), 11 producători din județul Buzău.

La nivel de județ nu pot fi prezentate cantități de echipamente electrice și electronice (EEE) puse pe piață, deoarece APM nu dispune de astfel de informații. Raportările sunt făcute de producători, care au sediul social într-un județ, dar EEE pe care le pun pe piață sunt distribuite de cele mai multe ori în toată țara.

Începând cu anul 2008 și până la 31.12.2015, rata de colectare a DEEE trebuia să fie de cel puțin 4 kg /locuitor/an. Cu toate eforturile întreprinse de autorități și operatorii economici responsabili, până în prezent această țintă nu a fost atinsă, cauza cea mai probabilă fiind rata redusă de schimbare a echipamentelor electrice și electronice datorată slabei puteri de cumpărare a românilor.

Până în anul 2014, în județul Buzău au funcționat 3 puncte de colectare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, administrate de operatorii cu care administrațiile publice locale au contracte: unul pentru județ, unul pentru municipiul Buzău și unul pentru municipiul Râmnicu Sărat. În anul 2014, punctul de colectare administrat de SC RER Ecologic Service SA în municipiul Rm. Sărat a fost desființat.

În perioada 2010-2015, în județul Buzău a fost colectată de către operatorii economici autorizați o cantitate de 48253,104 tone DEEE, distribuția acesteia pe ani fiind prezentată în tabelul de mai jos.

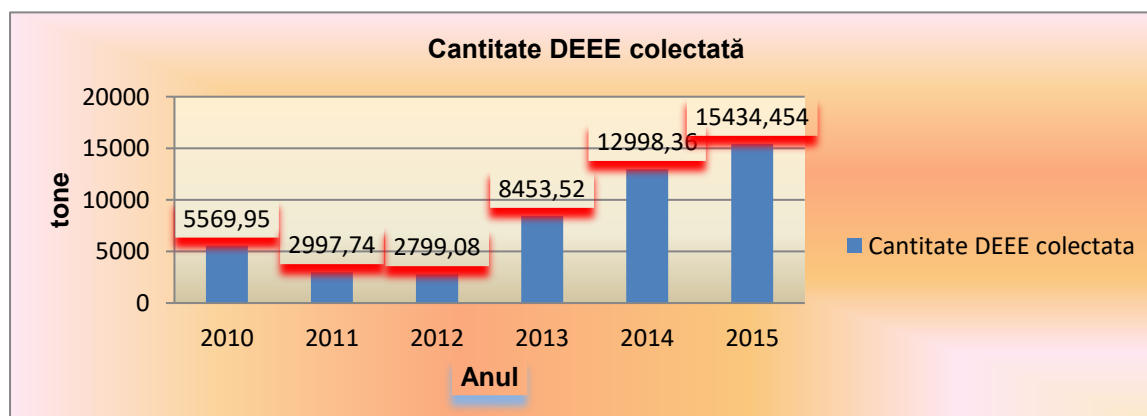
Pentru anul 2016 nu deținem date validate privind cantitățile de deșeuri de echipamente electrice și electronice colectate.

Tabel VII.1.3.1.1 Deșeuri de echipamente electrice și electronice colectate în județul Buzău în perioada 2010-2015

	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Cantitate colectată	5569,95	2997,74	2799,08	8453,52	12998,36	15434,454

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Figura VII.1.3.1.1 Deșeuri de echipamente electrice și electronice colectate – 2010-2015

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Se poate constata o creștere semnificativă a cantității de DEEE colectate începând cu anul 2013. Acest lucru se datorează pe de o parte campaniilor de colectare derulate de organizațiile colective care acționează în numele producătorilor, în colaborare cu autoritățile administrativ- teritoriale și campaniilor de by back ale producătorilor prin distribuitorii autorizați, iar pe de altă parte autorizării în 2011 de către SC GreenWeee International SA Buzău a 3 puncte mobile de colectare DEEE, amplasate în diverse zone ale municipiului Buzău, făcând astfel mult mai facilă predarea de către populație a echipamentelor uzate.

La sfârșitul anului 2017, în județul Buzău erau autorizați pentru colectarea DEEE 26 de operatori economici, unii dintre ei având mai multe puncte de lucru. Situația acestora este prezentată în tabelul VII.1.3.1.2.

Tabel VII.1.3.1.2. Operatori economici autorizați pentru colectarea DEEE în județul Buzău la 31.12.2017

Nr. crt.	Operator economic	Punct de lucru
1	SC RER SUD SA Buzău	Buzău, Șoseaua Buzău-Vadu Pașii, incinta garaj
2	ADMINISTRATIA DOMENIULUI PUBLIC Rm. Sărat	Rm. Sărat, str. Armoniei, nr. 58 bis
3	REMA HOLDING CO SRL București	Buzău, str. Izlazului, nr. 6
4	SC GREENTECH SA Buzău	sat Odaia Banului, comuna Țintești
5	SC GREENWEEE INTERNATIONAL SA Buzău	sat Odaia Banului, comuna Țintești
		Cartier Micro XIV – Aleea Școlilor, în vecinătatea liceelor „Iolanda Balaș Soter” și Grupul Școlar Postliceal
		Cartier Dorobanți II, st. Stadionului, în vecinătatea magazinului universal „Le Big”
		Zona comercială str. Frăsineț, în vecinătatea supermarket-urilor Kaufland și Carrefour.
6	SC GREEN LAMP RECICLARE SRL Ferma Frasinu	sat Odaia Banului, comuna Țintești
7	SC ROMRECYCLING SRL București	Buzău, Șos. Pogonele, Tarlăua 40, Parcela 715, DJ 230D
8	SC MOCANU RECOM SNC Buzău	Sat Săpoca, com. Săpoca
9	SC COMAT BUZĂU SA Buzău	Buzău, str. Transilvaniei nr.425 bis
10	SC MSD COM SRL Buzău	Buzău str. Transilvaniei nr.425 bis
		Buzău, str. Aleea Industriilor, zona industrială Sud
		Rm. Sărat, str. Focșani, nr.43
		Sat Valea Nucului, com. Berca
		Buzău, șos.Centura, tarlăua 31, parcela 343,344
		Oraș Nehoiu (în incinta SC CONCIFOR SA Nehoiu)
		Sat Clondiru de Sus, com. Pietroasele
		Sat Fundeni, comuna Zărnești
		Pogoanele, str. N. Balcescu, nr. 85
		sat Săpoca, Ccmuna Săpoca
Buzău, Str. Horticolei , nr.58		
11	SC WOOLF IMPEX SRL Rm. Sărat	Rm. Sărat, Șoseaua Focșani, nr.7, parcela 2
12	SC SEA COMPLET SRL Zărnești	Sat Fundeni, comuna Zărnești
13	MATEI C F VIOREL INTREPRINDERE INDIVIDUALĂ	sat. Sărata, com. Ulmeni, nr. 154
14	SC HADRIAN IMPEX SRL Rm. Sărat	Rm. Sărat, str. C.I. Parhon nr. 2
15	SC TOTAL WASTE MANAGEMENT SRL Buzău	sat.Odaia Banului- Ferma Frasinu, jud. Buzău
16	SC MAIA INTERMED SRL Buzău	Com Vernesti, str. Principală nr. 147
17	SC TIBERIU DESEU COLECT SRL Buzău	Buzău, zona Dig Râu Buzău

18	SC BEST CREDIT IFN SRL Buzău	Buzău, str.Răchitei, nr.37 Sat Gălbinași, com. Gălbinași, tarlăua 8, parcela 97
19	SC PICANT SRL Buzău	Buzău, Șos. Brailei, nr. 9
20	SC CMS SERMIR HOLDING SRL Pogoanele	oraș Pogoanele, str. Tudor Vladimirescu, nr.18
21	DRAGAN NET CONSULTING SRL Buzău	Buzău, șos. Brăilei, km 7
22	SC DC ȘI DS SRL Buzău	Rm. Sărat , str. Tractoriștilor, nr. 21
23	SC GREEN PASTIC MANAGEMENT SRL Buzău	Buzău, Șos. Spătarului, tarlăua 40, parcela 715
24	SC MINIAN METAL SRL	Buzău, Șos. Spătarului nr.5
25	SC YGB ACTIV PLAST SRL-D	Sat Berca, com. Berca, atelier C2
26	SC ROMPREST ENERGY SRL	sat Pleșești, com. Berca, jud. Buzău

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

În ceea ce privește tratarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice, distribuția pe județe a cantităților tratate nu este reprezentativă, ținând cont de faptul că DEEE colectate într-un județ ajung la tratare în alt județ. În plus, o parte din DEEE colectate în România sunt transportate în afara țării în vederea tratării.

Ca urmare, obiectivele de reciclare / valorificare, îndeplinite, luate în calcul sunt cele la nivel național, conform tabelului de mai jos.

Tabel VII.1.3.1.3. Obiective de valorificare realizate pe categorii de DEEE

Categoria	Obiectiv de valorificare prevăzut de legislație (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2009 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2010 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2011 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2012 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2013 (%)	Obiectiv valorificare realizat în 2014 (%)
1. Aparate de uz casnic de mari dimensiuni	80	93	93	91	89	90	89
2. Aparate de uz casnic de mici dimensiuni	70	84	84	89	88	88	89
3.Echipamente informatice și de telecomunicații	75	84	86	86	86	86	86
4. Echipamente de larg consum	75	86	89	87	87	87	87
5. Echipamente de iluminat	80	84	88	85	84	84	86
6. Unelte electrice și electronice	70	85	87	90	89	89	88
7.Jucării, echipamente sportive și de agrement	70	71	73	84	83	83	84
8. Dispozitive medicale (cu excepția tuturor produselor implantate și infectate)	neaplicabil	neaplicabil	neaplicabil	neaplicabil	neaplicabil	neaplicabil	neaplicabil

9. Instrumente de supraveghere și control	70	85	85	86	86	85	86
10. Distribuitoare automate	80	90	91	91	90	90	90

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului; legislația națională în vigoare în domeniul DEEE

Pentru anii 2015-2016 nu deținem date validate privind obiectivele de reciclare/valorificare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

În județul Buzău, tratarea deșeurilor de echipamente electrice și electronice se realiza la sfârșitul anului 2017 prin 4 operatori economici conform tabelului de mai jos:

Tabel VII.1.3.1.4. Operatori economici autorizați pentru tratarea DEEE în județul Buzău la 31.12.2017

Operator economic	Punct de lucru
SC GREENWEEE INTERNATIONAL SA	sat Odaia Banului, comuna Țintești
SC GREEN LAMP RECICLARE	sat Odaia Banului, comuna Țintești
SC MSD COM SRL	Buzău str. Transilvaniei nr.425 bis
SC BEST CREDIT IFN SRL	Buzău, str.Răchitei, nr.37

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Fig. VII.1.3.1.2. SC Greenweee International SA - Instalații tratare DEEE

Primii doi operatori economici dețin instalații performante pentru tratarea aproape a tuturor categoriilor de deșuri de echipamente electrice și electronice.

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Întrucât în cele prezentate mai sus, se constată o creștere a cantității de DEEE colectate în perioada organizării campaniilor de colectare selectivă a deșeurilor de echipamente electrice și electronice cu implicarea asociațiilor colective (Ro-Rec, Ecotic, Reco-lamp, etc) în colaborare cu unitățile administrativ-teritoriale din județul Buzău, se consideră necesară intensificarea acțiunilor și campaniilor de informare și conștientizare a publicului cu privire la următoarele aspecte:

- obligația de a nu elimina DEEE odată cu deșeurile municipale nesortate și de a le colecta separat;
- disponibilitatea sistemelor de returnare și colectare a DEEE
- reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a DEEE
- obligația de a utiliza sistemele de colectare selectivă pentru eliminarea DEEE
- efectele potențiale asupra mediului și sănătății umane ca rezultat al prezenței substanțelor periculoase în echipamentele electrice și electronice.

Un aspect important pentru stimularea populației de a colecta separat deșeurile de echipamente electrice și electronice, îl constituie înființarea de către SC GreenWeee International SA Buzău a 3 puncte de colectare amplasate în zone diferite ale municipiului, care funcționează conform unui program stabilit.

VII.1.3.2. Deșeuri de ambalaje

Cantitatea de ambalaje utilizate se presupune că este egală cu cantitatea de deșeuri de ambalaje generată. Această presupunere se bazează pe durata scurtă de viață a ambalajelor.

Cantitățile de ambalaje introduse pe piață în județul Buzău nu se pot estima, deoarece operatorii economici raportează datele în județul în care au înregistrat sediul social.

Totodata, operatorii economici care au predat responsabilitate organizațiilor de transfer de responsabilitate (OTR), nu au obligație de raportare, raportările fiind realizate de către organizațiile respective.

În ceea ce privește evoluția cantităților de ambalaje colectate la nivelul județului Buzău, acestea sunt prezentate în tabelul VII.1.3.2.1.

Pentru anul 2016 nu deținem date validate privind cantitățile de deșeuri de ambalaje colectate și obiectivele de reciclare/valorificare realizate.

Tabel VII.1.3.2.1. Deșeuri de ambalaje colectate

Tip material	Cantitatea de deșeuri de ambalaje colectată									
	2011		2012		2013		2014		2015	
	Cantitate totală (tone)	Din care cantitate periculoasă (tone)	Cantitate totală (tone)	Din care cantitate periculoasă (tone)	Cantitate totală (tone)	Din care cantitate periculoasă (tone)	Cantitate totală (tone)	Din care cantitate periculoasă (tone)	Cantitate totală (tone)	Din care cantitate periculoasă (tone)
Sticlă	0	0	1,568	0	-	-	1555,39	0	2369,217	0
PET	0	0	654,028	0	-	-	873,72	0	1489,063	0
Alte plastice	0	0	553,739	0	-	-	2467,76	0	1773,242	12,586
Total plastic	34428,37	0	1207,767	0	-	-	3341,48	0	3262,305	12,586
Hartie și carton	2651,6	0	2721,819	0	-	-	3474,93	0	5023,167	4,248
Aluminiu	116,85	0	35,799	0	-	-	-	-	62,62	0
Oțel	390,42	0	354,191	0	-	-	-	-	696,786	0
Total metal	507,27	0	389,99	0	-	-	294,19	0	759,406	0
Lemn	60,55	0	170,177	0	-	-	274,42	0	1322,817	0
Total general	37647,79	0	4491,321	0	11581,02	0	8940,41	0	12736,912	16,834

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău; Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Se observă o diferență mare între anul 2011 și respectiv 2012-2015. Aceasta se datorează faptului că începând cu anul 2012 s-au luat în calcul numai deșeurile de ambalaje colectate de la populație și generatori persoane juridice, fără a lua în calcul cantitățile preluate de la alți colectori, pentru a nu se dubla datele.

În aplicația utilizată până în anul 2012, nu se preciza proveniența deșeurilor, ca urmare datele din perioada anterioară anului 2012 includ și cantitățile colectate de la alți colectori.

La sfârșitul anului 2017, în județul Buzău, erau autorizați pentru colectarea deșeurilor de ambalaje 116 operatori economici, care operau 143 puncte de lucru. Menționăm faptul că acești operatori sunt autorizați pentru colectarea tuturor tipurilor de deșeuri reciclabile, inclusiv deșeuri de ambalaje.

În ceea ce privește reciclarea deșeurilor de ambalaje, cantitățile raportate ca reciclate/valorificate într-un județ, nu sunt reprezentative deoarece nu în toate județele există reciclatori și ca urmare, deșeurile de ambalaje generate în alte județe sunt comasate doar în câteva locații din țară.

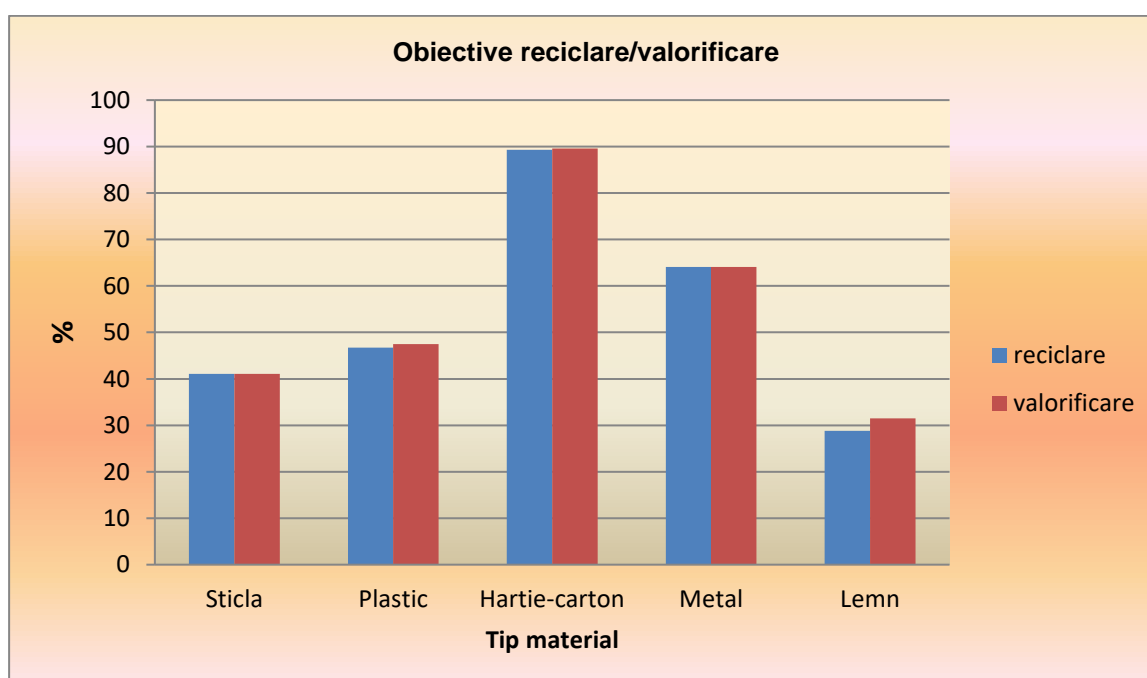
În concluzie, obiectivele de reciclare / valorificare luate în calcul sunt cele realizate la nivel național. Astfel, în anul 2015, la nivel național au fost îndeplinite țintele de reciclare/valorificare, conform tabelului de mai jos, ceea ce înseamnă că și pentru județul Buzău obiectivele au fost realizate.

Tabel VII.1.3.2.2. Obiective de valorificare/reciclare realizate în 2015 pe tip de material

Tip material	% reciclare	% valorificare
Sticlă	41,1	41,1
Plastic - Total	46,7	47,5
Hârtie și carton	89,3	89,6
Metal - Total	64,1	64,1
Lemn	28,8	31,5
Total General	55,91	56,9

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Fig. VII.1.3.2.2. Obiective de valorificare/reciclare realizate în 2015 pe tip de material

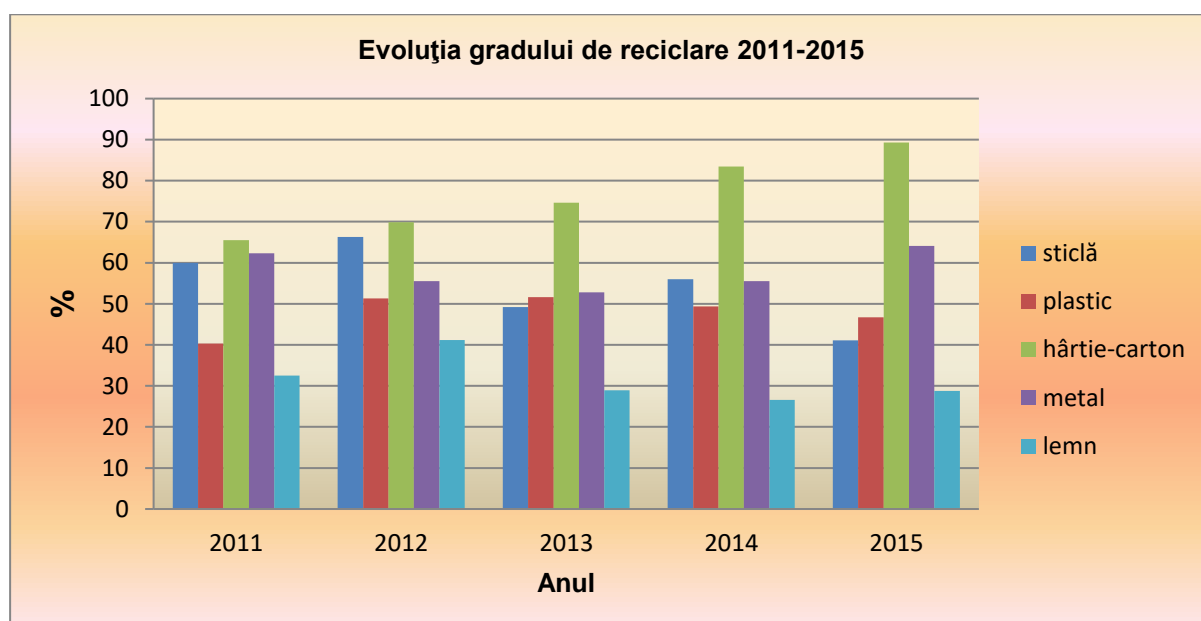
Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Tabel VII.1.3.2.3. Evoluția gradului de reciclare a deșeurilor de ambalaje pentru perioada 2011-2015

Tip material	Gradul de reciclare (%)				
	2011	2012	2013	2014	2015
Sticlă	59,97	66,26	49,24	55,97	41,1
Plastic-Total	40,34	51,29	51,65	49,37	46,7
Hârtie-carton	65,5	69,84	74,65	83,43	89,3
Metal-Total	62,3	55,54	52,81	55,53	64,1
Lemn	32,54	41,15	28,92	26,62	28,8

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Figura VII.1.3.2.3. Evoluția gradului de reciclare a deșeurilor de ambalaje pentru perioada 2011-2015

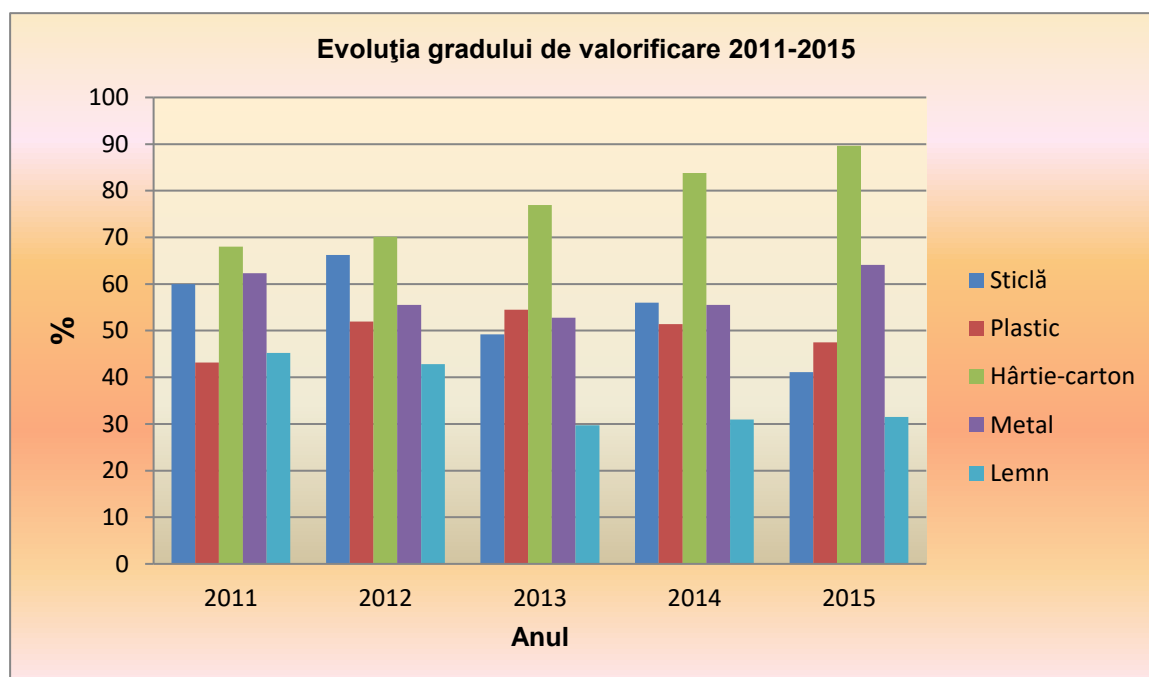
Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Tabel VII.1.3.2.4. Evoluția gradului de valorificare a deșeurilor de ambalaje pentru perioada 2011-2015

Tip material	Gradul de valorificare (%)				
	2011	2012	2013	2014	2015
Sticlă	59,97	66,26	49,24	55,97	41,1
Plastic-Total	43,17	51,93	54,51	51,39	47,5
Hârtie-carton	68,01	70,16	76,95	83,79	89,6
Metal-Total	62,3	55,54	52,81	55,53	64,1
Lemn	45,2	42,83	29,71	30,95	31,5

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Figura VII.1.3.2.4. Evoluția gradului de valorificare a deșeurilor de ambalaje pentru perioada 2011-2015

Sursa: Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Pentru anul 2016 nu deținem date privind gradul de reciclare/valorificare a deșeurilor de ambalaje.

În județul Buzău, la finele anului 2017 erau autorizați pentru reciclarea deșeurilor de ambalaje 11 operatori economici, conform tabelului de mai jos.

Tabel VII.1.3.2.5. Operatori economici reciclatori de deșuri de ambalaje în județul Buzău - 2017

Operator economic	Punct de lucru
SC GREENTECH SA	Comuna Țintești, Ferma Frasinu
SC REPLASTICA HDPE SRL	Buzău, Sos.Brăilei,km.7
SC ROMCARBON SRL	Buzău, str. Transilvaniei nr.132
SC BENCOMP SRL	Buzău, Aleea Industriilor, nr. 60B
SC TITAN PLASTFORM SRL	Buzău, sos. Spătarului, nr.5
SC ASPOLYMER TRADE SRL	Buzău, Aleea Industriilor nr. 1-3
SC TOP GLASS FACTORY SRL	satul Sătuc,com. Berca,str.Gării.2
SC ANEPAL AMBALAJE SRL	com. Pietroasele, jud. Buzău
SC LIVINGJUMBO INDUSTRY SRL	Buzău, str. Transilvaniei, nr. 132
SC ARTA STICLEI	municipiul Buzău, Str. Bazalt, nr.15
SC LAVIPROD FOREST SRL	municipiul Buzău, strada Transilvaniei, nr.516

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

VII.1.3.3. Vehicule scoase din uz (VSU)

Gestionarea acestui tip de deșeu se supune prevederilor Legii nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz care reglementează măsurile de gestionare corespunzătoare a deșeurilor rezultate de la tratarea vehiculelor scoase din uz, punând accent pe reutilizarea, reciclarea, precum și pe alte forme de valorificare a VSU și a componentelor acestora, în vederea reducerii cantității de deșuri destinate eliminării.

Operatorii economici implicați în gestionarea vehiculelor scoase din uz sunt: producătorii, distribuitorii, colectorii, precum și operatorii care au ca obiect de activitate: tratarea, recuperarea, reciclarea vehiculelor scoase din uz, inclusiv a componentelor și materialelor acestora.

Se știe faptul că, începând cu anul 2007, România trebuie să asigure realizarea obiectivelor de reutilizare/reciclare a 80% din masa unui vehicul, ceea ce constituie primul pas pe calea spre o societate a reciclării. În măsura în care se va urma drumul necesar pentru creșterea procentului de reutilizare/valorificare până la 95% în 2015, vom putea afirma că VSU nu mai sunt deșeuri, ci piese de schimb, materii prime secundare, surse de energie alternativă.

Cea mai mare parte a vehiculelor scoase din uz colectate provin din Programul de stimulare a înnoirii parcului auto național, derulat de Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice prin Administrația Fondului pentru Mediu.

Numărul de VSU colectate variază de la an la an ca urmare a aplicării acestui program.

Operatorii economici implicați în implementarea Directivei 2000/53/CE, transpusă în legislația națională prin Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, sunt: producătorii, distribuitorii, colectorii, companiile de asigurări, precum și operatorii care au ca obiect de activitate: tratarea, recuperarea, reciclarea vehiculelor scoase din uz, inclusiv a componentelor și materialelor acestora.

Pe raza județului Buzău, la sfârșitul anului 2017, din categoriile enunțate mai sus, erau autorizate conform prevederilor legale (dețin atât autorizație de mediu cât și autorizație RAR), 28 puncte de lucru ce au ca obiect de activitate colectarea și/sau dezmembrarea VSU, prezentate în tabelul VII.1.3.3.1.

Tabel VII.1.3.3.1. Operatorii economici autorizați pentru desfășurarea activităților de colectare/dezmembrare VSU din județul Buzău în anul 2017

Nr. crt.	Operatori economici autorizați pentru colectare/dezmembrare VSU	
	Denumire operator economic	Puncte de lucru
1	SC AUTO DENIS SRL	sat Gura Călnăului, com. Vadu Pașii, jud. Buzău
2	SC AUTOGLOBAL COMPACT SRL	sat Zilișteanca, com. Poșta Călnău, jud. Buzău
3	SC AUTOMAX EXPRESS SRL	Buzău, Șos. Buzău-Ploiești, DN2, km. 107, jud. Buzău
4	SC AUTO ROLLA SERVICE SRL	com. Vadu Pașii, sat Gura Călnăului, jud. Buzău
5	SC AUTO VALMI SRL	sat Gura Călnăului, com. Vadu Pașii, nr. Cadastral 4230, județul Buzău
6	SC CĂTĂLIN AUTOSERVICE SRL	comuna Podgoria, DN-2, E-85, jud. Buzău
8	SC CRISMAT STEEL SRL	oraș Pogoanele, str. Tudor Vladimirescu, nr.18, jud. Buzău
9	SC DOVI COMPACT SRL	comuna Mărăcineni str.Euro 85 nr.170, jud. Buzău
10	SC FRY YNNA AUTO SRL	mun. Buzău, tarlăua 46, jud. Buzău
11	SC FULL AUTO EXTREM SRL	comuna Mărăcineni, sat Mărăcineni, str. EURO

Nr. crt.	Operatori economici autorizați pentru colectare/dezmembrare VSU	
	Denumire operator economic	Puncte de lucru
		85, nr. 174, jud.Buzău
12	SC GENERAL AUTOCOM S.R.L	comuna Mărăcineni, sat Mărăcineni, str. E85, nr. 160, județul Buzău
	SC GEOCAT TURBO SRL	comuna Vernești, sat Vernești, tarlăua 22, nr. cad. 22900, jud.Buzău
13	MOCANU RECOM SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV	com. Săpoca, sat Săpoca, jud. Buzău
14	MOCANU RECOM SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV	Filiala 3 Vadu Pașii, Balastiera Vadu Pașii, jud. Buzău
15	MOCANU RECOM SOCIETATE ÎN NUME COLECTIV	Buzău, Aleea Veteranilor, tarlăua 61 - Micro XIV, județul Buzău
16	SC MSD COM SRL	Buzău, str. Transilvaniei nr. 425 bis
17	SC MSD COM SRL	sat Fundeni comuna Zărnești, jud. Buzău
18	SC MSD COM SRL	Rm.Sărat, șos.Focșani nr.43, jud. Buzău
19	SC MSD COM SRL	Buzău, șos.Centură, tarlăua 31 parcela 343,344, nr.cadastral 3972, jud. Buzău
20	SC PICANT SRL	mun. Buzău, șos. Brăilei, nr. 9, jud. Buzău
21	SC PUIU SERVICE 2000 SRL	Sat Podgoria, com. Podgoria, jud. Buzău
22	SC DC SI DS SRL	municipiul Ramnicu Sarat, str. Tractoristilor, nr. 21, județul Buzău
23	SC ROMRECYCLING SRL	Buzău, șos. Pogonele, Tarlăua 40, 255arcel 715 DJ 230D
24	SC SEA COMPLET SRL	sat Fundeni comuna Zărnești, imobil C 13, județul Buzău
25	SC TOTAL AUTO SRL	sat Mărăcineni, nr. 172, com. Mărăcineni, jud. Buzău
26	TOPOR VALENTIN PFA	sat Vernești, comuna Vernești, str. 35, nr. 2, județul Buzău
27	SC WOOLF IMPEX SRL	Municipiul Rm. Sărat, Șos. Focșani, nr.7, parcela 2, județul Buzău
28	SC POMPI GAS SRL - colectează/tratează VSU din categorii care nu intră sub incidența Legii nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor si a vehiculelor scoase din uz	Județul Buzău, comuna Săhăteni, sat Istrița de Jos

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

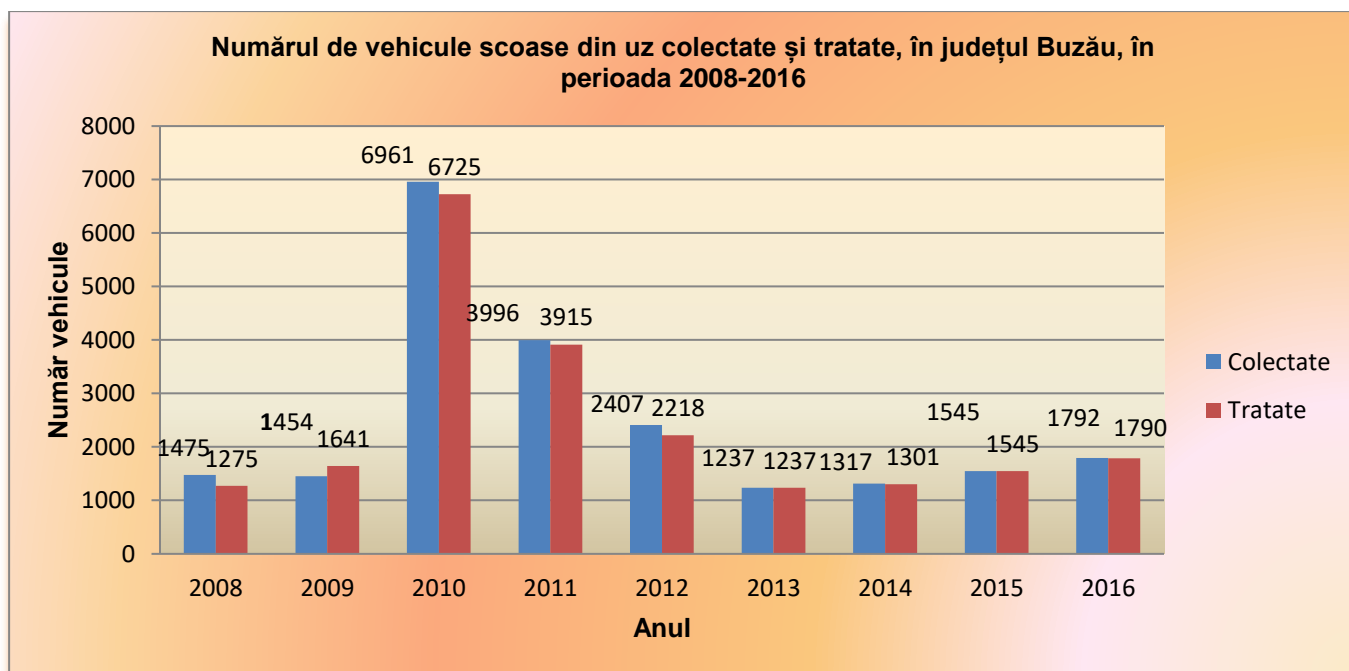
Evoluția numărului de vehicule scoase din uz colectate și tratate în județul Buzău este prezentată în tabelul VII.1.3.3.2 și în figura VII.1.3.3.2.

Tabel VII.1.3.3.2. Numărul de vehicule scoase din uz colectate și tratate, în județul Buzău, în perioada 2008-2016

	Colectate	Tratate
2008	1475	1275
2009	1454	1641
2010	6961	6725
2011	3996	3915
2012	2407	2218
2013	1237	1237
2014	1317	1301
2015	1545	1545
2016	1792	1790

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Figura VII.1.3.3.2. Numărul de vehicule scoase din uz colectate și tratate în județul Buzău, în perioada 2008 - 2016

Sursa: Agenția pentru Protecția Mediului Buzău

Începând cu data de 1 ianuarie 2007, operatorii economici sunt obligați să asigure, realizarea următoarelor obiective, luând în considerare masa medie la gol:

- reutilizarea și valorificarea a cel puțin 75% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate înainte de 01 ianuarie 1980;
- reutilizarea și valorificarea a cel puțin 85% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate după 01 ianuarie 1980;
- reutilizarea și reciclarea a 70% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate înainte de 01 ianuarie 1980;

- reutilizarea și reciclarea a 80% din masa medie pe vehicul și an, a vehiculelor fabricate începând cu data de 01 ianuarie 1980.

Începând cu 1 ianuarie 2015, operatorii economici sunt obligați să asigure realizarea următoarelor obiective, luând în considerare masa medie la gol:

- reutilizarea și valorificarea a cel puțin 95% din masa medie pe vehicul și an, pentru toate vehiculele scoase din uz;
- reutilizarea și reciclarea a cel puțin 85% din masa medie pe vehicul și an, pentru toate vehiculele scoase din uz.

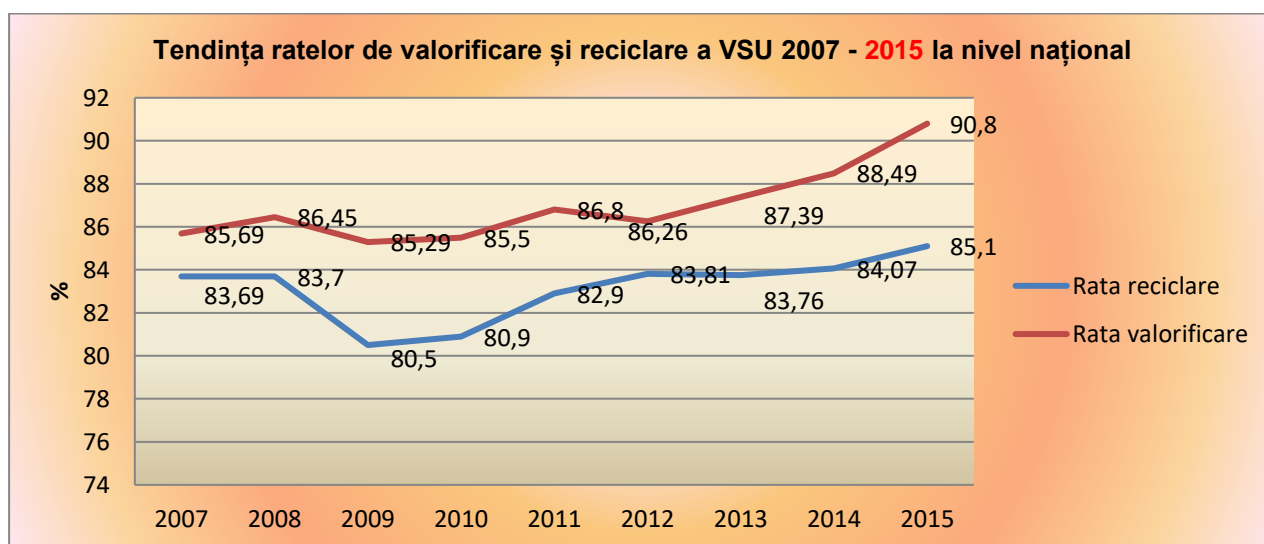
În baza datelor raportate anual de operatorii economici care desfășoară operațiuni de colectare și tratare a vehiculelor scoase din uz, au fost calculate la nivel național obiectivele de reutilizare și reciclare, respectiv cele de reutilizare și valorificare, care sunt prezentate în tabelul VII.1.3.3.3. și în figura VII.1.3.3.3. Pentru anul 2016 nu au fost încă validate datele.

Tabelul VII.1.3.3.3. Tendința ratelor de valorificare și reciclare a VSU 2007-2015 (la nivel național)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Obiectiv de reutilizare și reciclare (X1/W1)%	83,69	83,7	80,5	80,9	82,9	83,81	83,76	84,07	85,10
Obiectiv de reutilizare și valorificare (X2/W1)%	85,69	86,45	85,29	85,5	86,8	86,26	87,39	88,49	90,80

Sursa: ANPM – Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Figura VII.1.3.3.3. Tendința ratelor de valorificare și reciclare a VSU 2007-2015 (la nivel național)

Sursa: ANPM – Agenția Națională pentru Protecția Mediului

Având în vedere faptul că nu în toate județele există instalații de tratare a vehiculelor scoase din uz, calculul obiectivelor de reciclare și valorificare la nivel de județ nu sunt relevante. În aceste condiții, se poate considera că fiecare județ a contribuit în anii 2007 – 2015 la îndeplinirea țintelor la nivel național. Pentru anul 2016 nu deținem date în ceea ce privește tendința ratelor de valorificare și reciclare a VSU.

VII.1.4. Impacturi și presiuni privind deșeurile

Gestionarea deșeurilor este probabil una dintre cele mai importante probleme de mediu din spațiile locuite. Cu cât aceste spații sunt mai mari, cu atât consumul de energie și resurse este mai mare, și implicit, și cantitatea de deșeuri ce trebuie gestionată. Problema va persista și se va agrava din cauza presiunii demografice, deși datorită progreselor înregistrate în acest domeniu depozitele de deșeuri sunt de o calitate tehnologică superioară, având și o securitate îmbunătățită.

Depozitarea deșeurilor este cea mai poluantă metodă de gestionare a deșeurilor, în ceea ce privește potențialul de încălzire globală - GWP, potențialul de acidifiere - PA și potențialul de eutrofizare, atât la nivel local, cât și la nivel global, deoarece generează emisii de diferite tipuri: CH₄, H₂S, HCl, N și P și diferiți compuși anorganici.

Amplasarea depozitelor neconforme de deșeuri municipale în municipiile Buzău, Rm. Sărat și în orașul Nehoiu a fost stabilită în anii 1970, 1980 și respectiv 1992. Practica depozitării deșeurilor pe sol fără respectarea unor cerințe minime, evacuarea în cursurile de apă și arderea necontrolată a acestora reprezintă o serie de riscuri majore atât pentru mediul ambiant cât și pentru sănătatea populației.

O reducere semnificativă a impactului asupra factorilor de mediu datorat eliminării deșeurilor municipale s-a realizat prin sistarea depozitării deșeurilor în depozitele neconforme din mediul urban și, respectiv prin ecologizarea spațiilor din mediul rural.

La finele anului 2003, o dată cu punerea în funcțiune a depozitului conform de deșeuri nepericuloase Gălbinași, s-a sistat depozitarea deșeurilor municipale în depozitul neconform care a deservit municipiul Buzău. Ulterior, conform termenelor stabilite prin Tratatul de aderare la U.E. și prin HG nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, la 16 iulie 2009, s-a sistat depozitarea în depozitul neconform al orașului Nehoiu, iar la 16 iulie 2017, s-a sistat depozitarea și în depozitul municipiului Rm. Sărat.

Pentru depozitul municipiului Rm. Sărat au fost stabilite obligațiile de mediu la încetarea activității, iar în ceea ce privește depozitul neconform de deșeuri Nehoiu, în conformitate cu P.V. nr. 14329/28.12.2017, prin care a fost efectuată recepția lucrărilor, acesta a fost închis conform proiectului aprobat.

În ceea ce privește spațiile neconforme de depozitare a deșeurilor din zona rurală, înainte de 16 iulie 2009, la nivelul județului Buzău existau 315 astfel de amplasamente, care ocupau cca. 160,94 ha. Până la finele anului 2009 au fost finalizate lucrările de închidere și ecologizare a tuturor amplasamentelor, fapt ce a condus la reducerea semnificativă a impactului asupra mediului și sănătății populației. Totuși, pentru localitățile din zona rurală nedeservite de un serviciu de salubritate, problema a devenit din punctuală difuză, deoarece neavând la îndemână o alternativă populația a fost recurs la depozitarea necontrolată a deșeurilor (în locuri nepermise, cum ar fi malurile râurilor, poduri și podețe, terenuri cu alte destinații etc.).

Impactul și presiunile asupra mediului datorate gestionării deșeurilor municipale se vor reduce considerabil în momentul în care proiectul Consiliului Județean Buzău "Sistemul de Management Integrat al Deșeurilor" va fi implementat. Acest proiect, prevedea construirea unui depozit, a unor stații de sortare, de tratare mecano-biologică și de compostare în localitatea Cochirleanca și a unei stații de transfer în localitatea Pârscov.

Datorită numeroaselor modificări aduse variantei inițiale și problemelor survenite din punct de vedere al proprietății terenurilor, în luna aprilie 2017, Consiliul Județean Buzău a solicitat APM Buzău informații în vederea întocmirii unui nou proiect „Sistem de Management Integrat al Deșeurilor în județul Buzău”. În cursul anului 2017, C.J. Buzău a demarat achiziția unui serviciu de consultanță pentru întocmirea documentației aferente noului proiect.

Prin implementarea sistemului integrat de gestionare al deșeurilor, se așteaptă să se atingă următoarele obiective specifice:

- înființarea punctelor de colectare selectivă a deșeurilor de la populație, a stațiilor de transfer și a depozitelor conforme;
- eliminarea depozitărilor necontrolate de deșeuri;
- extinderea ratei de acoperire cu servicii de salubritate;
- extinderea colectării selective a deșeurilor reciclabile din deșeurile menajere provenite de la populație;
- creșterea gradului de reciclare al deșeurilor;
- reducerea cantităților de deșeuri industriale eliminate la depozitele orășenești de către agenții economici industriali.
- reducerea cantităților de deșeuri biodegradabile eliminate în depozite.

VII.1.5. Tendințe și prognoze privind generarea deșeurilor

Ca urmare a dezvoltării și progreselor înregistrate în toate domeniile vieții economice și sociale, omul a ajuns astăzi să consume nerațional cantități imense de resurse naturale regenerabile și neregenerabile, exploatând tot mai intens factorii de mediu și modificând iremediabil cadrul natural. În asemenea împrejurări apare tot mai necesară elaborarea și adoptarea unei politici economice de largă perspectivă, bazată pe conceptul de dezvoltare durabilă, garantându-se astfel asigurarea necesităților prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile necesități.

Pe fondul scăderii/alterării continue a resurselor naturale precum și a necesității conservării acestora (în principal a celor de natură biologică) este necesar să re-evaluăm opțiunile privind gestionarea deșeurilor de origine antropică, în sensul creșterii gradului de valorificare a acestora și de reducere drastică a cantităților care necesită eliminare. În acest sens, trebuie aplicată ierarhia deșeurilor cu accent pe prevenirea generării deșeurilor, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea în timp ce depozitarea deșeurilor trebuie interpretată ca ultimă opțiune disponibilă care corespunde celui mai ridicat nivel de pierdere și alterare a resurselor.

În țara noastră, instrumentele de bază prin care se asigură implementarea politicii Uniunii Europene din domeniul gestiunii deșeurilor sunt Strategia și Planul Național de Gestionare a Deșeurilor, acesta din urmă, fiind aprobat prin HG nr. 942/2017.

Strategia națională de gestionare a deșeurilor pentru perioada 2014-2020, aprobată prin HG nr. 870/06.11.2013, își propune să îndrepte România către o "societate a reciclării" prin:

- Prioritizarea eforturilor din domeniul gestionării deșeurilor, în conformitate cu ierarhia deșeurilor;
- Încurajarea prevenirii generării deșeurilor și reutilizarea pentru o mai mare eficiență a resurselor;
- Dezvoltarea și extinderea sistemelor de colectare separată a deșeurilor în vederea promovării unei reciclării de înaltă calitate;
- Dezvoltarea/implementarea tehnologiilor/instalațiilor de reciclare și/sau valorificare cu randament ridicat de extragere și utilizare a materiei prime din deșeuri;
- Evitarea exporturilor și încurajarea importurilor unor tipuri de deșeuri pentru care există tehnologii de reciclare/valorificare.

- Susținerea recuperării energiei din deșeuri, după caz, pentru deșeurile care nu pot fi reciclate;
- Reducerea cantităților de deșeuri eliminate prin depozitare.

Abordarea integrată a aspectelor de mediu în gestionarea deșeurilor este un mijloc pentru identificarea, cuantificarea și evaluarea serviciilor ecosistemice în vederea adoptării celor mai bune decizii privind conservarea, conservarea și gestionarea mediului, în acord cu principiile dezvoltării durabile.

Pe baza datelor prezentate anterior au fost calculați indicatorii de dezvoltare durabilă privind deșeurile, a căror tendință pe ultimii 5 ani este prezentată în tabelul VII.1.5.1.

Tabelul VII.1.5.1. Evoluția indicatorilor privind generarea deșeurilor

Indicator	2012	2013	2014	2015	2016	Tendința
Generarea deșeurilor municipale(kg/loc/an)	277,69	256,31	237,92	264,01	-	
Gradul de conectare la serviciul de salubritate	55,7	59,38	69,85	65,51	68,717	😊
Colectarea selectivă a deșeurilor municipale(tone)	80,847	95,582	349,604	394,372	436,815	😊
Reciclarea deșeurilor municipale(tone)	25557,282	27197,462	26068,261	-	-	-
Cantitatea de deșeuri biodegradabile din deșeurile municipale depozitate (mii tone)	61,269	48,191	35,596	46,852	41,814	😊
Numărul depozitelor municipale conforme în operare	1	1	1	1	1	😐
Numar stații de transfer și/sau sortare	2	3	4	4	4	😐
Generarea deșeurilor industriale nepericuloase (tone)	150537,624	155545,461	160236,806	186841,3407	198450,118	😐
Generarea deșeurilor industriale periculoase (tone)	3363,952	6764,049	3574,3025	9229,2649	5162,633	😊
Rata de colectare a DEEE (tone)	2799,08	8453,52	12998,36	15434,454	-	😊
Număr de VSU colectate	2407	1237	1317	1545	1792	😊
Rata de reciclare/valorificare a VSU	83,81/86,26	83,76/87,39	84,07/88,49	85,1/90,8	-	😊

Analizând datele prezentate în tabelul de mai sus, se pot trage următoarele concluzii:

► Se constată o tendință descrescătoare a indicatorului de generare a deșeurilor de către populație în perioada 2012-2014. Deși numărul populației deservite cu servicii de salubritate s-a mărit de la an la an, cantitatea de deșeuri municipale generate a scăzut până în anul 2014. Acest lucru poate fi explicat prin creșterea cantităților de deșeuri colectate selectiv, prin implementarea sistemului de colectare selectivă într-un număr mai mare de localități rurale și pe de altă parte prin scăderea puterii economice a populației. În anul 2015 se constată o ușoară creștere a indicatorului de generare a deșeurilor de către populație, acest lucru fiind determinat de creșterea cantității de DEEE colectate în acest

an de la populație și nu de creșterea cantității de deșeurile municipale generate, aceasta fiind mai mică decât în anul precedent.

► Gradul de conectare la serviciile de salubritate a crescut an de an începând cu anul 2012 având o ușoară scădere în anul 2015. Această fluctuație se datorează în mare parte faptului că, în anumite perioade o parte din primării au reziliat contractele cu operatorii de salubritate și și-au înființat propriile servicii. Perioada de câteva luni până la autorizarea serviciului de salubritate a ramas neacoperită, ceea ce a condus la scăderea populației deservite din mediul rural. Se observă însă o tendință negativă față de țintele stabilite în PJGD conform căruia, începând cu anul 2013 gradul de acoperire cu servicii de salubritate trebuia să fie de 100%, atât în mediul urban cât și în mediul rural.

În aceste condiții, chiar dacă nu s-au atins țintele prognozate, se poate afirma că s-au înregistrat progrese în implementarea legislației în domeniul gestionării deșeurilor.

► În perioada 2012-2016 se constată o creștere an de an a cantităților de deșeurile municipale colectate selectiv de către operatorii de salubritate și reciclate. Această situație se datorează faptului că au fost înființate tot mai multe puncte de colectare selectivă a deșeurilor, atât în municipiul Buzău, cât și în anumite zone rurale, odata cu autorizare serviciului de salubritate.cantitatea ar putea fi mai mare dacă primăriile nu ar prefera să predea contra cost deșeurile colectate selectiv către operatori autorizați pentru colectarea deșeurilor și nu să le predea operatorului de salubritate care a amplasat containerele pe domeniul public. De asemenea, în anul 2014, în urma punerii în funcțiune a stației de sortare aparținând SC Rer Sud SA a crescut semnificativ cantitatea de deșeurile municipale trimise la reciclare.

► În perioada 2012-2014 se poate observa o evoluție descrescătoare a cantității de deșeurile biodegradabile depozitate, în timp ce în 2015-2016 aceasta a crescut față de anul 2014. O explicație ar putea fi faptul că în anii 2015-2016, fracția biodegradabilă din deșeurile municipale în amestec a reprezentat cca. 85%, respectiv 79% față de numai 68% în anul 2014.

În județul Buzău nu există instalații de compostare a deșeurilor biodegradabile. Ca urmare, fracțiile biodegradabile din deșeurile municipale generate în zonele urbane sunt în totalitate eliminate prin depozitare. În multe localități din zona rurală se practică compostarea individuală a deșeurilor biodegradabile (în amestec cu gunoiul de grajd) însă aceste cantități nu pot fi estimate.

Pentru a atinge țintele pe termen scurt privind reducerea cantității de deșeurile biodegradabile cu implicarea unor investiții minime, este necesară concentrarea asupra cantităților de deșeurile biodegradabile care pot fi colectate ușor și tratate. Acestea includ în general hârtia, cartonul, lemnul și ambalajele pentru reciclare, deșeurile din grădini și parcuri și deșeurile alimentare pentru compostare.

► Dacă în anul 2008 nu exista nicio stație de transfer și/sau sortare, în anul 2012 erau în funcțiune 2 stații de transfer (la Cislău și Beceni) și 2 linii de sortare în cadrul acestor stații. Având în vedere faptul că în anul 2013 a mai fost pusă în funcțiune încă o stație de transfer la Râmnicu Sărat, iar în 2014 o stație de sortare aparținând SC Rer Sud SA , amplasată în comuna Vadu Pașii, estimăm că în anii următori se va reduce semnificativ cantitatea de deșeurile municipale eliminată prin depozitare.

► În ceea ce privește indicatorul de generare a deșeurilor industriale periculoase și nepericuloase, se constată o variație neuniformă a acestuia, pe de o parte datorită faptului că de la an la an, eșantionul de operatori economici chestionați a fost modificat și completat cu noi operatori autorizați și pe de altă parte datorită reducerii activității unora dintre societăți.

► Referitor la rata de colectare a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, suntem departe de a realiza obiectivul de colectare de 4 kg/loc/an. Acest lucru se

datorează în mare parte faptului că în țara noastră, din cauza nivelului scăzut de trai, echipamentele electrice și electronice sunt utilizate cu mult peste durata medie indicată de producător.

În perioada 2012-2015 se poate constata o creștere semnificativă a cantităților colectate. Acest lucru se datorează pe de o parte campaniilor de colectare derulate de organizațiile colective care acționează în numele producătorilor, în colaborare cu autoritățile administrativ-teritoriale, iar pe de altă parte autorizării în 2011 de către SC GreenWeee International SA Buzău a 3 puncte mobile de colectare DEEE, amplasate în diverse zone ale municipiului Buzău, făcând astfel mult mai facilă predarea de către populație a echipamentelor uzate.

► În ceea ce privește vehiculele scoase din uz, începând cu anul 2012 se constată scăderea numărului de vehicule colectate dar și a celor tratate, acest lucru datorându-se, sumelor mai mici alocate finanțării în programul Rabla, având în vedere faptul că cea mai mare parte a vehiculelor scoase din uz s-au colectat prin Programul de stimulare a înnoirii parcului auto național, derulat prin Administrația Fondului pentru Mediu. În anul 2016 se constată o tendință de menținere a numărului de vehicule colectate și tratate față de perioada 2014-2015.

VIII. MEDIUL URBAN, SĂNĂTATEA ȘI CALITATEA VIEȚII

VIII.1 Mediul urban și calitatea vieții: stare și consecințe

Mediul urban reprezintă un ecosistem specific, un complex de factori naturali și artificiali care asigură o serie de facilități pentru desfășurarea mai comodă a vieții, dar care, în același timp, expun populația la diverse riscuri și disconfort, în funcție de modul de organizare și folosire, mai mult sau mai puțin echilibrată, al acestora.

Calitatea vieții în mediul urban este determinată de calitatea aerului, nivelul de zgomot urban, alimentarea cu apă potabilă, gestionarea deșeurilor de orice natură, situația spațiilor verzi și a zonelor de agrement, calitatea serviciilor oferite populației. Extinderea urbană din ultimii ani reconturează peisajele și afectează calitatea vieții oamenilor și mediul mai mult ca niciodată.

VIII .1.1. Calitatea aerului din aglomerările urbane și efectele asupra sănătății

VIII1.1.1. Depășiri ale concentrației medii anuale de PM10, NO2, SO2 și O3 în anumite aglomerări urbane

Aerul curat este esențial pentru sănătatea noastră. Studiile arată că poluarea aerului, cauzată de activitățile industriale și de traficul rutier, are un impact semnificativ asupra stării de sănătate a populației, mai ales pentru persoanele care locuiesc în zonele urbane. În general, poluarea aerului este de tip complex, astfel încât se traduce prin prezența mai multor categorii de poluanți care își pot însuma sau potența posibila acțiune nocivă asupra sănătății populației.

Din analiza datelor furnizate de stația automată de monitorizare a calității aerului BZ-1, în cursul anului 2017 se constată că pentru indicatorii SO2, CO, Benzen, NO2, O3 și PM2,5grv nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor limită și ale valorii țintă.

În cazul indicatorului PM10 gravimetric, în anul 2017 au fost înregistrate 13 depășiri ale valorii medii zilnice, cauzate, în principal, de traficul intens, stația fiind una de fond urban, situată în centrul orașului. De asemenea, toate depășirile s-au înregistrat în lunile de iarnă, o altă cauză fiind încălzirea rezidențială și resuspensia prafului de către vânt.

Din analiza datelor furnizate de stația automată de monitorizare a calității aerului BZ-2 în cursul anului 2017 se constată că pentru indicatorii SO2, CO și benzen nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor limită și ale valorii țintă.

În cazul indicatorului NO2, monitorizat la stația automată BZ2, au fost înregistrate 3 depășiri ale valorii medii orare, depășiri cauzate în principal de traficul intens, stația de monitorizare fiind de tip trafic și aflându-se în proximitatea unei șosele europene, intens circulată (pe E85, la ieșirea spre Focșani), arderile rezidențiale, în zonă aflându-se și foarte multe case și condițiile meteo (calm atmosferic). În susținerea cauzelor care au generat aceste depășiri vine și faptul că ele s-au produs în perioada rece a anului.

Pe parcursul anului 2017, la STAȚIA BZ2 prelevatorul de PM10grv a funcționat o perioadă foarte scurtă, fiind defect. S-au înregistrat 2 depășiri ale valorii limită zilnică, însă captura de date a fost de doar 9,87%, datele colectate fiind insuficiente pentru respectarea criteriilor de calitate conform Legii 104/2011.

Poluarea aerului, prin emisiile în atmosferă de gaze cu efect de seră, este principala cauză care determină modificarea unor caracteristici climatice și geografice ale unor teritorii care se traduc prin noțiunea de „schimbări climatice”. Impactul schimbărilor climatice asupra sănătății umane se concretizează în creșterea valorilor mortalității și morbidității, a numărului de cazuri de maladii cardiovasculare, de afecțiuni respiratorii, de alergii, de boli oportuniste, a cazurilor de infecții plurifactoriale, în reparația unor boli eradicate. Acestea se pot traduce prin creșterea costurilor de tratament și a numărului zilelor de spitalizare. Pe fondul încălzirii globale a climei, o serie de boli grave se vor extinde din zonele tropicale și subtropicale, către zonele temperate, extinderea lor fiind favorizată și de

circulația tot mai intensă a persoanelor și a mărfurilor. Monitorizarea principalilor poluanți ai aerului, în paralel cu o monitorizare a unor indicatori de sănătate care pot fi influențați de poluarea aerului și/sau de apariția procesului de “schimbări climatice” este o prioritate, datorită faptului că ne pot da informații cu privire la evoluția acestui fenomen greu sesizabil și practic nemăsurabil pe o perioadă scurtă de timp, astfel încât, putem urmări și fenomenul de adaptare a populației la acest fenomen și/sau putem să luăm măsuri în vederea educării populației în vederea adaptării, precum și de micșorare a posibilelor surse de poluare.

În continuare este prezentată o analiză a statisticilor medicale referitoare la datele demografice, morbiditatea și mortalitatea populației, care ar putea fi corelate și cu calitatea aerului, înregistrate în anul 2017 în Județul Buzău.

Mortalitatea infantilă prin afecțiuni respiratorii în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017 este prezentată în **Tabelul VIII.1.1.1.1.** și în **Fig. VIII.1.1.1.1.**

Anul	Decedați sub 1 an la 1000 născuți vii	Procent decedați sub 1 an la 1000 născuți vii
2013	8	2,4‰
2014	24	6,6‰
2015	23	6,6‰
2016	18	5,1‰
2017	16	4,6‰

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.1.1.1 Mortalitate infantilă și prin afecțiuni respiratorii în mediul urban în județul Buzău (2013-2017)

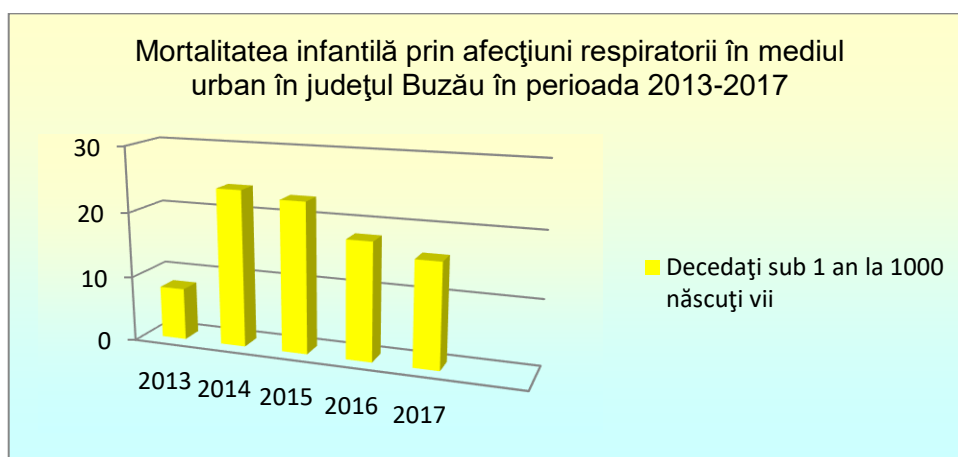

Figura VIII.1.1.1.1 Mortalitate infantilă și prin afecțiuni respiratorii în mediul urban în județul Buzău (2013-2017)

Sistemul respirator este deosebit de sensibil la poluanții din atmosferă, deoarece o mare parte din acesta este alcătuit din membrane expuse. Inhalarea de substanțe chimice afectează atât plămânii, cât și alte organe din corp. Celulele țesutului pulmonar pot fi afectate în mod direct de poluanți precum ozonul, metalele sau radicalii liberi, care pot duce la inflamații sau la afectarea funcțiilor pulmonare.

Evoluția cazurilor de boli ale aparatului respirator în județul Buzău în perioada 2015-2017, este prezentată în **Tabelul VIII.1.1.1.2.** și în **Fig. VIII.1.1.1.2**

Anul	2015	2016	2017
Număr de îmbolnăviri	141385	141939	135060

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.1.1.2. Număr de cazurilor de boli ale aparatului respirator în județul Buzău în perioada 2015-2017

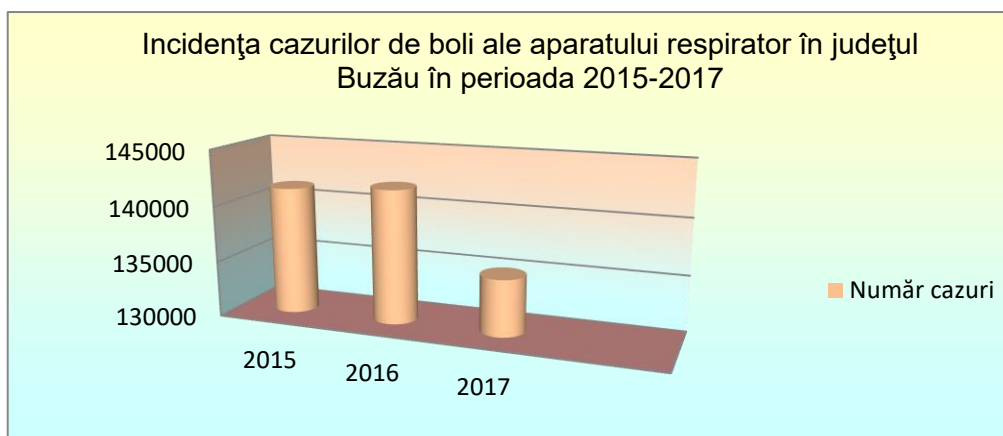

Fig. VIII.1.1.1.2. Număr de cazurilor de boli ale aparatului respirator în județul Buzău în perioada 2015-2017

Mortalitatea cauzată de afecțiuni respiratorii în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017, este prezentată în **Tabelul VIII.1.1.1.3.** și în **Fig. VIII.1.1.1.3.**

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Număr de decese	371	371	446	426	439

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.1.1.3. Număr de decese cauzate de afecțiuni respiratorii în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

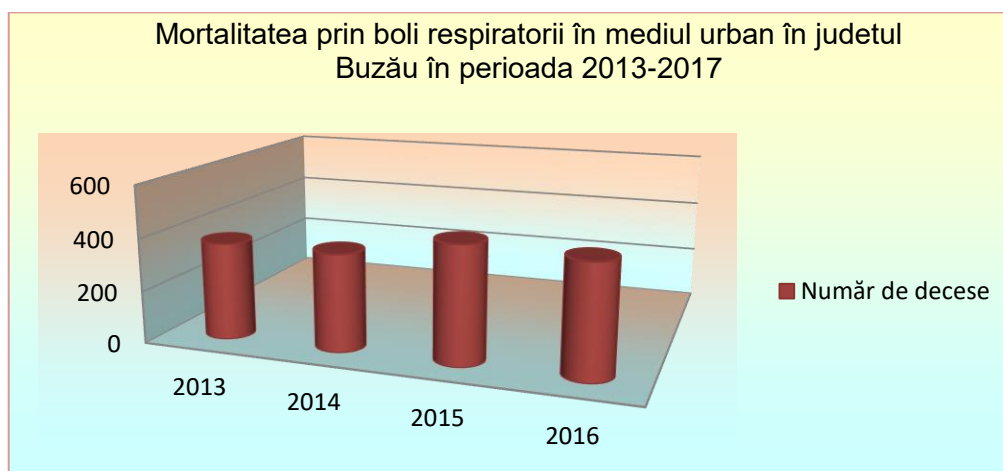

Fig. VIII.1.1.1.3. Număr de decese cauzate de afecțiuni respiratorii în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

Organizația Mondială a Sănătății (WHO) estimează că aproximativ 500.000 de oameni mor prematur, anual, din cauza poluării aerului cu particule fine în suspensie. Chiar dacă legătura directă între sănătate și poluare este greu de stabilit cu exactitate, afecțiunile medicale având mai multe cauze, în afara noxelor din aer, medicii văd în fiecare zi efectele devastatoare ale aerului poluat.

Incidența cazurilor de astm bronșic corelată cu PM10 în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017 este prezentată în **Tabelul VIII.1.1.1.4.** și în **Fig. VIII.1.1.1.4.**

Anul	Nr de cazuri
2013	233
2014	182
2015	211
2016	118
2017	196

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.1.1.4. Incidența cazurilor de astm bronșic corelată cu PM10 în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

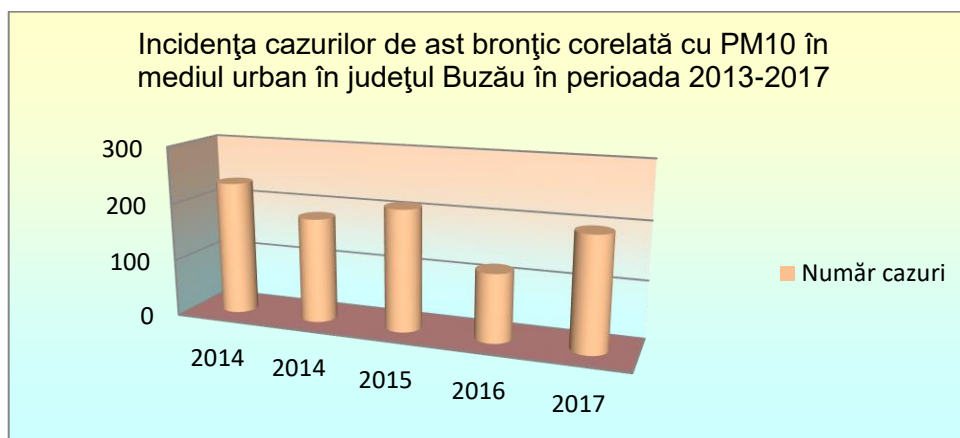

Fig. VIII.1.1.1.4. Incidența cazurilor de astm bronșic corelată cu PM10 în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

Inhalarea de aer poluat duce la absorbția lui în sânge, acesta fiind transportat la inimă. Unii poluanți pot provoca anumite modificări care afectează în mod direct ritmicitatea și contractilitatea inimii.

Evoluția cazurilor de boli ale aparatului cardiovascular în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017 este prezentată în **Tabelul VIII.1.1.1.5.** și în **Fig. VIII.1.1.1.5.**

Anul	Numar îmbolnăviri	Boala ischemică a inimii
2013	14934	2348
2014	11467	1943
2015	12842	2293
2016	11240	3248
2017	12488	2654

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.1.1.5. Evoluția cazurilor de boli ale aparatului cardiovascular în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

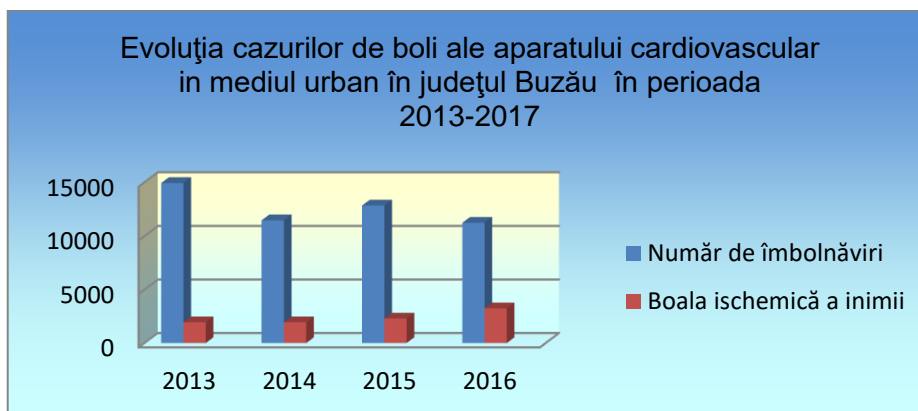

Fig. VIII.1.1.1.5. Evoluția cazurilor de boli ale aparatului cardiovascular în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

Mortalitatea prin afecțiuni cardiovasculare în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017, este prezentată în **Tabelul VIII.1.1.1.6.** și în **Fig. VIII.1.1.1.6.**

Anul	Numar decese
2013	3911
2014	3790
2015	3773
2016	3713
2017	3681

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.1.1.6. Mortalitatea prin afecțiuni cardiovasculare în mediul urban, în județul Buzău în perioada 2013-2017

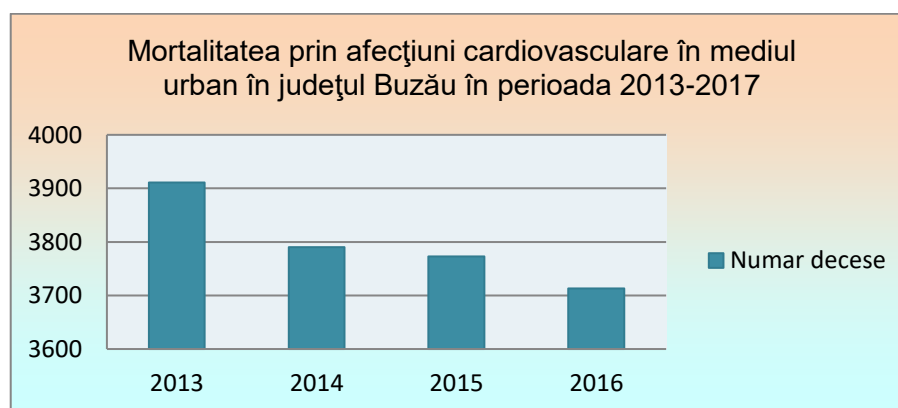

Fig. VIII.1.1.1.6. Mortalitatea prin afecțiuni cardiovasculare în mediul urban, în județul Buzău în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

VIII.1.2. Poluarea fonică și efectele asupra sănătății și calității vieții

Precizări asupra zgomotului ca factor de risc, asociat cu rol de declanșare sau agravare în evoluția bolilor cardio-vasculare și bolilor psihice.

Zgomotul este definit ca fiind sunetul sau amestecul de sunete discordante, puternice care impresionează neplăcut auzul.

Un mediu acustic favorabil, ajută la menținerea zgomotului la un nivel la care nu perturbă activitatea efectuată într-un spațiu limitat.

Pentru derularea normală a activităților umane pe timp de zi, seară și noapte confortul acustic reprezintă elementul de importanță majoră.

Datorită ritmului alert de desfășurare a activităților zilnice, zgomotul devine unul dintre cei mai influenți factori de risc identificați în vederea evaluării stării de sănătate a populației, dar deseori neglijat, care poate costa mai mult decât pierderea auzului, putând conduce la:

- vătămarea urechii în timpul expunerii la substanțe periculoase (ototoxice);
- stresul legat de muncă, anxietate, palpitații, amnezii neașteptate, tulburări psihologice (ex: lipsa puterii de concentrare), dureri de cap
- creșterea riscului de accidentare la locul de muncă;
- vătămarea fătului, în timpul sarcinii angajatei, etc.
- dificultăți în comunicare, tulburări ale somnului,
- efecte fiziologice (ex: creșterea presiunii arteriale).

Managementul eficient al zgomotului implică adoptarea standardelor naționale de zgomot realizate atât pe baza standardelor și liniilor directoare europene și internaționale dar și pe baza factorilor tehnologici, sociali, economici și politici. De asemenea evaluarea stării de confort și a reacției subiective a locatarilor pot fi principalele pârghii în vederea fundamentării măsurilor pentru reducerea nivelurilor expunerii și prevenirea apariției efectelor pentru populația expusă. Importanța majoră o reprezintă prevenirea și informarea populației referitoare la riscul pentru sănătate. Majoritatea țărilor, în special cele europene, au conștientizat importanța acestei probleme, introducând astfel, directive antizgomot pentru îmbunătățirea confortului acustic în clădirile noi.

Transportul, în special în zonele urbane, este unul dintre factorii cheie care contribuie la expunerea umană la poluarea aerului și la zgomot.

Cartea verde a UE privind expunerea la zgomot menționează că aproape 20% din populația UE suferă de pe urma nivelurilor de zgomot pe care experții în sănătate le consideră a fi inacceptabile, adică dintre cele care pot duce la enervare, perturbarea somnului și efecte adverse asupra sănătății.

Indiferent de intensitatea traficului, profilul morbidității cronice înregistrate la vârsta adultă este reprezentat de bolile cardio-vasculare, tulburările de auz și nevroze; de subliniat că la copii afecțiunile sunt reprezentate de tulburările de auz. Totodată, analiza simptomelor înregistrate în raport cu vârsta persoanelor intervievate relevă frecvențe crescute ale tulburărilor de somn, dificultăți de învățare și atenție. Pentru adulți se manifestă un profil diferit, concretizat în oboseala, irascibilitate, iar pentru copii, cefalee și tulburări de somn.

Comisia Europeană a desemnat zgomotul ca fiind una din principalele probleme de mediu din Europa. Astfel, la nivel comunitar există obligația implementării Directivei 2002/49/CE privind evaluarea și gestionarea zgomotului ambiant, care obligă statele membre la realizarea hărților strategice de zgomot precum și stabilirea unor măsuri de reducere a zgomotului în cadrul Planurilor de acțiune elaborate de către acestea.

Principalele avantaje pe care le oferă hărțile strategice de zgomot în mediul urban sunt:

- informarea populației asupra nivelurilor de zgomot în zonele de interes prin paginile oficiale web;
- conservarea zonelor liniștite;

-stabilirea zonelor unde se înregistrează depășiri ale valorilor limită, precum și simularea efectelor diferitelor metode de diminuare ce pot fi implementate, alegându-se măsurile cele mai eficiente din punct de vedere tehnic și economic în scopul implementării acestora;

-luarea în considerare a planurilor de acțiune în deciziile cu privire la dezvoltarea de noi zone rezidențiale și la dezvoltarea urbanistică în general.

De asemenea formarea de aglomerări urbane de mari dimensiuni are drept consecință mărirea numărului de surse de zgomot.

La reuniunea de la Paris din anul 1990, s-a stabilit că transporturile rutiere constituie principala sursă de zgomot în societatea modernă, circa 80% din poluarea fonică a unui oraș fiind zgomotul emis de autovehicule.

Morbiditatea datorată bolilor cronice, favorizate de expunerea la zgomot (hipoacuzie, boli psihice, afecțiuni cardio-vasculare, boli endocrine) în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017, este prezentată în **Tabelul VIII.1.2.1.** și **Figura VIII.1.2.1.**

Anul	Morbiditatea determinate de hipoacuzie	Morbiditatea determinate de boli psihice	Morbiditatea determinate de afecțiuni cardio-vasculare	Morbiditatea determinate de boli endocrine
2013	Nu avem date	9647	7959	Nu avem date
2014	Nu avem date	9842	8231	Nu avem date
2015	Nu avem date	9842	8231	Nu avem date
2016	Nu avem date	10016	8674	Nu avem date
2017	Nu avem date	10250	8820	107

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.2.1. Morbiditatea datorată bolilor cronice, favorizate de expunerea la zgomot în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017.

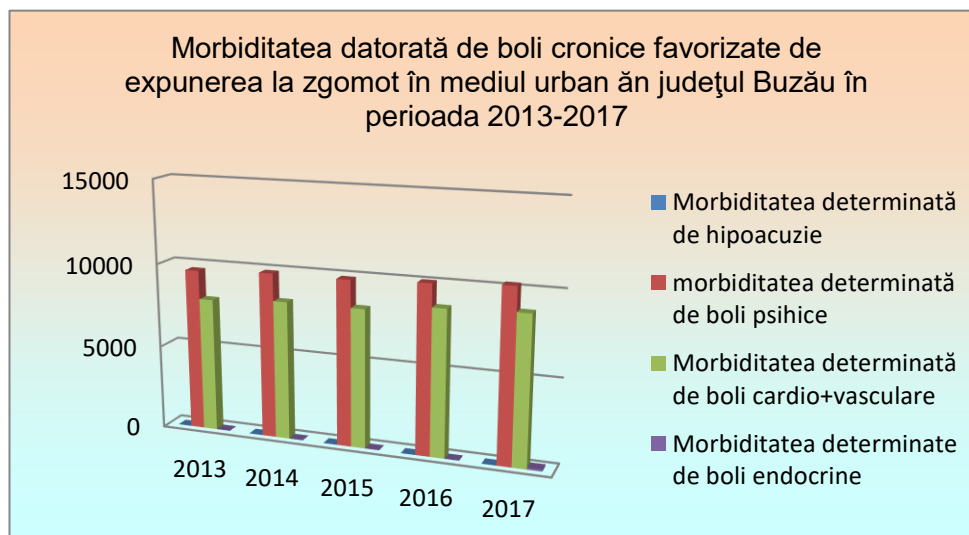

Figura VIII.1.2.1. Morbiditatea datorată bolilor cronice, favorizate de expunerea la zgomot în mediul urban în județul Buzău în perioada 2013-2017

Monitorizarea nivelului de zgomot în anul 2017, în cadrul județului Buzău

În anul 2017, în județul Buzău, s-au realizat măsurări ale nivelului de zgomot ambiental în 9 puncte, o dată pe lună, reprezentând **nivel de zgomot ambiental exterior provenit din traficul rutier și nivel de zgomot ambiental în interiorul zonelor funcționale (parcuri)**, după cum urmează:

1. Nivel de zgomot ambiental exterior provenit din traficul rutier

- în municipiul Buzău: zona vest- Intersecția străzii Transilvania nr. 307 cu șoseaua de centură E85; în zona nord, CEC Buzau - Intersecția străzii Transilvania nr. 62 cu B-dul Unirii; zona Est- strada Marghiloman nr. 238; în zona nord- vest, Complex OMI strada Transilvaniei nr. 134;
- în municipiul Râmnicu Sărat- Intersecția E 85 cu Strada Mihail Kogalniceanu;
- în orasul Nehoiu - în zona centrală, Intersecția str. 1 Decembrie 1918 cu B-dul Mihai Viteazu;
- în orașul Pătârlagele - în zona centrală, strada Al. I. Cuza nr. 75.

2. Nivel de zgomot ambiental în interiorul zonelor funcționale (parcuri)

- în Buzau parc Marghiloman- zona 1;
- în Buzau parc Marghiloman- zona 2.

De asemenea, se mai pot realiza determinări de zgomot contra cost, la solicitarea operatorilor economici interesați sau la solicitarea unor instituții care gestionează factori de mediu sau realizează inspecții pe linia protecției mediului.

În cursul anului 2017 nu s-au efectuat determinări de zgomot contra cost, neexistând solicitări din partea operatorilor economici. Nu au existat nici solicitări din partea instituțiilor interesate pentru realizarea de determinări de nivel de zgomot ambiental.

Analiza cantitativă comparativă a numărului de probe privind nivelul de zgomot ambiental, în perioada 2013- 2017 este redată în tabelul următor:

Nr.	Zona	Punct de măsurare	Număr probe în 2013	Număr probe în 2014	Număr probe în 2015	Număr probe în 2016	Număr probe în 2017
1.	Buzău	Zona Nord Buzău- Intersecția strazii Transilvania nr. 62 cu B-dul Unirii - zona CEC Buzau	9	12	12	11	10
2.	Buzău	Zona nord- vest Complex OMI- strada Transilvaniei nr. 134	9	12	12	11	10
3.	Buzău	Zona Est Buzău- str. Marghiloman nr. 238	9	12	12	11	10
4.	Buzău	Zona vest- Intersectia strazii Transilvania nr. 307 cu soseaua de centura E85	9	12	12	11	10
5.	Nehoiu	Centru-Intersectia str. 1 Decembrie 1918 cu B-dul Mihai Viteazu	9	12	12	11	10
6.	Pătârlagele	Centru- strada Al. I Cuza nr. 75	9	12	12	11	10
7.	Râmnicu Sărat	Intersectia E 85 cu Strada Mihail Kogalniceanu	9	12	12	11	10
8.	Buzău	parc Marghiloman-	-	-	-	-	7

		zona 1					
9.	Buzău	parc Marghiloman- zona 2	-	-	-	-	7
	TOTAL		63	84	84	77	84

Tabelul VIII.1.2.2 Analiza cantitativă comparativă a numărului de probe privind nivelul de zgomot ambiental, în perioada 2013- 2017

Începând din luna martie 2017, Standardul SR 10009/2017- Acustică. Limite admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambiant, a înlocuit STAS 10009:1988- Acustică. Limite admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambiant, iar limitele admisibile ale nivelului de zgomot exterior provenit din traficul rutier, la bordura trotuarului care mărginește partea carosabilă a străzii, au fost actualizate astfel:

Nr. crt.	Tip Stradă	Nivel de presiune acustică continuu echivalent ponderat A, L_{Aeqt} [dB]
1	Strada de categorie tehnica IV, de deservire locala	60
2	Strada de categorie tehnica III, de colectare	65
3	Strada de categorie tehnică II, de legătură	70
4	Strada de categorie tehnică I, magistrală	75 ÷ 85

Limitele admisibile ale nivelului de zgomot in interiorul zonelor funcționale au fost actualizate astfel:

Nr. crt.	Zonă funcțională	Nivel de presiune acustică continuu echivalent ponderat A, L_{Aeqt} [dB]
1	Parcuri	60

Statistica măsurătorilor nivelului de zgomot ambiental pentru fiecare punct de măsurare din cadrul județului Buzău, realizate în anul 2017, începând cu luna martie, de când au fost modificate limitele admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambiant, prin Standardul SR 10009/2017, comparativ cu aceste limite, este prezentată în tabelul **Tabelul VIII.1.2.3.**

Nr. Crt.	Tip de zgomot ambient al monitorizat	Punct de monitorizare	Tip stradă/ Zonă	Nivel de presiune acustică continuu echivalent ponderat A măsurat 2017, LAeqt [dB]												Limita admisibilă a nivelului de zgomot, LAeqt [dB]
				Ianuarie	Februarie	Martie	Aprilie	Mai	Iunie	Iulie	August	Septembrie	Octombrie	Noiembrie	Decembrie	
1	Nivel de zgomot ambiental exterior provenit din traficul rutier	Zona vest-Intersecția străzii Transilvania nr. 307 cu șoseaua de centura E85	Categorie tehnică II, de legătură	70,8	69,1	69,5	70,6	70,8	-	65,7	-	67,6	68,9	72,6	68,7	75 (ianuarie, februarie) 70 (începând cu luna martie)
2	Nivel de zgomot ambiental exterior provenit din traficul rutier	Zona nord, CEC Buzau Intersecția străzii Transilvania nr. 62 cu B-dul Unirii	Categorie tehnică II, de legătură	66	67,1	69,1	68,2	70,4	-	67,5	-	65,9	65,4	87,4	70,7	70
3	Nivel de zgomot ambiental exterior provenit din traficul rutier	Zona Est-strada Marghiloman nr. 238	Categorie tehnică II, de legătură	56,6	70,1	66,7	65,2	65,2	-	63,4	-	65,4	61,3	69,2	67	70
4	Nivel de zgomot	Zona nord-vest,	Categorie	72	67,2	69,9	71,7	65,9	-	68,7	-	67,4	76,7	85,9	67,1	65 (ianuarie,

	ambianța exterior provenit din traficul rutier	Complex OMI strada Transilvaniei nr. 134.	tehnica II, de legătură														februarie) 70 (incepand cu luna martie)
5	Nivel de zgomot ambianța exterior provenit din traficul rutier	Nehoiu - Centru-Intersectia str. 1 Decembrie 1918 cu B-dul Mihai Viteazului	Categorie tehnica II, de legătură	60	61	60,7	65,1	58,4	-	58,4	-	58,3	57,6	63,7	61,3		75 (ianuarie, februarie) 70 (incepand cu luna martie)
6	Nivel de zgomot ambianța exterior provenit din traficul rutier	Patarlagel - Centru-strada Al. I. Cuza nr. 75	Categorie tehnica II, de legătură	64,5	74,7	62,7	64,7	66,3	-	68,7	-	63,9	65,8	66,6	64,9		75 (ianuarie, februarie) 70 (incepand cu luna martie)
7	Nivel de zgomot ambianța exterior provenit din traficul rutier	Ramnicu Sarat-Intersectia E 85 cu Strada Mihail Kogalniceanu	Categorie tehnica II, de legătură	65,6	69,1	61,6	67,3	63,2	-	69,5	-	65	63	76,4	72,5		75 (ianuarie, februarie) 70 (incepand cu luna martie)
8	Nivel de zgomot ambianța în interiorul zonelor funcționale (parcuri)	Buzau parc Marghiloman- zona 1.	Zonă posibil liniștită	-	-	49,1	47	44,1	-	49,2	-	53,2	52,7	61,6	52,4		60

9	Nivel de zgomot ambiental în interiorul zonelor funcționale (parcuri)	Buzau parc Marghilom an- zona 2	Zonă posibil liniștită	-	-	50,8	44,2	47,4	-	49,3	-	58	54,2	61,4	53	60
---	---	---------------------------------	------------------------	---	---	------	------	------	---	------	---	----	------	------	----	----

Tabelul VIII.1.2.3 - Statistica măsurătorilor nivelului de zgomot ambiental pentru fiecare punct de măsurare din cadrul județului Buzău, realizate în 2017

Statistica măsurătorilor nivelului de zgomot ambiental, realizate în anul 2017 pentru fiecare punct de măsurare din cadrul județului Buzău, comparativ cu limitele admisibile ale nivelului de zgomot din mediul ambient, reglementat prin Standardul SR 10009/2017, este prezentată în **Figurile VIII.1.2.2.- Figurile VIII.1.2.10.**

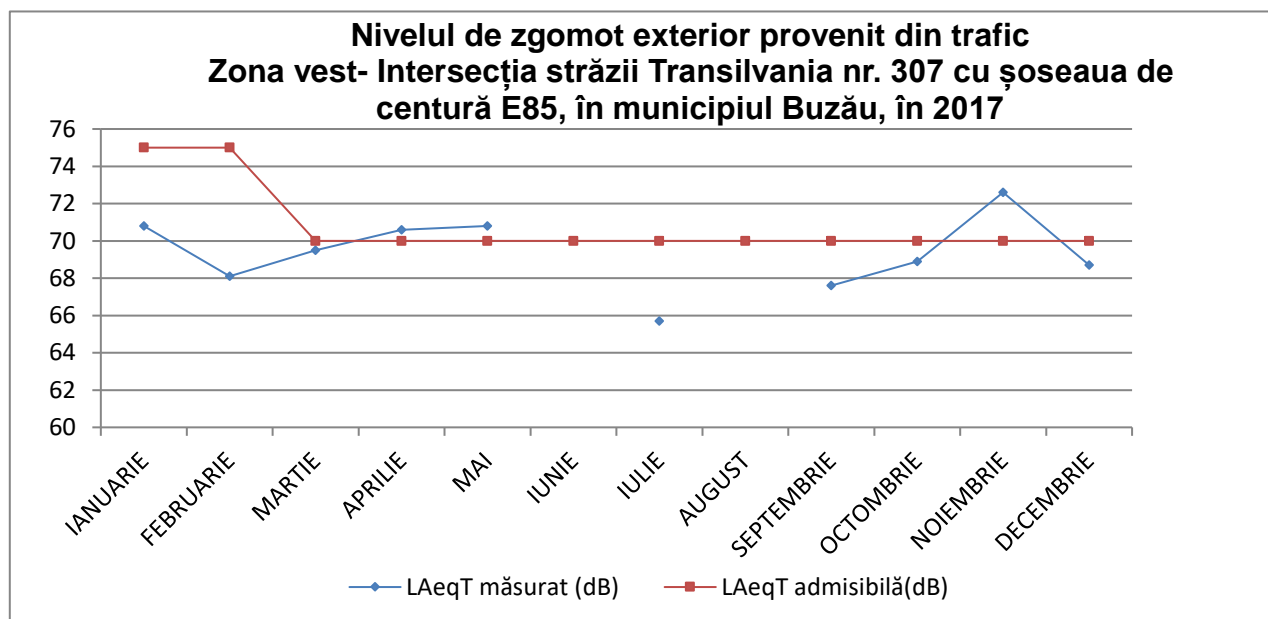

Figura VIII.1.2.2.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic Zona vest-Intersecția străzii Transilvania nr. 307 cu șoseaua de centură E85, în municipiul Buzău, în anul 2017

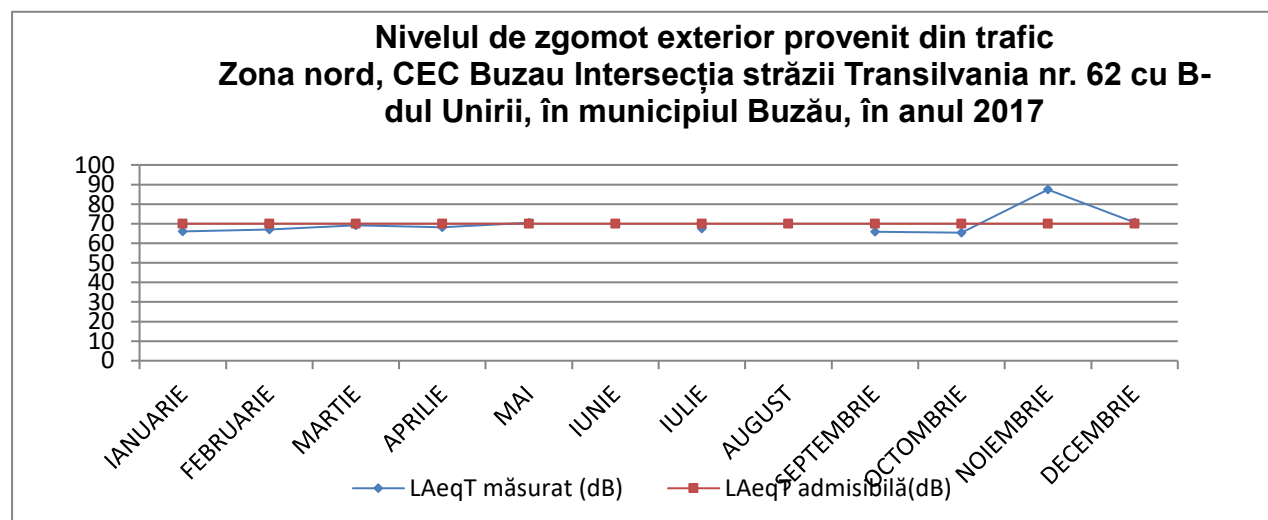

Figura VIII.1.2.3.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic Zona nord, CEC Buzău intersecția străzii Transilvania nr.62 cu B-dul unirii, în municipiul Buzău, în anul 2017

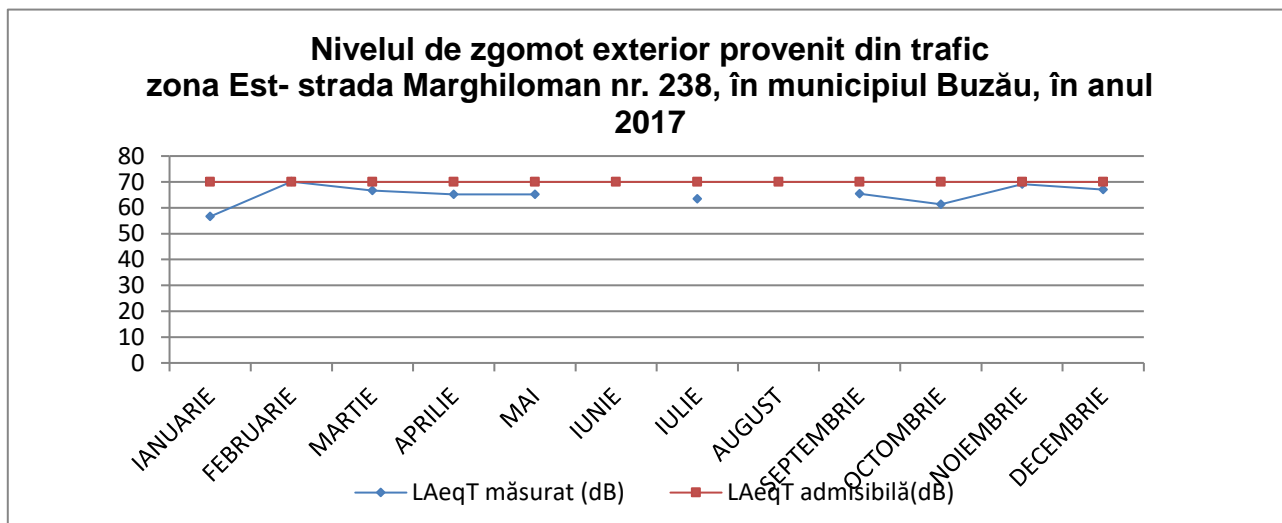

Figura VIII.1.2.4.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic zona est-strada Marghiloman, nr.238, în municipiul Buzău, în anul 2017

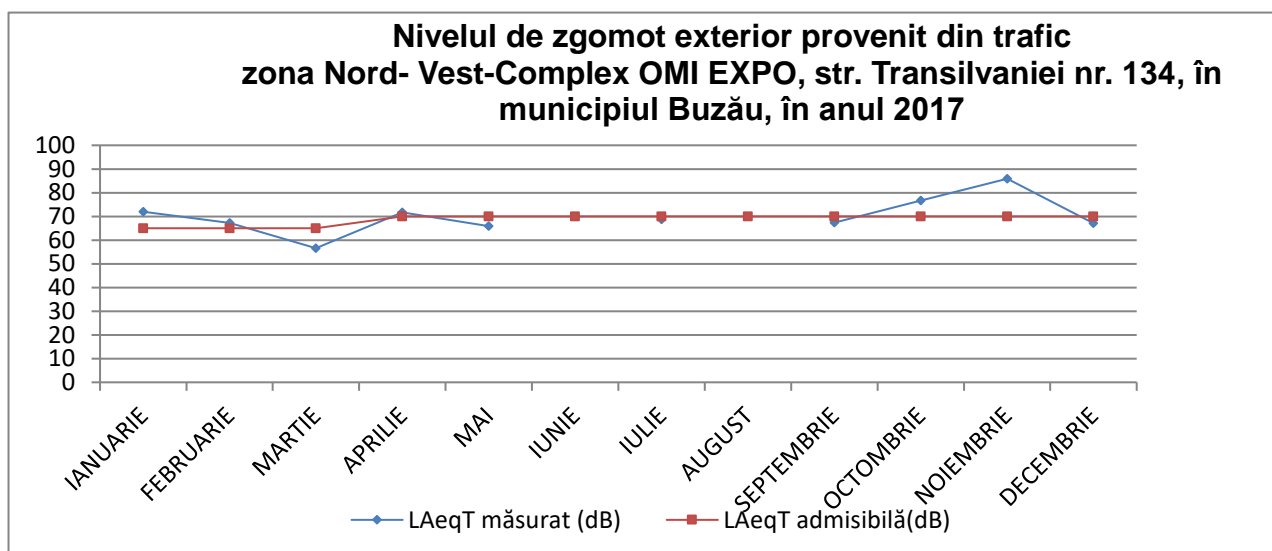

Figura VIII.1.2.5.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic, zona Nord-Vest-Complex OMI EXPO, str. Transilvaniei, nr.134, în municipiul Buzău, în anul 2017

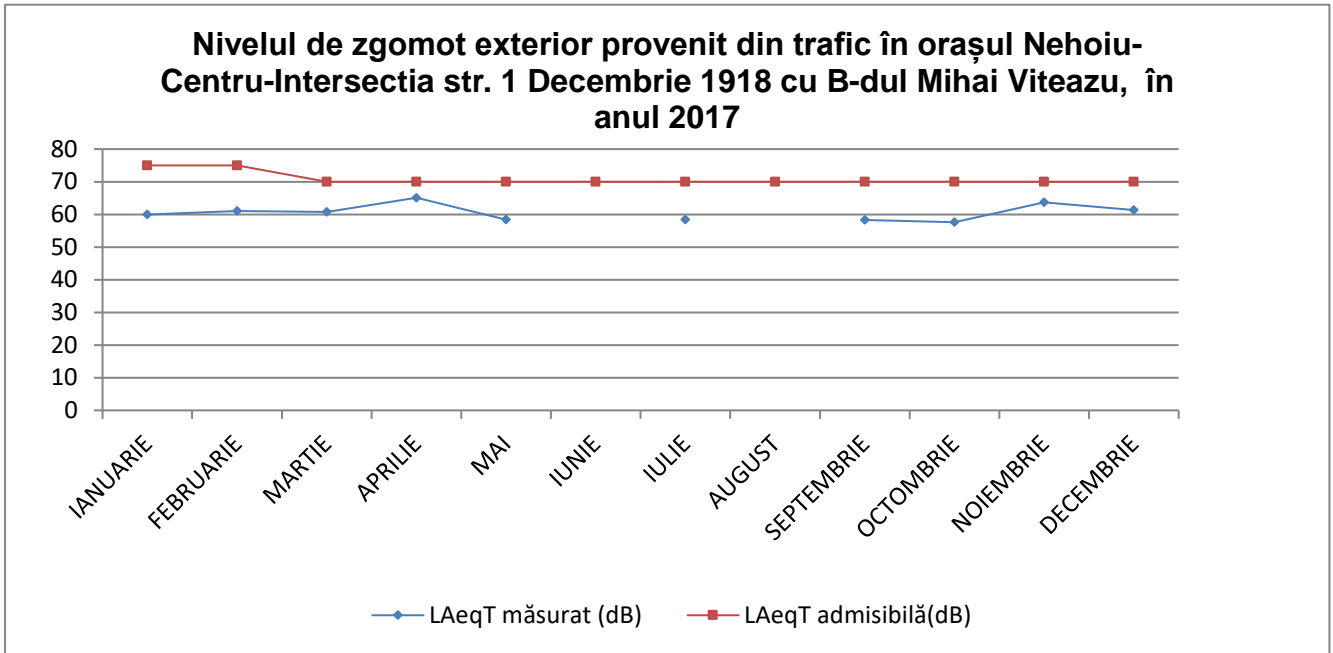

Figura VIII.1.2.6.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic, în orașul Nehoiu-Centru-Intersecția str. 1 Decembrie 1918 cu B-dul Mihai viteazu, în anul 2017

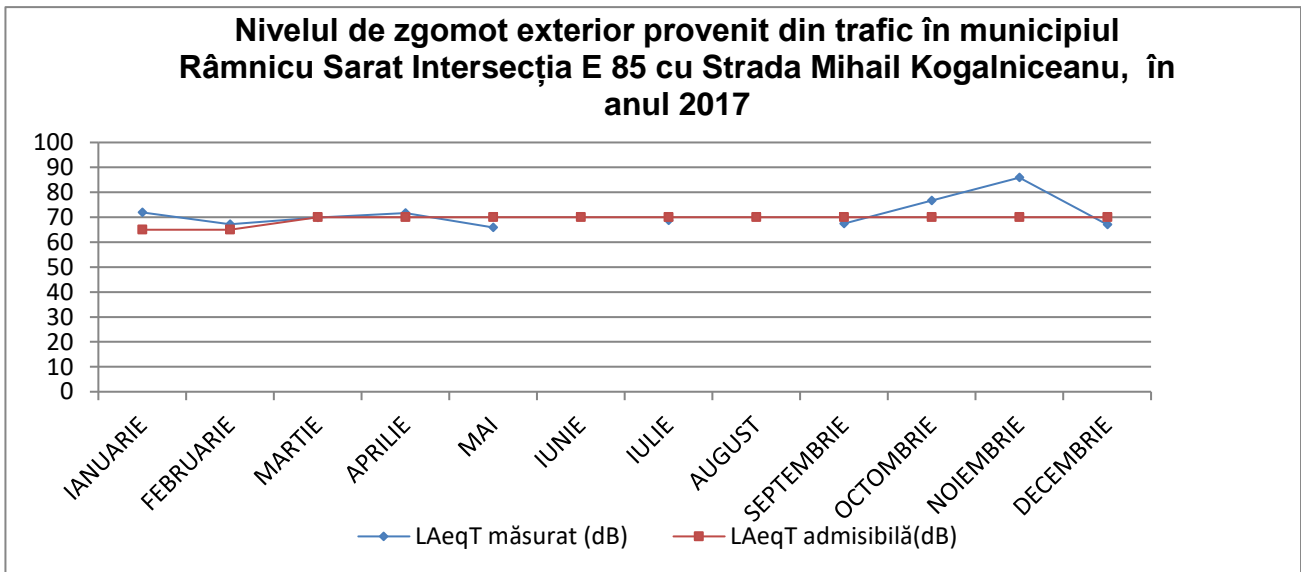

Figura VIII.1.2.7.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic în municipiul Râmnicu Sărat, Intersecția E85 cu strada Mihail Kogălniceanu, în anul 2017

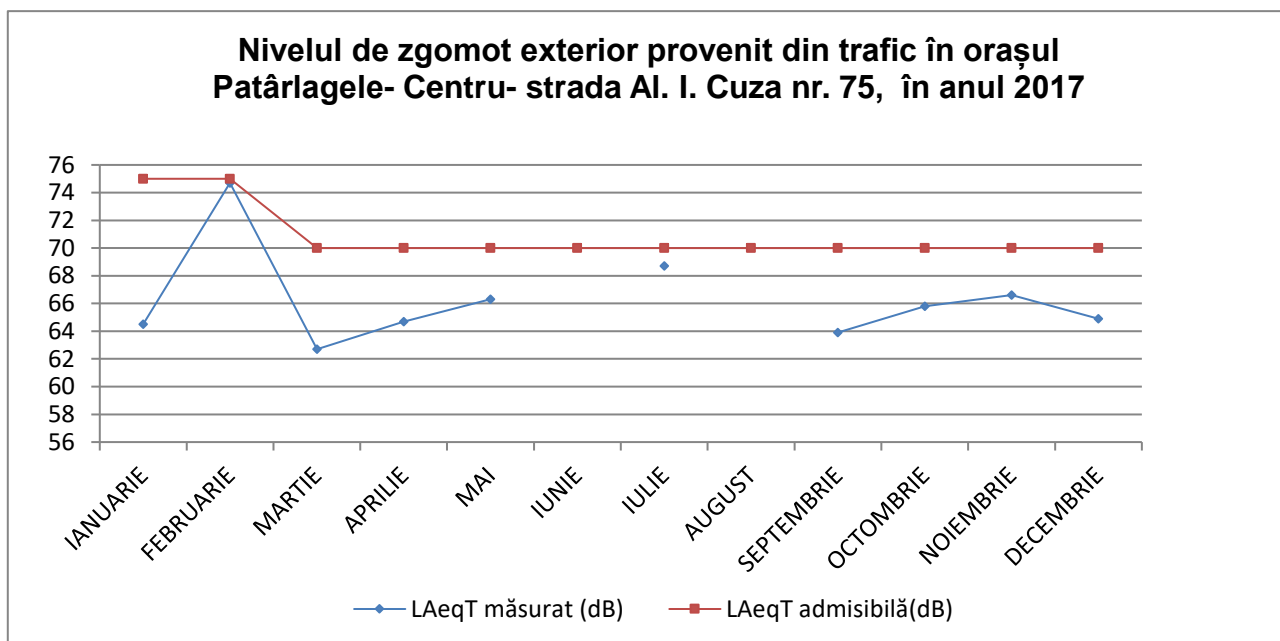

Figura VIII.1.2.8.- Nivelul de zgomot exterior provenit din trafic în orașul Pătârlagele- Centru- strada Al.I.Cuza nr.75, în anul 2017

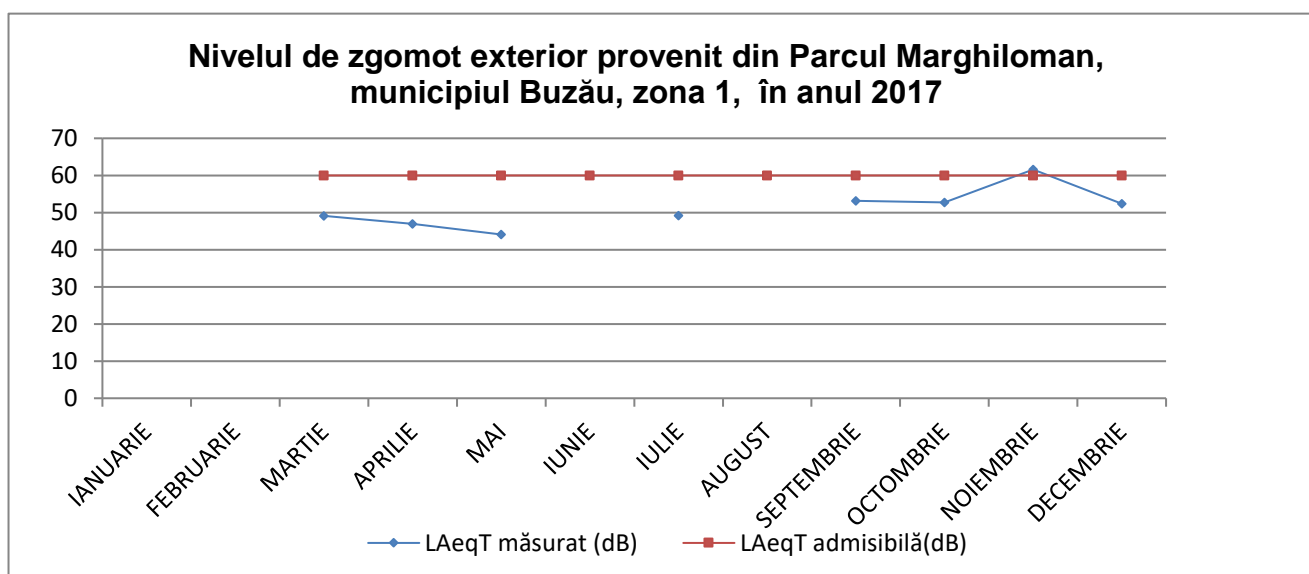

Figura VIII.1.2.9.- Nivelul de zgomot exterior provenit din Parcul Marghiloman, municipiul Buzău, zona 1, în anul 2017

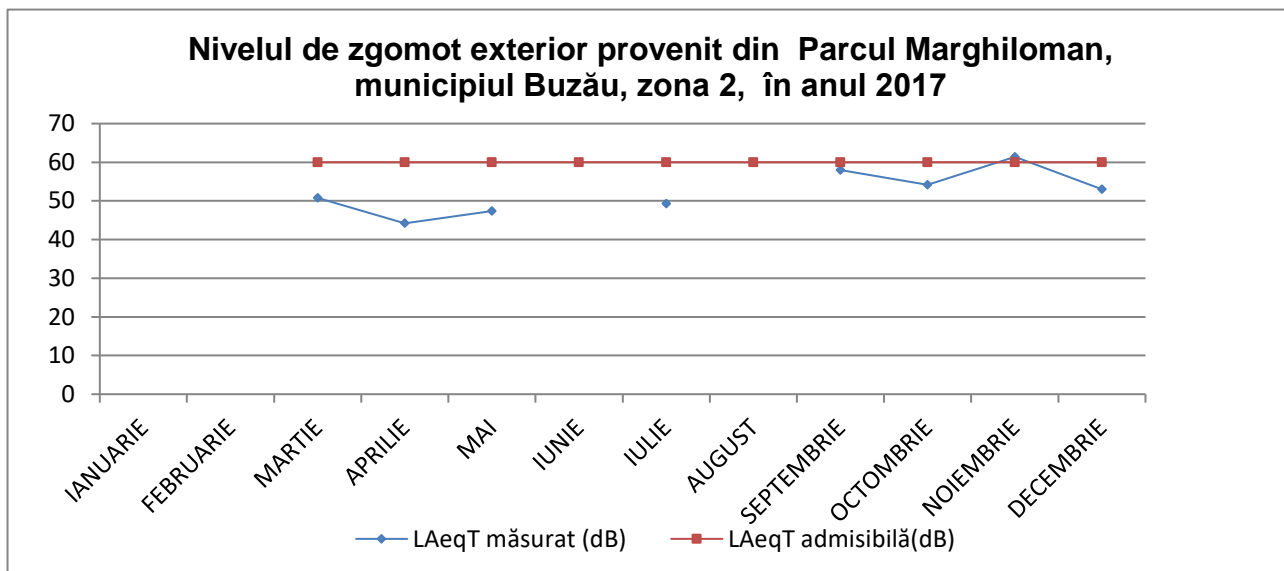

Figura VIII.1.2.10.- Nivelul de zgomot exterior provenit din Parcul Marghiloman, municipiul Buzău, zona 2, în anul 2017

Monitorizarea stadiului de realizare a hărților strategice de zgomot pentru municipiul Buzău și a planurilor de acțiune pentru reducerea nivelului zgomotului ambiental

Conform legislației existente în domeniul gestionării zgomotului ambiental, primăria municipiului Buzău a avut obligația întocmirii hărților de zgomot și a planului de acțiune pentru reducerea zgomotului ambiental și încadrarea lui în limitele impuse de legislația în vigoare.

Hărțile de zgomot pentru municipiul Buzău au fost aprobate prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 147 din data de 25.08.2016.

Planul de acțiune pentru reducerea nivelului zgomotului ambiental a fost aprobat prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Buzău nr. 148 din data de 25.08.2016.

APM Buzău a realizat și a transmis către Agenția Națională pentru Protecția Mediului toate raportările în acest domeniu.

VIII.1.2.1 Expunerea la poluarea sonoră a aglomerărilor urbane cu peste 250.000 locuitori

În județul Buzău nu există aglomerări urbane cu peste 250.000 locuitori.

VIII.1.3. Calitatea apei potabile și efectele asupra sănătății

Calitatea apei de băut este reglementată prin *Legea nr. 458/2002 privind calitatea apei potabile, republicată*, cu modificările și completările ulterioare, lege ce transpune Directiva nr. 98/83/CEE și are ca obiectiv protecția sănătății oamenilor împotriva efectelor oricărui tip de contaminare a apei potabile, prin asigurarea calității ei de apă curată și sanogenă.

În județul Buzău, în anul 2017, aprovizionarea cu apă potabilă a populației s-a realizat din sisteme centrale în toate cele 5 orașe și în 68 de comune. În 14 comune, nu există sisteme centralizate, aprovizionarea cu apă potabilă realizându-se numai din sisteme locale publice sau individuale (fântâni publice, fântâni particulare, puțuri forate proprii etc). (sursa DSP Buzău - Raport de activitate 2017)

Apa poate avea o mare influență asupra stării de sănătate a organismului uman.

Atunci când calitatea apei nu respectă normele de potabilitate, având, spre exemplu conținut de agenți patogeni ai bolilor infecțioase, gust sau miros care să o facă improprie consumului, consumul acesteia, poate determina afectarea negativă a stării de sănătate, mergând până la producerea așa numitelor boli hidrice. Bolile produse prin apă cuprind în

general un mare număr de persoane, având uneori caracterul unor boli cu extindere în masă.

În cadrul patologiei hidrice, un loc important îl ocupă **patologia hidrică infecțioasă**. Rolul apei în transmiterea bolilor infecțioase este bine cunoscut, înainte chiar de descoperirea agenților infecțioși ai diferitelor boli. Principala cale de transmitere este cea prin ingestie (directă sau a alimentelor contaminate prin apă), dar este posibilă infectarea și prin spălare și îmbăiere (leptospiroza, schistostomiaza, tularemie) și prin inhalare (aerosoli cu Legionella). Bolile cu transmitere predominant sau posibil hidrică pot fi atât de natură microbială, cât și de natură virală sau parazitară.

Principalele boli cu transmitere (predominant sau posibil) hidrică, *prin apa potabilă contaminată microbiologic*, sunt:

- *boli bacteriene*: febra tifoidă (determinată de bacilul tific - Salmonella typhi, poate fi combătută prin vaccinarea antitifică și prin respectarea măsurilor de igienă personală); dizenteria (produsă de Shigella sp., este extrem de periculoasă prin efectele sale de deshidratare); holera (produsă de Vibrio cholerae, considerată eradicată în unele zone, poate reapărea, chiar pe arii extinse);

- *boli virale*: poliomielita (poate fi prevenită prin vaccinare); hepatita epidemică (legată și de transmiterea virusului prin apa contaminată, nu doar prin contactul cu omul bolnav);

- *boli parazitare*: lambliaza sau giardiaza (se contractează prin consumarea apei infestată cu chiști); strongiloidoza (produsă de un parazit ce trăiește în organismul uman); tricomoniatoza (determinată de Trichomonas sp. - flagelat); fascioloza sau distomatoza.

În cursul anului 2017, la nivelul județului Buzău, nu s-au înregistrat cazuri de îmbolnăviri care ar putea fi încadrate în patologia hidrică infecțioasă și nu au fost înregistrate epidemii hidrice, urmare faptului că au fost luate toate măsurile necesare pentru evitarea apariției acestor tipuri de epidemii. În acest sens, trebuie să menționăm că, pe raza județului nostru, nu s-au înregistrat epidemii hidrice de peste 20 de ani.

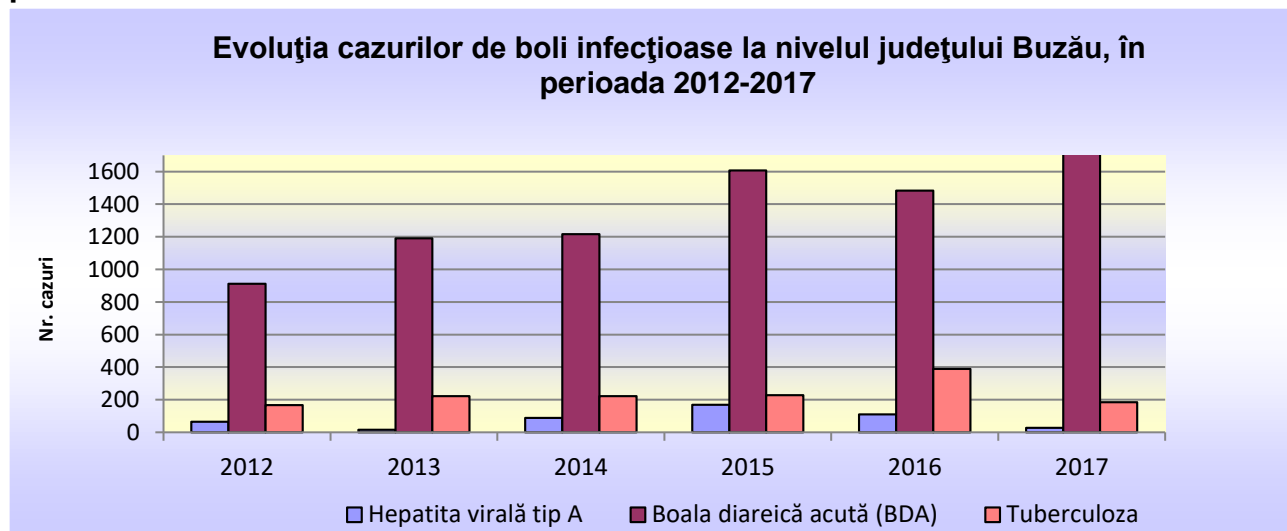
Evoluția cazurilor de boli infecțioase la nivelul județului Buzău în perioada 2012-2017 poate fi urmărită în tabelul de mai jos, cu mențiunea că **acestea nu au fost determinate de calitatea apei potabile**.

Tabel VIII.1.3.1 Numărul cazurilor de boli infecțioase la nivelul județului Buzău, în perioada 2012-2017

Boala	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Hepatita virală tip A	64	15	88	168	110	28
Boala diareica acută (BDA)	911	1191	1217	1607	1484	1753
Tuberculoza	166	222	222	228	389	184

Sursa: DSP Buzău – Raport de activitate anual – 2017

Figura VIII.1.3.1 Evoluția cazurilor de boli infecțioase la nivelul județului Buzău, în perioada 2012-2017

Sursa: DSP Buzău – Rapoarte activitate anuale – 2016 și 2017

Patologia hidrică neinfecțioasă este legată de diferitele substanțe chimice dizolvate în apă, care pot avea importante efecte asupra sănătății organismelor vii în general și asupra organismului uman, în particular. Astfel sunt substanțe chimice care pot fi dăunătoare peste o anumită concentrație, altele creează probleme la concentrații foarte mici, iar altele sunt dăunătoare în orice concentrație.

Principalele boli neinfecțioase produse prin apa poluată sunt:

- intoxicația cu nitrați (efect methemoglobinizant); concentrația mare a nitraților în apa de băut produce intoxicații acute grave la copiii din grupa de vârstă 0-3 ani și afectează starea de sănătate a populației cu boli cronice, la care există riscul să apară «boala apei» manifestată prin: grețuri, vărsături, dureri de cap (cefalee), amețeli, anemie. În anul 2017, în județul Buzău, contaminarea apei de fântână cu nitrați a fost identificată în 41 de comune cu fântâni publice cu 27 comune mai puține decât în anul precedent. Ca urmare, au fost luate toate măsurile necesare pentru eliminarea riscului sanitar reprezentat de consumul acestei ape. (sursa: DSP Buzău – Raport anual de activitate 2017)

- intoxicația cu plumb (saturnism hidric);

- intoxicația cu mercur, ce are ca semne și simptome: dureri de cap, amețeli, insomnie, anemie, tulburări de memorie și vizuale; are efecte teratogene (produce malformații la făt);

- intoxicația cu arsen, ce se acumulează ca și mercurul în păr și unghii, duce la tulburări metabolice și digestive, cefalee, amețeli;

- intoxicația cu cadmiu afectează ficatul (enzimele metabolice), duce la scăderea eritropoiezei și la anemie, scăderea calcemiei;

- intoxicația cu fluor are forme dentare, osoase și renale;

- intoxicația cu pesticide are efecte hepatotoxice, neurotoxice, de reproducere

- clorurile în concentrație crescută prezintă riscul de apariție a afecțiunilor cardio-vasculare (în special hipertensiune arterială și cardiopatie ischemică) și renale la populația care consumă apă din această sursă.

- excesul de fier în apa de băut modifică organoleptic apa (aspect, gust, miros), face posibilă afectarea metabolismului general, a funcțiilor inimii, ficatului și rinichiului.

- concentrația crescută a borului poate determina afectarea metabolismului general, a funcțiilor ficatului, rinichiului, reproducerii.

Valoarea mare a turbidității asigură condiții optime pentru grefarea, multiplicarea și agresiunea microbilor și virusurilor, consecința fiind poluarea microbiologică și apariția îmbolnăvirilor generate de apa consumată. Conductivitatea este rezultatul gradului de mineralizare al apei; cu cât gradul de mineralizare este mai crescut, cu atât conductivitatea

este mai mare. Ca urmare, în caz de poluare a apei, mai ales a celei subterane, se modifică gradul de mineralizare evidențiindu-se apariția și intensitatea poluării. Gradul de mineralizare nu trebuie să fie prea mare deoarece influențează caracteristicile organoleptice ale apei și/sau poate avea efecte nedorite în caz de consum îndelungat asupra stomacului, rinichiului sau ficatului.

Din punct de vedere al protecției mediului și sănătății umane, monitorizarea calității apei potabile se asigură de către producător, distribuitor și de autoritatea de sănătate publică județeană. Producătorii și distribuitorii de apă potabilă asigură conformarea la parametrii de calitate și finanțarea monitorizării de audit și de control a calității apei potabile.

Direcția de sănătate publică județeană, asigură supravegherea și controlul monitorizării calității apei potabile în scopul verificării faptului că apa distribuită consumatorului se conformează la cerințele de calitate și nu creează riscuri pentru sănătatea publică. Ministerul Sănătății asigură informarea și raportarea către Comisia Europeană în domeniul calității apei potabile. În acest sens, se întocmește Raportul național asupra calității apei potabile, o dată la trei ani, prin Institutul Național de Sănătate Publică.

În anul 2017, la nivelul județului au fost monitorizate un număr total de 140 instalații centrale de apă potabilă, dintre care 8 în mediul urban - municipii și orașe și 132 în mediul rural, cu 8 mai multe decât în anul precedent. Din aceste instalații centrale au fost aprovizionate cu apă un număr de 287936 persoane, din care: în mediul urban 153506 și în mediul rural 134430.

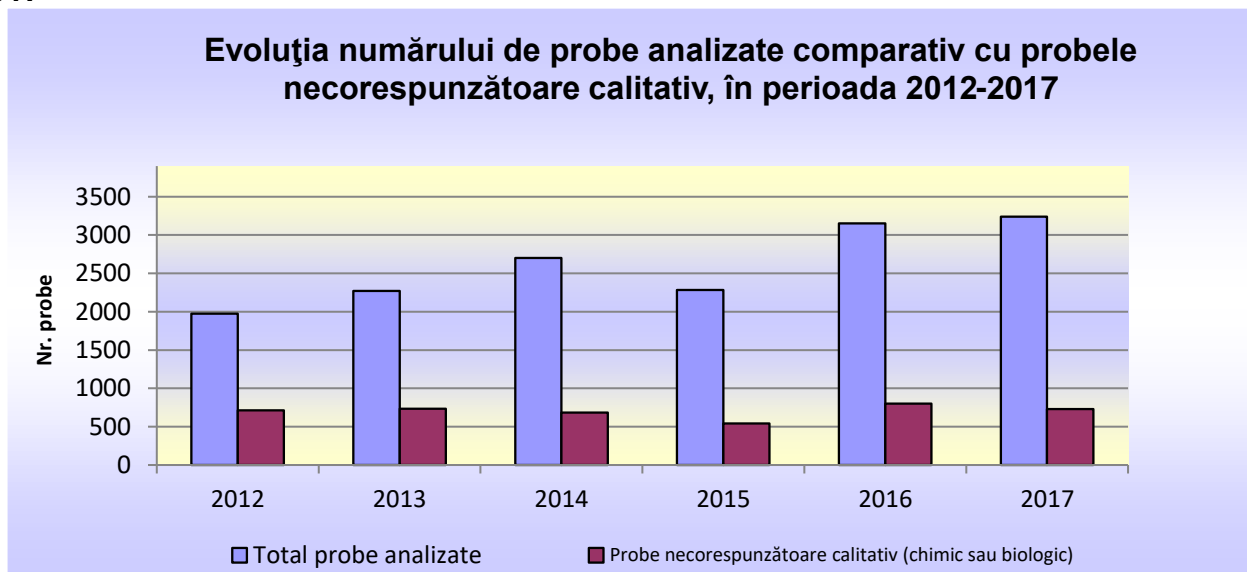
S-au recoltat în total 3239 probe, cu 85 mai multe probe decât în anul precedent, din care 730, reprezentând un procent de 22,54 %, au fost necorespunzătoare; dintre acestea, la examenul chimic din 1517 probe au fost necorespunzătoare 523 (ceea ce reprezintă 34,48 % din probele analizate chimic), aceste fiind necorespunzătoare pentru următorii parametri: cloruri, fier, bor, amoniu, nitrați, turbiditate, iar la examenul microbiologic, din totalul de 1717 probe analizate, 207 au fost necorespunzătoare (12,06 % din probele analizate microbiologic, necorespunzătoare) la următorii parametri: bacterii coliforme, E.coli și enterococi. (sursa: DSP Buzău)

Tabel VIII.1.3.2 Număr total probe pentru determinarea calității apei potabile în județul Buzău

Anul	Număr total probe	Număr total probe necorespunzătoare	Număr total probe chimice	Număr total probe chimice necorespunzătoare	Număr total probe microbiologice	Număr total probe microbiologice necorespunzătoare
2011	2368	865	1657	805	711	60
2012	1975	712	1300	562	675	150
2013	2270	733	1489	618	781	115
2014	2703	683	1570	560	1133	123
2015	2285	541	1289	430	996	111
2016	3154	801	1839	629	1315	172
2017	3239	730	1517	523	1717	207

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Figura VIII.1.3.2 Evoluția numărului de probe necorespunzătoare în perioada 2012-2017

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Methemoglobinemia acută infantilă, afecțiune cunoscută și sub denumirea de intoxicație acută cu nitrați sau boala albastră a noilor născuți, reprezintă prima consecință a consumului de apă de fântână poluată cu substanțe azotoase de către copii din grupa 0-1 ani, apă folosită la prepararea laptelui praf.

Aproape toate cazurile de methemoglobinemie de origine toxică, sunt întâlnite în primele 3 luni de viață, în special la nou-născutul prematur, ca urmare a prezenței la această vârstă a 2 factori predispozanți: imaturitatea enzimatică a diaforazelor NADH2-dependente și sensibilitatea particulară la substanțele oxidante ale hemoglobinei fetale. Când este vorba de substanțe puternic oxidante (methemoglobinizante) și când dozele sunt suficient de mari, methemoglobinemia poate să apară la orice vârstă. Alți factori de mai mică importanță sunt infecțiile, anemia și în special hipoglicemia neonatală.

Toxicitatea nitraților este determinată de reducerea acestora în nitriți. Methemoglobina (MeHb), rezultatul toxic cel mai întâlnit prin ingestia de apă potabilă contaminată, este un compus similar hemoglobinei, doar că ionul feros (Fe^{2+}) (ion central al hemoglobinei) a fost ionizat la ionul feric (Fe^{3+}), incapabil să asigure transportul oxigenului în sânge. Nivelul normal al methemoglobinei în sânge este între 1 și 3%. Afectarea transportului de oxigen se manifestă clinic atunci când concentrația MeHb atinge concentrații de 10% sau mai mari.

Simptomul principal este cianoza, iar la concentrații ale MeHb mai mari de 80% pot apărea asfixia și moartea. Copiii sub trei ani sunt mult mai susceptibili, comparativ cu copiii mari și adulții, excepție făcând femeile însărcinate și persoanele cu afectarea genetică ale enzimei glucoz-6-fosfat dehidrogenaza sau a methemoglobin reductazei.

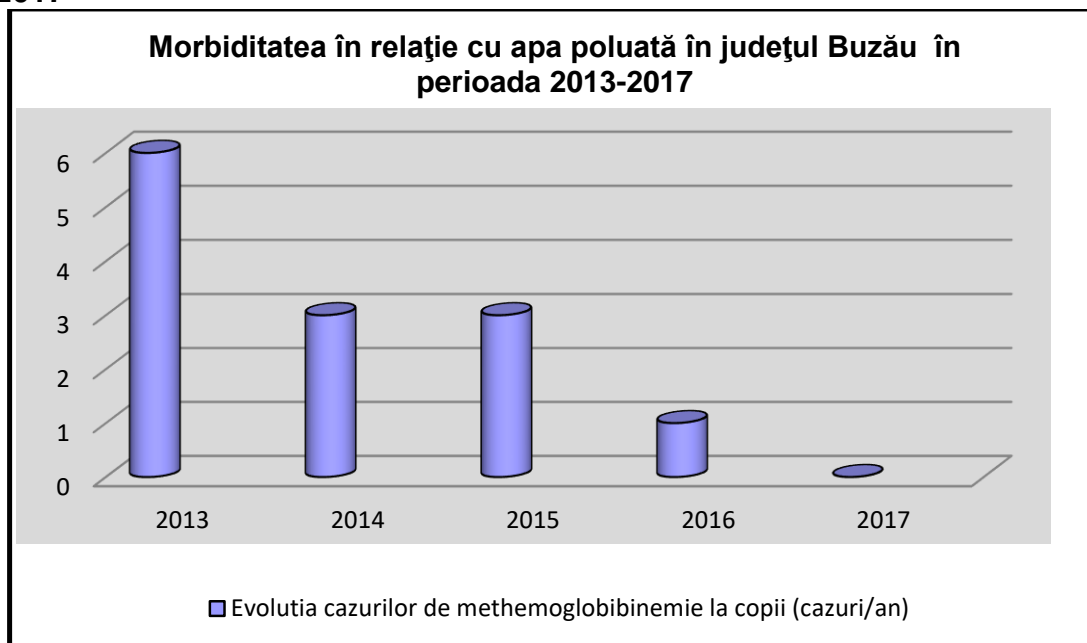
Evoluția cazurilor de îmbolnăviri generate de poluarea apei cu nitriți, din ultimii ani, a nivelului județului Buzău este prezentată în tabelul și graficele de mai jos.

Tabelul VIII.1.3.3. Morbiditatea în relație cu apa poluată în Județul Buzău

Anul	Denumirea bolii	Copii	Adulti
2012	Methemoglobinemie	6	Nu au fost raportate
2013	Methemoglobinemie	6	Nu au fost raportate
2014	Methemoglobinemie	3	Nu au fost raportate
2015	Methemoglobinemie	3	Nu au fost raportate
2016	Methemoglobinemie	1	Nu au fost raportate
2017	Methemoglobinemie	0	Nu au fost raportate

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Figura VIII.1.3.3. Morbilitatea în relație cu apa poluată în Județul Buzău în perioada 2013-2017

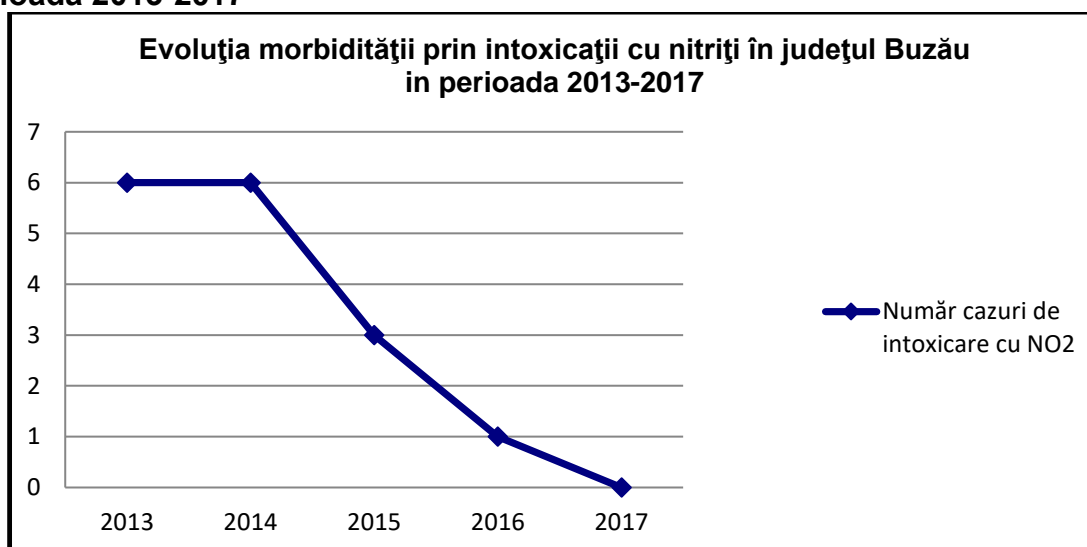
Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.3.4. Evoluția morbidității prin intoxicații acute cu nitriți în județul Buzău

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Număr cazuri de intoxicare cu NO ₂	6	3	3	1	0

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Figura VIII.1.3.4. Evoluția morbidității prin intoxicații acute cu nitriți în județul Buzău în perioada 2013-2017

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Așa cum reiese și din datele prezentate anterior, numărul cazurilor de intoxicații cu nitriți la nivelul județului Buzău s-a redus considerabil de la an la an, în anul 2017 nefiind înregistrat niciun singur caz de intoxicație.

Apa este un factor de mediu indispensabil vieții. Ea îndeplinește în organism multiple funcții. Fără apă toate reacțiile biologice devin imposibile. Lipsa de apă sau consumul de apă poluată are multiple consecințe negative asupra omului și sănătății sale.

Cea mai mare responsabilitate pentru poluarea mediului o poartă omul, poluarea fiind consecința activităților acestuia. Primejdia reprezentată de poluare a crescut și crește neîncetat, impune luarea de măsuri urgente pe plan național și internațional pentru combaterea poluării.

Oamenii au început să înțeleagă necesitatea adoptării unui comportament responsabil față de natură. Responsabilitatea omului pentru ocrotirea mediului înconjurător este atât individuală, dar mai ales colectivă: protecția naturii angajează colaborare și sprijin reciproc pe plan local, județean, național și mai ales internațional.

Mulți poluanți cunoscuți ca având efecte asupra sănătății umane intră treptat sub control reglementat. Totuși, există probleme pentru care căile ecologice și efectele asupra sănătății sunt încă greu de înțeles. Printre exemple se află câmpurile electromagnetice (CEM), produsele farmaceutice din mediu și unele afecțiuni infecțioase (a căror răspândire poate fi corelată cu schimbările climatice). Sănătatea umană a fost amenințată întotdeauna de pericole naturale precum furtunile, inundațiile, incendiile, alunecările de teren și secetele. În această confruntare cu natura, dusă atât în direcția comunității, cât și în cea a ambianței, omul tinde să-și amelioreze condițiile de viață, mai întâi ca factor al biosferei. El înfruntă astfel rigorile climatului și neajunsurile calamităților naturale. În decursul existenței sale, omul acționează asupra componentelor naturii și numai el este în măsură să dea naștere la tipuri stabile și dinamice în același timp de peisaje umanizate, ca domenii și expresii ale acțiunii sociale asupra naturii.

Cunoașterea acestor efecte ale poluării mediului asupra sănătății a condus la necesitatea instituirii unor măsuri de protecție a mediului înconjurător cum ar fi: colectarea igienică a reziduurilor menajere în recipiente speciale, recuperarea și reciclarea reziduurilor, incinerarea reziduurilor uscate care nu mai pot fi valorificate, interzicerea îndepărtării la întâmplare a reziduurilor de orice fel care ar putea polua apa, organizarea corectă a sistemelor de canalizare și a instalațiilor locale, construirea de stații de epurare, înzestrarea cu sisteme de reținere și colectare a substanțelor radioactive din apele reziduale ale unităților unde se produc sau se utilizează radionuclizi, construirea de întreprinderi în afara zonelor de locuit, asigurarea unor arderi complete a combustibililor utilizați în industrie, înzestrarea întreprinderilor industriale cu instalații de reținere a poluanților, reglarea corespunzătoare a arderilor la autovehicule pentru reducerea eliminării poluanților, amenajarea cât mai multor spații verzi etc..

S-a afirmat că toate efectele asupra sănătății oamenilor arătate mai sus sunt rezultatul ruperii echilibrului dintre organismul uman și mediul înconjurător. În anumite situații de poluare s-au înregistrat numeroase cazuri de: bronhopneumopatii, bronșite, cancer pulmonar (poluarea aerului), febră tifoidă, dizenteria, holeră, poliomielită, hepatită epidemică, amibiaza, lambliaza fascioloza, intoxicații (poluarea apei).

Este bine știut faptul că starea mediului înconjurător ne afectează în mod direct viața și sănătatea. Este nevoie de mai multă responsabilitate din partea fiecărui cetățean pentru a trăi într-un mediu curat, pentru a respira aer curat, pentru a bea apă curată și pentru a putea folosi condițiile de viață pe care ni le oferă natura.

Monitorizarea permanentă a factorilor de mediu în relație cu starea de sănătate a populației este soluția pentru a detecta la timp factorii care pot afecta sănătatea; se pot găsi astfel soluțiile pentru îndepărtarea sau neutralizarea poluanților din mediul înconjurător.

VIII.1.4. Spațiile verzi și efectele asupra sănătății și calității vieții

Spațiile verzi, contribuie la îmbunătățirea calității mediului, la menținerea echilibrului ecologic și la ameliorarea peisajelor în vederea realizării unui cadru favorabil desfășurării activităților antropice și menținerii calității vieții. Deteriorarea sau dispariția unor spații verzi constituie pierderi irecuperabile, cu efect negativ în special asupra stării de sănătate fizică și psihică, a copiilor și a întregii populații, având în vedere funcțiile pe care acestea le îndeplinesc cum ar fi:

- îmbunătățirea calității mediului prin reducerea poluării și îmbogățirea atmosferei cu oxigen;
- conservarea resurselor de apă, combaterea eroziunii solurilor și alunecărilor de teren;
- reducerea zgomotului;
- armonizarea peisajelor antropice cu cele naturale;
- îmbunătățirea aspectului estetic-arhitectural al localităților;
- crearea cadrului adecvat practicării sportului, turismului și altor activități recreative.

Directivele europene prevăd obligația ca autoritățile administrației publice locale să asigure o suprafață de spațiu verde de minim 26 mp/cap locuitor, până la data de 31 decembrie 2013. Autoritățile publice locale au, de asemenea, prin lege obligația, să asigure integritatea, refacerea, îngrijirea, protecția și conservarea spațiilor verzi din zonele urbane.

VIII .1.4.1 Suprafața ocupată de spațiile verzi în aglomerările urbane

Prin OUG nr.114/2007 pentru modificarea și completarea OUG nr.195/2005 privind protecția mediului, care transpune cerința directivelor europene privind suprafața minimă de spațiu verde pe cap de locuitor, se prevede că, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura din terenul intravilan o suprafață de spațiu verde de minimum 20 m²/locuitor, până la data de 31 decembrie 2010, și de minimum 26 m²/locuitor, până la data de 31 decembrie 2013.

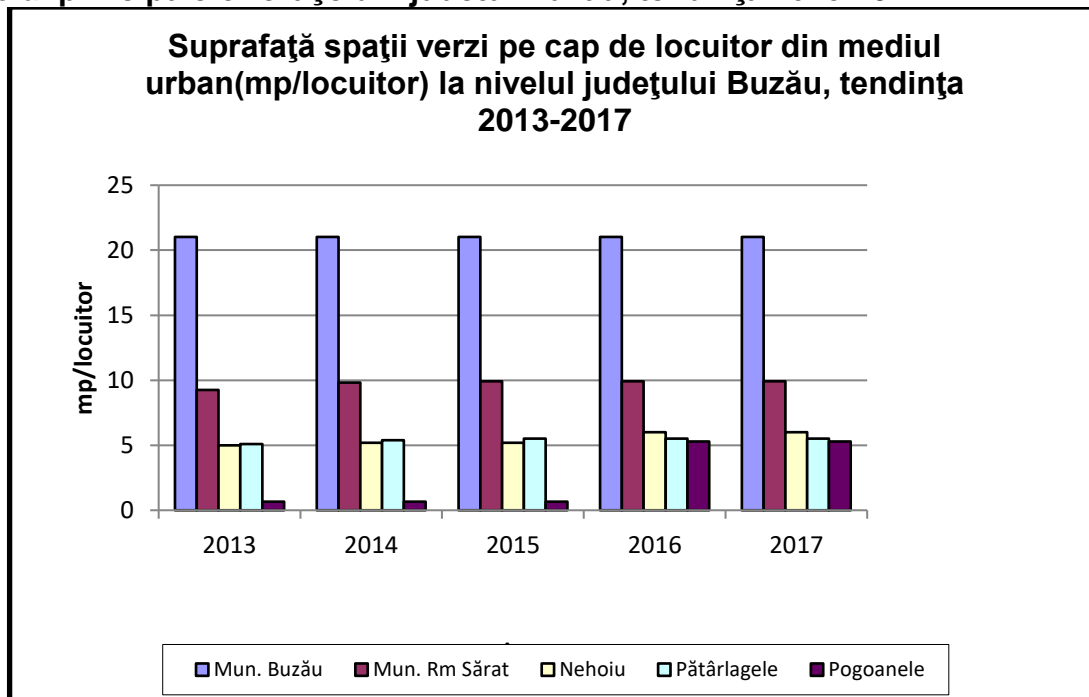
Conform normativului amintit, în cazul în care nu sunt asigurate suprafețele de spații verzi/cap de locuitor menționate, autoritățile administrației publice locale au obligația de a întocmi un program cu evidențierea etapelor de realizare, cu indicarea termenelor intermediare propuse.

Tabelul VIII 1.4.1.1. Situația spațiilor verzi în mediul urban la nivelul județului Buzău în perioada 2013- 2017

Municipii/ oraș	Suprafața totală spații verzi (ha)					Suprafața spațiu verde mp/locuitor				
	2013	2014	2015	2016	2017	2013	2014	2015	2016	2017
Mun. Buzău	285	285	285	285	285	21,01	21,01	21,01	21,01	21,01
Mun. Râmnicu Sărat	38,65	40,85	40,85	40,85	40,85	9,26	9,83	9,91	9,92	9,92
Orașul Nehoiu	5	5	5	6	6	5	5,2	5,2	6	6
Orașul Pătârlagele	4	4,2	4,3	4,3	4,3	5,1	5,4	5,5	5,5	5,5
Orașul Pogoanele	1,2	1,2	1,2	4,26	4,26	0,65	0,65	0,65	5,3	5,3
Total/Media	333,85	336,25	336,35	340,41	340,41	8,204	8,418	8,454	9,546	9,546

Sursa datelor: Primăriile municipiilor și orașelor din județul Buzău

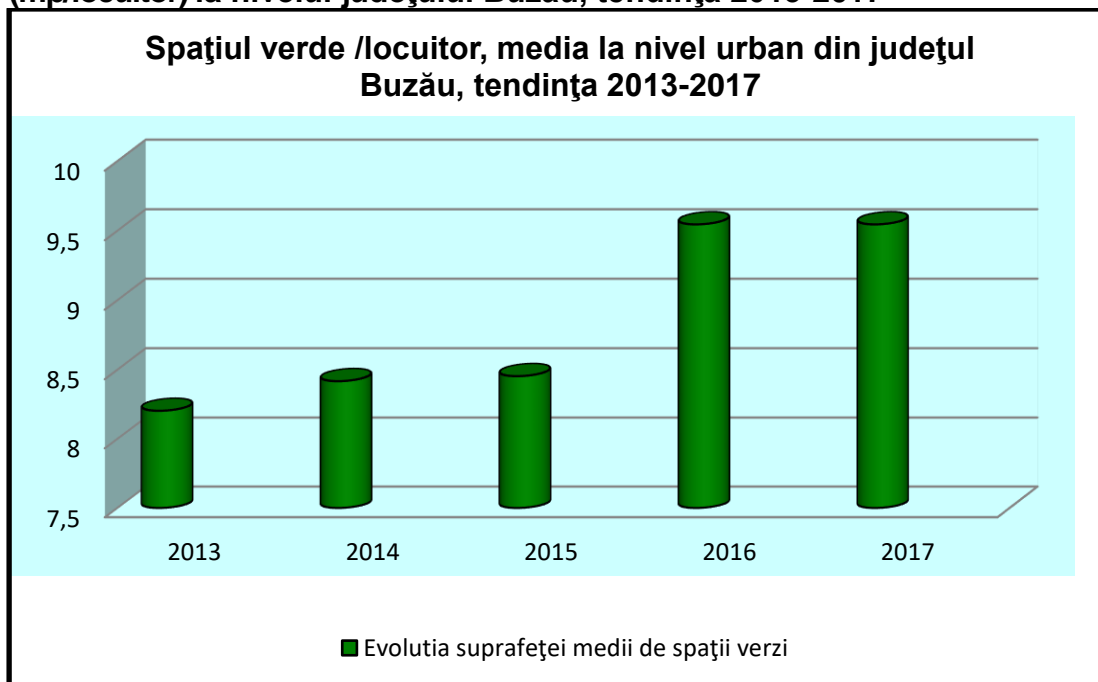
Figura VIII 1.4.1.1- Suprafața spațiilor verzi pe cap de locuitor în mediul urban (mp/locuitor) la nivelul principalelor orașe din județul Buzău, tendința 2013-2017

Sursa datelor: Primăriile municipiilor și orașelor din județul Buzău

Așa cum se poate constata din datele prezentate, nicio administrație publică din județul Buzău, nu îndeplinește cerința de a asigura o suprafață de spațiu verde de 26mp/locuitor. În raport cu evoluția suprafețelor verzi din municipiul Buzău, care se apropie cel mai mult de această cerință, tendința a fost de menținere a suprafeței de spații verzi pe cap de locuitor în ultimii ani. În ceea ce privește orașele Nehoiu și Pogoanele se poate observa o tendință menținere a spațiului verde pe cap de locuitor, la nivelul anului 2017 în raport cu anul precedent.

Figura VIII 1.4.1.2 – Suprafață medie spații verzi pe cap de locuitor din mediul urban (mp/locuitor) la nivelul județului Buzău, tendința 2013-2017

Sursa datelor: Primăriile municipiilor și orașelor din județul Buzău

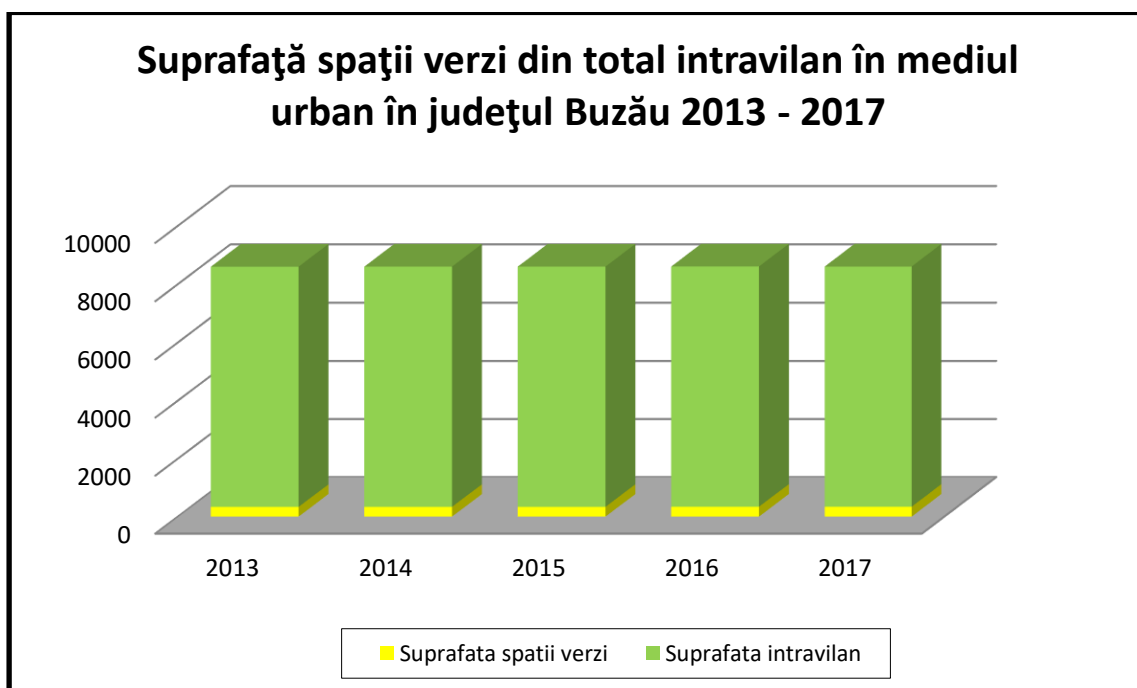
După cum se observă din figura de mai sus, tendința de evoluție a suprafeței medii de spațiu verde, la nivelul județului Buzău, în ultimii 5 ani, este de menținere a acestei suprafețe.

Tabelul VIII.1.4.1.2. Suprafața totală de spații verzi în mediul urban și suprafața totală a mediului urban la nivelul județului Buzău (2013-2017)

Specificația	2013	2014	2015	2016	2017
Suprafața totală a mediului urban	6995.7	6995.7	6995.7	6995.7	6996.7
Suprafața totală a spațiilor verzi din mediul urban	333,85	336,25	336,35	340,41	340,41
Indicatorul Spații verzi în mediul urban (%)	4.77	4.81	4.81	4.87	4.87

Sursa datelor: Primăriile municipiilor și orașelor din județul Buzău

Figura VIII 1.4.1.3. Suprafață spații verzi din total suprafață intravilană în mediul urban, în județul Buzău (2013-2017)

Sursa datelor: Primăriile municipiilor și orașelor din județul Buzău

Potrivit datelor avute la dispoziție, se poate observa o tendință de ușoară creștere/menținere a raportului între suprafața ocupată de spațiile verzi din totalul intravilan, la nivelul celor cinci orașe/municipii din județ, în ultimii cinci ani.

Legea 24/2007 reglementează administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, în vederea asigurării calității factorilor de mediu și a stării de sănătate a populației. Potrivit acestei legi, spațiile verzi se compun din următoarele tipuri de terenuri din intravilanul localităților:

- a) spații verzi publice cu acces nelimitat: parcuri, grădini, scuaruri, fâșii plantate;
- b) spații verzi publice de folosință specializată precum: grădini botanice și zoologice, muzee în aer liber, parcuri expoziționale, zone ambientale și de agrement pentru animalele dresate în spectacolele de circ; spații verzi aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială,

- instituții, edificii de cult, cimitire, precum și baze sau parcuri sportive pentru practicarea sportului de performanță;
- c) spații verzi pentru agrement: baze de agrement, poli de agrement, complexuri și baze sportive;
- d) spații verzi pentru protecția lacurilor și cursurilor de apă;
- e) culoare de protecție față de infrastructura tehnică;
- f) păduri de agrement.

Tabelul VIII 1.4.1.4. Situația spațiilor verzi, pe tipuri de terenuri, la nivelul județului Buzău în anul 2017

Municipiu/ Oraș	Spații verzi cu acces public nelimitat (ha)					Spații verzi cu acces public limitat (ha)		
	Scuar	Grădina publică	Parc	Parc sportiv	Spații verzi cu caracter utilitar	Aferente dotărilor publice	Baze sau parcuri sportive	Sere, pepiniere
Mun. Buzău	17,64	-	42,42	-	-	77,70	2,33	2,17
Mun. Râmnicu Sărat	14,7	2,24	3,16	-	4,55	12,54	3,66	-
Orașul Nehoiu	0,5	-	0,5	1	1,5	0,5	1	1
Orașul Pătârlagele	0,5	-	1,9	-	-	0,4	1,5	-
Orașul Pogoanele	-	-	0,6	3,1	0,56	-	-	-

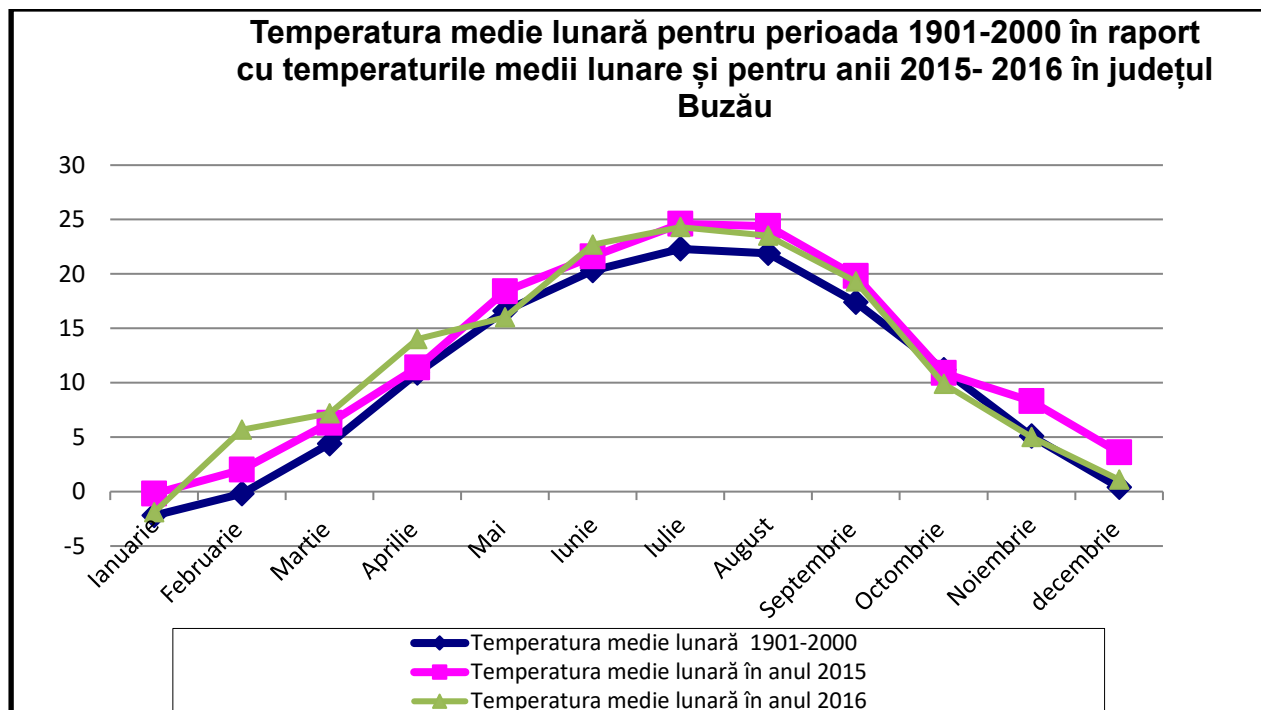
Sursa datelor: Primăriile municipiilor și orașelor din județul Buzău

VIII.1.5. Schimbările climatice și efectele asupra mediului urban, sănătății și calității vieții

Schimbările climatice globale generează unele dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă omenirea în momentul de față, datorită efectelor dezastruoase induse de către acestea: creșterea temperaturii aerului și apei oceanelor, risc crescut de inundații, secetă, lipsa apei potabile, risc crescut de incendii și reducerea resurselor naturale vegetale, modificări ale ecosistemelor și degradarea resurselor naturale, risc crescut de îmbolnăviri. Încălzirea globală a climei, resimțită tot mai puternic în ultimii ani în România, ca și în alte țări ale lumii, este un factor declanșator al unui lanț nesfârșit de consecințe, ce afectează tot mai sensibil activitățile social-economice și calitatea vieții. Prin încălzire globală, specialiștii înțeleg creșterea temperaturilor medii ale atmosferei, înregistrate în ultimele două secole și măsurate în imediata apropiere a solului și a apei oceanelor.

Încălzirea globală creează mari îngrijorări în rândul specialiștilor și al populației, privind viitorul climatic al planetei. Dar, pe lângă aceasta, ea generează mari prejudicii materiale, în cele mai diferite domenii ale vieții sociale, determinând fenomene ce par a schimba ireversibil fața lumii și, implicit, condițiile generale de viață. Efectele cele mai larg mediatizate ale acesteia sunt: ridicarea lentă, dar constantă, a nivelului mării, mărirea frecvenței extremelor climatice, topirea progresivă a ghețarilor și a calotei glaciare, extincția a numeroase specii, influențarea semnificativă a sănătății oamenilor și a animalelor.

Figura VIII 1.5. Temperatura medie lunară pentru perioada 1901-2000 comparativ cu temperaturile medii lunare pentru anii 2015-2016 în județul Buzău

Sursa: INS – Anuarul statistic 2017

După cum se poate ușor observa în reprezentarea de mai sus, temperaturile medii lunare s-au menținut ușor crescute și în anul 2016, față de media ultimei sute de ani, înregistrându-se o diferență medie de aproximativ 1,6 grade între media anuală din ultimul secol și media anuală corespunzătoare anului 2016 la nivelul județului Buzău, cele mai mari diferențe fiind înregistrate în acest an pentru lunile februarie și aprilie.

VIII.1.5.1 Rata de mortalitate în aglomerările urbane ca urmare a temperaturilor extreme în perioada de vară

Temperaturile extreme afectează sănătatea populației. Valurile de căldură au provocat, în ultimele decenii, mai multe decese decât orice alt eveniment meteorologic extrem. Problemele cauzate de valurile de căldură sunt mai semnificative în orașe, unde se manifestă fenomenul de „insulă de căldură urbană”. Probabil, schimbările climatice vor crește frecvența, intensitatea și durata valurilor de căldură. În perioadele cu vreme caniculară au fost observate efecte sinergice cauzate de temperatura ridicată și poluarea aerului (PM10 și ozon). Perioadele lungi de secetă și căldură în combinație cu alți factori pot cauza incendii forestiere.

Temperatura extrem de scăzută afectează semnificativ sănătatea umană. Spre exemplu, în țările mediteraneene rata mortalității cauzată de temperatura scăzută din anotimpul de iarnă este mai mare comparativ cu cea înregistrată în țările nord-europene, iar decesele se produc, de cele mai multe ori, la câteva zile sau săptămâni după ziua sau perioada geroasă.

Alături de temperaturile extreme, valorile temperaturii care depășesc intervalul de temperaturi normale caracteristic zonei analizate are legătură cu creșterea mortalității și cu alte efecte negative asupra sănătății.

Efectele căldurii se manifestă, de cele mai multe ori, în aceeași zi sau în următoarele trei zile, în timp ce efectele gerului se observă cu preponderență după 2-3 săptămâni de la eveniment.

Poluarea aerului, prin emisiile în atmosferă de gaze cu efect de seră, este principala cauză care determină modificarea unor caracteristici climatice și geografice ale unor teritorii care se traduc prin noțiunea de „schimbări climatice”. (Sursa: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău)

Schimbările climatice sporesc riscurile existente și generează noi tipuri de riscuri, atât pentru sistemele naturale cât și, direct sau indirect, pentru sistemul uman. În general, riscurile sunt evaluate ca fiind mai mari pentru persoanele și comunitățile vulnerabile din toate țările, indiferent de starea de dezvoltare. Se așteaptă ca zonele urbane să fie afectate în special din cauza infrastructurii și a serviciilor inferioare. Comunitățile din mediile rurale vor fi amenințate de disponibilitatea redusă a resurselor de apă și a volumului de apă, precum și gradul redus de securitate alimentară și de veniturile reduse din agricultură, datorate relocării activităților producției agricole în alte părți ale lumii. Se așteaptă, de asemenea, producerea unor efecte substanțiale cu impact asupra sănătății oamenilor, deplasarea populațiilor și securitatea regională. În contextul încălzirii globale, modificările regimului climatic din România, implicit din județul nostru, sunt modulate de către condițiile regionale. (sursa: Strategia de schimbări climatice 2016-2020)

Impactul schimbărilor climatice asupra sănătății umane se concretizează în creșterea valorilor mortalității și morbidității, a numărului de cazuri de maladii cardiovasculare, de afecțiuni respiratorii, de alergii, de boli oportuniste, a cazurilor de infecții plurifactoriale, în reapariția unor boli eradicate. Acestea se pot traduce prin creșterea costurilor de tratament și a numărului zilelor de spitalizare. Pe fondul încălzirii globale a climei, o serie de boli grave se vor extinde din zonele tropicale și subtropicale, către zonele temperate, extinderea lor fiind favorizată și de circulația tot mai intensă a persoanelor și a mărfurilor. Totodată, creșterea numărului de boli infecțioase transmise prin vectori este favorizată de **schimbarile climatice** - fluctuații de temperatură, precipitații abundente etc.

Monitorizarea principalilor poluanți ai aerului, în paralel cu o monitorizare a unor indicatori de sănătate care pot fi influențați de poluarea aerului și/sau de apariția procesului de “schimbări climatice” este o prioritate, datorită faptului că ne pot da informații cu privire la evoluția acestui fenomen greu sesizabil și practic nemăsurabil pe o perioadă scurtă de timp, astfel încât, putem urmări și procesul de adaptare a populației la acest fenomen și/sau putem să luăm măsuri în vederea educării populației în vederea adaptării precum și de micșorare a posibilelor surse de poluare. (Sursa: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău)

Analiza statisticilor medicale referitoare la datele demografice, morbiditatea și mortalitatea populației, care ar putea fi corelate cu schimbările climatice, înregistrate în perioada 2013-2017 în județul Buzău, relevă următoarele:

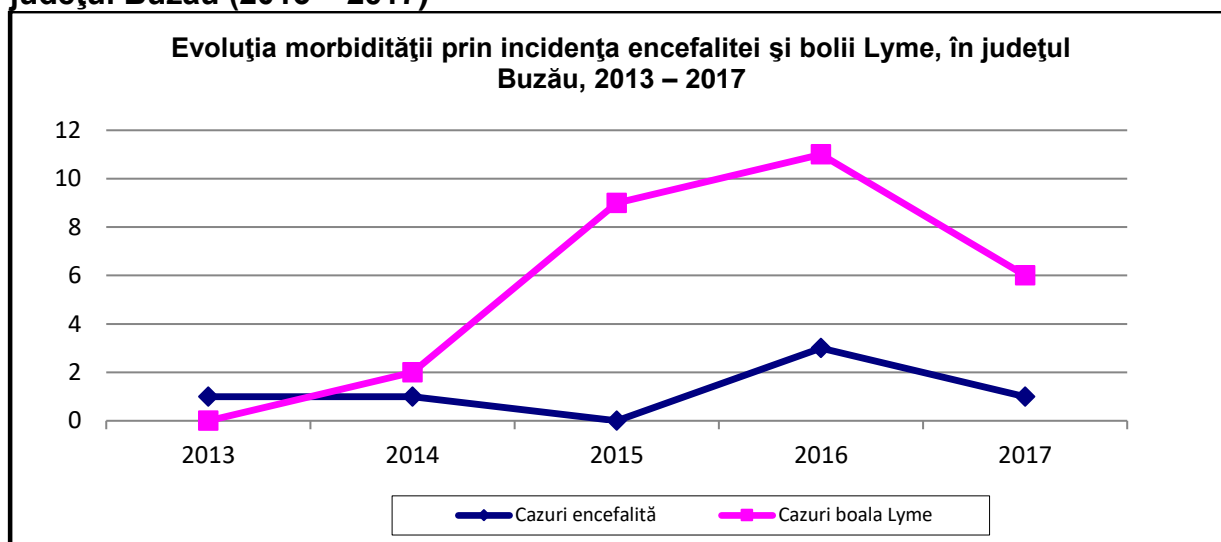
- cazurile de îmbolnăviri cu encefalită și boală Lyme, în județul Buzău, au fost cele prezentate în tabelul de mai jos. În anul 2017 s-au continuat acțiunile de supraveghere activă a rickettsiozelor și borelliozelor - conform metodologiei, alături de celelalte infecții aflate în monitorizare. Pentru combaterea acestor tipuri de îmbolnăviri, au fost aplicate și măsuri de dezinfecții repetitive asupra spațiilor verzi și educație sanitară directă și prin mass media, ceea ce a condus la un efect pozitiv asupra morbidității prin acest vector. (sursa: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău)

Tabelul VIII.1.5.1.1 Numărul de cazuri de îmbolnăviri de encefalită și boală Lyme, în județul Buzău , în perioada 2013 – 2017

Denumirea bolii	2013	2014	2015	2016	2017
Encefalită	1	1	0	3	1
Borellioza (boala Lyme)	1	2	9	11	6

Sursa datelor: DSP Buzău

Figura VIII.1.5.1.1 Evoluția morbidității prin incidența encefalitei și bolii Lyme, în județul Buzău (2013 – 2017)

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

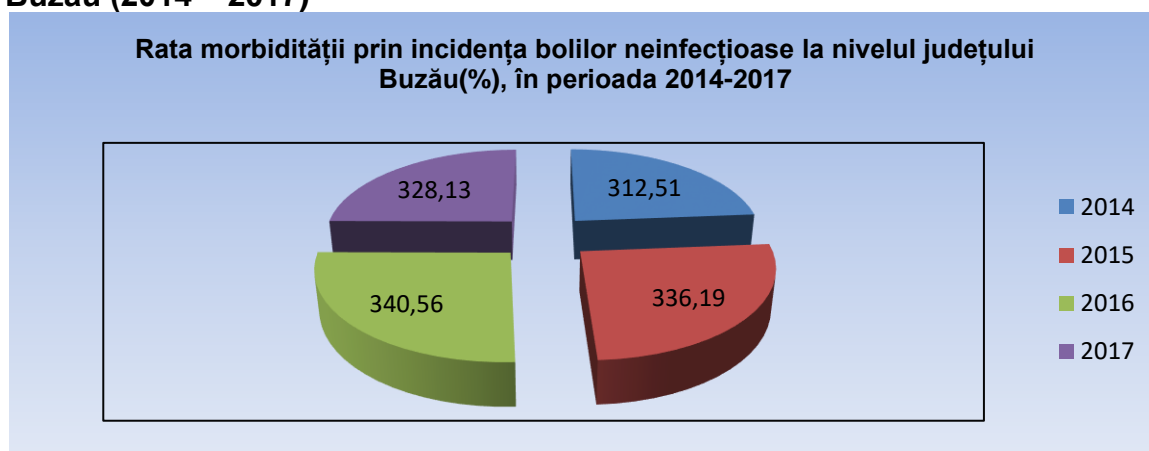
După cum se poate observa din graficul de mai sus, în cazul encefalitei, în cursul anului 2017 a fost înregistrat un singur caz, cu două mai puține cazuri decât în 2016, revenindu-se la tendința de scădere înregistrată în perioada 2013-2015, în timp ce, și numărul cazurilor de borelioză a inversat trendul crescător, numărul cazurilor înregistrate în 2017 fiind mai mic cu 5 cazuri decât în anul precedent, ajungând la 6 cazuri.

Tabelul VIII.1.5.1.2 Rata morbidității prin incidența bolilor neinfecțioase în județul Buzău (2013 – 2017)

An	Tumori maligne	Tulburări psihologice	Boli ale sistemului respirator	Diabet zaharat	Boli ale sistemului circulator	Hipertensiune	Total	Rata morbidității (%)
2013	1432	173	136600	1258	14934	5315	159712	331,080
2014	1396	195	131162	1326	11467	5209	151507	312,51
2015	1499	174	141385	1638	12842	4595	162164	336,19
2016	1526	183	141939	1907	11240	5605	162400	340,56
2017	1476	73	135060	1804	12488	5019	155920	328,13

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Figura VIII.1.5.1.2 Rata morbidității prin incidența bolilor neinfecțioase în județul Buzău (2014 – 2017)

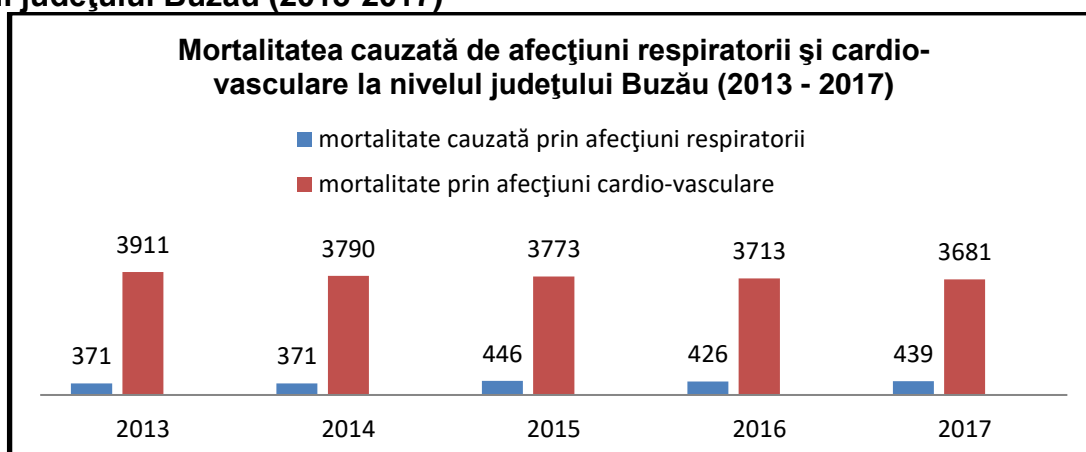
Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Tabelul VIII.1.5.1.3 Mortalitatea cauzată de afecțiuni respiratorii și cardiovasculare la nivelul județului Buzău (2013-2017)

Anul	2013	2014	2015	2016	2017
Afecțiuni respiratorii	371	371	446	426	439
Afecțiuni cardiovasculare	3911	3790	3773	3713	3681

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Figura VIII.1.5.1.3 Mortalitatea cauzată de afecțiuni respiratorii și cardiovasculare la nivelul județului Buzău (2013-2017)

Sursa datelor: Direcția Județeană de Sănătate Publică Buzău

Trebuie observat că, în raport cu anul 2016, mortalitatea cauzată de afecțiuni respiratorii a prezentat o modificare de tendință, tendința de scădere fiind înlocuită de o creștere de aproximativ 3%, care a întrerupt astfel seria descrescătoare, în timp ce mortalitatea cauzată de afecțiuni cardiovasculare a continuat tendința de scădere înregistrată în ultimii 5 ani.

VIII.1.5.2. Expunerea populației din aglomerările urbane la riscul de inundații

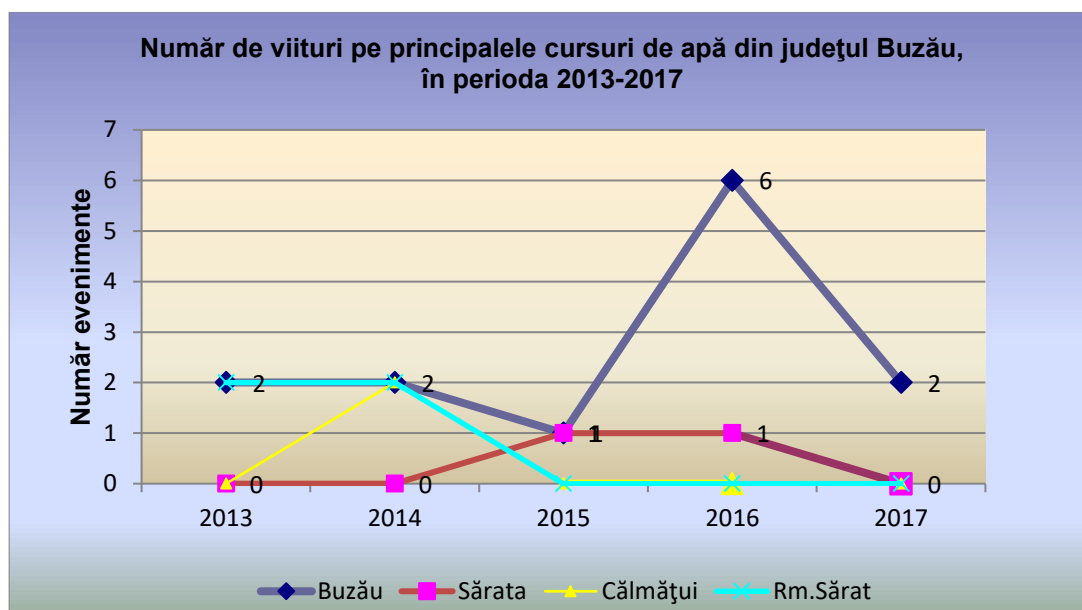
Numărul de viituri și numărul mediu de evenimente pe an în județul Buzău, pe bazine hidrografice în perioada 2013-2017, este prezentat în tabelul următor.

Tabel VIII.1.5.2.1. Număr de viituri pe principalele cursuri de apă din județul Buzău în perioada 2013-2017 în județul Buzău

Nr. Crt.	Bazin hidrografic	Număr de viituri					Număr mediu de evenimente pe an
		2013	2014	2015	2016	2017	
1.	Buzău	2	2	1	6	2	2,6
2.	Sărata	0	0	1	1	0	0,4
3.	Călmățui	0	2	0	0	0	0,4
4.	Râmnicu Sărat	2	2	0	0	0	0,8
5.	Total	4	6	2	7	2	4,2

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

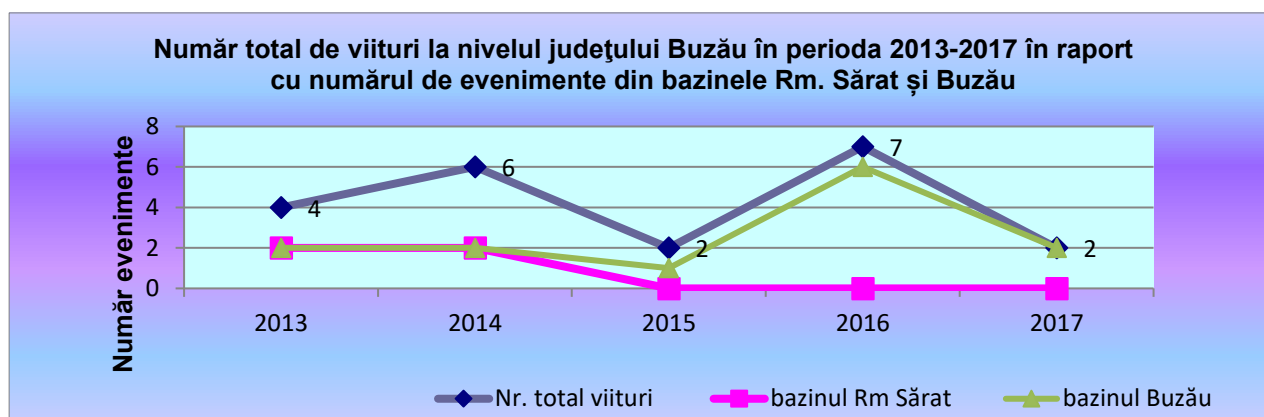
Figura VIII.1.5.2.1.1 Evoluția numărului de viituri pe principalele cursuri de apă din județul Buzău, în perioada 2013-2017

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

Se poate observa că în perioada 2015-2017, bazinul hidrografic Buzău a deținut numărul mediu de evenimente pe an cel mai ridicat la nivelul județului, acesta ajungând la un număr mediu de evenimente pe an de 2,6 pentru ultimii 5 ani.

Figura VIII.1.5.2.1.2 Numărul total de viituri la nivelul județului Buzău în perioada 2013-2017, în raport cu numărul de evenimente din bazinele hidrografice Buzău și Rm. Sărat

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

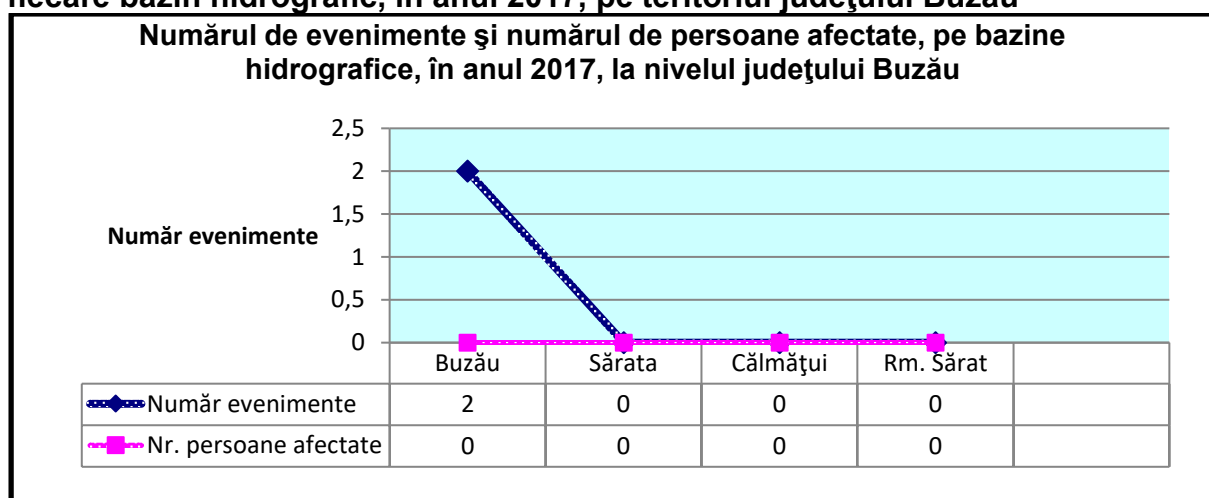
Numărul de persoane afectate de cele mai semnificative inundații din județul Buzău, în perioada 2012-2017, este redat în tabelul următor.

Tabel VIII.1.5.2.2. Număr de persoane afectate de cele mai semnificative inundații din județul Buzău în perioada 2012-2017

Anul	Număr evenimente	Numărul persoanelor afectate			
		Număr persoane decedate	Număr persoane rănite	Număr persoane evacuate	Număr persoane cu locuințe distruse
2012	2	0	0	0	0
2013	4	0	0	0	0
2014	6	0	0	0	0
2015	2	0	0	0	0
2016	7	0	0	0	0
2017	2	0	0	0	0

Sursa datelor: I.S.U.J. Buzău

Figura VIII.1.5.2.2. Numărul de evenimente și numărul de persoane afectate pe fiecare bazin hidrografic, în anul 2017, pe teritoriul județului Buzău

Sursa: I.S.U.J. Buzău

Din datele de mai sus se poate observa că în ultimii cinci ani pe teritoriul județului Buzău nu s-au înregistrat persoane cu locuințe distruse, persoane evacuate, persoane rănite sau decedate din cauza inundațiilor.

IX. RADIOACTIVITATEA MEDIULUI ÎN JUDEȚUL BUZĂU

IX.1. Monitorizarea factorilor de mediu în județul Buzău

Mediul înconjurător conține surse naturale de radiații, existente de miliarde de ani pe planeta Pământ. Acestea, omul le-a adăugat în ultimii aproape o sută de ani și pe cele artificiale create de el. Scopurile supravegherii radioactivității sunt:

- cunoașterea factorului fizic - radioactivitatea - existent pe Pământ și într-o bună măsură determinant al evoluției vieții;
- evaluarea expunerii omului la radiații și, după caz, luarea de măsuri de radioprotecție;
- stabilirea oportunităților și priorităților în refacerea ecologică a zonelor cu radioactivitate crescută ca urmare a acțiunilor umane.

Rețeaua Națională de Supraveghere a Radioactivității Mediului (RNSRM) face parte din sistemul integrat de supraveghere a poluării mediului pe teritoriul României, aflată în subordinea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.

Înființată în anul 1962, RNSRM constituie o componentă specializată a sistemului național de radioprotecție, care realizează supravegherea și controlul respectării prevederilor legale privind radioprotecția mediului și asigură îndeplinirea responsabilităților M.M. privind detectarea unor niveluri crescute de radioactivitate, avertizarea și alarmarea factorilor de decizie în cazul unor evenimente cu impact radiologic asupra mediului și sănătății populației.

RNSRM funcționează cu un număr de 37 de Stații de Supraveghere a Radioactivității Mediului din cadrul Agențiilor pentru Protecția Mediului. Coordonarea științifică, tehnică și metodologică a RNSRM este asigurată de Laboratorul Național de Referință pentru Radioactivitate (LNRR) din cadrul ANPM.

Sistemul Național de Avertizare/Alarmare pentru Radioactivitatea Mediului (SNAARM), cuprinde în prezent 88 stații automate de monitorizare a debitului gama în aer, 15 stații fiind amplasate în zona de influență a CNE Kozlodui, 33 stații sunt în zona de influență a CNE Cernavodă, 2 stații de fond, amplasate la Babele și Toaca, iar restul sunt distribuite uniform pe teritoriul țării, în reședințele de județ.

Stațiile automate locale sunt concepute să permită funcționarea și monitorizarea mediului în zonele în care au fost montate, într-o manieră continuă, fără necesitatea intervenției umane (operare automată), în condițiile de mediu existente în regiunile de amplasare.

SNAARM este coordonat de un centru de comandă aflat în cadrul Laboratorului de Radioactivitate din ANPM.

Organizarea și funcționarea RNSRM se realizează în baza Ordonanței de Urgență nr. 195/22 decembrie 2005 privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea 265/2006 și a Ordinului Ministrului nr. 1978/ 19.11.2010 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Rețelei Naționale de Supraveghere a Radioactivității Mediului.

Stația de Supraveghere a Radioactivității Mediului Buzău efectuează în prezent măsurări de radioactivitate beta globale pentru toți factorii de mediu, calcule de concentrații ale radioizotopilor naturali Radon și Toron, cât și supravegherea dozelor gama absorbite în aer.

Stația de Supraveghere a Radioactivității Mediului Buzău derulează un program standard de supraveghere a radioactivității mediului de 11 ore/zi. Acest program standard de recoltări și măsurări asigură supravegherea radioprotecției mediului la nivelul județului, în scopul detectării creșterii nivelurilor de radioactivitate în mediu și realizării avertizării/alarmării factorilor de decizie.

Sunt bine stabilite fluxurile de date zilnice sau lunare pentru situații normale, cât și procedurile standard de notificare, avertizare, alarmare, precum și fluxul de date în cazul sesizării unor depășiri ale pragurilor de atenționare/avertizare/alarmare.

Situația radioactivității mediului pentru județul Buzău rezultă din măsurările beta globale pentru factorii de mediu: aerosoli atmosferici, depuneri atmosferice, apă de suprafață (râu Buzău), apă de adâncime (foraj Crâng), sol și vegetație.

Programul național standard de monitorizare a radioactivității factorilor de mediu

În anul 2017 s-au realizat 3664 analize beta globale (imEDIATE și întârziate) și un număr de 15038 măsurări medii orare doză gama din aerul exterior.

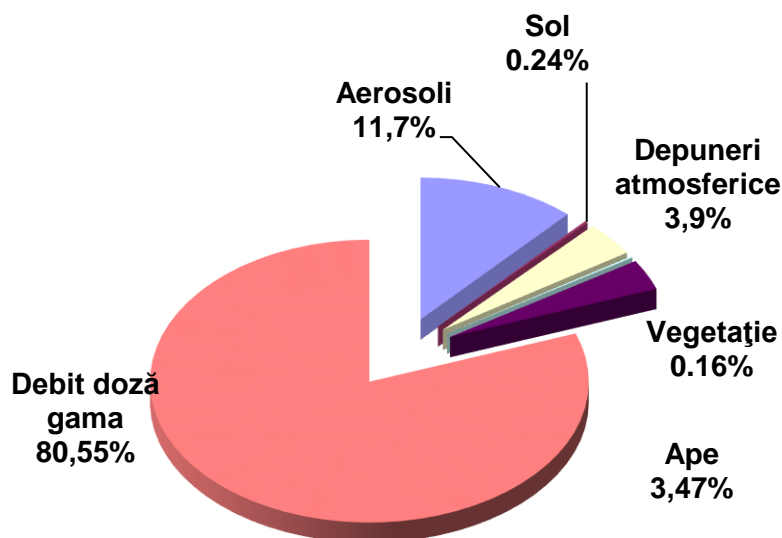

Fig. IX.1.1. Ponderea numărului de analize pe factor de mediu monitorizat

Rezultatele programului de monitorizare a radioactivității factorilor de mediu în anul 2017:

Factor de mediu	U.M.	Limita atenționare /avertizare	Media anuală	Maxima lunară	Data maximei
Aerosoli atmosferici	Bq/m ³	10/50	1,42	6,0	06.03.2017
Debit doză gama in aer	μSv/h	0,250/1,0	0,111	0,156	04.08.2017
Depuneri atmosferice	Bq/m ² /zi	200/1000	1,35	11,3	20.09.2017
Apă brută (râu Buzău)	Bq/l	2/5	0,289	1,156	29.07.2017
Vegetație	Bq/kg	-	321,71	463,9	07.09.2017
Sol	Bq/kg	-	337,65	567,3	05.05.2017

Tabel IX.1.1. Rezultatele programului de monitorizare a radioactivității mediului în anul 2017

IX.1.1. Radioactivitatea aerului

Radioactivitatea naturală a mediului înconjurător este sursa majoră de iradiere (internă și externă) a organismului uman. Radioactivitatea naturală este determinată de prezența în aer, apă, sol, vegetație, organisme animale, a substanțelor radioactive de origine terestră, existente în mod natural din cele mai vechi timpuri, la care se adaugă radiația cosmică.

Radioactivitatea atmosferei este dată, în perioade normale de timp, în principal de

descendenții gazelor radioactive Radon și Toron. În atmosferă, Radonul și Toronul (gaze nobile) suferă procesul de dezintegrare radioactivă, dând naștere descendenților de viață scurtă sau de viață lungă. În momentul formării, acești descendenți sunt ionizați pozitiv și pot forma complexe care se pot atașa de particulele de aerosoli.

Atât din cauza pericolului reprezentat de un accident nuclear, cât și datorită impactului psihologic deosebit asupra populației, este esențial ca aceste variații naturale să se cunoască și să poată fi deosebite de creșteri ale radioactivității rezultate din eventuale accidente.

IX.1.1.1. Aerosoli atmosferici

Una din procedurile de determinare a radioactivității naturale a atmosferei constă în aspirarea pe filtre a aerosolilor atmosferici și măsurarea beta globală a radioactivității aerosolilor, la diferite intervale de timp.

În anul 2017 s-au măsurat 729 de probe de aerosoli (2 aspirații pe zi) în 3 etape: la 3 minute, la 1 zi și la 5 zile de la prelevarea probei. S-au efectuat 365 de aspirații în intervalul (2-7) și 364 de aspirații în intervalul (8-13).

În figura de mai jos sunt prezentate comparativ cu limita de atenție specifică aerosolilor atmosferici (10 Bq/m^3), valorile medii lunare ale măsurărilor imediate, la nivelul anului 2017 :

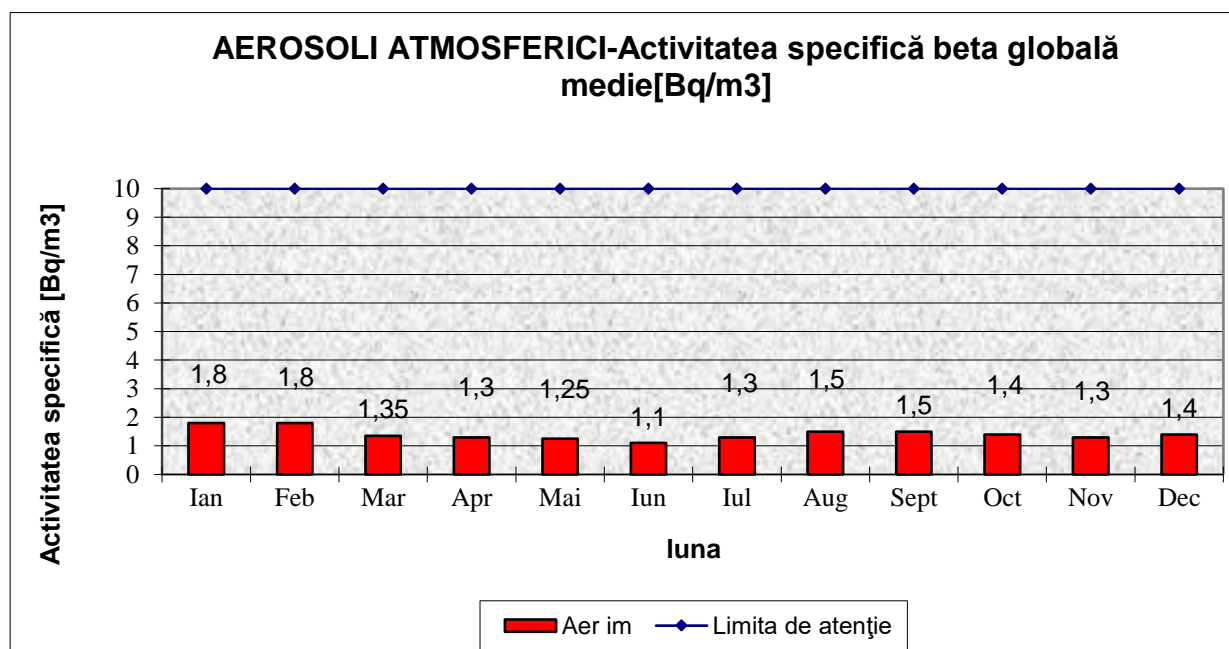

Fig. IX.1.1.1. Activitatea specifică beta globală medie lunară pentru aerosolii atmosferici (valori imediate), comparativ cu limita de atenție, în anul 2017

Maxima anuală pentru măsurările imediate ale aerosolilor atmosferici, s-a înregistrat în data de 06.03.2017, cu valoarea de $6,0 \text{ Bq/m}^3$. Media anuală a fost de $1,42 \text{ Bq/m}^3$. Toate valorile s-au încadrat sub valoarea de 10 Bq/m^3 , care este valoarea limitei de atenție.

Valorile medii lunare pentru aerosoli atmosferici în anul 2017 sunt cuprinse în următorul tabel:

LUNA	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
MEDII LUNARE (Bq/m ³)	1,8	1,8	1,35	1,3	1,25	1,1	1,3	1,5	1,5	1,4	1,3	1,4

Tabel IX.1.1.1. Valorile medii lunare pentru aerosolii atmosferici în anul 2017

Comparativ, în perioada 2007-2017, valorile activității specifice beta globale medii pentru aerosolii atmosferici au evoluat astfel:

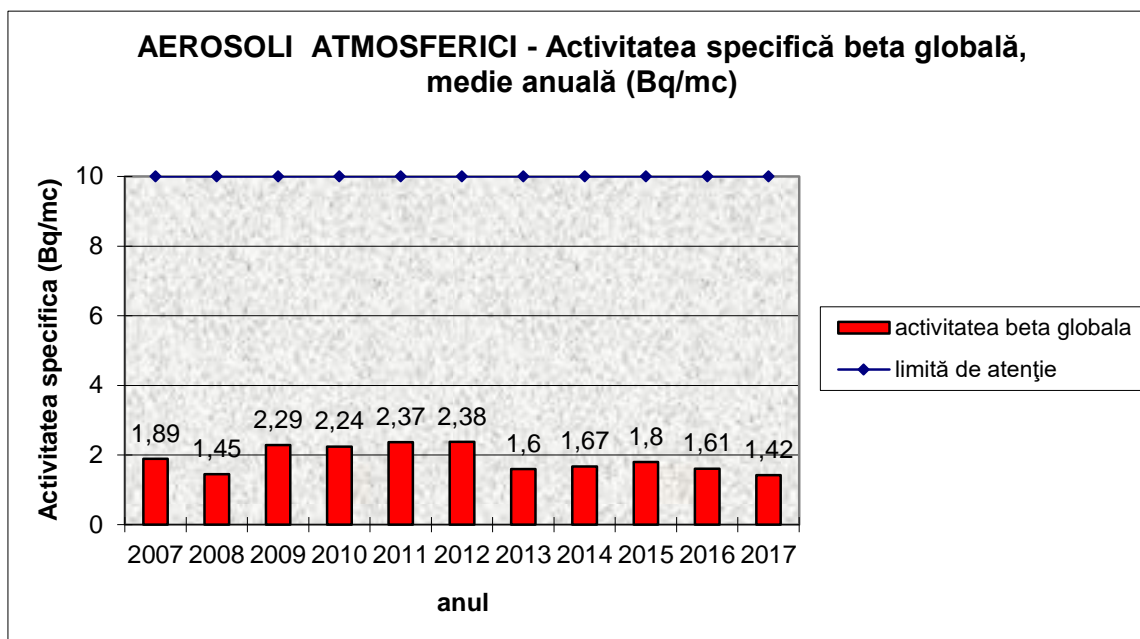

Fig. IX.1.1.2. Activitatea specifică beta globală medie anuală pentru aerosoli atmosferici (valori imediate), comparativ cu perioada 2007-2017

Activitatea specifică beta globală a aerosolilor atmosferici (valori după 5 zile) a variat între $3,1 \pm 1,02$ – $141,0 \pm 7,51$ mBq/m³ (aspirația 2-7) și $3,6 \pm 1,17$ – $1190 \pm 6,46$ mBq/m³ (aspirația 8-13). Mediile anuale au fost de $7,65$ mBq/m³ (aspirația 2-7) și de $8,93$ mBq/m³ (aspirația 8-13). Maxima anuală s-a înregistrat în luna Septembrie 2017 și a avut valoarea de $1190 \pm 6,46$ mBq/m³, în intervalul de aspirație (8-13). Intervalul de variație a erorilor relative a fost de 5,3 – 34,3 %.

Concentrațiile descendenților gazelor radioactive Radon (Rn 222) și Toron (Tn) sunt calculate prin măsurarea beta globală a filtrelor la 20(25) ore de la încetarea aspirației.

Pentru **Radon** valorile au variat între $294,7 \pm 73,36$ – $15127,2 \pm 974,63$ mBq/m³ aspirația (2-7) și $217,4 \pm 26,73$ – $13910,2 \pm 821,60$ mBq/m³ aspirația (8-13). Mediile anuale au fost de $4905,11$ mBq/m³ (aspirația 2-7) și $2779,45$ mBq/m³ aspirația (8-13). Valoarea maximă a fost de $15127,2 \pm 974,63$ mBq/m³ și s-a înregistrat în luna Februarie 2017, în intervalul de aspirație (2-7). Intervalul de variație a erorilor relative a fost de 5,2 – 18,0%.

Pentru **Toron** valorile au variat între $15,9 \pm 3,93$ – $884,0 \pm 45,83$ mBq/m³ aspirația (2-7) și $9,9 \pm 2,84$ – $605,2 \pm 31,41$ mBq/m³ aspirația (8-13). Media anuală a fost de $161,73$ mBq/m³ aspirația (2-7) și $90,05$ mBq/m³ aspirația (8-13). Valoarea maximă a fost de $884,0 \pm 45,83$ mBq/m³ și s-a înregistrat în luna Martie 2017, în intervalul de aspirație (2-7).

Intervalul de variație a erorilor relative a fost de 3,2–30,0 %.

IX.1.1.2. Debitul dozei gama absorbită în aerul exterior

Debitul dozei gama absorbită în aerul exterior a fost determinat prin măsurări cu ajutorul stației automate AAMS 14, ca medie orară.

Valorile mediilor orare lunare ale debitului dozei gama în aerul exterior pentru anul 2017, sunt redate în tabelul X.1.1.2.1:

LUNA	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
MEDII LUNARE (μSv/h)	0,110	0,111	0,112	0,111	0,112	0,111	0,111	0,111	0,110	0,113	0,114	0,113

Tabel IX.1.1.2.1. Valorile medii orare lunare de debit doză gama în anul 2017

Valorile înregistrate s-au încadrat în intervalul 0,070 – 0,156 $\mu\text{Sv/h}$. Valoarea medie anuală a fost de 0,111 $\mu\text{Sv/h}$, iar maxima anuală a fost de 0,156 $\mu\text{Sv/h}$, înregistrată în data de 04.08.2017.

Nu s-au înregistrat depășiri ale nivelului de atenționare de 0,250 $\mu\text{Sv/h}$.

Numărul total de măsurări pentru debitul de doză gama externă pe parcursul anului 2017 a fost de 15038 și au fost înregistrate cu cei doi detectori componenți ai debitmetrului de radiație gama/X.

În figura de mai jos, sunt prezentate valorile medii orare lunare de doză gama, înregistrate în anul 2017, comparativ cu limita de atenționare, care este de 0,250 $\mu\text{Sv/h}$.

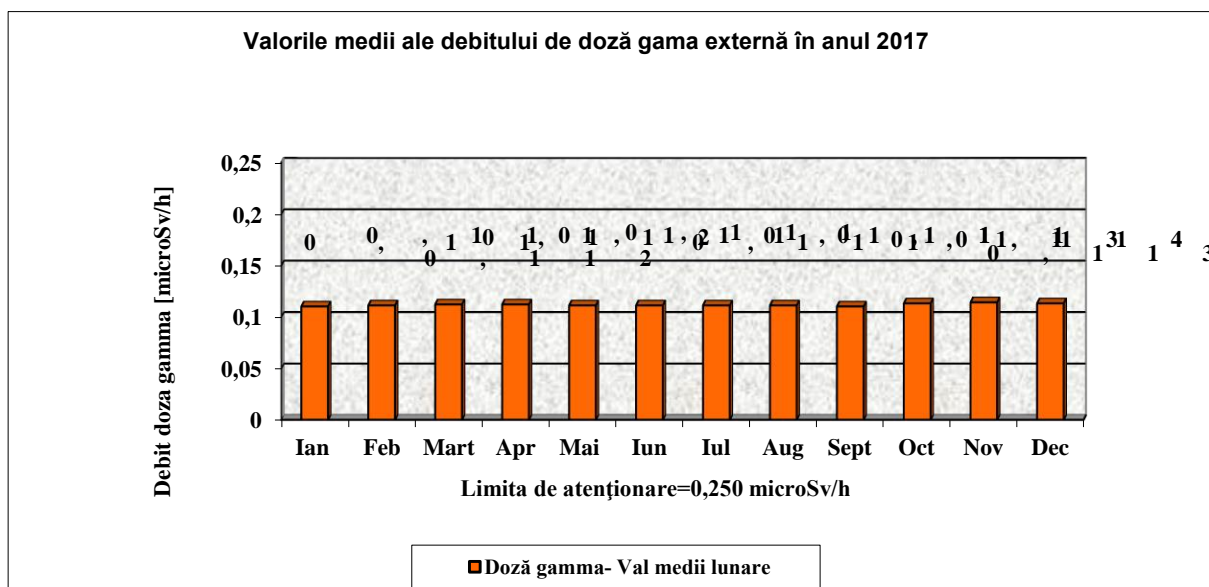

Fig. IX.1.1.2.1. Valorile medii orare lunare ale debitului de doză gama externă pentru anul 2017

Valorile medii anuale ale debitului de doză gama externă, comparativ în perioada 2012-2017, sunt prezentate în fig. de mai jos:

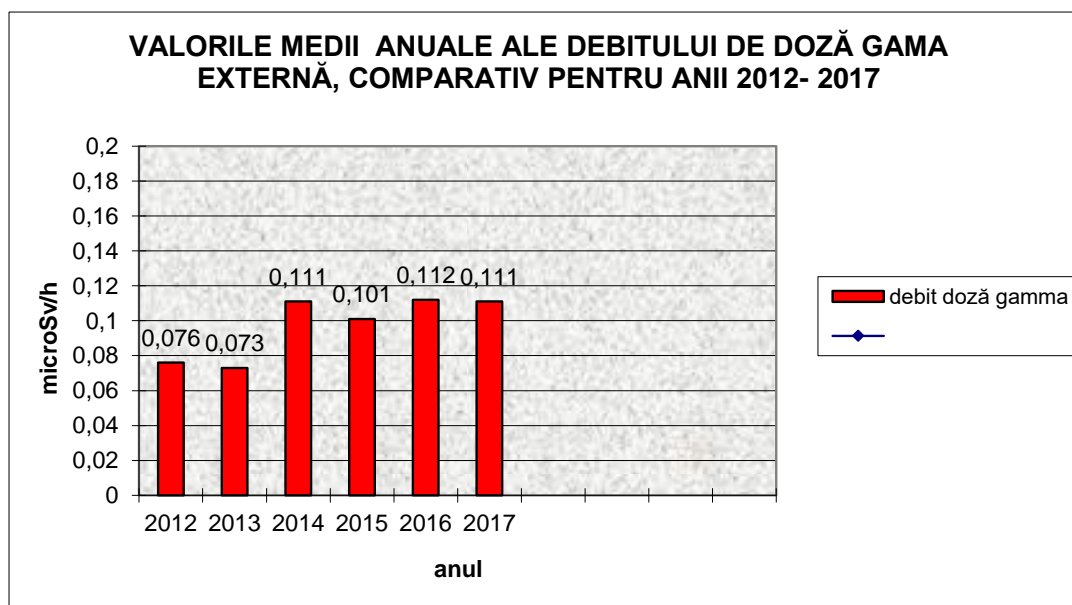

Fig. IX.1.1.2.2. Valorile medii anuale ale debitului de doză gama, comparativ pentru anii 2012-2017

În anul 2017, nivelul dozei gama a fost măsurat numai cu ajutorul stației automate AAMS14. Pe tot parcursul anului 2017 nu s-a înregistrat nicio valoare care să depășească limita de atenționare de 0,250 $\mu\text{Sv/h}$.

IX.1.1.3. Depuneri atmosferice

Prelevarea probelor de depuneri atmosferice totale s-a făcut zilnic, de pe o suprafață de 0,3 m² durata de prelevare fiind de 24 ore. Pentru fiecare probă s-au efectuat 2 măsurări: o măsurare imediată și o măsurare la 5 zile de la data colectării.

Pentru măsurările imediate, valorile au variat între 0,4–11,3 Bq/m²/zi, maxima de 11,3 Bq/m²/zi înregistrându-se în data de 20.09.2017, când volumul precipitațiilor în perioada colectării a fost mare. Media anuală a fost de 1,35 Bq/m²/zi.

Numărul de valori semnificative a fost de 209 și reprezintă 57,26 % din numărul total de probe măsurate.

În tabelul și figura de mai jos sunt prezentate valorile medii lunare ale depunerilor atmosferice, pentru măsurările imediate, efectuate în anul 2017:

LUNA	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
MEDII LUNARE (Bq/m ² /zi)	1,0	1,2	1,1	1,2	1,4	2,6	1,4	1,1	1,4	1,4	1,4	1,0

Tabel IX.1.1.3.1. Valorile medii lunare ale depunerilor atmosferice, pentru măsurările imediate, efectuate în anul 2017

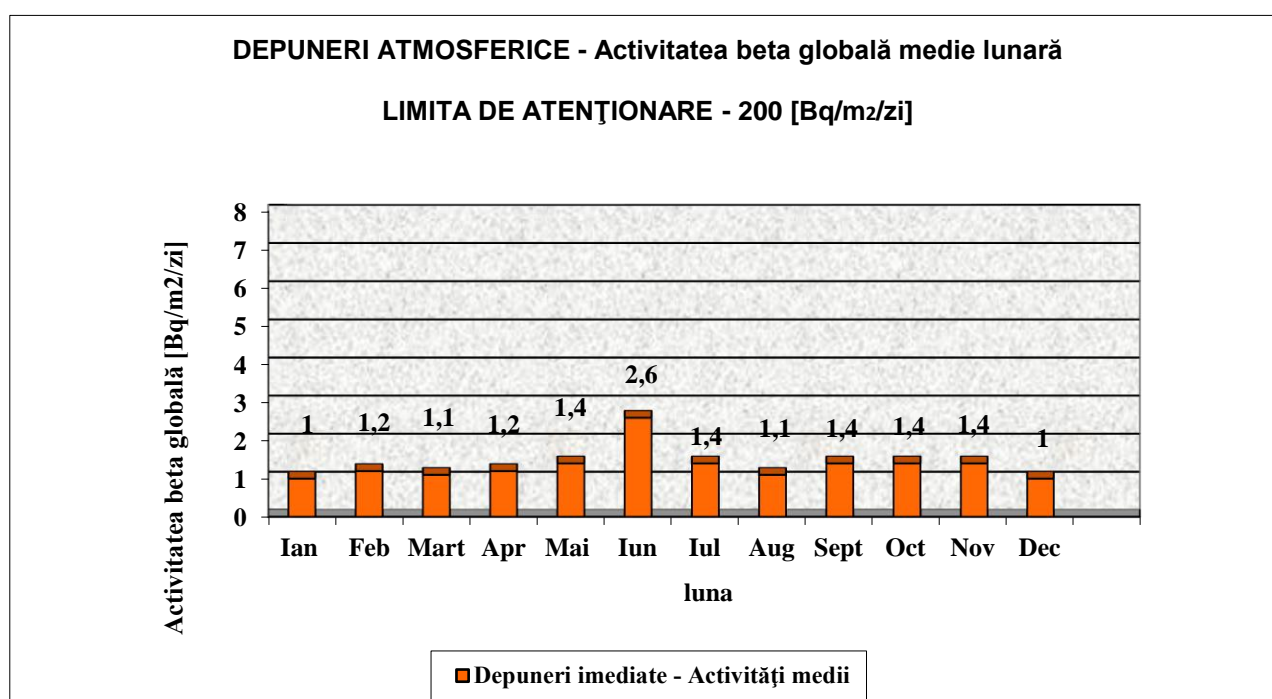

Fig. IX.1.1.3.1. Valorile medii lunare pentru depunerile atmosferice imediate în anul 2017

Limita de avertizare în cazul depunerilor atmosferice (măsuratori imediate) este de 1000 Bq/m²/zi. Pe parcursul anului 2017 nu s-au înregistrat depășiri ale valorilor de atenționare, avertizare sau alarmare.

Comparativ, în perioada 2007-2017, mediile anuale ale activității beta globale pentru depunerile atmosferice, au evoluat astfel:

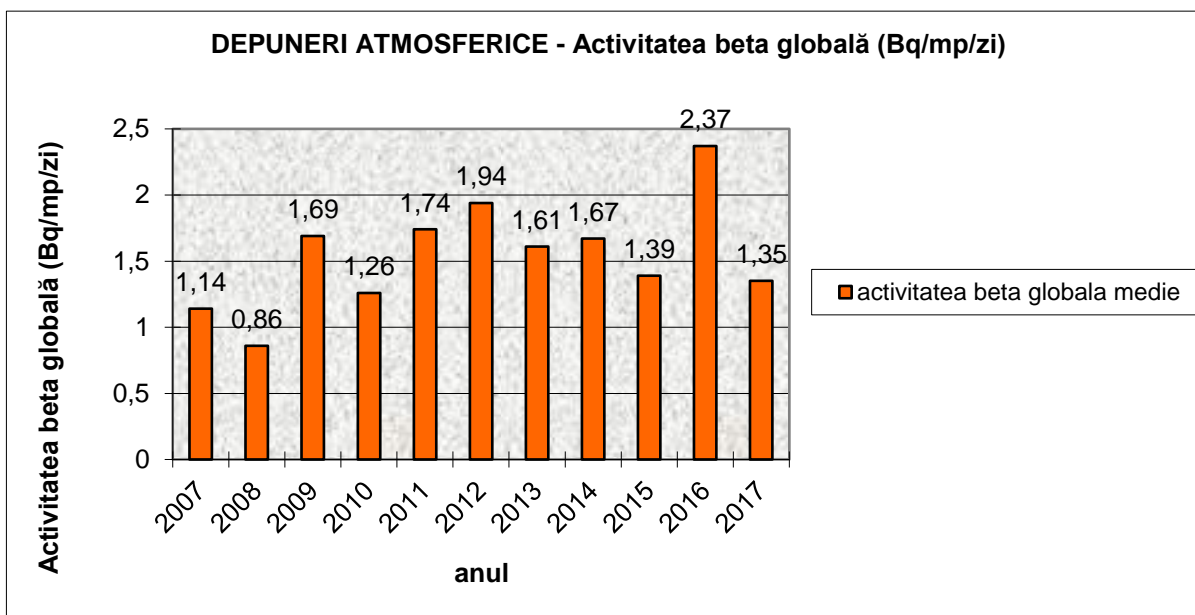

Fig. IX.1.1.3.2. Valorile medii anuale ale activității beta globale pentru depunerile atmosferice, comparativ pentru anii 2007-2017

Pentru măsurările efectuate la 5 zile de la data colectării, valorile au fost cuprinse între $0,3 \pm 0,1$ – $2,7 \pm 0,3$ Bq/m²/zi. Valoarea maximă de $2,7 \pm 0,3$ Bq/m²/zi a fost înregistrată pentru proba colectată în data de 21.09.2017 și măsurată în 26.09.2017. Valoarea mediei anuale a fost de $0,58$ Bq/m²/zi.

Numărul de valori semnificative a fost de 76, ceea ce reprezintă 20,82 % din numărul total de probe măsurate.

Intervalul de variație a erorilor relative a fost de 6,0-34,4 %.

Radioactivitatea beta globală a probelor de depuneri atmosferice totale, prelevate în cursul anului 2017, s-a situat sub valoarea limitei de atenție, atât la măsurările imediate, cât și la măsurările întârziate.

IX.1.2. Radioactivitatea apelor

IX.1.2.1. Radioactivitatea apei de suprafață - râu Buzău

În cursul anului 2017 au fost prelevate în total 324 probe din apa de suprafață (râul Buzău), punctul de prelevare fiind Podul Mărăcineni, pentru care s-au efectuat măsurări imediate și măsurări întârziate (la 5 zile de la prelevarea probei).

Pentru măsurările imediate, valorile înregistrate s-au situat în intervalul 138,3 – 1156,1 Bq/m³, maxima de 1156,1 Bq/m³, înregistrându-se în data de 29.07.2017. Valoarea activității beta globale medie anuală pentru anul 2017 a fost de 289,39 Bq/m³.

Numărul de valori semnificative a fost de 235, ceea ce reprezintă 64,38 % din numărul total de probe măsurate.

În figura și tabelul de mai jos sunt prezentate valorile medii lunare ale măsurărilor imediate, la nivelul anului 2017:

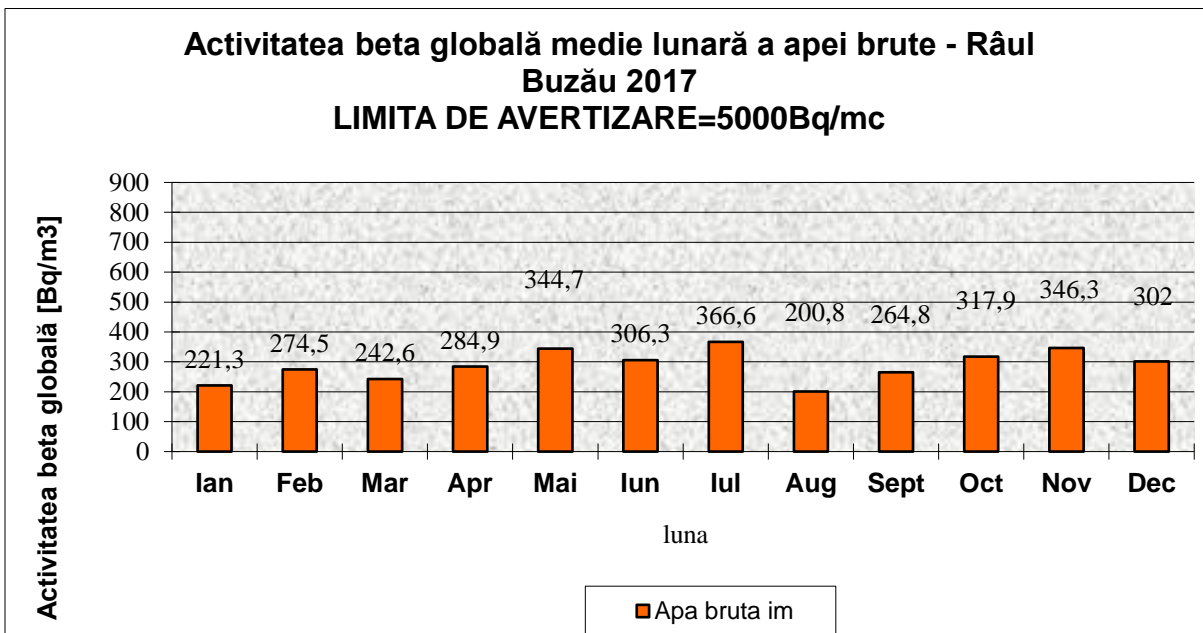

Fig. IX.1.2.1.1. Activitatea specifică beta globală medie lunară pentru apa brută - Râu Buzău (valori imediate), comparativ cu limita de avertizare, în anul 2017

LUNA	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
MEDII LUNARE (Bq/m ³)	221,3	274,5	242,6	284,9	344,7	306,3	366,6	200,8	264,8	317,9	346,3	302,0

Tabel IX.1.2.1.1. Valorile medii lunare pentru apa brută - Râu Buzău în anul 2017

În perioada 2007-2017, valorile activității beta globale medii anuale pentru apa râului Buzău, au evoluat astfel:

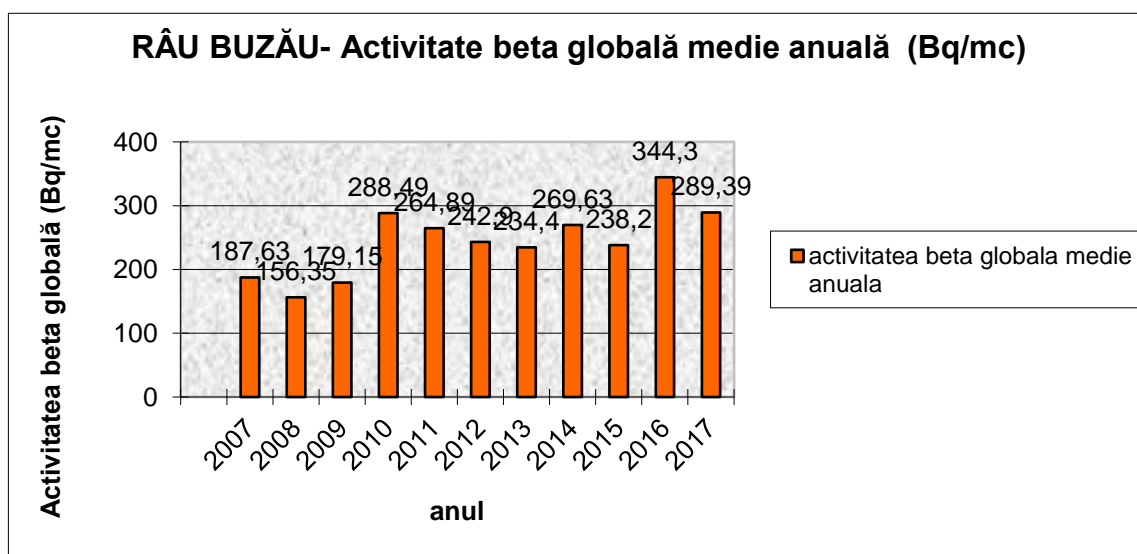

Fig. IX.1.2.1.2. Activitatea specifică beta globală medie anuală pentru apa râului Buzău (valori imediate), comparativ în perioada 2007-2017

Pentru măsurările după 5 zile, valorile au variat între $87,1 \pm 29,94 - 1074,5 \pm 75,60$ Bq/m³, media anuală fiind de 198,0 Bq/m³.

Valoarea maximă anuală a fost de $1074,5 \pm 75,60$ Bq/m³ și s-a înregistrat pentru proba colectată în data de 29.07.2017.

Numărul valorilor semnificative a fost de 81 care raportat la numărul total de probe măsurate, reprezintă 25 %.

Intervalul de variație a erorilor relative a fost de 7,0 – 34,4%.

Pe parcursul anului 2017, radioactivitatea specifică beta globală a probelor de apă de suprafață (râu Buzău), s-a situat sub valoarea limitei de atenție, atât la măsurările imediate cât și la măsurările întârziate.

IX.1.2.2. Radioactivitatea Dunării

Nu este cazul.

IX.1.2.3. Apă de adâncime (subterană) - foraj F12 Crâng Buzău

În anul 2017 la Stația de Supraveghere a Radioactivității Mediului Buzău, în cadrul Programului Standard de Monitorizare a Radioactivității mediului nu a mai fost inclusă monitorizarea radioactivității probelor de apă de adâncime prelevată din forajul F12, zona Crâng Buzău.

IX.1.2.4. Monitorizarea radioactivității apei potabile

Începând cu data de 01.01.2011, conform Ordinului Ministrului Mediului și Pădurilor nr. 1978/19.11.2010, privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Rețelei Naționale de Supraveghere a Radioactivității Mediului, apa potabilă nu mai este monitorizată din punct de vedere radioactiv.

IX.1.3. Radioactivitatea solului

Gradul de contaminare radioactivă a solului furnizează date de referință pentru nivelul de contaminare a culturilor, a vegetației în general, verigă importantă a lanțului alimentar.

Probele de sol necultivat s-au prelevat săptămânal din perimetrul amplasamentului SSRM Buzău, pe toată perioada anului, când solul nu a fost acoperit de zăpadă și gheață, conform Ordinului 1978/2010.

S-a prelucrat și măsurat beta global 1g de sol pentru fiecare probă. Au fost prelevate 44 probe de sol, măsurarea lor făcându-se la 5 zile de la prelevare.

Valorile înregistrate s-au situat în intervalul $119,4 \pm 33,50 - 567,3 \pm 49,42$ Bq/kg, iar maxima de $567,3 \pm 49,42$ Bq/kg s-a înregistrat pentru proba prelevată în data de 05.05.2017.

Valoarea medie anuală a fost de 337,65 Bq/kg.

Valorile medii lunare înregistrate în 2017 sunt prezentate în tabelul următor:

LUNA	Ian	Feb	Mar	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
MEDII LUNARE (Bq/kg)	274,8	330,5	337,2	329,4	396,2	330,9	385,7	359,7	267,6	276,2	367,4	396,2

Tabel IX.1.3.1. Valorile medii lunare pentru sol necultivat în anul 2017

În figura de mai jos sunt prezentate valorile medii lunare ale solului înregistrate în anul 2017:

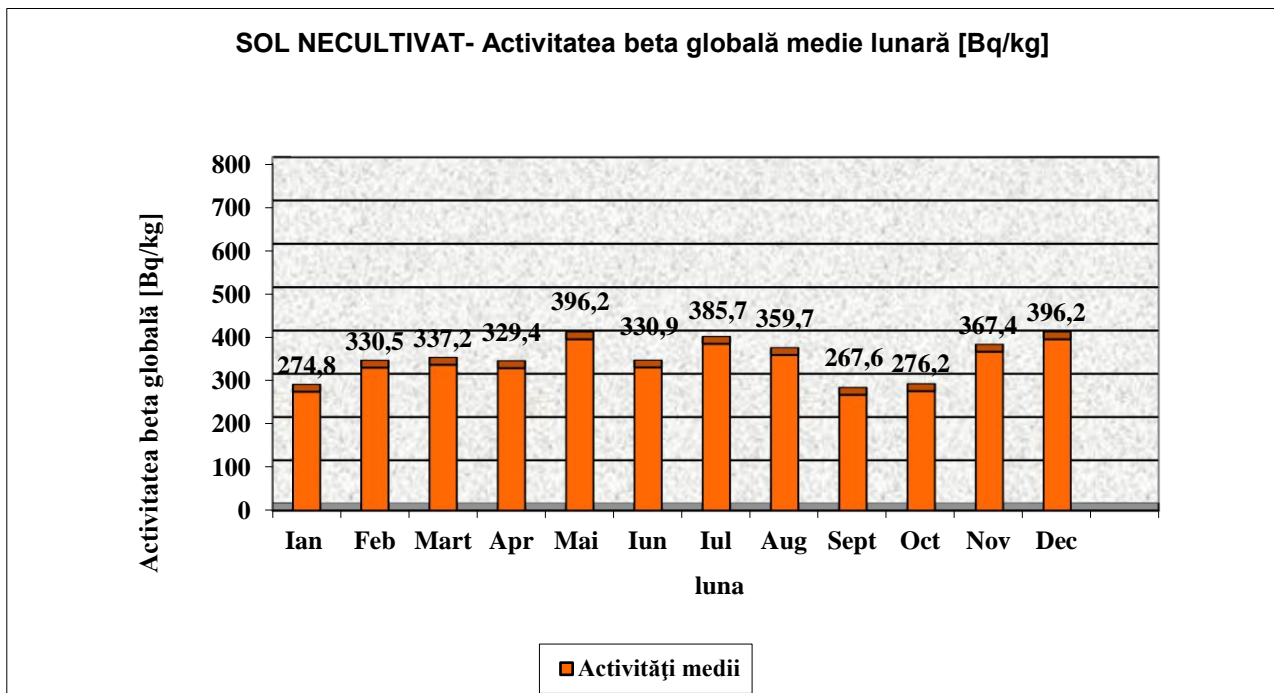

Fig. IX.1.3.1. Activitatea specifică beta globală medie lunară pentru sol în anul 2017

Pentru perioada 2007-2017, valorile activității beta globale medii anuale pentru solul necultivat, sunt redade în fig. de mai jos:

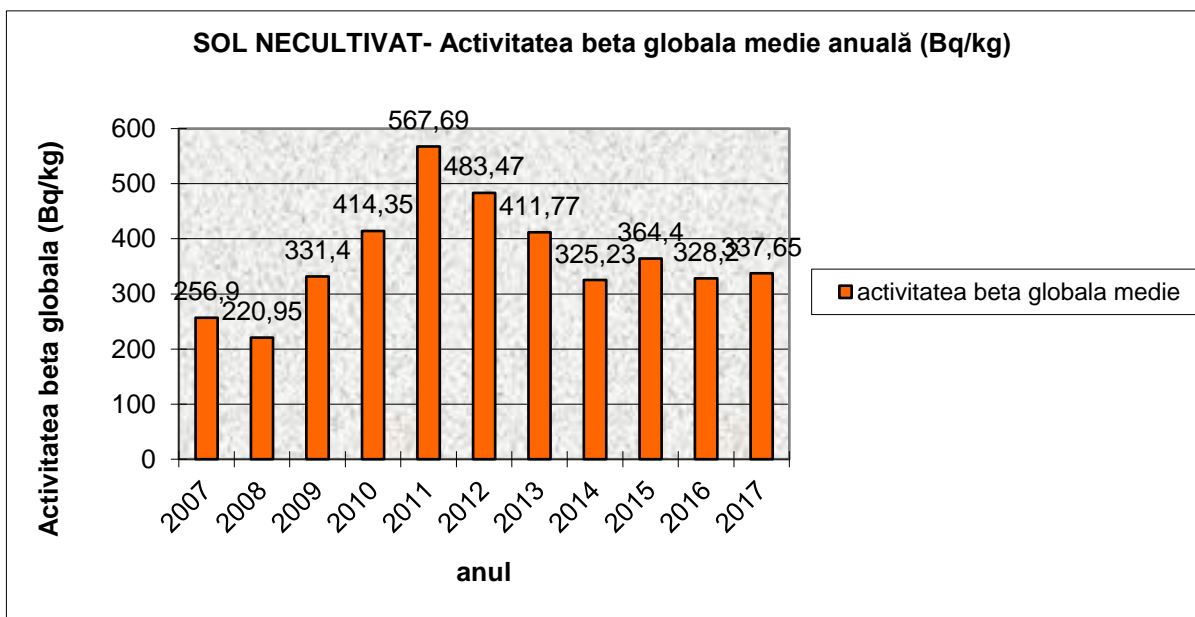

Fig. IX.1.3.2. Activitatea specifică beta globală medie anuală pentru solul necultivat, comparativ în perioada 2007-2017

Cele 44 de măsurări reprezintă valori semnificative, intervalul de variație a erorilor relative fiind cuprins între 8,9-28,9 %.

În fiecare an, în perioada 15-30 iunie se prelevează o probă anuală de sol necultivat, dintr-o zonă nepoluată. Astfel, în luna iunie 2017 a fost prelevată o probă de sol din zona pădurii Spătaru -Buzău, de pe o suprafață de (10 x10) cm la o adâncime de 5 cm.

Solul a fost curățat de rădăcini, frunze, pietre, uscat în aer liber pe o poliță de lemn, apoi a fost mărunțit, mojarat, cernut, cântărit și ambalat. Astfel pregătită, proba de sol a fost trimisă prin colet poștal la APM Constanța pentru efectuarea analizelor specifice, deoarece

laboratorul SSRM Buzău nu are în dotare echipamente pentru efectuarea acestor analize.

IX.1.4. Radioactivitatea vegetației

Prin vegetație se înțelege vegetația spontană, plante furajere, produse vegetale (legume, fructe). În cadrul SSRM Buzău se determină radioactivitatea beta globală a probelor de vegetație spontană.

Probele de vegetație spontană au fost prelevate în cursul anului 2017 din perimetrul amplasamentului SSRM Buzău, cu o frecvență săptămânală, în perioada 1 aprilie - 31 octombrie 2017.

Au fost prelevate 30 de probe, care au fost prelucrate și măsurate beta global, măsurarea făcându-se la 5 zile de la data prelevării.

Valorile măsurate au fost cuprinse în intervalul $178,6 \pm 19,69 - 605,8 \pm 41,79$ Bq/kg.

Media anuală a fost de 321,71 Bq/kg, iar maxima anuală de $605,8 \pm 41,79$ Bq/kg a fost înregistrată pentru proba prelevată în data de 06.04.2017.

Valorile medii lunare înregistrate în 2017 sunt prezentate în tabelul următor:

LUNA	Apr	Mai	Iun	Iul	Aug	Sept	Oct
MEDII LUNARE (Bq/kg)	516,8	329,3	332,8	285,2	232,8	310,3	244,8

Tabel IX.1.4.1. Valorile medii lunare pentru vegetație spontană în anul 2017

În figura de mai jos este prezentată variația valorilor medii lunare pentru vegetația spontană, în anul 2017:

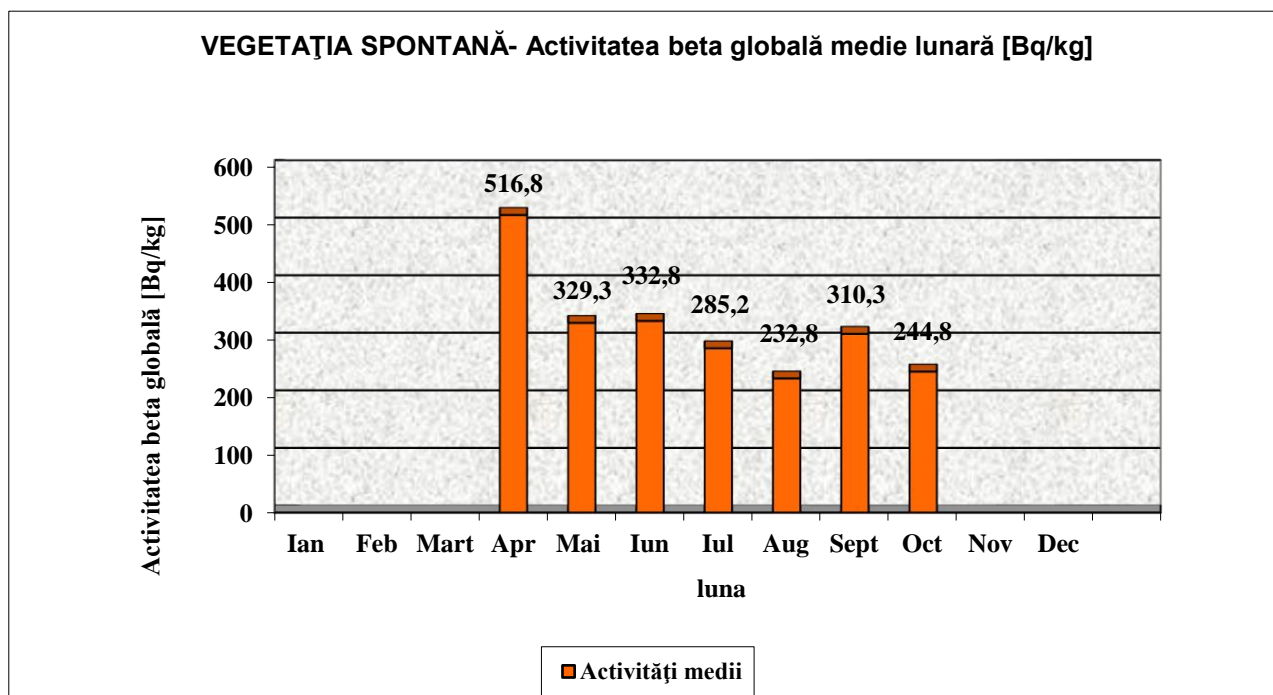

Fig. IX.1.4.1. Activitatea specifică beta globală medie lunară pentru vegetația spontană în anul 2017

În perioada 2007-2017, valorile activității medii anuale beta globale pentru vegetația spontană, au evoluat astfel:

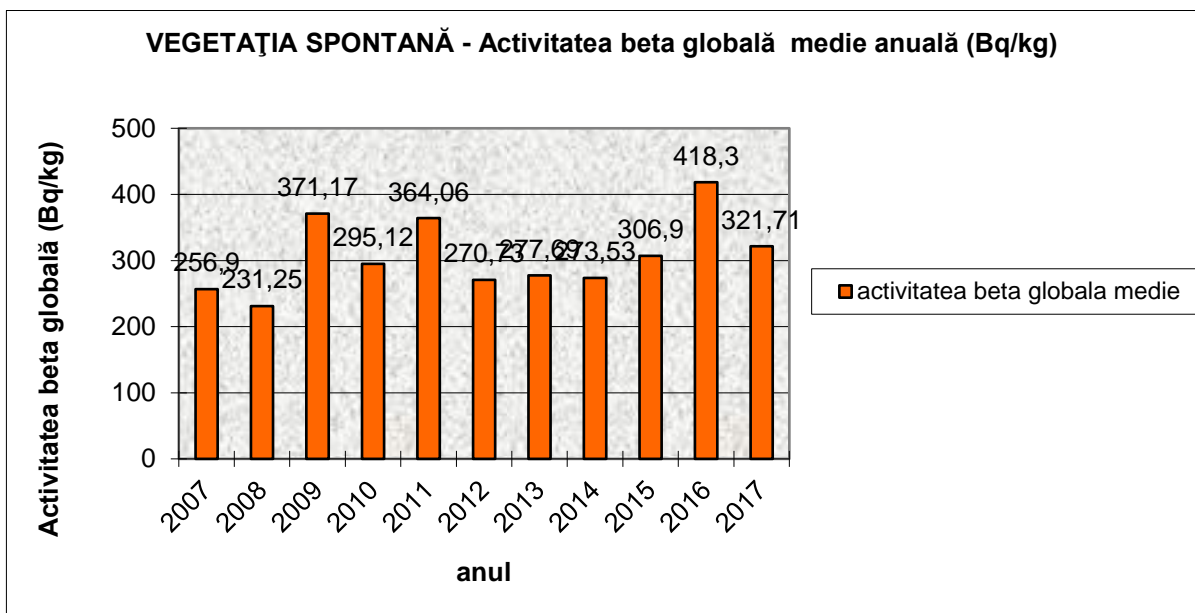

Fig. IX.1.4.2. Activitatea specifică beta globală medie anuală pentru vegetația spontană, comparativ în perioada 2007-2017

Toate cele 30 de măsurări efectuate în cursul anului 2017 reprezintă valori semnificative, intervalul de variație a erorilor relative fiind 6,9-26,7%.

În perioada 15-30 iunie a fiecărui an, se recoltează o probă anuală de vegetație spontană, dintr-o zonă nepoluată.

Astfel, în luna iunie 2017 a fost recoltată o probă de vegetație spontană de pe o suprafață de 1m² din zona pădurii Spătaru-Buzău, probă care a fost tăiată la lungime de 5 cm, uscată în etuvă la o temperatură de 90-105°C și apoi cântărită pentru determinarea masei de vegetație uscată.

Astfel pregătită, proba a fost ambalată și trimisă prin colet poștal la APM Constanța pentru efectuarea analizelor gamaspectrometrice, laboratorul SSRM15 Buzău neavând în dotare echipamentele necesare pentru efectuarea acestor analize.

CONCLUZII:

În anul 2017 s-au efectuat măsurări pentru determinarea activității beta globale pentru următorii factori de mediu: aerosoli atmosferici, depuneri atmosferice, apă de suprafață - râu Buzău, sol necultivat și vegetație spontană. S-au determinat concentrații ale radioizotopilor naturali Radon222 și Toron, s-au supravegheat și înregistrat zilnic mediile orare pentru debitul de doză gama absorbită în aerul exterior.

Valorile măsurate nu au evidențiat abateri de la media multianuală și nici nu au fost înregistrate depășiri ale limitelor de atenționare/avertizare/alarmare.

Comparativ cu anul 2016, valorile înregistrate în anul 2017 au fost apropiate ca ordin de mărime.

Programele de monitorizare a zonelor cu fondul natural modificat antropic

În urma analizei documentațiilor care au stat la baza emiterii autorizațiilor de mediu pentru anul 2017, a rezultat că nu au apărut probleme cu privire la modificarea fondului natural din punct de vedere al radioactivității mediului.

Ca urmare, considerăm că pe teritoriul județului Buzău nu au fost depistate până în prezent surse cu impact radiologic asupra mediului înconjurător, care să necesite un program special de supraveghere a fondului natural modificat antropic.

X. CONSUMUL ȘI MEDIUL ÎNCONJURĂTOR

Cumpărarea/utilizarea oricăror produse de către populație generează un impact semnificativ asupra mediului, atât prin consumul de resurse necesare pentru producerea acestora (materii prime/materiale folosite, energia utilizată, ș.a.m.d.), cât și prin gestionarea ulterioară a deșeurilor obținute odată cu ieșirea produselor din uz.

X.1 Tendințe în consum

X.1.1. Alimente și băuturi

Consumul (disponibilul de consum) mediu anual de produse alimentare (în unități fizice) pe cap de locuitor, reprezintă cantitatea dintr-un produs sau grupă de produse agroalimentare (primare sau prelucrate) consumată anual de un locuitor, indiferent de sursa de aprovizionare (comerț cu ridicata, comerț cu amănuntul, restaurante, cantine, producția proprie etc.), precum și de locul unde se consumă (gospodării individuale, restaurante, cantine, cofetării, gospodării instituționale etc.);

Consumul (disponibilul de consum) mediu anual de băuturi pe cap de locuitor, reprezintă cantitățile de băuturi alcoolice și nealcoolice, consumate anual de un locuitor, indiferent de sursa de aprovizionare (comerț cu ridicata, comerț cu amănuntul, restaurante, cantine, producția proprie etc.) și de locul unde se consumă (gospodării individuale, restaurante, cantine, cofetării, gospodării instituționale etc.);

În tabelul de mai jos sunt prezentate consumurile medii anuale, pe locuitor, pentru principalele produse alimentare și băuturi, la nivel național, în perioada 2012-2016.

Tabel X.1.1. Consumurile medii anuale, pe locuitor, pentru principalele produse alimentare și băuturi, la nivel național, în perioada 2012-2016

Principalele produse alimentare și băuturi	Unități de măsură	Ani				
		2012	2013	2014	2015	2016
Cereale și produse din cereale în echivalent boabe	Kilograme	208,5	218,1	207,1	211,2	208,4
Cereale și produse din cereale în echivalent făină	Kilograme	157	164,6	156,5	159,8	157,6
Cartofi	Kilograme	104,7	103	100,8	98,3	95,5
Leguminoase boabe	Kilograme	3,5	3,3	3,1	3,2	2,1
Legume și produse din legume în echivalent legume proaspete	Kilograme	151,4	152	158	158,5	155,9
Fructe și produse din fructe în echivalent fructe proaspete	Kilograme	71,1	73,7	80,2	87,8	96
Zahăr și produse din zahăr în echivalent zahăr (inclusiv miere)	Kilograme	22	21,1	21,1	25,6	25,5
Carne și produse din carne în echivalent carne proaspata	Kilograme	55,3	54,4	57,8	63,4	65,5
Grăsimi vegetale și animale (greutate brută)	Kilograme	19,8	18,1	20,3	19,3	21,7
Lapte și produse din lapte în echivalent lapte 3,5% grăsime (exclusiv unt)	Kilograme	241,1	244,5	251,5	250,7	253,7
Ouă	Bucăți	245	247	246	262	267
Pește și produse din pește în echivalent pește proaspăt	Kilograme	4,2	4,3	4,9	5,5	5,9

Vin și produse din vin	Litri	21,1	21,7	22,6	18,6	18
Bere	Litri	90,2	86,8	82,2	88,3	88,9
Băuturi alcoolice distilate (alcool 100%)	Litri alcool pur (100%)	1,1	1,2	1,2	1,3	1,5
Băuturi nealcoolice	Litri	150,8	154,4	153,5	179,3	188,6

Sursa: INS – TEMPO online

După cum se poate observa, nu există diferențe majore între obiceiurile de consum la nivelul perioadei 2012-2016, acestea păstrând aproximativ aceleași tendințe. Se poate vorbi totuși de o menținere a tendinței de creștere a consumului de fructe, pește, carne, ouă și de băuturi nealcoolice la nivelul ultimilor ani pentru care se dețin date.

În ceea ce privește consumurile medii anuale pe locuitor, la nivelul județului Buzău, nu deținem date.

X.1.2 Locuințe

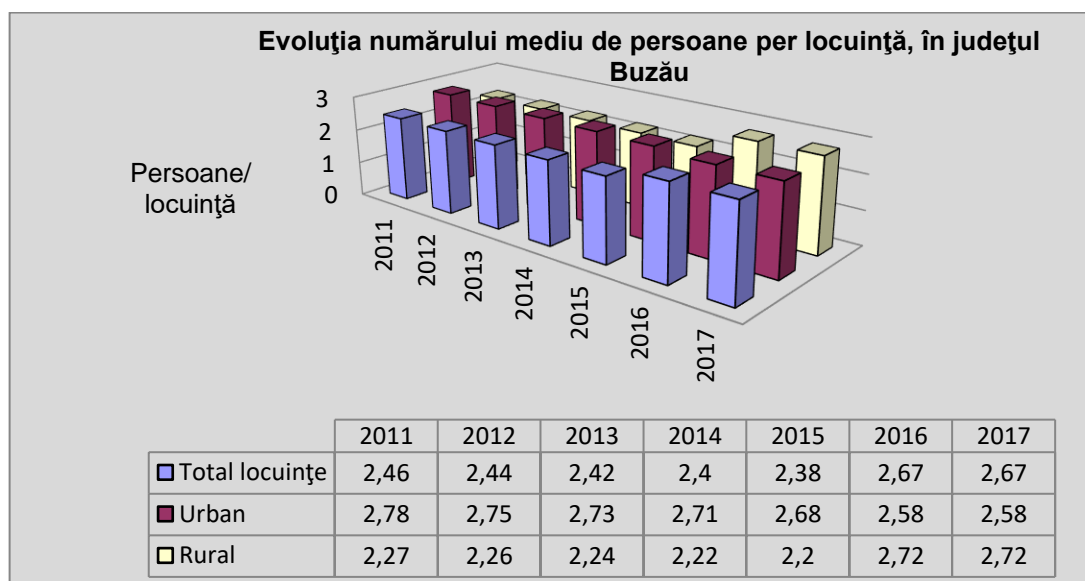
Locuința este construcția formată din una sau mai multe camere de locuit, independentă din punct de vedere funcțional.

Tabel X.1.2.1. Număr mediu de persoane pe locuință în județul Buzău în perioada 2010-2017

Anul	Persoane/total locuințe	Persoane/total locuințe urban	Persoane/total locuințe rural
2010	2,58	2,93	2,34
2011	2,46	2,78	2,27
2012	2,44	2,75	2,26
2013	2,42	2,73	2,24
2014	2,40	2,71	2,22
2015	2,38	2,68	2,20
2016	2,67	2,58	2,72
2017	2,67	2,58	2,72

Sursa datelor: INS – Direcția județeană de statistică

Figura X.1.2.1. Număr mediu de persoane pe locuință în județul Buzău în perioada 2011-2017

Sursa datelor: INS – Direcția județeană de statistică

Din datele prezentate se poate constata că, la nivelul județului Buzău, pentru anul 2017, s-au menținut valorile pentru numărul de persoane per locuință atât în mediul rural, cât și în mediul urban. Creșterea numărului de persoane per locuință din mediul rural înregistrată în anul 2016, urmată de stagnarea acestei valori, în 2017, vine după o tendință de scădere a numărului de persoane per locuință atât în mediul urban cât și în cel rural, înregistrată în perioada 2010-2015. Totodată, se poate remarca și faptul că se menține tendința ca numărul de persoane per locuință la nivel rural să fie mai mare decât numărul de persoane per locuință la nivel urban, adică într-o gospodărie în mediul rural să locuiască mai multe persoane decât în mediul urban, ceea ce ar putea semnifica faptul că se menține tendința de migrare a populației de la orașe către comune/sate.

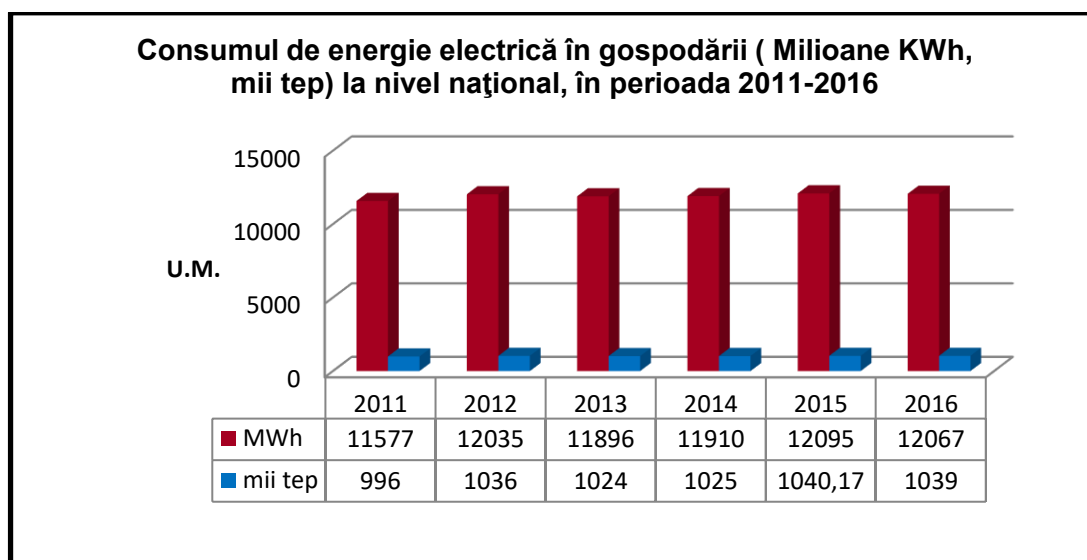
Consumul de energie electrică în locuințe, reprezintă consumul de energie electrică al populației și se obține prin însumarea tuturor cantităților de energie electrică furnizată populației de către agenții economici în anul de referință.

Tabel X.1.2.2. Consumul de energie electrică în gospodării la nivel național în perioada 2010-2016 (Milioane kwh și mii tep)

Anul	Milioane kwh	mii tep
2010	11329	975
2011	11577	996
2012	12035	1036
2013	11896	1024
2014	11910	1025
2015	12095	1040,17
2016	12 067	1039

Sursa datelor: INS - Indicatori Dezvoltare Durabilă și TEMPO online

Figura X.1.2.2. Consumul de energie electrică în gospodării (Milioane KWh și mii tep) la nivel național, în perioada 2010-2016

Sursa datelor: INS - Indicatori Dezvoltare Durabilă

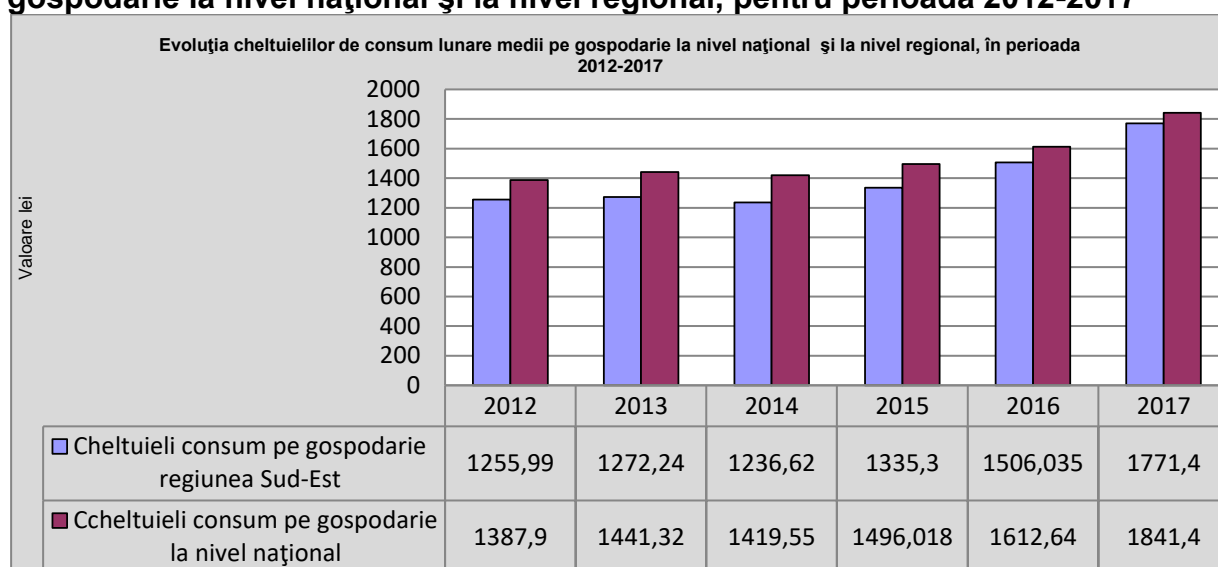
După cum se poate vedea din datele prezentate mai sus, după o ușoară scădere înregistrată la nivelul anilor 2012-2013 consumul de energie electrică în gospodării la nivel național a menținut trendul ascendent, consumul de energie la nivelul anului 2016 menținându-se relativ apropiat de consumul de energie înregistrat în anul 2015.

Tabelul X.1.2.3. Cheltuielile de consum lunare medii pe gospodărie în regiunea sud-est, din care face parte și județul Buzău, în raport cu cele la nivel național, în perioada 2011-2017

Anul	Cheltuieli consum pe gospodărie regiunea Sud-Est	Cheltuieli consum pe gospodărie la nivel național	Cheltuieli lunare medii pentru o persoană – regiunea Sud-Est	Cheltuieli lunare medii pentru o persoană – la nivel național
2011	1207,87	1320,83	687,14	758,43
2012	1255,99	1387,9	689,97	780,92
2013	1272,24	1441,32	703,88	811,26
2014	1236,62	1419,55	733,72	850,86
2015	1335,30	1496,018	794,1	884,56
2016	1506,035	1612,64	891,77	953,35
2017	1771,41	1841,4	1035,83	1093,92

Sursa datelor: INS – TEMPO online

Figura X .1.2.3. Comparație între valoarea cheltuielilor de consum lunare medii pe gospodărie la nivel național și la nivel regional, pentru perioada 2012-2017

Sursa datelor: INS – TEMPO online

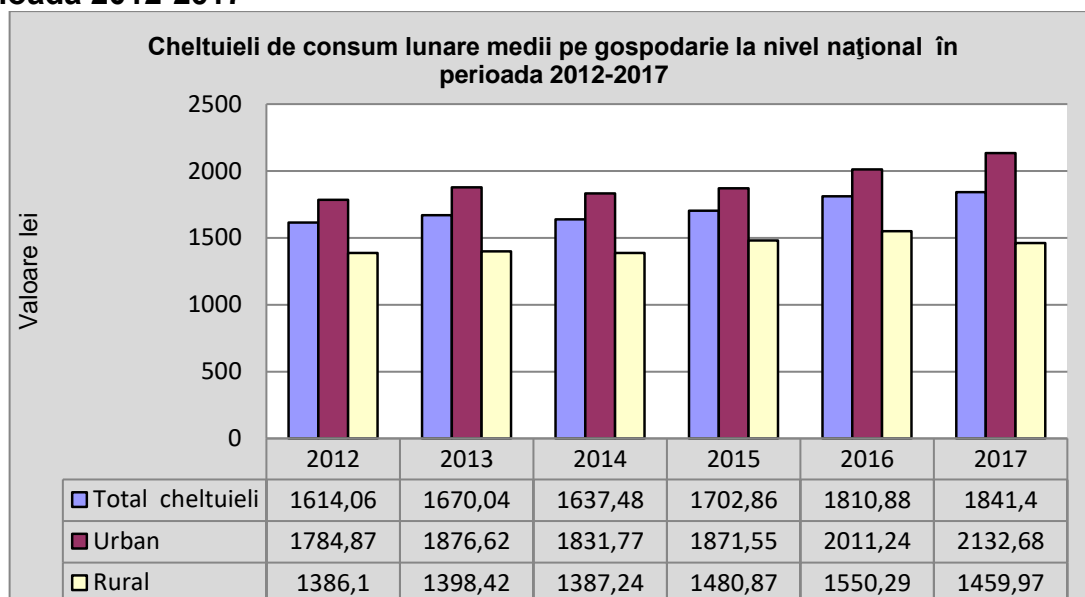
Se poate remarca faptul că, la nivelul regiunii noastre cheltuielile de consum lunare medii atât pe gospodărie cât și pe persoană rămân în continuare ușor mai scăzute decât cele similare la nivel național, precum și faptul că tendința de creștere se menține pentru toate tipurile de cheltuieli, pe gospodărie și pe persoană, la nivel regional și la nivel național, pentru întreaga perioadă analizată.

Tabelul X.1.2.4. Cheltuielile de consum lunare medii pe gospodărie la nivel național în perioada 2011-2017

Anul	Total cheltuieli pe gospodărie	Total cheltuieli pe gospodărie în mediul urban	Total cheltuieli pe gospodărie în mediul rural
2011	1532,29	1714,69	1292,79
2012	1614,06	1784,87	1386,1
2013	1670,04	1876,62	1398,42
2014	1637,48	1831,77	1387,24
2015	1702,86	1871,55	1480,87
2016	1810,88	2011,24	1550,29
2017	1841,4	2132,68	1459,97

Sursa datelor: INS – TEMPO online

Figura X.1.2.5. Cheltuielile de consum lunare medii pe gospodărie la nivel național în perioada 2012-2017

Sursa datelor: INS – TEMPO online

Din graficul prezentat se observă o tendință de creștere a cheltuielilor medii lunare de consum pe gospodărie, pentru ultimii ani. Pot fi remarcate și anumite particularități privind consumul, cel de la nivel urban fiind mai mare decât cel din mediul rural, într-o proporție semnificativă, cu peste 31,5 %. Trebuie menționat și faptul că, în raport cu anul 2016, această creștere a cheltuielilor de consum lunare medii pe gospodărie la nivel național se bazează numai pe creșterea înregistrată în mediul urban, valoarea cheltuielilor de consum lunare medii pe gospodărie scăzând în mediul rural în 2017 față de anul precedent.

Nu deținem alte date similare privind consumul de energie și cheltuielile de consum la nivelul județului Buzău.

X.1.3. Mobilitate

Activitatea de transport este una dintre principalele surse de emisii de gaze cu efect de seră și, de asemenea, dă naștere la poluarea semnificativă a aerului și la zgomot, care pot afecta grav sănătatea umană și ecosistemele

X.1.3.1. Transportul de pasageri

Cererea de transport de pasageri este definită ca suma pasageri-kilometru interni parcurși în fiecare an.

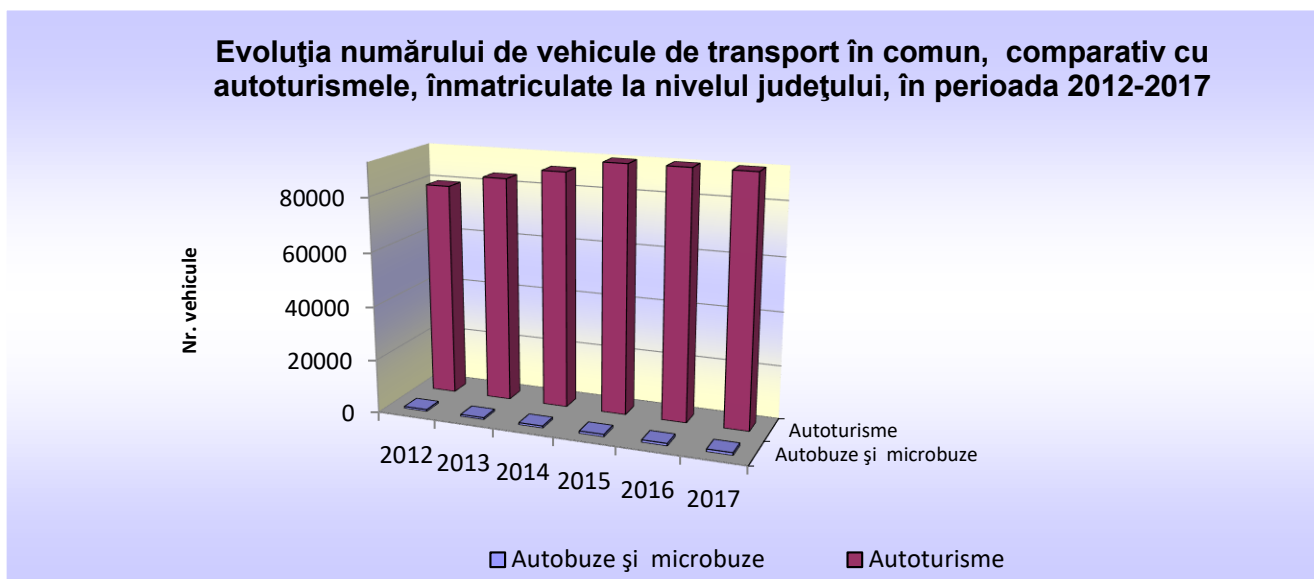
Transportul de pasageri intern include transportul cu autoturisme, autobuze și autocare și trenuri.

Tabelul X.1.3.1.1 Vehicule rutiere înmatriculate în circulație la sfârșitul fiecărui an, la nivelul județului Buzău, pentru perioada 2012-2017

Categoriile de vehicule rutiere înmatriculate	Macroregiuni, regiuni de dezvoltare și județe	Ani					
		Anul 2012	Anul 2013	Anul 2014	Anul 2015	Anul 2016	Anul 2017
		Număr	Număr	Număr	Număr	Număr	Număr
Autobuze și microbuze	Buzău	688	706	753	874	894	939
Autoturisme	Buzău	79490	83846	87734	92102	97535	109083

Sursa datelor: INS – TEMPO online

Figura X.1.3.1.1 Vehicule rutiere înmatriculate în circulație la sfârșitul fiecărui an, la nivelul județului Buzău, pentru perioada 2012-2017

Se poate observa că tendința de creștere a numărului de vehicule înmatriculate la nivelul județului nostru a continuat pentru ambele categorii de vehicule, numărul vehiculelor destinate transportului în comun crescând în 2017 cu 33,00% față de același tip de vehicule în 2012, în timp ce numărul de autoturisme a crescut cu 30,1%. Este de remarcant însă și faptul că, numărul autoturismelor înmatriculate a ajuns să fie de 116,17 ori mai mare decât cel al autobuzelor/microbuzelor, ceea ce arată tendința clară ca transportul individual este preferat celui în comun, cu consecințele specifice. Nu în ultimul rând semnalăm faptul că înmatriculările de autoturisme noi au fost de aproximativ 12,92 ori mai mici decât cele de autoturisme de ocazie.

Transportul public local de pasageri cuprinde transportul în interiorul zonei administrativ-teritoriale a unei localități, fără a depăși limitele acesteia.

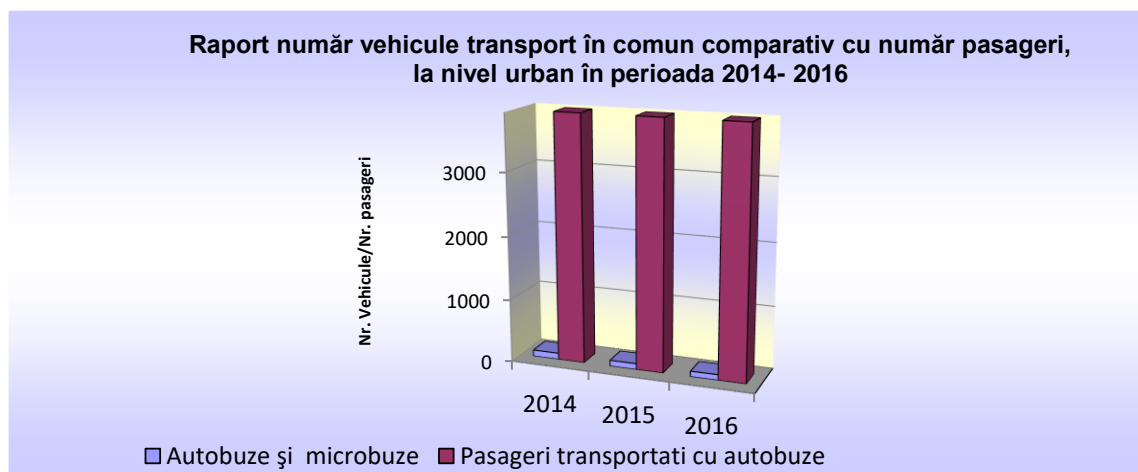
În ceea ce privește raportul dintre numărul de mijloace de transport în comun inventariate și numărul de pasageri transportați, deținem date numai pentru perioada 2014-2016, la nivel urban.

Tabelul X.1.3.1.2. Transportul urban de pasageri, la nivelul județului Buzău, în perioada 2014-2016

Județul Buzău	Numărul vehiculelor în inventar- Autobuze și microbuze	Pasageri transportați (mii)
	La sfârșitul anului 2014	
	99	5778,7
La sfârșitul anului 2015		
	94	5256,5
La sfârșitul anului 2016		
	87	6191,1

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Figura X.1.3.1.2 Transportul urban de pasageri în județul Buzău în perioada 2014-2016

Sursa: Direcția Județeană de Statistică Buzău

Din datele deținute, pentru perioada analizată, se observă că, după o ușoară tendință de scădere a numărului de pasageri transportați la nivel urban cu mijloacele de transport în comun în anul 2015, în anul următor numărul de pasageri a crescut. În paralel s-a înregistrat o ușoară scădere a numărului acestor vehicule pentru doi ani consecutiv. Urmează ca, pe măsură ce seria de date se completează să se poată defini mai clar tendințele, în ceea ce privește opțiunile de utilizare a acestor mijloace de transport.

Referitor la volumul transportului de pasageri raportat la PIB și la ponderea fiecărui mod în transportul pasagerilor nu deținem date la nivel județean.

X.1.3.2. Transportul de mărfuri

Cererea de transport de marfă este definită ca suma de tone-kilometri interni parcurși în fiecare an.

Referitor la volumul transportului de mărfuri raportat la PIB și la ponderea fiecărui mod în transportul mărfurilor nu deținem date la nivelul județului.

X.2. Factori care influențează consumul în județul Buzău

Cei mai importanți factori care influențează consumul, includ: factori demografici, factori sociali și factori psihologici, veniturile și prețurile, comerțul, globalizarea, tehnologiile, furnizarea de bunuri și servicii și modul în care acestea sunt comercializate. O influență asupra consumului o exercită, inclusiv informațiile cu privire la produse și servicii, politici, locuințe și infrastructură.

Trebuie precizat însă că, principalul factor care influențează consumul în țara noastră, și implicit la nivelul județului Buzău, este nivelul veniturilor.

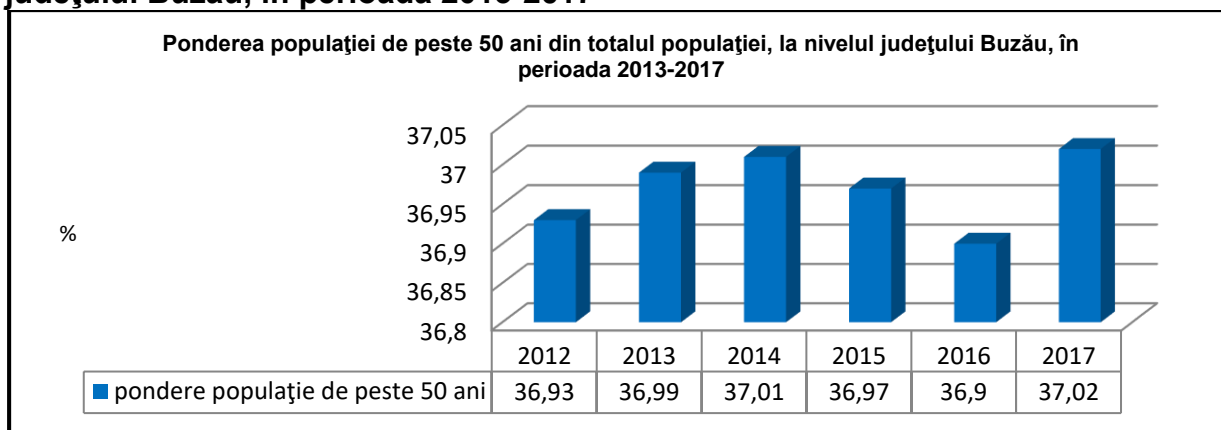
Consumul este influențat de către numărul populației, ponderea acesteia pe grupe de vârstă, numărul de persoane pe gospodărie și spațiul de locuit disponibil per persoană. În raport cu acest factor de influență, este de remarcat fenomenul de îmbătrânire a populației, fenomen ce poate fi identificat inclusiv la nivelul județului Buzău.

Tabelul X.2.1 Procentul populației peste 50 de ani din totalul populației, la nivelul județului Buzău, în perioada 2012-2017

Anul	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Total populație județul Buzău	491376	488108	484524	480691	477071	472743
Populație peste 50 ani	181467	180563	179317	177688	176069	175017
Pondere populației de peste 50 ani (%)	36,93	36,99	37,01	36,97	36,90	37,02

Sursa datelor: INS – TEMPO online

Figura X.2.1 Ponderea populației de peste 50 ani din totalul populației, la nivelul județului Buzău, în perioada 2013-2017

Sursa datelor: INS – TEMPO online

După cum se remarcă din datele prezentate, după o ușoară scădere, înregistrată la nivelul anilor 2014-2016, ponderea populației de peste 50 de ani, în raport cu populația totală la nivelul județului a intrat iarăși într-o tendință de creștere. După cum a mai fost menționat, potrivit estimărilor realizate de diferite instituții, tendința de scădere și de îmbătrânire demografică a populației se va menține în țara noastră, și cel mai probabil și la nivelul județului Buzău.

Această tendință de îmbătrânire a populației va duce la apariția unor noi segmente de piață sau la apariția de noi produse dedicate seniorilor, pe lângă cele clasice dedicate acestora.

X.3. Presiuni asupra mediului cauzate de consum în județul Buzău

X.3.1 EMISII DE GAZE CU EFECT DE SERA DIN SECTORUL REZIDENTIAL

Schimbările climatice reprezintă una dintre cele mai mari amenințări asupra mediului, societății și economiei. Așa cum punctează și Grupul Interguvernamental privind Schimbările Climatice (IPCC, 2007), încălzirea sistemului climatic este fără echivoc. Observațiile arată creșteri semnificative ale temperaturii medii globale, cât și creșterea temperaturii apei mărilor și oceanelor, coroborate cu topirea masivă a zăpezii și gheții și creșterea nivelului mării (Busuioc și alții, 2010). Este foarte probabil ca o mare parte a fenomenului încălzirii globale să fie asociat creșterii concentrației gazelor cu efect de seră în atmosferă datorată activității umane (IPCC, 2007).

Efectul natural de seră are rolul de a regla temperatura medie a Pământului menținând condițiile optime de viață. Energia solară ajunge pe pământ sub forma radiațiilor cu lungime de undă scurte. Unele sunt reflectate de atmosferă și de suprafața terestră. Cea mai mare parte trece prin atmosferă și încălzește suprafața pământului care, la rândul său, emite radiație infraroșie, cu lungime de undă mare (căldura). Modificarea bilanțului

radiativ, adică schimbarea echilibrului dintre radiația care intră și cea care iese din conturul alcătuit de Pământ și atmosfera sa, duce la creșterea temperaturii globale (modificare pozitivă) sau la scăderea sa (modificare negativă). Unele gaze din atmosferă absorb căldura și, reflectând-o înapoi către suprafața pământului, încălzesc atmosfera. Acestea sunt așa numitele gaze cu efect de seră.

Pentru a minimiza efectul schimbărilor climatice, emisiile globale de gaze cu efect de seră trebuie să fie reduse în mod semnificativ, iar politicile necesare pentru a face acest lucru trebuie să fie puse în aplicare rapid și integral.

Principalele surse de gaze cu efect de seră din sectorul rezidențial sunt:

- arderea combustibililor fosili pentru producerea de energie electrică și termică, în domeniile transporturi, industrie și în gospodării;
- depozitarea deșeurilor;

Prezentul indicator prezintă tendințele totale și sectoriale, a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul județului Buzău și pot fi utilizate pentru a evalua progresul înregistrat în reducerea emisiilor gazelor cu efect de seră.

Gazele cu efect de seră prevăzute de Protocolul de la Kyoto sunt: CO₂, CH₄, N₂O, SF₆, HFC-uri și PFC-uri. Această listă nu include gazele cu efect de seră, care sunt, de asemenea, substanțe ce diminuează stratul de ozon și sunt controlate prin Protocolul de la Montreal.

În inventarul de emisii la nivelul județului Buzău sunt incluse numai emisiile de CO₂, CH₄ și N₂O, ceilalți compuși neputând fi estimați din cauza lipsei datelor de intrare necesare calculului. Tendința emisiilor de CO₂ Eq în județul Buzău provenite din sectorul rezidențial este prezentată în tabelul nr.X.3.1.1 și figura nr. X.3.1.1

Buzău	2013	2014	2015	2016	2017
Emisii totale (mil. tone CO ₂ Eq)	1,701	1,976	6,09	7,234	-

Tabel X.3.1.1 Emisii totale de gaze cu efect de seră din sectorul rezidențial

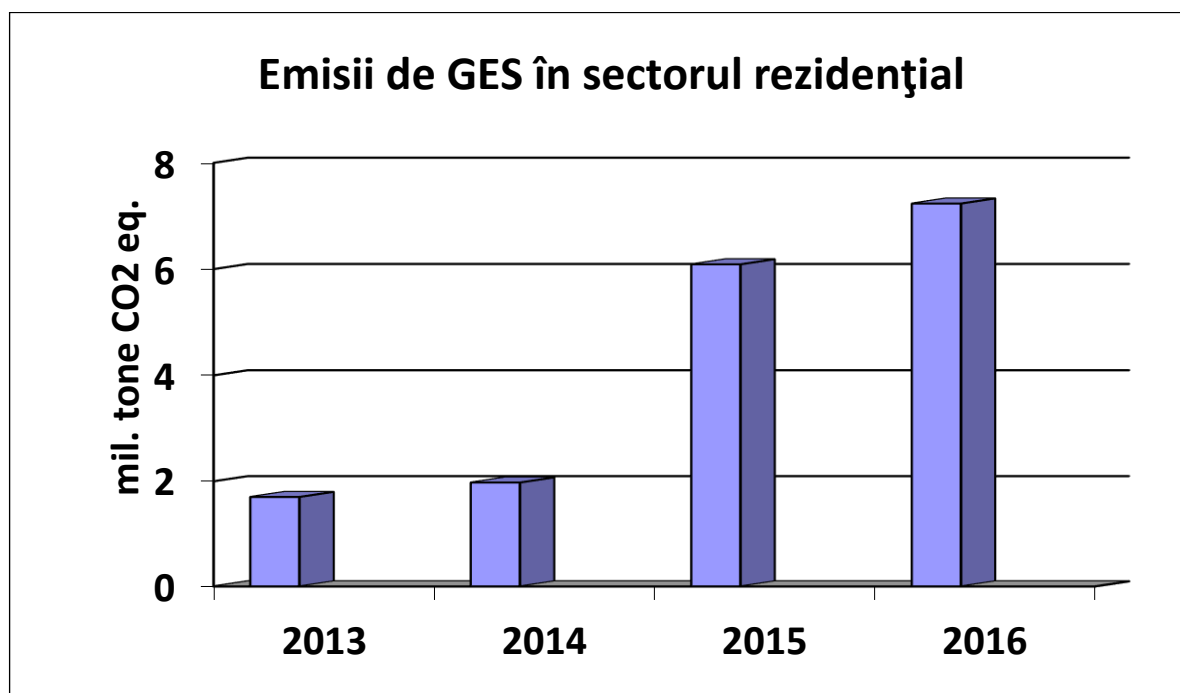

Figura X.3.1.1 Emisii totale de gaze cu efect de seră din sectorul rezidențial
Sursa: Inventarele locale de emisii la nivelul județului Buzău

Menționăm că GES au fost calculate cu ajutorul factorilor de emisie IPCC, prin estimarea consumului de gaze naturale și lemn la nivelul întregului județ. Cantitățile de combustibili din sectorul rezidențial au fost extrase din Inventarele de emisii la nivelul județului Buzău, realizate conform Ordinului MMP 3299/2012.

În anii 2015 și 2016 au fost luate în calcul, pe lângă cantitățile de combustibili declarate de primăriile din județul Buzău, și cantitățile declarate de societățile furnizoare de apă caldă și agent termic în sistem centralizat. Astfel, cantitatea de emisii totale la nivelul anului 2016 este mai mare decât emisiile calculate în anii precedenți.

Până la momentul realizării acestui raport nu s-au putut colecta datele de la operatorii economici în vederea realizării Inventarului de emisii pentru anul 2017 urmând ca, după finalizarea Inventarului de emisii pentru anul 2017, să fie completate cu datele aferente acestui an.

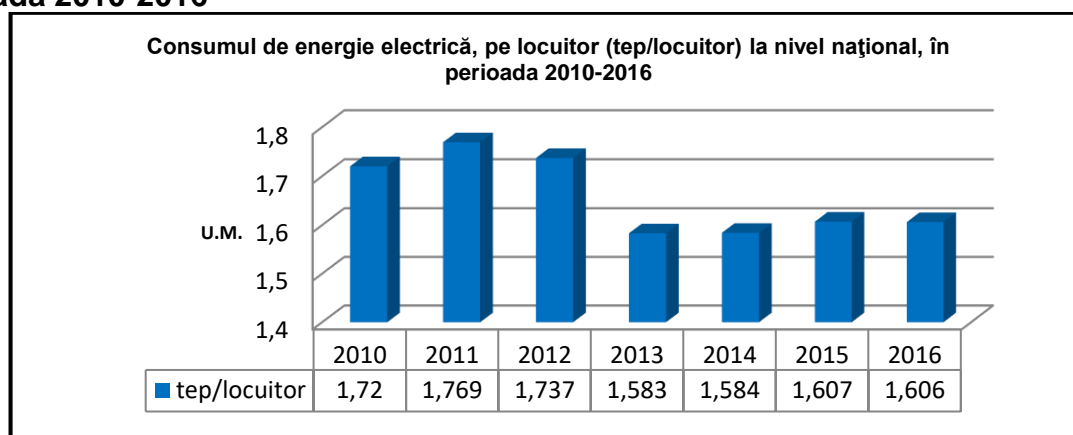
X.3.2. Consumul de energie pe locuitor

Tabelul X.3.2.1. Consumul de energie electrică pe locuitor, la nivel național, în perioada 2010-2016

Anul	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Consumul intern brut de energie (tep/locuitor)	1,720	1,769	1,737	1,583	1,584	1,607	1,606

Sursa datelor: INS - Indicatori Dezvoltare Durabilă

Figura X.3.2.1. Consumul de energie electrică pe locuitor, la nivel național, în perioada 2010-2016

Sursa datelor: INS - Indicatori Dezvoltare Durabilă

După cum se poate observa, pentru consumul mediu de energie pe locuitor, tendința, în ultimii 4 ani a fost de ușoară creștere. Astfel după o tendință de scădere a consumului de energie în perioada 2012-2013, manifestată printr-o scădere abruptă a consumului de energie, s-a reluat tendința de ușoară creștere.

Nu deținem date referitoare la consumul de energie pe locuitor la nivelul județului Buzău.

X.3.3 Utilizarea materialelor

Consumul intern de materiale (DMC – Domestic Material Consumption) cuprinde cantitatea totală de materiale utilizate direct în economie (extracția internă utilizată, plus importurile), pe principalele categorii de materiale (resurse minerale, combustibili fosili, biomasă).

Componentele DMC sunt: intrările directe de materiale (DMI) și exportul de materiale.

La nivelul județului Buzău nu deținem date pentru calculul DMC, acest indicator fiind relevant la nivel național.

X.4. Prognoze, politici și măsuri privind consumul și mediul în județul Buzău

Din tendințele identificate și datele statistice analizate, se poate aprecia că, în viitor, factorii de influență asupra consumului vor fi în continuare reprezentați de atenția tot mai mare acordată prețurilor, de scăderea numărului de locuitori coroborată cu îmbătrânirea populației, de împuținarea materiilor prime, dar și de accesul tot mai facil la internet, determinat de dezvoltarea tehnologică.

Efectele presiunii acestor factori sunt creșterea vârstei de pensionare, încurajarea oamenilor de a-și face sisteme de pensie alternative, apariția de noi nișe de piață, consumul responsabil și cu atenție mai mare la ceea ce se consumă (care va deveni o necesitate).

Potrivit unui studiu recent, *factorii care vor face ca oamenii să traiască mai durabil, chiar dacă vor sau nu, sunt: costurile resurselor, conștientizarea și educația, interesul propriu (al valorii în economisirea pe termen lung: eficiența energetică, durabilitate, revânzarea unor produse), sentimentul cetățenesc, stimulentele pozitive și negative (reduceri, scăderea facturii la energie, plata unor amenzi pentru nerecyclarea produselor), obiceiurile și lipsa altor opțiuni.* (sursa: studiul "**Consumatorul in 2020 - Citește semnele**" elaborat de Delloite)

În anii următori, va fi nevoie de modele de producție și de consum durabile nu numai pentru alimente, dar și pentru restul produselor și serviciilor.

Obiectivul național pentru 2020, în ceea ce privește producția și consumul durabile, cuprins în **Strategia națională pentru Dezvoltare Durabilă a României**, prevede decuplarea creșterii economice de degradarea mediului prin inversarea raportului dintre consumul de resurse și crearea de valoare adăugată și apropierea de indicii medii de performanță ai UE privind sustenabilitatea consumului și producției. Acesta se va realiza, printre altele, și prin generalizarea practicilor UE de aplicare a criteriilor de performanță ecologică, economică și socială în achizițiile publice (achiziții publice durabile), de dezvoltare și implementare a tehnologiilor eco-eficiente și de conștientizare a publicului larg asupra virtuților și avantajelor directe ale unui model sustenabil de producție și consum.

La nivel de județ nu deținem date privind realizarea de prognoze, politici și măsuri privind consumul durabil.